

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 85. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 13, 14 i 15 lipca 2005 r.

Warszawa
2005 r.

Porządek obrad

85. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 13, 14 i 15 lipca 2005 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
7. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006.
8. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni domów dla bezdomnych.
9. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.
10. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
11. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”.
12. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
13. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym.
14. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.
15. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych.
16. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej.
17. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.
18. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.
19. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

20. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.
21. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.
22. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.
23. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw.
24. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.
25. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.
26. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
27. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości.
28. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.
29. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
30. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.
31. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych przepisów dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.
32. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli.
33. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.
34. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.
35. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.
36. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.
37. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmienia-

jącego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.

38. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.
39. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.
40. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.
41. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.
42. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.
43. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.
44. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.
45. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.
46. **Sprawozdanie** Rady Ministrów z działania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie za okres od dnia jej wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2004 r.
47. **Sprawozdanie** Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich o wniosku oskarżyciela prywatnego w sprawie wyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	- zastępca prezesa Daria Oleszczuk
Główny Inspektorat Sanitarny	- zastępca głównego inspektora Seweryn Jurgielaniec
Główny Urząd Nadzoru Budowlanego	- główny inspektor Marek Naglewski - zastępca głównego inspektora Robert Dziwiński
Narodowy Fundusz Zdrowia	- wiceprezes Marek Lejk
Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych	- przewodniczący Stanisław Żurkowski
Państwowa Komisja Wyborcza	- sekretarz Kazimierz Czaplicki
Urząd Lotnictwa Cywilnego	- prezes Krzysztof Kapis
Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	- prezes Andrzej Koronkiewicz
Urząd Komitetu Integracji Europejskiej	- sekretarz stanu Jarosław Pietras - podsekretarz stanu Tomasz Nowakowski
Ministerstwo Finansów	- podsekretarz stanu Jarosław Neneman - podsekretarz stanu Grzegorz Stanisławski
Ministerstwo Gospodarki i Pracy	- podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel - podsekretarz stanu Irena Herbst - podsekretarz stanu Jacek Męcina
Ministerstwo Infrastruktury	- sekretarz stanu Jan Kurylczyk - podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski - podsekretarz stanu Ryszard Krystek
Ministerstwo Obrony Narodowej	- sekretarz stanu Janusz Zemke
Ministerstwo Polityki Społecznej	- sekretarz stanu Cezary Miżejewski - podsekretarz stanu Rafał Baniak - podsekretarz stanu Agnieszka Chłoń-Domińczak
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	- podsekretarz stanu Stanisław Kowalczyk
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	- podsekretarz stanu Jerzy Mazurek
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	- podsekretarz stanu Jakub Wolski
Ministerstwo Sprawiedliwości	- sekretarz stanu Andrzej Grzelak - podsekretarz stanu Jerzy Żuralski
Ministerstwo Zdrowia	- sekretarz stanu Zbigniew Podraza - podsekretarz stanu Paweł Sztwiertnia

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Kazimierz Kutz, Ryszard Jarzembowski oraz Jolanta Danielak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę o zajmowanie miejsc.

(Rozmowy na sali)

Proszę o zajmowanie miejsc i przerwanie rozmów.

Otwieram osiemdziesiąte piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Krystynę Doktorowicz – witam panią senator – oraz pana senatora Janusza Bargieła.

Bardzo proszę państwa senatorów o zajęcie miejsc przy stole prezydyjnym.

Listę mówców będzie prowadził pan senator Janusz Bargieł.

Wysoka Izbo, w związku z tym, co się zdarzyło niedawno w Londynie, na prośbę rządu brytyjskiego cała Europa wykaże solidarność z ofiarami agresji, jak również determinację w walce z wielkim zagrożeniem, jakim jest dziś, w czasach nam współczesnych, międzynarodowy terroryzm. W związku z tym cała Europa jutro o godzinie 13.00 dwuminutową ciszą uczci pamięć ofiar tego tragicznego wydarzenia. Bardzo proszę państwa senatorów o obecność jutro...

(Wszyscy wstają)

Nie, o obecność jutro o godzinie 13.00... Ale odruch państwa senatorów był prawidłowy, za co dziękuję, bo to był odruch serca.

Wysoka Izbo, informuję, że Sejm na swoim sto szóstym posiedzeniu w dniu 30 czerwca bieżącego roku przyjął wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przyjął również większość poprawek Senatu do ustawy o kinematografii oraz do ustawy o finansach publicznych. Na tym samym posiedzeniu, w dniu 1 lipca bieżącego roku, Sejm przyjął wszystkie poprawki Senatu do następujących ustaw:

do ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, do ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, do ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki oraz o zmianie niektórych innych ustaw, do ustawy o zmianie ustawy o ustroju miasta stołecznego Warszawy. Sejm przyjął także większość poprawek Senatu: do ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw, do ustawy o zmianie ustawy o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Ponadto przyjął część poprawek Senatu do ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Narodowy program zwalczania chorób nowotworowych”.

Sejm na sto siódmym posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. odrzucił wszystkie poprawki Senatu do ustawy o wyłączeniu bezprawności posiadania bez wymaganego pozwolenia lub rejestracji broni lub amunicji przez osoby walczące o suwerenność i niepodległość Polski. W dniu 8 lipca 2005 r. przyjął wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych.

Wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołów osiemdziesiątego pierwszego, osiemdziesiątego drugiego i osiemdziesiątego trzeciego posiedzenia stwierdzam, że protokoły tych posiedzeń zostały przyjęte.

Wysoka Izbo, doreczony państwu senatorom projekt porządku obrad osiemdziesiątego piątego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i insty-

(marszałek L. Pastusiak)

tuczach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych.

6. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

7. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

8. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

9. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

10. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”.

11. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

12. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych.

13. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

15. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

16. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

17. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

18. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

19. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

20. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.

21. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospoli-

tej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli.

22. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.

23. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

(*Sygnal telefonu komórkowego*)

Przepraszam, ale nie jesteśmy na koncercie, tylko w Senacie, proszę więc o wyłączenie telefonów. I przepraszam, że muszę kolejny raz przypominać o tym państwu senatorom.

24. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.

25. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

26. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.

27. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.

28. Sprawozdanie Rady Ministrów z działania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie za okres od dnia jej wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2004 r.

(marszałek L. Pastusiak)

29. Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich o wniosku oskarżyciela prywatnego w sprawie wyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca.

Wysoka Izbo, proponuję rozpatrzenie następujących punktów projektu porządku obrad: jedenastego, trzynastego, szesnastego, siedemnastego, dziewiętnastego, dwudziestego trzeciego, dwudziestego czwartego, dwudziestego piątego, dwudziestego szóstego, dwudziestego siódmego i dwudziestego ósmego, pomimo że druki do nich zostały dostarczone w terminie późniejszym niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

(Senator Adam Biela: Przepraszam...)

Pan senator Biela.

Senator Adam Biela:

Chodzi o propozycję przedstawioną przed chwilą, dotyczącą szczegółowych zmian, tak?

(Głosy z sali: Nie, nie.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Nie, nie. Chodzi po prostu o zgodę na to, żeby te punkty, które wymieniłem, mogły być rozpatrywane, mimo że sprawozdania dostarczone zostały później. To opóźnienie wynikało z tego, że Sejm po prostu stosunkowo późno przekazał Senatowi projekty ustaw.

Nie ma głosów sprzeciwu. Rozumiem więc, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad?

Pan senator Markowski.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, chciałbym, zgodnie z art. 48 oraz, jak sądzę, ze wspólną intencją uszczuplenia troszeczkę porządku następnego posiedzenia – bo porządek ów zanoszą pięćdziesięciosześcypunktowy – zaproponować uzupełnienie porządku aktualnego posiedzenia Senatu o te akty prawne, które doczekały się już rozpatrzenia przez Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych. Mam tu na myśli przede wszystkim punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006.

Ustawa jest w druku senackim nr 1030. Jest to incydentalna ustawa, dotycząca wyłącznie wo-

jewództwa dolnośląskiego, kopalń wałbrzyskich. Prosiłbym też o rozpatrzenie tego punktu po punkcie szóstym projektu porządku obrad.

Proponowałbym również uzupełnienie porządku posiedzenia o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Prosiłbym o rozpatrzenie tego punktu przed punktem dziewiętnastym aktualnego projektu porządku posiedzenia.

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Senatorze, ponieważ, jak wiem, zgłosi pan wiele takich propozycji...

(Senator Jerzy Markowski: Tak.)

...ja bym proponował, żebyśmy po każdej z nich zajmowali stanowisko...

(Senator Jerzy Markowski: Dobrze, dobrze.)

...bo inaczej to się pogubimy, nie zapamiętamy wszystkich propozycji zgłaszanych przez pana.

Bardzo proszę, czy ktoś z państwa ma inne stanowisko co do propozycji pana senatora Markowskiego o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006?

(Senator Krzysztof Szydłowski: Ja mam pytanie.)

Proszę bardzo, pan senator Szydłowski.

Senator Krzysztof Szydłowski:

Ja mam pytanie do pana Markowskiego. Czy z tej ustawy będą wynikały jakieś konsekwencje finansowe dla budżetu państwa?

Senator Jerzy Markowski:

Tak, będą z tego wynikały konsekwencje finansowe dla budżetu państwa, ponieważ chodzi tu o zmianę w uprawnieniach emerytalnych górników kopalń wałbrzyskich.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy są inne opinie w sprawie wniosku zgłoszonego przez pana senatora Markowskiego?

Pan senator Litwiniec.

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Chciałbym bardzo prosić Izbę, jako Dolnoślązaka...

(Głosy z sali: To jest niezgodne z regulaminem!)

(senator B. Litwiniec)

...znający sprawę pokrzywdzenia tego regionu, o przyjęcie wniosku pana przewodniczącego komisji.

(*Głosy z sali:* To jest niezgodne z regulaminem!)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa, ja bardzo proszę, żebyście państwo najpierw wysłuchali, o co ja pytam, i żeby reakcją była odpowiedź na pytanie zadane przez marszałka prowadzącego obrady. Nie wprowadzajcie dodatkowych wątków.

Pytam jeszcze raz: czy jest sprzeciw wobec propozycji zgłoszonej przez senatora Markowskiego? Nie ma. Dziękuję.

Rozumiem więc, że Wysoka Izba przyjęła wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Markowski:

Drugi mój wniosek formalny dotyczył stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Proszę o rozpatrzenie tego punktu przed punktem dziewiętnastym projektu porządku obrad.

Ja tylko przypomnę, bardzo lapidarnie, że to jest ta sławna ustawa o lichwie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy są...

(*Rozmowy na sali*)

(*Senator Jerzy Markowski:* Byłby osiemnasty.)

Czy jest sprzeciw wobec tej propozycji?

(*Senator Jerzy Markowski:* To jest druk senacki nr 1033.)

Nie ma sprzeciwu.

Wobec tego uzupełniamy porządek obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

(*Senator Jerzy Markowski:* Mogę dalej, tak?)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Markowski:

Jest jeszcze kilka aktów prawnych dotyczących ratyfikacji. Czy ja je mogę, Panie Marszałku, wszystkie wymienić w bloku, żeby nie czytać oddzielnie tytułu każdej ustawy? Chodzi

o pięć ratyfikacji umów, które dotyczą generalnie opodatkowania dochodów z oszczędności. Są to umowy zawierane pomiędzy rządem Rzeczypospolitej Polski a rządami: Anguilli, Brytyjskich Wysp Dziewiczych, Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa, Kajmanów, Turks i Caicos.

Ja przypomnę, że są to druki nr 1053, 1054, 1055, 1056 i 1057.

Marszałek Longin Pastusiak:

Chodzi o uzupełnienie porządku dziennego... (*Senator Jerzy Markowski:* Tak.)

...o rozpatrzenie – raz, dwa, trzy, cztery, pięć – pięciu konwencji międzynarodowych.

Ja chciałbym tylko dodać od siebie, że porządek następnego naszego posiedzenia, czterodniowego, od 19 czerwca do 22 czerwca, będzie jeszcze bogatszy od obecnego. Dlatego jeżeli rozpatrzylibyśmy te konwencje na tym posiedzeniu, to po prostu oszczędzilibyśmy sobie czasu na następnym.

Pan senator Kulak, proszę.

Senator Zbigniew Kulak:

Ja chcę dodać, że to są ratyfikacje, na którymi pracowała także Komisja Spraw Zagranicznych, i że ta komisja też ma gotowe opinie na ich temat.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Jak rozumiem, Wysoka Izba nie zgłasza sprzeciwu wobec propozycji pana senatora Markowskiego.

(*Senator Jerzy Markowski:* Sądzę, że byłoby, jeśli pan marszałek...)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Byłoby chyba stosowne, ażeby rozpatrzyć te punkty po punkcie dwudziestym siódmym pierwotnego projektu porządku. To dałoby szansę mojemu kolejnemu wnioskowi, jeśli pan marszałek pozwoli go teraz przedstawić, o przeprowadzenie łącznej debaty nad punktami dotyczącymi tych umów w formie wymiany listów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności. To dotyczy druków senackich nr 1053, 1054, 1055, 1056 i 1057.

Marszałek Longin Pastusiak:

Tak, dziękuję.

Czy są uwagi co do tej propozycji? Nie ma sprzeciwu.

Dziękuję.

Senator Jerzy Markowski:

I dalej, proszę o przeprowadzenie łącznej debaty nad wszystkimi punktami dotyczącymi ratyfikacji umowy, konwencji i protokołów sporządzonych na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej. To są druki senackie nr 1004, 1005, 1006, 1007 i 1008.

Marszałek Longin Pastusiak:

Ja myślę, że to jest rozsądna propozycja, żeby przeprowadzić łączną debatę nad tymi punktami.

Nie ma sprzeciwu wobec tej propozycji? Nie ma.

Senator Jerzy Markowski:

Jeśli można jeszcze, Panie Marszałku, chciałbym dokończyć, ponieważ nie wymieniałem jednej konwencji.

Wnoszę o uzupełnienie porządku obrad o punkt dotyczący konwencji sporządzonej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej... To jest druk nr 1054. Wymieniam ją indywidualnie, ponieważ ona nie przystaje ani do umów o opodatkowaniu dochodów, ani do ratyfikacji tych konwencji związanych z traktatem, czyli musi być rozpatrywana incydentalnie. Druk nr 1054.

(*Głos z sali:* Osiem, osiem!)

Druk nr 1058, przepraszam.

Marszałek Longin Pastusiak:

Nr 1058, tak.

(*Senator Jerzy Markowski:* 1058, tak, przepraszam.)

Czy w tej sprawie ktoś z państwa senatorów ma odmienne zdanie? Nie.

Dziękuję bardzo.

(*Senator Jerzy Markowski:* Dziękuję bardzo.)

Jak rozumiem, Wysoka Izba przyjęła wszystkie propozycje zgłoszone przez pana senatora.

Pani senator Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, ja również, powodowana troską o ten bardzo długi, tasiemcowaty porządek następnego posiedzenia, chciałabym poprosić o uzupełnienie porządku obrad bieżącego posiedzenia, a czynię to zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Senatu. Proponuję dodanie kilku punktów. Będę je wymieniała kolejno, zgodnie z przyjętą poprzednio procedurą.

Najpierw może punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimal-

nym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw. Jest to druk senacki nr 1020.

Ustawa ta została rozpatrzona wczoraj przez komisję, komisja nie proponuje do niej poprawek.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś ma inne zdanie w tej sprawie?

Skoro nie, to dziękuję.

Wysoka Izba przyjęła propozycję uzupełnienia porządku o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Następnie: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, zawartej w druku senackim nr 1021, a dotyczącej zmiany podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

To jest incydentalna, niewielka zmiana. Również do tej ustawy nie proponujemy poprawek.

Marszałek Longin Pastusiak:

Który to jest druk senacki?

(*Senator Krystyna Sienkiewicz:* Nr 1021.)

Nr 1021.

Czy są inne opinie w tej sprawie? Nie ma.

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła propozycję uzupełnienia porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Ponieważ trójka jest liczbą doskonałą, proponuję panu marszałkowi i Wysokiej Izbie jeszcze jedną ustawę, mianowicie ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, druk senacki nr 1022.

Jest to zmiana niewielka, ale niezwykle ważna dla rozliczania umów o udzielanie świadczeń oraz kontraktowania świadczeń opieki zdrowotnej, gdyż zamienia zasadę kasową na zasadę memoriałową. I to jest istotne już teraz, w drugiej połowie roku. Do tej ustawy również nie ma poprawek komisji.

(*Marszałek Longin Pastusiak:* Pani Senator, jak pani proponuje umiejscowić w projekcie porządku zgłaszane przez panią punkty? W którym miejscu?)

(senator K. Sienkiewicz)

Panie Marszałku, nie będę nadmiernie ambitna i będę kontenta, jeżeli Wysoka Izba zgodzi się na umieszczenie ich po pierwotnym punkcie osiemnastym...

(Marszałek Longin Pastusiak: Osiemnastym, tak.)

...czyli po podatku akcyzowym, po tych ważnych, merytorycznych ustawach.

Marszałek Longin Pastusiak:

Z ambicją to nie ma nic wspólnego. To, że punkt jest wyżej, nie oznacza, że są większe ambicje. Ale proszę bardzo.

Czy są inne opinie w tej sprawie? Nie ma.

A więc Wysoka Izba przyjęła propozycję uzupełnienia porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Druk senacki nr 1022.

(Senator Krystyna Sienkiewicz: Dziękuję.)

Senator Jaeschke?

(Senator Andrzej Jaeschke: Tak.)

Pan senator Jaeschke, bardzo proszę.

Senator Andrzej Jaeschke:

Dziękuję.

Ja również w tej samej intencji, intencji skrócenia porządku obrad na kolejnym posiedzeniu.

W imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, powołując się na przywoływane już przez kolegów przepisy regulaminu, proponuję wprowadzić do porządku punkt dotyczący stanowiska Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r. Druk senacki nr 1059.

Będę jeszcze skromniejszy niż senator Sienkiewicz i poproszę, aby był to nowy punkt dwudziesty ósmy, a raczej nowy punkt umieszczony przed punktem dotyczącym sprawozdania Rady Ministrów z działania ustawy o wolontariacie.

Uprzejmie proszę o przyjęcie tej propozycji.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma inną opinię w tej sprawie?

Skoro nie, to wprowadzamy do porządku punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz

innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.

Mimo że taka konwencja jest, jest ona, niestety, na świecie ciągle naruszana.

Pan senator Czaja, bardzo proszę.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Z upoważnienia komisji i na podstawie regulaminu pragnę złożyć prośbę o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. Ta ustawa jest zawarta w druku senackim nr 1010.

Ustawa ta dotyczy sądów polubownych. Są do niej tylko cztery poprawki o charakterze legislacyjnym. Byłoby dobrze, gdybyśmy również tę ustawę uchwalili na obecnym posiedzeniu.

Prosiłbym, aby to był punkt, według projektu, piętnasty, gdyż w ten sposób uzyskamy ciąg ustaw związanych z kodeksem cywilnym. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów zgłasza sprzeciw wobec tej propozycji? Nie widzę.

Wobec tego stwierdzam, że Wysoka Izba wyraziła zgodę na uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Pan senator Suchański.

Senator Jerzy Suchański:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Z tych samych powodów i opierając się na tych samych przepisach, proszę o uzupełnienie porządku obrad o dwa punkty.

Pierwszy to stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw. To jest druk senacki nr 1036.

(Głos z sali: W którym miejscu?)

Później powiem.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo, czy są inne opinie w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń.

A więc Wysoka Izba wyraziła zgodę na uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę

(marszałek L. Pastusiak)

o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Suchański:

Proszę również o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym. Jest to druk senacki nr 1039.

Jednocześnie proszę, aby oba te punkty zostały rozpatrzone po punkcie dziesiątym projektu porządku obrad, czyli po ustawie o Poczcie Polskiej.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Czy są inne opinie w tej sprawie? Nie ma.

Stwierdzam, że Wysoka Izba wyraziła zgodę na uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie jeszcze zgłosić jakąś propozycję?

Pan senator Biela, bardzo proszę.

Senator Adam Biela:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Na podstawie tych samych przepisów, na które powołali się moi poprzednicy, prosiłbym o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości.

Jest to projekt senacki, który po dwóch latach wrócił do Senatu z Sejmu. Dotyczy on bardzo ważnej kwestii społecznej: możliwości nabywania przez najemców dawnych mieszkań zakładowych. W związku z tym wczoraj odbyły się posiedzenia wyznaczonych przez pana marszałka problemowych komisji, które przedstawią swoje sprawozdania. Byłoby celowe, żeby ten projekt, tak ważny społecznie, został rozpatrzony jeszcze na tym posiedzeniu.

(Marszałek Longin Pastusiak: Panie Senatorze, czy są już gotowe sprawozdania?)

Są gotowe.

Proponowałbym, jeśli Wysoka Izba uzna to za możliwe, aby to był punkt czwarty porządku obecnego posiedzenia.

(Głosy z sali: Nie, nie.)

W takim razie czekam na jakieś inne propozycje.

(Senator Krzysztof Jurgiel: Na końcu.)

(Głos z sali: Jako jeden z ostatnich.)

(Głos z sali: Im dalej, tym lepiej.)

Tak. No, było sporo zmian, wobec tego... Aha, jest to druk nr 1037.

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Senatorze, mam informację, że za chwilę będzie gotowe sprawozdanie. Ale raczej nie jest wskazane, abyśmy rozpatrywali to jako punkt czwarty.

(Senator Adam Biela: Rozumiem. To jako...)

(Głos z sali: Dwudziesty.)

Senator Adam Biela:

To może w tej samej serii, co punkty pana senatora Suchańskiego, bo tam też była mowa o ustawie dotyczącej nieruchomości.

(Głos z sali: Na końcu.)

(Senator Jerzy Suchański: Panie Marszałku, może to być po dziesiątym punkcie projektu.)

(Senator Janusz Bargieł: Przed ratyfikacjami.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Pan senator Suchański sugerował, żeby rozpatrywać proponowane przez niego ustawy po punkcie dziesiątym projektu.

(Głos z sali: Przed ratyfikacjami, Panie Marszałku.)

(Senator Adam Biela: Tak, bardzo chętnie.)

Dobrze.

Proszę bardzo, czy są głosy sprzeciwu wobec propozycji zgłoszonej przez pana senatora Bielę?

(Głos z sali: Przed ratyfikacjami?)

Przed ratyfikacjami.

(Senator Adam Biela: Bardzo dobrze.)

Dobrze.

Nie ma sprzeciwu, dziękuję.

Wobec tego Wysoka Izba przyjęła propozycję uzupełnienia porządku obrad o rozpatrzenie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości.

Pan senator Pieniążek, bardzo proszę.

Senator Jerzy Pieniążek:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Szanowni Państwo, komisja rolnictwa ma przygotowane do procedowania dwie ustawy.

Gotowa jest ustawa, którą rozpatrywała też druga komisja, mianowicie ustawa o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, zaakceptowana jednogłośnie bez za-

(senator J. Pieniążek)

dnych poprawek. Ona nie powoduje żadnych skutków dla budżetu w bieżącym roku, a zakłada wydzielenie stosownych środków na rok następny. Jest to ustawa oczekiwana przez środowiska rolnicze, wzorowana na ustawie hiszpańskiej, oparta na wzorach z Unii Europejskiej.

W związku z tym, że nie ma do niej żadnych poprawek, proponuję przenieść procedowanie nad nią z przyszłego tygodnia na bieżący tydzień.

I jeżeli można, to od razu drugą...

(Głos z sali: Numer druku?)

To jest druk nr 1035. Ustawa w obu komisjach została przyjęta bez poprawek.

Marszałek Longin Pastusiak:

Ale ja mam informację, że nie są jeszcze gotowe druki, Panie Senatorze.

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: One będą dzisiaj, Panie Marszałku.

(Głos z sali: Pan zamierza to dzisiaj skończyć?)

(Rozmowy na sali)

A tak w ogóle, proszę państwa, to ja bym proponował, żebyśmy postępowali w sposób cywilizowany, a nie tak, żeby marszałek prowadzący obrady był zaskakiwany różnymi propozycjami, bo w ten sposób powstaje chaos. Poprzednie propozycje były uzgodnione z sekretariatem, mamy pewien plan ułożenia porządku itd. Takich rzeczy się nie robi, w takich sprawach się nie improwizuje.

(Senator Jerzy Pieniążek: Panie Marszałku...)

Panie Senatorze, jest pan doświadczonym senatorem. Ja bym bardzo prosił, żeby nas uprzedzić. A ja, jak ten zdradzany mąż, dowiaduję się ostatni. (Wesołość na sali)

(Senator Jerzy Pieniążek: Panie Marszałku, informuję, że ta propozycja była wczoraj omawiana także przez klub, a więc jest uzgodniona.)

(Głos z sali: Przez jaki klub?)

Proszę pana, ale nie została uzgodniona ani z Biurem Legislacyjnym, ani z naszą sekcją...

(Senator Jerzy Pieniążek: Rozumiem. Reszta zależy od woli pana marszałka. Ja to zgłaszam w imieniu klubu i w imieniu komisji rolnictwa.)

Słucham?

(Głos z sali: Do tych ustaw nie ma poprawek. Zaraz będą gotowe druki, ale to chwilę musi potrwać.)

(Rozmowy na sali)

No dobrze, ale ja muszę wierzyć naszym paniom na słowo, że to sprawozdanie będzie za chwilę. A ja przecież muszę się opierać na regulaminie i chcę widzieć to sprawozdanie. No a ponieważ tego sprawozdania nie ma, to trochę na wiarę to przyjmujemy. Ja rozumiem, że jesteśmy

wierzący, ale dbajmy również o respektowanie regulaminu.

Pan senator Markowski.

Senator Jerzy Markowski:

Panie Marszałku, ja chciałbym powiedzieć, że komisja gospodarki rozpatrzyła projekt tej ustawy i też nie wnosi do niego poprawek. Tym samym argumentuję za wnioskiem senatora Pieniążka.

Marszałek Longin Pastusiak:

No dobrze, ale w trosce o higienę pracy ja bym prosił, żeby na przyszłość uprzedzać. Choć oczywiście jesteśmy zainteresowani tym, żeby wzbogacać porządek obrad obecnego posiedzenia, ponieważ przyszły będzie jeszcze bardziej obfity.

Czy są głosy sprzeciwu wobec propozycji pana senatora Pieniążka? Nie ma.

Jak rozumiem, Wysoka Izba przyjęła tę propozycję.

(Głos z sali: Jedną...)

Czy są inne propozycje rozszerzenia porządku obrad?

(Głos z sali: Nie ma.)

Senator Jerzy Pieniążek:

Panie Marszałku, jeżeli można. Ja próbowałem zgłosić dwie ustawy, ale teraz trzeba by zapytać Biuro Legislacyjne, czy jest gotowe.

Jest bowiem druga ustawa, ustawa o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, również przyjęta bez poprawek. Ta ustawa wychodzi naprzeciw naszym propozycjom legislacyjnym – po raz pierwszy zakłada dopłaty z polskiego budżetu do roślin energetycznych, czyli wierzby i róży, a nie powoduje skutków prawnych, bo likwidujemy społeczną radę agencji i pieniądze, które na to szły, przeznaczamy dla rolników, dla plantatorów wierzby i róży. Stąd sugestia, żeby – skoro nie ma do niej poprawek – ją również włączyć do porządku tego posiedzenia, tym bardziej że plantatorzy róży i plantatorzy wierzby mogą składać wnioski do 31 sierpnia. Sprawozdanie jest gotowe, podpisywałem je, kierując do pana marszałka, i wiem, że nie ma propozycji poprawek.

Dziękuję. Proszę o rozważenie tego wniosku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

Czy są inne głosy w tej sprawie?

(Rozmowy na sali)

(Senator Tadeusz Rzemyskowski: Kto da więcej.)

(marszałek L. Pastusiak)

Trwa festiwal propozycji: kto da więcej.

(Głos z sali: Nie ma więcej.)

Jak jest ze sprawozdaniem do tej...

(Senator Jerzy Pieniążek: Nr 1051.)

Będzie, tak? Dobrze.

Skoro będzie sprawozdanie – a mamy obietnicę, że sprawozdanie będzie lada moment – pytam: czy jest sprzeciw wobec tej drugiej propozycji zgłoszonej przez pana senatora Pieniążka?

(Rozmowy na sali)

Nie ma.

(Senator Jerzy Pieniążek: Jak tłumaczyłem, pieniądze... Tak, zostanie jeszcze 100 tysięcy z pieniędzy na funkcjonowanie tej społecznej...)

(Głos z sali: To już przyszedł rząd...)

(Senator Robert Smoktunowicz: Zostanie coś jeszcze?)

(Senator Ryszard Sławiński: My nie zostawiamy dziury, tak jak wy.)

Panie Senatorze, to nie jest debata nad treścią ustawy...

(Senator Jerzy Pieniążek: Ale zostanie jeszcze 100 tysięcy.)

...a chodzi tylko o uzasadnienie wprowadzenia punktu.

Jeżeli nie ma sprzeciwu, to uznam, że Wysoka Izba przyjęła również drugą propozycję senatora Pieniążka.

Czy są jeszcze inne zgłoszenia do porządku obrad osiemdziesiątego piątego posiedzenia Senatu? Nie ma. Dziękuję.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad osiemdziesiątego piątego posiedzenia.

Informuję również, że głosowania w sprawie rozpatrywanych ustaw zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia, prawdopodobnie w piątek. Przewidujemy początek głosowań o godzinie 11.00 w piątek.

Zanim panowie senatorowie masowo wyjdą... Panowie Senatorowie, posłuchajcie jeszcze informacji. Pan senator Kruszewski! Ja wiem, że wszyscy pędzą zaraz do drzwi, prawda, ale proszę się na chwilę powstrzymać i wysłuchać jeszcze ważnej informacji.

Otóż chcę państwa poinformować, że w piątek o godzinie 10.30 zostanie wykonana zbiorowa pamiątkowa fotografia senatorów piątej kadencji. Panów senatorów, którzy chcieli wyjść, pewnie by nie było na tej fotografii, dlatego pozwoliłem sobie zatrzymać panów senatorów przy drzwiach. Miejszem wykonania zdjęcia będzie taras od strony parku, wejście przez salę nr 179. Oczywiście serdecznie zapraszamy wszystkich państwa senatorów.

(Głosy z sali: O której godzinie?)

O godzinie 10.30. Zapraszamy wszystkich do wspólnej fotografii...

(Głosy z sali: W piątek?)

W piątek. O 10.30 w piątek.

I teraz, jeśli ktoś pragnie opuścić salę, proszę bardzo.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm w dniu 17 czerwca bieżącego roku. Do Senatu została przekazana 20 czerwca, a następnego dnia, 21 czerwca, zgodnie z naszym regulaminem, skierowałem ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz do Komisji Spraw Unii Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania.

Sprawozdania te mają państwo w drukach nr 983A i 983B, a sam tekst ustawy – w druku nr 983.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, a zarazem sprawozdawcę Komisji Spraw Unii Europejskiej, panią senator Ewę Serocką, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania obu komisji.

Senator Ewa Serocka:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt przedstawić, w imieniu Komisji Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, sprawozdanie z prac nad prestiżową dla Senatu ustawą o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Ustawa jest, jak pan marszałek zaznaczył, w druku senackim nr 983.

Impulsem do zmiany tej ustawy był wyrok Trybunału Konstytucyjnego, w którym orzeczono niezgodność art. 9 ustawy z 11 marca 2004 r. z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Jak pamiętamy, Senat wniósł poprawki do tej ustawy w marcu 2004 r., ale Sejm je odrzucił. W konsekwencji grupa senatorów zgłosiła do Trybunału Konstytucyjnego wnioski o zbadanie zgodności z konstytucją treści przepisów tej ustawy.

Równolegle Senat podjął inicjatywę ustawodawczą w tej sprawie, ponieważ w trakcie prac legislacyjnych w Senacie dostrzeżono, iż zapisy ustawy z 11 marca 2004 r. pozostają w sprzeczności z konstytucją, co okazało się słuszne, bo trybunał tak właśnie orzekł.

Po wyroku trybunału Sejm pracował nad dwoma projektami ustaw: senackim i poselskim. Był również trzeci projekt, rządowy, ale ten Sejm odrzucił. Projekt poselski w swej treści uwzględnił inicjatywę Senatu, ponadto wprowadził dodatko-

(senator E. Serocka)

we przepisy do ustawy, które doprecyzowały, zdaniem Sejmu, obowiązki Rady Ministrów wobec Sejmu i Senatu. Nowelizacja ustawy zapewniła udział komisji senackiej w procesie opiniowania projektu aktu prawnego Unii Europejskiej oraz stanowiska rządu w tej sprawie, wprowadziła ponadto obowiązek przedstawiania na piśmie informacji o stanowiskach, jakie rząd ma zamiar zająć w Radzie Unii Europejskiej, oraz obowiązek przedstawiania wyjaśnień przez członka, a nie tylko przedstawiciela Rady Ministrów.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2005 r. przyjęła jedną poprawkę, doprecyzowującą termin przekazania przez Sejm opinii Sejmu i Senatu na temat stanowiska Rady Ministrów. Poprawka została przedstawiona w druku senackim nr 983A.

Komisja Spraw Unii Europejskiej rozpatrzyła ustawę o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. i przyjęła do tej ustawy pięć poprawek.

Pierwsza poprawka jest tożsama z poprawką Komisji Ustawodawstwa i Praworządności.

Poprawka druga wykreśla obowiązek składania przez Radę Ministrów na piśmie informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie Unii Europejskiej. Komisja uznała, że taki obowiązek byłby przesadą.

Trzecia poprawka legitymizuje zagadnienie odbywania wspólnych posiedzeń komisji obu izb parlamentu w celu wysłuchania przedstawiciela Rady Ministrów przed rozpatrzeniem projektu aktu prawnego w Radzie Unii Europejskiej. Była to dość kontrowersyjna sprawa. Takie rozwiązanie wnosiliśmy również w naszych poprzednich poprawkach, ale Sejm ustosunkował się do tego negatywnie. I tym razem, konsekwentnie, wprowadzamy tę zasadę. Uważamy, że byłoby to ze wszech miar słuszne i staramy się przekonać Sejm do tego, że w niektórych szczególnych przypadkach, kiedy rząd bardzo się spieszy, ma mało czasu, obie komisje mogłyby się spotkać i obradować wspólnie. Jeśli ta poprawka zostanie przyjęta przez Sejm, konieczna stanie się nowelizacja Regulaminu Senatu.

Czwarta poprawka upoważnia przedstawiciela Rady Ministrów, a nie członka Rady Ministrów, do przedkładania Sejmowi i Senatowi stanowiska rządu.

Piąta poprawka jest konsekwencją czwartej, o której przed chwilą mówiłam.

Poprawki te zawarte są w druku senackim nr 983B.

Przedstawiając Wysokiej Izbie wyniki prac obu komisji, proszę o przyjęcie wszystkich poprawek, o których mówiłam. Dziękuję państwu za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytanie do pani senator sprawozdawcy? Tak?

Bardzo proszę, pan senator Matusiak.

Senator Ryszard Matusiak:

Panie Marszałku! Pani Przewodnicząca!

Mam pytanie dotyczące art. 9b... art. 9 poselskiego projektu, bo to trafiło do nas z Sejmu. Jak wygląda sprawa dotycząca praw i wolności obywateli? Chodzi tu o stanowisko organu właściwego na podstawie regulaminów Sejmu i Senatu, wiążące dla Rady Ministrów. Dlaczego taki zapis nie znalazł się w tej ustawie? Chodzi o to, żeby to było wiążące stanowisko.

(Senator Ewa Serocka: Przepraszam, chodzi o art. 1?)

Nie, art. 9.

(Senator Ewa Serocka: Art. 9, ale ustawy matki, tak?)

Tak, ustawy matki.

(Senator Ewa Serocka: Dobrze.)

Bo chodzi o to, że nie ma jednoznacznego stwierdzenia, że dla Rady Ministrów stanowisko Senatu i Sejmu ma być wiążące. Ja mówię o takim pojęciu niejako wspólnym... Bo to oczywiście było rozważane na posiedzeniu Sejmu i zostało odrzucone. Jaki jest pani stosunek do tego, gdyby taki zapis wprowadzić? Jaki jest pani pogląd? Chodzi o stanowisko wiążące, żeby na koniec to stanowisko Sejmu i Senatu było wiążące dla Rady Ministrów w określonych sprawach.

Senator Ewa Serocka:

Art. 9, w następstwie tego, co orzekł Trybunał Konstytucyjny, został poprawiony zgodnie z myślą, która została zawarta w uzasadnieniu przedstawionym przez Trybunał Konstytucyjny.

(Senator Ryszard Matusiak: Ja się z tym zgadzam, tylko pytam, czy nie byłoby właściwe ujęcie w tym zapisie stanowiska wiążącego dla Rady Ministrów.)

To znaczy uważa pan, że te sformułowania są...

(Senator Ryszard Matusiak: Za miękkie.)

Za miękkie?

(Senator Ryszard Matusiak: Za miękkie.)

One zostały oparte na naszym projekcie, senackim, są tożsame z propozycjami zawartymi w projekcie senackim. W związku z tym uważamy, że...

(Senator Ryszard Matusiak: Ale ja chciałbym wiedzieć, czy właściwe byłoby jakby wzmocnienie tego poprzez taki zapis, że to ma być wiążące dla Rady Ministrów.)

(senator E. Serocka)

My mamy szczególne uprawnienia, ale określa je konstytucja, i akurat w tej części możemy tylko takich słów używać. Dlatego takie sformułowanie zastosowaliśmy. Dwie komisje to rozpatrywały, poza tym od ponad roku ten temat był u nas mocno dyskutowany. Do tego pan senator Jaeschke bronił naszego stanowiska w Trybunale Konstytucyjnym. I właśnie takie sformułowanie zaproponowaliśmy jako wystarczające dla dobrej współpracy z Radą Ministrów. Każde inne mogłoby wykroczać poza możliwości Senatu. Bo Senat ma troszkę inne uprawnienia niż Sejm w stosunku do Rady Ministrów, nie ma uprawnień kontrolnych wobec Rady Ministrów.

Senator Ryszard Matusiak:

Ja może doprecyzuję swoją uwagę. Pani Senator, chodzi mi o sformułowanie dotyczące tego, że Sejm pełni kontrolne funkcje wobec...

(Senator Ewa Serocka: Rady Ministrów.)

...organu, jakim jest rząd, Rada Ministrów.

(Senator Ewa Serocka: Tak.)

Senat w tym układzie... Nie jest jasna nasza sytuacja, w sensie...

(Senator Ewa Serocka: Senat nie jest organem kontrolnym.)

Właśnie, oczywiście. W związku z tym... Ja rozumiem, że ta kwestia jest bardzo delikatna i sporna, bo zapisanie jednoznaczne tego, że nasze stanowisko ma być wiążące, spływałoby i na Senat, byłoby to również wiążące. Ale jest tu dla mnie pewien dysonans. Bo co to jest opinia? Opinia to jest tylko jakieś stwierdzenie, które nie jest wiążące dla Rady Ministrów. No, jest więc tutaj pewien problem.

Senator Ewa Serocka:

Ale Rada Ministrów musi – przed udaniem się na posiedzenie Rady Unii Europejskiej – uzgodnić stanowisko i z Sejmem, i z Senatem. Jest to bardzo ważne: musi je uzgodnić.

Senator Ryszard Matusiak:

Ja zgadzam się, tylko że w etymologii słów „wiążące” i „uzgodnienie” jest na pewno duża różnica. Różnica jest w samym słownictwie nawet, biorąc pod uwagę pochodzenie tych słów.

(Głos z sali: To już raczej w dyskusji...)

Ja sądzę, że... Dlatego pytam. Ale dobrze, wyrażę swój pogląd w dyskusji. Dziękuję bardzo.

(Senator Ewa Serocka: Dziękuję bardzo.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Ja tylko chcę dodać, ponieważ również byłem zaangażowany w tę sprawę, że różnica między sta-

nowiskiem Sejmu i Senatu polegała na tym, że Sejm wychodził z takiego założenia, iż pełni funkcję kontrolną wobec rządu, a Senat takiej władzy nie posiada. Trybunał Konstytucyjny wyszedł jednak z założenia, że wynika to z kompetencji władzy ustawodawczej. Art. 95 konstytucji stanowi, że władza ustawodawcza w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Sejmu i do Senatu – i na tym Trybunał Konstytucyjny oparł swoje ostateczne orzeczenie, przyjmując argumentację Senatu.

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

(Senator Ewa Serocka: Dziękuję.)

Jeżeli nie ma innych pytań... Nie ma innych pytań.

Informuję, że ustawa, nad którą w tej chwili procedujemy, została wniesiona jako senacki projekt ustawy, a także projekt poselski i projekt rządowy.

Do reprezentowania stanowiska rządu w tej sprawie został upoważniony prezes Rady Ministrów.

Witam w Senacie sekretarza stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, pana ministra Pietrasa, a także podsekretarza stanu w tym urzędzie, pana Tomasza Nowakowskiego, i pragnę zapytać panów ministrów, czy chcieliby przedstawić stanowisko rządu w tej sprawie.

Tak? To bardzo proszę, Panie Ministrze, tutaj, na mównicę.

Sekretarz Stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Jarosław Pietras:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja chciałbym poprzedzić odniesienie się do samych poprawek i pracy Senatu kilkoma uwagami ogólnymi.

Przede wszystkim chciałbym powiedzieć, że rząd bardzo wysoko sobie ceni dotychczasową współpracę, już ponadroczną, z właściwymi komisjami Sejmu i Senatu. Ta ustawa jest niezwykle ważna dla polskiej obecności w Unii Europejskiej. Gwarantuje ona włączenie do grona europejskich organów uczestniczących w realizacji wyników ustaleń podjętych na forum Unii Europejskiej tych właśnie organów Sejmu i Senatu. Dzięki tej ustawie również rząd uzyskuje pewne wzmocnienie stanowiska, jeśli jest ono akceptowane przez obie izby parlamentu. Wielokrotnie rząd negocjował już sprawy ważne dla Polski z takim poczuciem, że ma wsparcie obu izb parlamentu czy odpowiednich komisji tych izb.

W naszej ocenie ustawa ta w praktyce zdała bardzo dobrze egzamin i nie ma właściwie potrzeby dokonywania zmian wykraczających poza to, co jest niezbędne, po pierwsze, w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego, a po drugie, w związku z potrzebą skutecznej realizacji tej ustawy w praktyce. Myślę, że wiele przepisów tej

(sekretarz stanu J. Pietras)

ustawy jest wykonywanych w sposób właściwy i dobrze spełnia przypisane im funkcje, zapewniając uczestnictwo Sejmu i Senatu w wypracowaniu polskiego stanowiska wobec unijnych aktów prawnych i opiniowanie przez Sejm stanowisk prezentowanych na posiedzeniach Rady Unii Europejskiej.

W ostatnim okresie została ustalona pewna praktyka, która pozwala na sprawne współdziałanie rządu i parlamentu. Dzięki tej współpracy w ciągu roku uzyskaliśmy efekty polegające na wypracowaniu polskiego stanowiska w odniesieniu do ponad czterystu pięćdziesięciu projektów aktów prawnych przed osiemdziesięcioma spotkaniami Rady Unii Europejskiej. Oznacza to, że praktycznie w ciągu tygodnia opiniowanych jest co najmniej kilka projektów aktów prawnych i praktycznie każdego tygodnia odbywa się jakieś posiedzenie, na którym odpowiednie komisje mają szansę przedstawić swoje stanowisko. A rząd przekazywał komisjom nie tylko projekty stanowisk dotyczących aktów prawnych otrzymywanych już po naszym przystąpieniu do Unii, ale także przygotował i przedstawił stanowiska do wszystkich pozostałych aktów prawnych, które są obecnie przedmiotem dyskusji w ramach Rady Unii Europejskiej. Wyszliśmy bowiem z założenia, że nawet jeśli proces legislacyjny w Unii Europejskiej rozpoczął się kilka lat temu, ale jeszcze się nie zakończył, to powinniśmy także w wypadku tych aktów, które kiedyś tam rozpoczęły swój żywot, uzyskać wsparcie ze strony odpowiednich komisji Sejmu i Senatu. Dotychczas rząd przekazał swoje stanowiska wobec ponad dwustu pięćdziesięciu takich projektów.

Myślę, że w tej chwili, dzięki temu, że najpierw jest stanowisko wobec projektu aktu prawnego, potem mamy dyskusję w różnych organach Unii Europejskiej, a na koniec przedstawia się stanowisko rządu na forum Rady Unii Europejskiej, komisje parlamentu mają szansę z odpowiednim wyprzedzeniem przygotować się i zaprezentować swoją opinię co do tych projektów.

Zdaniem rządu przepisy ustawy pozostawiają pewną możliwość elastycznego reagowania przez Sejm, Senat i rząd na stale zmieniającą się sytuację w Unii Europejskiej. Ta elastyczność, w związku z dynamiką rozwoju sytuacji w Unii Europejskiej, jest bardzo ważna. Usztywnienie przepisów doprowadziłoby więc do sytuacji, w której nadmiernie obciążeni procedurami stracilibyśmy z oczu samą istotę problemów, o których dyskutujemy w Unii Europejskiej. Zdaniem rządu dotychczasowa bardzo dobra współpraca nie wskazuje na konieczność dokonania bardzo daleko idącej nowelizacji, a jedynie na potrzebę wprowadzenia tych zmian, które były tutaj dys-

kutowane. Z dotychczasowych dyskusji na posiedzeniach komisji wnoszę, że senatorowie podzielają taką ocenę.

Jeśli chodzi o zakres zmian w projekcie ustawy, to chciałbym, Panie Marszałku, podzielić te zmiany jak gdyby na dwie grupy. Są to, po pierwsze, zmiany, które wynikają z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie niezgodności art. 9 ustawy z konstytucją, a po drugie, zmiany polegające na uszczegółowieniu procedur przewidzianych w dotychczasowych przepisach ustawy.

Pierwsza grupa zmian, tych wynikających z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, nie budzi żadnych kontrowersji i rząd w pełni te zmiany popiera. Rząd był gotów poprzednio i jest gotów obecnie, niezależnie od wprowadzenia odpowiedniego przepisu do ustawy, przedstawiać informację w trybie art. 9 zarówno komisji sejmowej, jak i senackiej. Nie widzimy w tym żadnego problemu, zresztą kilkakrotnie już deklarowaliśmy taką gotowość. Praktyczna realizacja tej propozycji jest jednak uzależniona od ustalenia przez właściwe organy Sejmu i Senatu proceduralnych aspektów tego zagadnienia. Rząd w każdym razie jest do tego przygotowany.

Jeśli zaś chodzi o drugą grupę zmian, a mianowicie poprawki, które zostały zaproponowane przez komisje senackie, to chciałbym powiedzieć bardzo wyraźnie, że rząd pozytywnie ocenia wszystkie propozycje poprawek zawartych w projekcie uchwały Senatu, służących doprecyzowaniu przepisów ustawy. Rząd pozytywnie ocenia zmodyfikowaną w ten sposób ustawę, mimo że nakłada ona na niego dodatkowe obowiązki. Chciałbym bowiem wyraźnie powiedzieć, że te poprawki wprowadzają pewien dodatkowy przymus, nakładają dodatkowy obowiązek na administrację państwową, na ministrów, na resorty. Uważamy jednak, że zaowocuje to lepszym współdziałaniem w niezwykle istotnych sprawach, o których dyskutujemy na różnych forach Unii Europejskiej. Niewprowadzenie tych poprawek doprowadziłoby, w opinii rządu, do nadmiernego usztywnienia przepisów i w konsekwencji do utrudnienia dotychczasowej współpracy.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, konkludując, chciałbym jeszcze raz podkreślić, że rząd w pełni popiera zmiany zaproponowane przez senatorów i przedłożone dzisiaj do rozpatrzenia przez Wysoką Izbę. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze. Proszę jeszcze przez chwilę pozostać, bo zgodnie z naszym regulaminem teraz państwo senatorowie mają prawo zadawać panu pytania.

Pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, dziękując za pozytywną ocenę rządu dotyczącą współpracy z naszą Komisją Spraw Unii Europejskiej, chciałbym zapytać, czy były takie opinie – bo my bardzo często przedstawialiśmy negatywne opinie do dyrektyw i innych aktów prawnych – które miały potem wpływ na ostateczne decyzje. Czy pan minister mógłby podać takie przykłady?

**Sekretarz Stanu
w Urzędzie Komitetu
Integracji Europejskiej
Jarosław Pietras:**

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Ja podzieliłbym opinie płynące zarówno z komisji sejmowej, jak i senackiej, na trzy kategorie.

Po pierwsze, opinie, które wskazywały na zbieżność stanowisk obu komisji lub jednej z komisji ze stanowiskiem rządowym. To właściwie może być powodem... Mogą być tego różne przyczyny, między innymi wcześniejsza praca czy dyskusja nad pewnymi problemami, które potem są omawiane w Unii Europejskiej. A ponieważ istnieje zgoda w odniesieniu do rozwiązań przyjmowanych w Polsce, ona istnieje także jako zgoda w odniesieniu do tego samego kierunku myślenia w wypadku prac na forum Unii Europejskiej.

Po drugie, często opinia komisji sejmowej czy senackiej wobec projektu aktu prawa europejskiego była negatywna, ale rząd w tej samej sprawie również przedstawiał opinię krytyczną. Fakt, że tamta opinia była krytyczna, tylko dodatkowo wzmacniał przekonanie rządu, że w tej sprawie powinien występować tak, jak zamierzał, dość krytycznie, nawet jeśli na początku nie był do tego w pełni przekonany, nie był pewny, czy nie będzie osamotniony, gdy będzie występował krytycznie.

Po trzecie, chodzi o sytuacje, w których opinie jednej lub drugiej komisji były zdecydowanie inne niż wyjściowe stanowiska rządu, ale tak naprawdę takich przypadków nie było specjalnie dużo. Takich sytuacji, w których opinie rządu, krytyczne albo pozytywne, różniły się od ocen komisji, nie było szczególnie dużo. Mogę powiedzieć o jednym takim przypadku. Jest to sprawa, nad którą w komisji dyskutowano właściwie już trochę *ex post*. Dotyczy to projektu dyrektywy o zdolności patentowej wynalazków czy innowacji realizowanych przy pomocy komputera. W tym przypadku negatywna opinia komisji została przyjęta już po głosowaniu na posiedzeniu Rady. Bardzo mocno wtedy nad tym dyskutowano, ale Polska zajęła wówczas stanowisko... no, po prostu wstrzymała się. A wstrzymanie się tak naprawdę w tym przypadku oznaczało, można powiedzieć, stanowisko negatywne w tym sensie,

że nie pozwalało ono na zgrupowanie wystarczającej liczby głosów za. I właściwie dyskusja z komisjami sejmową i senacką – już nie pamiętam, czy było to na posiedzeniu komisji senackiej, ale na sejmowej było – była dyskusją, która umocniła rząd w przekonaniu, że w sprawie tej dyrektywy powinien zajmować stanowisko bardziej krytyczne. Faktem jest, że dyrektywa ta zakończyła, że tak powiem, swój żywot na forum Rady relatywnie wcześniej, niemniej jednak zakończyła swoje, powiedzmy, funkcjonowanie jako projekt, nie doszła do fazy przyjęcia w Parlamencie Europejskim, więc w tym sensie to też miało znaczenie.

Mógłbym poszukać – i spróbuję to zrobić – odniesienia do wszystkich przypadków, w których komisja senacka zajęła opinię inną niż rząd, aczkolwiek mam wrażenie, że w większości wypadków gdy występowała krytyczna opinia Senatu, to była również krytyczna opinia rządu. A więc nie było rozbieżności, choć była krytyczna opinia o danym projekcie aktu prawa europejskiego.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma jeszcze pytanie?

Jeśli nikt, to ja mam pytanie, Panie Ministrze.

Otóż rytm pracy zarówno senackiej Komisji Spraw Unii Europejskiej, jak i komisji sejmowej, nie jest determinowany programem legislacyjnym Sejmu czy Senatu, ale jest określany napływem dokumentów z Brukseli, które kierowane są przez rząd do komisji, i to wymusza po prostu bardzo systematyczny tryb pracy tych komisji. Zbliża się okres wakacji, sierpień, wrzesień, wtedy Sejm i Senat nie pracują, a dokumenty pewnie w dalszym ciągu będą napływały. Jak pan sobie wyobraża współpracę rządu z obiema komisjami w tym czasie, kiedy parlament nie pracuje, choć komisje właściwie powinny opiniować dokumenty, które będą do nich napływały?

**Sekretarz Stanu
w Urzędzie Komitetu
Integracji Europejskiej
Jarosław Pietras:**

Panie Marszałku, my przeżyliśmy już podobny okres, był to mianowicie lipiec i sierpień ubiegłego roku, na samym początku funkcjonowania tej ustawy. Wówczas okazało się, że mamy do czynienia z pewnym zahamowaniem prac legislacyjnych również na poziomie europejskim – było znacznie mniej posiedzeń różnych organów europejskich, pojawiało się mniej projektów, co oczywiście oznaczało mniejszą intensywność prac. I w rezultacie komisja sejmowa w sierpniu ubiegłego roku miała krótką, dwu- czy trzytygodniową przerwę.

(sekretarz stanu J. Pietras)

Myślę, że w sensie praktycznym obecnie nie ma dużego problemu z tym, żeby sobie poradzić ze strumieniem płynących w tym czasie dokumentów unijnych. Po pierwsze, w tym okresie staje się on mniejszy, a po drugie, w przypadku projektów pojawiających się w tym okresie – jeśli pojawiają się one jako projekty – zanim rozwinie się nad nimi dyskusja, zazwyczaj nadchodzi wrzesień, a po pojawieniu się projektu pierwsze dyskusje, pierwsze spotkania grup roboczych odbywają się we wrześniu. Można więc powiedzieć, że w odniesieniu do tych projektów nie powinno być specjalnie dużo problemów.

Jeśli chodzi o posiedzenia Rady Unii Europejskiej, to będą się one kończyły jeszcze przed końcem lipca, a potem rozpoczną się dopiero pod koniec sierpnia, czyli tu też będzie pewna luka, która pozwoli na znacznie spokojniejsze przejrzenie wszystkich dokumentów. Ale jednocześnie oznacza to, że komisje senacka i sejmowa powinny pracować stosunkowo długo w ciągu pierwszego miesiąca wakacji i zacząć pracę znacznie wcześniej, zanim rozpoczną się regularne prace. W tym przypadku także okres między jedną a drugą kadencją, okres pewnego zastoju w pracach parlamentarnych, musi być wypełniony pewną konsekwentną, stałą, ciągłą pracą komisji, co zresztą zostało przewidziane w odniesieniu do prac tych komisji – zostało zagwarantowane, że tu nie będzie miała zastosowania zasada braku kontynuacji, dyskontynuacji. Wydaje się, że to jest bardzo ważne, bo okres przejściowy między jedną a drugą kadencją może potrwać przynajmniej kilka tygodni, a jest to czas intensywnych prac legislacyjnych na forum Unii Europejskiej. Chciałbym zresztą podkreślić, że to był jeden z powodów czy motywów tego, iż rząd, wnosząc swoje poprawki czy projekt zmiany tej ustawy, proponował, aby w odniesieniu do przepisów ustaw, które dostosowują prawo do prawa europejskiego, nie stosować zasady dyskontynuacji. Chodziło o to, aby praca mogła się toczyć dalej. Ponieważ w Sejmie ta poprawka czy ta idea nie uzyskała poparcia i nie znalazła się w ustawie przedłożonej do rozważenia Senatowi, to sądzę, że w tej chwili nie ma możliwości, aby do niej wrócić. Aczkolwiek, moim zdaniem, z punktu widzenia dbałości o jakość naszego uczestnictwa w pracach Unii Europejskiej brak dyskontynuacji, czyli kontynuowanie prac, nawet w tym okresie pomiędzy jedną a drugą kadencją, byłoby niezwykle pomocne.

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Ministrze, sprawa jest znacznie poważniejsza. Nie chodzi tylko o sierpień, dlatego że zgodnie z konstytucją Sejm czwartej kadencji i Senat piątej kadencji będą funkcjonowały do

pierwszego dnia posiedzenia nowo wybranego parlamentu, co nastąpi pewnie nie wcześniej niż około 20 października, a przecież wrzesień i październik to nie jest okres urlopowy w Unii Europejskiej, więc strumień dokumentów będzie bardzo duży, poza tym utworzenie nowej komisji też może zająć parę tygodni. W związku z tym w moim pytaniu chciałem wyrazić obawę o to, czy rząd nie wymyka się spod kontroli parlamentu w tak ważnej dziedzinie, jaką jest sprawa naszego stanowiska i polityki wobec Unii Europejskiej. Tylko to było moją intencją.

Sekretarz Stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Jarosław Pietras:

Panie Marszałku, jeśli mogę odpowiedzieć, to z tego, co rozumiem, prace komisji sejmowej i senackiej w okresie do pierwszego posiedzenia przyszłego Sejmu będą się jednak toczyły w normalnym rytmie, więc przynajmniej komisje sejmowa i senacka będą miały szansę przyglądać się temu, co robi rząd, opiniować to i pracować tak jak w normalnym układzie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Cybulski, przewodniczący senackiej Komisji Spraw Unii Europejskiej, bardzo uważnie słuchał tego, co pan mówi.

Nie ma innych pytań? Nie ma.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o naszych standardowych wymogach.

Jako pierwszy i jedyny zapisany do dyskusji wystąpi pan senator Matusiak.

Panie Senatorze, bardzo proszę o zabranie głosu.

Senator Ryszard Matusiak:

Panie Marszałku! Panowie Ministrowie!

Nie zabierałbym głosu w debacie ani w dyskusji, ale spowodowane to zostało moim wcześniejszym zapytaniem skierowanym do pani przewodniczącej, sprawozdawcy, koleżanki senator. Ale odniosę się też do wypowiedzi pana ministra Pietrasa. Związane to jest niejako z moim dobrym jednak przecuciem, że sprawa jest nie do końca jasna. Dlaczego? Oczywiście konstytucja i decyzja Trybunału Konstytucyjnego dały Senatowi w tej materii większe uprawnienia, jest to jednoznaczne i doprowadza do tego, że Senat jest równoważnym partnerem w tak ważnej sprawie, jaką jest opiniowanie aktów wchodzących do ustaw Unii Europejskiej i nie tylko. Jest to duży postęp, jeśli chodzi o naszą Izbę, Izbę, w której te-

(senator R. Matusiak)

raz jesteśmy. Ja odniosę się jednak do jednej bardzo istotnej sprawy. Jak pan minister zaznaczył, opinie są albo pomocne, albo zbieżne, albo rozbieżne, ale i tak to rząd podejmuje decyzje. Dlatego mówię, że moje zapytanie i ten zapis „wiązące” są jednak ważne. Oczywiście można się spierać, jak to jest ujęte konstytucyjnie – bo rząd jest wykonawcą, jest decydującym, ale funkcję kontrolną pełni Sejm, a ustawodawcą Sejm i Senat, taki jest u nas podział władzy konstytucyjnej i kompetencyjnej – z tym że jest tu właśnie ten problem: moment przejścia od opinii do decyzji. Decyduje rząd i to on podejmuje w imieniu naszego kraju niekiedy wiążące decyzje w Unii Europejskiej. Jest tu więc pewien dysonans, dlatego że czasem w kluczowych sprawach Sejm i Senat mogą mieć inny pogląd niż rząd, a okazuje się, że i tak rząd podejmie decyzje sam.

Oczywiście rozumiem to, że jest głosowanie – zaznaczył to pan minister – że trzeba znaleźć partnerów, aby przeforsować swoją opinię, swoje stanowisko w tych izbach, w komisjach europejskich, ale zaznaczam, że i tak jest to bardzo ważny problem, bo okazuje się, że jest pewien, powiedziałbym, niedowład, jeśli chodzi o opinię, o stanowisko i wiążące niejako zalecenia. W niedługim czasie może się na przykład okazać, i daj Boże, żeby tak nie było, że wystąpią daleko idące rozbieżności w opiniach między rządem a Sejmem i Senatem, jednocześnie może się okazać, że te sprawy będą – ja przestrzegam, tak może być – bardzo znaczące, a ani jedna, ani druga Izba nie będzie miała żadnego znaczenia i wpływu, chyba że będzie chciała odwołać rząd. I to też jest niebezpieczne, bo wtedy zapanowałby chaos kompetencyjny i w ogóle chaos, jeżeli chodzi o organizację państwa.

Dlatego zaznaczam, że nie do końca jestem przekonany co do słuszności poglądu, iż nie ma to być stanowisko wiążące dla rządu. Tak się mediuje, tak długo się negocjuje, aż znajdzie się kompromis, rozwiązanie. No a w tym przypadku niestety jest to daleko idąca rozbieżność. Z tą uwagą i z moją obawą chciałbym państwa zostawić. W moim odczuciu ma to duże znaczenie w dłuższej perspektywie, bo cały czas dysonans jest i będzie, i to bardzo poważny. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Nie zgłoszono również żadnych wniosków legislacyjnych do tej ustawy.

W tej sytuacji informuję, że głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej

Polskiej w Unii Europejskiej zostaną przeprowadzone pod koniec obecnego posiedzenia.

(Rozmowy na sali)

Tak, proszę państwa, w sytuacji gdy rzeczywistość obie komisje przedstawiły dwa różne wnioski o charakterze legislacyjnym, istnieje taki obowiązek, aby obie komisje się spotkały, opracowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie i zajęły stanowisko wobec tych wniosków. W związku z tym proszę Komisję Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisję Spraw Unii Europejskiej o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków i przedstawienie jednolitego sprawozdania. Dziękuję.

Głosowania, tak jak powiedziałem, zostaną przeprowadzone pod koniec obecnego posiedzenia, w piątek przed południem.

Dziękuję obu panom ministrom za udział w posiedzeniu i ustosunkowanie się do tej ustawy.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.

Przypominam, że ta ustawa została uchwalona przez Sejm 17 czerwca, a 20 czerwca została przekazana do Senatu. Następnego dnia skierowałem ją do dwóch komisji: do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, a także do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Ich sprawozdania macie państwo w drukach nr 984A i nr 984B, zaś tekst ustawy zawarty jest w druku nr 984.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, pana senatora Zbyszka Piwońskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Pani Minister! Panie i Pano-
wie Senatorowie!

Rozpatrujemy dzisiaj szczególną ustawę, która w moim przekonaniu w znaczący sposób zdynamizuje rozwój i poprawi jakość szeroko pojętych usług publicznych, stwarza ona bowiem możliwości łączenia wysiłku finansowego i materialnego podmiotów publicznych i prywatnych. Oczywiście ten wspólny wysiłek zmierzać będzie do budowy, względnie do poszerzenia zakresu usług publicznych dla lokalnej społeczności. Przyczyni się to też do przyspieszenia realizacji zadań, które są przypisane ustawowo do określonych podmiotów publicznych, z uwagi na to, że poszerzy ich możliwości finansowe dzięki wykorzystaniu do tego celu środków prywatnych.

Co oznacza partnerstwo publiczno-prywatne? Nie chodzi w nim o prywatyzację, choć czasami mogłoby to rodzić takie skojarzenia; nie stanowi też ono zadania zleconego do wykonania przez

(senator Z. Piwoński)

podmiot prywatny, czyli tego, na co czasami obecne ustawodawstwo daje szansę i z czym czasem mamy do czynienia; nie jest też działalnością charytatywną, bo nie jest tak, że oto podmiot prywatny przeznaczając swoje środki na realizację takiego czy innego celu publicznego. Jest to po prostu partnerstwo dwóch podmiotów, publicznego i prywatnego, w realizacji jednego wspólnego celu, a tym celem jest właśnie zadanie publiczne. Jest to nowy typ zadania, który do tej pory nie występował w naszym ustawodawstwie. Chcę podkreślić, że nie zdejmuję się tu odpowiedzialności z podmiotu publicznego za zadanie, które jest do wykonania. Ten podmiot przez cały czas ponosi współodpowiedzialność, mając też kontrolę nad działalnością, wspólną działalnością, powstałą w wyniku skoncentrowania środków publicznych i prywatnych.

Doświadczenia innych krajów – z Europy można by wymienić szczególnie Wielką Brytanię i Irlandię – wskazują na to, że dzięki takim rozwiązaniom prawnym zostały stworzone znacznie szersze możliwości realizacji zadań i znacznie tę realizację przyspieszono. Mamy też w Polsce taki przykład, aczkolwiek niewywołany żadną ustawą. Wspomnę tutaj o przedsięwzięciu, które zostało podjęte w okresie międzywojennym. Mianowicie w wyniku partnerstwa państwowego realizowanego przez taki podmiot jak Polskie Koleje Państwowe i prywatnych właścicieli kopalń, wspólnym wysiłkiem zbudowany został odcinek drogi węglowej, która później wspólnie była eksploatowana i przynosiła korzyści zarówno jednej, jak i drugiej stronie.

Przytaczam te przykłady, ażeby wskazać, iż jest to ważne i cenne rozwiązanie. W moim przekonaniu może ono w znacznym stopniu przyczynić się do przyspieszenia realizacji wielu zadań, a jednocześnie sprawić, by standardy świadczonych usług stawały coraz to lepsze.

Ustawa zawiera wiele obwarowań i wskazuje bardzo precyzyjnie zasady, na jakich ma być zawarta umowa partnerska. Cały rozdział 4 określa te zasady. Określa się również precyzyjnie powinności, jakie spoczywają na podmiotach, między innymi to, że bezpośrednio po zawarciu umowy konieczne jest zarejestrowanie jej u ministra gospodarki; w każdym przypadku, kiedy zaangażowane zostaną środki budżetowe, wymagana jest zgoda ministra finansów; umowa musi być poprzedzona wyjątkowo wnikliwą analizą; zadania, które będą podlegały tej analizie, zostaną określone w szczegółowym akcie prawnym, wydanym w tej sprawie – delegacja do tego znajduje się w tej ustawie.

Dobór partnerów do zawarcia takiej umowy określają rozdziały 2 i 3. Odbywał się on będzie na podstawie zasad, jakie są zawarte w ustawie o zamówieniach publicznych. Podkreślam ten

fakt dlatego, że znaczna część tej ustawy zawiera właśnie te wszystkie obwarowania, które sprawią – a przynajmniej powinny sprawić – że ustawa ta będzie właściwym dokumentem, by zachowana została równowaga pomiędzy partnerami występującymi w ustawie, a jednocześnie że ustawa nie będzie budziła zastrzeżeń, iż oto w wyniku połączenia środków publicznych i prywatnych, zwłaszcza środków finansowych, może się rodzić jakieś podejrzenie o zawłaszczenie czy ewentualnie o elementy korupcji.

Ustawa ta może również doprowadzić w określonej sytuacji do powołania spółki – art. 19 szczegółowo omawia tę sprawę – z uwagi na to, że mówiąc o podmiocie publicznym, nie mamy na myśli jedynie takich instytucji jak poszczególne jednostki samorządu terytorialnego czy organa administracji rządowej, ale również podległe im jednostki naukowe, edukacyjne, ochrony zdrowia i inne, które mogą występować jako ten podmiot publiczny w umowie z podmiotami prywatnymi.

Wiele też miejsca w ustawie poświęcono sprawom związanym z sytuacją, kiedy działalność objęta tą ustawą zostanie zakończona. Bo trzeba się liczyć z taką możliwością. Umowa może działać w określonym czasie, a po nim będzie musiało nastąpić rozliczenie między poszczególnymi podmiotami, zarówno tym publicznym, jak i prywatnym. Szczegółowo i precyzyjnie określa się zasady: kiedy, jak i na jakich warunkach zostanie dokonane to rozliczenie.

Przewiduje się również taką sytuację, w której jeden podmiot może być zastąpiony przez inny.

Jak widać, wielomiesięczny wysiłek, który poprzedził przygotowanie tej ustawy, w moim przekonaniu sprawił, że rozwiązuje ona wszystkie ewentualne wątpliwości, jakie mogą się zrodzić w wypadku przystąpienia do podpisania takiej partnerskiej umowy.

Poprawki, które zgłosiła nasza komisja, w większości są zbieżne z poprawkami drugiej komisji, Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. One nie wnoszą specjalnych zmian merytorycznych, za wyjątkiem jednej. I do niej chcę się odwołać, a właściwie do dwóch poprawek, których nie ma w sprawozdaniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, mianowicie do poprawek czwartej i szóstej.

Poprawka czwarta wykreśla z tej ustawy art. 38, w którym ustawodawca odwołuje się niestety do już nieistniejącej ustawy o finansach publicznych. No, może nie nieistniejącej, bo ona jeszcze jest, tyle że kilka tygodni temu przyjęliśmy nową ustawę o finansach publicznych. I dlatego nasza komisja proponuje przyjęcie dodatkowego art. 44a, który odwołuje się do zapisu zawartego już w nowej ustawie, aczkolwiek brakuje jej adresu publikacyjnego, bo choć ustawa ta i nasze poprawki zostały rozpatrzone przez Sejm, to nie jest to jeszcze podpisane i opublikowane.

(senator Z. Piwoński)

Z tego tytułu ten zapis zawarty w art. 44a ma pewne luki, ale z podobną praktyką mieliśmy do czynienia już niejednokrotnie. Niemniej jednak ta poprawka zapobiega potrzebie szybkiej nowelizacji tej ustawy, jako że uprzedzając to, co musiałoby nastąpić w określonym czasie, już w tej ustawie odwołujemy się do nowo przyjętej ustawy.

Panie i Panowie Senatorowie, jak już wspominałem na wstępie, jest to szczególna, ważna ustawa. Przynajmniej ja osobiście żywię co do niej nadzieję, że zaowocuje ona efektami, które będą odczuwalne w naszym życiu publicznym i w gospodarce.

Jest to sukces międzyresortowego zespołu, którym kierowała pani minister Herbst. Chciałbym tego pogratulować pani minister, ponieważ przygotowanie tej ustawy wymagało wielu wnikliwych analiz, przewidywania różnych możliwości, ale po wielomiesięcznej pracy – bo praca ta trwała przez wiele miesięcy – zakończone to zostało przedstawioną tu ustawą, która została przyjęta zarówno w Sejmie, jak i w naszych komisjach, w całości w tej postaci, tu z tymi tylko poprawkami.

Żeby już później nie zabierać głosu, chcę teraz poinformować, że złożę jeszcze kilka dodatkowych poprawek, które były przedmiotem obrad komisji i dlatego teraz o nich mówię. Wprawdzie będą one figurowały już jako moje poprawki, ale były one przedmiotem naszych obrad w komisji, tyle że z uwagi na to, że wymagały jeszcze dopracowania, które nastąpiło już po posiedzeniu komisji, złożę je, Panie Marszałku, jako moje poprawki.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

(Senator Zbyszko Piwoński: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Bogusława Mąsiora, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pan senator Piwoński bardzo szczegółowo omówił ustawę, więc ja będę się starał tego nie powtarzać.

Przypomnę tylko, że ta ustawa jest ustawą ramową. Jest kilka państw na świecie, które mają tego rodzaju ustawodawstwo; w Europie jest to jedynie Irlandia.

Szacuje się, że w Polsce transakcje na mniej więcej 1 miliard 500 milionów dolarów będą zawierane właśnie w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego, z wykorzystaniem wzorów z Wielkiej Brytanii, gdzie oszczędności w tego ro-

dzaju przedsięwzięciach wynoszą około 17%. Łatwo wyliczyć, że po wdrożeniu w życie tej ustawy minimum 150 milionów dolarów rocznie to będą oszczędności w sektorze publicznym, dla finansów publicznych w Polsce.

Ustawa daje korzyści sektorowi publicznemu w związku z tym, że nakłady finansowe potrzebne na realizację zadań publicznych będą ponoszone przez partnerów prywatnych. Daje również możliwość lepszej absorpcji środków pomocowych Unii Europejskiej, ponieważ partner publiczny, starający się o wsparcie finansowe Unii Europejskiej, może wskazać na wkład sektora prywatnego jako wymagane współfinansowanie projektu.

Ustawa w realizacji powinna zmniejszyć napięcia w budżetach samorządów, a równocześnie w budżecie państwa.

Zakłada się w ramach realizacji umów o partnerstwie publiczno-prywatnym wieloletnie planowanie finansowe. To również pozwoli na bardziej sensowną, bardziej zorganizowaną realizację zadań publicznych.

Powszechne stosowanie partnerstwa publiczno-prywatnego powinno się przyczynić do znacznych oszczędności w wyniku obniżki i kosztów inwestycji, i kosztów świadczenia usług w zakresie użyteczności publicznej.

Ustawa na pewno będzie miała korzystny wpływ na rynek pracy, ponieważ zwiększy się liczba przedsięwzięć w zakresie infrastruktury, powstaną nowe... Będą się rozwijały małe i średnie przedsiębiorstwa, przewiduje się również wzrost usług świadczonych w branży doradczej oraz przez firmy prawnicze, które będą angażowane zarówno przez podmioty prywatne, jak i podmioty publiczne, do przygotowywania przedsięwzięć w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.

Szybszy rozwój inwestycji infrastrukturalnych pozwoli na wzrost konkurencyjności Polski, pozwoli również na wzrost konkurencyjności zaniedbanych do tej pory regionów Polski i na łatwiejszy napływ inwestycji do tych regionów.

Należy podkreślić, że uregulowane przez tę ustawę rozwiązania są potrzebne szczególnie samorządom terytorialnym, odpowiedzialnym za realizację większości zadań publicznych i projektów infrastrukturalnych.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych w czasie debaty nad tą ustawą korzystała z opinii pani minister Herbst, ale zapoznawaliśmy się również z uwagami, które napłynęły do komisji od kilku instytucji, między innymi od BCC.

W ramach dyskusji na posiedzeniu komisji przyjętych zostało pięć poprawek, które są zawarte w druku nr 984B. Są to poprawki w zasadzie redakcyjne.

Poprawka czwarta, dotycząca art. 28, który mówi o obowiązkach, jakie ciążą na ministrze do

(senator B. Mąsior)

spraw gospodarki, przewiduje, że minister gospodarki nie tylko będzie dokonywał analiz i ocen funkcjonowania partnerstwa publiczno-privatnego, ze szczególnym uwzględnieniem stanu i perspektyw zaangażowania finansowego sektora prywatnego, ale również będzie opracowywał i upowszechniał przykładowe wzory umów o partnerstwie publiczno-privatnym. Odbyla dosyć długa dyskusja nad tym, czy należy taki obowiązek nałożyć na ministra gospodarki. Komisja doszła jednak do wniosku, że w związku z tym, iż ta ustawa jest nowa, należy pokazywać, upowszechniać wzory umów, bo mogą one służyć tym wszystkim, którzy z tego partnerstwa publiczno-privatnego chcą skorzystać.

Ustawa wejdzie w życie z trzydziestodniowym *vacatio legis*. Tak jak mówił pan senator Piwoński, jest ona oczekiwana, gdyż pozwoli na zwiększenie inwestycji w zakresie infrastruktury, na pełną realizację zadań ciążących na samorządach terytorialnych.

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoki Senat o przyjęcie ustawy z poprawkami zawartymi w druku nr 984B.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję senatorowi za sprawozdanie.

A teraz, zgodnie z regulaminem, senatorowie mogą stawiać sprawozdawcom pytania. Czy są pytania do...

Bardzo proszę, senator Romaszewski. Do kogo?

Senator Zbigniew Romaszewski:

Do któregośkolwiek sprawozdawcy.

Chodzi mi po prostu o to, gdzie wychodzimy...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Ale niech pan wskaże, do kogo jest to pytanie, bo „którykolwiek” to jest takie...)

Proszę bardzo, w takim razie do senatora Mąsiora.

Chciałbym powiedzieć, że jeżeli chodzi o partnerstwo publiczno-privatne, to w zasadzie z takim partnerstwem mamy do czynienia pewnie już dziesięć lat albo ponad dziesięć lat w wypadku budowy autostrad. O ile naprzód wychodzi więc ta ustawa i czym ona się różni od tego, cośmy napisali w ustawie o autostradach?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Proszę.

Senator Bogusław Mąsior:

Pan senator dobrze wie, że akurat wokół budowy autostrad, szczególnie jednej, jest wiele dyskusji i dotyczą one właśnie tego partnerstwa publiczno-privatnego. Ja nie chcę do tego wracać, bo akurat tym się komisja nie zajmowała, ale ustawa, o której dzisiaj debatujemy, dokładnie określa, precyzuje warunki, jakie powinny spełniać umowy o partnerstwie publiczno-privatnym.

Nie jestem w stanie dzisiaj panu senatorowi powiedzieć, jakie były luki w tej poprzedniej ustawie, ale prawdą jest, że dzisiaj wszystko, co się dzieje na styku sektora prywatnego i publicznego, może być albo jest podważane i dyskutowane na dziesiątki sposobów.

Ta ustawa jest ustawą ramową, to nie jest ścisła instrukcja, jak należy postępować – ona zostawia pewną dowolność, ale równocześnie określa, czym powinny się kierować podmioty przy zawieraniu umów publiczno-privatnych. Mówi więc, że w odniesieniu do tego obowiązuje prawo polskie, że w określonych działaniach obowiązuje ustawa o zamówieniach publicznych. Ustawa ta nakłada również obowiązki kontroli, zarówno na ministra finansów nad tym, co jest współfinansowane z budżetu państwa, jak i na ministra gospodarki nad tymi wszystkimi umowami, które są zawierane w ramach partnerstwa publiczno-privatnego.

Rozumiem, Panie Senatorze, że jest dekalog, ale właściwie można by było dyskutować, czy on sam wystarczy. Tak i ta ustawa nie daje gwarancji, że w ramach partnerstwa publiczno-privatnego w żadnym miejscu nie będzie sytuacji kryminalnych, ale ona dokładnie precyzuje, jak powinna być zawierana umowa, jak powinna wyglądać analiza, między innymi zwraca się też uwagę na analizę ryzyka, na rozłożenie tego ryzyka pomiędzy partnerami, na to, jakie aspekty powinna uwzględniać umowa. Tak więc ta ustawa daje gwarancję dobrego wywiązywania się z umów.

Życie jest zawsze bogatsze od tego, co nam się wydaje podczas przygotowywania ustaw. Ale ta ustawa jest znacznie lepsza od tej, która do tej pory obowiązywała, a poza tym daje również szansę zdjęcia tego odium, zmiany negatywnego obrazu kontaktów pomiędzy sektorem publicznym i sektorem prywatnym. Bo dzisiaj właściwie w każdej decyzji, w której jest dopuszczany sektor prywatny, ludzie dopatrują się drugiego dna. I to jest naganne, bo przecież już piętnaście lat budujemy nowy system, a cały czas wraca jako pokłosie to, że wszystko, co prywatne, jest be. Dobrze przynajmniej, że nie mówimy, że badyłarze to są szkodliwcy, tak jak to było kiedyś.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

(wicemarszałek K. Kutz)

Oczywiście jest dekalog, są grzechy, ale jest też przyjemność grzeszenia.

(Senator Bogusław Mąsior: Wiem coś o tym, Panie Marszałku.)

No właśnie.

Czy są jeszcze zapytania do sprawozdawców? Nie widzę zgłoszeń.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako rządowy projekt ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki i pracy.

Witam podsekretarz stanu w tym ministerstwie, panią Irenę Herbst, i pytam, czy chciałaby powiedzieć parę słów na temat ustawy.

Bardzo proszę do nas. Jest tu przygotowane takie specjalne miejsce.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Irena Herbst:**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ja wprawdzie nie zamierzałam nic mówić, ale sprowokowało mnie pytanie pana senatora Romaszewskiego. Chciałabym jeszcze dobitniej niż pan senator Mąsior wyłożyć, na czym polega sprawa.

Chciałabym powiedzieć, że pod rządami tej ustawy, którą, mam nadzieję, Senat uchwali, będzie wybór: autostrady będzie można budować, opierając się bądź na specustawie, która istnieje, czyli tej o budowie autostrad, bądź też na tej właśnie ustawie. Dlaczego wprowadzamy tę ustawę, skoro istnieje specustawa o autostradach? Przede wszystkim dlatego, że tamta to ustawa tylko o autostradach. Innymi słowy, tych autostrad tak wiele nie wybudujemy, bo wiemy dokładnie, ile ich powinniśmy mieć, ponadto tamta ustawa reguluje tylko sprawy związane z autostradami, podczas gdy partnerstwo publiczno-prywatne potrzebne jest naprawdę w znacznie większej liczbie inwestycji, przedsięwzięć, które czekają. Mamy ogromną lukę, powiedziałabym, cywilizacyjną, jeśli chodzi o poziom świadczenia usług publicznych, a ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym pozwala na dostarczenie kapitału prywatnego i zarządu prywatnego przedsięwzięciom, które dotyczą świadczenia usług publicznych. I to jest tu najważniejsze.

Chcę też powiedzieć, że na tę ustawę czekają przede wszystkim nie ci, którzy są odpowiedzialni za budowę autostrad, ale samorządy terytorialne, a to w związku z realizacją ogromnej liczby małych przedsięwzięć. I znamienne jest, że poseł sprawozdawca, pan Adam Szejnfeld, zaczął swoje przemówienie podczas drugiego czytania tej ustawy w Sejmie od takiego zdania, że nadchodzi

nowa era dla samorządów terytorialnych. Znamienne jest też to, że podczas uchwalania tej ustawy przez Sejm tylko trzydziestu sześciu posłów było przeciw. Oznacza to, że został osiągnięty niespotykany jak na obecne warunki konsensus, jeśli chodzi o potrzebę takiej ustawy i o rozwiązanie w niej sformułowane.

Co dodatkowo daje ta ustawa w porównaniu z tą specustawą, załatwiająca sprawę incydentalnych, dużych przedsięwzięć? Otóż daje dodatkową korzyść. Najważniejsze jest tu doprowadzenie do tego, by wybór takiego sposobu prowadzenia inwestycji, a potem zarządzania daną inwestycją, nie pociągał dodatkowych kosztów tylko ze względu na to, że wybrało się ten właśnie sposób. Innymi słowy, chodziło nam o wprowadzenie tego, co nazywamy neutralnością podatkową. No i tutaj ta neutralność jest. Jeżeli się okaże, że w celu uruchomienia PPP trzeba stworzyć specjalną spółkę, to nie będzie z tego powodu dodatkowego opodatkowania – nie ma ani VAT, ani podatku dochodowego, także w przypadku zwrotu majątku. To jest bardzo ważne. Ta neutralność podatkowa jest niesłychanie istotna, wszystkie samorządy i nie tylko samorządy wskazywały więc na to, że przeprowadzenie PPP w Polsce wymaga zmian w systemie podatkowym. I właśnie tą ustawą tego typu rozwiązania zostały wprowadzone i dzięki niej będą mogły działać.

Wprowadza ona także wieloletniość zobowiązań finansowych, czego dotąd nie było. Oczywiście można, tak jak przy dużych przedsięwzięciach typu autostrady, zawierać za każdym razem umowę cywilnoprawną, która formułuje zasady, ale jeżeli to ma być powszechny sposób zdobywania kapitału, to po prostu powinno być to uregulowane w sposób kodeksowy, a nie w sposób precedensowy, bo my nie mamy prawa precedensowego. Na przykład w Wielkiej Brytanii, która jest liderem, jeśli chodzi o PPP, nie ma specjalnej ustawy, ale oni opierają się na prawie precedensowym, a nie kodeksowym. W Irlandii zaś taka ustawa jest – mimo precedensowego systemu prawa Irlandczycy uznali, że trzeba dać takie porządne zapewnienie stronie prywatnej właśnie w kwestii wieloletnich zobowiązań i że trzeba to zatwierdzić ustawowo.

Ponadto istotne jest z punktu widzenia państwa – i to nie dotyczy tylko tych czterech autostrad – by państwo miało świadomość tego, jakie są zobowiązania strony publicznej. Jak mówię, nie chodzi tu tylko o te cztery przedsięwzięcia typu autostrada, ale o wszystkie przedsięwzięcia, które można realizować, opierając się na kapitale prywatnym i na zasadach partnerstwa. Stąd konieczność wprowadzenia rejestru takich zobowiązań i, co więcej, sprawdzania, czy te zobowiązania nie przekraczają pułapu bezpiecznego ze względu na zobowiązania publiczne, czyli na przykład czy nie prowadzą do nadmiernego deficytu budżetu państwa. I tego typu rozwiązania

(podsekretarz stanu I. Herbst)

są, jest ich bardzo dużo, a ja powiedziałam o tych najważniejszych. To nie jest tak, że specustawa o autostradach coś załatwia. Ona załatwia tylko tę sprawę autostrad, a to jest rozszerzenie. Tak że będzie można budować autostrady, opierając się na tych ustawach, a to, jak to będzie robione, będzie zależało od konkretnego przypadku.

Zastosowane tutaj rozwiązanie – i to jest ostatnia rzecz, o której chcę powiedzieć – mówi, że podjęcie takiego przedsięwzięcia publiczno-prywatnego i podpisanie takiej umowy między stroną publiczną a prywatną musi być poprzedzone bardzo szeroką analizą korzyści. Elementy tej analizy wymienione są w ustawie. Otóż żeby podpisać taką umowę, trzeba udowodnić, że realizacja danego przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego jest korzystniejsza niż tradycyjne metody. No a budowa autostrad według ustawy o autostradach jest tradycyjną metodą finansowania. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pani Minister, proszę jeszcze nie schodzić z mównicy, ponieważ nasze przepisy wskazują, że w tej chwili senatorowie mogą zadawać pani pytania.

Czy są pytania do pani minister?

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja mam takie pytanie. Jak słyszymy w wypowiedziach senatorów sprawozdawców, ta ustawa jest doskonała, zmieni ona zasadniczo sposób funkcjonowania małych i średnich przedsiębiorstw, da dużo większe możliwości rozwoju. A więc dlaczego ona powstaje dopiero teraz? Dlaczego tak długo trwało przygotowanie czegoś, co, jak się wydaje, jest niezwykle potrzebne?

I druga sprawa. Pani minister powiedziała, że trzeba będzie uzasadnić, że zastosowanie tego typu rozwiązania o partnerstwie jest lepsze niż zastosowanie innego rozwiązania. Czy nie uważa pani, że to może spowodować takie przeszkody, które jak gdyby zniwelują korzyści płynące z ustawy?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pani Minister, zbierzemy jeszcze inne pytania, jeśli będą, i będzie pani odpowiadała na nie łącznie.

Senator Ścierański.

Senator Klemens Ścierański:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, myślę, że to jest bardzo ważna ustawa, rewelacyjna i rewolucyjna. Mnie osobiście bardzo cieszy to, że skorzystaliście państwo z doświadczeń Irlandii. Kiedyś, przed laty, tworząc specjalne strefy ekonomiczne w Polsce, jako minister przemysłu i handlu, też opierałem się na doświadczeniach irlandzkich. Myślę, że to są bardzo dobre rozwiązania, korzystne dla Polski. Mam jednak parę pytań.

Jeszcze niedawno – mamy to świeżo w pamięci – zakup na przykład kilograma gwoździ w firmie prywatnej wymagał specjalnego uzasadnienia. Każda kontrola NIK, izb skarbowych, Państwowej Inspekcji Pracy, polityków, mediów zaczynała się od inwigilacji: czy wy czasem nie kombinujecie z prywatnie? I w tej chwili, oglądając w telewizji przebieg prac specjalnych komisji, można zauważyć, że bardzo często podmiot prywatny, który coś robi, na przykład sprzedaje ropę, jest napiętnowany. Musimy więc zdawać sobie sprawę z tego, że trzeba będzie przede wszystkim zmienić myślenie wielu Polaków, którym się to nie będzie podobać.

Pan senator Mąsior mówił o 1 miliardzie 500 milionach dolarów. Ja sobie policzyłem...

Ale może najpierw pytanie do pani: jak pani sądzi, ile takich umów może być? To będą tysiące, dziesiątki tysięcy? I czy ministerstwo gospodarki sobie z tym poradzi? W art. 20 mówimy bowiem, że podmiot publiczny ma przekazać do ministra odpowiednie informacje dotyczące takiej umowy.

Teraz dalej: czy dużo państwo skorzystaliście z wzorów irlandzkiej ustawy? Bo Irlandia jest trochę innym krajem, panuje tam inna mentalność. Ale to, że wprowadzamy te rozwiązania w Polsce zaraz za Irlandią, to może dobrze, bo potrzeby są ogromne. Czy dużo więc jest tych irlandzkich rozwiązań, czy też niewiele z nich skorzystaliśmy?

Na końcu powiem, że to, co gnębi polską gospodarkę, i nie tylko, to przede wszystkim finansse, brak rozwoju, brak finansowania.

I jeszcze mam taką wątpliwość: czy ludzie się na to rzucą? Bo przy takich negatywnych odczuciach biznesu prościej jest chyba – i tak biznes zrobi... No, bo ludzie, którzy mają pieniądze i kapitał, którzy mają środki na książeczkach lub w funduszach, spokojnie te 10%, 15% sobie dorobią, a tutaj dodatkowy zysk obarczony jest dużym ryzykiem związanym także z ujawnieniem pewnych spraw i jakąś taką ogólną niechęcią, poczynając od bliskiej rodziny, a kończąc na mediach, na politykach, na internecie itd. No, wiem, jak to w Polsce jest... Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Pani Minister, może odpowie mi na te dwa pytania.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Irena Herbst:**

Dziękuję bardzo.

Czy ustawa jest doskonała, a jeśli jest taka doskonała, to dlaczego tak późno została zaproponowana?

(*Senator Edmund Wittbrodt: Potrzebna...*)

Słucham?

(*Senator Edmund Wittbrodt: Taka jest potrzebna, a...*)

Jest potrzebna, ta ustawa jest potrzebna. Ale dlaczego dzieje się to tak późno?

Najpierw chciałabym powiedzieć, że ona w żaden sposób, a raczej w najmniejszym stopniu dotyczy małych i średnich przedsiębiorstw. No, może średnie będą z niej korzystać, ale małe raczej rzadko będą miały z nią do czynienia. Małe będą jednak wykonawcami, więc w tym sensie ma ona wpływ na małe i średnie przedsiębiorstwa, bo będzie tworzyła popyt na roboty inwestycyjne – i jeśli o to chodzi, to rzeczywiście wiążemy z nią dosyć duże nadzieje, oczekujemy, że ten ruch inwestycyjny gwałtownie przyspieszy.

Problem polega na tym, że przecież partnerstwo publiczno-prywatne można było realizować bez tej ustawy, tyle tylko, że to było bardzo trudne. Mówiłam tutaj choćby o braku neutralności podatkowej, czyli o karaniu zwiększonymi podatkami za to, że się skorzystało z tego typu form. Można było się zdecydować na zmianę prawa bez wiodącej ustawy – i po to został powołany późną wiosną 2003 r., jeszcze przez pana premiera Kołodkę, zespół międzyresortowy, który miał się zastanowić nad tym, czy w ogóle tego typu ustawa jest potrzebna i co trzeba zrobić, żeby upowszechnić partnerstwo publiczno-prywatne. Ten zespół – mówił o tym zresztą pan senator Piwoński – pracował dobrych kilka miesięcy, wykonał bardzo dużą pracę, że tak powiem, śledczą, badawczą. Wyszło nam, że żeby móc upowszechnić partnerstwo publiczno-prywatne jako sposób realizacji przedsięwzięć, które w efekcie mają służyć zaspokajaniu potrzeb publicznych, trzeba by zmienić ponad pięćdziesiąt ustaw. A zmiana pięćdziesięciu ustaw to jest dosyć duża praca. Oczywiście, można było zrobić taką jedną ustawę o zmianie ustaw, ale były jeszcze inne problemy, które należało rozwiązać. Trzeba było stworzyć rejestr, o którym mówiłam, i stworzyć system nadzoru, żebyśmy wiedzieli, jak się zachowuje dług publiczny, a właściwie zobowiązania publiczne. Ten rejestr jest potrzebny także po to, żeby za każdym razem można było stwierdzić zgodnie z zasadami Eurostatu, które nas obowiązują, czy zobowiązania publiczne związane z daną inwestycją realizowaną w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego będą zaliczane do długu pub-

licznego, czy nie. Rozwiązanie jest takie, że jeżeli ryzyko związane z realizacją tego przedsięwzięcia jest większe po stronie partnera prywatnego, czyli partner prywatny ponosi większe ryzyko, to tego typu zobowiązanie nie jest zaliczane do długu publicznego. Istnieje więc konieczność uruchomienia całego systemu rejestru i potem systemu kształtowania tych zobowiązań. Między innymi dlatego to było potrzebne.

I te dwa aspekty sprawy oraz kilka innych, o których już nie chcę tutaj mówić, skłoniły zespół do podjęcia i przedstawienia Radzie Ministrów decyzji o konieczności przygotowania specjalnej ustawy, która nie tylko będzie zmieniała pięćdziesiąt ustaw, bo je trzeba zmienić, ale także będzie wprowadzała te nowe rozwiązania, niesłychanie istotne ze względu na konieczność zabezpieczenia interesu publicznego, jak również interesu strony prywatnej – chodzi o zmniejszenie ponoszonego przez prywatnego partnera ryzyka po to, żeby skłaniać do wchodzenia w tego typu inwestycje.

To, co ostatecznie zdecydowało o tym, że zapadła decyzja o przygotowaniu takiej specjalnej ustawy – choć nie był to warunek konieczny, ale był dostateczny – to było to, że styk tego, co publiczne, z tym, co prywatne, jest w Polsce coraz bardziej na cenzurowanym i bardzo trudno nawiązuje się tego typu współpracę, podczas gdy ona jest absolutnie konieczna. Ze względów psychologicznych wydawało nam się konieczne zbudowanie takiego kodeksu zachowań, który będzie regulował tryb działań i który jednocześnie będzie zdejmował część ryzyka z obu stron i chronił przed bardzo często nieuzasadnionymi oskarżeniami, że się narusza interesy lub też działa niezgodnie z prawem. I ten walor psychologiczny był jedną z przesłanek, które zdecydowały o napisaniu tej ustawy.

Czy ona była robiona długo? Nie wiem, jesienią 2003 r. zapadła decyzja, że późną jesienią robimy taką ustawę, a w sierpniu 2004... To jest bardzo trudna ustawa, muszę powiedzieć. Ja wiele ustaw wymyśliłam od samego początku, potem je przeprowadziłam, a tu muszę powiedzieć, że to jest chyba jedna z najtrudniejszych ustaw, jakie w ogóle prowadziłam. Wymagała ona profesjonalnej, długiej debaty. Pracowało przy niej bardzo wielu profesjonalistów, zarówno ekonomistów, jak i prawników. Wymagała także rozmów z samorządami terytorialnymi. Właściwie do pewnych rzeczy dochodziliśmy na zasadzie debat społecznych. W sierpniu 2004 r. ustawa została przyjęta przez rząd, a następnie skierowana do Sejmu, który pracował nad nią osiem miesięcy. Jak na tego typu ustawę, jest to według mnie wcale nie tak długo.

To przedłożenie, które tu przyszło, ta ustawa uchwalona przez Sejm różni się od przedłożenia rządowego. Nie ma tu już pewnych regulacji, któ-

(podsekretarz stanu I. Herbst)

re zdaniem Sejmu były nadregulacją, niepotrzebną nadregulacją prowadzącą do niepotrzebnego biurokratyzowania całego procesu inwestowania w ramach metody partnerstwa publiczno-prywatnego.

Następne dwa pytania. Czy ta konieczność uzasadnienia jest przeszkodą, która zniweluje korzyści? Według mnie – nie. Zawsze ci, którzy podejmują tego typu decyzje, powinni być świadomi konieczności prowadzenia takich analiz. Zawsze trzeba przeprowadzić analizę, czy wybrana forma jest korzystniejsza niż inna forma. To, że jest to napisane w tej ustawie, ma także walor dydaktyczny, związany z aspektem psychologiczno-edukacyjnym. Wskazujemy ten niezbędny element, jakim jest taka analiza, po to, żeby także w małym mieście, gdzie może nie ma dostępu do profesjonalnych ekonomistów czy profesjonalnych prawników, lub też tam, gdzie z innych względów tego typu profesjonalna analiza do tej pory nie była robiona, było wiadomo, że to trzeba zrobić. To wszystko razem powoduje, że przeprowadzenie tego typu analiz, zgodnie z zapisanymi w tej ustawie zasadami, jak to powinno być robione, zmniejsza związane z przedsięwzięciem ryzyko, i to w przypadku obu stron – i prywatnej, i publicznej. Chodzi tu o poczucie, że zrobiono wszystko, co trzeba. Nie myślę więc, żeby to była przeszkoda niwelująca korzyści. Moim zdaniem jest to tylko wprowadzenie dobrych praktyk, powiedzenie wprost, że dobra praktyka polega na tym, żeby tę analizę zrobić. No i ta analiza korzyści jest jednak ważna ze względu na ochronę interesu publicznego.

Jeśli chodzi o wypowiedź pana senatora Ścierańskiego, to my tak samo uważaliśmy i nadal tak uważamy. Dlatego, między innymi, wykorzystaliśmy doświadczenia irlandzkie. Ściągać, jak mówił klasyk kabaretu, należy od prymusa, a rzeczywiście Irlandia jest prymusem w Europie, chociaż nie jest liderem, jeśli chodzi o partnerstwo publiczno-prywatne. Ja już mówiłam, że Irlandia i Wielka Brytania oraz w ogóle kraje anglosaskie posługują się prawem precedensowym, w związku z czym ich ustawy mają inny charakter. Nie można było bezpośrednio na nich się wzorować, dlatego że znaczna część prac, które u nas się załatwia kodeksowo, tam musi mieć charakter umowy, odrębnej umowy cywilnoprawnej, stąd umowy cywilnoprawne w prawie anglosaskim są bardzo duże, bardzo grube. Ale wszystko, co można było stamtąd wziąć, to oczywiście wzięliśmy, ściągaliśmy, jak już powiedziałam.

Jeśli chodzi o zmianę stosunku do prywatnego partnera, to ja myślę, że między innymi właśnie po to jest ta ustawa. Jeżeli działam zgodnie z tą ustawą, jeśli wypełniam to, co reguły dobrej praktyki nakazują, to w ten sposób daję także pe-

wność, że nie naruszam interesu publicznego. A więc także w ten sposób zmienimy ten stosunek. No i już nie tak łatwo będzie oskarżać, bo na razie bardzo często te oskarżenia nie są niczym poparte, jeśli chodzi o partnera prywatnego. Co więcej, jak mówiłam, daje się też temu partnerowi większe poczucie bezpieczeństwa, a to znaczy mniejsze ryzyko, tańszą realizację tych przedsięwzięć, o które nam wszystkim chodzi. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję. Czy są jeszcze zapytania?
Senator Borkowski, a potem senator...

Senator Krzysztof Borkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, ja mam pytanie bardzo konkretne i praktyczne. Czy na przykład samorząd lokalny może budować, jeśli ta ustawa wejdzie w życie, wspólnie z podmiotem gospodarczym oczyszczalnie ścieków albo inne obiekty infrastrukturalne, jak chociażby wodociągi, drogi itd.? Dzisiaj mamy takie sytuacje, że w gminie są obok siebie, w odległości 300 m., dwie oczyszczalnie ścieków, ale wykorzystane w 30%, bo samorząd lokalny jest biedny i nie może skończyć kanalizacji. Czy więc ta ustawa da takie możliwości?

Dalej, mamy ustawę o pomocy publicznej, która pozwala przedsiębiorcom korzystać ze środków publicznych tylko do 3 tysięcy euro, co jest paradoksem. Ani z wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska, ani z funduszu narodowego nie może korzystać żaden podmiot gospodarczy. Gdyby więc ta ustawa weszła i dała taką możliwość, miałyby kapitalne znaczenie szczególnie dla tych biednych gmin, które nie mają 50% wkładu własnego, bo te 50% mogłyby dołożyć do tego wkładu własnego właśnie podmiot gospodarczy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Senator Bachleda-Księżdzularz.

Senator Franciszek Bachleda-Księżdzularz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, moje pytanie jest poprzedzone radością, że dotyczy to również ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy – Prawo wodne.

Ale chciałbym zapytać o sprawę potrzebnego, moim zdaniem, mediatora między tymi podmiotami, które będą starać się ewentualnie o możliwość wejścia na rynek, a gminami, ministerstwami itd., itd. Dam przykład. Chodzi mi o transport kolejowy Krakowa i autobusowy. Jest duża, wręcz ogromna własność kolejowa – takie pań-

(senator F. Bachleda-Księżdzularz)

stwo w państwie, jak ja to nazywam – w znakomitych, najlepszych terenach miejskich w Polsce. Jest ogromna ilość takich terenów, które do dziś są zupełnie niewykorzystane, a w części absolutnie zaniedbane. Daję przykład: chociażby Kraków Nowe Miasto. Dworzec autobusowy – na pięć miesięcy wstrzymana budowa, ponieważ minister skarbu państwa walczył o udziały, poprzez własność gruntu właśnie w tym miejscu. Przecież to był bezsens! Pytanie: kto mógł interweniować? Były interwencje parlamentarzystów, samorządu itd., itd., a mimo to ten klincz trwa, przez tyle miesięcy. I jest pytanie: kto będzie w stanie wyrwać tym monopolistom, którzy posiadają najlepsze miejsca w miastach Rzeczypospolitej, możliwość gospodarowania w tych miejscach? I jeszcze jedno: potrzebne jest wskazanie, że ta praca będzie słusniejsza niż inna, że w szybszym tempie potrzebne tam będzie finansowanie.

Nie daję już innych przykładów, chociaż mógłbym je podać z dziedziny ochrony środowiska. Bo po tej samej stronie...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Panie Senator, minutę, minutę tylko można pytać.)

Dam tylko jeszcze jeden przykład.

Była możliwość wybudowania jednej kotłowni, byłaby to po prostu przebudowa jednej kotłowni gazowej, na przykład dzięki wykorzystaniu pieniędzy z GEF, a tymczasem zbudowano dwie po tej samej stronie ulicy, w odległości 50 m., jak gdyby nie można było zrobić tak, żeby wzdłuż całej ulicy była jedna. To po prostu taki polski przykład, jak można mnożyć możliwości rozbicia pieniędzy na najdrobniejsze pomysły. To samo po części mówił pan senator Borkowski. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Ja mam krótkie pytanie do pani minister. Czy ta ustawa dopuszcza modną w pewnym momencie sekurytyzację zobowiązań publicznych wobec partnera prywatnego?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze inne pytania?

Bardzo proszę.

Senator Bogusław Maśnior:

Pani Minister, ja mam takie pytanie, które pojawiło się wczoraj. Czy w ramach tych trzech P. będzie możliwość prowadzenia przez gminy,

wspólnie z instytucją prywatną albo raczej społeczną, edukacji w zakresie szkoły wyższej?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Irena Herbst:

Zacniemy od tej oczyszczalni ścieków. Chcę powiedzieć, że to jest klasyczny przykład partnerstwa publiczno-prywatnego. I właśnie na to czekają samorządy. Wszystkie tego typu przedsięwzięcia lokalne realizuje się właśnie dzięki partnerstwu publiczno-prywatnemu, absolutnie, co daje... Bo tak naprawdę o co tu chodzi? Chodzi o to, że gmina nie zaciąga zobowiązań poprzez emisję obligacji na rynek kapitałowy, nie bierze kredytu – to są takie klasyczne formy – i nie rozpisuje przetargu na wykonawstwo, finansując to z tych pieniędzy, które pozyskała albo w bankach, albo na rynku kapitałowym, tylko podpisuje umowy z partnerem prywatnym, na mocy której to umowy partner inwestuje za swoje pieniądze. Potem ten partner to eksploatuje, czyli oferuje też swoje umiejętności i swoją większą skłonność do pilnowania efektywności tej eksploatacji. On tak buduje tę inwestycję, żeby koszty eksploatacji były jak najniższe, bo to on będzie ponosił te koszty. I w zamian za to albo dostaje wynagrodzenie w postaci tych opłat, które są związane ze świadczoną usługą, albo też, jeżeli nie ma takich opłat lub te opłaty są tylko częściowe, następuje wyrównanie od strony publicznej. Oczyszczalnie ścieków, wysypiska śmieci, cała gospodarka wodno-ściekowa – to wszystko jest klasycznym przykładem partnerstwa publiczno-prywatnego.

Jeśli chodzi o tego mediatora...

(Głos z sali: Rozjemcę.)

Rozjemcę. Chcę powiedzieć, że to jest tak, iż my nie jesteśmy w stanie... To znaczy niedobrze by było, gdybyśmy próbowali wprowadzić taką ustawę, która by miała na celu rozwiązanie wszystkich obecnych problemów. Tego nie da się zrobić jedną ustawą, zresztą ta ustawa służy do czegoś innego. Ta ustawa mówi – i to jest związane z tym mediatorem, o którym pan mówił, to w ogóle podstawa, fundament tej ustawy – że wszystko musi być określone w umowie. Czyli wszystko musi być określone w umowie. A jeżeli umowa jest niedotrzymana, to korzysta się z normalnych sposobów, w drodze których zmusza się do wykonania tej umowy lub uzyskuje się rekompensatę. Czyli chodzi tu o sądy, po prostu o sądy.

(Senator Franciszek Bachleda-Księżdzularz: Trzy lata w sądach.)

(podsekretarz stanu I. Herbst)

Jeżeli umowa jest dobrze sporządzona, to nie. A poza tym, jak mówię, nie jesteśmy w stanie rozwiązać wszystkich problemów za pomocą jednej, w końcu bardzo specjalistycznej ustawy.

Jeśli chodzi o sekurytyzację zobowiązań publicznych, to kiedy umowa coś postanowi... Ale tutaj nie ma pola dla tego, bo to jest takie właśnie... Ja między innymi z powodu tego pytania, które pan senator zadał, przytoczyłam jeszcze raz opisową, taką bardziej kolokwialną definicję PPP, partnerstwa publiczno-prywatnego, powiedziałam, co to jest. Otóż w tym wypadku nie ma możliwości sekurytyzacji. To polega właśnie na tym, że władza publiczna, instytucja publiczna nie zaciąga zobowiązań na rynkach klasycznych, czyli nie ma zobowiązań bankowych, więc nie ma czego sekurytyzować. To, czy partner prywatny zdobywa te pieniądze na przykład poprzez emisję obligacji swojej firmy, a potem je sekurytyzuje, to jest jego sprawa, tylko jego sprawa.

Sprawa edukacji: czy gminy mogą to robić? Mogą, nie są wyłączone spod ustawy, jest tylko kwestia tego, czy to będzie korzystniejsze. Bo zawsze trzeba to wyliczyć. Jeżeli korzystniejsze będzie świadczenie usług publicznych tą metodą – bo proszę pamiętać, że chodzi wyłącznie o wszystkie te przedsięwzięcia, których efektem końcowym jest świadczenie usług publicznych – to oczywiście jest to możliwe.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze zapytania? Nie widzę chętnych.

Dziękuję, Pani Minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Irena Herbst: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o dwóch zasadniczych ograniczeniach: jedno tyczy czasu, a drugie sposobu składania poprawek. Ale senatorowie przecież to wiedzą.

Na liście mówców widnieją dwa nazwiska: senatora Romaszewskiego i senatora Wielowieyskiego.

Bardzo proszę pana Romaszewskiego o zabranie głosu.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ustawa ta reguluje szczególnie wrażliwy obszar gospodarki, ponieważ dotyczy ona styku środków publicznych i środków prywatnych. Mieliśmy już z tym doświadczenia i jak dotąd te doświadczenia wcale nie okazały się dobre, wskazywały raczej na patologizację tego obszaru. Ta współpraca w ogromnej większości przypadków sprowadzała się do drenażu środków publicznych.

Takim przykładem – a mniej więcej półtora roku temu kierowałem w tej sprawie pytanie do mi-

nistra infrastruktury – jest właśnie kwestia finansowania budowy autostrad. Analiza finansowania budowy autostrad pokazywała bardzo wyraźnie, że autostrady budowane są de facto z kredytów gwarantowanych przez Skarb Państwa, podczas gdy konsorcjum budujące ciągnie korzyści materialne, udzielając sobie wewnątrz struktury kredytów kupieckich na chyba 18% – co daje dosyć przyzwoite dochody – i nie wkładając żadnego kapitału. No, był to przykład kompletnego mijania się partnerstwa publiczno-prywatnego z zadaniami, które chcielibyśmy przy pomocy tego partnerstwa realizować.

Tak więc jeszcze raz podkreślam: funkcjonujemy w niezwykle wrażliwym obszarze, obszarze niezwykle wrażliwym na wszelkiego rodzaju patologie, na wszelkiego rodzaju korupcje.

Pani minister stwierdziła, że była to ustawa trudna – absolutnie się z tym zgadzam – i że trzeba było ogromnej ilości czasu, by tę ustawę przygotowano, że Sejm pracował nad tą ustawą osiem miesięcy i że uzyskano to, co uzyskano. Ale, proszę państwa, w Senacie ta ustawa jest jednym z czterdziestu sześciu punktów porządku obrad. I muszę powiedzieć, że ja nie wyobrażam sobie, w jaki sposób można podjąć w Senacie odpowiedzialną decyzję w tej sprawie. Pani Minister, ja nie wykluczam, że ta ustawa przynajmniej częściowo – o ile nie całkowicie, choć to jest pewnie niemożliwe – ogranicza patologie, a jednocześnie rozszerza front tej współpracy, ale muszę powiedzieć, że w istniejących w tej chwili warunkach ja osobiście nie jestem w stanie ocenić, czy ta ustawa stwarza większe zagrożenia, czy też niesie większe korzyści.

Na dodatek chciałbym zwrócić tutaj uwagę na jedną sprawę, która właściwie mówi sama przez siebie. Chodzi o potknięcie stylistyczne w pewnym sformułowaniu. Proszę państwa, w art. 11 ust. 1 pkt 3 żądamy, ażeby dokonano porównania korzyści z realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego z korzyściami i zagrożeniami społecznymi związanymi z realizacją tego przedsięwzięcia w inny sposób. No, proszę państwa, do tej pory należało raczej analizować zagrożenia, jakie niesie partnerstwo publiczne w związku z narastającą w naszym kraju korupcją. Ja rozumiem fascynację tym pomysłem, bo oznacza to niewątpliwie dostęp do dodatkowego kapitału, ale myślę, że zagrożenie, które niesie, wcale nie jest mniejsze. A więc nie tylko korzyści trzeba analizować, ale również zagrożenia.

W tej sytuacji, Wysoka Izbo, ja osobiście tej ustawy poprzeć nie mogę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pan senator Wielowieyski będzie łaskaw zabrac głos.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję, Panie Marszałku.
Wysoka Izbo!

Będę kontynuował refleksje, które przedstawił nam tutaj pan senator Romaszewski.

Sprawa jest rzeczywiście bardzo poważna. Jest to poważne wyzwanie, a równocześnie wyzwanie, które koniecznie trzeba podjąć. Partnerstwo publiczno-prywatne jest formą niezwykle potrzebną i myślę, że możemy do tego dochodzić sami, posługując się samym zdrowym rozsądkiem. Podstawowe argumenty były już omówione, były wielokrotnie przedstawiane publicznie.

Ale chciałbym tutaj jakoś podkreślić i wzmocnić te propozycje, te idee efektami wielkiej konferencji europejskiego banku z Luksemburga, okresowej konferencji, bo oni często je robią, zorganizowanej w Warszawie w zeszłym roku na jesieni. Byliśmy tam razem z panią minister. Zebrało się tam kilkuset przedstawicieli świata finansów i dość liczne grono przedstawicieli samorządów z różnych stron Europy, zwłaszcza Europy Środkowej. A ideą wiodącą tego spotkania, dotyczącego oczywiście rozwoju gospodarczego – no, można powiedzieć, że jedną z dwóch idei wiodących, choć chyba główną – było właśnie partnerstwo publiczno-prywatne. Formuła przedstawiona przez kierownictwo banku była taka: pomagamy tym, którzy będą realizować to partnerstwo publiczno-prywatne, my dajemy te nasze, europejskie pieniądze, będziemy, że tak powiem, stwarzać warunki preferencyjne czy jakieś ułatwienia.

Sprawa jest dość ewidentna. W uzasadnieniu do ustawy czytamy – i to jest jasne i przekonujące – że to ma być nowy sposób na organizowanie przedsięwzięć publicznych, ze szczególną procedurą. A że jest to kwestia interesu publicznego, inicjatywę powinien mieć zawsze podmiot publiczny, tylko chodzi o to, żeby do realizacji przedsięwzięć publicznych włączyć przedsiębiorstwa prywatne i inne organizacje, które mogą nam tutaj pomóc, włączyć poprzez kapitał – i jest tu nawet zalecenie, żeby to był kapitał możliwie niepubliczny. Ale przede wszystkim – i to jest może nawet jeszcze ważniejsze od kapitału – chodzi o to, żeby to były skuteczne formy zarządzania, które, jak się zdaje, mogą być w przedsiębiorstwie prywatnym; wcale nie muszą, ale mogą być. W przedsiębiorstwach prywatnych zwykle takie są i powinny być lepiej aplikowane, lepiej stosowane. A to niebezpieczeństwo, zwłaszcza w naszym przypadku, naszych jednostek samorządowych, jest takie, że będzie występował problem Zosi Samosi: my sami to wykonamy, własnymi siłami, przy pomocy własnych kolegów, przyjaciół i rodziny. Bo można zupełnie spokojnie samemu za gminne pieniądze wykonywać wiele różnych pięknych zadań i niekoniecznie zlecać to

jakimś profesjonalnym czy wyspecjalizowanym i sprawnym jednostkom.

Tak więc problem jest dla nas istotny. Będzie dotyczył spraw bardzo żywych i bardzo ważnych. I zielone światło w tym zakresie, w związku z tymi niebezpieczeństwami, o których mówił pan senator Romaszewski, zapalenie tego zielonego światła jest niezbędne, jest potrzebne. Nie tylko dlatego, że tamten europejski bank obiecuje jakieś większe wsparcie i że to w ogóle, że tak powiem, jest w modzie.

Ale nie zapominamy o tym, że styk gospodarki i życia publicznego jest stykiem, że tak powiem, bardzo iskrzącym się, jest stykiem bardzo niebezpiecznym. Tak więc w naszej słabej jeszcze demokracji, przy dość niskim poziomie moralności publicznej, wyzwanie związane z tym partnerstwem jest niezwykle groźne. Partnerstwo publiczno-prywatne realizuje się dobrze i skutecznie przy dostatecznie wysokim – choć nie wiem, jakie są tego mierniki – poziomie moralności publicznej. Wiąże się to prawdopodobnie, a przynajmniej powinno się wiązać z publiczną jawnością, a także z publiczną, sprawną, skuteczną kontrolą działalności publicznej. I w związku z tym będę miał pewną propozycję.

Sprawa skutecznej kontroli tej formy wydawania pieniędzy publicznych i podejmowania przedsięwzięć publicznych jest szczególnie, nadzwyczaj ważna. To niewątpliwie dotyczy przede wszystkim samorządu i jego organów, RIO i innych form kontroli samorządowej, na różnych szczeblach. Ale minimum tego, czego, jak mi się wydaje, powinniśmy zażądać, co powinniśmy jakoś zaznaczyć, to potrzeba, że tak powiem, bardzo czujnego przyjrzenia się tym sprawom również przez parlament; no, choć to akurat nie my jesteśmy powołani konstytucyjnie do kontroli, do tego powołany jest Sejm. Proponuję więc, ażebyśmy wprowadzili małą poprawkę polegającą na dodaniu w jednym z ostatnich artykułów punktu mówiącego, że rząd przedkłada Sejmowi roczne sprawozdanie z wykonania tejże ustawy w terminie do 30 czerwca po okresie sprawozdawczym. Myślę, że sprawa ta powinna być ze szczególną czujnością monitorowana, sprawdzana i że wszyscy – na wszystkich szczeblach wydawania pieniędzy publicznych i podejmowania przedsięwzięć publicznych – powinniśmy mieć świadomość, że to jest, zwłaszcza w początkowym okresie realizacji tej ustawy, po jej wejściu w życie, podstawowe wyzwanie. Parlament powinien bardzo czujnie się temu przyrzec, pochylić się nad tym w sposób szczególny, niezależnie od wszystkich działań Najwyższej Izby Kontroli czy innych organów. Wydaje się, że względu na ważność tej ustawy, że bardzo duża, rosnąca liczba pieniędzy będzie przechodzić przez te procedury, a więc tym bardziej powinniśmy sprawdzać w najbliższych latach, jak to działa. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy pan złoży tę poprawkę? Dziękuję.

Jako ostatni mówca zapisany jest pan Bogusław Maśnior.

Senator Bogusław Maśnior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pan senator Romaszewski ma absolutną rację, mówiąc, że mamy w Senacie bardzo mało czasu na debatowanie, na zastanawianie się nad ustawami, które są istotne i ważne. Ale stajemy – i tak będzie co jakiś czas – przed koniecznością podjęcia decyzji, czy odmówić w takiej sytuacji debatowania, czy też starać się w ramach danego nam czasu zastanowić się i odbyć ewentualną dyskusję nad możliwymi poprawkami do ustawy.

Ja muszę powiedzieć, Panie Senatorze, że na posiedzeniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych nie zgodziliśmy się na to, żeby ustawę tę rozpatrywać na poprzednim posiedzeniu Senatu. Uważaliśmy, że musimy dać sobie na nią więcej czasu. Tak więc jako Senat, jako komisja, jako senatorowie właściwie od 28 czerwca do dzisiaj mieliśmy czas na dyskutowanie nad tą ustawą. Ale dzisiaj będziemy też debatowali nad innymi ustawami, które przyjmowaliśmy jako komisja wczoraj, na przykład tak jest z ustawą lichwiarską, zawartą w punkcie dwudziestym szóstym. No i tu jest pytanie: rozpoczynamy strajk włoski, nie debatujemy nad tym czy, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym, podejmujemy trud debatowania nad tymi ustawami?

Ja mam jeszcze jedną uwagę. Pan senator Ścierański poruszył istotny problem, który mieliśmy wszyscy zarządzający firmami w poprzednim systemie. Zadaję więc pytanie: ile lat należy budować nowy system ekonomiczny, żeby wszystko to, co kojarzy się z biznesem prywatnym, przestać oceniać negatywnie? Zdaję sobie sprawę z tego, że my w Polsce od kilkudziesięciu lat gramy na najgorszych instynktach ludzi. Nie chcę powoływać się na to, co się dzisiaj dzieje na naszych oczach – być może w czasie posiedzenia jednej z komisji w dniu dzisiejszym... Ale przecież można powiedzieć: wracamy do poprzedniego systemu. Tyle że wówczas pojawi się pytanie: to po co mówiliśmy po roku 1990, że wszystko, co państwowe, jest złe? Po co? I zadam pytanie: dlaczego w roku 1990 był zakaz udzielania firmom państwowym kredytów dewizowych i ja, choć miałem 95% eksportu na Zachód, nie mogłem zaciągnąć kredytu dolarowego, a inni otrzymywali kredyty na złote okulary? Dzisiaj mamy tego skutki w postaci tak zwanych kredytów nietrafionych, które są w polityce banków podstawą do podwyższonego oprocentowania kredytów – i jest to uzasadnione. No ale skoro już dokonaliśmy tej zmiany,

to nie wrzucamy wszystkich ludzi, wszystkich instytucji do jednego worka, nie zakładamy, że w każdym miejscu każde działanie musi być kryminogenne. Niech ludzie w Polsce nie poprzez swój wizerunek i swój sposób widzenia świata oceniają wszystko to, co się dzieje.

Ja rozumiem rozterki pana senatora, zresztą mam takie same, ale uważam, że ta ustawa daje szansę na wzrost inwestycji w infrastrukturę, na pełniejsze wykorzystanie środków finansowych na rzecz realizacji publicznych zobowiązań jednostek terytorialnych, samorządu, jak również instytucji rządowych. I oczywiście namawiam do przyjęcia tej ustawy.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Wnioski o charakterze legislacyjnym złożyło dwóch senatorów, mianowicie senator Piwoński i senator Wielowieyski.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Pytam panią minister, czy chciałaby zabrać głos w związku z dyskusją.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Irena Herbst: Nie, dziękuję bardzo.*)

Dziękuję.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję pani minister za przybycie.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto piątym posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. Do Senatu została przekazana w dniu 20 czerwca 2005 r. Marszałek Senatu w dniu 21 czerwca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 985, a sprawozdania komisji w drukach nr 985A i 985B.

(wicemarszałek K. Kutz)

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, senator Krystynę Sienkiewicz, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie! Wysoki Se-
nacie!

Zmiana ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Tych innych zmienianych ustaw jest dziewięć i są one wymienione na pierwszej stronie ustawy, a całość pochodzi z takiego rządowego, historycznego, mocno już anachronicznego pakietu „Program uporządkowania i ograniczenia wydatków publicznych”. Rzecz była, ale o niej zapomniano.

Największym źródłem lęku i zagrożeniem dla współczesnych Polaków jest utrata pracy, a największym problemem politycznym i gospodarczym Polaków i Polski jest bezrobocie. Oczywiście warunkiem koniecznym do zmniejszenia liczby osób bezrobotnych jest powstawanie nowych miejsc prac. Nie każdy jednak bezrobotny jest w stanie znaleźć zatrudnienie nawet wtedy, gdy są wolne miejsca pracy. Nie dla wszystkich też jest miejsce na regularnym rynku pracy. Nie oznacza to jednak, że osoby te muszą pozostać poza rynkiem pracy.

Do grupy mającej zdecydowanie ograniczony dostęp do rynku pracy zalicza się między innymi osoby długotrwale bezrobotne, będące bez pracy co najmniej rok. Okazuje się też, że szkolenia i kursy mające na celu podniesienie kwalifikacji osób bezrobotnych są w niewielkim stopniu skuteczne, jeśli chodzi o wprowadzanie na rynek pracy osób mających tak zwany długi dystans do rynku pracy. Ja obserwowałam prowadzone w Powiatowym Urzędzie Pracy w Toruniu szkolenie osób do obsługi elektrycznych wózków widłowych. Odbyło się kilka cykli takich kursów, ale nikt nigdy nie otrzymał po nich pracy. Odbywały się też kursy przygotowujące do obsługi komputerowej; ale kto powierzy komputer czy kasę fiskalną w wielkopowierzchniowym sklepie osobie szkolonej przez trzy, siedem, czy dziesięć godzin? A zatem te kursy i szkolenia służą tylko zatrudnieniu tych, którzy je prowadzą i którzy na tym zarabiają.

Ustawa, referowana przeze mnie z upoważnienia senatorów Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, wprowadza kilka nowych rozwiązań, które mogą przyczynić się do poprawy sytuacji osób bezrobotnych i mogą usprawnić sposób funkcjo-

nowania publicznych służb zatrudnienia. Mogą, ale czas zweryfikuje, czy tak się stanie.

Jedno z tych rozwiązań to szczególna forma aktywizacji bezrobotnych bez prawa do zasiłku, korzystających z pomocy społecznej. Osoby te będą kierowane na wniosek gminy do wykonywania prac społecznie użytecznych – określenie „prace społecznie użyteczne” znajduje się w słowniku – w wymiarze do dziesięciu godzin tygodniowo, płatnych po minimum 6 zł za godzinę. A te minimum 6 zł za godzinę to kwota będąca marzeniem pielęgniarzek, górników i różnych innych grup zawodowych. Odmowa podjęcia takiej pracy może stanowić podstawę odmowy przyznania świadczenia pieniężnego z pomocy społecznej, a także uchylenia decyzji o jego przyznaniu lub jego wstrzymania.

Jeszcze inną nową formą aktywizacji osób bezrobotnych ma być zatrudnienie ich na nowym rynku pracy, to jest w gospodarstwach domowych. Tak więc znana z licznych powieści, opowiadań, literatury formuła gosposi domowej będzie teraz nową formą zatrudnienia. Jest to stara-nowa forma zatrudnienia w gospodarstwach domowych, ale teraz takie zatrudnienie będzie się odbywać na podstawie tak zwanej umowy aktywizacyjnej, zawieranej pomiędzy prowadzącym gospodarstwo domowe a kierowanym przez urząd pracy bezrobotnym. Ta umowa aktywizacyjna – aż trudno wymówić to nowe słowo – ma specyficzną formę dobrowolnej umowy cywilnoprawnej, która pełni podobną funkcję jak umowa o pracę. Jednakże „podobne” nigdy nie znaczy „takie samo”.

Duży fragment ustawy to przepisy dotyczące warunków działania publicznych służb zatrudnienia. Jest to bardzo trudna sprawa, również w połączeniu z rozpatrywaną w komisji samorządu terytorialnego ustawą kompetencyjną. Otóż koszty zatrudnienia pracowników urzędów pracy w latach 2006–2007 będą pochodną przekazanych samorządom powiatowych środków Funduszu Pracy. Będzie to 7% ustalonej na rok poprzedni kwoty na rzecz promocji zatrudnienia. Ale uwaga: od roku 2008 samorządy będą musiały zapewnić finansowanie kosztów zatrudnienia wyłącznie z własnych środków. A więc jest to jeszcze jedno zobowiązanie skierowane do samorządów, absolutyzowanych w sensie przejmowania zadań typu: Państwowa Inspekcja Pracy, pomoc społeczna, nadzór, wszelakie organizacje pożytku publicznego i co tam jeszcze można wymienić. Chyba tylko Najwyższa Izba Kontroli, Sejm i Senat ostały się przed przekazaniem ich w gestie samorządów. A jednocześnie w ślad za tym, być może w związku ze zmianą ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, coś się zmieni. Ale jak na razie jest to taka decyzja, która spowoduje uszczuplenie środków na funkcjonowanie samorządów. Powstaje więc py-

(senator K. Sienkiewicz)

tanie: co dalej? Czy rzeczywiście zachłyśnięcie się samorządnością jest remedium? To trochę tak jak mieszanie w herbacie – od tego cukru nie przybywa.

W ramach racjonalizacji tych wydatków ustawa reguluje sprawy związane z funkcjonowaniem urzędów pracy działających na terenie więcej niż jednego powiatu. Czyli będzie jeden powiat obsługujący inne, one zaś będą zwracać środki.

Inne zmiany już tylko wymienię. Należą do nich: ograniczenie możliwości zwolnienia dyrektorów powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy; sprecyzowanie wymagań formalnych wobec pracowników publicznych służb zatrudnienia; decentralizacja systemu rejestracji agencji zatrudnienia – powtarzam: agencji. Zmian jest więcej, o czym każdy może się przekonać samodzielnie.

Podczas dyskusji Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia kontrowersji nie budziły sprawy istotne dla polityki rynku pracy, dotyczące na przykład podwyższenia wysokości refundacji podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla bezrobotnego z trzykrotnej do pięciokrotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia, i to bez względu na liczbę zatrudnionych.

Inna niekontrowersyjna sprawa to rozszerzenie kręgu uprawnionych do zasiłku dla bezrobotnych o byłych pracowników służb mundurowych. Otóż dotychczas jeśli były żołnierz lub funkcjonariusz nie nabył prawa do emerytury lub renty po zwolnieniu ze służby lub rozwiązaniu stosunku pracy, nie miał prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

I jeszcze tylko wspomnę o włączeniu gmin do katalogu podmiotów, które mogą być organizatorami robót publicznych.

Ustawa, Wysoki Senacie, zmienia definicję pracodawcy. W nowej definicji nie ma już odniesienia do prowadzenia działalności gospodarczej. Pracodawcą nazwano między innymi osobę fizyczną, która zatrudnia co najmniej jednego pracownika. Jest to więc wyjście naprzeciw mikroprzedsiębiorcom.

W dyskusji pojawiła się sprawa osób zatrudnionych w rolnictwie, które nie mogą otrzymać zasiłku dla bezrobotnych. To zmieni się dopiero po uchwaleniu ustawy, którą z konieczności prezentuję tutaj w pigułce.

Ja po głębszym zastanowieniu postanowiłam zgłosić do tej ustawy poprawkę indywidualną, dotyczącą pracowników zatrudnionych zgodnie z kodeksem pracy u pracodawcy prowadzącego działalność wytwórczą w rolnictwie, oraz poprawkę dotyczącą osób zwolnionych jeszcze pod rządami ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, a także kilka innych poprawek.

Zaproponowane zaś przez Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia poprawki są identyczne z poprawkami Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Nasze poprawki nie wnikają w meritum sprawy, ale udoskonalają ustawę, doprecyzowując przepisy. No a te nowe, zgłoszone poprawki będą oczywiście wymagały jeszcze pochylenia się nad nimi.

Proszę zatem Wysoki Senat o podjęcie uchwały zawartej w druku nr 985A. Aczkolwiek to nie kończy procedowania nad tą ustawą. Z kolei poprawki składam na ręce pana marszałka. Dziękuję za udzielenie głosu.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, panią senator Genowefę Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić z upoważnienia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych sprawozdanie komisji z posiedzenia, podczas którego rozpatrywana była ustawa o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

To posiedzenie komisji odbyło się 28 czerwca bieżącego roku.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych po zapoznaniu się z ustawą i stanowiskiem Biura Legislacyjnego proponuje Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy wraz z trzynastoma poprawkami, które przedstawione zostały w druku nr 985B.

Sprawozdawca Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, pani senator Krystyna Sienkiewicz, bardzo szczegółowo omówiła ustawę, więc ja tylko przekażę informacje o przebiegu dyskusji, która odbyła się nad tą ustawą podczas posiedzenia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Dyskusja nad tą ustawą podczas posiedzenia komisji była związana głównie z wprowadzaną nową regulacją dotyczącą zatrudnienia w gospodarstwach domowych, która to regulacja wchodzi w życie od 1 stycznia 2006 r. Zatrudnienie to, jak już wspominała pani senator Krystyna Sienkiewicz, będzie odbywało się na podstawie umowy aktywizacyjnej. Podczas dyskusji wyjaśniono, kto będzie opłacał składki ZUS oraz podatki od osób fizycznych. Dyskusja dotyczyła również stopnia powinowactwa w przypadku zatrudnienia kogoś z rodziny. Podczas dyskusji wskazywano także na problem przerwy w zatrudnieniu, bowiem ustawa mówi o tym, że osoba zatrudniająca

(senator G. Ferenc)

będzie mogła odliczyć sobie od podatku składkę zusowską wówczas tylko, jeżeli to zatrudnienie będzie trwało nieprzerwanie jeden rok. Życie jednak nie jest tak proste, jak w tym założeniu, stąd podczas dyskusji w komisji wskazywano, że może potrzebne byłyby takie rozwiązania, według których przerwa jedno-, dwudniowa czy tygodniowa nie powodowałaby pozbawienia osoby zatrudniającej ulg. Pan minister, ustosunkowując się do tych wątpliwości, wskazywał, że jest to na naszym rynku pracy nowość, poza tym doświadczenia z tego typu zatrudnieniem mają tylko nieliczne kraje Unii Europejskiej, i że w początkowym okresie trzeba byłoby jednak utrzymać ten roczny okres zatrudnienia bez jakichkolwiek przerw.

W wyniku dyskusji komisja przyjęła, tak jak już mówiłam, trzynaście poprawek, które rekomenduję Wysokiej Izbie. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z Regulaminem Senatu można teraz zadawać sprawozdawcom pytania.

Czy są pytania?

Pani Senator Simonides.

Do kogo ma pani pytanie? Do którego ze sprawozdawców?

Senator Dorota Simonides:

Do obu pań. Obojętnie, kto będzie odpowiadał. Dziękuję, Panie Marszałku.

Chodzi mi o taką sprawę: czy było przez komisję dyskutowane to, że zatrudnienie gospośki domowej opłaca się bardziej niż to, co robi się dotąd w poszczególnych domach, to znaczy że zatrudnia się w ramach tak zwanej szarej strefy albo emerytki, albo Ukrainki, albo jeszcze kogo innego? Czy wzięto pod uwagę, że... I po prostu: kto płaci ten ZUS? Kto to płaci? Ja chciałabym dostać na to odpowiedź, żeby sprawa była tu jasna.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Pani Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Senator, na ten temat była dość szeroka dyskusja, bowiem głównym problemem związanym z takim zatrudnieniem jest to, że zatrudniający, czyli pracodawca, opłaca pracownikowi składkę ZUS, ale tę składkę zusowską odlicza sobie od podatku po roku zatrudnienia. Przewiduje

się, że w naszym kraju skorzystać z tych rozwiązań może ponad siedemdziesiąt tysięcy osób. A ponieważ będzie to normalne, legalne zatrudnienie, nie będzie się już wiązało z jakimiś niepokojami. Poza tym osoba, która będzie zatrudniana, nabywa prawo do świadczeń emerytalno-rentowych, jest ubezpieczona, ma świadczenia lecznicze. Jak mówię, dyskutowaliśmy na ten temat i uważamy, że jest to właśnie to rozwiązanie, na które oczekiwaliśmy od dawna – bo ministerstwo chyba już od trzech lat sygnalizowało, że nad tym tematem pracuje – i choć w pierwszym momencie rozwiązanie to, tak jak każda nowość, na pewno będzie przyjmowane z dość dużą rezerwą, to może ono spowodować legalne zatrudnienie na podstawie umowy. No i umowa taka będzie rejestrowana w urzędzie pracy, co też jest istotne.

Podczas prac komisji była też dyskusja, co z numerem REGON, bo to jest w tym wypadku główny problem. Otóż jeżeli chodzi o kontakty pracodawcy z urzędem skarbowym, to REGON będzie zastępowany tą umową zawartą z urzędem pracy – tak to się będzie przedstawiało. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Jest pani usatysfakcjonowana, Pani Senator? (Senator Dorota Simonides: Tak. Dziękuję.)

Bardzo mi miło.

Czy są jeszcze pytania do sprawozdawców? Nie widzę zgłoszeń.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki i pracy.

Witam podsekretarza stanu w tym ministerstwie, pana Jacka Męcinę.

I pytam: czy chciałby pan przedstawić stanowisko rządu?

Bardzo proszę na trybunę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Jacek Męcina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pani senator bardzo dokładnie przedstawiły zakres regulacji tej ustawy. Ja bym chciał zwrócić uwagę na kilka kierunków noweli oraz podkreślić to, co było szczególnie istotne na etapie prac parlamentarnych.

Otóż chciałbym zwrócić uwagę, że po półtora roku funkcjonowania ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wystąpiła konieczność dość głębokiej nowelizacji tej ustawy. Wynikło to przede wszystkim ze zmian legislacyjnych – to jest zmian w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej – z ustawy o Narodo-

(podsekretarz stanu J. Męcina)

wym Planie Rozwoju, a wreszcie z przyjęcia ważnego europejskiego dokumentu, czyli Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia, który jest realizacją i implementacją priorytetów Europejskiej Strategii Zatrudnienia do warunków polskich.

Zmiany, które proponujemy w tym przedłożeniu, mają charakter zarówno systemowy, organizacyjny, jak i porządkowy. Chcę, choć panie przewodniczące już to podkreślały, zwrócić uwagę na zasadnicze kierunki zmian.

Otóż, po pierwsze, jako bardzo ważny podmiot samorządu terytorialnego, który to podmiot w większym stopniu powinien być zaproszony do aktywizowania osób bezrobotnych, traktujemy samorząd gminy, bo to gmina ma wiele instrumentów temu służących, jak również wspieraniu rozwoju gospodarczego. Dlatego też gmina stała się podmiotem kilku działań, które zaproponowaliśmy w noweli.

Po drugie, to kontrowersyjna, ale, jak uważam, bardzo istotna i ciekawa propozycja prac w gospodarstwach domowych. Jak pani przewodnicząca mówiła, około siedemdziesięciu tysięcy osób jest w tej chwili zatrudnionych w szarej strefie. Danie możliwości aktywizacji tych osób i ich wyjścia z szarej strefy jest bardzo istotnym zadaniem, podobnie jak istotnym zadaniem jest w ogóle przeciwdziałanie szarej strefie, której zakres w tej chwili szacujemy na mniej więcej milion osób.

Wśród innych zmian, które mogą przyczynić się do poprawy sytuacji na rynku pracy, są działania dotyczące wzmocnienia profesjonalizacji publicznych służb zatrudnienia, a także realizacji drugiej części tytułu ustawy, mianowicie upodmiotowienia instytucji rynku pracy.

Skoro mówimy o upodmiotowieniu i profesjonalizacji publicznych służb zatrudnienia, chcę zwrócić uwagę na, z jednej strony, pewne mechanizmy wskazujące na wymagania formalne, jeśli idzie o możliwość sprawowania funkcji szefa urzędu pracy – czy to powiatowego, czy też wojewódzkiego – a z drugiej strony także na ograniczenia możliwości odwoływania tych osób bez odpowiedniej opinii większości powiatowych i wojewódzkich rad zatrudnienia, które mają charakter profesjonalny.

Pewne kontrowersje wzbudza kwestia finansowania funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia. Przypomnę, że przekazanie zadań z zakresu prowadzenia polityki rynku pracy samorządom wynika z regulacji z roku 2000, a te propozycje są tylko konsekwencją uporządkowania sytuacji. Otóż jeszcze dwa lata temu około 70% pracowników publicznych służb zatrudnienia było zatrudnionych przede wszystkim w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych.

Ta patologiczna sytuacja oznaczała, że w sytuacji dużej liczby bezrobotnych i stosunkowo małej ilości środków Funduszu Pracy następowało zjawanie własnego ogona. W związku z tym podjęto dość drastyczne, intensywne działania, co doprowadziło do zmiany opisanego stanu: do ograniczenia tego rodzaju zatrudnienia do około 30% obecnie, a następnie do pokazania perspektywy wychodzenia z tej sytuacji. Nie da się, Szanowna Wysoka Izbo, doprowadzić do profesjonalizacji służb zatrudnienia bez wskazania perspektywy i uczciwych warunków dochodzenia do tego, by publiczne służby zatrudnienia były służbami mającymi interdyscyplinarne przygotowanie do pomagania osobom bezrobotnym, a jednocześnie do prowadzenia aktywnej polityki rynku pracy. Stąd propozycja, aby 7% środków Funduszu Pracy – a wysokość ta odpowiada dzisiejszemu udziałowi tego funduszu w finansowaniu zatrudnienia pracowników publicznych służb zatrudnienia – do roku 2008 przeznaczać na pomoc w zapewnianiu profesjonalizacji i stabilnego zatrudnienia dla tych służb.

Chcę także wskazać na bardzo istotną tendencję w ramach funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia, która pojawiła się wraz ze sposobnością do korzystania ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Już w tym roku zapewni to pewien dochód do Funduszu Pracy. Chodzi tu o możliwość odzyskiwania pieniędzy angażowanych przez urzędy pracy w projekty europejskie. Te właśnie projekty pozwalają na bardziej długotrwałą, nie kilkugodzinną, ale kilkumiesięczną aktywizację osób bezrobotnych. Musimy mieć bowiem świadomość, że gdy mówimy o bezrobociu w Polsce, to mówimy także o mniej więcej milionie dziewięciuset czterdziestu tysiącach osób długotrwale bezrobotnych, mających najniższe kwalifikacje, i że przywrócenie tych osób dla rynku pracy musi mieć charakter długotrwały.

Na etapie prac sejmowych pojawił się dodatkowy wątek związany z determinacją, aby w tym projekcie zostało skonsumowane orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, które przywraca prawo do świadczeń przedemerytalnych pewnym grupom pracowników byłych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, pominiętym przy okazji nowelizacji ustawy.

Chcę powiedzieć, że na etapie prac w komisjach senackich zostały zgłoszone wnioski, które rząd popiera i z którymi się zgadza. Bardzo za nie dziękuję.

Jeśli będą jakieś kontrowersje, pytania, spróbuję na wszystkie odpowiedzieć.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Właśnie, czy są zapytania do pana ministra? Pani senator Simonides, potem pan senator.

Senator Dorota Simonides:

Panie Ministrze, mam pytanie. Czy w wypadku tych umów zostały zniesione te stawiane przez sanepid i przez inne komisje wymogi? Chodzi na przykład o to, że jeżeli jednoosobowa firma chce zatrudnić drugą osobę, to musi jej zapewnić pokój socjalny, odrębną toaletę i spełnić inne jeszcze warunki. A przecież nie byłoby takiego bezrobocia, gdyby nie było tych właśnie nakazów. A więc czy zgodnie z tą ustawą, przyjmując taką osobę, tak samo trzeba będzie stworzyć dla niej pokój socjalny, żeby przykładowo godnie zjadła śniadanie, a także odrębną toaletę? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.
Senator Romaszewski.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Ministrze, trochę mnie zaniepokoiły zmiany w definicji bezrobotnego i nie bardzo potrafię je odcyfrować. Czy te zmiany w jakikolwiek sposób zakłóca spójność systemu statystycznego, czy też stworzą nam po prostu ładniejsze liczby statystyczne?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.
Pani senator Kempka.

Senator Dorota Kempka:

Dziękuję, Pani Marszałku.

Ja mam dwa krótkie pytania, ale najpierw chciałabym wyjaśnić pewną rzecz. Myślę, że pan minister jest w stanie mi to przybliżyć.

Pierwsza sprawa. Był kiedyś pomysł, żeby odciążyć rynek pracy i żeby kobieta, która w domu rodzinnym zajmuje się wychowaniem dzieci, mogła być traktowana jako zatrudniona i by mogła otrzymywać wynagrodzenie. Czy jest taka możliwość w tej chwili, tym bardziej że w artykule – przepraszam bardzo, zaraz powiem, który to artykuł – mówi się o pokrewieństwie? Czy w art. 61c w rozdziale 11a ta sprawa pokrewieństwa nie jest zbyt nieprecyzyjnie sformułowana i czy pan minister mógłby to wyjaśnić? To jest jedna sprawa.

I teraz drugie pytanie. Pytała o to również pani senator Krzyżanowska...

(*Senator Genowefa Ferenc: Simonides.*)

Przepraszam, Simonides. Interesuje mnie także sprawa: jeżeli ja będę zatrudniała w swoim domu osobę obcą, niespokrewnioną, to czy z tego tytułu będę musiała ponosić wszystkie koszty?

I jaki jest wymiar zatrudnienia tej osoby. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.
Pani senator Koszada.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałku.

Panie Ministrze, w zmianie dwudziestej czwartej po art. 42 dodaje się art. 42a, który mówi, że starosta na wniosek bezrobotnego może sfinansować z Funduszu Pracy koszty studiów poddyplomowych do wysokości 75%, jeżeli bezrobotny uprawdopodobni, że ukończenie danych studiów zapewni uzyskanie odpowiedniej pracy. Jak rozumieć to „uprawdopodobnienie”? Spotkałam się z takimi pytaniami, do tego wiele osób twierdzi, że w praktyce będzie bardzo trudno uzyskać takie dofinansowanie. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Pan Szydłowski.

Senator Krzysztof Szydłowski:

Panie Ministrze, oczywiście walka z szarą strefą jest jak najbardziej dobrym kierunkiem i wszelkie formy legalizacji zatrudnienia są dobrym kierunkiem.

Chciałbym zwrócić uwagę na dwie kwestie. Otóż przed chwilą wspomniał pan o Europejskim Funduszu Społecznym. Rzeczywiście, ogromne pieniądze płyną przez wojewódzkie urzędy pracy, które te pieniądze rozdzielają pomiędzy różne podmioty na różne programy, głównie szkoleniowe. No i w tej chwili jest tu sytuacja, powiedziałbym, patologiczna. Chcę przy okazji zwrócić uwagę na to, co pan powiedział, na profesjonalizację służb zatrudnienia. Otóż osoby funkcjonujące w tych służbach, które obsługują te fundusze, rozdzielają te pieniądze, a potem je monitorują, kontrolują i na końcu rozliczają, same zarabiają często po 1200, 1300, 1400 zł brutto – czyli netto jest to 800, 900 zł z groszami – a jednocześnie we wnioskach akceptują etaty, przewidziane przecież w programach do realizacji na okresy do dwóch lat, w wielkości 3–3,5 tysięcy zł brutto. Czy pan minister nie uważa, że to jest jednak patologia, iż jest taka dysproporcja pomiędzy tymi kwotami? Tu, że tak powiem, czuć i widać destrukcyjną siłę tych dysproporcji.

I drugie pytanie. Wspomniał pan o tym, że trudniej będzie zwolnić dyrektorów i że chodzi tu o to, by zapewnić pewną stabilność itd., a także podnieść wymogi kwalifikacyjne. Ale czy ta ustawa przewiduje ocenę, mechanizm oceniania obe-

(senator K. Szydłowski)

cnych dyrektorów? Czy to nie jest w istocie rzeczy tylko osłona dla osób obecnie zatrudnionych, obecnie sprawujących te funkcje? Czy jest przewidziany jakiś mechanizm ich weryfikacji, jak również ich kwalifikacji? Czy to dotyczy tylko przyszytych pracowników? Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Ministrze, może pan zacząć wyjaśniać.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Jacek Męcina:

Ja może bym spróbował uporządkować te pytania tak, żeby możliwie najlepiej, konstruktywnie odpowiedzieć. Otóż może rozpocząłbym od kwestii definicyjnych.

Pan senator Romaszewski pytał o doprecyzowanie definicji bezrobotnego. Ta definicja, rzekłbym, ma w gruncie rzeczy charakter techniczny i nie będzie miała żadnego wpływu na publiczne statystyki prowadzone przez GUS czy urzędy pracy. Nie ma żadnego zamiaru na przykład wykreślenia czegoś z tej definicji czy zawężania jej po to, żeby ograniczyć bezrobocie.

Powiem tak, szerzej traktując to pytanie: problemem bardzo istotnym, który mamy, sprawą, z którą się nosimy, ale która nie uzyskała akceptacji w toku prac nad nowelizacją, była kwestia umiejscowienia ubezpieczenia zdrowotnego, składki na Narodowy Fundusz Zdrowia. Z prowadzonych badań, podczas których bezrobotni są pytani o motywy rejestracji, rzeczywiście wynika, że ponad 50% wskazuje przede wszystkim na to, że dzięki statusowi bezrobotnego ma ubezpieczenie chorobowe... przepraszam, ubezpieczenie zdrowotne, a na to, że rejestruje się ze względu na poszukiwanie pracy i potrzebę aktywizacji, wskazuje 36% bezrobotnych. To jest pewien dysonans. Ale ja chcę zapewnić, że przed zakończeniem prac analitycznych, przed rozmowami czy to z Ministerstwem Finansów, czy to przede wszystkim z systemem pomocy społecznej, nie podejmiemy żadnych działań. Musimy tę kwestię doprecyzować.

Jeśli zaś chodzi o sprawdzanie tej gotowości, rzeczywistej gotowości do podejmowania aktywności, to uważamy, że bardzo istotną ofertą będą prace społecznie użyteczne organizowane w samorządach gminnych, o czym pani przewodnicząca już mówiła. Rzeczywiście, te 6 zł to jest duża kwota, ale uważamy, że do zrobienia właśnie na tym podwórku samorządu gminnego jest tyle,

iz może być to także dobra forma sprawdzania tej rzeczywistej woli podejmowania zatrudnienia. Bo chodzi o to, żeby dobrze adresować tę pomoc, kierować ją do wszystkich tych, którzy pomocy potrzebują i chcą się aktywizować, a jednocześnie żebyśmy także nie dopuszczali do sytuacji patologicznej, w której milion czy nawet według ostatnich danych milion trzysta tysięcy osób funkcjonuje w szarej strefie. Nie ma to jednak nic wspólnego z tą definicją.

Jeśli chodzi o pytania pani senator Simonides i pani senator Kempki dotyczące pracy w gospodarstwach domowych, to chcę od razu powiedzieć, że ta idea związana z zatrudnieniem w gospodarstwach domowych, nawet nie tyle zatrudnieniem... koncepcja ta przysłała do Polski z Niemiec na początku lat dwutysięcznych. Jest to dość ciekawa idea, ale ona narodziła się raczej na gruncie krytycznej dyskusji nad publikacją Jeremy'ego Rifkina „Koniec pracy”, która, no, tak w sposób złowieszczy wskazywała na to, że praca w tym tradycyjnym wymiarze, jaką znamy, kończy się, będzie coraz mniej miejsc pracy i w związku z tym trzeba się zastanawiać, w jaki sposób poszukiwać alternatywnego zatrudnienia. No i odpowiedzią bogatych Niemiec była wtedy właśnie taka koncepcja opłacania osób, które i tak zajmują się prowadzeniem gospodarstwa domowego, wychowywaniem dzieci. Okazało się, że nawet bogate Niemcy, jak wskazywały wyliczenia budżetowe, nie podolałyby temu przedsięwzięciu. Ja myślę, że alternatywą dla tej drogiej formy jest właśnie legalizacja zatrudnienia w gospodarstwach domowych, jest zatrudnienie w trzecim sektorze i to jest idea, w sprawie której już w tej chwili powinniśmy podejmować pewne dyskusje, myśląc o przyszłości rynku pracy. Bo prawda jest taka, że i przemiany demograficzne, i to, co się dzieje, jeśli idzie o nowe technologie, będą wzmacniać pewne zmiany na rynku pracy.

Odnosząc się do pytań o tę ulgę aktywizacyjną, ja może podam kilka informacji dotyczących tego rozwiązania. My, przygotowując to rozwiązanie, analizowaliśmy podobne instrumenty, które funkcjonują na rynkach niemieckim, francuskim, belgijskim. Powiem tak: one tak krótko funkcjonują, że trudno mówić w tej chwili o dużym sukcesie, zwłaszcza że jeśli idzie o rozwiązania niemieckie, to chodziło o legalizowanie zatrudnienia pomocy domowych, głównie z Polski, na tym rynku niemieckim i mimo wprowadzenia tych rozwiązań formalnych, no, nie słyhać o dużym sukcesie legalizacji zatrudnienia.

W czasie prac w Sejmie, ale także podczas dyskusji tutaj, w Senacie, podkreślaliśmy, że wnioski i jednocześnie prośby powiatowych urzędów pracy dotyczyły maksymalnego uproszczenia tej umowy. W związku z tym my przygotowaliśmy wzorzec takiej umowy, którym można się posługiwać. Jest to umowa cywilnoprawna, umowa

(podsekretarz stanu J. Męcina)

o świadczenie usług. W związku z tym, zgodnie z powszechnymi przepisami, stosowane będą niektóre wymogi BHP, ale nie te szczegółowe wymogi, o których pani senator mówiła. W szczególności, co chcę podkreślić, osoby, które skorzystają z tej formy zatrudnienia, będą objęte ubezpieczeniem na zasadach ogólnych, a więc jeżeli ich dochody przewyższą minimalne wynagrodzenie, będą mieć prawo do wszystkich świadczeń ubezpieczeniowych, także do ubezpieczenia zdrowotnego. Jeśli idzie o ubezpieczenie chorobowe, czyli możliwość korzystania ze zwolnień lekarskich, to będzie ono tylko na wniosek tej osoby, czyli ona będzie musiała zgłosić taką potrzebę i jednocześnie zobowiązać płatnika do potrącenia kwoty ubezpieczenia chorobowego. Na etapie prac sejmowych, wychodząc naprzeciw tym osobom, objęliśmy je także prawem do zasiłku, a więc te osoby w ciągu roku będą mogły na normalnych, ogólnych zasadach nabywać prawo do zasiłku dla bezrobotnych.

Skąd te dwanaście miesięcy, które budzą pewne kontrowersje? To jest rozwiązanie systemowe, stosowane w systemie podatkowym. Bo my musieliśmy uwzględnić oczywiście sugestie i stanowisko ministra finansów. Chcę jednak zwrócić uwagę na to, że ten nieprzerwany okres dotyczy tylko czasu zatrudniania, nie osoby. Czyli jeżeli wystąpi sytuacja, w której nastąpi zmiana osoby zatrudnionej – z tym że okres będzie nieprzerwany – a więc pani A będzie pracować do 15 czerwca, a pani B od 15 czerwca, wtedy, no, zainteresowany skorzysta z tej ulgi podatkowej.

Kwestia powinowactwa to również klasyczne rozwiązanie z ustaw podatkowych. Z tym że chodzi tu nie tylko o powinowactwo, ale i o pokrewieństwo drugiego stopnia. Tutaj, jak rozumiem, służby finansowe myślały przede wszystkim o wyeliminowaniu pewnych nadużyć. Z drugiej strony wydaje się, że w polskiej tradycji – jeśli się to analizuje, dokonuje takiej analizy z punktu widzenia socjologii rodziny – w polskiej rzeczywistości tendencja do wspierania osób najbliższych jest tak głęboka, iż być może regulowanie tego umowami byłoby pewnym błędem, wchodzeniem w pewną sferę prywatności, która przecież jest faktem.

Odpowiadając na pytanie pana senatora Szydłowskiego, chcę, Panie Senatorze, podkreślić jedną sprawę. Jeśli idzie o środki Europejskiego Funduszu Społecznego, to nie ukrywam, że także ze względu na duże problemy budżetowe Funduszu Pracy zdecydowaliśmy się wzmocnić sanację tego funduszu poprzez zastosowanie takiego mechanizmu, który w niektórych krajach europejskich jest stosowany, polegającego na zmontowaniu środków publicznych ze środkami europejskimi. Dzięki temu w tym roku do budże-

tu Funduszu Pracy powinno jak gdyby wpłynąć z kasy unijnej 470 tysięcy netto. Ale żeby tak się stało, od ubiegłego roku publiczne służby zatrudnienia dokonują ogromnego wysiłku, by przygotować te projekty, a następnie rozstrzygnąć te konkursy. I powiem szczerze, że zastanawiam się, w jaki sposób minister właściwy do spraw pracy, który nie jest...

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Bardzo przepraszam, jedną sekundę.

Ja zapraszam panią do bufetu, bo u nas jest taki obyczaj, że nie konsumujemy na sali obrad plenarnych. Dziękuję bardzo.

Proszę kontynuować.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Jacek Męcina:

Straciłem wątek, Panie Marszałku.

(Głos z sali: To od początku.)

Ach, szkoda czasu.

Minister właściwy do spraw pracy zastanawia się, w jaki jeszcze sposób wesprzeć publiczne służby zatrudnienia, które naprawdę doskonale wykonują swoje zadania. Ale ten dylemat płacowy, o którym pan senator mówił, i jego rozwiązanie leży w ręku gospodarzy, a więc samorządu powiatu i samorządu województwa, bo to samorządy są pracodawcami.

(Senator Krzysztof Szydłowski: One nie mają środków.)

No ale jeżeli te służby w tak ogromnym stopniu aktywizują osoby bezrobotne i jeżeli na konkretne działania, nie tylko związane z bezrobociem, samorządy dzięki tym środkom pozyskują jednak kolejne środki, no to wydaje się, że celowe by było pomyślenie o tych służbach w tych kategoriach.

Chcę też powiedzieć, że został przez ministra właściwego do spraw pracy wykonany, jak myślę, znaczny gest, a mianowicie wprowadzono już w tej ustawie o promocji zatrudnienia tak zwane dodatki dla pracowników publicznych służb zatrudnienia spełniających profesjonalne warunki i uzyskujących licencje pośrednika pracy – na którym nam najbardziej zależy – doradcy zawodowego, specjalisty od tych środków europejskich. Tak więc zostały zagwarantowane środki na to, aby wspierać te służby.

Odpowiadając z kolei na pytania dotyczące dyrektorów, powiem, że zrobiliśmy w tej nowelizacji dwie rzeczy. Przede wszystkim wskazaliśmy wymagania profesjonalne, wymogi co do wykształcenia, których spełnienie jest niezbędne,

(podsekretarz stanu J. Męcina)

żeby pełnić funkcję dyrektora. Tak więc ci dyrektorzy, którzy nie spełniają na przykład kryterium posiadania wykształcenia wyższego, czy też ci dyrektorzy, którzy nie mają odpowiedniego stażu, no, będą musieli te warunki spełnić. Przy odwołaniu, tak jak i przy powołaniu, będzie niezbędna opinia powiatowej i wojewódzkiej rad zatrudnienia. Chodziło tutaj o to, aby wraz z kolejnymi wyborami, samorządowymi tym razem, nie nastąpiła taka automatyczna zmiana. Ale jeśli ona jest uzasadniona merytorycznie, to tak powinno być.

Zwróćmy uwagę, że w tej chwili – już kończę, Panie Marszałku – mamy do czynienia z taką bardzo trudną sytuacją z punktu widzenia zarządzania polityką rynku pracy. Bo my mamy ministra właściwego do spraw pracy, który tylko może zarządzać instrumentem finansowym i standardami wymagań, jeśli idzie o usługi rynku pracy, jeśli chodzi o wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy. Ale muszę powiedzieć, że ta jeszcze dawna zażyłość, która bierze się z istnienia zintegrowanych służb zatrudnienia, pozwala na dobrą współpracę. I myślę, że także zaangażowanie środowisk wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy w tę nowelę pokazało, że jednak jest determinacja wszystkich szczebli władzy i administracji, aby problemy rynku pracy rozwiązywać. Dziękuję pięknie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Zapraszam na mównicę panią senator Elżbietę Streker-Dembińską. Następnym mówcą będzie pan senator Zbigniew Romaszewski, a po nim będzie pani senator Genowefa Ferenc.

Proszę bardzo.

(Senator Genowefa Ferenc: Wyjaśnione, rezygnuję.)

Pani senator Ferenc rezygnuje, więc miejsce się zwolniło, proszę o zapisywanie się.

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Trochę z niepokojem wsłuchuję się w niektóre opinie wskazujące na to, że samorządy zbyt zachłannie przejmują zadania. To jest dyskusja nie na dzisiaj i nie na teraz, to jest dyskusja ustrojowa, która ma nam dać odpowiedź na jedno pytanie: czy chcemy Polski resortowej, czy chcemy Polski samorządowej? Skoro chcemy Polski samorządowej, to musimy się liczyć również z tym, że wiele zadań właśnie będzie decentralizowanych.

Ja przypomnę, że rok 2000 był momentem, kiedy samorządy powiatowe przejęły urzędy pracy. I o tym rzadko kto wspomina. Ale gdyby nie ten fakt... Otóż wiele kłopotów i wiele problemów stało przed służbami zatrudnienia. To samorządy wspierały ze swoich środków finansowanie wielu zadań. Stąd mam serdeczną prośbę – i mówię to w imieniu samorządowców – aby dość racjonalnie ważyć te argumenty i starać się poszukiwać właśnie tych dobrych dróg współpracy, o których mówił pan minister. Bo możemy powiedzieć, że akurat w wypadku służb zatrudnienia mamy modelową współpracę wszystkich służb na wszystkich poziomach, gdzie każdy z tych poziomów realizuje własne zadania, a przepływ informacji i ewentualna wymiana doświadczeń są bardzo cenne.

A jeśli chodzi o ustawę, to generalnie można powiedzieć, że przyjmujemy ją z satysfakcją – przynajmniej ja mogę to powiedzieć w imieniu moich kolegów samorządowców – ponieważ jest to kolejny krok, aby te instrumenty rynku pracy działały jak najskuteczniej.

Dzisiaj jednakże chciałabym wrócić – i przy okazji tylko zasygnalizować pewną sprawę, bo co do tego nie będę zgłaszać poprawki – do niedawno omawianej ustawy o pracownikach samorządowych, w której zapisaliśmy konieczność publikowania w internecie czy w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o wolnych stanowiskach urzędniczych i konieczność przeprowadzania konkursów. Ja wówczas ministrowi Mazurkowi zadałam pytanie: w jaki sposób, stosując tę metodę, wywiążemy się ze zobowiązania wobec Funduszu Pracy polegającego na tym, że gdy samorząd podpisuje umowy na zatrudnienie stażystów, to jednocześnie podpisuje zobowiązanie, że przynajmniej część tych stażystów zatrudni na stałe? Oczywiście można powiedzieć, że stażysty mają prawo przystąpić do konkursu, ale jeżeli będzie tak – a może tak być – że żaden ze stażystów nie wygra takiego konkursu i nie otrzyma stałego zatrudnienia, to sytuacja będzie taka, iż samorządy nie wywiążą się z umowy wobec Funduszu Pracy. Sygnalizuję dzisiaj ten problem, bo mam nadzieję, że będzie to można szybko uregulować. Najprostszą metodą jest stworzenie takich warunków, by samorządy jako przyjmujące, zatrudniające stażystów, nie były zobowiązane do podpisania umowy i do przyjęcia takich stażystów na stałe. Tak więc tu z jednej strony dajemy stażystom możliwość niejako zdobycia tych pierwszych szlifów, a z drugiej strony nie możemy dać gwarancji, że zostaną oni na pewno zatrudnieni.

Druga sprawa. Przedstawiam ją państwu w imieniu służb, w imieniu forum pracowników powiatowych urzędów pracy, w imieniu Konwentu Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy, którzy z ogromnym zadowoleniem przyjmują przede

(senator E. Streker-Dembińska)

wszystkim te zapisy ustawy zawarte w art. 1 pkt 6, bo zmierzają one do uporządkowania wieloletniej ciężkiej sytuacji. Pamiętamy, że w roku 2000 większość pracowników urzędów pracy była zatrudniona w ramach robót publicznych. Dochodziło do tego – i to była sytuacja patologiczna – że 50–60% pracowników urzędów pracy było zatrudnionych w ramach robót publicznych. Zaproponowanie 7% środków z przeznaczeniem na zatrudnienie pracowników etatowych zmierza w dobrym kierunku, w kierunku tworzenia rzeczywiście bardzo fachowych służb zatrudnienia.

I jeszcze jedna prośba skierowana do pana ministra, aby może przy okazji następnych rozważań dotyczących doskonalenia tej ustawy zastanowić się również nad nadawaniem statusu pracownika służb zatrudnienia. Taki status mają już pracownicy służb socjalnych. Jest to dodatkowa gwarancja, ale chodzi również o to, o czym mówił mój kolega senator, mianowicie mamy do czynienia z taką oto sytuacją, że ci pracownicy są bardzo nisko uposażeni, a decydują o bardzo wysokich pieniądzach. Spróbujmy więc podwyższyć im ten status i dać choć poczucie, że pełnią służbę publiczną.

Na koniec mam jedną poprawkę, która zmierza do tego... To znaczy mam nadzieję, że jest to tylko poprawka doprecyzowująca, a nie merytoryczna. Wyrażam taką nadzieję. Otóż w art. 1 pkt 6 lit. b, dotyczącym ust. 2a, gdzie mówi się właśnie o zatrudnieniu pracowników w powiatowych urzędach pracy za tych 7% środków, jest na końcu takie zdanie, że są to pieniądze z przeznaczeniem na finansowanie kosztów zatrudnienia pracowników powiatowego urzędu pracy. I konsekwentnie zapis taki funkcjonuje w art. 1 pkt 67 lit. c. Tymczasem w tym samym art. 67, ale w lit. d, gdzie mówi się o nieco innym zatrudnieniu, zatrudnieniu młodocianych, używamy sformułowania: refundacja kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne. Z kolei w art. 6 używamy sformułowania: finansowanie kosztów zatrudnienia pracowników powiatowego urzędu pracy. Mam w związku z tym pytanie, które się pojawia dosyć często: co rozumiemy pod pojęciem kosztów zatrudnienia? Czy to jest wynagrodzenie łącznie ze składką ubezpieczeniową? Ja tak to rozumiem, dość szeroko. Jeśli tak, to niestety, muszę poinformować pana ministra, że interpretacje tego zapisu są zupełnie inne, mianowicie pojawiło się niebezpieczeństwo, że brakujące środki na sfinansowanie składki społecznej będzie musiał wyłożyć samorząd powiatowy. Ponieważ zatem w jednym miejscu tej ustawy używane jest sformułowanie: „wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia”, a w innym sformułowanie: „kosztów zatrudnienia”, proponuję to ujednolicić. W tym celu składam na ręce pana mar-

szalka poprawkę, zmierzającą do tego, aby wszędzie w ustawie jednoznacznie zapisać, że pod pojęciem zatrudnienia rozumiemy wynagrodzenie i składki na ubezpieczenie społeczne.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam na mównicę pana senatora Zbigniewa Romaszewskiego.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ustawa, którą dzisiaj rozpatrujemy, to właściwie ustawa dotycząca tego, co powinno stanowić centrum zainteresowania parlamentu, ponieważ problem bezrobocia jest najbardziej dolegliwym problemem, z jakim mamy do czynienia. No, może poza – ale tylko może – służbą zdrowia. W każdym razie bezrobocie to jest coś, co grozi nam po prostu kataklizmem. Jeżeli bezrobocie wśród pracowników do dwudziestego czwartego roku życia sięga 24%, to wyłącznie ich wybitnej cierpliwości zawdzięczamy to, że jeszcze nie doszło do rozruchów. Mamy jednak taką ładną perspektywę. Z tego punktu widzenia to, że pracujemy nad tą ustawą, znaczy, iż faktycznie próbujemy coś robić. Muszę jednak powiedzieć, iż przewidziane w tej ustawie działania przypominają właściwie – bo ja wiem? – wybieranie wody z morza za pomocą łyżki. Takie są mniej więcej proporcje, jeśli chodzi o problem, przed którym stoimy.

Nie wyobrażam sobie, żeby ta ustawa mogła w jakiś istotny sposób wpłynąć na problem bezrobocia. Owszem, ustawa ta generalnie obniża standardy pracy, w związku z czym można uznać, że więcej osób zostało zatrudnionych i statystyka w jakiś sposób ulegnie poprawie. Być może obniżanie standardów zatrudnienia, które występują nie tylko w Polsce, ale i w różnych innych krajach, jest jakąś próbą udawania, że bezrobocia nie ma, ale bezrobocie po prostu jest. Być może poprzez to obniżenie standardów zatrudnienia doprowadzimy do tego, że już nie 14% ludzi będzie pobierało zasiłki dla bezrobotnych – co jest rekordem w skali światowej – tylko, powiedzmy, 12%, ale i tak ciągle obracamy się w kręgu totalnego nieporozumienia.

Jeżeli chodzi generalnie o problem bezrobocia, ustawa ta ma, w moim przekonaniu, charakter marginalny, ze względu na podstawową sprawę. Mianowicie mamy w naszym kraju do czynienia ze wzrostem gospodarczym, ale bezzatrudnieniowym. W naszym kraju nie budujemy miejsc pracy. Przyjmując taką ustawę, możemy więc raczej udawać, że te miejsca pracy tworzymy, niż rzeczywiście je tworzyć.

(senator Z. Romaszewski)

Tajemnica wzrostu bezzatrudnieniowego jest dosyć oczywista, dosyć jasna. W warunkach liberalnej gospodarki, w krajach ustabilizowanych gospodarczo, w wypadku wzrostu PKB zawsze następuje wzrost liczby miejsc pracy. My przez ostatnich dziesięć lat osiągamy czteroprocentowy wzrost PKB, tymczasem liczba miejsc pracy, które oferuje nasza gospodarka, systematycznie spada. Dlaczego? Dlatego, że dążymy do unowocześnienia, zmieniamy park maszynowy. Jest to dosyć naturalne. Zmiana parku maszynowego, jego unowocześnianie powoduje redukcję liczby miejsc pracy. I to jest ten podstawowy problem, przed którym stoimy. Jeżeli więc nie spojrzymy na to, że redukujemy liczbę miejsc pracy i że te miejsca pracy trzeba w jakiś sposób odbudować, to właściwie nic w sprawie bezrobocia nie zrobimy.

Co można zrobić? Po pierwsze, wydaje mi się, że należy rozważyć problem parametrów, powiedziałbym, makroekonomicznych. To jest na przykład problem bilansu handlowego, który w tej chwili promuje zastępczy import i w ten sposób likwiduje miejsca pracy w Polsce. Myślę, że od momentu integracji nasze mechanizmy, którymi możemy oddziaływać, zostały znacznie osłabione. A prawda jest taka, że kupując, sprawdzając, importując na przykład drzewo opałowe, redukujemy liczbę naszych miejsc pracy.

W tej chwili właściwie cały nasz rozwój wywodzi się w gruncie rzeczy z udanego eksportu. No, ale ten nasz rozwój musi polegać nie tylko na eksporcie. Mamy bowiem do czynienia z drugim bardzo poważnym problemem, mianowicie z nierosnącym – może nie zapadającym się, ale w każdym razie nierosnącym – popytem. Mamy więc w tej chwili przede wszystkim problem popytowy i ten problem dotyczy tych małych i średnich przedsiębiorstw, które oddziałują bezpośrednio na rynek. Jeżeli środki finansowe nie płyną na rynek, nie zwiększają dochodów ludności, to oczywiście nie będą się rozwijały małe i średnie przedsiębiorstwa. I siły na to żadnej po prostu nie ma. A sytuacja jest, proszę państwa, taka – zdawajmy sobie z tego sprawę – że w ogólnym bilansie wydajność pracy, w związku z wprowadzeniem informatyzacji, nowoczesnych linii produkcyjnych itd., itd., wzrosła w naszym kraju mniej więcej pięciokrotnie, z kolei zarobki, realne płace wzrosły tylko o trzydzieści parę procent. To jest, proszę państwa, problem! Tych pieniędzy na dole nie ma, wobec tego nie ma jak kupować i nie można niczego rozwijać. W zasadzie jeśli państwo pojadą dzisiaj na wakacje i zobaczą, jak wygląda kraj, to się zorientują, że tam, do tych małych i średnich przedsiębiorstw, środki materialne w ogóle nie docierają.

Proszę państwa, to są te podstawowe problemy. Od lat na ten temat mówi profesor Kabaj

i muszę powiedzieć, iż jestem zdumiony, że jego uwagi, bardzo racjonalne, bardzo głębokie, wykazujące jego duże znawstwo, w ogóle nie są brane pod uwagę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana...

(Senator Krzysztof Borkowski: Przepraszam, Panie Marszałku, ale zagapiłem się... Mogę króciutko?)

Może pan, bo jeszcze nie wypowiedziałem formuły „zamykam dyskusję”. Proszę bardzo.

Senator Krzysztof Borkowski:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Niewątpliwie przedłożona ustawa jest potrzebna i myślę, że jeśli chodzi o promocję zatrudnienia, jest ważnym dokumentem. Ale myślę też, że trzeba by zwrócić uwagę również na szereg ważniejszych spraw, bo sama ustawa nie rozwiąże problemu bezrobocia.

Produkt krajowy brutto z każdym rokiem w Polsce rośnie i dotychczas rosło też bezrobocie. W tej chwili ono się zatrzymało, już nie rośnie, ale jest ogromne. Dlatego też myślę, że cały problem bezrobocia będzie się nasilał, wcale nie będzie malał, chociażby z jednego prozaicznego względu, mianowicie cały system edukacji w Polsce, cała reforma edukacji i kształcenia są w ogóle nietrafione. To od tego trzeba zacząć, jeśli mówimy o bezrobociu. Trzeba zacząć właśnie od reformy całego systemu kształcenia. Z jednej strony mamy bowiem takie zjawisko, że jest rzesza bezrobotnych, a z drugiej strony pracodawcy poszukują usilnie pracowników wykwalifikowanych i nie mogą takich pracowników znaleźć. Przede wszystkim – tu wygłaszam opinię swoją i przedsiębiorców – ogromną głupotą była kasacja techników zawodowych. To była największa głupota, jakiej dokonano w naszym kraju. No i teraz po prostu nie będziemy mieli tej średniej kadry. Przejście na samo kształcenie w liceach, z których ludzie zazwyczaj wychodzą nieprzygotowani, było według mnie i według przedsiębiorców wielkim nieporozumieniem.

I następna sprawa, którą chcę poruszyć. Otóż mamy w Polsce takie zjawisko, że szereg instytucji, szereg firm zostało sprywatyzowanych, szczególnie instytucje finansowe i banki. W efekcie obserwujemy dzisiaj zamianę kadry inteligenckiej, kadry kierowniczej w tych instytucjach finansowych, na kadrę... No, przedsiębiorca zachodni wymienia po prostu pracowników na swoich,

(senator K. Borkowski)

czyli Francuz, jeśli jest właścicielem danego przedsiębiorstwa, stawia na Francuza, Niemiec na Niemca... W efekcie ci, którzy powinni zarządzać, ci najlepsi, nasza, polska inteligencja, młodzież, wszyscy, którzy mogliby stać się menadżerami, po prostu nie mają pracy, muszą szukać jej gdzieś na Zachodzie, wyjeżdżać na tak zwane saksy i szukać tam innej, często jakiejś dziwnej pracy. Bo tutaj, w kraju, ta kadra jest tak właśnie wymieniana. A przecież Polacy ponoszą ogromne koszty na kształcenie młodzieży, której potem dotyka właśnie ta fala bezrobocia.

Myślę też, że jeśli mówimy o bezrobociu, to ważniejszy od promocji zatrudnienia i tej ustawy jest cały system wspierania polskich przedsiębiorców. Mam na myśli na przykład taki pomysł, że jeśli przedsiębiorca zgłosi zapotrzebowanie na absolwenta, ale jeszcze wtedy, kiedy on jest na studiach, to powinien potem mieć przywileje, jeśli chodzi o ZUS, ulgi podatkowe. Jeśli zatrudni taką osobę, jeśli pozyska ją już, na przykład, na trzecim roku studiów, to taki absolwent już wtedy będzie miał możliwość pracy, a pracodawca będzie miał szansę na pozyskanie tego absolwenta na później, i myślę, że po dwóch czy trzech latach miałby dobrego pracownika, a ten pracownik, czyli ów absolwent, miałby wtedy dobrą pracę.

Dlatego też myślę, że oprócz takich ustaw muszą pojawić się w naszym kraju rozwiązania systemowe, które rzeczywiście załatwią problem bezrobocia, bo w tej chwili żadnym przepisem, żadną ustawą, nawet taką jak ta, tego nie załatwimy. Wszystko, poczynawszy od kształcenia, a skończywszy na wspieraniu polskich firm, przedsiębiorców, musi być w jakiś sposób rozwiązane.

I jeszcze jedna sprawa, ostatnia, czyli handel. Polacy nie mają wpływu na to, co kupują, albo wpływają na to w niewielkim stopniu. Cały handel został sprzedany, oddany w obce ręce. Wcale nie jest powiedziane, że obywatel naszego kraju, jeśli idzie do hipermarketu, może kupić polski produkt. On kupuje zazwyczaj produkt tylko z polskim napisem, polskojęzycznym. Nie ma żadnego wpływu na to, co kupuje. To też jest przyczyna bezrobocia, że nie będę już mówił o relacjach eksport – import czy o promocji polskich towarów. W dalszym ciągu rząd, podobnie jak poprzednie rządy, niedostatecznie dba o promocję polskich towarów. Wyprzedano polskie marki, ważne produkty – można by tutaj mówić o konkretnych markach, ale nie to jest tematem tej dyskusji – i w efekcie inni produkują towary pod tymi markami, Polacy zaś powiększają rzeszę bezrobotnych. W efekcie znów tych bezrobotnych, niestety, przybywa. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy jest jeszcze ktoś, kto się zagapił, a chciałby zabrać głos? Nie ma. Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Czy pan minister chciałby zabrać głos? Nie. Dziękuję bardzo.

Oprócz wniosku, który zgłosiła pani senator Elżbieta Streker-Dembińska w czasie wystąpienia, wnioski legislacyjne na piśmie złożyli także senatorowie Krystyna Sienkiewicz ze Zbigniewem Gołąbkim, Krystyna Sienkiewicz samodzielnie oraz Mirosław Lubiński. Przemówienia do protokołu złożyli zaś Witold Gładkowski i Henryk Stokłosa*.

Wobec zgłoszenia wniosków legislacyjnych niezbędne jest zwołanie posiedzenia Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, które powinny odnieść się do tych wniosków i przygotować wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm na sto piątym posiedzeniu w dniu 17 czerwca. 20 czerwca została przekazana do Senatu, a 21 czerwca marszałek skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja rozważyła kwestie zawarte w tej ustawie i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Sprawozdanie komisji jest zawarte w druku nr 989A.

Zapraszam na mównicę panią senator Alicję Stradomską, tym razem w roli sprawozdawcy Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Proszę bardzo.

Senator Alicja Stradomska:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam przyjemność przedstawić, w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, sprawozdanie z prac nad ustawą o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa ta, uchwalona przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r., zmierza przede wszystkim do dostosowania polskiego porządku prawnego do prawa wspólnotowego, do czterdziestu sześciu dyrektyw. Ponadto ma na

* Przemówienia złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator A. Stradomska)

celu wprowadzenie do ustawy zmian wynikających z oceny jej funkcjonowania w praktyce.

W tej nowelizacji zawarto w szczególności uaktualnienie zakresu przedmiotowego ustawy, rozszerzono katalog pojęć o nowe definicje, a także doprecyzowano definicje już istniejące. Wprowadzono na przykład do ustawy definicję żywności genetycznie zmodyfikowanej, doprecyzowano też zasady postępowania ze zmodyfikowaną żywnością wprowadzoną po raz pierwszy do obrotu.

Ustawa wprowadza również tak zwaną klauzulę bezpieczeństwa, czyli przewiduje możliwość czasowego zawieszenia lub ograniczenia stosowania lub wprowadzenia do obrotu w Polsce substancji dozwolonych na podstawie rozporządzenia ministra właściwego do spraw zdrowia.

W ustawie dokonuje się ponadto reorganizacji bazy laboratoryjnej zajmującej się badaniem żywności w państwowych inspekcjach sanitarnych, tworzy się też zintegrowany system badań laboratoryjnych. Jako ten zintegrowany system badań laboratoryjnych rozumie się jednolity sposób wykonywania badań w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia i nad jakością zdrowotną żywności.

Ustawa przyznaje również nowe uprawnienia głównemu inspektorowi sanitarnemu, a mianowicie prawo do wydawania decyzji administracyjnych w sprawie uznawania wody za naturalną wodę mineralną.

Dość znacznie rozszerzono w ustawie katalog przepisów karnych. Osoby, które bez zezwolenia produkują lub wprowadzają do obrotu środki spożywcze szkodliwe dla zdrowia, środki spożywcze o niewłaściwej jakości zdrowotnej lub żywność genetycznie zmodyfikowaną, nie stosując właściwych oznakowań tej żywności albo nie monitorują obrotu tą żywnością, podlegają karze. Kary są zróżnicowane: od grzywny, poprzez ograniczenie wolności, aż po pozbawienie wolności do lat dwóch. Zapisy te przyjęto po to, by zwiększyć bezpieczeństwo obywateli i chronić ich przed zagrożeniami, jakie stwarza żywność skażona zarówno na etapie produkcji, jak i przechowywania.

Wysoka Izba, komisja w trakcie dyskusji wysłuchała uwag głównego inspektora sanitarnego oraz przedstawiciela Polskiej Federacji Producentów Żywności.

Komisja postanowiła wprowadzić pięć poprawek. Trzy z nich są doprecyzowujące.

Poprawka trzecia dotyczy zmiany oznakowania środków spożywczych. Postulujemy rezygnację z dodatkowego wymogu, aby napisy nie były przerywane innymi elementami pisemnymi lub graficznymi, ponieważ tego nie ma też w przepisach Unii Europejskiej.

Poprawka piąta mówi o tym, że środki spożywcze w opakowaniach niespełniających wymagań

wymienionej ustawy mogą pozostać w obrocie do czasu wyczerpania zapasów.

Wysoka Izba, w imieniu komisji wnosząc o przyjęcie tej ustawy wraz z pięcioma zaproponowanymi poprawkami, znajdującymi się w druku nr 989A. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Teraz tura pytań do pani sprawozdawcy. Ale nie ma pytań.

Dziękuję.

(Senator Alicja Stradomska: Dziękuję.)

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister zdrowia.

Witam na sali zastępcę głównego inspektora sanitarnego, posła poprzednich kadencji, pana doktora Seweryna Jurgielanica wraz z osobami towarzyszącymi.

Czy na tym etapie pan minister chciałby zabrać głos?

(Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Seweryn Jurgielanec: Dziękuję bardzo. Pani senator bardzo precyzyjnie przedstawiła wszystko w sprawozdaniu.)

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do następnego etapu procedowania, mianowicie do zadawania pytań panu głównemu inspektorowi sanitarnemu. Proszę bardzo.

Nie ma pytań.

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Spoglądam na listę mówcę, która jest nie-
tknięta...

(Senator Krystyna Doktorowicz: Dziewicza.)

Dziewicza, jak podpowiada nam barwnym językiem pani senator Doktorowicz.

Wobec tego zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie tej ustawy odbędzie się wraz z głosowaniami w sprawie innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych.

I tę ustawę Sejm uchwalił na sto piątym posiedzeniu 17 czerwca. Do Senatu została przekazana 20 czerwca, a marszałek skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, która rozpatrzyła ustawę i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Właśnie koło mównicy jest już pani senator Krystyna Sienkiewicz. Bardzo panią proszę o przedstawienie stanowiska komisji.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Po raz drugi mam zaszczyt z senackiej trybuny wygłosić te formułki.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie i Panowie!

Ustawa o zmianie ustawy o produktach biobójczych. Już sama nazwa jest lekko porażająca. Senatorowie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia mieli ogromny problem z podjęciem decyzji co do dalszych losów tej ustawy. Proszę zważyć, iż druk nr 990 to prawie dwadzieścia dwie strony, z tytułową włącznie, a opinia prawna do tej ustawy i poprawki to też dwadzieścia dwie strony.

Do pięciu artykułów Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia zgłosiła czterdzieści dwie poprawki, mieszczą się one na ośmiu stronach druku. Różny jest oczywiście ciężar gatunkowy tych poprawek, ale przeważają te rzeczowe – zauważmy tu ponownie, że ustawa traktuje o produktach biobójczych. Poprawki są zawarte w druku nr 990A, a jeśli chodzi o głosowanie, to będą one zablokowane i omówione w scenariuszu marszałka. Nie będę więc marnotrawić czasu Wysokiej Izby na omawianie wszystkich czterdziestu dwóch poprawek.

Wprowadzamy zmiany do stosunkowo świeżej ustawy, bo uchwalonej w maju 2002 r. W zasadzie niewiele przepisów, niewiele artykułów tej ustawy pozostaje bez ingerencji. Zmian jest ponad czterdzieści, do tego dochodzą czterdzieści dwie poprawki Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. To poważny argument i powód – aczkolwiek już u samego schyłku kadencji – do refleksji nad jakością i trwałością tworzonego prawa, bo to nie tylko dostosowanie do dyrektyw wymaga zmian w tej ustawie.

Ustawa o produktach biobójczych określa warunki wprowadzenia do obrotu i stosowania na terytorium Rzeczypospolitej produktów biobójczych, a także zasady wzajemnego uznawania pozwoleń i wpisów do rejestru przez państwa członkowskie.

Ogromny fragment ustawy dotyczy pozwoleń na obrót i stosowanie produktów biobójczych na terenie Rzeczypospolitej. Są dwa rodzaje pozwoleń – można o tym wyczytać w ustawie, więc nie będę tego przytaczać. Podobnie szczegółowo, aczkolwiek nie bezbłędnie zapisano, co powinien zawierać wniosek o wpis, jakie są zasady rejestracji produktów biobójczych itd.

Dla obywateli, dla każdego z nas, dla tych, którzy nie handlują produktami biobójczymi ani ich nie stosują, najważniejszy jest rozdział 9a. Mówi on o kontroli zatruc, o istnieniu czterech, a docelowo dziewięciu ośrodków toksykologicznych, które mają zbierać, rejestrować i archiwizować zgłoszenia zatruc produktami biobójczymi, co zdarza się wcale nierzadko.

Wyliczę teraz tylko, o jakie środki chodzi, a są to środki: owadobójcze, roztoczbójcze, gryzo-

niobójcze, ślimakobójcze czy do zwalczania ptaków.

(*Głos z sali: A komarobójcze?*)

No, zdarza się.

W ustawie są jeszcze przepisy karne i derogacyjne.

Bez głębszego przekonania, Wysoka Izbo, i w efekcie przewagi tylko jednego głosu za w głosowaniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, proszę Wysoki Senat o podjęcie uchwały zawartej w druku nr 990A. Nie przekonał nas prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, pisząc dodatkowe uzasadnienie do ustawy, że – cytuję – „ułatwi procedury dalszego procedowania”. No, śmieszny to śmiech przez łzy w tym przypadku.

Dziękuję za uwagę i składam na ręce pana marszałka jeszcze jedną poprawkę, uzgodnioną oczywiście z rządem i Biurem Legislacyjnym. Dziękuję. Skończyłam.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Ale jeszcze misja się nie skończyła, bo senatorowie mogą zadawać pytania.

Bardzo proszę, czy ktoś z państwa chciałby zapytać o coś panią senator sprawozdawcę Krystynę Sienkiewicz? Nie.

(*Senator Krystyna Sienkiewicz: Nie poczułam się jak Lucrezia Borgia, operująca środkami trującymi.*)

Dziękuję bardzo.

(*Senator Krystyna Sienkiewicz: Dziękuję bardzo.*)

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że mamy do czynienia z ustawą, która była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister zdrowia.

Witam na naszych obradach pana ministra Zbigniewa Podrazę, sekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia. Witam prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, pana Andrzeja Koronkiewicza wraz z osobami towarzyszącymi – panią Anną Strzelczyk i panem Wojciechem Kłosińskim.

Czy pan minister na tym etapie procedowania chciałby zabrać głos? Tak? To zapraszam.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pozwolę sobie powiedzieć kilka słów. Serdecznie dziękuję komisji i pani przewodniczącej za

(sekretarz stanu Z. Podraza)

pracę nad ustawą, jakże istotną, ważną i specjalistyczną. Te materiały, które przedstawialiśmy, dotyczą środków biobójczych, sprawy na dzień dzisiejszy mocno rozpracowywanej, nie tylko u nas, ale i w Europie.

Chciałbym jednak podkreślić, że praca, doskonalenie tej materii, to nie tylko kwestia regulacji zapisów ustawowych, ale również kwestia bezpieczeństwa pacjentów, bezpieczeństwa stosowania tych środków w środowisku, też w środowisku domowym, jak również bardzo istotna kwestia monitorowania spraw związanych z używaniem środków i produktów biobójczych.

O szczegółach tej ustawy nie będę mówić, przedstawiała je pani senator. Jak już powiedziałem, chciałbym tylko podkreślić bardzo istotną kwestię, mianowicie że to jest regulacja związana z prawodawstwem europejskim, ale również z bezpieczeństwem społeczeństwa. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Ale jeszcze proszę chwileczkę poczekać, bo mogą być pytania.

Nie, nie ma pytań.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Stwierdzam, że do głosu zapisał się pan senator Tadeusz Bartos, z tym że potem swoje przemówienie złożył do protokołu*.

Informuję zatem, że lista mówców została wy-czerpana.

Zamykam dyskusję.

Ponieważ pani senator Sienkiewicz zgłosiła nowy wniosek legislacyjny, proszę bardzo, żeby zechciała zwołać posiedzenie komisji, której przewodniczy, i żeby komisja odniosła się do tej propozycji. Mam nadzieję, że komisja rozpatrzy to pozytywnie, skoro przewodnicząca to zgłasza. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przypominam, że Sejm uchwalił tę ustawę na sto piątym posiedzeniu 17 czerwca, a 20 czerwca wraz z innymi ustawami trafiła ona do Senatu. Dzień później marszałek skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, która przygotowała w jej sprawie swoje stanowisko zawarte w druku nr 987A.

Za chwilę w ławie naprzeciwko trybuny się rozluźni, bo zapraszam pana senatora Franciszka Bobrowskiego na mównicę. Zapraszam. Pan senator wystąpi jako sprawozdawca.

Senator Franciszek Bobrowski:

Wielce Szanowny Panie Marszałku w towarzystwie przeuroczej Pani Sekretarz! Wysoka Izbo!

Przypadł mi w udziale zaszczyt przedstawienia, z upoważnienia Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, sprawozdania komisji dotyczącego ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Tekst ustawy i sprawozdanie zawarte są w drukach senackich nr 987 i 987A. Komisja rozpatrzyła tę ustawę na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2005 r. Przyjęta przez Sejm w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawa była projektem poselskim.

Nowelizacja dotyczy wskaźnika waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych i przewiduje negocjowanie wskaźnika waloryzacji w ramach komisji trójstronnej. Rada Ministrów przekazuje komisji trójstronnej propozycje wskaźnika waloryzacji nie później niż do dnia 31 października roku poprzedzającego waloryzację. Jeżeli komisja w ciągu czternastu dni od przekazania przez Radę Ministrów uzgodni wysokość wskaźnika waloryzacji, zwiększenie wskaźnika ponad wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych podlega ogłoszeniu w drodze komunikatu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Jeśli nie dojdzie do uzgodnienia stanowiska przez komisję, Rada Ministrów w terminie siedmiu dni od zakończenia negocjacji komisji określi w rozporządzeniu wskaźnik waloryzacji.

Komisja proponuje poprawkę do art. 1 pkt 1, w lit. b, ust. 3 i 4. Ust. 3 otrzymuje brzmienie: Zwiększenie wskaźnika waloryzacji ponad wskaźnik cen, o którym mowa w art. 88 ust. 1, jest przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

I ust. 4: Jeżeli Komisja Trójstronna do Spraw Społeczno-Gospodarczych w terminie czternastu dni od dnia przekazania przez Radę Ministrów propozycji zwiększenia, o którym mowa w ust. 3, uzgodni zwiększenie wskaźnika ponad wskaźnik cen, zwiększenie wskaźnika podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze komunikatu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

W lit. c, ust. 4a wyraz „wskaźnika” zastępuje się wyrazami „zwiększenia wskaźnika”.

Pomimo że bardzo trudno będzie negocjować i ustalić waloryzację, nie znając wskaźnika inflacji, rekomenduję w imieniu komisji podjęcie uchwały przez Wysoką Izbę. Dziękuję bardzo za uwagę.

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Teraz ja rekomenduję zadawanie pytań panu senatorowi.

Nie ma pytań. Dziękuję.

(*Senator Franciszek Bobrowski: Dziękuję.*)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako poselski projekt ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister polityki społecznej.

Za chwilę powitamy na sali pana ministra Cezarego Miżejewskiego, który już biegnie. A do czasu, aż przybiegnie, ogłaszam przerwę.

(*Głos z sali: Ooo...*)

No, nie ma innej możliwości, ponieważ procedury wymagają obecności przedstawiciela rządu przy procedowaniu.

(*Przerwa w obradach od godziny 12 minut 55 do godziny 13 minut 08*)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dajemy czas panu ministrowi, żeby złapał oddech. Już złapał? Dobrze.

Wznawiam obrady.

Czy pan minister chciałby na tym etapie procedowania nad ustawą o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, która, jak wiadomo, była projektem poselskim, zabrać głos? Nie chce pan zabrać głosu.

Czy macie państwo pytania do pana ministra? Nie stwierdzam zgłoszeń.

Otwieram dyskusję.

Zapraszam na mównicę panią senator Krystynę Sienkiewicz. Następnym mówcą będzie pan senator Krzysztof Jurgiel.

(*Senator Krzysztof Jurgiel: Ja rezygnuję.*)

Pan senator Jurgiel rezygnuje? Dobrze. Dziękujemy.

Proszę bardzo, Pani Senator.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie!

Ustawa o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest ustawą incydentalną, dotyczącą konkretnego mechanizmu waloryzacji warunków, w jakich będzie ten wskaźnik waloryzacji stanowiony.

Chciałabym wraz panem senatorem Jerzym Markowskim zgłosić do tej ustawy poprawki i argumentuję je następująco. Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy, dla ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948 r., zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakte-

rze, mają być ustanowione emerytury pomostowe. Do chwili obecnej, czyli do 13 lipca 2005 r., kolejne rządy nie wniosły pod obrady Sejmu projektu ustawy w tym zakresie, propozycje rozwiązań budziły sprzeciw wszystkich partnerów społecznych zasiadających w Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych. To, co proponuję w imieniu przewodniczącego Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, i własnym, zmierza do przedłużenia obowiązywania obecnego stanu prawnego w zakresie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę do końca 2008 r., czyli o dwa lata. Okres ten powinien zostać wykorzystany na opracowanie akceptowanej społecznie koncepcji wdrożenia nowego systemu wcześniejszego przechodzenia na emeryturę oraz emerytur pomostowych.

W Sejmie procedowano nad trzema projektami ustaw dotyczącymi materii wcześniejszych emerytur w kontekście braku ustawy o emeryturach pomostowych – nad dwoma poselskimi i jednym obywatelskim, pod którym podpisy złożyło ponad sto trzydzieści tysięcy osób. Mimo przyjęcia przez sejmową Komisję Polityki Społecznej i Rodziny sprawozdania, prace nad ustawą zostały wstrzymane do nieznanego bliżej terminu, ale na pewno nie zostaną wznowione w tej kadencji parlamentu i pod rządami tej ekipy rządowej. W tej sytuacji przyjęcie najpierw przez komisję, a następnie przez Senat proponowanych przez pana senatora Jerzego Markowskiego i przeze mnie poprawek będzie miało ogromne znaczenie dla utrzymania spokoju społecznego. Tak, nie waham się użyć tak mocnego argumentu jak spokój społeczny. Przekazuję poprawki panu marszałkowi. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję za poprawki.

Proszę może jeszcze nie odchodzić, chyba że odpowie pani z miejsca, bo mogą być pytania do pani senator... Nie, przepraszam, to oczywiście nie ten etap. Mogą być pytania, ale zadane z mównicy.

Czy są jeszcze chętni do zabrania głosu? Nie ma.

Proszę bardzo, pan minister Cezary Miżejewski. Z mównicy?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: Z miejsca.*)

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

O ile w odniesieniu do omawianego dzisiaj projektu doszło do pewnego konsensusu, czyli przy-

(sekretarz stanu C. Miżejewski)

gotowania pewnej formuły negocjacji wskaźnika waloryzacyjnego, o tyle zgłoszona dziś poprawka, przynajmniej z tego, co słyszę, w zasadniczym stopniu wykracza poza obszar tej nowelizacji. To po pierwsze.

Po drugie, chciałbym powiedzieć, że propozycje, o których mówiła pani senator Sienkiewicz, muszą być gotowe na dzień 1 stycznia 2007 r. i nie jest prawdą, że projekt rządowy nie jest gotowy. W grudniu 2004 r. był on przedmiotem obrad komisji trójstronnej... przepraszam, przedmiotem uzgodnień ze związkami zawodowymi, a teraz, w tej chwili, jest u komisji trójstronnej. Wydawało nam się, że lepszym rozwiązaniem jest znalezienie pewnego konsensusu co do rozwiązań dotyczących emerytur pomostowych, a zwłaszcza tak naprawdę w odniesieniu do listy zawodów, które są objęte tą ustawą.

Ta propozycja w takim kształcie, czyli przesuwająca termin wejścia w życie tych rozwiązań, w roku 2007 będzie kosztować budżet państwa 1 miliard zł, a w roku 2008 – 4 miliardy zł. To rozwiązanie w zasadniczym stopniu może zniweczyć całą koncepcję reformy ubezpieczeń społecznych, na którą to koncepcję państwo się zdecydowało. Być może ta koncepcja była zła, ale realizujemy ją od wielu lat i nie słychać żadnych głosów o rozwiązaniach alternatywnych. Jeżeli więc zmierzamy w tym kierunku, to chodzi nam o to, żeby ci, którzy wiedzą, jakie nabyli prawa – a między innymi część osób, wiedząc o tym, zdecydowała się w 1999 r. na takie czy inne rozwiązanie... Po prostu zmieniając dzisiaj te reguły, podważylibyśmy zaufanie obywateli do państwa. Przypomnę, że w wyniku różnych zmian...

Ja rozumiem to, że emeryci i renciści w debacie politycznej są bardziej atrakcyjni niż na przykład dzieci, ale polskie ubóstwo ma tak naprawdę twarz dziecka i to tu trzeba kierować większe środki. No a takie decyzje powodują, że kierujemy je nadal w stronę systemu emerytalnego. Zresztą niedawno, przypomnę, rozpatrywaliśmy ustawę o dodatku dla emerytów i rencistów, która kosztowała budżet państwa 1 miliard 300 milionów zł, a to by wystarczyło na wszystkie stypendia dla wszystkich gmin w roku 2005. I przypomnę tylko, że w 2000 r. dotacja dla FUS wynosiła 4 miliardy 500 milionów zł, a dzisiaj wynosi już 14 miliardów zł. Wobec takich rozwiązań, wobec takiego ich kształtu trzeba będzie brak składek uzupełniać czy na zwiększoną liczbę emerytów przeznaczać większą dotację budżetową. Tak naprawdę będzie to oznaczało albo zmniejszanie przez przyszły rząd innych wydatków społecznych, albo podnoszenie podatków. Z tego, co wiem, podnoszenie podatków nie jest ostatnio w modzie, więc skutkiem będzie zmniejszenie wydatków, być może na dzieci. Chciałem pań-

stwu przedstawić tę kwestię, żebyście to państwo rozważyli.

Tak jak powiedziałem, ustawa o emeryturach pomostowych jest potrzebna na dzień 1 stycznia 2007 r. Ta ustawa jest już gotowa, została przygotowana przez ministra polityki społecznej, a teraz poddawana jest konsultacjom społecznym. Ona budzi kontrowersje – to jest oczywiste, że budzi – niemniej jednak uważamy, że lepiej prowadzić negocjacje ze związkami zawodowymi i pracodawcami, żeby doprowadzić do konsensusu, budując rozwiązanie systemowe, niż burzyć to, co zostało przyjęte w ramach reformy ubezpieczeń społecznych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Bardzo proszę, po raz drugi pani senator Krystyna Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Otóż wczoraj podczas wieczornego posiedzenia klubu Sojuszu Lewicy Demokratycznej i Unii Pracy, klubu „Lewica razem”, zaproszony na to posiedzenie podsekretarz stanu z Ministerstwa Polityki Społecznej mówił o tym, iż powołany jest zespół ekspertów, który dopiero przygotowuje założenia do tej ustawy, wskazania metodyczne do nowej ustawy. Tak więc tej ustawy nie ma. Czyli mówimy o bycie, który kiedyś ma się pojawić, a w sytuacji gdy odbywa się przedostatnie już posiedzenie Senatu i tuż przed ostatnim posiedzeniem Sejmu oznacza to, że tej ustawy nie ma. Również w projekcie ustawy budżetowej na rok 2006 rząd nie zaprojektował niezbędnych środków, które mogłyby zostać uruchomione z dniem 1 stycznia 2007 r. Poza tym to jednak parlament jest od stanowienia prawa, choć rząd ma oczywiście możliwość wypowiedzenia się na różnych etapach. No ale my jeszcze tego nie rozstrzygnęliśmy, to jest dopiero propozycja senatorów, do której ustosunkują się komisje oraz Wysoka Izba.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, pan senator Jerzy Markowski. Tak, tak, proszę na mównicę.

Senator Jerzy Markowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Wypowiedź pana ministra wymaga reakcji. Muszę powiedzieć, że o ile byłby do zaakceptowa-

(senator J. Markowski)

nia ton merytorycznej rozmowy, o tyle nie do zaakceptowania jest ton karcenia parlamentu, Panie Ministrze, przy całym szacunku dla pańskiej olbrzymiej wiedzy i autorytetu. Nie będzie pan pouczał Wysokiej Izby, co może robić, a czego nie może robić. Pan może powiedzieć, co pan o tym myśli, ale pouczał pan nie będzie. To po pierwsze.

Po drugie, nadużywa pan prawdy, mówiąc, że ludzie się na to rozstrzygnięcie zdecydowali, ponieważ nikt poza poprzednim parlamentem się na to nie zdecydował. To poprzedni parlament wprowadził te zasady, przeciwko którym głosowała wówczas lewa strona parlamentu, i one obowiązują, choć towarzyszy temu nadzieja, że w jakimś czasie powstaną rozwiązania alternatywne w jakiś sposób konsumujące pogląd, iż ludziom pracującym w szczególnie uciążliwych warunkach należą się jakieś szczególne warunki odchodzenia na emeryturę.

Ja dziwię się optymizmowi pana ministra, który uważa, że – choć cztery lata rządów Buzka to było za mało, żeby to ustalić, i następne cztery lata rządów Millera i Belki to też było za mało – teraz na załatwienie tej sprawy wystarczy półtora miesiąca. Okazuje się, że na półtora miesiąca czy na dwa miesiące przed wyborami parlamentarnymi, w sytuacji gdy nowy rząd powstanie najprawdopodobniej w listopadzie, pan nam każe wierzyć, iż ten nowy rząd wynegocjuje ze stroną społeczną w ciągu jednego miesiąca regulację prawną, która będzie obowiązywała od 1 stycznia, z pełną zgodą. Panie Ministrze, troszkę szacunku dla naszej wyobraźni i dla kalendarza!

Ta propozycja nie jest niczym innym, jak tylko pomostem na okres, w którym nie ma innych rozwiązań. Miały bowiem być, ale ich nie ma.

I jeszcze raz co do tej wersji, że ludzie się zdecydowali, powiem: ludzie się na nic zdecydowali, ludzie po prostu przeczytali w Dzienniku Ustaw akt prawny, który zaczął ich obowiązywać.

Mówił pan o wydatkach, a choćby tylko na tym posiedzeniu Senatu Wysoka Izba będzie rozstrzygała o trzech aktach prawnych, co do których nie są przewidywalne wydatki z budżetu państwa. Tylko na tym posiedzeniu! I wszystkie one są skonstruowane tak, że w zależności od tego, jaka będzie kondycja budżetu państwa tutaj ile zostanie złożonych wniosków, będzie trzeba wydatkować określoną ilość środków na te cele. W tym porządku obrad mamy trzy takie akty prawne, a pan tu nagle oszczędza, i to oszczędza na ośmiuset tysiącach zatrudnionych.

Ja rozumiem, że bardzo niezadowoleni będą ci, którzy konstruowali różnego rodzaju fundusze emerytalne, ale to jak gdyby mniej mnie interesuje, Panie Ministrze. Jak już tak w ogóle szuka pan argumentów na mądrość, to proszę sobie przypomnieć, że w tegorocznej ustawie budżeto-

wej przeznaczono 1 miliard 200 milionów zł na to, żeby tylko w jednym zawodzie, w górnictwie, ludzie odchodzili – i za to się im płaci.

A co robi ta poprawka? Daje tym ludziom szansę na przedłużenie funkcjonowania dotychczasowych rozstrzygnięć o dwa lata, czyli że odejdą oni na emeryturę nie w wieku sześćdziesięciu pięciu lat, tak jak się proponuje w ustawie, ale tak, jak odchodzili przez ostatnich pięćdziesiąt lat, w zależności od zawodu. Kobiety również.

A poza tym muszę powiedzieć, że rozbijająca jest dla mnie ta wyobraźnia lewicowego rządu – oczywiście w cudzysłowie lewicowego – który na dwa miesiące przed wyborami deklaruje kobietom wydłużenie czasu pracy, a ludziom zatrudnionym ograniczenie dotychczasowych zasad odchodzenia na emeryturę, i to w tak jednoznaczny sposób.

Szanowni Państwo, jeszcze raz podkreślam: tą poprawką nie stwarzamy szansy na uzyskanie przywilejów, nie stwarzamy nią żadnych dodatkowych warunków, a tylko przedłużamy istniejącą regulację wobec braku alternatywy. To wszystko. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Zapraszam na mównicę panią senator Olę Krzyżanowską. Następnym mówcą będzie pan senator Józef Sztorc.

Senator Olga Krzyżanowska:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Myślę, że ta ustawa i kilka innych, które dzisiaj omawiamy, świadczą o tym, w jaki sposób tworzymy prawo. Ja nie po raz pierwszy z tego miejsca z pewnym żalem i smutkiem mówię o sposobie tworzenia przez nas prawa.

Ta ustawa, którą w tej chwili omawiamy, przy całych jej najlepszych intencjach – bo wiemy, jak trudno się żyje ludziom z niskimi emeryturami – jest według mnie wyraźnie ustawą przedwyborczą, która nie określa dokładnie skutków dla budżetu. Przecież ten budżet, nawet jak się zmieni rząd, to będzie budżet naszego państwa. Jeżeli budżet będzie zły czy marny, to my wszyscy będziemy za to płacić, niezależnie od tego, która opcja będzie rządzić za kilka miesięcy. Przygotowywanie takich ustaw i stawianie posłów, senatorów w sytuacji, że mamy się albo wypowiedzieć za emerytami, albo przeciwko nim, według mnie jest po prostu nieuczciwe.

My zawsze powinniśmy pytać, czy budżet na to stać, czy te pieniądze będą. Ja nie chcę wracać do historii, ale wrócę do jednej jedynej ustawy: pamiętnej ustawy 203. W podobnej atmosferze, choć przez inny układ polityczny, popelniony

(senator O. Krzyżanowska)

został ten sam błąd – chcieliśmy pomóc pielęgniarcom, które marnie zarabiają, ale one dalej marnie zarabiają, a doprowadziliśmy do tego, że skutki tej ustawy całe państwo i służba zdrowia ponoszą do dzisiaj.

Apeluję do Wysokiej Izby, mimo trudnej sytuacji: to są ostatnie posiedzenia, naprawdę zastanówmy się nad głosowaniami w sprawie ustaw, które mają dobre intencje, a złe skutki. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Teraz pan senator Józef Sztorc.

Bardzo proszę.

Senator Józef Sztorc:

Panie Marszałku, ja nie będę tutaj mówił o tym, co powiedzieli państwo senatorowie przede mną: że to jest ustawa przedwyborcza, że jedna i druga strona szykuje to, co będzie za dwa miesiące.

Myślę, że ja panu ministrowi muszę podziękować za pewien zapis w tej ustawie. Bo do dnia dzisiejszego zdarzało się – komisje czy orzecznicy orzekający w ZUS o niepełnosprawności tak robili – że nawet gdy przed komisją w ZUS stawał człowiek bez nogi, bez ręki, to dostawał orzeczenie na trzy lata, a więc musiał po tych trzech latach znowu przechodzić drogę przez mękę. Dzisiaj wreszcie jest zapisane w ustawie, że jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań co do odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego terminu, to daje się...

(Senator Krystyna Sienkiewicz: To nie ta ustawa. To nie z tej ustawy.)

Ja tu mam tak zapisane i muszę za to panu ministrowi podziękować, ponieważ ja się na tym problemie troszeczkę znam i myślę, że wreszcie ktoś...

(Senator Krystyna Sienkiewicz: Ale to nie w tym punkcie. To nie te druki. Teraz, w druku nr 987...)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Ustawę, która w tej chwili jest przedmiotem procedowania i dyskusji, zawiera druk nr 987. Czy pana wypowiedź, pana zdaniem, odnosi się do tego, Panie Senatorze?

Senator Józef Sztorc:

Do tego drugiego punktu, faktycznie. Pomyliłem to wszystko. Ale to nic, będę w następnym punkcie mówił o tym samym.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

No, tak to jest, jak się mówi z niczego.

(Senator Józef Sztorc: Z tego.)

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Przyjmijmy, że zapisujemy pana głos na konto tej ustawy, która będzie dotyczyła problemu przez pana podnoszonego. Dziękuję bardzo.

Ze względu na to, że pani senator Krystyna Sienkiewicz zgłosiła poprawkę – czy jest ona zgodna z uprawnieniami Senatu, czy nie, czy jest zgodna z konstytucją, czy nie, to już inne organy będą przesądzały – bardzo proszę Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia o zebranie się i ustosunkowanie do tej poprawki.

Tymczasem **przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006.

Przypominam, że ustawę tę Sejm uchwalił 7 lipca i tegoż dnia została ona przekazana do Senatu, a nazajutrz marszałek skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Widzimy treść tej ustawy w druku nr 1030.

A ja proszę teraz sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Szanowni Państwo!

Przedłożenie to jest przedłożeniem Sejmu i jest inicjatywą poselską.

Dlaczego powstało? Powstało w wyniku sytuacji, w jakiej znalazła się dokładnie niecała setka osób w Wałbrzyskim Okręgu Węglowym, który kiedyś był okręgiem węglowym i który zatrudniał w omawianym sektorze ponad dwadzieścia tysięcy osób.

Jak powstał problem i co ta ustawa rozwiązuje? Problem powstał dokładnie w latach 1990–1992, kiedy to rozpoczęto faktyczną restrukturyzację przemysłu węglowego, polegającą w Wałbrzyskim Okręgu Węglowym na tym, że przystąpiono do likwidacji kopalń. Żeby ta likwidacja mogła się dokonywać, ówczesny rząd założył przede wszystkim zmniejszenie poziomu zatrudnienia. To zmniejszenie poziomu zatrudnienia osiągnął wówczas metodami bardzo prostymi; dopiero późniejsza praktyka życia społeczno-gospodarczego w Polsce uzbroiła rządy, parlamenty, w szereg narzędzi do restrukturyzacji poziomu zatrudnienia, również w sektorze węgla kamiennego. Przypomnę, że w Wałbrzychu funkcjonowały

(senator J. Markowski)

wtedy cztery kopalnie węgla kamiennego: kopalnia Thorez, kopalnia Victoria, kopalnia Wałbrzych i kopalnia Nowa Ruda. Trzy z tych kopalń przestały istnieć, czwartą sam przez kilka lat, że tak powiem, reaktywowałem, ażeby ludzie mieli gdzie dorobić, osiągnąć uprawnienie do odejścia na emeryturę, bowiem wtedy nie potrzeba było za bardzo węgla, to nie były takie czasy, jak teraz, kiedy węgla jest za mało. I stało się tak, że wśród tej wielkiej liczby ludzi, którzy osiągnęli te uprawnienia emerytalne, byli tacy, którym – a mówię to świadomie – najbliższe było do uprawnień rentowych. A, jeszcze jedno zdanie. W tym regionie poza tymi kopalniami pracowało w przedsiębiorstwach robót górniczych dwa tysiące dwustu ludzi, którzy też byli górnikami z uprawnieniami do emerytur górniczych. No i ci ludzie po prostu poszli na te renty. I ten stan bycia rencistą zastał ich w warunkach, kiedy wszyscy inni tam zatrudnieni korzystali z różnego rodzaju elementów restrukturyzacji zatrudnienia, to znaczy: z urlopów górniczych – przypomnę, że z tego rozwiązania w Polsce skorzystało kilkadziesiąt tysięcy ludzi; z jednorazowych odpraw górniczych – tylko w latach 1998–2002 z tego rozwiązania w polskim górnictwie skorzystało ponad sześćdziesiąt tysięcy ludzi; z przemieszczeń do innych kopalń na Śląsku. Ale mogli z tego skorzystać nie ci, którzy byli rencistami, tylko ci, którzy byli zdrowi i mogli pracować. Jeśli chodzi o przemieszczenia do kopalń między innymi między w Zagłębiu Polkowickim, to też mogło to dotyczyć tylko tych, którzy mogli pracować.

No i była ta olbrzymia rzesza tych, którzy skorzystali z odpraw jednorazowych i którzy tak naprawdę za 54 tysiące zł, obniżone jeszcze o 17% podatku, czyli za około trzydzieści parę tysięcy złotych, świadomie pozbyli się miejsca pracy i dziś stanowią olbrzymią rzeszę bezrobotnych w tym regionie. Można też z sarkazmem powiedzieć, że stanowią jedyną wykwalifikowaną siłę roboczą pracującą w biedaszybach.

Reasumując: to przedłożenie jest próbą objęcia tych ludzi, którzy są na rentach i którym się one skończyły, przepisami uprawniającymi do emerytury górniczej, ale tylko i wyłącznie w drodze skrócenia obowiązującego czasu pracy pod ziemią do dziesięciu lat, bowiem oni nie mają gdzie ani nie mają jak dopracować do dwudziestu lat pracy, bo tam kopalń już nie ma.

Dotyczy to stu ludzi w jednym miejscu w Polsce, w Zagłębiu Wałbrzyskim. Specjalnie to akcentuję, aby nikt nie podejrzewał, że jest to przedwyborcza gra senatora ze Śląska.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych postanowiła tak, jak to jest zapisane w druku, który macie państwo przed sobą. Sugerujemy, ażeby przyjąć tę właściwie jednozdaniową usta-

wę – to znaczy, przepraszam, dwuzdaniową – bez poprawek. Nic tu poprawiać nie można, bo nie ma za bardzo obszaru do poprawiania.

Chcę tylko powiedzieć, że tym rozwiązaniem, które – mam tego świadomość – jest rozwiązaniem incydentalnym, jest rozwiązaniem nietypowym, jest rozwiązaniem, które w różnych regionach kraju może być różnie odbierane... No bo można powiedzieć: a w pegeerach tego nie mieli, a gdzieś tam jeszcze tego nie mieli itd. No, ale musimy czasami dokonywać także wyborów tego typu: czy rozwiązać problem, czy udawać, że go nie ma i właściwie skazać tych ludzi na to, że nie będą mieli ani renty, ani emerytury, ani pracy, ani możliwości ubiegania się o nią i tylko zasilą grono rozczarowanych III Rzeczpospolitą, których, jak sami widzimy, przybywa.

Reasumując, wnoszę w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych o przyjęcie tego aktu prawnego, bowiem przez wiele lat nie skorzystano – i to akcentuję – z żadnego innego sposobu na załatwienie tej sprawy. A sposobów było co najmniej pięć, ale nie będę ich wypominał, żeby nie było to odebrane jako piętnowanie niekompetencji. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę pozostać przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać pytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce takie pytanie zaadresować do sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję serdecznie.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była poselskim projektem ustawy.

Serdecznie witam na naszych obradach pana ministra Cezarego Miżejewskiego, reprezentującego Ministerstwo Polityki Społecznej.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy pan minister chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządowe.

Zapraszam do mównicy.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

To rzeczywiście jest niezręczna sytuacja, kiedy minister polityki społecznej ciągle musi mówić „nie”. Ale ja nawet nie chcę tego mówić. Nie chcę też pouczać Wysokiej Izby, co sugerował mi pan senator Markowski; jeżeli taki był wydźwięk tego, co powiedziałem, to przepraszam za to.

(sekretarz stanu C. Miżejewski)

Ale chciałbym powiedzieć jedno. Oczywiście w wypadku tej ustawy rzecz nie jest ani w pieniądzech, ani w liczbie osób, bo to dotyczy tylko około stu górników, a kosztować będzie około 3 milionów zł, więc to nie jest taki wydatek, który by zaważył na budżecie państwa. Chciałbym tylko powiedzieć jedno: tworzy się pewien niebezpieczny precedens. I tylko na to zwracam uwagę, żebyście państwo mieli tego świadomość. Mówimy bowiem: masz dwadzieścia lat stażu, w tym co najmniej dziesięć lat pracy górniczej, czyli dziesięć lat na rencie. Będzie to więc dosyć istotny wyłom. I niewątpliwie pojawią się następne takie grupy. Bo jak powiedzieć innym pracownikom, choćby innym górnikom, że muszą pracować tyle lat, ile muszą?

Tu mamy taką sytuację, że w Wałbrzychu na początku lat dziewięćdziesiątych ratunkiem przed bezrobociem były renty. Dzisiaj tym ratunkiem dla tych stu osób będą emerytury. No, powiedzmy otwarcie: to jest remedium na bezrobocie, chociaż miejsca pracy w Wałbrzychu też powstają.

To rozwiązanie jest inspirowane, nagłośnione przez media. Sejm poparł je prawie jednogłośnie – może poza jednym głosem sprzeciwu – i uznał, że sprawa jest ważna. Ja tylko państwa uczulam, że tego typu rozwiązania i tego typu wyłomy stawiają nas w trudnej sytuacji wobec innych pracowników.

To nie jest też tak – co odnosiłoby się również do poprzedniego punktu obrad – że jesteśmy dobrzy tylko dla jednych pracowników... Bo tak naprawdę musimy też spojrzeć, że za to zapłacą ci pozostali. Ale w tym przypadku akurat tak nie jest, bo, jak powiedziałem, nie chcę tu nawet mówić o pieniądzech, bo to wstyd byłoby o tym mówić, to są drobne kwoty, a sprawę tych ludzi oczywiście należy rozwiązać. My jednak uważaliśmy, że należałoby rozwiązać to w trochę inny sposób: że należałoby raczej myśleć o aktywizacji tych ludzi, o pomocy dla nich – to byłoby dużo lepsze rozwiązanie.

Jeżeli remedium na bezrobocie mają być emerytury, to myślę, że nie jest to dobra droga dla polskiego systemu ubezpieczeń. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Proszę pozostać przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chciałby zaadresować pytanie do pana ministra. Nie ma takich pytań.

Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych, dotyczących czasu przemówienia senatorów,

o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad ustawą.

Przypominam też, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostaną złożone na piśmie w trakcie dyskusji.

Zapraszam pana senatora Kazimierza Drożdża. Bardzo proszę.

Senator Kazimierz Drożdż:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie! Panie Ministrze!

Projekt ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006 jest kolejną próbą rozwiązania dramatycznej sytuacji byłych górników z Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego, a dotyczy to dwóch miast: Wałbrzycha i Nowej Rudy.

Pragnę tylko wspomnieć to, o czym mówił pan senator Markowski, to jest że w latach 1991–1992 podjęto polityczną decyzję o likwidacji Wałbrzyskich Kopalń Węgla Kamiennego, zlikwidowano wówczas w Wałbrzychu trzy kopalnie plus Przedsiębiorstwo Robót Górniczych i zakłady, które pracowały na rzecz tych trzech kopalń. Z kolei kopalnia Nowa Ruda miała pracować do 2004 r. Niestety, w okresie rządu pana premiera Buzka na wniosek określonych osób ten przedłużony okres na załatwienie problemu restrukturyzacji został skrócony, tak więc zakończyły swój żywot również kopalnie Nowa Ruda i Słupiec. Chcę powiedzieć, że w tych czterech kopalniach było zatrudnionych około dwudziestu tysięcy osób. Nie było planu racjonalnej restrukturyzacji. Jedynym zastosowanym sposobem, poza emeryturami, były renty. I na te renty wysłano wielu, wielu górników. Nie było działań osłonowych ani urlopów górniczych.

Pierwsza ustawa o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w Polsce została uchwalona dopiero 26 listopada 1998 r. Po zmianie obowiązujących przepisów górnicy, u których wcześniej stwierdzono choroby zawodowe, takie jak pylica, krzemica i inne, z dnia na dzień zostali uznani przez wałbrzyski ZUS za zdolnych do pracy i utracili prawo do renty zawodowej.

Chcę powiedzieć, że na terenie miast Wałbrzycha i Nowej Rudy, pomimo tego, że rozwija się strefa ekonomiczna, bezrobocie sięga 40%. Ludzie są zdesperowani, nie mają środków do życia i nie mają z czego utrzymać swoich rodzin. Tak jak senator Markowski wspominał, są te biedaszyby – to złowieszcze słowo, bo tam ludzie ryją pod ziemią i wydobywają węgiel bez żadnych zabezpieczeń. I chcę powiedzieć, że tam giną ludzie, ci, którzy chcą wydobywać ten węgiel w tych biedaszybach.

(senator K. Drożdż)

Pani Marszałek, Wysoki Senacie, przedstawił projekt ustawy stwarza możliwość otrzymania emerytury górniczej, tak jak podkreślił tutaj i pan minister, i pan senator Markowski, tym stu osobom, które niedawno zorganizowały strajk głodowy. Ja nie mogłem wziąć w nim udziału, ale obecny tu senator brał w tym udział, rozmawiał z nimi i, mam wrażenie, również podzieli się swoimi uwagami. Jest więc szansa, ażeby te osoby uzyskały emerytury. Chcę też powiedzieć, że dla tych osób nie znajdziemy zatrudnienia ani w śląskich kopalniach, ani innych podmiotach, ponieważ i ta pylica, i krzemica, i inne choroby zawodowe są u nich tylko podleczone, ale nie wyleczone, i po prostu w wielu wypadkach proponowane rozwiązanie jest na kilka miesięcy, maksimum na dwa lata.

Wnoszę, aby Senat Rzeczypospolitej Polskiej przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006 bez poprawek. Dziękuję, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zapraszam pana senatora Lubińskiego, który, jak rozumiem, został wywołany przez pana senatora Drożdża.

(Senator Kazimierz Drożdż: Bo brał udział, brał udział w...)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Mirosław Lubiński:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Zostałem wywołany nie tylko przez pana senatora Drożdża, ale również przez stwierdzenie, jakie padło z ust pana ministra. Otóż stwierdził on, że ta ustawa jest pewnego rodzaju remedium na bezrobocie, a dokładnie tym remedium mają być emerytury. To jest podejście, w moim odczuciu, absolutnie nieprawdziwe. I to właściwie jest głównym powodem mojego wystąpienia, zwłaszcza że nie chcę już powtarzać tych argumentów, które padały wcześniej.

Wypowiem się teraz nie tyle jako senator, który faktycznie brał udział w tych ostatnich wydarzeniach, ale przede wszystkim jako lekarz medycyny pracy, który w swoim czasie przez długie lata orzekał o zdolności do pracy w kopalni, do pracy pod ziemią. I dlatego skupię się tylko na faktach, faktach, które wynikają z przepisów ustawy z 1997 r., kiedy to zmieniły się zasady orzekania o zdolności do pracy.

Wtedy, kiedy było likwidowane górnictwo wałbrzyskie, ludzie z rozpoznaną pylicą otrzymywali zakaz zjazdu na dół, zakaz pracy dołowej,

i byli uznawani za niezdolnych do pracy. W 1997 r. zmieniły się zasady orzekania o zdolności do pracy – ludzie z rozpoznaną pylicą, w myśl przepisów, zgodnie ze sztuką, byli uznawani przez ZUS za osoby zdolne do pracy, z tym że żaden z lekarzy medycyny pracy nie mógł skierować człowieka z takim orzeczeniem do pracy w kopalni, do pracy pod ziemią, do pracy w atmosferze pyłów zwłókniających. I dlatego ci ludzie, zgodnie z orzeczeniem ZUS, chcieli podjąć pracę, ba, nawet niektórzy z nich taką pracę na Górnym Śląsku znajdowali, ale w końcu wracali z kwitkiem, wracali z niczym, nie byli przyjmowani do pracy, bo przyjęci do pracy być nie mogli. I tu jest ta istota problemu.

Jeżeli oddzielimy od tego wszystkiego kwestie związane z tym, czy jest to ustawa incydentalna, czy jest to zgodne ze sztuką, i zajmiemy się tylko i wyłącznie kwestiami merytorycznymi, to na pewno nie będziemy mogli powiedzieć, że w tym przypadku to jest rozwiązywanie problemu bezrobocia przez dawanie tym ludziom prawa do emerytury. To jest tylko pewne złagodzenie skutków niekonsekwencji – bo to jest jednak niekonsekwencja – pomiędzy sposobem orzekania przez ZUS a orzekaniem o zdolności do pracy przez lekarza medycyny pracy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Ponadto stwierdzam, że nikt z państwa nie złożył wniosku o charakterze legislacyjnym.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006 zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto piątym posiedzeniu 17 czerwca 2005 r., a do Senatu została przekazana 20 czerwca bieżącego roku. Marszałek Senatu 21 czerwca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 988, a sprawozdania komisji w drukach nr 988A i 988B.

(wicemarszałek J. Danielak)

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, pana senatora Janusza Bielawskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Janusz Bielawski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Występując w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie z dyskusji nad nowelizacją ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

Jest to ustawa z przedłożenia poselskiego. Naczelnym celem tej nowelizacji jest wydłużenie o jeden rok okresu wspierania gmin, które wystąpiły zgodnie z ustawą z wnioskami o dofinansowanie budowy przez nie lokali socjalnych dla najuboższych. W nowelizowanej ustawie znalazł się zapis, że finansowego wsparcia udziela się na przedsięwzięcie, którego zakończenie przewiduje się do 31 grudnia 2006 r.

Ze złożonych i zakwalifikowanych w wyniku postępowania, zaakceptowanych trzystu sześćdziesięciu dwóch wniosków rekomendowano sto czterdzieści dwa wnioski, czyli z kwoty 50 milionów zł przeznaczonych na realizację programu na każdy wniosek przypada średnio 300 tysięcy zł. Jednakże w toku tej nowelizacji ustalono, że źródłem finansowego wsparcia jest Fundusz Dopłat, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej.

Obecnie uchwalona ustawa nie tylko wydłuża czas realizacji przedsięwzięć wskazanych w ustawie, ale również znosi to ograniczenie kwotowe możliwej i maksymalnej pomocy udzielonej z funduszu, zawarte w art. 5 ust. 1 nowelizowanej ustawy.

Po wnikliwym przeanalizowaniu komisja postanowiła rekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Poproszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, panią senator Aleksandrę Koszadę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy. Bardzo proszę.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze! Panowie Ministrowie!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej stanowisko komisji w sprawie przyjętej przez Sejm w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych, druk nr 988.

Ponieważ senator Bielawski przedstawił istotę tej ustawy, ja chciałabym powiedzieć tylko jedno. Rzeczywiście, przyjmując poprzednią ustawę, zagwarantowano znacznie niższe środki, niż były potrzebne. Przypominam, że w przedłożeniu rządowym przeznaczono na ten cel 15 milionów zł, w trakcie prac Sejmu podniesiono tę kwotę do 30 milionów, a następnie zgodnie z naszą poprawką – do 50 milionów. Okazuje się, że zainteresowanie w tej sprawie było bardzo duże, bo gminy borykają się z problemem mieszkań socjalnych. Obecnie gminy posiadają jedynie trzydzieści siedem tysięcy sześćset takich lokali, ale niezbędne jest zwiększenie w najbliższym czasie tej liczby chociażby z uwagi na fakt, że toczy się ponad dziesięć tysięcy postępowań sądowych w sprawie o eksmisję, orzeczono już cztery tysiące osiemset eksmisji, a wykonano jedynie tysiąc siedemset. Tu trzeba jeszcze zwrócić uwagę na to, że eksmisje nie są jedynym powodem przyznawania najbiedniejszym obywatelom lokali socjalnych. Bardzo dobrze więc, że zdejmujemy to ograniczenie kwotowe, bo będzie możliwość przeznaczenia na wymienione cele większych środków, jeżeli takie się znajdą w budżecie.

Chciałabym jeszcze dodać, że ewentualne uruchomienie środków finansowych na wsparcie budownictwa socjalnego będzie miało pozytywny wpływ także na sytuację panującą na rynku pracy. Realizowane przez gminy i inne podmioty inwestycje związane z budową, remontem, przebudową lub adaptacją budynków spowodują zwiększenie zatrudnienia w sektorze budowlanym.

Wysoka Izbo, w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z drukiem nr 988B. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą adresować swoje pytania do senatorów sprawozdawców.

Zgłasza się pan senator Jurgiel. Bardzo proszę.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, ja chciałbym zapytać, czy komisja rozważała możliwość skreślenia art. 2. Znam takie przypadki działania tej ustawy, że część samorządów, które złożyły wnioski, mając kłopoty związane z uzyskaniem pozwoleń na budowę, musiała wystąpić do ministra o odstąpienie od pewnych warunków, ponieważ te noclegownie często są lokalizowane w miejscach, w których ciężko jest spełnić nowe warunki techniczne i zrealizować te budowy zgodnie z zasadami rozbudowy noclegowni. Czy nie lepiej byłoby jednak, by w odniesieniu do tych umów, które zostały już zawarte, a nie zostały jeszcze zrealizowane, przedłużyć możliwość... to znaczy żeby mogły być one realizowane w roku następnym, czyli dokonać skreślenia art. 2?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.
Kto z państwa odpowie?
Bardzo proszę, pani senator Koszada.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję.
Panie Senatorze, podczas pracy Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej ta kwestia nie była w ogóle poruszana. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Bielawski.

Senator Janusz Bielawski:

Również na posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia ta kwestia nie była poruszana.
(*Senator Krzysztof Jurgiel: Pani Marszałek, jeśli mogę zabrać głos, to może rząd by mi odpowiedział...*)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, do tego momentu dotrzemy, będzie więc taka szansa.

Czy są kolejne pytania do senatorów sprawodawców? Nie ma pytań. Dziękuję.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako poselski projekt ustawy.

A my w związku z tym punktem gościmy już na sali dwóch ministrów: jest z nami nadal pan minister Miżejewski i jest pan minister Andrzej Bratkowski, którego serdecznie witam.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać przedstawicieli rządu, czy chcą zabrać głos i przedstawić stanowisko rządowe.

Pan minister Miżejewski, bardzo proszę.

Panie Ministrze, prosiłabym, żeby odniósł się pan też do pytania, które był uprzejmy zgłosić pan senator Jurgiel.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ustawa, o której dziś mówimy, jest jakby przedłużeniem ustawy z kwietnia 2004 r., a jednocześnie jest przełożeniem na praktyczne rozwiązania przyjętego przez rząd w lipcu 2003 r. „Programu budownictwa mieszkań dla osób wymagających pomocy socjalnej”. W tym programie zidentyfikowaliśmy różne potrzeby mieszkaniowe, chociaż dotyczy on nie wszystkich kwestii mieszkaniowych, ale tylko tych, które odnoszą się do osób znajdujących się w trudnej sytuacji. A są to różne grupy i w wypadku każdej z tych grup trzeba stosować inne instrumenty – inaczej należy postępować w wypadku osób zagrożonych eksmisją, inaczej w wypadku osób wychodzących z domów dziecka, a jeszcze inaczej w wypadku bezdomnych. Rada Ministrów postanowiła wówczas, że przed pełnym wdrożeniem tego programu, tych rozwiązań systemowych, trzeba wdrożyć rozwiązanie pilotażowe, które pokaże przede wszystkim potrzeby gmin, ich zaangażowanie, a także pozwoli praktycznie sprawdzić kierunki działań.

W kwietniu 2004 r. uchwalono ustawę, która określiła tryb konkursowy zgłaszania się gmin i wskazała, iż jest możliwe sfinansowanie ze środków de facto budżetu państwa 35% kosztu przedsięwzięcia, z tym że można było jeszcze – i to było dosyć istotne – skorzystać z odrębnego dofinansowania ze środków Funduszu Pracy na realizację robót publicznych.

Ta nowela, która teraz się pojawiła, jest takim swoistym przedłużeniem tego rozwiązania wynikającym z zainteresowania ustawą. Otóż nie jest tak, że ta ustawa już jest pełnym programem i pełnym rozwiązaniem wszystkich problemów mieszkaniowych. Bo do tego, jak mówię, potrzebne są systemowe rozwiązania. W Ministerstwie Polityki Społecznej wspólnie z ministrem infrastruktury, ponieważ jest to nasze wspólne przedsięwzięcie, pracujemy nad ustawą o domach socjalnych, która powinna stworzyć pewne ramy systemowe.

W tym przypadku rząd początkowo przeznaczył na to 15 milionów zł. Dzięki uprzejmości Sejmu i Senatu i przyjaznej postawie ustalono tę kwotę pomocy na 50 milionów zł. Okazało się, że

(sekretarz stanu C. Miżejewski)

wnioski złożono na 150 milionów zł. I posłowie uznali, że te wszystkie dobre wnioski – bo mówimy o 150 milionach zł, których dotyczyły dobre wnioski, czyli takie, które mogłyby zostać wsparte – to jest te wszystkie dobre projekty należy sfinansować.

Przypomnę, że w wyniku tej pierwszej tury mamy trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt trzy mieszkania socjalne i sześćset sześćdziesiąt pięć miejsc noclegowych w noclegowniach. Gdyby rozszerzyć tę formułę o te dodatkowe 100 milionów zł, byłoby to już osiem tysięcy miejsc... osiem tysięcy lokali socjalnych. Liczby miejsc w noclegowniach byśmy nie zwiększali, bo już widać, że więcej potrzeba mieszkań socjalnych.

Jeśli państwo zapytacie, co rząd na tę ustawę... Otóż ta ustawa daje nam możliwość prawną, podstawę prawną do ubiegania się w przyszłorocznym budżecie o dodatkowe środki. Bo tu nie mówimy o środkach tegorocznych. W tym roku być może zostało jeszcze z 1 milion zł, o ile mam dobre informacje. Nie jest to kwota, która by tutaj o czymś stanowiła, niemniej jednak dąłaby podstawę prawną do kontynuowania działań.

Pan senator pytał o możliwość skreślenia art. 2. Ale ja myślę, że on ma pewną logikę. Mówiliśmy początkowo w ustawie o takiej konstrukcji: w 2004 r. jest rozstrzygnięcie konkursu i przyznanie dotacji, a budowa – budowa czy remont, przepraszam, bo tu są różne formuły – powinna zakończyć się do końca 2005 r., zgodnie z zawartymi umowami. Teraz zaś mówimy o wnioskach, w wypadku których nie zawarto umowy, więc realizacja rozpocznie się ewentualnie w roku 2005, czyli te budowy powinny się skończyć w 2006 r. Art. 2 mówi o tym, że ci, którzy dotychczas zawarli umowy, powinni zakończyć to zgodnie z umowami, a ci, którzy będą zawierali nowe umowy, zawrą je na takich regułach do końca 2006 r. I tylko tyle. Czyli chodzi o to, żeby każdy miał równe warunki.

Odrębnym problemem jest zaś sytuacja, kiedy gminy po tym programie pilotażowym już wiedzą, że są takie możliwości i takie szanse, ale może nie zdążyły z tego skorzystać, z różnych powodów, na przykład z powodu przepisów budowlanych. I to do nich powinien być adresowany ten szerszy program. Jak mówię, taki projekt rozwiązania prawnego będzie gotowy i przekazany nowemu ministrowi polityki społecznej, aby mógł to kontynuować. Nie sądzę, żeby akurat co do tej sprawy były duże rozbieżności ideowe w działaniach kolejnych rządów i żeby nie zostało to podjęte, ta sprawa jest zresztą znana jeszcze z poprzedniej kadencji parlamentu, więc sądzę, że będzie to kontynuowane. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Ministrze.
Pan senator Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Ministrze, ja chciałbym rozszerzyć pytanie. Otóż jeśli umowy zostały zawarte, ale z jakichś przyczyn obiektywnych nie zostaną zrealizowane do końca grudnia, to płatność będzie musiała nastąpić w następnym roku w marcu. Czy na podstawie tymczasowych przepisów to jest możliwe, czy raczej już nie jest możliwe? Bo chodzi o ten problem. Czy taki zapis nie pozbawia możliwości finansowania tych umów?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: To jest pytanie bardzo szczegółowe. Przepraszam, musiałbym się skonsultować, jeżeli pani marszałek by pozwoliła.)

Tak, tak, oczywiście. Panie Ministrze, nie ma pan obowiązku odpowiadać na pytanie na gorąco. Jeśli taka konsultacja jest potrzebna i jeżeli może pan skorzystać ze wsparcia osób towarzyszących, to bardzo proszę.

Zwracam się teraz do państwa senatorów: czy jeszcze ktoś z państwa chce zadać pytanie panu ministrowi?

Nie ma pytań. Czyli było to jedno pytanie.
Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski:

Uzyskałem informację jeszcze bardziej szczegółową – bo siedzą tu ze mną koledzy z Ministerstwa Infrastruktury – że jeżeli opóźnienie wynika z przyczyn niezawinionych przez gminę, to gmina nie ponosi tego konsekwencji, czyli może przeciągnąć to w czasie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Nie ma dalszych pytań do pana ministra.

Czy pan minister Bratkowski chciałby się również wypowiedzieć?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Dziękuję, już pan minister Miżejewski, właściwy minister, wypowiedział się za nas wszystkich.)

Czyli nie ma takiej potrzeby. Dziękuję.

(Senator Kazimierz Drożdż: Minister Bratkowski będzie w następnym punkcie porządku...)

I chyba w jeszcze kolejnym.

(wicemarszałek J. Danielak)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców i o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone do zamknięcia dyskusji nad ustawą.

Przypominam, że komisje będą rozpatrywać tylko te wnioski, które zostaną złożone w trakcie dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

I zapraszam... O, bardzo przepraszam, ale nikt z państwa nie wyraził gotowości do zabrania głosu w dyskusji.

Wnioski o charakterze legislacyjnym złożył pan senator Jurgiel, a przemówienie w dyskusji złożył do protokołu pan senator Henryk Stokłosa*.

Informuję, że w ten sposób lista mówców została wyczerpana.

I zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

W związku ze zgłoszeniem wniosku o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej o ustosunkowanie się do przedstawionego w toku debaty nad tym punktem wniosku i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu utworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto piątym posiedzeniu 17 czerwca 2005 r., a do Senatu została przekazana 20 czerwca bieżącego roku. Marszałek Senatu 21 czerwca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 996, a sprawozdanie komisji w druku nr 996A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Józefa Sztorca, o zabranie głosu i przedstawienie spr-

wozдания komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Józef Sztorc:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Rozpatrywana dzisiaj ustawa – Prawo lotnicze... ustawa o zmianie ustawy – Prawo lotnicze z 2002 i 2003 r. jest ustawą, która porządkuje pewne sprawy w segmencie lotnictwa. Podczas debaty Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury podzieliliśmy to na kilka zagadnień.

Ustawa dotyczy przede wszystkim powołania Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych przy ministrze właściwym do spraw transportu. Komisja ta miałaby za zadanie organizować prace związane z wypadkami lotniczymi. W ustawie został dokładnie określony tryb pracy komisji, tryb powoływania członków komisji oraz jej współpracy z Urzędem Lotnictwa Cywilnego.

Następne ważne sprawy, o której mówi ustawa, to współpraca wszystkich organizacji, które nadzorują i koordynują loty, ponadto ich kompetencje wewnątrz kraju, a także kompetencje tych urzędów poza granicami kraju.

Ustawa wprowadza dokładną bazę danych dotyczących wypadków, wszelkiego typu incydentów związanych z lotnictwem i ujednocila, zgodnie z systemem obowiązującym w całej Unii Europejskiej, cały system związany z wypadkami, z incydentami, z ich ewidencją i ich badaniem.

Następnym segmentem, którym ustawa się zajmuje, jest koordynacja czasu w portach lotniczych. Ustawa dokładniej mówi o koordynatorze lotów, o finansowaniu koordynatora lotów, o sposobie przydzielania czasu na operacje w portach lotniczych – na lądowania, wszelkie manewry, starty. Przyjmujemy taki model, jaki obowiązuje na całym świecie, bo takie rozwiązania są przyjęte na całym świecie, szczególnie w Unii Europejskiej. A więc my się do tego modelu dostosowujemy. Rozpatrujemy również koszty, bo jest to związane z finansowaniem całego segmentu zdarzeń związanych z koordynacją czasu.

Ustawa mówi również o wyznaczaniu przewoźników z Unii Europejskiej, o ochronie praw tych przewoźników.

Pewnie jedną z najważniejszych spraw, o których mówi ustawa, jest segment przepisów dotyczących ochrony praw pasażerów, udzielania kar administracyjnych za opóźnienia samolotów, za jakieś praktyki, które są niedozwolone w przewozach lotniczych, jak również nakładania kar na takich przewoźników. Ustawa zajmuje się również sprawami ubezpieczenia pasażerów, co jest bardzo ważne.

Jest kilkanaście poprawek do ustawy. Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury na swym

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator J. Sztorc)

posiedzeniu zaakceptowała większość z nich. Ale zostały jeszcze poprawki: pierwsza, druga, czwarta, szósta, siódma i ósma. Myślę, że po debacie komisja jeszcze raz na swym posiedzeniu przystąpi do omówienia tych poprawek i pewno jakieś wyjście z tej sytuacji znajdziemy. Ja dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca pytania adresowane do senatora sprawozdawcy.

Czy są takowe pytania?

Bardzo proszę, pani senator Bochenek.

Senator Krystyna Bochenek:

Panie Senatorze, zwróciło się do mnie Krajowe Towarzystwo Lotnicze z taką informacją, że analizowane propozycje zmian w prawie lotniczym odnoszą się przede wszystkim „do kwestii technicznych i mają charakter kosmetyczny”. Pisze ono, że zdziwienie całego środowiska lotniczego budzi fakt, iż propozycje zmian nie dotyczą kwestii mających podstawowe znaczenie dla przyszłości całej branży lotniczej, w tym w szczególności dla lotnictwa ogólnego, co uniemożliwia egzystencję i rozwój lotnictwa ogólnego.

Chciałabym zapytać, czy podejmowali państwo i czy były rozpatrywane na przykład takie tematy jak przepisy dotyczące klasyfikacji lotnisk, lądowisk i innych miejsc do lądowania lub też przepisy uniemożliwiające prowadzenie lotniczej działalności gospodarczej w przeważającej części miejsc, gdzie do tej pory taka działalność mogła być prowadzona. Czy podejmowaliście takie rozmowy, czy były rozpatrywane takie kwestie?

Senator Józef Sztorc:

Nie, Pani Senator, my podczas omawiania tej ustawy nie rozpatrywaliśmy tych spraw. Są tutaj też przedstawiciele władz lotniczych – jest szef Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych i pewnie on w tej sprawie zabierze głos – myślę jednak, że przez nich też nie było to rozpatrywane. Ja osobiście się tym interesuję i będę mógł udzielić pani odpowiedzi za trzy miesiące, bo chodzę akurat na kurs pilotażu w Mielcu i pewną wiedzę posiadam. No ale przy okazji tej ustawy to nie było rozpatrywane.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są dalsze pytania do senatora sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję, Panie Senatorze.

(Senator Józef Sztorc: Za trzy miesiące będę pilotem i...)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury. Informuję państwa, że również upoważniony do reprezentowania stanowiska rządu został prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, pan Krzysztof Kapis, którego serdecznie witam na posiedzeniu. Witam również przewodniczącego Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych, pana Stanisława Żurkowskiego.

Bardzo proszę pana prezesa... Zwracam się do pana: czy chce pan przedstawić stanowisko rządu w sprawie omawianej ustawy? Serdecznie zapraszam do mównicy.

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis:

Dziękuję bardzo. Dzień dobry.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ja pozwolę sobie odpowiedzieć na pytanie, które zadała pani senator. Nie jest to przeoczenie. Ten projekt nowelizacji jest projektem dostosowującym niektóre zapisy prawa lotniczego do przepisów wspólnotowych, podobnie jak kolejna nowelizacja, która jest obecnie przygotowywana i praktycznie jest w toku prac legislacyjnych. I te dwie kwestie, o których tutaj pani senator była uprzejma przypomnieć, znajdują się w centrum ogromnego zainteresowania Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Chciałbym również podkreślić, powiedzieć w imieniu Urzędu Lotnictwa Cywilnego, że jesteśmy w bardzo bliskim kontakcie z Krajowym Towarzystwem Lotniczym, z aeroklubami i ze wszystkimi podmiotami gospodarczymi, których również dotyczą te kwestie. Wiemy, że rozwiązanie problemu klasyfikacji lotnisk jest niezbędne w relatywnie krótkim czasie. Ale jest to problem dosyć złożony ze względu na zaszłości, czasami tak naprawdę niedobre zaszłości, które mamy w naszym kraju. Tak że wymaga to relatywnie nieco dłuższego czasu i większego nakładu pracy. Ale na pewno ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami będziemy w stałym kontakcie. Wstępne propozycje Urząd Lotnictwa Cywilnego już zaczął przygotowywać, tak że myślę, że niebawem będziemy mogli je skierować do prac legislacyjnych.

(prezes K. Kapis)

Jeżeli zaś chodzi o to, co jest przedmiotem obecnej nowelizacji prawa lotniczego, to poza kwestiami o charakterze bardzo istotnym, czyli kwestiami dotyczącymi Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych... Bo zdecydowanie musimy poprawić funkcjonowanie tej organizacji, jej skuteczność, ponieważ tylko w ten sposób, współpracując z Państwową Komisją Badania Wypadków Lotniczych, Urząd Lotnictwa Cywilnego będzie mógł podejmować autentyczne, efektywne – mam nadzieję – skuteczne działania o charakterze zapobiegawczym. Tak że to jest temat rzeczywiście bardzo istotny.

Jeżeli będą pytania o szczegóły dotyczące Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych, to na sali jest pan przewodniczący, który z całą pewnością udzieli wyczerpujących odpowiedzi.

Ale z punktu widzenia unijnego, i nie tylko unijnego, pozostałe kwestie, których rozstrzygnięcie proponujemy w obecnej nowelizacji prawa lotniczego, wydają się niezmiernie ważne, również z przyczyn gospodarczych. I tutaj chciałbym wspomnieć nową propozycję zapisów dotyczących ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej wobec osób trzecich. Pewna ich część jest tutaj zdecydowanie regulowana przepisami unijnymi – dotyczy to przede wszystkim operatorów lotniczych, dotyczy to zarządzających lotniskami i dotyczy to przedsiębiorstw świadczących usługi handlingowe na lotniskach. My proponujemy jednak niewprowadzanie tak restryktywnego zapisu w odniesieniu do zakładów produkujących, projektujących, czyli zakładów, które u nas, w Polsce, w porównaniu z całym obszarem europejskim nie są zakładami w tej chwili bardzo zamocnymi i bogatymi, w związku z tym ich sytuacja co do konkurencyjności na rynku europejskim jest znacznie trudniejsza. Zapis, który proponujemy, pozwoli usunąć jeden z problemów, który środowisko lotnicze zgłaszało w przeszłości.

Ważną sprawą jest kwestia koordynatora lotów. Pan senator sprawozdawca był uprzejmy już o tym wspomnieć.

Poza kwestiami dostosowania tego prawa do wymogów unijnych pojawiły się kwestie zmian naszego prawa lotniczego z 2002 r. poprzez dodanie pewnych kompetencji prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz poprzez zmianę zasady finansowania koordynatora lotów w sposób, który jest typowy dla krajów europejskich, ponadto nie burzy pewnego już istniejącego porządku.

Ponadto jest kwestia wyznaczania przewoźników lotniczych operujących z Polski do... przewoźników unijnych wykonujących lub planujących wykonywanie operacji lotniczych z naszego kraju do krajów trzecich, czyli do krajów pozaunijnych. To jest istotny element, istotny z punktu widzenia ochrony interesów przedsiębiorstw

lotniczych już obecnie wykonujących operacje lotnicze na określonych trasach.

Proponujemy również wprowadzenie pewnych przepisów, czyli okresu przejściowego, ze względu na to, że nie wszystkie kraje unijne do tej chwili wprowadziły w pełni przepisy unijne do swojego wewnętrznego porządku prawnego. W związku z tym ten okres jest potrzebny również polskim przedsiębiorcom i nam tutaj na rynku, aby zapewnić autentyczną pełną równowagę uprawnień przewoźników polskich i przewoźników z terenu Unii.

Jestem gotów do udzielenia odpowiedzi, jeżeli pojawiają się pytania.

Przejrzelismy poprawki, dokumenty przygotowane przez Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury i nie zgłaszamy uwag do tych złożonych propozycji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Prezesie. Proszę pozostać przy mównicy, bowiem zgodnie z Regulaminem Senatu senatorowie mogą kierować do pana prezesa pytania związane z ustawą.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zaadresować swoje pytanie do pana prezesa? Nie ma pytań?

(Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis: Dziękuję.)

(Senator Krystyna Bochenek: Ja jeszcze mam pytanie.)

No jest jednak pytanie, przepraszam.
Pani senator Krystyna Bochenek.

Senator Krystyna Bochenek:

Ja jeszcze zapytam, Panie Prezesie, i gdyby był pan tak uprzejmy, proszę o odpowiedź na to pytanie, czy rozpoczęły się prace nad nowelizacją przepisów regulujących te dwie kwestie, o których wspomniałam, oraz inne, takie jak fiskalizm czy przepisy wprowadzające obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej itd., itd. Może mógłby pan prezes powiedzieć, czy takie prace się rozpoczęły?

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis:

Tak. Jeżeli chodzi o ubezpieczenia, to ta sprawa znajduje się w obecnej nowelizacji. Ta kwestia jest regulowana w sposób zgodny z oczekiwaniami środowiska, w tym Krajowego Towarzystwa Lotniczego.

(Senator Krystyna Bochenek: No nie.)
Nie?

(Senator Krystyna Bochenek: O ile wiem, to nie.)

(prezes K. Kapis)

No to chwileczkę. Jeśli można, to poprosiłbym panią dyrektor Dzienkiewicz z Departamentu Prawno-Legislacyjnego o odpowiedź, a ja pozwoliłbym sobie szybciotko wyjaśnić inne kwestie.

Jeśli chodzi o klasyfikację lotnisk i działalności gospodarczej, to prace legislacyjne jeszcze się nie rozpoczęły, ale w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego są przygotowane dokumenty, tak żeby w możliwie krótkim czasie można było z nimi wejść na ścieżkę legislacyjną. To się już rozpoczęło, wstępne propozycje, zarys proponowanych zmian, naprawdę wstępny, nie zaś końcowy i dopracowany, został przekazany do konsultacji między innymi do Krajowego Towarzystwa Lotniczego i do aeroklubów. Ja myślę, że we współpracy z tymi instytucjami dosyć szybko będziemy mogli przeprowadzić stosowne zmiany.

(Senator Krystyna Bochenek: To jest chyba kwestia ostatnich dni, bo te pisma są bardzo świeżej daty.)

Ja miałem spotkanie, Pani Senator, z przedstawicielami Krajowego Towarzystwa Lotniczego i Aeroklubu Polskiego, jeśli mnie pamięć nie zawodzi, jakieś trzy, cztery tygodnie temu, i na tym spotkaniu wręczyłem materiały dotyczące proponowanych zmian, kierunkowych zmian w obrębie klasyfikacji lotnisk.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Proszę panią dyrektor departamentu o uzupełnienie wypowiedzi. Jak rozumiem, pani dyrektor nie ucieka, tylko chce zająć miejsce właściwe do tego, żeby nas wyposażyć w wiedzę. Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego Wanda Dzienkiewicz:

Dzień dobry. Przepraszam bardzo. Dzienkiewicz.

Ja chciałabym uzupełnić wypowiedź pana prezesa. Sprawy ubezpieczeń rzeczywiście zostały zasygnalizowane w ustawie – Prawo lotnicze, stwierdzamy zresztą w przepisach początkowych, że wdrażamy w tej mierze odpowiednie rozporządzenie unijne. Tymczasem, jak się okazało, w obliczu ostatnich audytów przeprowadzanych w trakcie nowelizacji prawa lotniczego te dzisiejsze regulacje są zbyt restrykcyjne nawet w stosunku do uregulowań unijnych. Dlatego w trakcie prac parlamentarnych pojawiła się z naszej strony propozycja, która znalazła się we wnioskach skierowanych do Komisji Skarbu Państwa

i Infrastruktury, i ona, zdaje się, została ujęta w poprawkach zgłoszonych przez tę komisję. Ten wniosek za chwilę się pojawi, pojawią się te propozycje, o których pan prezes wspomniał, liberalizujące przepisy, zwalniające zakłady projektujące, produkujące z obowiązku ubezpieczenia.

(Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis: To jest właśnie dokładnie to, co mówiłem.)
Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Dyrektor.

Czy pani senator jest usatysfakcjonowana tą odpowiedzią?

(Senator Krystyna Bochenek: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję.

Dziękuję, Panie Prezesie.

Otwieram dyskusję.

I jednocześnie stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie wyraził gotowości zabrania głosu w dyskusji.

Informuję, że pan senator Jerzy Suchański złożył do protokołu wnioski o charakterze legislacyjnym.

Informuję też, że lista mówców została wyczerpana.

W związku ze zgłoszeniem wniosków o charakterze legislacyjnym, na podstawie art. 2 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury o ustosunkowanie się do przedstawionych w debacie nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Serdecznie dziękuję przedstawicielom Urzędu Lotnictwa Cywilnego i Państwowej Komisji Badań Wypadków Lotniczych za udział w posiedzeniu.

A my **przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziesiątego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo środowiskowe oraz o zmianie niektórych innych... Przepraszam bardzo, w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto piątym posiedzeniu 17 czerwca bieżącego roku, a do Senatu przekazana 20 czerwca. 21 czerwca marszałek Senatu, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 991, a sprawozdanie komisji w druku nr 991A.

(wicemarszałek J. Danielak)

Serdecznie proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, panią senator Zofię Skrzypek-Mrowiec, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo i Zaproszeni Przedstawiciele Rządu!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury sprawozdanie z obrad komisji nad uchwaloną przez Sejm 17 czerwca na podstawie przedłożenia rządowego ustawą o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Posiedzenie komisji w tej sprawie miało miejsce 5 lipca i odbyło się z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Infrastruktury oraz grup społecznych i zawodowych. Przedstawiony projekt nowelizacji jest już chyba trzydziestą nowelizacją tej ustawy od 1994 r., co wskazuje na konieczność podjęcia w przyszłej kadencji prac nad nową ustawą – Prawo budowlane, uwzględniającą rzeczywiste zmiany procesu inwestycyjnego w budownictwie, na co podczas posiedzenia komisji zwróciła uwagę również strona rządowa.

Zaproponowany projekt ustawy oprócz zmiany prawa budowlanego – to w art. 1 – nowelizuje również: ustawę o drogach publicznych – art. 2; prawo geodezyjne i kartograficzne – art. 3; oraz ustawę o finansowaniu dróg publicznych – art. 4.

Omawiana ustawa obejmuje kilka grup znaczących zmian, które może przedstawię w punktach.

Po pierwsze, doprecyzowuje definicję stosowanych w ustawie określeń „budowla”, w pkt 3 w art. 3, i „przebudowa”, w dodanym pkt 7a w art. 3. Nie było bowiem dotąd precyzyjnego rozgraniczenia, co oznacza pojęcie „remont”, a co „przebudowa”. Przebudowa jest pojęciem szerszym, czynnością umożliwiającą zmianę pewnych parametrów budowli, oprócz tych najbardziej charakterystycznych, takich jak kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość kondygnacji i ich liczba.

Po drugie, art. 14 ustawy reguluje przepisy dotyczące uzyskiwania uprawnień budowlanych. Od dnia wejścia w życie tego przepisu, czyli od 1 stycznia 2006 r., do uzyskania uprawnień budowlanych w specjalnościach wymienionych w ustawie, pkt 1, zarówno do projektowania, jak i do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń wymagane będzie wykształcenie wyższe,

studia magisterskie, pięcioletnie, z tytułem magistra inżyniera, w tym magistra inżyniera architekta, co ta ustawa w niektórych miejscach pomija – stąd stosowna poprawka. Uzyskanie uprawnień projektowych i wykonawczych w ograniczonym zakresie wymagać będzie wykształcenia wyższego zawodowego, czyli studiów inżynierskich z dyplomem inżyniera lub licencjata, lub studiów magisterskich, ale w pokrewnym kierunku. Skróceniu odpowiednio do dwóch lub trzech lat ulega wymagana praktyka zawodowa przy sporządzaniu projektów oraz praktyka na budowie. Problemem jest tu też to, gdzie w obecnej rzeczywistości absolwenci mają tę praktykę projektową wykonywać. Ale to jest osobny problem – to tak na marginesie.

Uprawnień budowlanych nie będą mogły uzyskiwać osoby z wykształceniem średnim. Nie dotyczy to oczywiście osób, które te uprawnienia już posiadają lub przed 1 stycznia 2005 r. rozpoczęły praktykę zawodową.

Po trzecie, ustawa modyfikuje w art. 15 przepisy dotyczące nadawania i pozbawiania tytułu rzeczoznawcy budowlanego przez właściwy organ samorządu zawodowego, przez izby. Jest to artykuł zwiększający kompetencje, ugruntowujący kompetencje izb. Wymagania obejmujące dotychczas posiadanie uprawnień budowlanych bez ograniczeń potrzebnych do tego, by uzyskać tytuł rzeczoznawcy budowlanego, i dziesięcioletnią praktykę, poszerzone zostają o tak zwany znaczący dorobek praktyczny w zakresie objętym rzeczoznawstwem, jednakże tego określenia nie doprecyzowano. Dlatego ten punkt wywołał dość dużo dyskusji na posiedzeniu komisji. No, niemniej jednak przyjęliśmy go, uznaliśmy go za taki, jaki jesteśmy w stanie przyjąć.

Nowością w ustawie jest również przepis umożliwiający uzyskanie tytułu rzeczoznawcy przez osobę, która nie spełnia wymaganych, podanych wyżej warunków, czyli nie ma uprawnień budowlanych, ale posiada „szczególną wiedzę i doświadczenie w zakresie nieobjętym uprawnieniami budowlanymi”. To określenie również wzbudziło wątpliwości, gdyż jest określeniem uznaniowym. Przydatne byłoby doprecyzowanie go, ale ogólnie wiemy, że chodzi o takie specjalności, które faktycznie nie są specjalnościami budowlanymi, ale związane są z budownictwem, jak na przykład zawód mykologa lub akustyka.

Po czwarte, w art. 29 prawa budowlanego zaproponowano zasadnicze zmiany, które mają na celu uproszczenie procesu inwestycyjnego, skrócenie tak zwanego inwestorskiego toru przeszkód, bowiem już jest taka sytuacja, że nawet uzyskanie pozwolenia na budowę zwyczajnego kiosku na osiedlu trwa pół roku – tak właśnie było ostatnio. Ten art. 29 to katalog zwolnień od wymogu uzyskiwania pozwolenia na budowę.

(senator Z. Skrzypek-Mrowiec)

W szczególności więc pozwolenia na budowę nie wymaga budowa wszelkich przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych nie tylko do budynku, ale i do nieuzbrojonej działki. Ustawa zwalnia również z obowiązku zgłaszania wykonania wymienionych przyłączy. Nowością jest z kolei art. 29a wymagający sporządzenia planu sytuacyjnego budowy przyłączy na kopii aktualnej mapy zasadniczej i stosowania do budowy przyłączy przepisów prawa energetycznego lub przepisów o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzeniu ścieków.

Z drobnych zmian można wymienić to, iż w zwolnieniach od wymogu uzyskania pozwolenia na budowę pominięto altany, dodając za to ganki, co zresztą znalazło również odbicie w dyskusji w czasie posiedzenia komisji i będzie przedmiotem poprawek. Nie wymaga także pozwolenia na budowę remont istniejących obiektów i urządzeń budowlanych, z wyjątkiem jednakże obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

Po piąte, art. 36a, określający istotne lub nieistotne odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego lub warunków pozwolenia na budowę, nakłada na projektanta – rozszerzając jego kompetencje – obowiązek kwalifikacji odstępstw oraz zamieszczania w projekcie odpowiednich informacji, a więc rysunków i opisów dotyczących tych odstępstw. Przy okazji wśród charakterystycznych parametrów obiektu za nieistotne odstępstwo uznano elewację i geometrię dachu.

Po szóste, art. 2 noweli doprecyzowuje ustawę o drogach publicznych w zakresie usytuowania i wykonywania remontów zjazdów oraz w zakresie lokalizacji innych obiektów budowlanych w obrębie pasa drogowego. Ten artykuł doprecyzowuje pewne sprawy, określając, co należy do użytkownika, co należy do zarządcy dróg, a co należy do inwestora, do którego te zjazdy są wykonane.

Po siódme, art. 3 wprowadza instytucjonalne zmiany w prawie geodezyjnym i kartograficznym. Mają one na celu likwidację zespołów uzgadniania dokumentacji, czyli ZUD, na rzecz bezpośredniego działania starosty poprzez geodetę powiatowego, którego zadaniem będzie koordynacja przebiegu projektowanych sieci uzbrojenia terenu z sieciami istniejącymi w celu uniknięcia kolizji. Koordynacja ta odbywać się będzie na podstawie informacji naniesionych na mapie zasadniczej. Nie zmienia się tu zakres działania starosty, zadanie zostaje jedynie przerzucone z kompetencji ciała opiniującego, jakim stały się zespoły uzgadniania dokumentacji, co eliminuje przy okazji ewentualny wpływ monopolistów. Ich przedstawiciele zasiadali bowiem w zespołach uzgadniania dokumentacji i zaczęli nawet, w nie-

których wypadkach, rościć sobie prawo do wglądu w projekty, do wydawania opinii na temat tych projektów, podczas gdy to ciało miało jedynie koordynować przebiegi tras, które są w końcu niewidoczne, bo są uzbrojeniem terenu. A więc przerzuca się te działania na ciało decyzyjne, czyli na administrację. Jest nadzieja, że ta zmiana skróci proces uzgadniania dokumentacji, usuwając kolejną belkę z inwestorskiego toru przeszkód.

Komisja przegłosowała cztery poprawki. Przegłosowała poprawkę rozszerzającą katalog tak zwanych budowli – tutaj jest ta definicja i do tej definicji dopisane zostały siłownie wiatrowe, pominięte w ustawie – oraz cztery poprawki redakcyjne.

I na koniec chciałabym jeszcze wrócić do art. 29 prawa budowlanego. Pkt 6 w ust. 2 w art. 29 określa, iż pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu tablic i urządzeń reklamowych, z wyjątkiem reklam świetlnych i podświetlanych usytuowanych poza obszarem zabudowanym. Wskutek konsultacji ze środowiskiem konserwatorskim komisja przedyskutowała, przy udziale rządu, możliwość zastosowania tego wyłączenia również do reklam usytuowanych na obiektach zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków, tak jak w wypadku wyłączenia remontu obiektów budowlanych, gdzie również było to zastrzeżenie: z wyjątkiem obiektów wpisanych do rejestru zabytków – tam podobne wyłączenie zostało zastosowane.

Stosowne poprawki przedstawię tu za chwilę – mam na myśli poprawki dotyczące ganków, wiat, altan i różne inne drobne poprawki, także te z zakresu uzyskiwania pozwolenia budowlanego. Cztery czy pięć takich poprawek złożę na ręce pani marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo. Jak rozumiem, to są już osobiste poprawki pani senator.

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: To nie są poprawki przyjęte przez komisję, ale one były przedmiotem dyskusji w komisji, tyle że nie zostały jeszcze wtedy sformułowane.)

Pani Senator, ale proszę mi powiedzieć, kto sygnuje te poprawki. Ja rozumiem, że pani i pan senator Suchański.

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: Jesteśmy podpisanymi, tak.)

Dobrze. Dziękuję bardzo.

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: Tylko dwie są moje.)

Dziękuję pani, Pani Senator.

Jednocześnie proszę o pozostanie przy mównicy, bowiem jesteśmy w tym miejscu procedury,

(wicemarszałek J. Danielak)

w którym przewiduje się, że senatorowie mogą zadawać pani senator pytania.

Pani senator Koszada, bardzo proszę.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Senator, po uchwaleniu przez Sejm tej ustawy zwracają się do nas budowlańcy w starszym wieku, po pięćdziesiątce. Oni mają wykształcenie średnie budowlane oraz długoletnią praktykę zawodową w branży budowlanej. Czy oni rzeczywiście będą pozbawieni możliwości ubiegania się o uprawnienia w ograniczonym zakresie do prowadzenia robót budowlanych? Jest wiele osób, które z różnych życiowych powodów nie zdobyły uprawnień, a przez całe życie pracowały w zawodzie. Co ci ludzie mogą zrobić, skoro mają wymaganą praktykę, a do egzaminów jeściennych nie zostaną dopuszczeni? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, może jeszcze umożliwimy zadawanie pytań i potem poproszę o łączną odpowiedź.

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: Tak, oczywiście.)

Pan senator Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Senator, do mojej skrzynki – wiem, że do pani skrzynki też – trafiło wiele listów od różnych instytucji, stowarzyszeń, co do art. 3 tej noweli, który przewiduje likwidację zespołów uzgodnień dokumentacji. Mówiła pani na wstępie, że w posiedzeniu komisji brali udział przedstawiciele korporacji samorządowych. Czy oni protestowali na tym posiedzeniu? Czy to byli przedstawiciele tych grup, które protestowały na piśmie, i czy ci ludzie zostali przekonani do tego, że art. 3 powinien zostać uchwalony?

W jednym z pism jest takie zdanie, że uchwalając ten artykuł, bierzemy na siebie odpowiedzialność za krew ofiar wypadków. Gdyby mogła się pani do tego odnieść... Bo brzmi to bardzo groźnie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pani senator Simonides.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Senator, mam takie pytanie. Był u mnie z interwencją człowiek mający wolno stojący

dom, w który wbudował garaż. Potem, kiedy mu się rodziły dzieci, przerobił ten garaż na pokój. W tej chwili chce znowu mieć garaż i nie potrafi tego załatwić. Jak i co mu doradzić? (Wesołość na sali)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pani senator Bochenek.

Senator Krystyna Bochenek:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Ja w tej samej sprawie co senator Saługa. Mianowicie chciałabym dowiedzieć się czegoś bliżej na temat owych zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej. Kolega senator cytował pewien fragment listu, ja przytoczę inny, mianowicie taki, że likwidacja spowoduje bałagan oraz konkretne zagrożenia w terenie. Proszę ustosunkować się do naszego zapytania.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Lipowski.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Z wypowiedzi pani senator sprawozdawcy wynika, że do końca tego roku ten, kto ma średnie wykształcenie, musi się zgłosić, aby uzyskać uprawnienia budowlane. Mam podobne pytanie jak pani senator Koszada, ale nie w sprawie pięćdziesięciolatek, tylko tych, co w tym roku ukończyli średnią szkołę specjalistyczną w zakresie budownictwa. Jak oni będą mogli uzyskać uprawnienia? Bo z wypowiedzi sprawozdawcy wynika, że jeżeli to będzie już po nowym roku, to nie będą mieli do tego prawa. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zadać pytanie senator sprawozdawcy? Nie ma chętnych.

Bardzo proszę panią senator o udzielenie odpowiedzi.

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Ustawa wyraźnie stanowi, że te zmiany nie dotyczą osób, które już takie uprawnienia posiadają, ani osób, które przed dniem 1 stycznia 2006 r. rozpoczną praktykę. Jeśli rozpoczną, to proces przysposabiania ich do tego będzie już rozpoczę-

(senator Z. Skrzypek-Mrowiec)

ty. Myślę jednak, że dla osób ze średnim wykształceniem jest bardzo dużo możliwości w obszarze procesów inwestycyjnych i naprawdę znajdują one sobie miejsce. Młodzi ludzie uczą się obecnie z wielkim zapałem i niech to będzie dla nich jakaś nadzieja, że dostaną pracę po ukończeniu studiów wyższych. Taka jest moja odpowiedź, może później pan minister ją rozszerzy.

Teraz sprawa likwidacji zespołów uzgadniania dokumentacji. Właściwie ideą powołania zespołu, jak już tutaj tłumaczyłam, jest koordynacja przebiegu sieci, które są pod ziemią. One są niewidoczne i chodzi o to, żeby projektowana sieć nie natrafiła na sieci, które już są. To dotyczy też innych przypadków, na przykład równoczesnego projektowania sieci przez dwóch projektantów, dwóch inwestorów. Chodzi o to, żeby na przykład jeden inwestor nie prowadził równolegle sieci w odległości, założmy, 2 m, żeby to było w jakiś sposób skoordynowane. Niemniej jednak naprawdę niepotrzebne są aż tak rozbudowane instytucje, które po prostu – niechętnie to mówię – rozrastają się nieraz do jakichś monstrualnych rozmiarów. Poza tym zasiadają w nich bardzo często przedstawiciele monopolistów, czyli wykonawców tych sieci, którzy są zainteresowani różnymi innymi konkretnymi rozwiązaniami. Tymczasem zespół ma jedynie koordynować te sprawy sieci. A osobą, która jest naprawdę, rzeczywiście w tych kwestiach upoważniona, jest geodeta. Czyli starosta z pomocą geodety będzie sporządzał plany i będzie miał nad nimi pieczę. Tak zresztą już było, ponieważ zespół uzgadniania dokumentacji był tylko ciałem opiniującym, a decyzje wydawał starosta. Był tu więc taki dwustopniowy – ja tu cały czas chętnie używam tego określenia – inwestorski tor przeszkód.

Naprawdę, uzgadnianie dokumentacji to jest droga przez mękę. Jeżeli choć jedna belka zostanie z tej drogi usunięta, to naprawdę będzie to wielka chwała dla Senatu. Państwo macie całe pliki listów od przedstawicieli geodetów, ale ja mogłabym dostarczyć na to posiedzenie takie same pliki listów od inwestorów, projektantów, którzy przez tę mękę przechodzą.

Nie wiem, czy odpowiedziałam na wszystkie pytania.

(Senator Dorota Simonides: Czy wolno...)

Aha, jeszcze odpowiedź na pytanie pani senator. Po prostu należy się zwrócić do wydziału architektury z wnioskiem o zmianę sposobu użytkowania.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Bochenek, jak rozumiem, ma pytanie uzupełniające, tak? Bardzo proszę.

Senator Krystyna Bochenek:

Pani Senator, czy to znaczy, że pani uważa wszystkie te opisane zagrożenia czy ewentualne nieszczęścia tylko za czarną i bezzasadną wizję? Tak? Bo nas zaniepokoił ton tych listów.

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Pani Senator, te zudy to zespoły, które uzgadniają gotowe projekty. A czy pani senator nie uważa, że najbardziej odpowiedzialną i kompetentną osobą jest w tym wypadku sam projektant? Przecież przystępując do sporządzania projektu, musi on mieć te wszystkie dane, a więc one są już uwzględnione w gotowym projekcie. I przecież projektanci nie są nieprzytomni i nie poprowadzą linii energetycznej tak, żeby przecięła gazociąg, prawda? Czyli projektant musi więc mieć te dane, inaczej nie przystąpi do sporządzania projektu. A te zespoły miały to tylko po prostu dokumentować, w jakiś sposób uzgadniać, tak by to zostało zachowane na przyszłość. No, i chyba najbardziej kompetentną osobą jest geodeta, który naniesie to na mapy. Następny projektant dostanie już te mapy, gdzie będzie to naniesione. Ja tu już cytowałam fragment prawa budowlanego, gdzie jest uzupełniony art. 29a. Nakłada on obowiązek – ten obowiązek już wprowadzie był, ale tu zostało to podkreślone – wykonania mapy zasadniczej, również dla samych przyłączy powykonawczych.

Tak że to jest taka burza, nie wiem... Pan minister kiedyś na posiedzeniu powiedział wręcz, że to jest likwidacja sądu kapturowego.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Chciałbym zapytać panią senator sprawozdawcę o taką sprawę. Likwidujemy zespoły uzgadniania dokumentacji – myślę, że jest to pościągnięcie bardzo dobre i bardzo słuszne, bo dzisiaj przygotowanie procesu inwestycyjnego trwa dużo dłużej niż pewnie sama realizacja inwestycji. Niepokoi mnie tylko pytanie, co to za geodeta będzie pełnił funkcję tego zespołu uzgodnień dokumentacji. Kto to może być? Czy to będzie pracownik pana starosty, czy to będzie... W którym punkcie tego procesu inwestycyjnego będzie on umiejscowiony? Bo wiadomo, że jest powiatowy inspektorat nadzoru budowlanego, że pan starosta również ma służby budowlane. No, chodzi o to, żebyśmy przypadkiem nie zrobili większego bałaganu, niż mamy.

Ja jestem za tym – i obiema rękoma się pod tym podpisuję – żeby faktycznie zrobić z tym po-

(senator J. Sztorc)

rządek. I apeluję o to do panów ministrów, zresztą jeszcze będę o tym mówił. Bo prowadzenie jakiegokolwiek inwestycji to jest naprawdę droga przez mękę. A już najciekawszym zdarzeniem w Polsce jest nakazanie inwestorowi zrobienia pełnej dokumentacji dotyczącej budki rybaka o powierzchni 1 m². Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Ja tylko powtórzę swoje pytanie, gdyż nie otrzymałem odpowiedzi. Czy korporacje samorządowe były obecne na posiedzeniu komisji i jaki był wydźwięk dyskusji? Czy ten protest zawęży się tylko do województw śląskiego i kujawsko-pomorskiego, czy jest szerszy? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Bargieł.

Senator Janusz Bargieł:

Mam następujące pytanie. Moim zdaniem ząb takich map geodezyjno-kartograficznych, jak również istniejących już pod ziemią instalacji stanowi jakąś wartość. Czy państwo rozważali taką możliwość, by projektanci użytkujący te mapy, robiący kserokopie tych map na potrzeby własnych projektów, za które pobierają opłaty, również płacili, na przykład staroście, za udostępnienie tych map?

I czy państwo rozważali też w swojej dyskusji sprawę tak zwanej stalowej pieczęci, którą podbija projektanci? Bo zawsze był dylemat, czy oni tego nie robią w ramach godzin pracy. A tak się zdarza, niestety, że część geodetów i projektantów pracuje również w instytucjach samorządowych.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Może zacznę od końca. Ta sprawa nie była przedmiotem dyskusji na posiedzeniu komisji.

Jeśli zaś chodzi o pytanie pana senatora dotyczące przedstawicieli korporacji, powiem tak: jest zgłoszona poprawka, o ile wiem, w imieniu tej całej grupy. Będziecie państwo mogli to jeszcze przedyskutować i ustosunkować się do tego. Są głosy i takie, i takie, ale na samym posiedzeniu

komisji nie było już nad tym szczególnej dyskusji. No, jakoś tak się stało, że wszyscy byliśmy przeciw i poprawka ta nie została przyjęta przez komisję, było nad nią głosowanie.

Wydaje mi się, że było jeszcze jedno pytanie. Trochę się w tym pogubiłam...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są jeszcze pytania, które pozostały bez odpowiedzi? Nie ma.

Dziękuję, Pani Senator.

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: Dziękuję bardzo.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury.

Przypominam, że ciągle jest z nami, powitany już przeze mnie wcześniej, pan minister Andrzej Bratkowski. Informuję również, że są z nami także główny inspektor nadzoru budowlanego, pan Marek Naglewski, i zastępca głównego inspektora, pan Robert Dziwiński, których serdecznie witam.

Bardzo proszę, Panie Ministrze, zapraszam do mównicy, bo zgodnie z Regulaminem Senatu chcemy poznać stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy. Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Andrzej Bratkowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Chciałbym serdecznie podziękować za wstęp do tej sprawy, który wygłosiła pani senator, zresztą architekt, Zofia Skrzypek-Mrowiec, bo dzięki temu czuję się właściwie zwolniony z prezentacji samej tej tematyki i oczywiście idei, dla której w ogóle przygotowano to przedłożenie rządowe. A rzeczywiście było to związane z likwidacją tych barier, tego inwestorskiego toru przeszkód. Okazało się jednak, zarówno na posiedzeniu komisji, jak i tutaj, w trakcie zadawania pytań, że pewne kwestie wymagają chyba skomentowania.

No, ja nie chciałbym tutaj mówić, czy w wypadku osoby ze średnim, czy wyższym wykształceniem technicznym – wszystko jedno – która pracowała przez kilkadziesiąt lat i ma dzisiaj, jak tutaj mówiła pani senator, lat pięćdziesiąt plus, jest potrzebne zdobywanie uprawnień budowlanych. Problem jest bowiem innego rodzaju, mianowicie uznajemy, że do wykonywania zawodu technika budowlanego w obecnym stanie rzeczy nie potrzeba uprawnień budowlanych. To nie jest kwestia tego typu, że my czegoś odmawiamy technikom. Nie. My po prostu stwierdzamy, iż rzeczywistość budowlana tak się, że tak powiem, rozwinę

(podsekretarz stanu A. Bratkowski)

ła i poszła na tyle do przodu, że kwalifikacje technika mogą być wykorzystywane w procesach budowlanych bez stawiania przed młodymi ludźmi dodatkowej bariery w postaci konieczności zdobywania przez nich uprawnień budowlanych. Odrębną sprawą jest to, czy będą to osoby, które będą chciały wykonywać zawód budowlany na własny rachunek, bo wtedy będą prawdopodobnie związane z cechami budowlanymi itd., itd. To jest tak, powiedziałbym, że każdy jest kowalem własnego losu.

Przypomnę też – czytałem o tym przy jakiejś okazji, jeszcze nie mając do czynienia z misją publiczną – że kiedy przyjmowano program rządowy „Przedsiębiorczość – Rozwój – Praca”, jednym z postulatów było odstępianie od wymogu posiadania uprawnień budowlanych przez młodzież kończącą szkoły średnie. Rzeczywiście, dzisiaj nie ma takiej potrzeby. W projektowaniu w ogóle komputery zastąpiły ludzi ze średnim wykształceniem, z kolei w zakresie wykonawstwa, na budowie, rzeczywiście są oni potrzebni, ale nie do tych celów, do których my, ze względu na bezpieczeństwo budowlane, potrzebujemy w gruncie rzeczy instytucji administracyjnej w postaci uprawnień budowlanych. Tak to wygląda.

No, muszę powiedzieć, że szalenie ciekawą sprawą, potwierdzającą dzisiejszy klimat, powiedziałbym, procesów legislacyjnych jest kwestia likwidacji zespołów uzgodnień dokumentacji. My jesteśmy w tej chwili – i państwo również, to znaczy zarówno państwo posłowie, jak i państwo senatorowie – pod presją rozmaitych środowisk lobbystycznych. Kiedyś dyskutowaliśmy na tej sali na temat definicji przyłącza wodociągowo-kanalizacyjnego. Przypominacie sobie państwo, jakie mieliśmy tutaj wystąpienia? Ach, jakie głośno było o tym, że zawali Rzeczpospolita, jeżeli przyjmiemy tę definicję. Ja już nie mówię o tym, że z dnia na dzień miały być o 40% podniesione ceny. Krótko mówiąc, usiłowano wystraszyć połowę Rzeczypospolitej, co najmniej połowę, bo nie wiem, czy druga połowa korzysta z kanalizacji i wodociągów. Teraz, zdaje się, lada chwila będziecie państwo mieli albo już mieliście ustawę śmieciową, to znaczy ustawę o odpadach, i tak samo – zwróćcie państwo na to uwagę – w gazetach są już sponsorowane artykuły na temat tego, co się stanie, jeżeli senatorowie posłuchają głosu samorządowców i uchwalą tę ustawę w sposób zgodny z interesem publicznym reprezentowanym przez samorządy zawodowe, a nie zgodnie z interesem tych, którzy zarabiają na przewozie śmieci.

Tutaj w gruncie rzeczy mamy problem podobny. Ja usłyszałem na posiedzeniu komisji taki tekst, skądś cytowany, że tu chodzi o krew ofiar wypadków – zdaje się, że pan senator był łaskaw

to powtórzyć – i oczywiście, na Boga, krew ofiar wypadków nie jest rzeczą do śmiechu, ale jeżeli coś takiego pojawia się przy takiej okazji, w odniesieniu do zespołów uzgodnień dokumentacji, jeśli ktoś argumentuje w ten sposób, to proszę wybaczyć, ale nie świadczy to, powiedziałbym, o przyzwoitości. No, po prostu. To jest naprawdę sięganie do nieprzyzwoitych argumentów. A rzecz polega na tym: mamy instytucję powiatowego geodety – jeden z panów senatorów zadawał pytanie na ten temat – który musi być uprawnionym geodetą, podlega konkretnym kryteriom kwalifikacyjnym, podlega nadzorowi wojewody, czyli stanowi przykład służby kwalifikowanej, jak najbardziej, i teraz w ręce tego powiatowego geodety oddajemy po prostu pełną władzę, ale nie stawiamy za nim, jako alibi, lokalnych lobbyistów, wszelkiej maści monopolistów komunalnych, którzy występują na terenie gminy. No, a muszę powiedzieć, że takie coś było powszechnie praktykowane, i to na kilku kolejnych etapach inwestorskiego toru przeszkód. Była to kolejna sprawa taka, że wykształciliśmy sobie taki właśnie rodzaj sądu kapturowego, który – notabene, nie biorąc odpowiedzialności za własne zaszkarżalne decyzje administracyjne – tak czy inaczej decyduje, czy osiedle będzie kablować Netia, czy Telekomunikacja Polska SA itd., itd.

Wiercie mi państwo: geodeci, na których spada odpowiedzialność w pełnym tego słowa znaczeniu, geodeci powiatowi, oczywiście mogą mieć pretensje, że się ich obciąża, że już nie będą mogli się schować za decyzje zespołu uzgodnień dokumentacji. Ale dla dobra sprawy jest to chyba jak najbardziej celowe. Mam nadzieję, że Wysoka Izba, Senat, przychyli się do tego stanowiska.

Chcę również powiedzieć, że kilka poprawek poprawiających, powiedziałbym, jakość przedłożenia – tyleż rządowego, co sejmowego – mamy tutaj w komisjach i poza komisjami w gruncie rzeczy domówionych. Ich wprowadzenie wręcz podniosłoby jakość całej nowelizacji ustawy. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje marszałek Longin Pastusiak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytanie do pana ministra?

Pan senator Saługa, bardzo proszę.

Senator Wojciech Saługa:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze!

Tytułem uspokojenia mnie już tak zupełnie... Najpierw także coś zacytuje, będzie to fragment apelu. Protestujący mówią, że likwidacja zudów,

(senator W. Saługa)

czyli zespołów uzgadniania dokumentacji, zamiast ułatwić, znacznie wydłuży proces inwestycyjny, ponieważ będą wprowadzone procedury k.p.a., czyli dwie instancje i sąd administracyjny, że to może blokować proces i że nie ma odpowiedniej liczby wykwalifikowanej kadry – mówi się, że trzeba będzie w urzędach wojewódzkich zatrudnić jako ekspertów do uzgadniania dokumentacji od osiemdziesięciu do stu dwudziestu osób, w starostwach zaś od tysiąca do tysiąca dwustu. Ponadto może być zagrożone życie wielu osób wskutek pozbawienia starostów fachowej pomocy przedstawicieli branży, jednoczesnej likwidacji geodezyjnej i branżowej ewidencji sieci uzbrojenia terenu i przez zaniechanie obowiązku inwentaryzacji przyłączy – bo gdy na mapach nie pokaże się pewna informacja o faktycznym uzbrojeniu terenu, staje się on, na przykład dla ciężkiego sprzętu budowlanego, uzbrojonym polem minowym. Gdyby pan minister się do tego ustosunkował... Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Proszę bardzo o odpowiedź, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, mógłbym punkt po punkcie te zarzuty zbijać, ale to chyba wszystkich by dzisiaj nie interesowało. Chcę powiedzieć, że inwentaryzacja przyłączy itd. oczywiście jest obowiązkowa i naniesienie na mapy... Przepraszam, ale wcześniej chyba któryś z panów senatorów pytał, czy projektanci płacą – aha, to pan senator siedzący tutaj, w prezydium – za korzystanie z zasobu mapowego. Płacą, tak, płacą. I właściwie w kontekście tego porządku nic się nie zmienia. Ale jest tu jedna istotna rzecz: po prostu jeżeli na końcu będzie decydować władza administracyjna, to ta władza administracyjna będzie oczywiście korzystać z pomocy fachowców. A to, że ta władza dzisiaj jest otoczona fachowcami, którzy bardzo chętnie świadczą usługi, bardzo chętnie służą... Ale czy za darmo? To jest na zasadzie „coś za coś”, to są usługi, które muszą się opłacać. Jeżeli przedstawiciel Telekomunikacji Polskiej zasiada w takim ZUD, to oczywiście starosta nie płaci za jego stracone godziny, a one wcale, że tak powiem, nie są stracone dla TP SA, bo dzięki temu można wyeliminować, nie wiem, Netię czy inne firmy z kablowania osiedla. I to samo dotyczy innych monopolistów, na przykład STOEN... nie, przepraszam, tych od ciepła – no, zawsze lepiej

byłoby dla przedsiębiorstwa, które dostarcza, powiedzmy sobie, gaz, żeby nie chodziło o olej, no itd., itd. No ale przedsiębiorstwo PGNiG czy jego lokalny przedstawiciel jest dzisiaj w naszym ZUD i to on decyduje.

To jest problem, którego pewnie na tej sali nie rozstrzygniemy. Ale życie rozstrzygnie dość szybko, że chyba tę barierę, o której pani senator mówiła, pokonamy, chociaż z żalem, że tak pięknie rozbudowana instytucja pada pod własnym ciężarem. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, pan senator Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, takie krótkie pytanie do pana. Czy nie uważa pan, że przepisy prawa budowlanego związane w ogóle z inwestowaniem, z tym wszystkim doszły do absurdu? Mówili tu państwo, panie i panowie senatorowie, że ludzie piszą, ludzie się skarżą. Czy uważa pan, że uzasadnione jest na przykład to, iż jeżeli ktoś budował jakiś obiekt i zrobił na nim elewację, przyłożył, przykleił pięciocentymetrową warstwę styropianu, to tę elewację muszą geodeci namierzać? Czy to jest zgodne z logiką, ze zdrowym rozsądkiem?

I druga kwestia. Mówiłem już, że znam taki przypadek: w starostwie powiatowym w Czarnowie rolnik czy rybak chciał zbudować nad stawem na wypadek deszczu domek o powierzchni 1 m², bez żadnej instalacji, i starostwo powiatowe nakazało mu zrobić pełną dokumentację, wszystkie uzgodnienia. Jest oczywiście w urzędzie wojewódzkim w Krakowie odwołanie tego człowieka. I radziłbym się tym zainteresować, bo głupota wielu naszych współziomków przerasta pewnie... Dziękuję.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Można?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę, Panie Ministrze, o odpowiedź.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Panie Senatorze! Szanowni Państwo!

Rzeczywiście, preadministrowanie, tak bym powiedział, w ogóle problematyki procesów budowlanych jest zjawiskiem, które musi być w którymś momencie przecięte. Ja już nie wiem, straciłem rachubę, która to jest nowelizacja prawa budowlanego – pani senator mówiła, że chyba czterdziesta, koledzy, którzy się tym zajmują, czy

(podsekretarz stanu A. Bratkowski)

pan prezes Dziwiński byliby w stanie powiedzieć dokładnie, w każdym razie jesteśmy blisko jakiejś okrągłej liczby, na pewno dwucyfrowej.

Trzeba sobie powiedzieć tak... No, ja takich przykładów, Panie Senatorze, o jakim pan powiedział, byłbym w stanie podać panu więcej. Jest na przykład kwestia, czy szpary w wielkiej płycie mają być uznane za środowiska lęgowe i być pod ochroną, zgodnie z ustawą o środowisku, jednym słowem, czy powinniśmy hołubić gniazda czyżyków, wróblowatych i innych ptaków w tych szczelinach, czy też ocieplać budynki. Takie problemy w naszej rzeczywistości stworzyliśmy.

Chcę powiedzieć, że sprawa już chyba dojrzała do tego, by w XXI wieku wreszcie odciąć czy też podsumować te doświadczenia zebrane w nowym ustroju w ciągu piętnastu lat i wprowadzić nową konstrukcję prawa budowlanego, które nie będzie obciążone relikdami, powiedziałbym, naszej świadomości z innych czasów. Bo nie trzeba szukać daleko: o mały włos w Sejmie nie została wprowadzona – no ale nie udało się tego przeprowadzić – instytucja inspektora niezależnego nadzoru technicznego, która jest oczywista z punktu widzenia FIDIC, praktyki międzynarodowej, no ale okazało się, że świadomość ludzi zajmujących się budownictwem w którymś momencie się zatrzymała.

Mam jednak nadzieję, że to się zmieni. Podjęliśmy już pewne kroki w tym kierunku w Ministerstwie Infrastruktury, a właściwie może nie tyle w Ministerstwie Infrastruktury, co w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego. W tej chwili organizujemy zespół, który miałby przygotować kompletną nowelizację, przy czym tu już nie chodzi tylko o prawo budowlane, ale o pewną kompletność, również o gospodarkę gruntami budowlanymi i planowanie przestrzenne. W gruncie rzeczy chodzi o to, żeby ten zasięg tematyczny, który miało prawo budowlane z 1928 r., można było przywrócić w XXI wieku, tak bym powiedział. I to zadanie stoi przed nami, przed państwem, przed moimi następcami w Ministerstwie Infrastruktury bądź w innym ministerstwie, które się będzie zajmować budownictwem.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa jeszcze...?

Pan senator Litwiniec, bardzo proszę.

Senator Bogusław Litwiniec:

Ja chciałbym przytoczyć pewien przykład z osobistych doświadczeń, który skłania mnie do tego, by nie do końca utrzymywać pogląd, że inwestycje, Panie Ministrze, na powierzchni około

1 m² są godne uznania za przesadę. Otóż, spotkała mnie w życiu taka okoliczność, że jeden z moich przyjaciół z Holandii podarował mi stary wiatrak, którym mógłbym w prosty sposób ogrzewać swoją chatę w lesie – kiedy byłby wiatr, w chacie byłoby cieplej, a kiedy wiatru by nie było, trzeba by po prostu sięgnąć po inne środki. Ale tenże wiatrak musiał być usadowiony na fundamencie wynoszącym trochę więcej niż 1 m². No i procedury z tym związane spowodowały, że do dziś tego wiatraka nie zainstalowałem.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Wyrazy ubolewania, Panie Senatorze. Ja muszę powiedzieć, że także przygody, które prawdopodobnie pani senator Skrzypek-Mrowiec będzie miała ze schroniskiem na Markowych Szczawinach... Bo okazuje się, że tam w lesie w ogóle nie możemy zrobić schroniska. No a niby gdzie mamy je zrobić, jak nie w lesie? No, gdzieś zabrnęliśmy i wszyscy, jak sądzę, mamy tego świadomość. Mam nadzieję, że ta drobna w gruncie rzeczy nowelizacja coś poprawi, ale nie miejmy złudzeń, że definitywnie przesądzimy o czymś na przyszłość. To jest wszystko kwestia *de lege ferenda*.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Ja tylko chcę przypomnieć państwu senatorom, że jesteśmy na etapie pytań, a nie oświadczeń.

Pan senator Lipowski.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, ja się zgadzam z pańską argumentacją, że dla techników jest duży front na budowach – jako dla zbrojarzy, cieśli, murarzy. Ale czym podyktowane jest zamknięcie takiej możliwości, by technik z odpowiednim stażem pracy uzyskał uprawnienia co do nadzoru budowlanego? Dlaczego idzie się w kierunku ograniczania?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Można?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Zdania uczonych są podzielone co do tego, czy szklanka jest do połowy pełna, czy pusta. My uważamy, że to nie jest kwestia ograniczania. Tu

(podsekretarz stanu A. Bratkowski)

jest po prostu kwestia zdobycia zawodu o innym charakterze i jest to potrzebne ze względu na wymagania, które stawiamy co do obiektów budowlanych. Bo w końcu po to jest prawo budowlane. To nie są przepisy rzemieślnicze, to jest prawo, które ma stać na straży bezpieczeństwa publicznego, zdrowia itd. Czyli ta sprawa jest zastrzeżona... No, chcielibyśmy, żeby po prostu ludzie wynosili to ze szkoły.

Muszę powiedzieć, że problem zawodowego szkolnictwa średniego jest problemem samym w sobie, i to nie tylko w sferze budownictwa. Myśmy tę sprawę konsultowali z ministerstwem edukacji narodowej i programy nauczania techników były weryfikowane. No i rzeczywiście, właściwie nie ma powodu, dla którego mielibyśmy tych techników wciskać, że tak powiem, w rygory prawa budowlanego, kiedy chodzi o odpowiedzialne podejmowanie decyzji w sprawie rozstrzygnięć technicznych. Więc to ma tylko ten, powiedziałbym... Jeżeli młody człowiek czy trochę starszy zrobi zaocznie licencjat, te trzy i pół roku przeciągnie, to nie ma oczywiście żadnego powodu, żeby nie uzyskał uprawnienia budowlanego, jeśli ma już wcześniejszą praktykę pomaturalną – tak bym to określił. Jak mówiłem, to nie jest ograniczenie, to jest po prostu uznanie faktu, że jedne kwalifikacje są wystarczające do tego, co robią jedni, a inne kwalifikacje do tego, co robią drudzy. Można o tym dyskutować i jest to raczej kwestia przekonań. Ale jako praktyk budowlany muszę powiedzieć, że jako inżynier zawsze zatrudniałem techników i oni zawsze byli mi potrzebni, ale nie pamiętam, żeby w ciągu czterdziestu lat praktyki w budownictwie potrzebne były mi do czegokolwiek ich uprawnienia budowlane. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Pan senator Lipowski jeszcze raz?
Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pytanie uzupełniające. No, pan minister podkreśla, że to nie jest ograniczenie. To jak wytłumaczyć technikom to, że do końca roku, jeżeli się zgłoszą, będą mogli uzyskiwać uprawnienia budowlane, ale po 1 stycznia 2006 już nie będą mogli się o nie ubiegać? To jest ograniczenie. A hale wałą się nawet mimo zagranicznego nadzoru budowlanego, jak było w Szczecinie.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Nie bardzo rozumiem...)

Marszałek Longin Pastusiak:

Ja nie widzę w tym pytania, Panie Ministrze.
(Senator Grzegorz Lipowski: Ale to jest ograniczenie...)

Aha, czy to jest ograniczenie, tak?

To proszę zadawać pytania, bo jesteśmy na etapie pytań, proszę państwa.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Naszym zdaniem nie jest to ograniczenie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Zostawiamy wobec tego panom dwie odrębne odpowiedzi, pana ministra i pana senatora, na to pytanie.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie jeszcze zadać pytanie? Nie ma chętnych.

Dziękuję, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Dziękuję.)

Przechodzimy do dyskusji.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o naszych regulaminowych, standardowych wymogach regulujących dyskusję.

Jako pierwsza zabierze głos pani senator Streker-Dembińska.

Bardzo proszę panią senator.

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Dzisiaj jest mi stosunkowo niezręcznie występować z tej mównicy, ponieważ tam siedzi mój kolega, pan Marek Naglewski, który jeszcze niedawno był starostą, w tej chwili także pełni bardzo ważną funkcję, a jest znakomitym specjalistą i znawcą problemu. Ja od razu uprzedzam, że nie będę składać poprawki, ale pozwólcie państwo, że podzielę się pewnymi wątpliwościami. Dotyczą one oczywiście tej kontrowersyjnej sprawy zudów, zapisów, lobbingu itd.

Dzisiaj usłyszeliśmy z ust pana ministra, że ta wielka instytucja padnie pod własnym ciężarem. Panie Ministrze, ja nie wiem, jak to jest wielka instytucja, bo ona nas nie kosztuje i niewiele osób w niej pracuje, trudno więc mówić o wielkiej instytucji, która padnie.

Wydaje mi się, że nie uzyskaliśmy w całym tym procesie odpowiedzi na podstawowe pytanie. Dajemy samorządowi powiatowemu zadanie, duże zadanie. A co ze środkami na ten cel? Każde zadanie, które trafia bezpośrednio do samorządu, jest związane z ponoszeniem pewnych kosztów.

(senator E. Streker-Dembińska)

I jeżeli przychylibyśmy się do likwidacji zespołów uzgadniania dokumentacji, moglibyśmy powiedzieć w ten sposób: teraz geodeta odpowiada za wszystko, geodeta ma to zrobić. Oczywiście geodeta robi to przy pomocy swoich pracowników. Teraz sytuacja będzie taka, że geodeci będą zmuszeni zatrudnić branżystów na etat albo na umowę zlecenie i te zadania, które były robione gdzieś na poziomie zespołu uzgadniania dokumentacji, będą robione na poziomie starosty, ale starosta będzie musiał za to zapłacić. A do tej pory – sam pan minister to powiedział – świadczenia pracy były bezpłatne. Rodziło to kontrowersje i pytania co do interesowności, ale nigdy nie pozbędziemy się podejrzeń co do interesowności urzędników. To jest wpisane w zawód urzędnika i tak już chyba będzie.

Jeśli chodzi o lobby zespołów uzgadniania dokumentacji czy lobby geodetów, to mam wrażenie, że jak zwykle w takich sprawach dwie strony mają rację. Można również powiedzieć o lobby projektantów, dla których zespół uzgadniania dokumentacji w tej chwili jest szczeblem nie do przejścia, jest bardzo trudną barierą. No ale to na poziomie uzgadniania dokumentacji do tych uzgodnień dochodziło. Dochodziło jednak do tych uzgodnień, a teraz obawiam się, że jeżeli to zadanie zostanie przypisane wyłącznie geodecie, pozbawionemu fachowego, branżowego wsparcia, to skończy się to tym, że te procedury administracyjne będą jednak dość trudne.

Tak że nie wnoszę poprawki, nie zgłaszam wniosku o przywrócenie poprzednich zapisów, ale zwracam państwa uwagę na to, aby w tych wszystkich komentarzach zachować trochę wstrzeźliwości. Nie chciałabym tu nikogo obrażać, ale proszę państwa, te zudy powstały w czasie trwania kadencji samorządów powiatowych. One kiedyś funkcjonowały, potem ich nie było, a potem na mocy rozporządzenia powołano właśnie takie, a nie inne zudy. Mamy więc również doświadczenia z okresu, kiedy tych zespołów uzgodnień dokumentacji technicznej nie było, i często nie są to dobre doświadczenia. Zwracam na to państwa uwagę, abyśmy, podejmując decyzję w tej sprawie, wszyscy byli świadomi, na co się decydujemy. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Informuję Wysoką Izbę, że lista mówców została wyczerpana.

Pięciu senatorów złożyło swoje wnioski legislacyjne. Są to następujący senatorowie: pan senator Łęcki, pani senator Skrzypek-Mrowiec, pan senator Grzegorz Lipowski, pani senator Koszada,

pan senator Bargieł, a także pan senator Krzysztof Szydłowski.

W tej sytuacji zamykam dyskusję.

Proszę Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Głosowania nad tym punktem porządku obrad, w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przeprowadzimy pod koniec posiedzenia Senatu, czyli, jak przewidujemy, w piątek przed południem.

A teraz, Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu jedenastego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”.

Ustawa ta uchwalona została przez Sejm 30 czerwca bieżącego roku i przekazana do Senatu 4 lipca. Tego samego dnia, zgodnie z regulaminem, skierowałem tę ustawę do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisja przygotowała sprawozdanie, które państwo senatorowie macie w druku nr 1001A, a sam tekst ustawy jest w druku nr 1001.

Proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Kazimierza Drożdża, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Kazimierz Drożdż:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt przedłożyć, w imieniu Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, sprawozdanie z pracy komisji nad uchwaloną przez Sejm w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawą o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”. Jak wspomniał pan marszałek, jest to druk senacki nr 1001.

Był to projekt poselski, którego celem miało być ostateczne uporządkowanie spraw własnościowych Poczty Polskiej. A to jest niezwykle ważne z punktu widzenia możliwości rozporządzania tymi nieruchomościami, jak również wprowadzenia koncepcji zmian organizacyjnych i własnościowych w Poczcie Polskiej, umożliwiających temu przedsiębiorstwu, dziś państwowemu, zatrudniającemu sto tysięcy pracowników, skuteczne konkurowanie z europejskimi firmami na polskim rynku usług pocztowych, szczególnie po zniesieniu barier wynikających z obecnych regulacji ochronnych dla tego rynku.

Projekt ustawy odnosi się do kilkudziesięciu nieruchomości, w większości zabudowanych, będących własnością Skarbu Państwa, które w dniu 5 grudnia 1990 r. znajdowały się w za-

(senator K. Drożdż)

rządzie Państwowej Jednostki Organizacyjnej „Poczta Polska, Telegraf i Telefon”, i w stosunku do których stwierdzono, decyzją uwłaszczeniową wojewodów, prawo użytkowania wieczystego gruntu i własności budynków i lokali pozostawionych na tych gruntach. Niestety, pominięto te nieruchomości w aktach przekazania, co jest bezpośrednim powodem niedokonania wpisów praw Poczty Polskiej do ksiąg wieczystych, mimo że większość tych nieruchomości jest zabudowana, a w obiektach tych prowadzona jest dziś działalność statutowa poczty, Poczta Polska opłaca podatki, przeprowadza remonty i ponosi nakłady na inwestycje.

Projekt ustawy stanowi, że nieruchomości takie stają się z mocy prawa przedmiotem użytkowania wieczystego Przedsiębiorstwa Państwowego „Poczta Polska” z dniem 1 stycznia 2006 r. bez obowiązku wnoszenia pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego, zaś budynki i budowle trwale związane z tymi nieruchomościami stają się własnością Poczty Polskiej nieodpłatnie, bez względu na pochodzenie środków, za które zostały nabyte lub za które zostały wybudowane. Warunkiem uregulowania stanu prawnego tych nieruchomości jest posiadanie tych gruntów i obiektów przez Poczta Polską w dniu 1 stycznia 2005 r. Nabycie prawa użytkowania wieczystego nastąpi z mocy prawa i zostanie stwierdzone decyzją wojewody wydaną na wniosek przedsiębiorstwa „Poczta Polska”.

Przyjęcie ustawy w proponowanym kształcie nie spowoduje niekorzystnych skutków finansowych dla Skarbu Państwa. Projektowane regulacje prawne nie są objęte zakresem prawa Unii Europejskiej, co potwierdzają załączone do projektu opinie Zespołu Prawa Europejskiego.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2005 r. rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie projektu ustawy bez poprawek – druk senacki nr 1001A.

Panie Marszałku, to posiedzenie komisji odbywało się zaraz po posiedzeniu Sejmu, czyli dość dawno, potem członkowie komisji skarbu państwa pracowali nad tym projektem ustawy wspólnie z Biurem Legislacyjnym i przygotowali sześć poprawek, które chciałbym złożyć na dzisiejszym posiedzeniu. Bardzo proszę. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania do senatora sprawozdawcy?

Pan senator Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, sprawa jest taka: wspomniał pan o liście obiektów, o które upomina się Poczta Polska. Tak?

(Senator Kazimierz Drożdż: Tak.)

Pytam dlatego, że w art. 1 jest zapis, iż te obiekty z mocy prawa stają się przedmiotem użytkowania wieczystego, a później mówi się, że z wnioskiem musi wystąpić Poczta Polska. Co jest intencją tej ustawy? Może się przecież zdarzyć, że poczta nie wystąpi z wnioskiem i nie przejmie tych obiektów. No właśnie, ma przejąć wszystko czy to, co chce? Takie jest moje pytanie.

Senator Kazimierz Drożdż:

Nie, nie, nie. To jest około trzydziestu pozycji i na pewno Poczta Polska do odpowiednich wojewodów wystąpi, jeżeli pozwoli na to stan prawny, to znaczy jeżeli w dniu 1 stycznia 2005 r. eksploatowała te obiekty. Nie wierzę, żeby Poczta Polska o to nie wystąpiła. Ale jest na sali pan minister, jest przedstawiciel generalnego dyrektora Poczty Polskiej i na pewno...

Ponieważ to był projekt poselski, a państwo byli głównymi inspiratorami w tym temacie, nie wierzę, żeby się tak stało, no ale może mieć miejsce i taki wypadek.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panu senatorowi sprawozdawcy? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

(Senator Kazimierz Drożdż: Dziękuję, Panie Marszałku.)

Jak już pan powiedział, był to poselski projekt ustawy wniesiony przez komisję sejmową. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych upoważniony został minister infrastruktury.

Ponownie witam pana ministra Andrzeja Bratkowskiego i pragnę zapytać, czy pan minister chciałby się ustosunkować do tej ustawy w imieniu rządu.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Jeżeli panowie senatorowie nie uważają...)

Proszę nacisnąć przycisk, Panie Ministrze, u nas się mówi do mikrofonu i do rzeczy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Jeżeli państwo senatorowie nie uważają za stosowne, by jakiś komentarz dodatkowy wygłosić co do...)

(marszałek L. Pastusiak)

A, to będzie następny etap, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Dziękuję bardzo, pan senator bardzo skrupulatnie przekazał myśl przewodnią ustawy.)

Dziękuję za wyrazy uznania pod adresem pana senatora.

Czy państwo senatorowie mają do pana ministra pytania?

Tak, pan minister Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Jeszcze nie minister, Panie Marszałku...

(Głos z sali: O, dobre ma pan informacje.)

(Marszałek Longin Pastusiak: Dobrze, dobrze, zawsze mile widziana jest aktywność senatorów.)

Panie Ministrze, te obiekty staną się przedmiotem użytkowania wieczystego, a za chwilę będziemy tu być może uchylać kolejną ustawę i to użytkowanie wieczyste zniknie. Czy pan minister nie zauważył jakiegoś konfliktu w tym temacie?

Marszałek Longin Pastusiak:

To moje przejęzyczenie, Panie Senatorze, może i było nieprzypadkowe. Każdy nosi buławę ministerialną – można by powiedzieć, parafrazując Napoleona.

(Senator Wojciech Saługa: Być może prorocze słowa, Panie Marszałku. Dziękuję.)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Panie Marszałku! Panie Senatorze! Szanowni Państwo!

Muszę powiedzieć, że ja już nie chciałem tutaj, tak powiem, swoich trzech groszy wrzucać. A to dlatego, że dla mnie to jest ustawa, która właściwie powinna być potraktowana tak: kończ Waść, wstydu oszczędź. Bo piętnaście czy szesnaście lat temu, kiedy była sprawa zmian ustrojowych, tej kazonnej własności po prostu nikt na serio nie policzył i nie doliczył się. I w którymś momencie, jak rozdzielano ten majątek pomiędzy Telekomunikację Polską SA a Poczta Polska, nagle okazało się, że ta nasza poczta, która niedawno obchodziła czterystulecie istnienia, co prawda od czterystu lat eksploatuje obiekty, ale nigdzie nie ma tego prawa zapisanego. No i zidentyfikowano tych trzydzieści czy trzydzieści jeden obiektów – nie wiem dokładnie, ile – które trzeba na zasadzie czyszczenia przeszłości... No, trzeba po prostu, że tak powiem, sformalizować tę całą historię. Nie jest to nic nowego, nie jest to żadna pomoc

publiczna. Jest to po prostu skwitowanie ewidencyjnych niedostatków przeszłości. I oby tylko ewidencyjnych.

Co do tego z kolei, na co pan senator tutaj zwracał uwagę, to ja chciałbym powiedzieć – ponieważ jestem po trzech wczorajszych posiedzeniach komisji senackich i już to wiem – że dwie komisje wnoszą o odrzucenie tej ustawy.

Na temat użytkowania wieczystego to moglibyśmy jeszcze długo dyskutować, ale chyba na to nie ma dzisiaj czasu, Panie Marszałku. Choć naprawdę dłużej moglibyśmy dyskutować na temat sensu i celowości instytucji prawa użytkowania wieczystego, które Sejm takim, powiedziałbym, dość rewolucyjnym zabiegiem na ostatnim nocnym posiedzeniu przekreślił. Mam nadzieję, że nie ostatecznie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Wojciech Saługa:

Dziękuję.

Wydaje mi się, że pan minister nie odpowiedział na moje pytanie...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Bo ja nie bardzo rozumiem.)

Nie chciałem się odnieść do tego, czy to ma sens, czy sensu nie ma, tylko chciałem zapytać, czy nie ma konfliktu. Bo tu ustalimy użytkowanie wieczyste, a...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Nie.)

...a za chwilę użytkowanie wieczyste zlikwidujemy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Nie, od razu odpowiadam, że nie, nie ma konfliktu pomiędzy tamtą ustawą a tą ustawą, uwzględniając dzisiejszy stan prawny całej cywilistyki dotyczącej użytkowania wieczystego.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panu ministrowi? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

W tej sytuacji otwieram dyskusję.

I udzielam głosu panu senatorowi Lorenzowi.

Bardzo proszę, Panie Senatorze, o zabranie głosu.

Senator Janusz Lorenz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedstawiciele Rządu!

W pełni popieram tę ustawę, projekt tej ustawy. Wystąpienie w tej sprawie kolegi Drożdża, mojego sąsiada, uznaję za bardzo prawidłowe i właściwe, niemniej chcę państwu powiedzieć, że z dniem dzisiejszym przyznamy ogromny majątek, możliwość uzyskania majątku Poczcie Polskiej, co jest niezmiernie ważne.

Ja muszę powiedzieć, powodowany normalną ludzką uczuciowością, że proces restrukturyzacji w Poczcie Polskiej nie w pełni wszystkim odpowiada. I ja zgłoszę wnioski legislacyjne. A świadkami, jak przebiega ta restrukturyzacja, byli senatorowie Lubiński, Izdebski i Lorenz podczas jednego ze spotkań w Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej. I w związku z tym proszę, aby tę sprawę, czyli nadzór nad wszystkim, nad całym majątkiem, minister skarbu i infrastruktury objął jednak szczególną pieczę.

W imieniu parlamentarzystów Warmii i Mazur, związków zawodowych pracowników przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” oraz własnym proszę o przyjęcie następującej poprawki.

W ustawie z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” – i tu są podane dzienniki – po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu: „Art. 19a pkt 1. Zmiany dokonywane w statucie Poczty Polskiej, w szczególności dotyczące struktury organizacyjnej podległych jednostek, powinny być dokonywane w uzgodnieniu z właściwymi miejscowo przedstawicielami administracji rządowej i samorządowej oraz właściwymi miejscowo przedstawicielami związków zawodowych pracowników Poczty Polskiej. Pkt 2: W przypadku, gdy dokonywane w statucie zmiany organizacyjne związane są z redukcją zatrudnienia i zmianą warunków pracy i płacy, w porozumieniu z właściwymi miejscowo przedstawicielami związków zawodowych powinien zostać uzgodniony pakiet socjalny zabezpieczający interesy pracowników”.

Proszę państwa, restrukturyzacja wchodzi w życie z dniem 1 września, a do dnia dzisiejszego jest uzgodniona wyłącznie preambuła i słownik pakietu socjalnego. To źle, trzeba przyspieszyć te wszystkie prace. Jesteśmy za takimi rozwiązaniami, żeby Poczta Polska funkcjonowała jak najlepiej, tym bardziej że jest to jedno z niewielu najważniejszych polskich przedsiębiorstw, które jeszcze funkcjonuje. I będzie, mam nadzieję, po wsze czasy funkcjonowało na terenie Rzeczypospolitej i spełniało właściwą rolę – taką, której oczekuje polskie społeczeństwo i my sami. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

W toku dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym zgłosili panowie senatorowie Kazimierz Drożdż i Janusz Lorenz.

Zamykam dyskusję.

I tylko dla porządku pytam pana ministra, czy chciałby się ustosunkować do wniosków legislacyjnych, jakie zostały zgłoszone w toku dyskusji.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Jeśli pan marszałek pozwoli, to chcę powiedzieć, Szanowni Państwo, że złożona przez pana senatora propozycja poprawek wybiega poza zakres przedłożenia rządowego i musi być w związku z tym oceniona przez Biuro Legislacyjne pod tym względem, czy w ogóle może być w Senacie w tej chwili procedowana.

Marszałek Longin Pastusiak:

Ja mam propozycję, Panie Ministrze. Gdyby przedstawiciel rządu był obecny na posiedzeniu komisji i zajął stanowisko wtedy, kiedy będzie dyskusja nad tymi poprawkami legislacyjnymi...

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: To nie jest poprawka do tej ustawy. To jest nowa jakość w materii ustawy.*)

Dobrze, właśnie o to chodzi, żeby przedstawiciel rządu zajął takie stanowisko, jakie pan zreferował, dlatego że komisja będzie decydowała w głosowaniu o przyjęciu lub nieprzyjęciu zgłoszonych poprawek.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: No więc na posiedzeniu komisji zajmujemy stanowisko.*)

Proszę wobec tego Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury o ustosunkowanie się do przedstawionych poprawek i przygotowanie sprawozdania.

Głosowanie nad ustawą o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” przeprowadzimy pod koniec tego posiedzenia Senatu.

Wysoka Izbo, w tej sytuacji **przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwunastego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 7 lipca i tego samego dnia została przekazana do Se-

(marszałek L. Pastusiak)

natu. Następnego dnia skierowałem ją do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Sprawozdanie komisji macie państwo w druku nr 1036A, a sam tekst ustawy – w druku nr 1036.

Proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Józefa Sztorca, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Józef Sztorc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Rozpatrujemy dzisiaj nowelizację ustawy zmieniającej ustawę o gospodarce nieruchomościami, uchwaloną przez Sejm 7 lipca 2005 r. Jest to nowelizacja ustawy z listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

W ustawie chodzi o to, aby osoby z wykształceniem średnim mogły ubiegać się o nadanie licencji zawodowej odpowiednio w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania tymi nieruchomościami, pod warunkiem jednak, że ukończą kurs specjalistyczny, którego program został uzgodniony z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, oraz że złożą wniosek o dopuszczenie do postępowania kwalifikacyjnego do 31 grudnia 2006 r. W przypadku osób, które posiadają wyższe wykształcenie, ukończenie kursu, o którym mowa w pierwszym zdaniu tego przepisu, uznaje się za spełnienie warunku ukończenia studiów podyplomowych, o ile złożą wniosek o dopuszczenie do postępowania kwalifikacyjnego również do 31 grudnia 2006 r.

Ustawa nie wzbudziła żadnych zastrzeżeń ze strony Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisja przedstawia Senatowi wniosek, przedkłada niniejszy projekt uchwały, który został przedyskutowany i jednogłośnie przez komisję zatwierdzony. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie koledze sprawozdawcy? Nie ma chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Ustawa ta została wniesiona jako projekt poselski. Do reprezentowania rządu upoważniony jest minister infrastruktury.

Witam po raz kolejny pana ministra Bratkowskiego.

Chciałbym zapytać, czy pan minister chce zabrać głos w tej sprawie i przedstawić stanowisko rządu.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski:

Bez dodatkowych komentarzy chciałbym tylko powiedzieć, że rząd w pełni popiera stanowisko zajęte w tym projekcie uchwały.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panu ministrowi? Nie widzę zgłoszeń.

Do dyskusji nikt z państwa senatorów się nie zgłosił i nie ma wniosków legislacyjnych.

W tej sytuacji tylko informuję – zamknąwszy dyskusję – że głosowanie nad ustawą zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw odbędziemy pod koniec posiedzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym.

Ustawa ta uchwalona została przez Sejm 7 lipca i tego samego dnia została przekazana do naszej Izby, a 11 lipca, zgodnie z Regulaminem Senatu, skierowałem ją do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisja przedstawiła swoje sprawozdanie, macie je państwo w druku nr 1039A, a sam tekst ustawy – w druku nr 1039.

Proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, panią senator Elżbietę Streker-Dembińską, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

W imieniu Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury przedkładałam sprawozdanie o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym – druk nr 1039.

Komisja rozpatrzyła ustawę w dniu 12 lipca w obecności przedstawicieli rządu, samorządu i legislatorów.

Ta ustawa jest dostosowaniem polskiego ustawodawstwa do postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe.

Ustanawia się zasadę, że spółka, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie o eksploatację autostrady na zasadach określo-

(senator E. Streker-Dembińska)

nych w ustawie, nie pobiera opłat za przejazd autostradą od pojazdów samochodowych, za które została uiszczona opłata za przejazd po drogach krajowych, tak zwana winieta; oczywiście nie pobiera tych opłat w okresie ważności tej opłaty.

Ustawa określa również sposób wnoszenia opłat z Krajowego Funduszu Drogowego na rzecz koncesjonariuszy.

Głównym motywem tej ustawy jest przede wszystkim, tak jak wspomniałam, implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego. I tu zacytuję fragment tej dyrektywy: „W tym samym czasie nie można na ten sam odcinek drogi nałożyć opłat za przejazd i opłat za korzystanie z infrastruktury”.

Podkreślenia wymaga fakt, że projekt ustawy ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. I wspominając o tej dyrektywie, trudno nie nawiązać do art. 7 ust. 3 dyrektywy, który właśnie stanowi o niedopuszczalności kumulacji opłat za korzystanie z infrastruktury. A dzisiaj właśnie z takim stanem faktycznym mamy do czynienia w naszym kraju. Obecnie z jednej strony pobierane są tak zwane winiety, a z drugiej – opłaty za ewentualny przejazd płatnymi autostradami. Powoduje to zwiększenie natężenia ruchu na drogach alternatywnych, ponieważ kierowcy po prostu te płatne odcinki autostrad omijają. Jest to główna przyczyna degradacji dróg, zarówno krajowych, jak i samorządowych, będących w takiej sytuacji drogami wykorzystywanymi do omijania bramek.

Podjęta przez rząd dwa lata temu próba rozwiązania tego problemu poprzez wprowadzenie winiet, wyłącznie winiet, niestety, nie uzyskała poparcia Sejmu. Na autostradach stanęły więc bramki i od tego momentu zaczęły się problemy. Samorządy lokalne i środowiska transportowców wielokrotnie interweniowały, domagając się rozwiązania problemu. Wprowadzone przykładowo przez Autostradę Wielkopolską rozwiązania, które polegały na oferowaniu upustów za przejazdu wielokrotne, niestety, nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. W końcu ubiegłego roku pojawiła się możliwość innego rozwiązania problemu. Z żalem jednak można dzisiaj powiedzieć, że te prace trwały dość długo.

A obecnie mamy taką sytuację, że niszczone są nawierzchnie dróg, występuje nadmierny hałas, zanieczyszczenie powietrza, mieszkańcy mają ogromny dyskomfort, odczuwają niedogodności, ale przede wszystkim czują także zagrożenie dla własnego życia i mienia, albowiem całymi godzinami drogi alternatywne są nieprzejezdne, a samochody o dużym tonażu jeżdżą po drogach zupełnie do tego nieprzystosowanych.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury na swoim posiedzeniu w dniu wczorajszym rozwa-

żała wszelkie argumenty za i przeciw. Może rozpocząć od tych argumentów przeciw.

Argument przeciw to przede wszystkim formułowany przez koncesjonariuszy zarzut niekonstytucyjności ze względu na zmianę warunków dla podmiotu gospodarczego, który zawarł umowę koncesyjną.

Argument przeciw to również wkroczenie w obszar regulacji podmiotów prawnych, które zawarły ze sobą umowę koncesyjną, i obawa, że parlament może wejść w materię, która nie powinna być przez niego ruszana.

To również obawa o uszczuplenie środków Krajowego Funduszu Drogowego. I tu wyjaśnienie: w momencie, kiedy akceptacji nie uzyskała propozycja wprowadzenia winiet, powołano Krajowy Fundusz Drogowy, na który wpływają środki z opłat winietowych wnoszonych od samochodów ciężarowych, ale również z opłat, które wnosi każdy kupujący benzynę, bo są uwzględnione w cenie tej benzyny.

Argument przeciw to również zagrożenie odstąpieniem od umów przez banki finansujące budowę autostrad i równocześnie zapowiadana możliwość wytoczenia przez koncesjonariuszy procesów o odszkodowania.

W toku prac komisji i w dyskusji zasadniczą sprawą była przede wszystkim informacja, jaki ruch odbywa się w tych korytarzach autostradowych – tu oczywiście nie mówimy tylko o jednej autostradzie, bo mówimy o autostradach A2, A4 i kolejnych odcinkach, które będą oddawane do użytku. Było też pytanie, jaki ewentualnie byłby spodziewany ruch po zniesieniu opłat autostradowych. Podam to na przykładzie autostrady A2, w wypadku której koncesjonariusz mówił o potoku pięciu tysięcy sześciuset pojazdów na dobę, a strona rządowa twierdzi, że będzie to około dziewięciu tysięcy pojazdów na dobę.

Ta sprawa oczywiście powoduje natychmiast ogromne dysproporcje w kosztach, bo wiadomo, że wpływy z tego tytułu powinny być różne. W skrajnym wypadku zakładano, że gdyby ustawa weszła w życie, to jeszcze w tym roku należałoby wypłacić 150–210 milionów zł, szacowano też, że w przyszłym roku rekompensata dotycząca dwóch tylko autostrad, dwójki i czwórki, mogłaby dojść do kwoty 500 milionów zł. Rekompensata ta byłaby wypłacana z Krajowego Funduszu Drogowego, który przewiduje, że w tym roku opłata za... Po prostu kwoty wpływające na ten fundusz przekraczają te, które określiłam przed chwilą, a więc te, które należałoby wypłacić koncesjonariuszom, a zatem Krajowy Fundusz Drogowy nie byłby narażony na jakieś specjalne uszczuplenie.

Również pan minister w swojej odpowiedzi informował, że nie jest zagrożony z tego tytułu plan inwestycyjny, który zamierza się realizować z tych środków.

(senator E. Streker-Dembińska)

Trzeba przypomnieć, że w trakcie dyskusji zwrócono uwagę również na to, iż jest prawdopodobieństwo, że w najbliższym czasie – niekoniecznie w tym roku, ale, jak sądzę, na początku przyszłego roku – będą oddawane od użytku kolejne odcinki autostrad, czyli problem przeniesienia się, pojawi się również w innych regionach kraju.

Zastanawiający dla komisji, i to nie tylko komisji senackiej, ale również komisji sejmowej, był fakt podawania przez różne podmioty różnych danych dotyczących przepływu, liczby samochodów. Senatorowie mieli pewien problem z przyjęciem, która z tych liczb jest tak do końca wiarygodna, a ona przecież wpływa na wysokość środków, które trzeba będzie przekazać z funduszu krajowego.

Podobnie dużo kontrowersji budziło to... Jak pamiętamy, zgodnie z projektem rządowym – który, niestety, do komisji senackiej wpłynął już po poprawkach sejmowych – zamierzano zwracać koncesjonariuszom utracone wpływy w wysokości 100%. Sejm uznał, że ta wysokość powinna być nie większa niż 50% kwoty odpowiadającej iloczynowi rzeczywistej liczby pojazdów oraz stawki za opłaty.

To prawda, że szacunki, które były omawiane na posiedzeniu komisji, są rozbieżne, ale przecież jest taka szansa, że życie potwierdzi, iż realne są te najniższe poziomy obciążenia funduszu drogowego. Jednocześnie w związku z przeniesieniem strumieni ruchu pojazdów część środków powróci na konto krajowego funduszu, gdyż taki mechanizm zapisany jest w umowach koncesyjnych. Najprościej byłoby więc przyjąć to rozwiązanie, które mamy przedłożone, i monitorować skutki tego rozwiązania, tak aby w odpowiednim momencie wrócić do dokumentu i dokonać niezbędnych korekt.

To były te argumenty przeciw ustawie.

A teraz argumenty za. Argumenty za to przede wszystkim ustanowienie prawa zgodnego z wymaganiami Unii Europejskiej; to obniżenie kosztów transportu, przede wszystkim transportu krajowego, bo to nasi transportowcy płacą podwójne opłaty; to również sprawa ogromnych strat materialnych, które wywołane są ruchem ciężkiego sprzętu po drogach lokalnych; i to, co chyba jest najważniejsze, czyli kwestia niewyobrażalnych skutków społecznych, bo mieszkańcy miast i wsi na tych trasach od wielu miesięcy protestują, głodują, podejmują różnego rodzaju formy wywierania presji, aby ktoś wreszcie zainteresował się ich problemem.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja ma świadomość, że proponowane rozwiązania są dalekie od doskonałości, że obciążają Krajowy Fundusz Drogowy. Ale w rachunku dotyczącym tej sprawy należy też dostrzec wszelkie inne koszty, w tym również te koszty, które związane są z ko-

niecznością remontowania dróg krajowych i samorządowych, a także koszty ewentualnych wypłat odszkodowań za zniszczone budynki, budowle, zaś o koszcie związanym z bezpieczeństwem mieszkańców nawet nie mówię, gdyż tego po prostu nie da się przeliczyć.

Dziękuję za współpracę wszystkim posłom i senatorom, którzy wykazali ogromną determinację w poszukiwaniu rozwiązania tego trudnego problemu, ale również dziękuję bardzo serdecznie panu ministrowi za to, że robił wszystko, co mógł, aby przybliżyć nas do rozwiązania tej kwestii.

Rozważając wszelkie za i przeciw, mając też na względzie niedoskonałość tego rozwiązania, które, mam nadzieję, będzie krótkotrwałe – gdyż należy się spodziewać wprowadzenia niedługo eurowiniet, co całkowicie sprawę unormuje – a przede wszystkim mając na uwadze dobro mieszkańców miast, miasteczek i wsi, ufam, że Wysoka Izba w swej mądrości podejmie decyzję, która pozwoli w miarę szybko zakończyć nabrzmiały konflikt.

W imieniu Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie pani senator? Nie ma chętnych.

Widocznie przedstawiła pani bardzo przekonujące argumenty za i przeciw.

Ustawa, nad którą w tej chwili debatujemy, była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu upoważniony został minister infrastruktury.

Witam w naszej Izbie sekretarza stanu w resorcie infrastruktury, pana ministra Jana Ryszarda Kurylczyka.

Pragnę zapytać, czy pan minister chciałby przedstawić stanowisko rządu.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Jan Kurylczyk: Tak, proszę.)

Skoro tak, to prosimy na trybunę. Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Jan Kurylczyk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przede wszystkim dziękuję za niezwykle rzetelną informację, którą była łaskawa przedstawić pani senator, pokazując zarówno pozytywne, jak i negatywne aspekty proponowanego rozwiązania.

Zdajemy sobie sprawę, że najlepsze byłoby rozwiązanie docelowe, to znaczy eurowiniety. Niemniej jednak na ostatnim posiedzeniu ministrów infrastruktury w Luksemburgu określono przedział czasowy, w którym sprawa ta zostanie rozwiązana docelowo w całej Unii Europejskiej,

(sekretarz stanu J. Kurylczyk)

jako półtora roku do dwóch lat. Na ten czas musimy czy powinniśmy wprowadzić pewne rozwiązania zastępcze, które spowoduje, iż samochody ciężarowe, obecnie rozjeżdżające nam wszystkie drogi lokalne, pojadą autostradami.

Jest też jedna sprawa, o której nie powiedziano z tej trybuny, winienem ją więc uczciwie przedstawić. Otóż po prostu podrabiane są opłaty za autostrady na naszej wschodniej granicy i rozliczane we własnych firmach jako koszty przejazdu, kierowcy zaś jeżdżą równoległe do autostrad; i tak uzyskują pieniądze za tę opłatę.

Podjęta decyzja spowoduje zlikwidowanie trzech problemów. Po pierwsze, ten, o którym była łaskawa mówić pani senator, a więc dwoistość opłat. Tak więc tu chodzi o zgodność z Unią Europejską. Unia Europejska bywa okrutna w swoich karach – przypomnę choćby karę nałożoną wczoraj na Francję – a one mogą czekać i nas, bo mamy jako jedyne państwo podwójne opłaty i dostaliśmy już dwa ostrzeżenia w tym względzie.

Po drugie, zlikwiduje tę właśnie wspomnianą patologiczną sytuację na granicach, na których te podrabiane bilety, niemożliwe do wychwylenia – bo można by było odszukać je dopiero u inwestorów – rzeczywiście istnieją. My jednak wiemy, że one istnieją i że coś takiego ma miejsce. Opłata li tylko winiet i możliwość wjazdu od razu na autostrady zlikwiduje tę patologię.

I wreszcie trzeci argument to ten, o którym mówiła pani senator, a więc zlikwidowanie problemu dotkliwego dla mieszkańców miejscowości, przez które – mimo autostrad – w dzień i w nocy przejeżdżają ciężarowe samochody, towarzystwa tychże samochodów.

Dołożyłbym do tego jeszcze jeden argument. Otóż u nas, w Polsce, nie ma tradycji opłat za drogi. Uważamy wprawdzie za normalne to, że jak wsiadamy do pociągu, to płacimy za bilet; identycznie jest, gdy korzystamy z każdej innej infrastruktury, bo płacimy. I uważamy to za naturalne. Z jednym wszakże wyjątkiem: nie płaciliśmy nigdy za drogi. No i teraz nie jesteśmy do tego przyzwyczajeni. Oby więc płacenie za nie w związku z niejako przymusem dotyczącym samochodów ciężarowych weszło w nawyk, dlatego że konieczne jest, byśmy do 2013 r. mieli wykonane przynajmniej trzy główne autostrady, co zmieniliby możliwości przejazdów nas samych, jak i tych, którzy przez nasze państwo przejeżdżają z towarami. A brak owych autostrad może zdecydowanie wręcz zahamować możliwości rozwoju kraju.

Prosiłbym wyraźnie i bardzo serdecznie Wysoką Izbę o to, by procedowanie tej właśnie ustawy czy tych poprawek do ustawy było uczynione zgodnie z tym, co rząd postawił przed Wysoką Izbą.

Jedna uwaga na koniec: 70, 100 czy 50%? Negocjowaliśmy kwestię cen przez pół roku. Zdaje-

my sobie sprawę, stawiając tę kwestię, że każdy samochód, który wjeżdża na autostradę, powinien być opłacony. Jest to zgodne z umową, która została zawarta w 1997 r. między koncesjonariuszem a rządem. I wiemy, że może ona zostać zaskarżona, jeżeli będzie to realizowane w inny sposób niż ten, który wynika z umowy. Ale też zdajemy sobie sprawę, że jeżeli koncesjonariusz chce budować kolejne odcinki autostrad, jeżeli chce uczestniczyć w programie autostrad, to również winien przychylić się, kiedy rząd i Wysoka Izba, zarówno Sejm, jak i Senat, patrzą na to inaczej. Po głębokich analizach, dokonywanych zarówno przez stronę rządową, jak i koncesjonariusza, wiemy, że owe 50% może narazić nas na ryzyko, o jakim wspomniałem, zaś 70% stanowi poziom, który nie doprowadziłby do żadnych procesów sądowych, ale zarazem pomniejszałby możliwość wypłat, o których mowa.

Dlaczego to mówię? Dlatego, że w dniu wczorajszym otrzymałem od ministra finansów upoważniające mnie do takiego stwierdzenia, zdecydowane pismo, którego fragment pozwolę sobie przytoczyć. Otóż uchwalenie ustawy w takim kształcie może spowodować wystąpienie koncesjonariuszy z roszczeniami do Skarbu Państwa o naruszenie praw nabytych. Należy szczególnie podkreślić, że zachwianie stabilności planu finansowego projektu może spowodować wycofanie się banków komercyjnych z finansowania przedsięwzięcia, a w konsekwencji wycofanie się z kredytowania autostrad przez Europejski Bank Inwestycyjny. Sytuacja ta spowoduje zagrożenie dla poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa. Przyznam szczerze, że jest to poważne ostrzeżenie, nie Ministerstwa Infrastruktury, a Ministerstwa Finansów, do tego oparte na analizach.

Prosiłbym Wysoki Senat, by również ten element rozważył w swoich dyskusjach. Dziękuję serdecznie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Ale jeszcze chwileczkę proszę zostać, bo teraz przechodzimy do zadawania panu pytań.

Jako pierwszy pan senator Matusiak.

Senator Ryszard Matusiak:

Panie Ministrze, był pan obecny podczas wczorajszej dyskusji na posiedzeniu komisji skarbu państwa, zapewne pamięta pan naszą dyskusję oraz nasze rozważania na ten temat i oceny co do tychże 50%. Ja byłem jedną z tych osób, które przychyliły się do jednego rozwiązania. Ale w związku z tym mam pytanie. Panie Ministrze, czy tego typu groźby budowniczych, koncesjonariuszy umowy, którą zawarli oni na obsługę tych-

(senator R. Matusiak)

że autostrad, nie są przesadzone, czy nie są one wymysłem? Przecież nie ma jeszcze zrobionej analizy dotyczącej liczby przejeżdżających samochodów, są rozbieżne poglądy co do tej wielkości, co do tego, gdzie one się będą poruszać. Czemuż więc jest takie sztywne stanowisko? Mało tego, Ministerstwo Finansów wręcz straszy parlament, że określone postawienie sprawy może się do tego przyczynić. Ale na czym się ono opiera? Czy tylko na wyliczeniach, czy na jeszcze innych przesłankach? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Jasne.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Jan Kurylczyk: Czy mogę od razu, Panie Marszałku?)

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Jan Kurylczyk:

Dziękuję serdecznie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Otóż co pięć lat na wszystkich drogach Rzeczypospolitej przeprowadzane jest badanie strumieni pojazdów, które po tych drogach się poruszają. W tym roku właśnie wypada takie badanie. Pięć lat temu, w 2000 r., była prowadzona taka analiza, a teraz będzie kolejna. I mam też przed sobą taki wydruk, bo co miesiąc, przez cały rok, prowadzimy takowe badania. A więc zarówno owo pismo Ministerstwa Finansów, jak i rozeznanie, które sam posiadam, wynika z fizycznego obliczenia, tegorocznego, już za pół roku, a więc wynika z w miarę rzetelnej analizy stanu rzeczy. Ponadto do projektu „autostrady 2” był wykonany biznesplan, który też podawał strumienie pojazdów. Mieliśmy okazję skonfrontować to, co jest w rzeczywistości, z tamtymi danymi. Przyznaję, że pomyłki czy różnice są niewielkie, rzędu 3–7%, i to przekonuje, iż owe 50% może być zagrożeniem dla projektu, a co najgorsze, jest tak również według Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Bank ten rozumuje następująco: daliśmy kredyt, trzy lata trwały negocjacje, wedle jakich zasad to ma się odbywać, a tu nagle znajduje się w Senacie stwierdzenie, że dawane będzie o połowę mniej. Czyli wynika z tego, iż Wysoka Izba może wkraczać w cywilnoprawne uzgodnienia, które przecież były konsultowane przy udziale rządu, i Ministerstwa Finansów, i Ministerstwa Infrastruktury.

Innymi słowy, opiera się to na w miarę rzetelnej wiedzy, bazującej na badaniach i faktach, Panie Senatorze.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panu ministrowi? Nie.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożył pan senator Jerzy Markowski.

W tej sytuacji proszę Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury o ustosunkowanie się do przedstawionych w trakcie debaty...

(Senator Elżbieta Streker-Dembińska: Ja nie wiedziałam, że pan Markowski złożył wniosek... Jeżeli złożył, to ja też.)

Pani senator też? Ach, Pani Senator, to dobrze, że na sekundę przed zamknięciem dyskusji, bo inaczej byłoby to sprzeczne z regulaminem.

Wobec tego uzupełniam: pani senator Streker-Dembińska, pan senator Markowski i pan senator Jerzy Suchański kolektywnie zgłosili wnioski.

Proszę wobec tego Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury o ustosunkowanie się do wniosków o charakterze legislacyjnym.

Głosowanie nad ustawą o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym przeprowadzimy pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję panu ministrowi Kurylczykowi za kompetentne odpowiedzi na pytania pana senatora Matusiaka.

I przystępujemy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa ta, uchwalona przez Sejm 30 czerwca, trafiła do nas 4 lipca. Tego samego dnia, zgodnie z regulaminem, skierowałem tę ustawę do rozpatrzenia przez Komisję Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja przygotowała sprawozdanie, które państwo macie w druku nr 1012A, a sam tekst ustawy jest w druku nr 1012.

Proszę wobec tego sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Aleksandrę Koszadę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności stanowisko komisji w sprawie uchwalonej przez Sejm w dniu 30 czerwca ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, druk nr 1012.

(senator A. Koszada)

Przedłożona nowelizacja wprowadza zmiany w zakresie korekty liczby posłów wybieranych w poszczególnych okręgach oraz dostosowuje załączniki do aktualnego zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

Państwowa Komisja Wyborcza, działając na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu i do Senatu, przedłożyła Sejmowi wniosek o dokonanie zmiany liczby posłów wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych. Korekty takie dotyczą ośmiu okręgów. Okręgów nr 2 – Wałbrzych, nr 9 – Łódź, nr 13 – Kraków i nr 30 – Katowice dotyczy zmniejszenie o jeden mandat. W wypadku okręgów nr 12 – Chrzanów, nr 15 – Tarnów, nr 20 – Warszawa miasto i nr 35 – Olsztyn jest zwiększenie o jeden mandat.

W wykazach okręgów wyborczych do Sejmu i Senatu wprowadzono zmiany wynikające ze zmian w podziale terytorialnym kraju – ze zniesienia, połączenia, podziału i zmian nazw powiatów.

Wysoka Izba, Komisja Ustawodawstwa i Pracorządności wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z drukiem nr 1012A. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie pani senator sprawozdawcy? Nie, nie widzę chętnych. Dziękuję bardzo.

Informuję, że ustawa, nad którą w tej chwili debatujemy, została wniesiona jako poselski projekt ustawy.

Witam na naszym posiedzeniu pana ministra Kazimierza Czaplickiego, sekretarza Państwowej Komisji Wyborczej.

Chciałbym zapytać pana ministra, czy chce przedstawić stanowisko Państwowej Komisji Wyborczej w tej sprawie.

(Sekretarz Państwowej Komisji Wyborczej Kazimierz Czaplicki: Dziękuję bardzo, Panie Marszałku, jeżeli będą pytania, to odpowiem.)

Dobrze.

Czy wobec tego są pytania do pana ministra Czaplickiego? Też nie ma, tak? Nie ma.

Nikt z państwa senatorów nie zgłosił się do dyskusji, nikt również nie przedstawił żadnych wniosków legislacyjnych.

W tej sytuacji zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie nad zmianą ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej zostanie przeprowadzone w piątek, pod koniec obecnego posiedzenia.

Chyba nigdy nie przeprowadziliśmy rozpatrywania żadnego punktu tak szybko, jak debaty nad tym punktem, którym państwo senatorowie są przecież osobiście zainteresowani, czyli nad ordynacją wyborczą.

Wobec tego teraz **przystępujemy do rozpatrzenia punktu piętnastego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych.

Ustawa ta, uchwalona przez Sejm 17 czerwca, trafiła do nas 20 czerwca. Następnego dnia, czyli 21 czerwca, skierowałem ją do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisja przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie. Zawarte jest ono w druku nr 981A, a tekst ustawy w druku nr 981.

Proszę wobec tego sprawozdawcę komisji...

(Głos z sali: Nie ma sprawozdawcy. Może pan senator Piwoński?)

Proszę sprowadzić tu sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, panią senator Elżbietę Streker-Dembińską, która już pracowała bardzo intensywnie w ostatnim czasie.

(Głos z sali: Chyba jest w telewizji.)

Proszę państwa, Senat chyba jest ważniejszą instytucją niż telewizja? Wobec tego proszę o doprowadzenie pani senator na salę obrad.

(Głos z sali: Zaraz sprawdzę, gdzie jest...)

(Głos z sali: Może senator Piwoński?)

Proszę pana senatora sekretarza o sprowadzenie pani senator.

(Głos z sali: Może najpierw minister?)

No, najpierw musi być sprawozdanie...

Wobec tego zarządzę pięciominutową przerwę na doprowadzenie pani senator.

(Rozmowy na sali)

(Senator Elżbieta Streker-Dembińska: Już mnie Straż Marszałkowska doprowadziła.)

Pani Senator, z tych dwu obowiązków, wobec Senatu i telewizji, ważniejszy jest obowiązek senatora, a ten wobec telewizji jest obowiązkiem wtórnym. Zwracam na to uwagę. Wprawdzie jest pani stosunkowo krótko senatorem, ale dobrze od początku nabierać dobrych nawyków. Rozumiem, że pani przeprosi Wysoką Izbę za to spóźnienie.

(Senator Elżbieta Streker-Dembińska: Bardzo przepraszam Wysoką Izbę, ale to nie telewizja mnie zaabsorbowała, tylko inne, ustronne miejsce... Bardzo państwa przepraszam.)

Przypominam, że mówimy o samorządzie gminnym oraz o ustawie o drogach publicznych. Na wszelki wypadek przypominam.

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Tak, wiem, doskonale pamiętam.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

W imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej przedstawiam spr-

(senator E. Streker-Dembińska)

wozdanie o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych, druk nr 981. Komisja rozpatrzyła tę ustawę w obecności przedstawicieli rządu, samorządu i legislatorów.

Celem ustawy jest stworzenie takich rozwiązań prawnych, które umożliwią radom gmin nadawanie nazw drogom wewnętrznym w rozumieniu ustawy o drogach publicznych. Wprowadzenie tego rozwiązania, jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy, wynika z postulatów środowisk samorządowych. Dla realizacji tego celu niniejsza nowelizacja zmienia ustawę o samorządzie gminnym i ustawę o drogach publicznych. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach herbu, nazw ulic i placów publicznych oraz wznoszonych pomników. Ustawa o drogach publicznych, definiując pojęcie drogi publicznej oraz pojęcie ulicy, jako drogę publiczną rozumie drogę zaliczaną na podstawie ustawy o drogach publicznych do jednej z kategorii dróg, to jest dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych albo gminnych. Ulice leżące w ciągu tych dróg należą do tej samej kategorii co i drogi. Nowelizacja zaś przyznaje radom gmin uprawnienia do nadawania nazw nie tylko ulicom i placom będącym drogami publicznymi, ale również ulicom i placom będącym drogami wewnętrznymi w rozumieniu przywołanej ustawy. Podjęcie uchwały w sprawie nadawania nazwy ulicy lub placowi wewnętrznemu wymagać będzie zgody właścicieli terenów, na których są one zlokalizowane.

Komisja wnosi o przyjęcie zaproponowanych poprawek, które niejako doprecyzowują różnicę między drogą wewnętrzną a ulicą, ponieważ przy okazji proponowanego projektu komisja miała pewne wątpliwości, czy nadaje się nazwy ulicom – ulice rozumiane są tu w myśli definicji z ustawy o drogach publicznych – czy też chodzi o nazwy dróg wewnętrznych. Komisja zdecydowała, że wyraźnie chodzi tu o nazwy dróg wewnętrznych, stąd wszyscy, którzy zamieszkują na osiedlach bądź przy drogach niemających w tej chwili nazw, będą mogli zgłaszać wnioski, wnieść do swoich rad o to, aby takie nazwy nadano. Przede wszystkim uporządkuje to sprawy formalne, również numerację i lokalizację poszczególnych budynków.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnąłby zadać pytanie pani senator?

Pan senator Litwiniec, bardzo proszę.

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Mam pytanie dotyczące numeracji. Otóż na zachodzie Polski pozostały dziwne ślady, nazwijmy to, pobytu kultury austriackiej, czeskiej, niemieckiej. Niektóre ulice są numerowane, powie działabym, tradycyjnie po polsku, czyli prawa strona jest parzysta, a lewa nieparzysta, a numeracja innych ulic biegnie w koło. Powoduje to naturalnie, zwłaszcza dla turystów, pewien bałagan. Czy komisja na temat rozmyślała?

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Komisja nie zajmowała się tym problemem. Jest to, jak myślę, problem władz gmin, które podejmują decyzje o numerowaniu domów. A więc porządek wewnętrzny, prawny na terenie gminy leży w kompetencjach rady gminy.

Marszałek Longin Pastusiak:

Ale czy gminy, Pani Senator... Bo to jest też moje uzupełniające pytanie, jako że ja podzielałam pogląd pana senatora Litwińca, iż powoduje to wielką konfuzję, sam zresztą wielokrotnie padałem ofiarą problemów z tą numeracją, szukając odpowiedniego adresu. Czy gminy nie są więc zobowiązane, by to ujednoczyć, tak by był jakiś ogólnokrajowy system porządkujący te sprawy?

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Na to pytanie nie umiem odpowiedzieć. Być może będzie odpowiedź ze strony ministerstwa.

(Marszałek Longin Pastusiak: W każdym razie ustawa nie reguluje tego?)

Nie, ta ustawa nie reguluje tego.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, pan senator Jarmużek.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Senator, ja, w nawiązaniu do tej wątpliwości komisji, czy nazwę nadaje się ulicy, czy drodze wewnętrznej – bo państwo doszliście do wniosku, że drodze wewnętrznej – chciałbym zapytać, czy zatem będziemy mówili: zamieszkały przy drodze wewnętrznej numer itd.?

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Myślę, że w samej nazwie – ale pozostawimy to już gminom – będzie nazwa albo traktu, albo dro-

(senator E. Streker-Dembińska)

gi, albo ulicy. Ale w ustawie unikamy zapisu, sformułowania „ulica”, ponieważ w ustawie o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest definicja ulicy. Ja przeczytałem państwu tę definicję: ulica jest to droga na terenie zabudowanym, przeznaczonym do zabudowy, zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w której można zlokalizować torowisko tramwajowe. Wobec takiej interpretacji pojęcia ulicy niestety w wielu miejscach pojawiłby się bardzo poważny konflikt. Komisja nie miała upoważnienia do ingerowania w inną ustawę, ewentualnie do wprowadzania do niej zmian, to było poza kompetencjami komisji. Nie chcieliśmy też trochę narazić się na śmieszność, dlatego przyjęliśmy sformułowanie „droga wewnętrzna”. I daję to pewność, że myślimy o tym samym.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie jeszcze zadać pytanie pani senator? Nie ma chętnych.

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

(Senator Elżbieta Streker-Dembińska: Dziękuję bardzo serdecznie i jeszcze raz wszystkich przepraszam.)

Proszę państwa, ustawa ta była poselskim projektem ustawy. Rząd oczywiście ma prawo zając stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy. A upoważniony do zajęcia stanowiska w imieniu rządu został minister spraw wewnętrznych i administracji.

Witam podsekretarza stanu w tym resorcie, pana ministra Jerzego Mazurka.

Chciałbym zapytać, czy pan minister zechciałby przedstawić stanowisko rządu w sprawie tej ustawy? Nie.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytanie do pana ministra?

Bardzo proszę, pani senator Doktorowicz.

Senator Krystyna Doktorowicz:

Bardzo dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, mam takie pytanie, które opiera się na bardzo konkretnym przypadku. Mianowicie posesja należąca do instytucji, w której pracuję w Katowicach, w całości znajduje się na terenie miasta Chorzowa. Nie ma tam żadnych ulic, ponieważ znajduje się to na granicy, a adres tej instytucji jest adresem w Katowicach. Czy ta ustawa zlikwiduje tego typu paradoksalne sytuacje? Jest to dość trudna sytuacja: adres jest katowicki, ale cała siedziba jest w Chorzowie.

A mieści się to na terenie parku. Czy będzie można ustanowić tam ulicę? Dziękuję bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Mazurek:

Nie, Pani Senator, ta ustawa nie zlikwiduje tego problemu, ponieważ dotyczy ona innej materii – daje prawo nazywania ulic. Dotyczy ona sytuacji, kiedy mamy do czynienia z terenem prywatnym, co jest aktualne szczególnie teraz, bo są przecież firmy deweloperskie i bywa tak, że przez środek terenu prywatnego przebiegać będzie droga. My nazywamy to ulicą, chociaż, tak jak pani senator mówiła, ulica to taka droga, po której może przebiegać tor tramwajowy, dlatego też Wysoka Komisja proponuje wprowadzić tu poprawkę. Dotyczy to zatem innej materii, ale też bardzo ważnej, dlatego że właściciel musi wyrazić zgodę na nazwę, którą chce nadać rada.

Jeśli zaś chodzi o numerację, o którą pytał któryś z panów senatorów, to reguluje to inna ustawa – jest to prawo geodezyjne. A ministrem właściwym do ustalania numeracji, o czym mówił pan marszałek, jest minister infrastruktury. Reguluje to więc całkiem inna ustawa oraz rozporządzenie ministra infrastruktury, w którym mówi się o sposobie nadawania numeracji poszczególnym budynkom, znajdującym się przy danych ulicach.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panu ministrowi? Nie widzę.

Dziękuję bardzo.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do dyskusji.

Pan senator Lipowski zgłosił wnioski o charakterze legislacyjnym. W tej sytuacji proszę Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej o ustosunkowanie się do wniosków pana senatora Lipowskiego.

Głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia.

(Senator Janusz Bargieł: Panie Marszałku, przepraszam, taka uwaga, tu jest napisane: uwagi do ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym, więc jak to można...)

Co to jest? Regulamin nie przewiduje uwag, tylko albo wnioski legislacyjne... Uwagi można zgłosić w czasie pytań, w czasie dyskusji, ale nie...

(Głos z sali: To nie są wnioski o charakterze legislacyjnym. Wycofujemy...)

(marszałek L. Pastusiak)

To proszę wcześniej mnie uprzedzać o tym, że nie są to wnioski o charakterze legislacyjnym, lecz przemówienie*. I proszę też, Panie Sekretarzu, notować prawidłowo.

W tej sytuacji informuję, że nie było żadnych wniosków o charakterze legislacyjnym, było przemówienie, wobec tego nie ma potrzeby, aby Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej ustosunkowała się do tego.

Głosowania nad ustawą o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych przeprowadzimy pod koniec obecnego posiedzenia.

Wysoka Izbo, i tak oto **przystępujemy do rozpatrzenia punktu szesnastego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 30 czerwca 2005 r. 4 lipca została przekazana do naszej Izby i tego samego dnia skierowałem ją do dwóch komisji, mianowicie do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisje przygotowały swoje sprawozdania, które zawarte są w drukach nr 1002A i 1002B, zaś sam tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1002.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, pana senatora Stanisława Huskowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Stanisław Huskowski:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Szanowni Państwo Senatorowie!

Kiedy w przeddzień przystąpienia Polski do Unii Europejskiej starosta powiatowy w Strzelcach Opolskich kazał swoim pracownikom zdjąć godło państwowe z budynku starostwa powiatowego, założyć herb starostwa i umieścić dwujęzyczne napisy, w Polsce zawrzało. Sprawa znana była z mediów. Zajął się nią prokurator. Wprawdzie nie znalazł znamion przestępstwa, ale skłoniło to grupę posłów do tego, by doprecyzować przepisy obowiązujące w tym zakresie, tak aby były jednoznaczne.

Sprawę tę regulowała dotychczas zarówno ustawa z 31 stycznia 1980 r. o godle i barwach Rzeczypospolitej Polskiej, jak i dekret jeszcze z 1955 r., dokładnie z 7 grudnia 1955 r. Ta nowela faktycznie niewiele zmienia, jeśli chodzi o stan prawny, ale przenosi zapisy z dekretu z 1955 r. do ustawy z 1980 r., poszerzając jej zakres tematyczny choćby o część o pieczęciach państwowych

– proponuje się zatem poszerzyć również nazwę ustawy – a jednocześnie doprecyzowuje te zapisy i wprowadza sprawę kompetencji prezydenta Rzeczypospolitej: doprecyzowuje jego kompetencje, jeśli chodzi o žalobę narodową. Jest to zatem ustawa porządkująca, doprecyzowująca.

Nasza komisja, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, po zajęciu się tym tematem, postanowiła zaproponować poprawki mające charakter wyłącznie legislacyjny. Rozgorzał wokół tego pewien spór prawny. W każdym razie uważamy, że produkt Sejmu jest niedoskonały, ponieważ Sejm po raz drugi, powiedziałbym – ponieważ po raz pierwszy było to w 1980 r. – uchyła, tym razem w całości, dekret z 1955 r. Ustawa z 1980 r. uchyłała część zapisów tego dekretu, a obecna ustawa, naszym zdaniem, powinna uchylić pozostałą część dekretu, przenosząc odpowiednie zapisy, tak jak już mówiłem, do ustawy. Jednak wydaje się, że zostało to dotychczas zrobione niezgodnie ze sztuką legislacyjną – i z tego wynikają nasze poprawki. Merytorycznych uwag nie mamy.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zanim udzielię głosu panu senatorowi Czaj, chciałbym powiedzieć, że w sprawie tego godła, które tu jest, byliśmy zaskarżeni do sądu w związku z nieprawidłowościami. Wprawdzie wygraliśmy ten proces, ale ja uzyskałem obietnicę, że do końca tej kadencji w Senacie Rzeczypospolitej będzie wisiało prawidłowe godło.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, pana senatora Gerarda Czaję, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie Ministrze!

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności z uwagą pochyliła się nad omawianym dokumentem, bowiem sprawy godła, barwy, hymnu są ważne. Są to nasze symbole narodowe i w związku z tym trzeba było podejść do tego bardzo poważnie, nie tylko dzisiaj, bo przypominam, że w 2002 r. również tu, na tej sali, rozmawialiśmy o symbolach narodowych.

Kontynuując niejako wypowiedź pana senatora Huskowskiego, chcę dodać, że wyczyn pana starosty powiatu strzeleckiego nie doczekał się sądu czy nie uznano tego za przestępstwo, bowiem obowiązujące w tym czasie przepisy, dotychczasowe przepisy nakładały obowiązek umieszczania symboli czy godła itd. wewnątrz, a nie na zewnątrz obiektów. Dlatego, nie wchodząc w spór między starostą, prokuratorem czy

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator G. Czaja)

województwa, warto było doprecyzować te przepisy. I tak się stało.

Tak jak powiedział pan senator, dokonano nowelizacji tych przepisów, aby nie było możliwości ich swobodnej interpretacji. Określono reguły i zasady dotyczące umieszczania tablic urzędowych, wprowadzono precyzyjne przepisy w zakresie żałoby, zapisano, kto i w jakich okolicznościach ogłasza żałobę narodową, przeniesiono oczywiście też te sprawy, o których mówił tu dokładnie pan senator, dotyczące pieczęci – precyzyjnie określono, jak ma wyglądać pieczęć państwowa, jak ma wyglądać pieczęć Sejmu Rzeczypospolitej, Senatu, prezydenta i jak ma wyglądać pieczęć urzędowa. Pieczęcie te mają określony napis i określone wymiary. Ustawa to precyzuje. I jeszcze jedna ważna sprawa. W ustawie tej dokonano zmiany, bowiem dotychczas obowiązujące przepisy, pochodzące właśnie z dekretu z 1955 r., posługiwały się jeszcze nazwą „Polska Rzeczpospolita Ludowa”, więc doprecyzowano to zgodnie z obecnie obowiązującym nazewnictwem.

W tej sytuacji Komisja Ustawodawstwa i Praworządności, podobnie jak Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, proponuje dwie poprawki mające charakter legislacyjny. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję senatorowi.

Zgodnie z regulaminem można teraz zadawać pytania sprawozdawcom.

Czy są pytania do senatorów sprawozdawców?

Bardzo proszę, senator Litwiniec, republikanin niewątpliwie.

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję, Panie Marszałku, tym bardziej że być może mam pytanie zadawane raz na tysiąc lat.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Ale do kogo?)

Do obydwu sprawozdawców. Otóż ja mam taki sam pogląd, że symbole w tych trzech sferach, dotyczące naszej tożsamości narodowej, odgrywają wielką rolę, wielką rolę wzorotwórczą, i że należało tu doprowadzić do prawdy i prawa. Na przykład...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Panie Senatorze, pan pamięta, że na pytanie jest minuta.)

Tak. To jest pytanie.

Na przykład stało się tak z wyglądem pieczęci. I teraz pytanie. Czy komisja obradowała nad podobnym doprowadzeniem do właściwych znaczeń słów hymnu narodowego? To jest być może pytanie zadawane raz na tysiąc lat. A co mam na

myśli, stawiając to pytanie? Niechaj zacytuje jedno niecałe zdanie: „tak przykazał Bonaparte, jak zwyciężać mamy”. Dziś wiemy, że Bonaparte był to wielki krętacz. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

A, pięknie. Dziękuję.

(Senator Gerard Czaja: Panie Senatorze, można?)

Tak, bardzo proszę.

Senator Gerard Czaja:

Panie Senatorze, akurat przepisy tej ustawy regulowały sprawy dotyczące pieczęci i innych takich kwestii, nie ustosunkowywano się do treści hymnu, w komisji nie było żadnej dyskusji na ten temat.

(Senator Bogusław Litwiniec: Dziękuję bardzo, raz na tysiąc lat...)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy drugi sprawozdawca też chciałby coś powiedzieć?

Senator Stanisław Huskowski:

Wydaje mi się, że pan senator Litwiniec niedokładnie zacytował ten fragment hymnu narodowego. Tam jest: „dał nam przykład Bonaparte, jak zwyciężać mamy”.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Tak.)

Zgadza się pan?

(Rozmowy na sali)

(Senator Irena Kurzępa: A inaczej powiedział?)

Tak.

(Senator Bogusław Litwiniec: ...na tysiąc lat pomylił się pan senator Litwiniec. Przepraszam.)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

„Co nam obca przemoc wzięła, szabłą odbierzemy”. To jest taka archaiczna piosenka, może to i dobrze, że nie ma tam... Polska jest sielskim krajem, leży sobie między Wschodem a Zachodem, no i tak to jest. Ja myślę, że im dłużej Polska będzie trwała, tym ten hymn będzie lepszy, tym ta piosenka będzie lepsza.

(Senator Gerard Czaja: Panie Marszałku, jestem wolny?)

Tak, jest pan wolny. Dziękuję.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako poselski projekt ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw wewnętrznych i administracji.

Podsekretarz stanu, pan Jerzy Mazurek, jest obecny i już zabierał głos.

(wicemarszałek K. Kutz)

Czy chciałby pan zająć stanowisko w tej sprawie? Nie.

Niemniej jednak senatorowie, zgodnie z naszym regulaminem, mogą teraz pytać...

(Senator Janusz Bargieł: Raz na tysiąc lat.)

...pana ministra. Raz na tysiąc lat można mu też zadać pytanie w sprawie hymnu. (Wesołość na sali)

Nie ma pytań? Nie ma.

Otwieram dyskusję.

I przypominam o tym, na czym ona polega.

Ponieważ zapisana jest jedna osoba, mianowicie pani senator Dorota Simonides – z Opola, Opolszczyzny – zapraszam ją na mównicę.

Senator Dorota Simonides:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zabieram głos dlatego, że ten wspomniany incydent zdarzył się na Opolszczyźnie. Chcę powiedzieć, że gdyby zdarzył się on gdziekolwiek indziej, w innym województwie, nie byłoby takiego rwetesu na całą Polskę, jaki był właśnie z tego powodu, że zdarzył się u nas. A krzyk był, bo przez dwa dni nie było godła na elewacji budynku starostwa w Strzelcach Opolskich. Ten krzyk i rwetes był dlatego, że ten starosta wywodzi się z mniejszości niemieckiej, wybrała go mniejszość niemiecka i że pojawiły się tam tablice w dwóch językach, polskim i niemieckim.

Przy tej okazji chcę zwrócić uwagę na to, jak delikatna jest ta cała sprawa, jeżeli w jakimś województwie mieszka mniejszość. Gdyby poseł katolicko-narodowy nie podniósł takiego rwetesu, to po prostu, powiem szczerze, nie byłoby dziś tej nowelizacji. Zatem z jednej strony to dobrze, ale z drugiej strony pokazuje to, jak ogromne są napięcia na terenie, gdzie mieszka mniejszość – momentalnie wszyscy huzia na mniejszość niemiecką. Starosta natychmiast został zwolniony. Choć wojewoda opolski, pani Rutkowska, zgłosiła sprawę do prokuratury, prokuratura nie przyjęła sprawy, bo nie było to złamanie prawa, bo wiem poprzednia ustawa – o czym mówili tu już panowie sprawozdawcy – mówi, że godło może tam być, ale nie jest to obligatoryjne. Tak więc procesu nie było, ale starosta nie sprowadzono z powrotem na stanowisko, nie pozwolono mu go objąć, mimo że był znakomitym, merytorycznie dobrym starostą.

W tej chwili – a zabieram głos, żeby to właśnie powiedzieć – Śląsk Opolski jest bodaj jedynym województwem w całej Polsce, w którym na każdym gmachu starostwa, urzędu, gminy, szkoły wisi polskie godło. I w ten sposób ta nowela dowodzi, że naprawdę potrzebna jest precyzja i że to jedno słowo doprowadziło wreszcie do tego, że godło polskie wisi wszędzie tam, gdzie musi wisieć. I bez

złośliwości chcę powiedzieć, że zrobiliśmy też „wycieczkę” po innych województwach i odkryliśmy mnóstwo budynków bez godła. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Oto przykład wielkiej pożyteczności istnienia mniejszości niemieckiej na Opolszczyźnie, co też – można powiedzieć – dowodzi walorów demokracji.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zgodnie z art. 52 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

W trakcie dyskusji nie zgłoszono wniosków o charakterze legislacyjnym, ale komisje przedstawiły różne poprawki. Zgodnie więc z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisję Ustawodawstwa i Praworządności o ustosunkowanie się do tych przedstawionych różnych punktów widzenia i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Teraz przechodzimy do punktu siedemnastego...

Dziękuję panu ministrowi. Czy pan minister wszystko u nas odbył?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Mazurek:

Tak. Dziękuję, Panie Marszałku.

Jeśli pan marszałek pozwoli, to powiem tylko jedno czy dwa zdania. Otóż jest przygotowywana nowelizacja ustawy o godle, barwach i hymnie narodowym. Przygotowuje to pan prezydent, Kancelaria Prezydenta z ekspertami. Z wnioskiem, żeby tę ustawę doprecyzować, wystąpili – oprócz posłów – też sami samorządowcy na posiedzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję. Do widzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siedemnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto piątym posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. Do Senatu została przekazana w dniu 20 czerwca 2005 r., a marszałek Senatu w dniu 21 czerwca 2005 r., zgodnie

(wicemarszałek K. Kutz)

z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 986, a sprawozdanie komisji w druku nr 986A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator Aleksandrę Koszadę o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Z upoważnienia Komisji Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiam stanowisko komisji w sprawie uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. Nowelizacja dotyczy egzekucji z rachunków bankowych, czyli art. 890 §2 k.p.c.

Przypominam, że obecne, obowiązujące od dnia 5 lutego 2005 r., brzmienie tego artykułu zostało ustalone w wyniku uchylecia ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Celem tej zmiany było przeciwdziałanie praktykom nieuczciwych dłużników omijających egzekucję sądową przez usuwanie spod egzekucji środków pieniężnych znajdujących się na rachunkach bankowych.

Na konieczność powrotu do stanu prawnego sprzed nowelizacji k.p.c. z dnia 2 lipca 2004 r. wpłynęły żądania pracowników służby zdrowia dotyczące ochrony wynagrodzeń. W międzyczasie, w dniu 4 marca bieżącego roku, przyjęto ustawę o ochronie wypłaty wynagrodzeń osób zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej, której celem była ochrona wypłat wynagrodzeń właśnie tych pracowników. Ustawa ta ma charakter epizodyczny i obowiązuje do końca bieżącego roku. Stanowi pozakodeksową regulację. Dla danej dziedziny stosunków w systemie prawa kodeks postępowania cywilnego stanowi ustawę podstawową, dlatego ustawę z dnia 4 marca bieżącego roku należy traktować jako odstępstwo od zasad obowiązujących w systemie prawnym. Zresztą pragnę przypomnieć, że Senat, rozpatrując tę ustawę, wskazywał, iż zmiany w niej wprowadzane powinny być dokonywane w drodze nowelizacji k.p.c. A obecna nowelizacja zapewnia ochronę wynagrodzeń za pracę bez zróżnicowania dłużników i uprzywilejowania podmiotowego.

Zakaz wypłat z rachunku bankowego nie będzie dotyczył bieżących wypłat na wynagrodzenia

za pracę wraz z podatkami i innymi ciężarami ustawowymi oraz na zasądzone alimenty i renty o charakterze alimentacyjnym zasądzone tytułem odszkodowania. Określona została także wysokość dopuszczalnych bieżących wypłat. Wynoszą one nie więcej niż przeciętne miesięczne wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłoszone na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wypłata ma nastąpić po złożeniu komornikowi odpisu listy płac lub innego wiarygodnego dowodu lub tytułu wykonawczego stwierdzającego obowiązek alimentacyjny. Wypłaty będą dokonywane przez bank po otrzymaniu zezwolenia od komornika.

Ustawa uchyla ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o ochronie wypłaty wynagrodzeń osób zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej. Wprowadza się także przepis przejściowy, zapewniający ciągłość prowadzenia postępowań, uwzględniający bezpośrednio działanie nowej ustawy.

Wysoka Izba, Komisja Ustawodawstwa i Praworządności, stojąc na stanowisku, że wynagrodzenie za pracę jako takie zasługuje na szczególną ochronę, wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z drukiem nr 986A. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem senatorowie mogą stać i pytać pani senator sprawozdawcy.

Czy są zapytania? Nie ma.

Dziękuję pani.

(Senator Aleksandra Koszada: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako prezydencki projekt ustawy oraz jako projekty poselskie. Do reprezentowania stanowiska prezydenta RP w toku prac parlamentarnych została upoważniona Jolanta Szymanek-Deresz, szef Kancelarii Prezydenta RP, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Toteż witam podsekretarza stanu w ministerstwie sprawiedliwości, pana Andrzeja Grzelaka, i pytam, czy chciałby zabrać głos.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Ze względu na wyczerpujące przedstawienie sprawy przez panią senator – nie. Dziękuję bardzo.)

Dziękuję. Rozumiem.

Niemniej, zgodnie z regulaminem, pytam, czy są zapytania do pana ministra. Nie widzę zgłoszeń.

Otwieram dyskusję.

Nikt się nie wpisał na listę.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywil-

(wicemarszałek K. Kutz)

nego zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu osiemnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto szóstym posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. Do Senatu została przekazana w dniu 4 lipca 2005 r., a marszałek Senatu w dniu 4 lipca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1010, a sprawozdanie komisji w druku nr 1010A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senatora Gerarda Czaję o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy. Proszę, Senatorze.

Senator Gerard Czaja:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo!

Coraz częstszym zjawiskiem w procesach gospodarczych staje się rozpatrywanie sporów w innej instytucji niż sądy powszechne, a mianowicie w instytucji, która się nazywa sądy polubowne. Nie chciałbym niczego ujmować sądom powszechnym, ale w wypadku sądów polubownych mamy większe możliwości niż w sądach powszechnych. Mamy możliwość wyboru arbitra o określonych kwalifikacjach, mamy możliwość wyboru miejsca, mamy możliwość wyboru języka, jest zdecydowanie większa szybkość postępowania, są mniejsze koszty, wreszcie jest niejawnosc postępowania, a szczególnie w procesach gospodarczych zachowanie tajemnicy handlowej jest bardzo ważną, istotną sprawą.

Komisja bardzo pozytywnie oceniła przedłożenie rządowe w tej sprawie. Należy również zaznaczyć, że pozytywnie oceniła je pod tym względem, że oddziaływanie rozciągnięte zostało na sferę międzynarodową, bo obrót cywilnoprawny obecnie coraz częściej dotyczy terenów poza granicami kraju.

Nie chcę opisywać czy omawiać, jak wygląda takie postępowanie. To dokładnie precyzuje ustawa. Ustawa precyzuje również to, czym i w jaki sposób kończy się postępowanie w sądzie polubownym.

I jeszcze jest kwestia, jak sądzę, najważniejsza: że wyrok sądu polubownego ma taką samą moc prawną jak wyrok sądu państwowego.

W tej sytuacji komisja pozytywnie ocenia projekt i wprowadza jedynie kilka, a dokładnie pięć, poprawek, które mają tylko i wyłącznie charakter legislacyjny i porządkowy. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem można stawiać senatorowi sprawozdawcy zapytania.

Czy są takowe?

(Senator Janusz Bargieł: Nie ma.)

Nie ma.

Dziękuję panu.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Na sali gościmy znanego nam już podsekretarza stanu, pana Andrzeja Grzelaka.

Pytam, czy chciałby pan zabrać głos w sprawie tej ustawy.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Dziękuję bardzo. Jest podobnie jak w wypadku poprzedniej sprawy.)

Bardzo się pan oszczędza, Panie Ministrze. (Wesołość na sali)

Niemniej, zgodnie z Regulaminem Senatu, senatorowie mogą stawiać panu pytania.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Oczywiście.)

Czy są pytania do pana ministra? Nie ma. Szczęściarz.

(Głos z sali: Oszczędzamy pana ministra.)

Otwieram dyskusję.

Ponieważ nikt się do niej nie zapisał, to ją zamykam.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Panie Ministrze, to była pańska ostatnia ustawa tutaj, tak?

(Głosy z sali: Nie, nie, nie.)

Jeszcze nie? A już się chciałem z panem pożegnać. Ale w takiej sytuacji pożegnamy się później.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziewiętnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto piątym posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. Do Senatu została przekazana w dniu 20 czerwca 2005 r., zaś marszałek Senatu w dniu 21 czerwca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Prawo-

(wicemarszałek K. Kutz)

rządności. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 982, a sprawozdanie komisji w druku nr 982A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator Aleksandrę Koszadę o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji. Proszę.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Z upoważnienia Komisji Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiam stanowisko komisji w sprawie uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, druk nr 982.

Celem nowelizacji jest skorygowanie rozwiązań przyjętych dla wdrożenia dyrektywy nr 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r., mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych, a także zapewnienie pełnej zgodności tej ustawy ze wspomnianą dyrektywą.

Skreśla się więc art. 12 ustawy, który nakładał na prawnika zagranicznego, wpisanego w Rzeczypospolitej Polskiej na listę prawników zagranicznych, obowiązek corocznego przedstawiania organowi prowadzącemu listę zaświadczenia z jego państwa macierzystego o zarejestrowaniu w tym państwie jako osoby uprawnionej do wykonywania zawodu odpowiadającego polskiemu zawodowi adwokata lub radcy prawnego.

Komisja Europejska wskazała, że państwo macierzyste prawnika zagranicznego ma obowiązek informowania właściwych organów państwa, w którym prawnik ten prowadzi działalność na zasadach określonych w dyrektywie, o zamiarze wszczęcia przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, sugerując, że tą drogą można uzyskać informacje o ewentualnej utracie przez prawnika uprawnień do wykonywania zawodu w państwie macierzystym.

Ze względu na brak zbieżnych unormowań odnoszących się do prawników spoza Unii Europejskiej wprowadza się art. 20a, który utrzymuje obowiązek przedstawiania zaświadczenia przez prawników spoza Unii Europejskiej.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, W imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z drukiem nr 982A. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Niemniej, zgodnie z regulaminem, można sprawozdawcy stawiać pytania. Czy są pytania?

(Senator Janusz Bargieł: Nie, nie widzę zgłoszeń.)

Nie ma. Dziękuję.

(Senator Aleksandra Koszada: Dziękuję.)

Dziękuję, Pani Senator.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

W tym miejscu chciałbym przeprosić obecnie tu pana ministra Grzelaka, którego przedstawiłem jako podsekretarza stanu, a który jest sekretarzem stanu. Myślę, że pan to jakoś przeżyje, a ja nie będę powoływał komisji specjalnej, żeby zbadać przyczynę tego błędu. Przepraszam.

Chciałbym zapytać pana, czy pan chce zabrać głos w sprawie tej ustawy.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Mamy dzisiaj taką sytuację, że sprawozdawca zawsze wyczerpuje zagadnienie, w związku z tym nie bardzo widzę możliwość, żebym mógł coś dodać, i rezygnuję z zabierania głosu. Dziękuję.)

Jest pan szczęściarzem.

Niemniej, zgodnie z regulaminem, można pana ministra pytać.

Czy ktoś chce zapytać pana ministra w sprawie ustawy? Nie ma chętnych.

Na pewno nie ma nikogo chętnego?

(Senator Janusz Bargieł: Tak, nie ma.)

Otwieram dyskusję.

I ponieważ nikt się nie zapisał do głosu, to ją zamykam.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto szóstym posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. Do Senatu została przekazana w dniu 4 lipca 2005 r. I w dniu 4 lipca 2005 r. marszałek Senatu, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1000, a sprawozdanie komisji w druku nr 1000A.

(wicemarszałek K. Kutz)

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator Ewę Serocką o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji. Proszę, Pani Senator.

Senator Ewa Serocka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności sprawozdanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Tekst ustawy zawarty jest w druku senackim nr 1000, o czym przed chwilą mówił pan marszałek.

Pierwotna ustawa wzbudziła wiele protestów w środowiskach pracodawców. Była to przecież legitymizacja odpowiedzialności karnej podmiotów zbiorowych. Największym oponentem była tu Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, która skierowała skargę do Trybunału Konstytucyjnego, zarzucając ustawie niezgodność z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. I 3 listopada 2004 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż osiem artykułów ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary jest niezgodnych z Konstytucją Rzeczypospolitej. Przepisy te straciły moc z dniem 30 czerwca 2005 r. Mając na uwadze orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, Sejm znowelizował wszystkie przepisy, co do których stwierdzono niezgodność z ustawą zasadniczą.

Zgodnie z brzmieniem ustawy znowelizowanej przez Sejm podmiot zbiorowy będzie odpowiedzialny jedynie za czyny tych osób fizycznych, co do których zapadł wyrok skazujący za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe wskazane w ustawie.

Z ustawy usunięto przepisy zbyt szerokie oraz określono górną i dolną granicę kar za popełnione czyny zabronione.

W nowelizacji ustawy określono też pozycję procesową podmiotu zbiorowego w postępowaniu karnym oraz karnym skarbowym, a także zasady reprezentowania podmiotu zbiorowego.

(*Głos z sali: Co znaczy „zbiorowego”?*)

Posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności poświęcone ustawie o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary odbyło się w dniu 12 lipca 2005 r., a sprawozdanie w sprawie ustawy zostało zawarte w druku senackim nr 1000A.

W trakcie dyskusji zgłoszono siedem poprawek, z czego pierwsza, choć wydaje się poprawką interpunkcyjną, jest jednak poprawką legislacyjną. Druga poprawka jest również legislacyjna,

choć na pierwszy rzut oka wydaje się językowa. Trzecia poprawka przywraca przedłożenie rządowe jako bardziej precyzyjne i spełniające wskazówki zawarte w wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Poprawka czwarta powoduje podwyższenie kary pieniężnej orzekanej wobec podmiotu zbiorowego z 3% przychodu osiągniętego przez ukarany podmiot w roku obrotowym do 10%. Komisja wyszła z założenia, że kara 3% tego przychodu będzie zbyt mało dotkliwa dla karanego podmiotu, a sąd orzekający będzie miał zbyt małe pole do orzekania co do wysokości kary w stosunku do czynu. Poprawka piąta doprecyzowuje zastosowane odniesienie. Poprawka szósta polega na zmianie wyrażenia na określenie szersze, adekwatne do stosowanych w przepisach kodeksu postępowania karnego. Poprawka siódma dopuszcza możliwość ustanowienia obrońcy dla podmiotu zbiorowego oskarżonego o czyn zabroniony.

Wszystkie rozważania na temat omawianej dzisiaj ustawy są teoretyczne, bo ustawa jest martwa. Ministerstwo Sprawiedliwości nie zanoowało do tej pory żadnych postępowań prowadzonych w polskich sądach w sprawach przeciwko podmiotom zbiorowym za czyny zabronione pod groźbą kary.

Komisja po wysłuchaniu stanowiska rządu zaakceptowała zgłoszone poprawki i przedkłada je Wysokiemu Senatowi, wnosząc o ich przyjęcie. Treść poprawek wraz ze stanowiskiem komisji znajduje się w druku nr 1000A, o czym mówiłam wcześniej. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem można teraz stawiać sprawozdawcy pytania.

Czy są zapytania do sprawozdawcy?

Bardzo proszę.

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję bardzo.

Moje zapytanie ma prawdopodobnie charakter interpretacyjny. Otóż czy za podmiot zbiorowy można by uznać Poczta Polska, jeśli niewątpliwie dopuściłaby do groźnego wypadku, nie sprawdzając należycie listów, które mogą zawierać truciznę włożoną tam przez terrorystów? Dziękuję. Takie wypadki zdarzają na świecie.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Proszę, Pani Senator.

Senator Ewa Serocka:

Nie czuję się upoważniona do aż tak szerokiej interpretacji przepisów. Myślę, że pan minister

(senator E. Serocka)

będzie uprzejmy odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ jest to pytanie... no, właściwie chodzi tu trochę o wykładnię prawa. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

W odpowiednim momencie zadamy to pytanie, Panie Senatorze, obecnemu tu ministrowi. Nareszcie będzie miał tutaj jakieś pole do popisu.

(Senator Ewa Serocka: Mogę już zejść z trybuny? Jestem wolna, tak?)

Tak, dziękuję pani.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Jeszcze raz witam pana ministra Grzelaka i pytam, czy chciałby zabrać głos w tej sprawie, a przy okazji odpowiedzieć na pytanie. Bo słyszał pan, padło tu pewne bardzo interesujące pytanie. Czy pan przemówi?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Ja tylko jednym zdaniem odpowiem na to pytanie...)

A nie nęci pana, by z trybuny?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: A proszę bardzo.)

Witam pana, już w bliskości.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Otóż chcę powtórzyć, bo to zostało wcześniej przez panią senator wskazanę, iż ta nowelizacja jest wykonaniem, że się tak wyrażę, dyrektywy Trybunału Konstytucyjnego, co spowoduje, że ustawa podstawowa będzie zgodna z konstytucją.

Poprawki, które tutaj zostały wniesione, po prostu usprawniają te przepisy. Wnosiłbym więc o ich przyjęcie przez Wysoką Izbę.

A jeżeli idzie o odpowiedź na pytanie pana senatora, to chcę powiedzieć tak: z art. 2 wynika, że wyłączone z takiej odpowiedzialności są jednostki Skarbu Państwa. Tak że tutaj i Poczta Polska... No, jeżeli w wypadku jakiejś jednostki byłby nawet minimalny udział Skarbu Państwa, to ta jednostka będzie wyłączona. Tak brzmi odpowiedź. A więc Poczta Polska nie mogłaby być tutaj... Dziękuję bardzo

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Panie Ministrze.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Dziękuję.)

Niech pan jeszcze chwileczkę zaczeka, ponieważ zgodnie z regulaminem senatorowie mogą panu zadawać dalsze pytania.

Czy są pytania do pana ministra? Nie.

Dziękuję panu ministrowi.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak: Dziękuję bardzo. Nie ma chętnych.)

Nie.

Otwieram dyskusję.

Ponieważ nikt się nie zapisał do dyskusji, to ją zamykam.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Zdaje się, Panie Ministrze, że w tym momencie mogę panu podziękować za przybycie.

(Głosy z sali: Jeszcze nie, jeszcze nie)

Jeszcze nie? Boże święty!

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto szóstym posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r., a do Senatu została przekazana w dniu 4 lipca 2005 r. Marszałek Senatu w dniu 4 lipca, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1003, a sprawozdanie komisji w druku nr 1003A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator Aleksandrę Koszadę o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Panie Marszałku.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Strasznie panią eksploatują.)

No trudno, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności przedstawić stanowisko komisji w sprawie przyjętej przez Sejm w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, druk nr 1003.

Nowelizacja ustawy ma na celu zapewnienie zgodności przepisów z obowiązującym od 1 sty-

(senator A. Koszada)

cznia 2004 r. dwuinstancyjnym systemem sądownictwa administracyjnego.

Ze względu na unormowanie art. 176 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne, ustawa z jednej strony przewiduje stosowną modyfikację odpowiednich przepisów, z drugiej zaś ustanawia przepis przejściowy, zgodnie z którym sprawy ze skarg, o których mowa w art. 26 pkt 2 i art. 38 pkt 2, wniesionych do Naczelnego Sądu Administracyjnego przed dniem jej wejścia w życie, w których postępowanie nie zostało zakończone, podlegają rozpoznaniu przez właściwy wojewódzki sąd administracyjny.

Ustawa nie wzbudziła żadnych kontrowersji. W imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z drukiem 1003A. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z Regulaminem Senatu pytam: czy są zapytania do sprawozdawcy? Nie.

Dziękuję, Pani Senator.

(Senator Aleksandra Koszada: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona przez komisję sejmową.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu, czyli bardzo dobrze już nam znanego pana ministra, czy chciałby zabrać głos w tej sprawie.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Andrzej Grzelak:

Dziękuję bardzo.

Regulacja ta wynika z wymogu konstytucyjnego. Tak więc nie ma tutaj wiele do dodania. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Ja również panu dziękuję.

Zgodnie z regulaminem można teraz stawiać pytania panu ministrowi. Czy są takowe? Nie ma. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Ponieważ nikt się do niej nie zapisał, to ją zamykam.

Oznajmiam, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

I w tym momencie, zdaje się, mogę pana ministra naprawdę pożegnać. Do widzenia, Panie Ministrze.

Proszę państwa, ogłaszam przerwę w obradach do godziny 10.00 dnia jutrzejszego.

A teraz będą jeszcze komunikaty.

Senator Sekretarz Janusz Bargiel:

Posiedzenie wspólne Komisji Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i z Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej odbędzie się w dniu dzisiejszym, to jest 13 lipca, bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w sali nr 182.

Wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, poświęcone rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych podczas obrad plenarnych Senatu do ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, druk senacki nr 984, odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, dotyczące rozpatrzenia wniosków zgłoszonych podczas obrad plenarnych Senatu do ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej, druk senacki nr 1002, odbędzie się godzinę po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, dotyczące rozpatrzenia uwag zgłoszonych podczas obrad plenarnych Senatu do ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych, druk senacki nr 981, odbędzie się godzinę i piętnaście minut po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych oraz ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odbędzie się w dniu dzisiejszym po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 217.

Następnie: odbędzie się też wspólne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej poświęcone rozpatrzeniu wniosków do ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych; a także wspólne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie rozpatrzenia wniosków do ustawy o zmianie ustawy o pro-

(senator sekretarz J. Bargieł)

mocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

(Głos z sali: O której godzinie?)

Jak wynika z komunikatu... No, nie wynika...

(Głos z sali: Nie ma miejsc.)

Po zakończeniu obrad, sala nr 217.

Przepraszam, dostałem informację, że czterydzieści pięć minut po zakończeniu obrad Senatu.

(Senator Zbyszko Piwoński: To niemożliwe.)

Tutaj nie jest to napisane. Skonsultujcie to państwo, ja jestem gotowy powtórzyć potem ten komunikat.

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie, następny komunikat. Posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych do ustaw: o zmianie ustawy – Prawo lotnicze, o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”, o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym odbę-

dzie się w dniu jutrzejszym, czyli w czwartek, o godzinie 8.00 w sali nr 176. A w sprawie wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury spotka się w czwartek godzinę po zakończeniu obrad Senatu w sali nr 179.

Posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu odbędzie się w dniu dzisiejszym, to jest 13 lipca, w środę, o godzinie 19.00 w sali sejmowej nr 101.

Posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska poświęcone rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawy o zmianie ustawy o odpadach i o zmianie niektórych innych ustaw odbędzie się w dniu jutrzejszym, to jest 14 lipca, o godzinie 8.00 w sali 179.

Bardzo proszę, jeżeli jest już ta godzina podana, bo tam jest...

(Senator Zbyszko Piwoński: Przepraszam, brakuje synchronizacji między komisjami.)

Dziękuję państwu.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 17 minut 17)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 10 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Jolanta Daniełak, Kazimierz Kutz i Ryszard Jarzembowski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Zanim wznowimy obrady, proszę o wyłączenie telefonów komórkowych, bo słyszę, że jeden już się odezwał.

Wznawiamy, proszę państwa, obrady.

Na początek trzy króciusieńkie komunikaty.

Po pierwsze, chciałbym przypomnieć, że dzisiaj o godzinie 13.00 uczymy dwuminutową ciszą pamięć ofiar zamachu terrorystycznego z 7 lipca w Londynie. I prosiłbym o obecność znacznie lepszą niż w tej chwili, bo z przykrością stwierdzam, że bardzo wiele foteli senatorskich jest jeszcze pustych. Nie wiem, czy to wynika z tego, że senatorowie śpią, czy są zmęczeni wczorajszymi obradami, czy też poszli na węgry.

(Głos z sali: Komisje!)

(Głosy z sali: Posiedzenia komisji są, Panie Marszałku, od ósmej.)

A, jeśli od ósmej trwają posiedzenia komisji, to one powinny się skończyć przed rozpoczęciem obrad. No, przepraszam, ale nie wyraziłem zgody na odbycie posiedzeń komisji w czasie obrad Senatu. Nie przypominam sobie, aby była taka zgoda z mojej strony.

Po drugie, chciałbym przypomnieć państwu, że jutro o godzinie 10.30 zostanie wykonana zbiorowa fotografia, pamiątkowa fotografia senatorów piątej kadencji.

(Głos z sali: I szóstej.)

Czy też szóstej, to jeszcze zobaczymy, ale miejmy nadzieję, prawda, że tak. Miejscem wykonania zdjęcia będzie taras, a przypominam, że wejść trzeba przez salę nr 179.

I po trzecie, informuję, że głosowania rozpoczniemy w piątek o godzinie 11.00.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego drugiego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 17 czerwca, a 20 czerwca przekazana do Senatu.

I następnego dnia, zgodnie z regulaminem naszej Izby, skierowałem ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja przygotowała sprawozdanie, które jest zawarte w druku nr 995A, a sam tekst ustawy jest w druku nr 995.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Jerzy Markowski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Odwołam się do pamięci państwa senatorów o sprawie sprzed kilku miesięcy. Zwłaszcza media informowały wtedy o decyzji ministra finansów, który, działając w celu bardzo szlachetnym, w celu wyeliminowania szarej strefy, zapowiedział pewną – przepraszam za słowo – manipulację sprowadzającą się do znacznego podwyższenia kosztów sprzedaży olejów używanych do celów grzewczych, tudzież do celów komunikacyjnych, poprzez znaczne podniesienie akcyzy. Skutkiem tej decyzji byłoby – a przypomnę, że chodziło tu o wzrost na poziomie prawie 60% – zwiększenie ceny oleju i paliwa opałowego o ponad złotówkę. No, oczywiście jest, że jest to wzrost kilkunasto-, kilkudziesięcioprocentowy w skali całej kwoty, wobec tego o łatwych do przewidzenia skutkach społecznych i nie tylko. Jednocześnie podwyżka akcyzy na gaz w butlach byłaby kolejnym przyczynkiem do podniesienia kosztów utrzymania gospodarstw domowych. Przypomnę, że do każdej dziesięciokilogramowej butli trzeba by było dopłacić prawie 3,5 zł. Stąd też powszechne stało się, i to po każdej stronie życia politycznego, może nie tyle oburzenie, co refleksja nad obszarem kompetencji, w którym porusza się minister finansów w zakresie kształtowania podatku akcyzowego, tym bardziej że ta sprawa jest uregulowana w innych przepisach, które parlament również był uprzejmy uchwalić.

W tym stanie rzeczy, w tej sytuacji, pojawiła się inicjatywa poselska, która została przyjęta przez Sejm – znajdują ją państwo w dokumentach, w druku nr 995. Jest to bardzo lapidarny projekt

(senator J. Markowski)

ustawy, który, generalnie rzecz biorąc, sprowadza się do tego, że ustanawia się maksymalny poziom akcyzy, a kompetencje ministra finansów polegają na tym, iż ma on pełne pole do popisu i pełne pole do działania w obszarze jej obniżania. Ustalone zostały również pewne zasady, którymi będzie się kierował minister finansów. A także, co bardzo istotne, zostały – i chcę podkreślić, że stało się to między innymi za sprawą współuczestniczącej w tworzeniu tego aktu prawnego Polskiej Organizacji Gazu Płynnego – bardzo precyzyjnie dopisane czy, powiedziałbym nawet, sprecyzowane takie określenia, które w sposób już precyzyjny... No, tak się oczywiście wydaje, powtarzam, wydaje się, że jest to precyzyjne, ale sprawność intelektualna naszych operatorów życia gospodarczego jest właściwie niewyobrażalna, potrafią ominąć wszystko. A więc dopisane określenia definiują, co znaczy „do napędu”, co znaczy „do napędu pojazdów samochodowych” itd., itd.

Minister finansów, uczestnicząc w tworzeniu tego aktu prawnego, zasugerował komisji również pewne doprecyzowanie zapisów – co zostało przyjęte – tak aby: po pierwsze, było to zgodne z obowiązującymi w prawie unijnym zapisami; po drugie, aby w sposób absolutny, raz jeszcze to podkreślam, zawężyło pole manipulacji, co jest bardzo istotne; i po trzecie wreszcie, aby odpowiadało intencji, która powodowała postępowaniem wnioskodawców, to znaczy ażeby ta akcyza nie mogła rosnąć, ale jednocześnie aby pozostawała ona do dyspozycji ministra finansów, to znaczy by miał on taką swobodę postępowania, by mógł tym podatkiem sterować w jakiś sposób, jednak nie taki, żeby to sterowanie powodowało wzrost cen tego paliwa na skutek wzrostu podatku akcyzowego. Ten wzrost cen, jak państwo doskonale wiecie, wcale nie zależy bowiem od decyzji ministra finansów ani od nikogo w kraju, ale od bardzo wielu czynników, które składają się generalnie na poziom takich cen jak cena baryłki ropy, jak kurs złotego, jak koszty wydobycia itd., itd.

Chciałbym jeszcze uprzedzić, że pracując nad tą ustawą, mieliśmy w jednej kwestii niedosyt informacji dotyczącej pewnego, powiedziałbym, znakowania, zabarwienia tych olejów, co znów jest sposobem na to, żeby uniknąć tego obszaru manipulacji. Dziś nasza wiedza jest pełniejsza i mimo iż w sprawozdaniu komisji się to nie znalazło, to we wniosku zgłoszonym przeze mnie w trakcie debaty zostanie to doprecyzowane. Mówię o tym po to, żeby się państwo nie dziwili, że przewodniczący Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych będzie składał wniosek legislacyjny, którego nie ma w sprawozdaniu komisji. Stało się tak dlatego, że od momentu, kiedy skończyło się posiedzenie komisji, do dzisiejszych obrad, udało się coś doprecyzować i jest szansa, by to wprowadzić do projektu ustawy.

Ustawa jest bardzo lapidarna, trzyzdaniowa, i wydaje mi się, że mówienie czegokolwiek więcej na ten temat byłoby nadużywaniem państwa cierpliwości. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania do senatora sprawozdawcy? Nie widzę zgłoszeń.

(Rozmowy na sali)

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Ustawa o podatku akcyzowym została wniesiona przez komisję sejmową. Upoważnione do prezentowania stanowiska rządu w tej sprawie jest, jak rozumiem, Ministerstwo Finansów.

Witam w naszej Izbie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, pana ministra Jarosława Nenemana.

I od razu pytam pana ministra, czy chciałby przedstawić uwagi rządu. Nie? Pan minister nie ma uwag.

Czy są do pana ministra jakieś pytania w kontekście ustawy o podatku akcyzowym? Też nie ma? Nie ma.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zgłosił się do dyskusji.

Wniosek o charakterze legislacyjnym złożył pan senator Markowski.

W tej sytuacji poproszę komisję, której pan senator przewodniczy, Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych, o ustosunkowanie się do tego wniosku o charakterze legislacyjnym.

Głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym zostanie przeprowadzone pod koniec obecnego posiedzenia.

Wysoki Senacie, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego trzeciego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw.

Ustawa ta uchwalona została przez Sejm 1 lipca, a 4 lipca przekazana została do Senatu. Tego samego dnia skierowałem ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja przygotowała sprawozdanie zawarte w druku nr 1020A, a sam tekst ustawy macie państwo w druku nr 1020.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Alicję Stradomską, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Alicja Stradomska:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie, w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, sprawozdanie z prac nad ustawą o zmianie

(senator A. Stradomska)

ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw. Przyjęta przez Sejm 1 lipca 2005 r. ustawa o minimalnym wynagrodzeniu oraz o zmianie innych ustaw stanowiła inicjatywę poselską.

Nowelizacja ta dotyczy przede wszystkim ustalenia wysokości minimalnego wynagrodzenia. Zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami ma ono wzrastać w stopniu nie niższym niż prognozowany na dany rok wskaźnik cen. Nowelizacja wiąże więc mechanizm podwyższenia minimalnego wynagrodzenia z wysokością przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanej przez prezesa GUS. Jednocześnie jeżeli minimalne wynagrodzenie w danym roku będzie niższe od połowy przeciętnego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej, to stopień wzrostu minimalnego wynagrodzenia będzie podlegał dodatkowo zwiększeniu o 2/3 wskaźnika prognozowanego realnego przyrostu PKB.

Inna zmiana wprowadzona w ustawie to uregulowanie dotyczące wysokości wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze godzin w okresie pierwszego roku pracy. Ustala się je na nie więcej niż 80% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Dotychczas były to dwie kwoty – ustawa przewidywała, że do końca 2005 r. wynagrodzenie w pierwszym roku będzie nie niższe niż 80%, a w drugim roku nie niższe niż 90% minimalnego wynagrodzenia. W tej chwili jest to już ujednoczone, w pierwszym roku wynosi nie więcej niż te 80%.

I ostatnia, trzecia z kolei zmiana, polega na tym, że w kilku ustawach, czyli w ustawie o transporcie kolejowym, o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz o opłatach abonamentowych, przechodzi się z relacji procentowej na określenia kwotowe i przewiduje się waloryzację średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem.

To są najważniejsze zmiany wprowadzone tą ustawą.

Jest to ustawa, która na pewno wzbudza wiele emocji. Także w pracach komisji zaznaczyły się różnice stanowisk. Swoje stanowisko przedstawili przedstawiciele związków zawodowych i Solidarności, i OPZZ, i Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Komisja zapoznała się również z negatywnym stanowiskiem rządu.

Minimalne wynagrodzenie powinno zapewniać minimum socjalne. Ale popatrzmy, jak to dzisiaj wygląda: minimum socjalne wynosi 832 zł, a minimalne wynagrodzenie za pracę tylko 617 zł, że tak powiem kolokwialnie, na rękę. Po przyjęciu nowego rozwiązania będzie to 642 zł. Zasilek dla bezrobotnych, ten najniższy, wynosi 379 zł do 417 zł – podaję kwotę netto, czyli jest to w granicach 521 zł brutto.

W krajach europejskich najniższe wynagrodzenie wynosi 68% przeciętnego wynagrodzenia. U nas, w Polsce, w ostatnim roku wynosi to 33% i spada. W 1995 r. było to 40%, w 2002 r. – 34%, obecnie jest 33%. I trzeba sobie zadać pytanie: czy jesteśmy gorsi niż inne kraje Unii Europejskiej? Czy za 600 zł można zakładać rodzinę, można godnie żyć?

Sytuacja jest trudna, tym bardziej że dotyczy to około dwustu dwudziestu sześciu tysięcy ludzi. Nie sprawdziły się zapewnienia rządu, że wzrost gospodarczy będzie powodował gwałtowny spadek bezrobocia. Do tej pory rząd nie przedstawił zapowiedzianych rozwiązań, będących alternatywą dla podwyższania płacy minimalnej. Mógł to zrobić na przykład poprzez podwyższenie kwoty wolnej od podatku dla osób najniżej zarabiających, tych o najniższych dochodach, czy ograniczyć tak zwany klin podatkowy, który w tej chwili wynosi w Polsce 40%, poprzez zmniejszenie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne finansowanych przez samych ubezpieczonych. Rząd mówi „nie” dla podniesienia płacy minimalnej, a mówi „tak” dla zniesienia ustawy kominowej. To zostawię bez komentarza.

Komisja, po zapoznaniu się z argumentacją przedstawicieli różnych organizacji, stwierdziła, że jest za prawidłowym rozwojem gospodarczym, ale jest również za proporcjonalnym udziałem wielu grup społecznych w dochodzie narodowym. I skoro nie możemy zwiększyć bogactwa, to zmniejszymy biedę i wprowadzmy po prostu normalność.

Dlatego też w imieniu komisji wnoszę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Przechodzimy do jednominutowych zapytań pod adresem pani senator sprawozdawcy.

Proszę bardzo, pan senator Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Senator, mam pytanie: czy komisja pochylała się nad problemem, jakie korzyści dla gospodarki przyniesie ta ustawa i jaki będzie miała wpływ na spadek bezrobocia? Ja uważam, że od rozwiązywania tej sprawy jest raczej Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, i nie wiem, dlaczego pan marszałek nie skierował tej ustawy do tej komisji. Dziękuję.

Senator Alicja Stradomska:

Tak, komisja rozpatrywała ten problem. Stwierdzono, że podniesienie płacy minimalnej

(senator A. Stradomska)

nie będzie jakimś panaceum na zmniejszenie bezrobocia, ale w jakiś sposób może odkryć niewielką część tej szarej strefy, jaka jest w tej chwili, a to z takiego powodu, że część osób pracuje, jak to się mówi, na czarno, dostaje pieniądze do koperty, a oficjalnie nie jest zatrudniona. I tutaj może być ten pozytywny element.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Krzyżanowska.

Senator Olga Krzyżanowska:

Ja chciałabym spytać, czy zostały policzone finansowe skutki tej ustawy.

Senator Alicja Stradomska:

Ministerstwo Finansów mówiło o skutkach finansowych, które z roku na rok będą coraz większe. I to, że skutki finansowe mogą być negatywne tak dla pracodawców, jak i dla budżetu, było również argumentem za tym, aby tej ustawy nie przyjmować.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Simonides, proszę.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja uporczywie wracam do tego, o co już wczoraj zapytałam, kiedy była mowa o likwidacji szarej strefy. Otóż wczoraj pan minister wyraźnie powiedział, że w omawianej ustawie o aktywizowaniu bezrobotnych nie zniesiono zastrzeżeń, jakie obowiązują też producentów jednoosobowych. Są takie zakłady – był u mnie krawiec, grafik, fotograf – które chętnie przyjęłyby do pracy bezrobotnego, chętnie by przyjęły jakąkolwiek osobę, gdyby tylko zostały zniesione te restrykcyjne zakazy czy nakazy inspekcji pracy, mówiące, że musi być pokój socjalny, że musi być specjalnie dla zatrudnionego toaleta, i nawet w przypadku, gdy na przykład krawiec ma dom, nie wystarczą trzy prywatne. Pan minister wczoraj powiedział, że te nakazy zostały utrzymane. Jak w tej sytuacji ta ustawa może funkcjonować? Czy komisja nie zastanawiała się nad tym?

Senator Alicja Stradomska:

Nie, akurat takich sytuacji komisja tak dokładnie nie rozpatrywała. Zastanawialiśmy się za to,

w jaki sposób zejść z kosztów pracodawcy. Co prawda ministerstwo podało nam informację, iż przygotowuje projekt, który ma być jakby alternatywą dla zwiększenia płacy minimalnej, ale na razie, na dzień dzisiejszy tego projektu nie ma. Komisja przyjęła po prostu projekt poselski, który dotyczy zwiększenia płacy minimalnej, z uwagi na to, że nie ma alternatywnego projektu sporządzonego przez ministerstwo. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma jeszcze pytanie do pani senator sprawozdawcy? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

(Senator Alicja Stradomska: Dziękuję.)

Informuję, że ustawa, która jest właśnie przedmiotem naszego rozpatrywania, została wniesiona jako poselskie projekty ustaw. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych upoważniony został minister gospodarki i pracy.

Witam w naszej Izbie panią minister Krystynę Gurbiel z Ministerstwa Gospodarki i Pracy.

Chciałbym zapytać, czy pani minister chce przedstawić stanowisko rządu w sprawie tej ustawy. Jeżeli tak, to prosimy panią minister na mównicę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Krystyna Gurbiel:**

Dziękuję, Panie Marszałku.

Szanowna Izbo!

Ja chciałabym krótko przedstawić stanowisko rządu co do projektu ustawy, którą Wysoka Izba dzisiaj się zajmuje. Ono jest negatywne z określonych przyczyn, które teraz tylko podsumuję.

Przede wszystkim rząd zwraca uwagę w swoim stanowisku na to, że dotychczasowe rozwiązania dotyczące płacy minimalnej są wystarczające, by zapewnić odpowiedni do wzrostu inflacji i kosztów utrzymania wzrost płacy minimalnej. W ocenie rządu nie ma potrzeby stosowania tego rozwiązania, które jest zaproponowane w projekcie poselskim rozpatrywanym dzisiaj przez Wysoką Izbę.

Rozwiązanie zawarte w projekcie ustawy, powodujące wzrost kosztów pracy, naszym zdaniem może negatywnie rzutować na sytuację na rynku pracy. Jak wiadomo, w ostatnim okresie mamy do czynienia ze spadkiem bezrobocia, co jest zjawiskiem niezwykle pozytywnym. Ten spadek jest widoczny, znaczący, ale nie jest jeszcze bardzo duży. I to, na czym nam zależy, to żeby

(podsekretarz stanu K. Gurbiel)

bezrobocie spadało, a zatrudnienie rosło. Wzrost kosztów płacy minimalnej, który będzie wynikał z proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, będzie oznaczał dla pracodawcy zwiększenie kosztów zatrudnienia pracowników, co, ze względu na sytuację na rynku pracy w Polsce, w naszej ocenie może powodować spadek przede wszystkim oficjalnego zatrudnienia, ponieważ problemem charakterystycznym dla Polski jest bardzo duża szara strefa. I ta szara strefa wynika, rzecz jasna, z różnych przyczyn, ale między innymi z powodu wysokich kosztów związanych z płacą, w tym płacą minimalną właśnie tych osób, które są zatrudniane z wynagrodzeniem na tym najniższym poziomie, a więc osób o niskich kwalifikacjach, niemających szans na uzyskanie wyższego wynagrodzenia. Stąd stanowisko rządu wobec tej propozycji jest rzeczywiście negatywne.

Pani senator mówiła o pracach nad alternatywnym rozwiązaniem służącym podniesieniu płacy minimalnej przy jednoczesnym uniknięciu wzrostu kosztów płac, obciążających pracodawców. Prace w rządzie trwają, ale rzeczywiście nie są jeszcze zakończone. Myślę, że będą one w najbliższym czasie kontynuowane i zaowocują zaproponowaniem rozwiązania, dzięki któremu możliwe będzie uniknięcie negatywnych skutków, które zdaniem rządu mogą wyniknąć z przyjęcia czy wprowadzenia w życie projektu ustawy omawianego dzisiaj przez Wysoką Izbę. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Minister.

Przechodzimy do...

Pani Minister, prosimy o powrót. Nie tak łatwo jest zejść z trybuny senackiej.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbiel: Przepraszam.*)

Przechodzimy do pytań.

Pan senator Cybulski, bardzo proszę.

Senator Zygmunt Cybulski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja mam pytanie dotyczące następującej kwestii. Pani Minister, powiedziała pani, że podwyżka płac minimalnych może wywrzeć negatywny wpływ na rynek pracy. Moje pytanie jest takie: skąd zatem bierze się dysproporcja pomiędzy wzrostem dochodów przedsiębiorstw a spadkiem stopy bezrobocia? Spadek bezrobocia jest bardzo mały, a wzrost dochodów – bardzo duży. Jasne się staje, że przedsiębiorcy nie spożytkowują środków z przychodu na wzrost zatrudnienia. Jak pani to widzi? Jak pani widzi rozwiązanie tego problemu? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Pani Minister, o odpowiedź na pytanie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbiel:

Wysoka Izbo! Panie Senatorze!

No właśnie, to jest ten problem, o którym mówimy. Kiedy mamy do czynienia z wysokimi kosztami płac, to tym, co na pewno robią, mówiąc w pewnym uproszczeniu, przedsiębiorcy, jest: po pierwsze, zatrudnianie pracowników nielegalnie, co jest, rzecz jasna, naganne i wywołuje liczne negatywne skutki, a mamy do czynienia z tym zjawiskiem na dużą skalę; po drugie, powodowanie wzrostu produkcji czy usług, a w związku z tym i swoich dochodów poprzez inne czynniki niż wzrost zatrudnienia. Czyli mamy do czynienia ze wzrostem gospodarczym, który nie jest związany z odpowiednim wzrostem zatrudnienia. No i jeżeli będziemy podnosić koszty płacy, to tylko pogłębiemy to zjawisko. A w każdym razie ponosimy ryzyko zwiększenia skali tego zjawiska. No i będziemy mieli nadal do czynienia ze wzrostem gospodarczym, który się nie przekłada na odpowiedni wzrost liczby miejsc pracy. Tak że tu, niestety, na pewno nie ma prostego rozwiązania.

Zmiana sytuacji w zakresie kosztów płacy, kosztów ponad płacę netto pracownika, jest tym rozwiązaniem, nad którym rząd pracuje, ale te prace jeszcze nie zostały zakończone. I to jest na pewno jeden z podstawowych problemów, które przed nami stoją, jeśli chodzi o regulacje związane z rynkiem pracy.

Inne metody, które mogą być stosowane, i oczywiście są stosowane w naszym kraju, to aktywne działania na rzecz wzrostu zatrudnienia, a więc stymulowanie pracodawców, ułatwianie pracodawcom zatrudniania pracowników. I te programy, które są już obecnie realizowane i będą realizowane w przyszłości, dotyczą różnych grup mających szczególne trudności w funkcjonowaniu na rynku pracy, a zwłaszcza osób młodych, ale również osób w wieku średnim czy dojrzałym. Mamy też szereg programów skierowanych do takich grup jak osoby zagrożone wykluczeniem społecznym, kobiety itd. Tak że drugim obszarem działania są te aktywne programy służące stymulowaniu zatrudnienia w odniesieniu do pewnych grup, w szczególności grup mających duże trudności w znalezieniu pracy. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Simonides, bardzo proszę.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, skoro ta ustawa jest niezgodna z wolą rządu... No, czy nie obawia się pani, Pani Minister, że to jest powtórka ustawy 203, której skutki, konsekwencje pielęgniarki odczuwają po dziś dzień i czego wynik mamy w sądach?

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

No, tu sytuacja jest na pewno o tyle inna, że mówimy o pracodawcach, którzy są przede wszystkim pracodawcami prywatnymi. A więc nie mamy do czynienia z takimi skutkami dla budżetu czy, mówiąc szerzej, dla sektora finansów publicznych, jakie stały się efektem ustawy 203. Tak że z punktu widzenia finansów publicznych ta ustawa nie jest tak bardzo groźna. Skutki, jeśli chodzi o wzrost wydatków sektora finansów publicznych, nie są szczególnie duże, poza tym one spadną przede wszystkim na barki pracodawców, a ci w Polsce są głównie w sektorze prywatnym. Ja myślę, że jeżeli mówimy o niebezpieczeństwie, to niebezpieczeństwo związane z tym projektem ustawy jest inne niż to, z jakim mamy do czynienia w związku z ustawą dotyczącą podniesienia płac pielęgniarek. I tego typu skutki finansowe, w takiej skali, jak w wypadku tamtej ustawy, nam nie grożą.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Mąsior. Następnym mówcą będzie pan senator Saługa.

Senator Bogusław Mąsior:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, jeżeli ta pani wypowiedź implikuje w prosty sposób, że podniesienie płacy minimalnej spowoduje zagrożenie wzrostem bezrobocia, to pojawia się prosta recepta: obniżmy minimalną płacę na przykład o 200 zł, a bezrobocie spadnie. No przecież tak myśleć po prostu nie można!

Ja mam do pani minister takie pytanie: jak będzie wyglądał wzrost gospodarczy w drugim półroczu bieżącego roku? I co wpływa, według pani minister, na obniżenie wzrostu gospodarczego: wzrost kosztów pracy czy może inne czynniki, znacznie ważniejsze?

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo, Pani Minister...

A może ja pozwolę sobie teraz zadać pytanie uzupełniające, bo zamierzałem to zrobić. Otóż we wszystkich krajach, które ja znam, wzrost płacy minimalnej wcale nie przyczynił się do wzrostu bezrobocia. Co czyni polską gospodarkę tak unikalną, że tylko w Polsce wzrost płacy minimalnej przyczyni się do bezrobocia? Może ja po prostu tego nie rozumiem. Ale obserwuję na przykład gospodarkę amerykańską, gdzie systematycznie podnoszona jest płaca minimalna, i tam nie ma wzrostu bezrobocia, jest wręcz odwrotnie. Czym my się tak wyróżniamy w świecie, choć mamy gospodarkę wolnorynkową zbliżoną do tych w innych krajach, że w Polsce jest akurat odwrotny proces? Proszę mi to logicznie wytłumaczyć.

Proszę bardzo, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbiel:

Wysoka Izbo, gdybym odniosła się do argumentacji pana senatora, oczywiście to byłaby taka argumentacja *ad extremum*... Rzecz jasna, tym, co należy brać pod uwagę, jest zapewnienie minimalnych standardów modelu społecznego, jaki w Polsce mamy. A więc oczywiście rząd nie proponuje i nigdy nie proponował obniżenia płacy minimalnej. Obecne przepisy zapewniają systematyczny wzrost płacy minimalnej i, jak mówiłam, naszym zdaniem są to przepisy na obecnym etapie wystarczające, zapewniające też możliwość podnoszenia płacy minimalnej ponad minimalny gwarantowany poziom tej płacy, jeżeli nastąpi odpowiednie porozumienie w gronie komisji trójstronnej. Tak że te obecne regulacje pozwalają na podnoszenie płacy minimalnej również ponad ten najniższy, gwarantowany ustawowo poziom.

A jeśli chodzi o przyczyny spadku wzrostu gospodarczego czy obniżenia tempa wzrostu gospodarczego w Polsce, to na pewno nie jest to związane z podnoszeniem płacy minimalnej. No, to są przyczyny związane z jednej strony... Ja tak myślę, ale nie jestem makroekonomistą, a na pewno w gronie państwa senatorów jest wiele osób mających wyższe kompetencje niż ja osobiście. Ale jeśli chodzi o przyczyny spadku tempa wzrostu gospodarczego w Polsce, to na pewno one są różnorakie – są kwestie związane w ogóle z trendami w gospodarce światowej, ma tu też niewątpliwie znaczenie podnoszenie cen istotnych czynników produkcji. W zeszłym roku ten wzrost był stymulowany wejściem Polski do Unii Europejskiej, więc w tej chwili, gdy porównamy obecne wskaźniki do wskaźników z ubiegłego roku, oczywiście okazują się one nieco niższe.

(podsekretarz stanu K. Gurbiel)

W stanowisku rządu nie odwołujemy się do jakiejś relacji spadku tempa wzrostu gospodarczego do płacy minimalnej. Ale jeśli mówimy o relacji płacy minimalnej czy kosztów pracy – również w tym obszarze, który dotyczy pracowników o najniższych kwalifikacjach otrzymujących tę płacę minimalną, a więc gdy chodzi o koszty płacy minimalnej – i związku tych kosztów ze stanem bezrobocia w Polsce, to oczywiście w sensie czysto matematycznym byłoby bardzo trudno wykazać, jaki wzrost płacy minimalnej powoduje spadek zatrudnienia. A jednak koszty płacy w Polsce są w ramach badań rynku pracy, prowadzonych od wielu lat, wskazywane jako jeden z podstawowych czynników trudności ze wzrostem zatrudnienia, czyli niechęci pracodawców do podnoszenia zatrudnienia.

Oczywiście model społeczny w Polsce, a zresztą w ogóle w krajach europejskich – odnoszę się teraz do pytania pana marszałka czy do komentarza pana marszałka – jest inny niż model przyjęty w Stanach Zjednoczonych. I tak szeroka europejska debata na temat Strategii Lizbońskiej i problemów związanych z brakiem odpowiedniej konkurencyjności gospodarki europejskiej wynika między innymi z tego, że niestety model amerykański jest znacznie bardziej konkurencyjny. Ale to się wiąże ze znacznie niższym tam poziomem ochrony socjalnej, co oczywiście przekłada się również na znacznie niższy poziom pozapłacowych kosztów pracy.

Myślę – a w tej chwili mówię już o mojej własnej opinii – że naprawdę poważnym problemem, przed którym Polska stoi, jest obniżenie pozapłacowych kosztów pracy jako sposobu z jednej strony na zwiększenie zatrudnienia, a z drugiej na wzrost konkurencyjności polskich przedsiębiorstw. To jest problem Polski, ale to jest również problem innych krajów europejskich. Gospodarka amerykańska zaś jest jednak w dość istotny sposób różna od naszej, mimo że opiera się na tych samych zasadach gospodarki rynkowej co gospodarka polska, i obawiam się, że dokonywanie bezpośrednich analogii byłoby trudne.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Pani Minister, pani senator sprawozdawca Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia powiedziała, że komisja doszła do wniosku, iż ta ustawa pozwoli odkryć szarą strefę. Pani wypowiedziała się trochę w innym tonie. Czy mogłaby pani rozwinąć ten wątek i powiedzieć, jakie jest zdanie ministerstwa na ten temat?

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

No, tak jak mówiłam, w naszej opinii, opartej na wynikach prowadzonych już od wielu lat analiz, każdy wzrost płac, obowiązkowy, narzucony niejako pracodawcy – zwłaszcza jeżeli mówimy o płacy minimalnej, a więc o płacy tych pracowników, którzy mają najniższe kwalifikacje i są w najtrudniejszej sytuacji jak gdyby w stosunku do pracodawcy – rzutuje na wzmożoną chęć pracodawców do uniknięcia płacenia tych dodatkowych poza wynagrodzeniem netto kosztów pracy w postaci ubezpieczenia i podatku, mówię w pewnym uproszczeniu, ponieważ to po prostu oznacza wzrost kosztów prowadzenia przedsiębiorstw. Tak że każdy wzrost płacy minimalnej będzie groził wzrostem szarej strefy, a więc ograniczaniem lub obniżaniem tempa wzrostu tego oficjalnego zatrudnienia. Myślę, że to jest jak gdyby... To znaczy na ten temat trudno byłoby dyskutować. Problemem jest wyważenie z jednej strony potrzeby zagwarantowania pewnego minimalnego poziomu wynagrodzenia, do którego każdy pracujący ma prawo, a z drugiej strony tego właśnie elementu, który w naszej sytuacji jest rzeczywiście niezwykle istotny, a mianowicie tendencji, że tak powiem, pracodawców do zatrudnienia pracowników w szarej strefie, co oznacza, że oni sami nie korzystają z odpowiedniej ochrony, a budżet państwa traci, nie otrzymując podatków, mając mniej pieniędzy na finansowanie między innymi wydatków społecznych.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Jaworski, a następnie pan senator Bargiel.

Senator Kazimierz Jaworski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, ja siedzę po innej stronie sali niż rząd i ze zdziwieniem odbieram stanowisko rządu, ale zarazem z uznaniem – jest ono inne niż większości wypowiedzi. I chciałbym zapytać, czy to stanowisko jest podyktowane chęcią rządu, ażeby zaprzestać przeregulowywania kwestii pracy – w ogóle pojęcia, definicji, jak też całego zakresu. Bo wiemy o tym, że nie zmniejszymy ogromu bezrobocia regulacjami. Stąd też moje pytanie. Ja jestem za tym, ażeby to uwolnić, umożliwić praco-

(senator K. Jaworski)

dawcom tworzenie miejsc pracy, bo my żadnymi regulacjami tego nie stworzymy, nawet przez podnoszenie płacy minimalnej, nawet przez ochronę pracowników. Wiemy, że są rzesze, miliony bezrobotnych – i to są fakty. Z rozmów z pracodawcami wynika, że oni chcą uwolnienia od tych...

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Senatorze, to jest moment na zadawanie pytań pani minister, a nie na składanie oświadczeń ani prowadzenie dyskusji.

(Senator Kazimierz Jaworski: Dziękuję bardzo.)

Przypominam o regulaminowych obowiązkach.

Bardzo proszę, pan senator Wittbrodt.

(Senator Edmund Wittbrodt: Dziękuję...)

Przepraszam, pan senator Bargieł, następnie pan senator Wittbrodt.

(Senator Janusz Bargieł: Proszę bardzo...)

(Senator Edmund Wittbrodt: Pan marszałek zmienił kolejność, tak?)

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbieł: Ja myślałam, że...)

Chce się pani do tego ustosunkować? Nie było pytania, więc nie ma pani obowiązku odpowiedzieć, ale...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbieł:

Panie Marszałku, jeśli można, to króciutko.

Rząd tej kadencji przeprowadził wiele zmian zmierzających do ograniczenia regulacji dotyczących stosunków pracy. Oczywiście w tej kadencji ten rząd nie podejmie już żadnych dalszych działań w tym kierunku, ponieważ zbliża się ona szybko ku końcowi, niemniej jednak taki właśnie był jeden z podstawowych kierunków działań rządu w zakresie rozwoju przedsiębiorczości. Myślę, że pozostanie tak również w przyszłości. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Pan senator Bargieł, następnie pan senator Wittbrodt.

Senator Janusz Bargieł:

Panie Marszałku! Pani Minister!

Cały czas w wypowiedziach pojawia się wątek wzrostu kosztów pracy i szarej strefy. Ja mam takie pytanie: czy rząd ma jakiś inny pomysł na walkę z szarą strefą, a nie tylko podniesienie wy-

nagrodzenia o 30 zł? Pan marszałek wspominał o systemie amerykańskim – tam podnosi się płace minimalne o 100, 200 dolarów i nic się nie dzieje, a u nas podnosi się o 10 dolarów i jest wielki raban. Pani Minister, czy to nie jest tak, że zwiększenie najniższej płacy zwiększa siłę nabywczą społeczeństwa i napędza koniunkturę? Może to jest właściwsze określenie. Co może się w takim razie stać? Czy nie szukać innych oszczędności, na przykład w kosztach pracy, w kosztach na ZUS? Bo przecież to też jest poważne obciążenie dla pracodawcy. Czy nie powinno być tak, czy to nie tędy droga, jeżeli chodzi o prace ministerstwa nad walką z szarą strefą i z bezrobociem?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Krystyna Gurbieł:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

To jest właśnie ten sposób rozumowania, który Ministerstwo Gospodarki i Pracy prezentuje od dawna. Ale oczywiście problemem, przed którym w takiej sytuacji stajemy, jest, jak Wysoka Izba doskonale wie, znalezienie środków na pokrycie tych potrzeb w zakresie wydatków społecznych, które są finansowane z obecnych składek – czy to składek na ZUS, czy też na Narodowy Fundusz Zdrowia – jak też podatków. W zakresie podatków zostały już wprowadzone pewne zmiany. Jeśli chodzi o poziom składek na ZUS i na Narodowy Fundusz Zdrowia, to rósł on z przyczyn zgoła wszystkim znanych. Tak więc rzeczywiście w tym kierunku zmierzają prace prowadzone w Ministerstwie Gospodarki i Pracy oraz dyskusje z pozostałymi resortami dotyczące tego, jak znaleźć rozwiązanie, które spowoduje obniżenie pozapłacowych kosztów pracy – a więc obciążenia ponoszonych zarówno przez pracodawcę, jak i pracownika – przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego strumienia finansowania tych wydatków, które muszą być ponoszone zarówno w ramach ubezpieczeń społecznych, jak i ubezpieczeń zdrowotnych. Do tej pory, niestety, mimo że te prace trwają już dłuższy czas, nie udało się sformułować na tyle dojrzałych rozwiązań, żeby móc je przedstawić w postaci inicjatywy legislacyjnej. Niemniej jednak ja zgadzam się – i nie tylko ja się zgadzam, bo w ogóle resort gospodarki i pracy się zgadza – z tym kierunkiem rozumowania, który przedstawił pan senator.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, mam takie pytanie. Czy rząd dysponuje danymi, ilu zatrudnionych obejmie nowa regulacja i jakie będą jej skutki finansowe dla pracodawców przy tym poziomie zatrudnienia, jaki jest obecnie?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Krystyna Gurbiel:**

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, Panie Senatorze, mówiąc szczerze, tej odpowiedzi będziemy musieli udzielić pisemnie, bo ja po prostu teraz nie mam takich danych w materiale. Tak więc prześlemy tę odpowiedź w formie pisemnej, jeśli pan marszałek pozwoli.

Marszałek Longin Pastusiak:

Pani Minister, prosimy o odpowiedź na piśmie. Odpowiedź na to pytanie jest przecież kluczowa, aby rzeczywiście ocenić skutki – nie tylko ekonomiczne, ale i społeczne – podwyżki płacy minimalnej.

Czy są jakieś dodatkowe pytania?
Proszę bardzo, pani senator Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, wspominała pani o tym, że najniższą płacę mają osoby z najniższymi kwalifikacjami. To nie jest prawda. Wygląda to zupełnie inaczej: najniższą płacę ma wiele osób, również te o bardzo wysokich kwalifikacjach. Czy pani jako przedstawiciel resortu, który zajmuje się tymi tematami, i państwo z perspektywy czasu nie dochodzą do wniosku, że błędem było obniżenie podatku CIT dla przedsiębiorców? Bowiem trzeba było raczej szukać innych rozwiązań, obniżyć na przykład podatek PIT dla najmniej zarabiających, aby w ten sposób obniżyć koszty pracy. Czy obniżenie podatku CIT nie było błędem z punktu widzenia dzisiejszej dyskusji?

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Krystyna Gurbiel:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W ocenie rządu to było bardzo dobre rozwiązanie. Z jednej strony nie spełniły się formułowane

obawy, że spowoduje to spadek dochodów budżetu z tego podatku – nastąpiło zjawisko odwrotne, to znaczy wzrost wpływów do budżetu – a z drugiej strony to znacznie obniżyło koszty funkcjonowania czy też, powiedzmy, zwiększyło dochodowość funkcjonowania przedsiębiorstw w Polsce. Zatem było to rozwiązanie niewątpliwie korzystne dla obu stron.

Chciałabym zresztą przypomnieć, że w Polsce bardzo duża część przedsiębiorców to są w istocie osoby samozatrudniające się. Można dyskutować, czy jest to dobre, ale jest to niejako inny temat. Niemniej jednak oznacza to, że w rzeczywistości bardzo duża część tej populacji podmiotów, które skorzystały z obniżenia podatku, to są właśnie osoby prowadzące działalność gospodarczą w istocie jednoosobowo, a więc, tak jak mówię, osoby samozatrudnione. Tak więc w ocenie rządu to nie był błąd.

Ale bardzo ważna jest tu również dyskusja na temat poziomu podatków od dochodów osób fizycznych i znalezienie rozwiązania, które umożliwiłoby obniżenie tego poziomu na tyle, na ile budżet może na to pozwolić.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Streker-Dembińska, następnie pan senator Bargiel.

**Senator
Elżbieta Streker-Dembińska:**

Pani Minister, przed chwilą koleżanka zadała pytanie dotyczące skutków obniżenia podatku dochodowego. Czy nie odnosi pani wrażenia, że coś w tej sprawie jednak jest nie tak, skoro przy czterdziestoprocentowym podatku było najmniejsze bezrobocie, a przy podatku dziesiętnastoprocentowym bezrobocie jest bardzo duże, a równocześnie mówimy o rosnącej wydajności pracy? Jeśli rosnąca wydajność pracy wiąże się z nowymi technologiami, to zgoda. Czy nie ma pani jednak wrażenia, że owa wzmożona wydajność pracy jest efektem nadmiernego obciążania pracowników, zatrudniania ich ponad normatywny czas pracy? Czy to nie są jednak rezerwy nowych miejsc pracy?

Jeszcze jedna sprawa. Oczywiście mówimy o rynku wewnętrznym, o kreowaniu popytu. Mam również z tym związane pytanie: jak wygląda sytuacja, jeśli chodzi o najniższe wynagrodzenie, w innych krajach, które przechodzą transformację? Przykładowo – przynajmniej z tego, co ja wiem – Węgry w czasie transformacji zwiększyły najniższe wynagrodzenie dwukrotnie, a więc o 100%, i wzrósł popyt wewnętrzny, gospodarka rozwija się znakomicie. Tak więc niekoniecznie trzeba przywoływać amerykański przykład, okazuje się, że i te jakby nasze kraje mają z tego tytułu korzyści.

Marszałek Longin Pastusiak:

Pani Minister, bardzo prosimy o odpowiedź.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Krystyna Gurbiel:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jeśli chodzi o drugie pytanie pani senator, to znowu jedyne, co mogę zadeklarować, to to, że odpowiemy na piśmie na podstawie dostępnych danych, bo w tej chwili nie jestem w stanie udzielić żadnej odpowiedzi.

Jeśli zaś chodzi o związek opodatkowania podatkiem CIT z poziomem bezrobocia, to chciałabym przypomnieć, że jednak poziom bezrobocia systematycznie spada, obecnie poziom bezrobocia jest taki jak w 2001 r. W ostatnich latach bezrobocie maleje, na pewno w sposób niewystarczający, ale maleje. Podatki od firm były obniżane... Ja już nawet nie pamiętam, kiedy obowiązywał ten czterdziestoprocentowy podatek, ale to było dość dawno temu. Były one, jak wszyscy pamiętamy, obniżane stopniowo. Myślę, że teza, iż w sytuacji obowiązywania wyższych, znacząco wyższych podatków od firm bezrobocie byłoby mniejsze, byłaby tezą trudną do udowodnienia.

Ale oczywiście, jak pani senator wskazała, mamy do czynienia ze wzrostem, rozwojem firm, wzrostem gospodarczym, któremu nie towarzyszy odpowiedni wzrost liczby miejsc pracy. I z jednej strony wynika to właśnie z wprowadzania technologii, które są mniej pracochłonne, z drugiej strony na pewno z istnienia zwłaszcza szarej strefy, czyli nierejestrowanego zatrudnienia, a do pewnego stopnia, jak sądzę, również z tego zjawiska, o którym powiedziała pani senator, a więc nadużywania, tak to określe, pozycji pracodawcy w stosunku do pracownika. Myślę jednak, że polskie regulacje prawa pracy są regulacjami dobrymi, są to regulacje w pełni zgodne z prawem unijnym – które jest niejako prawem stojącym przede wszystkim czy bardziej po stronie pracownika niż pracodawcy – i nasz kodeks pracy zawiera odpowiednie regulacje w tej dziedzinie. Pozostaje więc kwestia realizacji tych obowiązków przez pracodawców, to znaczy przestrzegania kodeksu pracy. Myślę, że w takiej sytuacji, kiedy jest wysoki poziom bezrobocia, duża szara strefa, z przestrzeganiem kodeksu pracy w Polsce – niezależnie od wysiłków Państwowej Inspekcji Pracy – na pewno nie jest zbyt dobrze. I myślę, że to właśnie jest problem. To nie jest problem prawa, lecz przestrzegania tego prawa przez przedsiębiorców, zwłaszcza przez tę rzeszę... Chociaż nie, bo chciałam powiedzieć, że zwłaszcza przez rzeszę małych firm, które jest trudno skontrolować,

ale oczywiście to nie byłaby prawdziwa teza. Po prostu jest to problem przestrzegania prawa przez pracodawców, prawdopodobnie niezależnie od ich wielkości. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pan senator Bargieł.

Senator Janusz Bargieł:

Mam jeszcze jedno pytanie do pani minister.

Pani Minister, czy w ministerstwie wyliczono, jak będzie skutek, efekt realizacji programów, które są już wdrożone i w tej chwili realizowane? Jaki tu jest wpływ na strukturę, na zmianę poziomu, procentu bezrobocia w Polsce?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Krystyna Gurbiel:**

Te skutki na pewno są prognozowane w odniesieniu do każdego programu, ale nie mam w tej chwili przy sobie odpowiednich danych, przepraszam bardzo. Tak więc to też jest informacja, którą prześlemy na piśmie. Oczywiście w odniesieniu do każdego z tych programów skutki są szacowane, a następnie monitorowane są rzeczywiste skutki w zakresie tworzenia miejsc pracy. Dysponujemy tymi danymi i prześlemy je Wysokiej Izbie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pani senator Koszada.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, czy w świetle tej dyskusji nie uważa pani, że należałoby zwiększyć skuteczność instrumentów kontrolnych, które przeciwdziałałyby takim zjawiskom jak na przykład szara strefa? Praktycznie wszyscy mówimy o tym, że istnieje, wszyscy o tym doskonale wiemy, ale kiedy patrzemy na działania, to okazują się one bardzo mizerne. Coraz częściej spotykamy przykłady bardzo negatywnych zjawisk i rzeczywiście samymi zapisami niewiele pomożemy. Czy nie uważa pani, że za tę kontrolę, ale naprawdę rzetelną kontrolę nieuczciwych pracodawców powinniśmy wziąć się w sposób radykalny, zdecydowany? W przeciwnym razie cały czas sytuacja będzie patologiczna. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Krystyna Gurbiel:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Senator!

Na pewno należy wzmacniać działania kontrolne. Oczywiście problemem jest to, że kontrola jest... No, jeżeli chcielibyśmy zwiększyć skuteczność działań kontrolnych, to przede wszystkim oznaczałoby to konieczność zwiększenia zatrudnienia w odpowiednich organach, co powodowałoby skutki budżetowe. To zawsze jest bardzo trudny problem, bo z jednej strony chcemy, żeby państwo było tanie, chcemy ograniczać wydatki na administrację, a z drugiej strony chcemy, żeby ta administracja działała skuteczniej – na przykład w tym zakresie zdecydowanie skuteczniej. Niestety, te dwa postulaty trudno jest pogodzić. To jest dylemat, przed którym staje każdy kolejny rząd, no i znajduje jakieś rozwiązanie, w danym momencie uważane za najlepsze z możliwych. My w tej kwestii zmierzamy głównie w kierunku ograniczania wzrostu czy zapobiegania wzrostowi kosztów administracji. Oznacza to w tym wypadku, jak sądzę, nakłady niewystarczające w porównaniu z potrzebami, zwłaszcza na inspekcje, w tym przypadku przede wszystkim na Państwową Inspekcję Pracy, ale zapewne też na inne organy kontrolne.

Kolejna sprawa: gdy dochodzi już do sporów sądowych, wchodzi w grę sprawność naszego sądownictwa, o której nie chciałabym tu mówić, niemniej tu też pojawia się kwestia nakładów, obciążenia pracą itd.

Tak że na pewno należy tej problematyce poświęcić szczególną uwagę, ale obawiam się, że nie ma tu łatwych rozwiązań.

To, co jest też bardzo ważne, a co w Polsce może się dopiero zaczyna, to jest sprawa działań organizacji pracodawców w tym obszarze. Oczywiście państwo ma obowiązek dokonywania kontroli i w wypadku stwierdzenia nieprawidłowości doprowadzenia do ukarania czy poniesienia konsekwencji przez instytucję czy osobę winną zaniedbań. Jednakże to, co również, jak sądzę, jest istotne, to jest promowanie przez organizacje pracodawców niejako odpowiedniej kultury pracy czy kultury zachowania pracodawców w stosunku do pracowników. My prowadzimy w tej kwestii dialog z organizacjami pracodawców zrzeszonymi w komisji trójstronnej – zresztą już w zeszłym roku pojawił się dość widoczny, wyraźny sygnał w tej sprawie ze strony organizacji pracodawców – i myślę, że to też jest taki obszar działań, którym będziemy się zajmować, bo sądzę, że to jest istotne, choć problemu oczywiście nie rozwiąże.

Jednak, tak jak powiedziałam, podstawowym problemem jest tu poziom wydatków, na jakie budżet państwa w tym obszarze może sobie pozwolić.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, wspomniała pani o Ministerstwie Sprawiedliwości, ale dodała pani, że jest to oddzielny temat. Ja uważam, że nie jest to oddzielny temat, jeśli bowiem dochodzi do takich sytuacji, że sądy czy prokuratury uznają, iż fałszowanie list płac czy fałszowanie czasu pracy to nie jest przestępstwo, to coś w tym kraju chyba jednak wymaga wyjaśnień. Wspominała pani o tym, że osobami kontrolującymi, instytucją kontrolującą jest Państwowa Inspekcja Pracy. Jeśli jednak państwowi inspektorzy pracy kierują te trudniejsze sprawy, za które sami nie nakładają mandatów, do sądów, a sądy grodzkie nakładają o wiele niższe kary aniżeli mandat, który by nałożył inspektor pracy, to czy państwo jako ministerstwo nie powinniście podjąć z Ministerstwem Sprawiedliwości rozmów na ten temat?

Chciałabym polecić pani lekturę przygotowaną na ostatnie spotkanie Rady Ochrony Pracy w zakresie przestrzegania prawa pracy w supermarketach. Jeśli przeczyta się materiały mówiące o tym, co to w naszym kraju nie jest przestępstwem, to po prostu włos się jeży. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Krystyna Gurbiel:**

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, Pani Senator, ja mówiłam o sądownictwie, nie o Ministerstwie Sprawiedliwości – chciałabym to podkreślić, tak dla ścisłości. Władza sądownicza jest oczywiście władzą niezależną od władzy wykonawczej i w związku z tym nie chciałabym komentować tego, jak sędziowie ferują wyroki. Mnie chodziło o fakt, że sądy są obciążone ogromną liczbą spraw i w związku z tym tempo ich procedowania często jest niewystarczające. Jeśli zaś chodzi o niejako politykę ferowania wyroków przez wymiar sprawiedliwości, to jest to niewątpliwie obszar, który nie należy do zakresu działań władzy wykonawczej. Być może można zastanowić się nad zmianami ustawodawczymi, dotyczącymi zwiększenia kar minimalnych – to jest to, co może zrobić władza ustawodawcza – ale doprawdy nie czuję się kompetentna do komentowania obszaru funkcjonowania władzy sądowniczej w Polsce. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Nie widzę więcej zgłoszeń, nie ma już pytań.

Bardzo dziękuję pani minister za wyczerpującą odpowiedź na pytania.

Sądząc po liczbie zadanych pytań, mogę stwierdzić, że Senat wykazał maksymalne zainteresowanie płacą minimalną.

Otwieram dyskusję.

W tej chwili zapisanych jest do dyskusji pięciu senatorów. Jako pierwszy głos zabierze pan senator Religa. Następny będzie pan senator Saługa.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Religa:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

W roku 1989 Polska zmieniła ustrój. Zmieniła ustrój, ponieważ poprzedni był całkowicie niewydolny. A był niewydolny, bo był oparty na fałszywych założeniach, fałszywych zasadach. Dlaczego o tym mówię? Dlatego, że ta ustawa jest również oparta na fałszywych założeniach. Jest to niedobra ustawa, która wyłącznie mąci ludziom w głowach, która nie poprawi w sposób istotny sytuacji osób najmniej zarabiających. Bo to, co my proponujemy w tej ustawie, a właściwie to, co państwo proponujecie w tej ustawie, nie spowoduje żadnej poprawy życia ludzi najmniej zarabiających.

Mam przed sobą dzisiejszą „Rzeczpospolitą” i radziłbym, żebyście państwo do niej zajrzeli, do pierwszego artykułu na pierwszej stronie: „Nieskuteczny fiskus, zadłużeni podatnicy”. Jest tu wyraźnie napisane, że instytucje, przedsiębiorcy, są zadłużeni, że nie płacą podatków, bo ich na to nie stać. Gazeta podaje, że do końca marca zadłużenie wyniosło ponad 16 miliardów zł, a więc mówimy o ogromnych pieniądzach.

Jeżeli państwo przyjmiecie tę ustawę, to zwiększycie zadłużenie wobec budżetu – to jest oczywiste. Jest sprawą oczywistą, że zwiększamy obciążenie pracodawców, przedsiębiorstw. Skoro oni teraz nie mogą wypłacać się z podatków, to jak państwo chcecie, żeby mogli po zwiększeniu im obciążeń? Tak więc zadłużenie wobec budżetu zostanie zwiększone. Kto na tym zyska? Ten najmniej zarabiający zyska tylko 30 zł.

Jest to zła, niedobra ustawa, ustawa, która bije w interes polskiej gospodarki.

Senatorze Mąsior, ja jestem zszokowany, że pan pyta, dlaczego rozwój gospodarczy w Polsce jest słaby. To pan ma znać odpowiedź. Pan, pracujący tyle lat w gospodarce!

(*Senator Bogusław Mąsior: Ad vocem, ad vocem.*)

Proszę mi dać dokończyć.

(*Senator Bogusław Mąsior: Ad vocem!*)

(*Marszałek Longin Pastusiak: Nie, nie, Panie Senatorze, nie ma ad vocem. Jest pan zapisany do dyskusji jako trzeci w kolejności, więc będzie pan miał szansę odpowiedzieć.*)

Polska gospodarka jest słaba, słabi są polscy przedsiębiorcy. Zbrodniczym działaniem jest utrudnianie im życia, prowadzenia działalności gospodarczej – tak to po prostu nazwę.

À propos wysokości płacy minimalnej w Polsce – ja potrafię pani na to odpowiedzieć. Wśród krajów, które podlegają transformacji, jesteśmy przy górnej granicy, jeśli chodzi o wielkość płacy minimalnej. Ale też chcę powiedzieć pani senator, że są kraje w Europie, w których w ogóle nie ma pojęcia płacy minimalnej, jest ona nieokreślona – tak jest chociażby w Austrii i w Niemczech – więc nie ma więc obowiązku określania wysokości płacy minimalnej.

Proszę państwa, płaca... Ta ustawa jest ustawą złą, bije ona w interesy polskiej gospodarki, bije w interesy polskiego przedsiębiorcy.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak*)

Stawiam wniosek o jej odrzucenie i, Pani Marszałek, ten wniosek składam na pani ręce. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zapraszam pana senatora Saługę.

Senator Wojciech Saługa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Panie Senatorze, dziękuję za tę wypowiedź. Moja będzie w podobnym tonie.

Szanujący się autorzy cenionych podręczników do ekonomii od setek lat powtarzają jasno i wyraźnie, że w gospodarce rynkowej praca – tak samo jak na przykład cukier czy telewizor – jest towarem, który podlega prawom popytu i podaży, a ceną rynkową za pracę jest płaca ustalana w dwustronnej umowie między pracodawcą a pracownikiem.

Dyskutowana dzisiaj w Wysokiej Izbie kwestia płacy minimalnej jest więc niczym innym, jak ingerencją państwa w zasady gospodarki rynkowej. Takich ingerencji ze strony państwa polskiego są zresztą setki, dlatego stan gospodarki, bezrobocie i bieda są takie, jakie są, wygląda to tak, jak wygląda. A niniejszą ustawą wnioskodawcy spowodują, że będzie to wyglądać jeszcze gorzej.

Wysoka Izbo, płaca to cena za pracę, którą sprzedaje się na rynku. Jeżeli pracownik żąda za pracę więcej, niż ta praca jest warta dla praco-

(senator W. Saługa)

dawcy, to pracodawca zwyczajnie tej pracy nie kupuje. Gdy państwo, tak jak to ma miejsce w tym wypadku, regulujecie cenę pracy powyżej jej wartości rynkowej, to na taką pracę po prostu nie ma popytu. Bo, Wysoka Izbo, chciałbym podkreślić, że płaca zależy od produktywności, a nie od ustawodawcy. I takie są fakty, czy to się paniom i panom senatorom podoba, czy nie. Jeżeli coś się nie opłaca, to żadna, najlepsza nawet intencja stojąca za daną ustawą nie spowoduje, że będzie inaczej. Takie są zasady ekonomii i tylko ekonomiczni hochsztaplerzy mówią, że może być inaczej. Odpowiedzialni za swoje słowa, uznani za autorytety ekonomiści nie pozostawiają po lekturze tej ustawy żadnych złudzeń.

Państwo powinno stwarzać warunki do rozwoju, a nie ingerować w zasady gospodarki rynkowej, zmniejszając swoim działaniem konkurencyjność przedsiębiorstw. A my w tej Izbie jednym podniesieniem ręki chcemy zafundować polskim przedsiębiorcom wzrost kosztów bez podniesienia wydajności i jakości pracy. Chcemy ingerować w wewnętrzne sprawy prywatnych przedsiębiorców, którzy zainwestowali w rozwój swoich firm swoje prywatne, ciężko zarobione pieniądze. Podcinamy niniejszym gałąź, na której wszyscy siedzimy.

Szanowni Państwo, powszechnie dostępne opracowania naukowe mówią wprost, że wzrost płacy minimalnej każdorazowo powoduje zwolnienia, zwiększenie bezrobocia i powiększenie nielegalnego zatrudnienia w szarej strefie. Wzrost płacy minimalnej to wzrost kosztów pracy, uznawanych powszechnie za największą przyczynę polskiego bezrobocia. Bo iluż to pracodawców, aby konkurować na rynku i sprzedać produkt, musi z powodu wysokich kosztów pracy uciekać się do zatrudniania w ramach szarej strefy?

Około dwustu pięćdziesięciu tysięcy obywateli naszego kraju jest wynagradzanych płacą minimalną na obecnym poziomie. W tym są osoby zatrudnione oficjalnie za najniższą stawkę, a dostające drugie tyle do ręki – jest to mechanizm powszechny. I w wypadku tych pracowników wzrost płacy minimalnej nie pomoże, ale i niewiele zaszkodzi. No, na pewno na takim rozwiązaniu skorzysta ZUS i Narodowy Fundusz Zdrowia.

Druga grupa to pracownicy o najniższych kwalifikacjach, często absolwenci pojawiający się pierwszy raz na rynku pracy. I to oni, Szanowni Państwo, pierwsi przegrają na proponowanych regulacjach, bo polskie bezrobocie to bezrobocie ludzi o niskich kwalifikacjach i ludzi młodych. Czy zastanawialiście się państwo nad przyczyną trzydziestosiedmioprocentowego bezrobocia wśród młodzieży do lat dwudziestu czterech? Odpowiedź jest brutalna, ale szczerza: dla praco-

dawców te osoby są niewarte obowiązującej obecnie płacy minimalnej i nie zmienimy tego żadną ustawą o zwalczaniu bezrobocia.

Wysoka Izbo, badania naukowe i doświadczenia wielu państw udowodniły, że wzrost płacy minimalnej o 10% – bez względu na to, na jakim poziomie się ona kształtuje – powoduje wzrost bezrobocia w przedziale wiekowym do lat dwudziestu czterech o mniej więcej 4%. Czy o to chodziło pomysłodawcom tej ustawy? Czy pomysłodawcy są w stanie się do tego głośno przyznać?

Dlaczego niniejszą ustawą staracie się państwo bronić interesów tych, którzy już pracę mają, a nie pochylicie się nad losem tych, którzy na pierwszą pracę nie mają obecnie żadnych szans? Dlaczego jednym podniesieniem ręki dyskryminujecie ludzi najsłabszych i o najmniejszych kwalifikacjach, którzy być może mieliby szansę na zatrudnienie na przykład za 600 zł? Ale my niedługo zechcemy uchwalić, że będą musieli zarabiać 1 tysiąc 200 zł, co oznacza, że nie będą zarabiać nic!

Mając w głębokim poszanowaniu zasady ekonomii, rozwój gospodarczy i sprawę bezrobocia absolwentów, niniejszą ustawę traktuję jako kielbasę wyborczą czy, jak w jakimś artykule przeczytałem, kielbasę minimalną.

Zastanawiając się nad sensem proponowanych w ustawie rozwiązań, które są wychwalane przez zdecydowaną większość parlamentu, zadaję sobie pytanie: skoro podniesienie płacy minimalnej jest – zdaniem wszystkich opcji politycznych, poza Platformą Obywatelską – takim dobrym rozwiązaniem, mającym być narzędziem w walce z biedą, to dlaczego nie zaproponowano od razu rozwiązania ustalającego płacę minimalną na poziomie 2 tysięcy zł, a nawet 5 tysięcy zł? Dlaczego? Bo wszyscy odpowiedzialni za swoje czyny parlamentarzyści wiedzą, że takie szaleństwo spowodowałoby krach gospodarczy. Proponując jednak stosunkowo niewielki wzrost płacy, godzicie się państwo tę gospodarkę zepsuć tylko trochę – w imię zbijania kapitału politycznego na wybory. To, Szanowni Państwo, skrajna nieodpowiedzialność i obłuda!

Korciło mnie, żeby zgłosić właśnie taką poprawkę, aby ustalić tę płacę minimalną na dużo wyższym poziomie. I chciałbym wtedy wysłuchać lamentów państwa senatorów nad niedorzecznością takiej propozycji. Na pewno padłyby takie same argumenty, jak te moje. Jednak, w poczuciu odpowiedzialności za gospodarkę i bezrobocie ludzi młodych, zgłaszam wniosek o odrzucenie ustawy jako wysoce szkodliwej dla wielu grup społecznych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Poproszę pana senatora Mąsiora.

Senator Bogusław Maşior:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Po pierwsze, chciałbym przeprosić, że przyszedłem tutaj bez gazety, ale nie chciałem być poświadczony o lobbowanie określonych tytułów. A po drugie, uważam, że tak do końca nie muszę się podpierać tylko jednym artykułem, jednym faktem.

Pan senator Zbigniew Religa, którego bardzo lubię i szanuję, powiedział, co wiedział i wyszedł. Ja nie śmiałybym dyskutować z panem profesorem Religą na temat operacji przeszczepu serca, chociaż pewnie leżąc w jego klinice w Zabrze mógłbym teoretyzować.

Zadałem pani minister pytanie, na które nie uzyskałem odpowiedzi, bo prosiłem o precyzyjne określenie, jak wygląda obniżenie wzrostu gospodarczego w drugim półroczu, jakie czynniki na to wpływają, ponieważ minimalna płaca na dzień dzisiejszy nie ma z tym żadnego wspólnego obszaru.

To nie jest tak, że tylko jeden pan senator czuje się odpowiedzialny za walkę z bezrobociem, szczególnie wśród młodego pokolenia. Wszyscy tutaj jesteśmy za to odpowiedzialni. Od dwunastu lat jestem członkiem Rady Głównej Business Centre Clubu, od iluś tam lat działam w gospodarce i mam do czynienia z tymi, którzy są pracodawcami, mają ogromne pieniądze. Ale mam też do czynienia z normalnymi ludźmi, którzy na targu wybierają jedną marchewkę, jedną pietruszkę i, jak obok jest dziecko, jedną mandarynkę – wtedy trochę czuję wstyd, że ja robię znacznie większe zakupy, i nie chcę się tłumaczyć, że robię je na cały tydzień i dla dwóch rodzin.

Jeżeli ktoś dziś dyskutuje, że podniesienie minimalnej płacy o 30 zł spowoduje wzrost bezrobocia, to, Drodzy Państwo, proponuję spróbować żyć za tę minimalną płacę.

Można dzisiaj dyskutować, czy rozwiązania dotyczące świadczeń społecznych w Polsce są dobre, ale odpowiadam: mechanizmy ożywiające gospodarkę są wprowadzane przez kolejne rządy, tylko tak się składa, że wzrost gospodarczy był w latach 1993–1997 i od roku 2001 do chwili obecnej, spadek bezrobocia również miał miejsce w tym okresie.

Operujemy takimi sloganami – choć nie wiem, na czyj użytek – jak: obniżymy podatek, przedsiębiorcy będą inwestować. Nieprawda, bo mentalność naszych przedsiębiorców jest podobna do naszej. Ja zawsze zadawałem pytanie po transformacji, po roku 1990: a kiedyż to przedsiębiorca we Włoszech kupił sobie mercedesa? Po ilu latach działalności, przy jakim zysku? No a ten nasz nowy biznes właśnie tak się zachowywał!

Pan profesor Religa, nieobecny tutaj w tej chwili, przytoczył fakt zadłużenia firm, przedsiębiorców, ale sam ten fakt niewiele mówi. Trzeba by dojsć do tego, dlaczego to zadłużenie powstało. Jeżeli rząd nie uruchomił pewnych mechaniz-

mów chroniących rynek polski, które mógł uruchomić... No, dzisiaj to jest problem numer jeden – nasi producenci przemysłu lekkiego protestowali już w Brukseli przeciwko zalewaniu kolejno raz Polski i Unii Europejskiej przez towary z Chin. Gdybyśmy tak więc w określonych środowiskach gospodarczych, w określonych branżach, dyskutowali, co przedsiębiorcom przeszkadza w prowadzeniu biznesu, to odpowiedź byłaby między innymi taka: brak popytu na rynku wewnętrznym.

Drodzy Państwo, przecież tych 30 zł minimalnej płacy już jest wydanych przez tych ludzi, którzy mogą je dostać! I nie ma żadnego niebezpieczeństwa podwyższenia inflacji. Po prostu wzrosł popyt wewnętrzny, ten podstawowy.

Warto by było, Pani Minister, pokusić się o to, by zbadać, jak pewne cięcia socjalne wpłynęły na obniżenie popytu wewnętrznego. Czy to nie przyniosło skutku odwrotnego, niż chcieliśmy?

Koszt pracy w Polsce jest wysoki w stosunku do tak zwanej społecznej wydajności pracy. On jest za wysoki, ale na ten koszt składają się właśnie różne składki pośrednie. Pan premier Hausner wiele razy mówił o tych nożycach, których rozwarcie trzeba by było zmniejszyć. No, nie udało się. Może koledzy z prawej strony, którzy tak mówią o tej małej kielbasie, wyciągną znacznie większą i zaproponują realne działania, które mają przynieść wzrost gospodarczy?

Polityka rządu i polityka banku, polityka Rady Polityki Pieniężnej, powinna być bardziej aktywna. Przecież my tu wiele razy o tym rozmawialiśmy.

Można dzisiaj dyskutować, czy różnica pomiędzy zasiłkiem dla bezrobotnych a płacą minimalną jest wystarczająca. Bo przecież są już dziesiątki, może setki przykładów w Polsce, że ludzie się pogodzili z bezrobociem, że właściwie to jest zjawisko dziedziczenia biedy, co jest najgorsze, że jest już trzecie pokolenie ludzi bezrobotnych i oczywiście że oni żyją na poziomie uchylającym ludzkiej godności. Ale też dzisiaj bardzo często nie można znaleźć ludzi do określonej pracy, bo każdy mówi: za tę minimalną płacę nie pójdę, jestem na zasiłku, gdzieś tam trochę dorobię, może przez pół roku przeżyję i zobaczymy, co będzie dalej.

Drodzy Państwo, nie może tak być, że państwo polskie zacznie zrzucać z siebie odpowiedzialność za wszystko: za brak ochrony zdrowia, za brak ochrony godności pracownika, człowieka. A do tego właściwie niektórzy tutaj namawiali, mówiąc: po co państwo ma się wtrącać do minimalnej płacy?

Należałoby dyskutować – tę kwestię poruszyła już pani senator Simonides – na temat warunków socjalnych, jakie należy stwarzać przy uruchamianiu przedsiębiorczości. Trzeba by było się zastanowić nad tym, czy te wszystkie stawiane wymagania, tak wysokie, zmuszające do inwestowania, może nadmierne, są do końca potrzebne.

(senator B. Mąsior)

My dzisiaj mamy bezrobocie, ale, Drodzy Państwo, podejźmy też realnie do tego: kiedy zacznie się dyskusja na temat poszanowania pracownika? Wtedy, kiedy go zacznie brakować. Czy w Polsce to nastąpi? Jestem przekonany, że za cztery, pięć lat – tak. Bo jeśli kolejne rządy, jak mam nadzieję, nie popuszczą gospodarki, to nastąpi dalszy wzrost gospodarczy – i życzę, żeby był jak największy – a spadnie nam wyżej demograficzny i będzie coraz mniej ludzi do pracy.

Wczoraj była tutaj, w Senacie, dyskusja na temat promocji zatrudnienia, na temat polskiego wykształcenia. To też jest problem, którego właściwe rozwiązywanie powinno wpłynąć na obniżenie bezrobocia w Polsce właśnie wśród ludzi po studiach.

Panie Senatorze, pan sobie nie zdaje sprawy, co to znaczy znaleźć dzisiaj, po piętnastu latach budowania gospodarki otwartej na świat, człowieka po studiach, absolwenta, który byłby dobry, jeśli chodzi o języki. Słyszysz się: No, dopiero jak trzeba będzie, to się nauczę. Takie przykłady też są!

Ponieważ wiem, że ta minimalna płaca jest ludziom potrzebna i że ona nie jest zagrożeniem dla żadnego rozsądnego przedsiębiorcy... Bo jeżeli 30 zł plus koszty 65% spowodują nieopłacalność jego biznesu, to ja pytam: co to jest za biznes? Co to jest za biznes?!

Namawiałbym Wysoką Izbę, abyśmy tę ustawę – chociaż wiem, że nie do końca rozwiązuje ona problem – przyjęli. Bo choć ona na dzień dzisiejszy daje niewielki wzrost, to w skali roku to jest już 300 zł, a to dla niektórych ludzi w Polsce są ogromne pieniądze. Na tym chciałbym skończyć.

Żałuję bardzo, że pan profesor Religa jest teraz nieobecny, bo chętnie bym z nim w kularach podyskutował – on mówiłby o tym, jak się przeszczepia serca, a ja na temat tego, co jest ważne w gospodarce.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Zapraszam senatora Markowskiego.

Senator Jerzy Markowski:

Szanowni Państwo!

Właściwie to nie ma miejsca na specjalny wyśiłek intelektualny przy tworzeniu poszczególnych zapisów tej ustawy. Ale jest ona pretekstem do tego, żeby troszkę porozmawiać na temat gospodarki. I cieszę się, że akurat z takiego powodu na ten temat rozmawiamy, tym bardziej że – ale nie odnoszę się do wystąpień moich szanownych przedmówców – zmierzamy jednak w kierunku uproszczeń, takich troszeczkę demagogicznych. I zupełnie niepotrzebnie szafujemy określeniem

„kielbasa wyborcza”, bo tak prawdę powiedziawszy, wyborca zupełnie nie wie, kto w danej sprawie głosował za, kto głosował przeciwko. On będzie pamiętał, że Senat opowiedział się za, a Senat to senator A i senator B.

A tak w ogóle to tym wszystkim, którzy próbują dyskutować o wielkości płacy minimalnej z punktu widzenia skutków dla pracodawcy, chciałbym zasugerować, żeby spróbowali wyżyć za tę płacę minimalną. I to właściwie wszystko, jeżeli chodzi o dyskusowanie o poziomie płacy minimalnej. Bo tak naprawdę to uważam, że najbardziej żenujące jest w tej chwili to, że rozmawiamy o wartości tak niskiej, o kwocie tak niskiej, która, przypomnę, jest niższa od minimum socjalnego – to jest chyba najważniejsza sprawa.

To, że się wybrałem na tę trybunę, nie wynika z faktu, że mam coś do zaproponowania, jeśli chodzi o przedłożenie, ale chciałbym zwrócić państwu uwagę na pewien typ refleksji nad kondycją polskiej gospodarki. Chodzi mianowicie o pytanie: co się dzieje z pieniądzem w polskiej gospodarce, gdzie jest pieniądź?

Można przytoczyć przynajmniej kilka faktów w tej sprawie. Nawet dziś tu mówiono, że zmniejszono opodatkowanie przedsiębiorstw – pamiętamy te sławne obniżenie CIT z 29% do 17% – czyli teoretycznie pieniądze zostały w przedsiębiorstwie. Zwolniono bardzo wiele przedsiębiorstw z obciążeń podatkowych w ramach różnych czynności restrukturyzacyjnych. Fakt, pieniądze zostały, nie musieli ich wydawać. Powstały różnego rodzaju mechanizmy oddłużenia w trybie postępowania układowego. Jeszcze inni chwycili się postępowań upadłościowych, jeszcze inni zaczęli konstruować różnego rodzaju umowy z wierzycielami, jeszcze inni zaczęli sprzedawać swoje długi po to, żeby oddłużyć swoje przedsiębiorstwo. To w sensie akumulowania pieniądza.

Zwiększa się też wydajność w polskim przemyśle, w polskiej gospodarce. Wszyscy się tym chwalamy, trudno z tym polemizować, wystarczy przeczytać rocznik statystyczny – wartość produktu krajowego brutto rośnie, i to nie o 1%, 2%, ale przyrosty PKB są na poziomie 4–5%. Wartość rośnie, mamy już ponad 870 miliardów zł w tej kadencji, a na początku mieliśmy 760 miliardów zł.

A co jeszcze ciekawsze, analiza różnego rodzaju materiałów pochodzących z przedsiębiorstw wykazuje, że zwiększają się zyski. Kochani, przecież cztery lata temu na tej sali byłoby tak, że gdyby Markowski wyszedł i powiedział, że zyskowne będzie – przepraszam, że podam przykład najbliższego mi sektora – górnictwo, toby powiedział: jeszcze głębszy niż myśleliśmy. No a ono jest zyskowne. A gdyby powiedział, że zyskowne będzie hutnictwo? Powiedzieliby: idiota. A jest zyskowne. A że zyskowne będzie, nie wiem, koksownictwo, energetyka i co tam jeszcze po kolei?

(senator J. Markowski)

Te też są zyskowe. A jakie są zyski w sektorze inwestycji finansowych? Pokażcie mi bank, który nie ma zysku, fundusz emerytalny, który nie ma zysku, fundusz kapitałowy, który nie ma zysku. To idzie w setki procent, nie w dziesiątki!

A jednocześnie, proszę państwa, maleje popyt wewnętrzny, cały rozwój uzyskujemy tak na dobrą sprawę tylko i wyłącznie dzięki temu, że eksportujemy. Do tego jeszcze korzystny dla bilansu zysków z eksportu jest kurs złotego w stosunku do dolara. Oczywiście, eksporterzy chcieliby, żeby dolar był jak najslabszy, wtedy zyski w złotówce byłyby jak największe. Ale jeszcze raz mówię: maleje popyt wewnętrzny, bo Polak nie ma pieniądza. A jak chcemy wiedzieć, dlaczego Polak nie ma pieniądza, to wystarczy wyjść na ulicę któregoś z miast, gdzie poziom bezrobocia przekracza 30, 40%. Tam co trzeci szyld na ulicy to szyld instytucji handlującej pieniędzmi, czyli lichwiarskiej, gdzie można się zadłużyć na 400%, 700%, i to nie za kwotę pożyczonych 100 tysięcy zł, ale za 50 zł. Maleje popyt wewnętrzny, ludzie nie mają pieniędzy na kupowanie czegokolwiek. Powiem państwu szczerze: mnie jest wstyd się dobrze ubierać, mnie zaczyna być wstyd jeździć dobrym samochodem między tymi tłumami ludzi, których nie stać na chipsy dla dziecka. I nie dziwny się, że powstają enklawy bogactwa otoczone murami z ochroniarzami, którzy w dzień pilnują rezydencji, a w nocy idą spać na ciepłociągi.

A jednocześnie rosną depozyty przedsiębiorstw. Czy państwo wiecie, że one wzrosły w ciągu jednego roku o 24%? Czy państwo wiecie, że przedsiębiorstwa trzy lata temu wykazywały straty na poziomie 26 miliardów zł, rok temu miały zyski w wysokości 48 miliardów zł, dzisiaj zaś ich zyski wynoszą 130 miliardów zł? Wzrosły więc w ciągu jednego roku trzykrotnie. A inwestycje? O 8%. Zyski dużo większe, inwestycji niewiele, więc ja pytam: co to jest 8%? To nie odtwarza niczego... Płaca minimalna maleje, siła nabywcza społeczeństwa maleje. Pytam: gdzie jest pieniądz?

(Rozmowy na sali)

Zaraz do tego dojdziemy.

Jednocześnie zmalały depozyty ludzi. Depozyty ludzi zmalały – wystarczy przeczytać raport Rady Polityki Pieniężnej... Zadłużenie gospodarstw indywidualnych wzrosło w ciągu jednego roku o 14%, już prawie o 14%.

Ale jak popatrzylibyśmy tak na to i zastanowilibyśmy się, czy to tylko nasz pogląd, czy cudzy... Wystarczy, proszę państwa, popatrzeć, jak się zachowuje inwestor zagraniczny, który przychodzi do Polski. Bo przychodzi. A czemu przychodzi? Z tęsknoty za urodą Polek? To bym rozumiał. Ale on przychodzi ze względu na niskie koszty pracy w Polsce. On po prostu fachowca o najwyż-

szym poziomie kwalifikacji i kompetencji zatrudnia tutaj tanio, płaci mu mało, bo przecież nie zapłaci mu więcej, niż płaci inny w innym przedsiębiorstwie.

Proszę państwa, chyba dość tej wyliczniki, bo zamieszam państwu za bardzo tą matematyką. Ale takich argumentów mógłbym jeszcze sporo przytoczyć. No ale spróbujmy zastanowić się, gdzie jest pieniądz. Widzicie państwo, wystarczy sięgnąć do gazet. Jeden z moich przedmówców posługiwał się tu przykładami z gazet, ja nie przyniosłem gazet, ale je pamiętam. Gdzie pieniądz? A może tam, gdzie na przykład taki podmiot jak Polskie Huty Stali dokapitalizowuje całym swoim zyskiem spółkę matkę – córka matkę – tyle tylko, że zarejestrowaną w Holandii i w Wielkiej Brytanii? A może tam, gdzie inny podmiot, konkretnie Jastrzębska Spółka Węglowa, kupuje przedsiębiorstwo państwowe od państwa polskiego za połowę swojego zysku, nie przeznaczając ani złotówki na wzrost płac dla swojej załogi? A może tam, gdzie w przedsiębiorstwach kadra dostaje jednorazowo czteromilionowe odprawy? A może tam, gdzie załoga odchodząca poza zatrudnienie w swoim przedsiębiorstwie ma ofertę płacy na poziomie od 100 do 200 tysięcy zł? No i tak mogą wymieniać w nieskończoność.

Tak że, proszę państwa, pytanie jest takie: gdzie są wypracowane przez polskie podmioty gospodarcze pieniądze? Czemu ten pieniądz nie idzie na inwestycje, nie idzie na opłacenie wzrostu wydajności, nie idzie na rozwój przedsiębiorstwa, nie idzie na stworzenie miejsc pracy, nie idzie na zwiększenie popytu wewnętrznego poprzez zwiększenie wielkości płac? Przecież, proszę państwa, my jesteśmy na progu deflacji! To jest dopiero tragedia. Inflacja to jest wielki problem, ale największym problemem jest deflacja – to już oznacza spustoszenie mentalnościowe w społeczeństwie.

Szanowni Państwo, chciałbym państwa sprostować do refleksji na ten temat. Mogę tylko powiedzieć jedno: tylu uczonych ludzi rwało się do władzy i wydawało im się, że wiedzą, co z tym zrobić. A nie wiedzą.

Pani Minister, przepraszam bardzo, ale muszę powiedzieć, że tych dywagacyjnych dyskusji z parlamentarzystami, których traktuje się jak niedouczonego szkolaka, po prostu już nie mogę słuchać.

Po prostu zawiedliśmy jako elita, zawiedliśmy społeczeństwo jako elita – elita lewa, prawa, jaka chcecie. Zawiedliśmy ludzi. Ludzie muszą żyć za 640 zł na miesiąc, a nikt z nas nie umiałby za tyle żyć, bo jedno tankowanie kosztuje tyle, ile oni muszą mieć na cały miesiąc – mówię o tankowaniu samochodu. (*Wesołość na sali*) Może i ktoś inny potrafi więcej...

Szanowni Państwo, chciałbym państwa sprostować do myślenia generalnie o pewnej spr-

(senator J. Markowski)

wiedliwości w gospodarce. My możemy fascynować się liczbami, kryteriami, wydajnościami, cyferkami itd., ale proszę mi wierzyć: to w ogóle nie interesuje społeczeństwa. Społeczeństwo chce wiedzieć rzecz najprostszą – zwykły człowiek myśli: czy za swoją pracę wyżyję, czy utrzymam rodzinę? I dzisiaj możemy z całą odpowiedzialnością powiedzieć, że nie, że ani za obecną, ani za tę podwyższoną płacę minimalną – obojętnie, czy podwyższymy ją o 30, 50 czy 100 zł – on nie wyżyje. I to jest powód kompromitacji elit.

Jeżeli jest mi za coś wstyd, to za to, że ja rozmawiam dzisiaj w tym miejscu o płacy na poziomie sześciuset iluś złotych. A też bym wolał, Panie Senatorze Saługa, rozmawiać o trzech tysiącach albo o jeszcze większej kwocie. Tylko że nie mam o czym gadać, nie mam o czym gadać, bo wszyscy tutaj byliśmy świadkami albo uczestnikami procesu świadomego lub nieświadomego demontażu naszego państwa – taka jest prawda – który skutkuje tym, że już nawet nie wiemy, gdzie jest polski pieniądz. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Litwiniec.

Senator Bogusław Litwiniec:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Oklaskiwałem mego przedmówcę między innymi dlatego, że skrócił moje wystąpienie o 80%. Ja także chciałbym zacząć od pytania, gdzie się podziewa polski pieniądz, i uzupełnić je takim pytaniem: gdzie się podziewa wielka kreatywna myśl polskiej inteligencji na ten temat?

Ja sobie pozwoliłem ze swojej skromnej pozycji człowieka kultury rozesłać list do pięćdziesięciu wybitnych ekonomistów z tym pytaniem, które wywołał pan senator: co się dzieje z pieniądzem w polskiej gospodarce, która się rozwija, która przynosi dochody, ale tego nie widać w postaci pozytywnych inwestycji w kraju? Powiem na koniec, jakie otrzymałem wyniki tej mojej ankiety.

Przedtem jednak czuję się zobowiązany poinformować o dwóch moich bezpośrednich obserwacjach, doświadczeniach, dwóch zdarzeniach, w których uczestniczyłem, dotyczących tej właśnie problematyki. Jedno miało miejsce niedawno w kraju, a drugie w Brukseli, podczas mojego dość przypadkowego tam pobytu na spotkaniu dotyczącym informatyki, a więc przestrzeni najbardziej nowoczesnego przemysłu.

Otóż co się działo na pewnym posiedzeniu odbytym w największym po Wawelu zamku znajdującym się na Dolnym Śląsku? Zebrały się tam odnoszące sukcesy elity gospodarcze rogu połud-

niowo-zachodniej Polski, od Śląska po, można powiedzieć, Zielonogórskie i Lubuskie. Były tam elity, były wielkie przedsiębiorstwa reprezentujące sobą sukces, między innymi wałbrzyska Toyota, KGHM, Polar... dalej nie będę wymieniał. Pytanie na tym spotkaniu było proste: co będzie z rozwojem tych przedsiębiorstw w kontekście bezrobocia w Polsce za dziesięć lat, za ćwierć wieku? Otrzymaliśmy odpowiedź z ust wszystkich reprezentantów wielkich przedsiębiorstw, na których prawie jedna czwarta Polski stoi: proszę nie liczyć, że będziemy zatrudniać więcej, to nie jest w naszym interesie, żeby rozwijać pracę dla ludzi. Ja uproszczę tę odpowiedź i powiem to brutalnie: bardziej nam zależy na robotach, bo mniej w tym przekroju czasu inwestujemy w roboty, w technologie niż w człowieka. I dalej: my mamy obowiązek zarabiać, my mamy taki obowiązek, tak nam nakazał nasz międzynarodowy pracodawca – że przypomnę odpowiedź Toyoty – iżbyśmy przez inwestycje w Polsce przynosili większe dochody temu wielkiemu, międzynarodowemu, właściwie anonimowemu przedsiębiorcy. I jeszcze: w ciągu dziesięciu lat planujemy zwiększenie bezrobocia, powiedzmy, na Dolnym Śląsku, w okolicach Wałbrzycha, no, pół procenta maksimum, z kolei inwestycje będą wynosiły kilkaset procent, a zyski jeszcze więcej – takie są nasze plany perspektywiczne.

Ja się nie obrażam na tę odpowiedź, bo ja chcę tutaj wywołać to, co wywołał pan Markowski – pewnego rodzaju myślenie strategiczne, perspektywiczne, którego wymaga się od elit. Z tą refleksją my nie możemy uciekać od naszego społeczeństwa, my musimy rozstrzygać pozytywnie, jeśli stanowimy inteligencję, że biznes, ten biznes, wielki biznes – za chwilę wrócę do tego biznesu i powiem, jak się myśli o nim w Brukseli – przede wszystkim chce tworzyć zyski i te zyski inwestować tak, jak mu jest wygodnie, to znaczy tam, gdzie będzie więcej zarabiał, i tam, gdzie ma pewne zobowiązania, może i narodowe, jeśli chodzi o Toyotę na przykład.

To jedno, o potrzebie po prostu uruchomienia naszego umysłu, Wysoka Izbo, a także wyobraźni kreatywnej, niech powie w tej Izbie, na podstawie swoich doświadczeń, artysta. O potrzebie uruchomienia wyobraźni twórczej, kreatywnej, wybiegającej od pierwszej chwili w przyszłość. Kiedy w teatrze zaczyna się czytać tekst, musi się już wtedy myśleć o premierze, o tym, czy będą oklaski, czy będzie kłapa. A w tej dzisiejszej naszej debacie i w ogóle w tej ustawie myślenie nie wybiega dalej niż jedna, dwie próby naprzód. A tymczasem jest to wreszcie okazja, żeby pomyśleć o premierze, o tym, co za dziesięć, piętnaście lat będzie ze stanem naszego społeczeństwa. Wreszcie mamy okazję w tym gronie, pod koniec piątej kadencji, porozmawiać o sprawie najważniejszej, czyli o godności człowieka pracującego!

(senator B. Litwiniec)

Teraz co do Brukseli. Otóż w Brukseli spotkałem się z podobnym myśleniem, aczkolwiek myśleniem tej drugiej strony. Zebrała się tam elita informatyków Europy, zaniepokojonych głęboko tym, co się nazywa ingerencją wielkich kapitałów typu IBM czy znanego wszystkim Gatesa, które chcą zmonopolizować cały przemysł informatyczny. Co to miało być? Skąd ten sobór informatyków, na ogół młodych, a tak ogromnie zaniepokojonych? Otóż doszło do tego, że Parlament Europejski poprosił tych informatyków, w liczbie około czterystu osób ze wszystkich krajów Unii Europejskiej, żeby wypowiedzieli swój sąd, wypowiedzieli się na temat swojego niepokoju, niepokoju młodego geniuszu przyszłości. I oni powiedzieli wprost: po prostu tracimy pracę, tracimy szansę na twórczą robotę; już nie mówimy tego w kontekście samej kasy, bo gdzieś tam może jakoś zarobimy jako eksperci właśnie tych wielkich anonimowych kapitałów, ale naszych firm już nie stać na konkurowanie z tymi potęgami, które się pchają do Europy, z potęgami, które chociażby dzięki temu, że mają szansę zainwestowania miliarda w reklamę, zduszą nas po prostu w stosunku do potencjalnych...

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Czas, Panie Senatorze.)

Na tym właściwie kończę, na tym kończę. Mówię to, iżby wiedziano, skąd idzie zagrożenie.

A na koniec podam to, co obiecałem. Otrzymałem dużo odpowiedzi na moją ankietę. A wiecie państwo, o czym większość odpowiedzi mi mówiła? Wielkie kapitały są dzisiaj bardziej zainteresowane dochodowym sposobem zarobkowania. To nie inwestycje w kominy, a nawet nie inwestycje w roboty, tylko inwestycje w giełdy kapitałowe, bo tam się najwięcej zarabia, nikogo prawie nie zatrudniając. I tam idzie bardzo znaczna część przychodów polskich kapitałów o, że tak powiem, międzynarodowym życiorysie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Zapraszam pana senatora Romaszewskiego.

Jednocześnie zwracam uwagę panu senatorowi Litwińcowi, że jego deklaracja, iż wystąpienie uległo skróceniu, nie miała odzwierciedlenia w czasie tego wystąpienia.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałek! Wysoka Izbo!

Moje wystąpienie ulegnie skróceniu ze względu na wcześniejsze wystąpienia senatora Mąsiora i senatora Markowskiego. O dużej liczbie problemów, które chciałem poruszyć, oni właściwie już powiedzieli.

Proszę państwa, chyba zacznę od tego, że najwybitniejszy polski ekonomista, profesor Kalecki, mówił, iż kapitalizm karmi niekapitałści. A tak go karmi, jak mogą, zależnie od tego, ile mają środków. I proszę państwa, to jest podstawowy problem dnia dzisiejszego, który po prostu nie jest zauważany. To jest problem podstawowy, problem pryncypialny, określający naszą politykę gospodarczą w ogóle. Istnieje parametr, który się nazywa popyt. I jeżeli tego popytu nie będzie, jeżeli nie będzie pieniędzy u ludności i siła nabywcza ludności będzie malała lub będzie pozostawała bez zmian, to będziemy mieli do czynienia z tym, z czym mamy do czynienia w tej chwili, czyli ze wzrostem bez zatrudnieniowym. Tak, bez zatrudnieniowym, proszę państwa. Co to ostatecznie znaczy? To znaczy po prostu tyle, że te środki nie dotrą do najuboższych. A tych najuboższych jest w tej chwili w Polsce 60% – tyle ludzi żyje poniżej minimum socjalnego.

Z wypowiedzi pana profesora Religi wynika jedna rzecz: na pewno nie będzie on prezydentem wszystkich Polaków, bo dla tych 60% te 30 zł to 5% ich dochodów, tak więc jest to rzecz zupełnie poważna i nie można jej tak lekceważyć. To świadczy o tym, jak daleko nasze elity odjechały od społeczeństwa, i że w ogóle nie wiedzą, jak to społeczeństwo funkcjonuje.

Proszę państwa, a więc jeżeli te pieniądze tam nie dotrą, to oczywiście te drobne przedsiębiorstwa będą chyliły się ku upadkowi, nie będą się też tworzyły nowe. A są to miejsca, gdzie zaopatruje się ogromna większość ludności, te 60%. W tej chwili to obserwujemy, rzeczywiście to obserwujemy.

A te instytucje, gdzie następuje samozatrudnienie, te półtora miliona przedsiębiorstw? Są to po prostu poszczególne osoby. I do nich nie docierają klienci.

Proszę państwa, spójrzmy w tej chwili na przykład na jedną dziedzinę, na agrobiznes. Jak kształtuje się w tej chwili struktura agrobiznesu? Proszę państwa, okazuje się, że nasze elity w tej chwili wyjeżdżają na Majorkę, a nasz agrobiznes się wali, bo te 60% nie ma pieniędzy, żeby wyjechać na wakacje. I może warto o tym pamiętać, o rozwarstwieniu, które w tej chwili zaczyna odgrywać coraz większą rolę. Współczynnik Giniego od 1989 r. wzrósł z 0,23 do 0,35. No, mniejsza z tym, już nie wchodzimy w takie szczegóły. Niemniej jednak to jest, proszę państwa, problem, który przed nami stoi. Jeżeli społeczeństwo nie będzie miało możliwości nabywczych, to nic się nie sprzeda, no i za chwilę wszystko przestanie się rozwijać.

Proszę państwa, po co państwo ingeruje? No ingeruje, proszę państwa, z jednej prostej przyczyny. Istnieje pewne słowo, w mentalności ludzkiej odgrywające bardzo dużą rolę, które zostało jednak wyeliminowane z języka polskiego; karierę zrobiło słowo „roszczenie”, no a słowo „chciwość” jakby w ogóle już nie istnieje w języku. Otóż, pro-

(senator Z. Romaszewski)

sze państwa, chodzi o to, ażeby ograniczyć chciwość i ażeby te środki, które są produkowane przez społeczeństwo, do tego społeczeństwa wracały, docierały tam i mogły budować popyt.

Proszę państwa, nieprawdą jest, że wzrost dochodów społeczeństwa jest niezasażony, oderwany od rzeczywistości i że płace rosną, a wydajność za tym nie idzie. Nie, proszę państwa, to jest kłamstwo. To jest po prostu kłamstwo. Nie wiem, dlaczego, ale jest to rozpowszechniane i powtarzane z gigantycznym uporem. Od roku 1989 wydajność pracy wzrosła w tym kraju pięciokrotnie, a płace realne o 36%. No to, proszę państwa, co to znaczy? Ilorotnie wzrosły? Ile dochodów nie dotarło do tego społeczeństwa? Może trzeba by było powiedzieć chciwości: stop? My musimy funkcjonować w stabilnym społeczeństwie, w społeczeństwie, które poprzez swoją siłę nabywczą może stymulować rozwój naszej gospodarki, które może stymulować powstawanie miejsc pracy. I taki jest sens, proszę państwa, tego, co w tej chwili robimy.

No a 36 zł to dla większości społeczeństwa, proszę państwa, naprawdę bardzo poważna kwota. Warto o tym pamiętać. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.
Zapraszam panią senator Szyszkowską.

Senator Maria Szyszkowska:

Dziękuję, Pani Marszałek.
Wysoka Izbo!

Jest sprawą całkowicie oczywistą, że społeczeństwo normalnie rozwijające się to jest takie, w którym ogół stanowią ludzie średnio zamożni. A nasza sytuacja w Polsce, w której jest grupa bogaczy i rzesza głodujących – bo mówię również o utajonym głodzie, mówię również o bezdomności – jest sytuacją przerażającą i głęboko niepokojącą.

Ja nie mam oczywiście żadnej siły sprawczej. W swoich książkach, artykułach od wielu lat domagam się tego, ażebyśmy tym razem usiedli przy innym stole, trójkątnym czy kwadratowym, to nie ma znaczenia, i przedyskutowali podstawy ekonomiczne naszego ustroju. Zazwyczaj jest tak, że wydajemy pośpiesznie prawa, pośpiesznie dyskutujemy na temat budżetu, podczas gdy pewne sprawy dłużej nie powinny być tolerowane, ponieważ zadaniem państwa, a w tym zadaniem ustawodawców, czyli naszym, jest troska o każdego człowieka.

I zastanawia mnie, gdy słucham rozmaitych wypowiedzi, również w tej Izbie, że ci, którzy tak często odwołują się do Boga, do wartości religijnych, ci, którzy tak często mówią o tym, że kultuwają myśl Jana Pawła II, jednocześnie mogą gło-

sić bezwzględny liberalizm ekonomiczny. Jest to zastanawiające i wyjątkowo bolesne. Rynek nie jest bożyszczem, zaś wartością niepowtarzalną jest los każdego człowieka, w tym biednego, niewykształconego, również kloszarda. Społeczna gospodarka rynkowa jest niezbędna. Przypomnę też, że nawet twórcy liberalizmu ekonomicznego twierdzili, iż państwo ma opiekować się tymi, którzy sami nie mogą rozwiązać swoich problemów życiowych. Jako przykład podawali osoby sędziwe, chore psychicznie czy na przykład zwierzęta, ponieważ zdawali sobie sprawę, że bestialstwo ludzi w stosunku do zwierząt będzie skutkowało bestialstwem ludzi w stosunku do innych ludzi.

Chcę więc powiedzieć, że rola opiekuńcza państwa jest czymś bezwzględnie niezbędnym. Projekt tej ustawy, o której dzisiaj w tej chwili dyskutujemy, uważam za pierwszy niezbędny, minimalny krok w kierunku troski o członków naszego społeczeństwa. Dodam też, że w 1989 r., kiedy zachodziły zmiany, była mowa wyraźnie o tym, że nastanie czas poprawianego socjalizmu, tymczasem towarzyszy nam wprawdzie troska o ludzi biednych, o ludzi bezradnych, ale jednocześnie bez wahania godzimy się na wydatki zbrojeniowe czy na prowadzenie wojny w Iraku.

I na zakończenie powiem, że w moim przekonaniu minimalne wynagrodzenie za pracę powinno być o wiele wyższe aniżeli to proponowane w ustawie, a zarazem to minimalne wynagrodzenie powinno być w wysokości zasiłków dla bezrobotnych. Jest to zupełnie inne zagadnienie, ale na marginesie zaznaczę, że jest rzeczą zupełnie nieodpowiedzialną, iż godzimy się na to, ażeby w naszym kraju byli ludzie pozbawieni jakichkolwiek dochodów – myślę o bezrobotnych. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.
Zapraszam pana senatora Sztorca.

Senator Józef Sztorc:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!
Wiele zostało powiedziane na temat zamożności naszego społeczeństwa, stanu gospodarki, tego, gdzie się podziały nasze pieniądze, tego, co się z tym wszystkim dzieje.

Ja chcę obiema rękami poprzeć projekt ustawy. Chcę zauważyć, że te trzydzieści kilka złotych, o które chcemy podnieść minimalne wynagrodzenie za pracę, dla niejednej rodziny będzie stanowiło takie „być albo nie być”. No i myślę, że jest to wynagrodzenie jeszcze i tak kilkakrotnie za małe w stosunku do cen. Gdybyśmy policzyli ceny, to, ile dzisiaj przychodzi nam płacić za energię, za paliwa, za wiele innych rzeczy potrzebnych do życia, to będzie widać, że ceny w Polsce zbliżyły się do cen europejskich. Ale niestety, to najniższe wy-

(senator J. Sztorc)

grodenie za pracę, średnia renta czy emerytura w naszym państwie są kilkakrotnie mniejsze od emerytur, rent czy wynagrodzeń na zachodzie Europy. I nad tym trzeba się zastanowić.

Myślę, że rolą Senatu, rolą Sejmu i rolą rządu Rzeczypospolitej jest dbanie o najbiedniejszych. Myślę też, że trudno nie zgodzić się z takim przysłowiem: syty głodnego nigdy nie zrozumie. I myślę, że także panowie posłowie, senatorowie i rząd Rzeczypospolitej nie zrozumieją człowieka, któremu przychodzi za 600 zł się utrzymać, posłać dzieci do szkoły, w jakiś sposób egzystować.

Ale trzeba byłoby zauważyć to, co powiedział przedtem pan senator Markowski, czyli co się stało z naszymi pieniędzmi. Dlaczego pieniądze zostały wyssane z gospodarki? Było tutaj rozpatrywanych wiele ustaw i wiele słów wypowiedziano na tematy gospodarcze, ale statystyki są nadal przerażające. Skoro 50% towarów w wielkich sieciach handlowych jest importowanych, to przecież importujemy sobie bezrobocie. Skoro najlepsze przedsiębiorstwa polskie od iluś tam lat, od kilku czy kilkunastu, są sprzedawane – nie chcę tutaj mówić, czy są sprzedawane dobrze, czy źle, ale to te przedsiębiorstwa, które produkowały dochód narodowy, zostały sprzedane, a zostały nam na utrzymaniu nierentowne koleje, stocznie i coś tam jeszcze, pewnie huty – to trzeba się zastanowić, co z tym dalej zrobić.

Myślę, że jest potrzeba zmiany mentalności społeczeństwa. Skoro cały czas od zaborów, od sanacji, od wojny i podczas tego, co działo się po wojnie, wpajało się ludziom, że jak się nie będzie pracować, to się będzie walczyło o system, no to ludzie nauczyli się traktować pracę dosyć frywolnie. Nawet jak popatrzymy na to, jaka jest w Polsce wydajność pracy w stosunku do wydajności tych przodujących krajów świata, to też nam to da coś do myślenia. A także to, że Polacy nie są nauczeni pracować we własnym kraju – dopiero jak Polak pojedzie do Stanów Zjednoczonych czy za Odrę, to tam ucziwie pracuje w byle jakich warunkach i nie narzeka.

Kończąc chcę powiedzieć, że popieram projekt tej ustawy. Choć szkoda, że tylko o te trzydzieści kilka złotych się podnosi to minimalne wynagrodzenie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Zapraszam pana senatora Wielowieyskiego.

Jednocześnie w imieniu państwa senatorów i swoim własnym witam podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy, pana Jacka Męcinę, który zastąpił wcześniej towarzyszącą nam panią minister Krystynę Gurbiel.

Zapraszam, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Wysoka Izbo!

Jesteśmy świadkami pięknej debaty, prowadzonej, jak się wydaje, w szlachetnych intencjach. Słyszeliśmy tutaj wiele prawidłowych, w moim przekonaniu, sądów, mówiono o odczuciach, które podzielałam. Ja też, podobnie jak moi przedmówcy, gdy jestem na bazarze, to mam problem – ja kupuję właśnie jakieś dobra na cały tydzień, a widzę, że ktoś tam kupuje jedną tylko pietruszkę, jednego pomidora i jednego cukierka dla dziecka. I rzeczywiście występuje też problem wstydu za to, jak człowiek jest ubrany czy jakim samochodem jeździ.

Są sprawy możliwe do podjęcia i do kontroli, jak choćby wysokość odpraw, a w niektórych przypadkach rzeczywiście i wynagrodzenia.

Jednak nie zgadzam się – i to radykalnie, bo tutaj to już była trochę taka *Greuelpropagande*, propaganda grozy – z moim wieloletnim szefem, senatorem Markowskim, który groził nam tutaj deflacją. Chodziło zwłaszcza o ostatni rok i perspektywy na najbliższy rok. Pomimo tego, że gospodarka europejska w porównaniu z amerykańską nie budzi specjalnego podziwu, są w niej elementy dynamiczne, jak Brytyjczycy na przykład, a i cały nasz region środkowoeuropejski wypada zupełnie dobrze. U nas nadwyżka eksportu rośnie, import, który tutaj budził pewne niepokoje, nie jest dla naszej produkcji taki groźny, relatywnie maleje w stosunku do dynamiki eksportowej. Tak samo jest z sytuacją na rynku wewnętrznym, nie wygląda to najgorzej. I ostrzegam – to taka stara, elementarna sprawa gospodarcza – bądźmy ostrożni z tym bodźcem popytowym, dlatego że jego efekty są zawsze opóźnione, a konsekwencje doraźne mogą być niebezpieczne.

Za to, Wysoka Izbo, problem polega na tym, że my powinniśmy być także, ale nie przede wszystkim, izbą emocji, odczuć i szlachetnych pragnień, *pia desideria*. My mamy być izbą refleksji, która ma szukać mądrych rozwiązań. Tymczasem z wyjątkiem stanowiska rządowego, które miało rzetelne uzasadnienie, ja nie słyszałem tutaj tych analiz porównawczych, trafiających po prostu w istotę rzeczy.

No, Wysoka Izbo, ta średnia w Europie Zachodniej, jeśli chodzi o bezrobocie, to jest 10–12%. W Stanach Zjednoczonych, gdzie nie ma płacy minimalnej, jest to 5–6%. I problem instytucji płacy minimalnej ma tutaj pewne istotne znaczenie.

Ja nie jestem przeciw płacy minimalnej. Jest to nasz europejski dorobek – chronimy tych słabszych i biedniejszych, Ale bądźmy niezwykle czujni, bo sprawa jest kluczowa dla najważniejszego problemu w naszym rozwoju społecznym i gospodarczym, to jest dla bezrobocia. To jest najważniejsze wyzwanie.

(senator A. Wielowieyski)

Te wszystkie problemy tej, prawda, naszej sąsiadki na bazarze i bezrobotnego... No, to już sprawa zupełnie skrajna. Nie będę dyskutował z panią senator Szyszkowską na temat tego zrównywania, absurdalnego zrównywania zasiłków z płacą minimalną, co jest w ogóle, że tak powiem, nie do pomyślenia w wypadku zdrowego ekonomicznie czy w ogóle zdroworozsądkowego traktowania sprawy.

Proszę państwa, w sytuacji naszego dwudziestoprocentowego bezrobocia nie wolno dotykać minimalnej płacy, nie wolno jej dotykać. Możemy wzmacniać pomoc socjalną, ale naszym podstawowym zadaniem jest stwarzanie warunków do tego, żeby przedsiębiorcy przejawiali inicjatywę – była tutaj o tym mowa, mówił o tym senator Litwiniec. Właśnie, właśnie, kreatywna inicjatywa to jest to, do czego my w ramach naszej działalności publicznej możemy po trosze stworzyć warunki. Reszta zależy od przedsiębiorców. Ale nie można ich, że tak powiem, blokować, bo oni są u nas kiepscy, nie są zbyt dynamiczni; to nie są Amerykanie, którzy, powiedzmy, potrafią – gdyż takie są tam warunki od wielu pokoleń – spontanicznie i szybko odpowiadać nowymi propozycjami na powstające nowe potrzeby. U nas tak nie jest, u nas to idzie z trudem, nasi ludzie nie są tego nauczeni, zresztą jest ich zbyt mało. I wobec tego nie możemy im utrudniać sprawy. Dla nich te właśnie 30 zł, te kilkadziesiąt złotych, to jest jeden z elementów odpowiedzi na pytanie: czy ja kogoś zatrudnię, czy nie zatrudnię.

Podkreślam: my możemy sobie, dzieląc nasze publiczne pieniądze, ratować słabszych i możemy myśleć o tych najwyższych zarobkach, ale podstawową sprawą jest to, jakie stwarzamy warunki dla przedsiębiorcy, który daje szansę... No, a to jest, niestety, udowodnione, to jest fakt, że nie dawne wielkie państwowe firmy, nie wielkie kompanie zachodnie, tylko właśnie mały i średni biznes w Polsce odrabiał te straszliwe straty społeczne wynikające z masowych zwolnień z bankrutującego, kiepskiego przemysłu. To mały i średni biznes to głównie zrobił, to on dał zatrudnienie. No i pilnujemy tego.

Tak że, Wysoka Izbo, jednak ostrzegam: no, nie możemy się kierować po prostu tylko... To nie jest żaden bezwzględny liberalizm. To jest po prostu zdrowy rozsądek przy rozwiązywaniu naszego najważniejszego problemu, jaki mamy w naszym kraju, to znaczy bezrobocia. Musimy być niesłychanie ostrożni w dziedzinach mających bezpośredni związek z popieraniem, z rozwojem inicjatywy gospodarczej w ogóle, a zatrudnieniowej w szczególności, w wypadku której trzeba wykazać ogromną ostrożność i czujność. A dużo łatwiej jest tutaj psuć niż poprawiać.

W każdym razie ja sędzę, że nie powinniśmy popierać tego projektu ustawy sejmowej, tej ustawy sejmowej.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję senatorowi.

Teraz pani Genowefa Ferenc.

(Głos z sali: Senator Biela...)

Senator Genowefa Ferenc:

No właśnie, nie wiem, jak to z tą kolejnością bywa.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Dzisiejszą dyskusją, wieloma wypowiedziami jestem zaskoczona, powiem nawet, że przerażona. Bo jeśli dla kogoś, na przykład pana senatora Saługi – żałuję bardzo, że go nie ma teraz na sali – 30 zł to jest wielka, skrajna nieodpowiedzialność ze strony posłów i senatorów, którzy za taką decyzją zagłosują, to nie wiem, czy ktoś taki w ogóle robi zakupy i wie, że za te 30 zł to można kupić dziesięć kostek masła czy piętnaście bochenków chleba. To jest chleb na cały miesiąc dla wielu osób. I o tym nie możemy zapominać.

Uważam, że ten wniosek o podniesienie płacy minimalnej to nie powinna być inicjatywa poselska, tylko to powinna być inicjatywa rządowa. To rząd bowiem ma instrumenty, ma informacje o tym, jak wygląda koszyk wynikający z kosztów podstawowych artykułów spożywczych, jak u nas rozbiegają się minimalne koszty utrzymania i minimalna płaca. A o tym bardzo często się zapomina.

Skoro pan senator Saługa mówił, że wniosek o podniesienie płacy minimalnej o 30 zł jest skrajną nieodpowiedzialnością, wysoce szkodliwą dla wielu grup społecznych, to ja powiem, że wypowiedź pana senatora jest wysoce szkodliwa dla osób o najniższych dochodach. A tych osób w Polsce mamy bardzo wiele.

Nie wiem, czy do biura pana senatora Saługi i do niego samego nie trafiają osoby, które potrzebują na chleb, na masło, na mleko dla dzieci. Bo do mnie takie osoby trafiają regularnie. Poza tym biuro mam przy aptece, w związku z tym bardzo często przychodzą tam takie osoby, żeby dać im 5 zł na zakup lekarstwa. To są właśnie ci ludzie z płacą minimalną.

Jestem też zaskoczona wypowiedzią pana Relegi, który tak bardzo dobrze zna się na polskiej gospodarce. Zawsze podkreślał podczas swoich wystąpień, że zna się na operacjach na sercu, na medycynie, ale na gospodarce nie za bardzo. A w tej chwili okazuje się, że najlepiej zna się na gospodarce. No, obawiałabym się mieć prezydenta uważającego, że nie powinniśmy regulować płacy minimalnej w kraju, w którym ciągle za-

(senator G. Ferenc)

chodzą zmiany gospodarcze, i to zmiany pomijające często właśnie osoby najsłabsze i najbardziej potrzebujące pomocy.

Jestem przedstawicielem Senatu, jedną z dwóch przedstawicielek Senatu w Radzie Ochrony Pracy i dlatego przy okazji omawiania sprawy tej płacy minimalnej chciałabym nawiązać do tego, jakim tematem zajmowaliśmy się na ostatnim posiedzeniu Rady Ochrony Pracy w bieżącym miesiącu. A zajmowaliśmy się właśnie tematem płacy minimalnej, nieprzestrzegania przepisów prawa pracy, tematem wynagrodzeń i czasu pracy w supermarketach. I to właśnie z materiałów, które otrzymaliśmy z Ministerstwa Sprawiedliwości, wynika, że fałszowanie list płac, fałszowanie czasu pracy pracowników nie jest przestępstwem!

Żałuję bardzo, że pani minister wyszła, no ale tę uwagę skieruję do pana ministra. Przecież obowiązkiem Ministerstwa Gospodarki i Pracy jest po prostu poprosić Ministerstwo Sprawiedliwości o przedstawienie analiz, jak wyglądają wyroki sądów w sądach grodzkich. Niektórzy tutaj mówili o tym, że trzeba podnieść kary za nieprzestrzeganie prawa. Ale najpierw trzeba stosować te kary, które są możliwe. Tymczasem sądy grodzkie regularnie stosują kary o wiele niższe, niż nakładane przez inspektora pracy, a to przecież inspektor pracy kieruje sprawę do sądu grodzkiego, dlatego że nagminnie jest naruszane prawo pracy. Uważam, że Ministerstwo Gospodarki i Pracy powinno mieć informacje od Ministerstwa Sprawiedliwości, jak te problemy wyglądają. Państwowa Inspekcja Pracy nie rozwiąże problemu nagminnego naruszania przepisów prawa pracy, jeżeli wymiar sprawiedliwości będzie działał tak, jak w tej chwili działa.

Tak że ja osobiście jestem przeciwko podwyższaniu kar za naruszanie przepisów prawa pracy, ale za wykorzystaniem tego prawa, które jest w tej chwili.

Pan senator Religa mówił, jak to polskie przedsiębiorstwa są zadłużone. Przecież jest przyjęta ustawa o terminach płatności w transakcjach handlowych. Tylko niech przedsiębiorstwa między sobą, w stosunku do siebie zaczną stosować przepisy tej ustawy i niech jeden przedsiębiorca wobec drugiego zachowa uczciwość, niech będzie uczciwy. Niech nie będzie tak, że po prostu stosują zły kredyt kupiecki. Kredyt kupiecki w wielu krajach jest stosowany i wszystkie strony korzystające z tego kredytu dobrze na tym wychodzą, a w naszym kraju jest akurat zupełnie inaczej.

W związku z tym, że pan senator Saluga mówił, jaka to jest skrajna nieodpowiedzialność, ja wyrażam zdanie, że najwyższy czas, żebyśmy tę płacę minimalną podnieśli, bo obawiam się, że jeśli Platforma Obywatelska dojdzie do władzy, to przez cztery lata ta płaca minimalna ani drgnie.

Ze względu na takie zagrożenie apeluję do państwa senatorów o to, ażeby tę ustawę dzisiaj przyjmując i rozwiązując problemy tej grupy, która wymaga rozwiązania tych problemów. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pan Adam Biela jest proszony o zabranie głosu.

Senator Adam Biela:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Wypowiedzi w dzisiejszej dyskusji w tym punkcie, no, pokazują wiele zrozumienia dla bardzo podstawowych problemów związanych z trendami naszej polskiej gospodarki. Jednak w wielu momentach ta dyskusja grzeszy pewnymi uproszczeniami. Teorie ekonomiczne mówią o takich zjawiskach jako o bardziej wielowymiarowych, a tutaj, w dyskusji, jest to jakoś jednostronnie przedstawiane i ma pewne konteksty polityczne, zwłaszcza w sytuacji nadchodzących wyborów.

Proszę państwa, nie ulega wątpliwości, iż koszty pracy w Polsce są bardzo wysokie, praca jest bardzo droga. Małe, średnie przedsiębiorstwa, no, nadal nie mają zielonego światła na rozwój swojej działalności. Podniesienie o 30 zł płacy minimalnej absolutnie nie rozwiąże problemu przedsiębiorczości. Jeśli ktoś zatrudnia kilka osób w małej czy średniej firmie i podwyższy ich płacę minimalną o 30 zł, to naprawdę to w sposób istotny nie wpłynie na firmę. Nie jest to też przyczyną tego, że wiele przedsiębiorstw jest niewypłacalnych. Naprawdę chodzi tu o trochę głębsze spojrzenie na ten problem. Raczej chodzi o chorobę tkwiącą w zasadach gospodarki polskiej okresu przemian makrosystemu, która nazywa się fiskalizmem po prostu, nadmiernym fiskalizmem. I ta choroba na razie nie została ani dobrze rozpoznana, ani nie zastosowano lekarstw, żeby ją zahamować. Gdyby przeanalizować właśnie to, co się składa na koszty pracy, to okazałoby się, że to one stanowią tę barierę rozwoju przedsiębiorczości i zatrudniania, kreowania nowych miejsc pracy, a nie sama płaca minimalna.

Proszę państwa, jeśli chcemy mówić o standardach europejskich, jeśli mamy być krajem Unii Europejskiej, to bądźmy konsekwentni, gdy chodzi o te standardy. Są znane standardy Międzynarodowej Organizacji Pracy, są również standardy płacowe. No i jak my wyglądamy w tym kontekście? No, po prostu to jest to, o czym mówił pan senator Wielowieyski: jak się przyjdzie na targ, to jest to... Nie jesteśmy krajem kompatybilnym, więc gdy my dyskutujemy o 30 zł... Oczywiście, że to jest problem, dla kogo te 30 zł ma znaczenie, jasne. Ale przecież mamy ponad 60%, jak tu podkreślano, ludzi, dla których ma to zna-

(senator A. Biela)

czenie. I my nie możemy tego po prostu ignorować. I to jednak będzie miało wpływ na rozwój gospodarki.

Proszę państwa, cóż z tego, że tam parę osób dostanie te 30 zł? Można by powiedzieć: co z tego, jakie to ma znaczenie? Otóż ma to znaczenie, gdyż wielkość pieniądza na rynku konsumenckim będzie powodowała zwiększenie możliwości przedsiębiorstw. Będzie można kogoś zatrudnić, jeśli da się więcej wyprodukować i jeśli więcej ludzi to kupi, czyli jeśli ludzie będą mogli chociaż o te 30 zł więcej wydać na rynku konsumenckim, bo to też coś znaczy.

Tak więc chciałem koleżankom i kolegom senatorom, wskazać, że czasem troszkę jednostronnie, w sposób mało złożony patrzymy na cały problem. Powinniśmy raczej w poważniejszym stopniu wziąć pod uwagę tę chorobę fiskalizmu.

Była tu mowa o podręcznikach ekonomii. A właśnie w podręcznikach ekonomii jest mowa o tym, iż zasoby pieniężne na rynku konsumenckim stanowią właśnie o rozwoju. Proszę te podręczniki dokładnie przeczytać.

Ale czymś, no, niepokojącym, o czym tu nie było wcale dyskusji, jest również to, iż nie da się rozwijać gospodarki, nie da się kreować przedsiębiorczości bez kapitału, bez środków inwestycyjnych. A te na razie na potęgę są rozprasane, nie są koncentrowane. Aplauz uzyskują pomysły polegające nie na jakiejś koncentracji istniejących jeszcze w Polsce środków kapitałowych, lecz na ich rozprasaniu. A rozprasanie kapitału musi prowadzić do zwiększania się bezrobocia i powiększania wielorakiej biedy. Więc to raczej należałoby widzieć jako przyczynę pewnych problemów, które nabrzmiewają w naszej gospodarce. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

A teraz pięć minut dla senatora Romaszewskiego.

(Senator Zbigniew Romaszewski: Nie, dziękuję.)

Już? Dziękuję.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

A dla porządku podaję, że złożone zostały wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie przez senatorów Zbigniewa Religę i Wojciecha Saługę.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Chciałbym zapytać, czy w związku z dyskusją pan minister chce zabrać głos.

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy Jacek Męcina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym w szczególności wyjaśnić te wszystkie kwestie, które były przedmiotem pytań Wysokiej Izby, a na które państwo nie uzyskaliście satysfakcjonujących odpowiedzi.

Otóż jeśli pytamy o liczbę osób, które uzyskują wynagrodzenia w wysokości płacy minimalnej, to na koniec 2004 r. było to dwieście dwadzieścia sześć tysięcy osób. Jest to spadek w porównaniu z końcem 2003 r., kiedy było dwieście czterdzieści jeden tysięcy takich osób.

Chcę także na tym tle podkreślić, że liczba bezrobotnych, według stanu na koniec czerwca, wynosi dwa miliony osiemset sześćdziesiąt tysięcy i rok po roku spada o dwieście trzydzieści pięć tysięcy. Oczywiście ten spadek jest zasługą przede wszystkim dynamizującego się rynku pracy. Obserwujemy ożywienie na rynku pracy, zwiększa się odpływ i przyływ osób bezrobotnych, w związku z czym ten bilans zaczyna być pozytywny. Wydaje się, że można już mówić o utrwaleniu się tej tendencji, obserwując okres od stycznia do końca czerwca 2005 r. Trzeba jednak mieć na względzie bardzo trudną, skumulowaną sytuację na rynku pracy. Tak wysoki poziom bezrobocia wymaga ogromnej troski. Wśród tych bezrobotnych aż 2/3, czyli milion dziewięćset czterdzieści tysięcy osób, to osoby długotrwale bezrobotne.

Jeśli idzie o instrumenty rynku pracy, które służą aktywizowaniu tych osób, wymienilibym oczywiście cały katalog aktywnych instrumentów, takich jak: zatrudnienie subsydiowane, praca interwencyjna, roboty publiczne, staże, szkolenia. Ale chcę także wspomnieć o specjalnych programach, które od kilku lat są realizowane. To jest na przykład program „Pierwsza praca”, który miał być odpowiedzią na duży napływ absolwentów na rynek pracy. Liczba osób objętych w ciągu trzech lat realizacji tego programu różnymi działaniami aktywizacyjnymi to dwa miliony czterysta, przy czym tymi środkami aktywnymi, instrumentami aktywnymi objętych zostało około ośmiuset tysięcy osób.

Padło także pytanie o szarą strefę. To jest wielkość bardzo trudna do dokładnego wyliczenia, ale ostatnie reprezentatywne badania aktywności ekonomicznej ludności wskazują, że w szarej strefie zatrudnienie ma około miliona osób.

Myślę, że odpowiedziałem na najważniejsze pytania skierowane do ministra gospodarki i pracy.

Chciałbym jeszcze tylko podkreślić, że pobudki ministra gospodarki i pracy są także szlachetne. Oczywiście losy ustawy są w rękach Wysokiej Izby. My, akcentując konieczność podejmowania

(podsekretarz stanu J. Męcina)

działań na rynku pracy i zderzając te liczby dwustu dwudziestu sześciu tysięcy z jednej strony i ponad blisko trzech milionów bezrobotnych z drugiej strony, podkreślamy, że te działania aktywizujące są po prostu ważniejsze, podobnie jak problem legalizacji szarej strefy, w której pracuje milion osób. Dziękuję bardzo.

(Senator Genowefa Ferenc: Panie Marszałku...)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu ministrowi. Dziękuję.

(Senator Genowefa Ferenc: Panie Marszałku...)

Teraz już nie można zadawać żadnych pytań, Szanowna Pani.

Dziękuję panu ministrowi.

(Senator Genowefa Ferenc: Można?)

W sprawie...?

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku, chodziło mi o to, żeby pan minister podał, na podstawie jakich źródeł wyliczona jest ta liczba dwustu dwudziestu sześciu tysięcy, bo...

(Głosy z sali: No właśnie, to jest bardzo ciekawe.)

No to proszę się porozumieć...

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy
Jacek Męcina:**

Dane Głównego Urzędu Statystycznego.

(Senator Janusz Bargieł: Ja jeszcze...)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, dziękuję.

(Senator Janusz Bargieł: Panie Marszałku, w kwestii formalnej, można?)

Jakiej?

Senator Janusz Bargieł:

Odpowiedź w dwóch przypadkach miała być udzielona na piśmie, więc prosiłbym, żeby pan podtrzymał to, że odpowie na piśmie na pytania, które zostały zadane.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Tak jest, bardzo proszę, by pan minister łaskawie się do tego przychylił.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję panu ministrowi. Pan, zdaje się, nie przedstawia już u nas innych ustaw. Dziękuję za przybycie.

Przystępujemy do rozparzenia punktu dwudziestego czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto szóstym posiedzeniu w dniu 1 lipca 2005 r. Do Senatu została przekazana w dniu 4 lipca 2005 r. Marszałek Senatu w dniu 4 lipca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1021, a sprawozdanie komisji w druku nr 1021A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, senatora Mirosława Lubińskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Mirosław Lubiński:

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przestawić Wysokiej Izbie, z upoważnienia Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, sprawozdanie komisji w sprawie uchwalonej przez Sejm 1 lipca tego roku ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, druk senacki nr 1021. Ustawa jest przedłożeniem rządowym.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, omawiana ustawa dotyczy przede wszystkim podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. W przedłożeniu rządowym skierowanym do Sejmu były zapisy uzależniające wysokość składek odprowadzanych do systemu ubezpieczeń społecznych od osiąganego progu dochodów lub podatków z prowadzonej działalności. Sejm odrzucił te propozycje, wywołujące wiele kontrowersji i protestów przedsiębiorców.

(senator M. Lubiński)

W ustawie przyjętej przez Sejm wprowadzono dwie regulacje. Po pierwsze, ustalono preferencyjną składkę na ubezpieczenie społeczne osób podejmujących po raz pierwszy działalność gospodarczą. W okresie pierwszych dwudziestu czterech miesięcy od rozpoczęcia tej działalności wysokość podstawy wymiaru składki ma być, jak określa ustawa, nie mniejsza niż 30% minimalnego wynagrodzenia. Z zakresu tego uregulowania wyłączone są osoby, które w ciągu ostatnich sześćdziesięciu miesięcy przed rozpoczęciem działalności gospodarczej prowadziły lub prowadziły działalność pozarolniczą, a także te, które wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, a dotyczy to czynności wykonywanych dawniej na rzecz tego pracodawcy.

Po drugie, wprowadza się zmiany w przepisach regulujących kwestie ubezpieczeń w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Chodzi o przepisy dotyczące możliwości korzystania z ubezpieczenia społecznego rolników przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą. Wprowadzone 2 maja ubiegłego roku przepisy znacznie ograniczyły dostęp do ubezpieczenia społecznego rolników osobom prowadzącym podwójną działalność gospodarczą: rolniczą i pozarolniczą. W nowelizacji proponuje się, aby o możliwości ubezpieczenia się w KRUS przez osoby prowadzące podwójną działalność gospodarczą decydowało kryterium dochodowe, a nie forma opodatkowania. Warunkiem jest nieprzekroczenie kwoty 2 tysięcy 528 zł należnego podatku dochodowego od pozarolniczej działalności gospodarczej za 2004 r. Ta kwota 2 tysięcy 528 zł należnego podatku dochodowego od pozarolniczej działalności gospodarczej, będąca generalnie jednym z kryteriów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, będzie tak zwaną roczną kwotą graniczną dotyczącą poprzedniego roku podatkowego i będzie corocznie waloryzowana na podstawie wskaźnika cen i usług konsumpcyjnych ogółem, zawartego w ustawie budżetowej.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z Regulaminem Senatu można teraz zadawać sprawozdawcy pytania.

Czy są zapytania do senatora? Nie ma.

Dziękuję, Panie Senatorze.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister polityki społecznej.

Witam podsekretarz stanu w tym ministerstwie, panią Agnieszkę Chłoń-Domińczak.

Chciałbym zapytać, czy chce pani zabrać głos. Nie chce pani? Dziękuję.

Niemniej jednak, zgodnie z regulaminem, można teraz zadawać pytania pani minister.

Czy są zapytania do pani minister? Nie ma. Dziękuję.

Otwieram dyskusję i od razu ją zamykam, ponieważ nikt się do niej nie zgłosił...

(Senator Sławomir Izdebski: Ja zgłaszałem pytanie do pani minister.)

Słucham?

(Głos z sali: Już została zamknięta dyskusja.)

(Senator Sławomir Izdebski: Ja mam pytanie do pani minister.)

A nie mógł pan wcześniej?

(Senator Sławomir Izdebski: Ja się zgłosiłem wcześniej, tylko pan marszałek nie zauważył.)

A sekretarz?

(Senator Janusz Bargieł: Ja też nie zauważyłem, to już było po zakończeniu...)

Słucham.

Senator Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Chyba za późno wszedłem i nie wysłuchałem w całości wystąpienia senatora sprawozdawcy, dlatego chciałbym zapytać przedstawiciela rządu o kwestię dotyczącą ubezpieczenia rolników. Chodzi mi głównie o to, jaki jest przelicznik, od jakiej kwoty... Czy rolnik, który zakłada działalność gospodarczą, jest zobowiązany automatycznie – bez względu na to, jaka to jest działalność – przejść na świadczenia zusowskie, czy też odbywa się to inaczej?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Muszę zasięgnąć opinii prawnej, czy to pytanie mieści się w przedmiocie ustawy.

(Senator Janusz Bargieł: To nie jest przedmiot ustawy.)

(Rozmowy na sali)

Widzę, że pani minister chce odpowiedzieć.

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Agnieszka Chłoń-Domińczak:

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Co do zasady, przepisy ubezpieczenia społecznego rolników mówią o tym, że rolnik może prowadzić działalność gospodarczą i pozostać ubezpieczonym w KRUS, jeżeli wcześniej prowadził działalność rolniczą i był ubezpieczony w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przez trzy

(podsekretarz stanu A. Chłóń-Domińczak)

lata. To oznacza, że rolnik może taką działalność gospodarczą prowadzić. Jednakże przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych rolników, które są właśnie nowelizowane, mówią też o tym, że jeżeli podatek, który rolnik odprowadza z tytułu tej działalności, przekracza rocznie kwotę 2 tysięcy 400 zł, czyli jego dochód z działalności pozarolniczej jest na tyle duży, iż może ten podatek płacić, wówczas powinien przejść do ubezpieczenia społecznego osób, które prowadzą działalność gospodarczą pozarolniczą, czyli do ZUS. Ale jeśli jest to działalność uzupełniająca działalność rolniczą, rolnik pozostaje, jak już powiedziałam, ubezpieczony w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, o ile wcześniej przez trzy lata był tam ubezpieczony i prowadził działalność rolniczą.

(Senator Sławomir Izdebski: To znaczy, że powinien przejść czy że musi przejść?)

Jeżeli podatek od jego dochodu przekracza kwotę graniczną, to rolnik ten jest wyłączany z ubezpieczenia społecznego rolników, a system ubezpieczeń społecznych automatycznie zobowiązuje go do ubezpieczenia w ZUS.

(Senator Sławomir Izdebski: Ale to jest kwota w skali roku?)

Tak.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Agnieszka Chłóń-Domińczak: Dziękuję bardzo.)

Zgodnie z art. 52 ust. 2 regulaminu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję pani minister za przybycie. Niech pani uważa na słońce, bo jest straszny upał, można dostać udaru.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto szóstym posiedzeniu w dniu 1 lipca 2005 r. Do Senatu została skierowana w dniu 4 lipca 2005 r. Marszałek w dniu 4 lipca, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1022, a sprawozdanie komisji w druku nr 1022A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, senatora Zdzisława Jarmużka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Proszę, Senatorze.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia 13 lipca, czyli przedwczoraj, rozpatrzyła ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, uchwaloną przez Sejm 1 lipca 2005 r. Ustawa była projektem Komisji Zdrowia Sejmu Rzeczypospolitej.

Ustawa ta wprowadza zmianę zasad konstruowania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia, mianowicie zamiast zasady kasowej wprowadza zasadę memoriałową.

W tym momencie prosiłbym koleżanki i kolegów senatorów, aby nie pytali mnie o merytoryczne różnice między tymi zasadami, ponieważ nie jestem w stanie ich precyzyjnie wyjaśnić. W każdym razie w tekście ustawy zmiana ta wyraża się tak, że wyraz „wydatki” zastąpiono wyrazem „koszty”, a wyraz „wpływy” – wyrazem „przychody”. Ponadto zmieniono redakcję kilku artykułów, ale nie ma to wpływu na ich treść.

Celem wprowadzonych zmian jest, po pierwsze, ułatwienie prac nad planem finansowym Narodowego Funduszu Zdrowia, po drugie, ułatwienie kontraktowania świadczeń opieki zdrowotnej, a po trzecie, ułatwienie rozliczania umów ze świadczeniodawcami.

Ustawa nie wzbudziła kontrowersji wśród członków komisji. W głosowaniu komisja jednogłośnie opowiedziała się za przyjęciem ustawy bez poprawek, co niniejszym Wysokiej Izbie rekomenduję. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem można teraz kierować pytania do sprawozdawcy. Czy są jakieś zapytania? Nie ma.

Dziękuję, Senatorze.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona przez komisję sejmową.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu, podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia, pana Pawła Sztwiertnię, czy chciałby zabrać głos.

Jednocześnie witam wiceprezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, pana Marka Lejka.

Czy pan minister chce zabrać głos?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Paweł Sztwiertnia:**

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, bardzo krótko: rząd popiera to przedłożenie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem senatorowie mogą też zadawać pytania naszym gościom. Czy są pytania? Nie ma. Dziękuję...

(*Senator Janusz Bargieł*: Jest, w ostatniej chwili...)

Jest?

(*Senator Maria Szyszkowska*: Tak, Panie Marszałku.)

Do kogo pani kieruje pytanie?

(*Senator Maria Szyszkowska*: Do pana ministra.)

Bardzo proszę.

Senator Maria Szyszkowska:

Moje pytanie brzmi: czy pan byłby uprzejmy wyjaśnić to, czego pan senator sprawozdawca nie mógł wyjaśnić, jak nam powiedział? Bardzo prosimy, ponieważ w ten sposób lepiej zrozumiemy sens kolejnych zmian ustawodawczych. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Paweł Sztwiertnia:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pan senator sprawozdawca dokładnie powiedział, jaka jest istota tej zmiany. Chodzi tak naprawdę o to, że obecnie plan finansowy na rok 2005 jest i był konstruowany w ujęciu memoriałowym, to znaczy operował pojęciami przychodów i kosztów, a zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych przewiduje się ujęcie kasowe, które operuje pojęciami wpływów i wydatków. To by oznaczało, że plan finansowy na rok przyszły i na lata następne byłby sporządzany w ujęciu kasowym. To przedłożenie, nad którym obecnie pracujemy, po prostu utrzymuje ten stan, jaki obowiązuje w chwili obecnej, czyli nie spowoduje ewentualnych komplikacji wynikających z przestawienia się na inne zasady księgowania, dodatkowych kosztów administracyjnych itd. Dlatego w trakcie prac parlamentar-

nych nad tym projektem rząd przychylił się do tych zmian. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze zapytania do pana ministra? Nie ma.

Dziękuję, Panie Ministrze.

(*Senator Janusz Bargieł*: Przepraszam, jest jeszcze jedno...)

Przepraszam, Panie Ministrze, bardzo pana przepraszam, ale jeszcze lekko spóźniona pani senator...

(*Senator Maria Szyszkowska*: Nie jestem spóźniona.)

...ma pytanie do pana.

Senator Maria Szyszkowska:

Nie wiem, czy jestem spóźniona, ale powiem, że w dalszym ciągu tego nie rozumiem. Chodzi mi o to, czy ma to wpływ na sytuację chorych, czy jest na korzyść, czy też na niekorzyść. Czy to ma w ogóle jakiś wpływ? Czy to jest sprawa tylko i wyłącznie czysto formalnych zmian w księgowości, czy też ma to faktycznie wpływ na los chorych?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Paweł Sztwiertnia:**

Zdaniem ministra zdrowia nie ma to wpływu, dlatego że przychód jest w ujęciu memoriałowym, czyli oznacza, jaka składka jest należna, a wpływ jest w ujęciu kasowym i oznacza to, co faktycznie wpływa. W obecnym planie finansowym składka należna jest korygowana o tak zwany odpis aktualizujący, czyli de facto sprowadza się to do tego, że w planie finansowym uwidaczniamy to, co faktycznie w tym planie jest.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu ministrowi.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Paweł Sztwiertnia*: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

I ponieważ nikt nie zapisał się do głosu, to ją zamykam.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Gościom, jeśli nie mają już u nas innych obowiązków, dziękuję za przybycie.

W tej sytuacji **przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego szóstego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy

(wicemarszałek K. Kutz)

o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto siódmym posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. Do Senatu została przekazana w dniu 7 lipca 2005 r. Marszałek Senatu w dniu 8 lipca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1033, a sprawozdanie komisji w druku nr 1033A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Bogusława Mąsiora o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Proszę.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ustawa o zmianie kodeksu cywilnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw nosi potoczną nazwę ustawy antylichwiarskiej. Została przyjęta w Sejmie w dniu 7 lipca głosami trzystu dwudziestu czterech posłów.

Może warto przytoczyć definicję lichwy, którą niejako określił Sąd Najwyższy 27 lipca 2000 r. Lichwa to zastrzeżenie wysokich odsetek przysparzających nadmiernych w danych stosunkach i nieusprawiedliwionych zysków osobom dysponującym kapitałem obrotowym, a prowadzących do niewypłacalności dłużników.

Żeby określić, o jakich warunkach dzisiaj mówimy, jaka jest sytuacja finansowa społeczeństwa, należy przypomnieć, że dwadzieścia dwa miliony naszych współobywateli żyją poniżej minimum socjalnego, a pięć milionów poniżej minimum egzystencji. A lichwa ma pole do popisu szczególnie w społeczeństwach ubogich – i z takim właśnie faktem mamy do czynienia dzisiaj w Polsce.

Ustawa ta zrodziła się w Sejmie. Nawiązuje ona do zapewnienia zgodności definicji i przepisów ustawy dotyczących szczególnie kredytów konsumenckich z przepisami, które są w Unii Europejskiej. Dotyczy to zwłaszcza dyrektywy nr 87/102 z 1986 r., która określa, że państwa członkowskie zapewnią to, by przepisy przyjęte w ramach wykonania niniejszej dyrektywy – a dotyczy to ustawy o kredycie konsumenckim z lipca 2001 r. – nie były omijane w drodze specjalnego sposobu formułowania umów, w szczególności poprzez metodę rozdzielania kwoty kredytu.

Ustawa obejmuje ochroną konsumentów, którzy biorą kredyty na każdą kwotę do wysokości 80 tysięcy zł, również kredyty poniżej 500 zł, a także na dowolny termin, również poniżej trzech miesięcy. Dotyczy to modyfikacji tak zwanego kredytu konsumenckiego.

W projekcie ustawy następuje również realizacja art. 15 dyrektywy nr 87/102, który brzmi, że niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla państw członkowskich – a Polska jest takim państwem, do tego ustawa o kredycie konsumenckim została uchwalona u nas w roku 2001 – do zachowania lub przyjęcia bardziej rygorystycznych przepisów w celu ochrony konsumentów, zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z traktatu.

W czasie swoich obrad komisja... A powiem szczerze, że mieliśmy na prace bardzo niewiele czasu, do tego opinia naszego Biura Legislacyjnego praktycznie nie była jeszcze sformułowana na piśmie. Tak więc w trakcie obrad zapoznawaliśmy się z opiniami przedstawicieli Zrzeszenia Banków Polskich, z opinią przedstawicieli rządu i musieliśmy podjąć decyzję. Obecna była na tym posiedzeniu również pani poseł sprawozdawca Aldona Michalak.

Na dzień dzisiejszy, Wysoki Senacie, antylichwiarskie przepisy obowiązują w takich krajach jak Grecja, Holandia, Belgia, Finlandia, Niemcy, Włochy czy nawet Szwajcaria. W Niemczech średnie oprocentowanie kredytów konsumenckich wynosi obecnie około 7%, debetów – od 10 do 11%, a maksymalne odsetki to dwukrotność tego oprocentowania, czyli około 20%. Wszystkie oprocentowania powyżej tego są przestępstwem.

W Polsce na dzień dzisiejszy roczny obrót pośredników w udzielaniu kredytów, to jest firm, które pośredniczą pomiędzy bankami a kredytobiorcami, wynosi około 40 miliardów zł, a przy założeniu, że firmy te osiągają zysk tylko w wysokości 10%, wynosi on 4 miliardy.

Jak powiedziałem wcześniej, ustawa ma chronić najbiedniejszych. Jest to krótka ustawa, ma tylko pięć artykułów. Określa ona, że maksymalna wysokość odsetek wynikających z tak zwanych czynności prawnych nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego, a więc kredytu, którego bank centralny udziela pod zastaw papierów wartościowych bankom komercyjnym.

Ustawa w art. 3 określa również, jaka może być łączna wysokość wszystkich kosztów, opłat prowizji związanych z zawarciem umowy o kredyt konsumencki – określa, że nie może to przekroczyć 5%. Czyli w sytuacji dzisiejszego poziomu kredytu lombardowego maksymalne odsetki roczne plus koszt kredytu to jest około 31–33%.

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoki Senat o przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z drukiem nr 1033A.

(senator B. Mąsior)

Dla porządku poinformuję, że już po posiedzeniu komisji wpłynęły do nas pisma, między innymi z Fundacji na rzecz Kredytu Hipotecznego, dotyczące tak zwanych kredytów pod zakup mieszkań czy kredytów mieszkaniowych. Komisja tymi wystąpieniami nie mogła się zajmować. Przyjęliśmy założenie, że dzisiejsza debata będzie stanowić również okazję do zgłaszania poprawek wynikających z tych dokumentów i opinii, które po posiedzeniu komisji napłyną do Senatu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem można teraz stawiać pytania senatorowi sprawozdawcy.

Czy są pytania do senatora sprawozdawcy? Nie.

Dziękuję, Senatorze.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa jest poselskimi projektami ustaw.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Witam podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, pana Jerzego Żuralskiego, i zgodnie z regulaminem pytam: czy chciałby pan zabrać głos?

Bardzo proszę. Jeśli tak, to bardzo proszę.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski*: Panie Marszałku, ja podtrzymuję swoje stanowisko przedstawione w Sejmie. W związku z tym nie widzę potrzeby dodawania dzisiaj niczego.)

Dziękuję.

(*Senator Genowefa Ferenc*: Panie Marszałku, można?)

Chwileczkę.

Zgodnie z regulaminem chciałbym zapytać, czy są pytania do pana ministra.

Pani Senator, niech się pani tak nie denerwuje. Bardzo proszę.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, ja chciałabym poznać stanowisko rządu, i to stanowisko przedstawiane w Senacie. Przecież senatorowie nie obserwują obrad Sejmu, bo w tym czasie pracują. Dlatego może zechciałby pan powtórzyć to swoje stanowisko.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Wobec tego bardzo proszę, Panie Ministrze, na mównicę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Z wielką przyjemnością powtórzę to, co mówiłem, ponieważ stanowisko rządu w przypadku obu ustaw było od samego początku negatywne.

Rząd nie neguje wzniosłości projektu, konieczności tego, aby z lichwą walczyć, jednakże uważamy, iż dotychczasowe przepisy, jeżeli chodzi o kodeks cywilny, gwarantują ochronę osób, które zaciągają kredyty. Są bowiem instrumenty cywilnoprawne i prawnokarne, dzięki którym słabszy uczestnik obrotu chroniony jest przed wszystkimi podmiotami silniejszymi pod względem ekonomicznym. Można tu wskazać na art. 58 §2 kodeksu cywilnego, według którego nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Z tej właśnie klauzuli generalnej w praktyce korzysta judykatura dla zwalczania lichwy.

Możliwość skutecznej ochrony dłużnika obciążonego nadmiernymi odsetkami stwarza również przepis art. 388 kodeksu cywilnego, przewidujący możliwość wystąpienia przez stronę pokrzywdzoną umowy zawartej w warunkach wyzysku z żądaniem zmiany wysokości świadczenia, a nawet z żądaniem unieważnienia umowy.

Odpowiednie instrumenty przeciwdziałania lichwie przewiduje również kodeks karny w art. 304. Przepis ten kryminalizuje zawarcie umowy nakładającej obowiązek świadczenia niewspółmiernego ze świadczeniem wzajemnym, ze wskazaniem przymusowego położenia pokrzywdzonego. Konstrukcja przepisu nakłada na organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości obowiązek wnikliwego analizowania zawartej umowy pod kątem lichwy.

Należy również dostrzec, iż istotnym elementem porządku prawnego jest zasada swobody umów, a w konsekwencji – autonomia stron w zakresie ustalania warunków umowy, wyrażona w art. 353¹ kodeksu cywilnego.

W gospodarce rynkowej odsetki stanowią formę wynagrodzenia za korzystanie z cudzego kapitału. Ich wysokość, podobnie jak ceny, kształtują więc rynkowe mechanizmy popytu i podaży, a ponadto jeszcze inne czynniki, w szczególności stopień ryzyka niewypłacalności dłużnika. Projektowana zmiana art. 359 kodeksu cywilnego ogranicza maksymalną wysokość odsetek wynikających z czynności prawnych do czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Stanowi to bezsprzecznie ingerencję w zasadę swobody umów, i to odnoszącą się do obrotu powszechnego, bowiem przepisy powyższe, z uwagi na umieszczenie ich w kodeksie cywilnym, będą miały zastosowanie nie tylko do konsumentów,

(podsekretarz stanu J. Żuralski)

ale i wszystkich podmiotów występujących na rynku.

Pragnę również paniom i panom senatorom powiedzieć, że jeżeli chodzi o odsetki ustawowe, to są one ustalane w rozporządzeniu prezesa Rady Ministrów, w związku z tym dochodzi może do jakichś rozbieżności, bo w sytuacji zmiennej stopy kredytu lombardowego – a wykazywali to również przedstawiciele ministra finansów czy prezesa Narodowego Banku Polskiego – może dojść w najbliższej przyszłości czy w latach następnych do takiej sytuacji, że gdy wysokość stopy kredytu lombardowego znacznie się obniży, a obniżanie ma stale miejsce, może być bardzo niewielka rozpiętość pomiędzy odsetkami ustawowymi i odsetkami maksymalnymi.

Takie są główne zastrzeżenia co do projektu zmiany ustawy – Kodeks cywilny. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Otwieram dyskusję...

(Senator Sławomir Izdebski: A pytania?)

Pytania już były, proszę pana.

(Senator Sławomir Izdebski: Do ministra?)

Tak, dawno były. A kto ma pytania?

(Senator Sławomir Izdebski: Ja mam pytanie.)

Ja, proszę państwa, pytałem o to i można było się zgłaszać.

Dobrze, proszę bardzo. Proszę, pan pierwszy.

Senator Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysłuchałem z uwagą kwestii dotyczących tej ustawy, ale niepokoi mnie jeden fakt. Bardzo dużo mówi się tutaj o oprocentowaniu, bardzo dużo mówi się o niskich odsetkach, tylko że nie mówi się w tej ustawie – a przynajmniej państwo, i sprawozdawca, i pan minister, nie przedstawili nam tego – jakie warunki trzeba spełnić, aby otrzymać taki kredyt. A tu chodzi o zwykłych, biednych ludzi. Ja pozwoliłem sobie na moim terenie sprawdzić, jakie są warunki pozyskania kredytu na tak zwane tworzenie nowego miejsca pracy dla bezrobotnego. No i muszę powiedzieć, że taka zwykła osoba, która na dzień dzisiejszy nie pracuje – a jak nie pracuje, to wiadomo, że nie ma majątku – nie ma praktycznie możliwości zaciągnięcia ani tego, ani jakiegokolwiek innego kredytu. Chciałbym więc, żeby pan minister ustosunkował się do tego, jakie są w ogóle warunki uzyskania takiej pomocy. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Proszę, Senatorze, bo pan ma drugie pytanie.

Senator Józef Sztorc:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja chciałbym pana ministra zapytać, w jaki sposób została obliczona ta wartość: czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego. Może pan minister mi wyjaśni, co w te koszty wchodzi.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze inne pytania?

Proszę, Senatorze.

Senator Gerard Czaja:

Czy te rozwiązania, które proponowane są w tej chwili przez Sejm i procedowane u nas, w Senacie, są pierwszymi takimi rozwiązaniami w Unii Europejskiej? Czy są kraje, które podobne rozwiązania już stosują? Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze inne pytania? Nie.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Po pierwsze, chciałbym powiedzieć, że minister sprawiedliwości nie ustala żadnych warunków ustalania kredytów na obojętnie jaki cel, w tym na cel, który pan senator był łaskawy wskazać. To jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa to jest to, że projekt zakłada tę czterokrotność – a więc w chwili obecnej, na dzień dzisiejszy, jest to około 26% – ale nikt nie jest w stanie przewidzieć, jaka będzie sytuacja za pół roku czy za rok, bo w ramach obniżenia inflacji i całej polityki Narodowego Banku Polskiego może dojść do takiego spłaszczenia, że odsetki maksymalne wyliczone w ten sposób będą, jak powiedziałem już poprzednio, tylko nieznacznie wyższe od odsetek ustawowych. A jeżeli jeszcze mamy chronić, zabezpieczać to, co mają osoby fizyczne, to trudno się zgodzić z poglądem, że taka ingerencja ma dotyczyć również obrotu między osobami prawnymi, między firmami, zwłaszcza że one częstokroć mają interes w zaciągnięciu nawet znacznie wyższego kredytu, gdyż to może spowodować uzdrowienie sytuacji gospodarczej. W końcu inwestor powinien sam wiedzieć, do jakiej granicy może ryzykować, do jakiej wysokości może zaciągnąć kredyt. I takie ustawowe ograniczenie działalności...

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Panie Ministrze, bardzo pana przepraszam. Wybiła godzina 13.00, a my mamy zapowiedzianą uroczystość specjalną.

Panie i Panowie Senatorowie, dziś świat jednoczy się na znak protestu wobec zagrożeń, jakie stwarza międzynarodowy terroryzm.

Proszę o powstanie z miejsc i uczczenie dwuminutową ciszą pamięci ofiar zamachu w Londynie.

(Wszyscy wstają) (Dwie minuty ciszy)

Dziękuję.

Proszę o kontynuację.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski: W zasadzie, Panie Marszałku, ja już skończyłem. Na tym chcę przestać. Dziękuję.)

Dziękuję.

(Senator Gerard Czaja: Jakie kraje, w jakich krajach...)

Jest jeszcze pytanie.

Senator Gerard Czaja:

W jakich krajach stosowane jest podobne rozwiązanie do tego, jakie jest w projekcie?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski:

Z opinii, jaką otrzymałem od Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego, wynika, że w żadnym z krajów nie ma tego rodzaju rozwiązań, żeby od wysokości stopy kredytu lombardowego były naliczane maksymalne odsetki, to znaczy żeby to stanowiło podstawę tego naliczania. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu ministrowi.

Otwieram dyskusję.

Na liście mówców widnieje tylko nazwisko pani Genowefy Ferenc.

W związku z tym udzielam pani głosu.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie, Panowie Senatorowie!

Kiedy w Sejmie trwały prace nad omawianą ustawą, byłam przekonana, że wprowadzone zostaną ograniczenia dla instytucji i firm uprawiających lichwę, a niepodlegających nadzorowi bankowemu. Mam na myśli firmy parabankowe, udzielające pożyczek gotówkowych na warunkach rzeczywiście lichwiarskich. Jednak moje przypuszczenia były, jak się okazało, nierealne. Sejm w ogóle nie zajmował się tymi problemami. W związku z tym w debacie nad tą ustawą w Se-

nacie nie możemy zgłosić poprawek, które ograniczyłyby te lichwiarskie działania firm, działania podejmowane wobec obywateli będących w najtrudniejszej sytuacji finansowej.

A przypomnę, że rzeczywista roczna stopa procentowa w firmach, w przedsiębiorstwach parabankowych udzielających pożyczek czy kredytów, wynosi często ponad 400%, tak, ponad 400%. Takie umowy są spisywane na przykład w jednej z takich firm, mam takie umowy w biurze, bo zajmowałam się wieloma tego rodzaju problemami. Zresztą staram się podczas wielu spotkań, w programach, w audycjach, mówić o tym, ażeby ludzie nie decydowali się na podpisywanie takich umów. Niestety, w tę pułapkę kredytową wpadają naprawdę osoby najbardziej biedne, najbardziej potrzebujące w danej chwili pomocy. Często na to, żeby naprawić dach, bo leje się przez niego woda, zaciągają pożyczkę w wysokości tysiąca złotych, a odprowadzają, spłacają cztery i pół tysiąca. Poza tym w tych firmach wprowadzane są raty tygodniowe zamiast miesięcznych. Te tygodniowe raty są, wydawałoby się, bardzo niskie. Jeżeli komuś mówi się, że będzie płacił 50 zł tygodniowo, to wydaje się, że jest to rata stosunkowo niska. Jednak kiedy przychodzi do zapłacenia już czwartej raty w danym miesiącu, to okazuje się, że ten człowiek nie ma już finansów, by to spłacić. Do tego te umowy są tak skonstruowane, że zadłużenie liczy się narastająco, a więc sytuacja jest po prostu bez wyjścia.

Ja oczekiwałam, że w tej ustawie będą po prostu postawione jakieś bariery w tej sprawie. Ale niestety, ustawa ta akurat tego problemu w ogóle nie dotyka i nie rozwiązuje. Dlatego jestem troszeczkę tym zaskoczona.

Ustawa ma za to zastosowanie do stosunków między przedsiębiorcami. Ja uważam, że jest to po prostu zbyt daleko idące rozwiązanie. Stąd proponuję wprowadzić poprawki, które mówią o tym, że maksymalne wysokości odsetek nie znajdą zastosowania w stosunkach między przedsiębiorcami. Składam poprawki na ręce pana marszałka. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję pani senator.

Do głosu zapisał się jeszcze senator Litwiniec, a jako następny głos zabierze senator Mąsior.

Senator Bogusław Litwiniec:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pojęcie lichwy towarzyszy człowiekowi, można powiedzieć, od zarania istnienia pieniądza. Przypomnę wszystkim tylko słynne nazwisko lichwiarza Gobsecka, który odczuwał nawet pewien rodzaj seksualnej rozkoszy, siedząc na worku nielegalnie zarobionego złota.

(senator B. Litwiniec)

Pojęcie to było również bardzo popularne w ustawodawstwie polskim zaraz po odzyskaniu niepodległości, na początku ubiegłego wieku. Dekretem Piłsudskiego zostało ustalonych kilka, powiedzmy, postanowień prawnych o lichwie, ale ta lichwa dotyczyła nie tyle kredytów, ile po prostu nadmiernych marż z tytułu handlu, bo były wówczas wielkie możliwości tego, wynikające z różnic cen pomiędzy byłymi zaborami, rosyjskim, austriackim, niemieckim, i korzystali na tym nieuczciwi handlowcy, zarabiając ponad stan dopuszczalny według uczciwości. Wspomniany dekret obowiązywał sporo lat w naszej nowej niepodległości.

Przyglądałem się w początkach mojej obecności w Senacie pewnym podobnym wypadkom korzystania z lichwy w zakresie marż handlowych i nawet podjąłem w tej sprawie pewną próbę ustawodawczą na okoliczność między innymi takich wypadków, jakie obserwowałem na niektórych biedniejszych wsiach, to jest że handlarz za rogiem kupował od rolnika, powiedzmy, kartofle po 60 gr za kilogram, a 5 km dalej, w małym miasteczku, już zarabiał na tym 1000%! A pani senator mówiła tu o 400%. Po prostu sprzedawał je już za kilka dobrych złotych. To była po prostu typowa lichwa związana z ustalaniem nadmiernych marż przez korzystających z takich okazji.

I tu pytanie do resortu. Takie wypadki, może dzisiaj nie tak częste, ale się zdarzają. Czy resort – po piętnastu latach nowej rzeczywistości, uczciwej, bardziej niż onegdaj, co chcę podkreślić, jednak nie na tyle uczciwej, żeby zupełnie nie zastanawiać się nad lichwą dotyczącą zysku z tytułu nieuczciwego handlu – ma tego rodzaju temat na swoim warsztacie, czy nie ma? To po pierwsze.

Po drugie, chcę opowiedzieć państwu, na okoliczność typowej już lichwy dotyczącej kredytów, że tak się złożyło w moim życiu, iż uczestniczyłem w pewnej podniosłej uroczystości wykupienia jednego z banków polskich, pewnego okazałego banku polskiego. Oczywiście w tej uroczystości brały udział kapitały zagraniczne, wysocy przedstawiciele tych kapitałów. Państwo pozwolą, że nie będę wymieniał w mojej wypowiedzi żadnych nazw, bo chodzi tu o sprawę, a nie o pojedynek natury skarbowej. I cóż ja usłyszałem w trakcie, nazwijmy to, toastów, a następnie rozmów stolikowych? Usłyszałem prostą odpowiedź na proste pytanie. Pytanie było: Panie Prezesie, dlaczego pan wykupuje jeden i drugi bank polski, choć tak się w swojej przedmowie pan chwalił, chcąc podkreślić potęgę waszych kapitałów, że posiadacie banki między innymi w Japonii? No i usłyszałem odpowiedź prostą, może dlatego, że to było już po kilku toastach: bo u was bardziej się opłaca, gdyż jeszcze nie jesteście w Unii, więc gdy ja w Japonii zarabiam na marży zaledwie

1,5%, u was 14%. I to jest odpowiedź. Był to akt typowej lichwy, wyznany szczerze, powiem po polsku: po kielichu. I to chcę tutaj na koniec piątej kadencji opublikować. Jednocześnie, Panowie Przedstawiciele Resortu, to jest dowód, że będę głosował za tą ustawą, chociaż jest tak skromna w stosunku do tych dwóch liczb, które przytoczyłem. Powtarzam: stopa zysku w Japonii to 1,5%, a 14% w Rzeczypospolitej. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kut:

Dziękuję.
Pan Bogusław Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ustawa ograniczająca poziom wysokości oprocentowania odsetek dotyczy nie tylko banków, ale dotyczy również wszystkich firm pośredniczących pomiędzy bankami a kredytobiorcami... Przepraszam. Ja zwracałem na to uwagę, mówiłem, że rzecz dotyczy w Polsce obrotu rządu 40 miliardów zł. Nie wymieniałem jednak nazw niektórych firm, w sprawie których podczas dyskusji nad ustawą w Sejmie były nawet interwencje określonych rządów.

Muszę zwrócić uwagę również na to, że z problemem potrzeby ustawowego ograniczenia występowania lichwy pieniężnej rzecznik praw obywatelskich zwracał się do kolejnych rządów od 1994 r. A zatem przez jedenaście lat rzecznik praw obywatelskich sygnalizował, że ten problem należy rozwiązać ustawowo. Nie jest to więc tylko nagłe pojawienie się projektu poselskiego, jednego czy drugiego, w Sejmie.

Moja uwaga do wypowiedzi pana ministra, który uważa, że w miarę obniżania poziomu oprocentowania zaniknie różnica pomiędzy odsetkami ustawowymi ustalonymi przez ministra finansów a tym poziomem odsetek... Toż przecież cały czas nam chodzi o to, żebyśmy w życiu społeczno-gospodarczym reagowali szybko, a nie wolno. A więc ja tu jakiegoś istotnego zagrożenia nie widzę.

Jeżeli chodzi o rozwiązywanie obecnie sporów między przedsiębiorcami przez sądy, to wystarczy przytoczyć wyrok jednego z sądów, sądu rejonowego w Białymstoku, który zasądził jednemu przedsiębiorstwu odsetki w wysokości oprocentowania dziennego – 12 i 25% – na rzecz drugiego przedsiębiorstwa. Proszę odpowiedzieć: czy taki wyrok, takie nałożone odsetki czemukolwiek, komukolwiek służą?

Mogę tylko przypomnieć, że w roku 1990 oprocentowanie kredytów wynosiło 460% w skali rocznej, 60% w styczniu, i to spowodowało absolutny upadek wielu bardzo dobrych przedsiębiorstw. No, tylko szlifowanie diamentów w Am-

(senator B. Mąsior)

sterdamie przynosi zysk 460% w skali rocznej! Tak samo na dzień dzisiejszy odsetki dzienne 12 i 25% są po prostu z księżyca wzięte.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję senatorowi.

Stwierdzam, że lista mówców została wyczerpana.

Informuję, że w dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli senatorowie: Gładkowski, Bobrowski, Łęcki, Bargieł, pani Ferenc, Podkański.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

I pytam pana ministra, czy chciałby zabrać głos w związku z tym, co tutaj zostało powiedziane. Czy chce pan się jeszcze ustosunkować do tego, co tu padło?

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski:

Panie Marszałku, dziękuję bardzo.

Chciałbym poruszyć jeszcze kilka kwestii szczegółowych, żeby może wyjaśnić tutaj pewne sprawy.

Po pierwsze – a zacznę od końca – na stwierdzenie pana senatora odnośnie do odsetek mam taką odpowiedź: one chronią interes drobnych dostawców. Wyobraźmy sobie, że są duże supermarkety, do których towar jest dostarczany przez drobnych dostawców, i są w tym wypadku maksymalnie wydłużone okresy płatności. Często się zdarza, że ci drobni dostawcy potrzebują środków finansowych na dalszy obrót, na dalszą działalność, i wtedy te odsetki są jedynym gwarantem, że dostaną pieniądze w terminie. Jeżeli bowiem te odsetki byłyby obniżone, to taki supermarket mógłby nie płacić tych kwot w znacznie dłuższym okresie niż teraz, doprowadzając tych drobnych dostawców do ruiny. To jest jedna kwestia.

Druga kwestia, proszę państwa, to problem lichwy. Był on analizowany od lat, był analizowany przez Instytut Wymiaru Sprawiedliwości, były na ten temat opracowania. Oficjalnie, można powiedzieć, w naszym kraju zjawisko lichwy nie istnieje, ponieważ liczba przypadków, w których dochodzi do skazania, jest śladowa – to są dwa, trzy, cztery przypadki w skali roku. W związku z tym tego zjawiska niejako nie ma.

Jeżeli chodzi o to, o czym była mowa, o propozycje kredytów, które na słupach ulicznych, na przystankach są wywieszane, to jest to, proszę państwa, normalna szara strefa, z którą odpowiednie organy powinny walczyć, tak jak z szarą strefą w każdej innej działalności życiowej. Ale

z drugiej strony nikt nie zmusza obywatela, by – gdy jest tak szeroka oferta bankowa, tak różne kredyty bankowe, gdy jest to nadzorowane i kontrolowane przez państwo, a umowy są ściśle określone – korzystał z szarej strefy.

W szarej strefie są zawsze dwa podmioty, jeden chce osiągnąć jakąś korzyść i drugi chce osiągnąć korzyść. Znane są mi przypadki, że ktoś zaciąga taki kredyt, podpisuje umowę i godzi się na wysokie odsetki, ale tak naprawdę chodzi mu tylko o to, żeby wyzyskać pieniądze tej firmy, bo on nie ma zamiaru ich zwracać. Godzi się więc na te wysokie odsetki, a potem gdzieś znika czy po prostu okazuje się, że nie ma żadnego majątku, jest więc już z miejsca niewypłacalny. I dlatego to jest taka bardzo złożona sprawa.

Oczywiście jako sędzia cywilista w pierwszej kolejności, a w drugiej jako przedstawiciel rządu, mam pełną świadomość, że muszą być ograniczenia w obrocie cywilnoprawnym, jeżeli chodzi o zabezpieczenia dla osób fizycznych, ale uważam, że w żadnym wypadku nie powinno ich być, jeżeli chodzi o osoby prawne. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu ministrowi.

(Senator Bogusław Mąsior: Czy można?)

Nie, nie można, dlatego że już jest po dyskusji, Panie Senatorze.

(Senator Bogusław Mąsior: Ale ad vocem.)

Proszę? Ad vocem? To proszę bardzo.

Panie Ministrze, przepraszam, bo jeszcze są pytania do pana. Może pan odpowiadać z miejsca, Panie Ministrze.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku, ja muszę zareagować, gdy pan minister mówi, że w Polsce nie ma zjawiska lichwy, bo mnie to przypomina stłuczenie termometru po to, żeby nie było temperatury.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: No a pytanie?)

Przepraszam. To po pierwsze.

Po drugie, Panie Ministrze, moglibyśmy dyskutować długo na temat tego, co się dzieje w marketach w stosunku do dostawców. Jest pytanie, jak wymiar sprawiedliwości funkcjonuje wtedy, kiedy przedłużane są terminy płatności niezgodnie z obowiązującymi przepisami, i coś tam jeszcze, i coś tam jeszcze. Nie chcę już tego rozwijać, bo miejsce i czas nie jest po temu. Nie wolno jednak spłycać tematu, mówić, że zjawiska nie ma dlatego, że ludzie nie odwołują się do sądów.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Tak, ale to jest komentarz, a nie pytanie.

(Głosy z sali: Ad vocem. To jest ad vocem.)

(Głos z sali: Teraz nie ma pytań.)

(wicemarszałek K. Kutz)

Dziękuję.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję panu ministrowi, jeśli pan nie ma innej z kolei ustawy.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sto siódmym posiedzeniu w dniu 7 lipca. Do Senatu została przekazana w dniu 7 lipca 2005 r. Marszałek w dniu 8 lipca 2005 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 regulaminu, skierował ją do: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1037, a sprawozdania komisji w drukach nr 1037A, 1037B, 1037C.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, senatora Zbigniewa Romaszewskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja zacznę może od krótkiej historii całego wydarzenia i od obrazu, mało optymistycznego, który się rysuje w związku z tą ustawą.

Generalnie rzecz biorąc, chodzi tu o podstawowy problem dotyczący tak zwanych mieszkań zakładowych. Otóż w okresie PRL istniała taka właśnie forma budowania, budownictwa mieszkaniowego, przy zakładach pracy. Te zakłady pracy budowały te mieszkania przy pomocy kredytów, przy pomocy dotacji państwowych, ale również, co podkreślam, przy pomocy własnych funduszy socjalnych załóg. I powstawały w ten sposób całe blokowiska, całe osiedla mieszkań zakładowych dla pracowników określonych zakładów pracy.

Kiedy po 1989 r. przystąpiliśmy do prywatyzacji, okazało się, że te osiedla stanowią własność

zakładów pracy. I w procesach prywatyzacji, likwidacji, upadłości doprowadzono do takiej sytuacji, że zostały one po prostu przekazane w ręce prywatnych właścicieli, i to razem z ludnością, która te mieszkania zamieszkiwała. W tej chwili dotyczy to, jak sądzę, nie mniej niż pięciuset tysięcy mieszkań.

No, i jest to problem, który w pewnym momencie może stać się problemem po prostu zapalnym, wręcz zapałym. Szczególnie dotyczy to zresztą Śląska, gdzie kopalnie i huty, dysponując kiedyś dużymi środkami socjalnymi, dużo wybudowały. Właściwie ogromna część budownictwa mieszkaniowego na Śląsku ma właśnie taki charakter. No i okazuje się, że w momencie likwidacji, prywatyzacji itd., itd., traktowano to jako majątek bardzo niewygodny dla przyszłego właściciela. Często dochodziło do sprzedaży tych lokali po 5 zł za metr kwadratowy, co jest ceną, generalnie rzecz biorąc, po prostu spekulacyjną. W tej chwili znalazło się to w rękach prywatnych. I tu, proszę państwa, wraz z uwolnieniem czynszów, powstaje problem. No, ciekaw jestem, co my, jako posłowie, jako senatorowie, będziemy mogli tym ludziom powiedzieć, kiedy okaże się, że oni nie są w stanie utrzymywać tych mieszkań. Zresztą te bloki nie są w tej chwili konserwowane, to się wszystko wali. Taka jest w tej chwili sytuacja, taką sytuację mieszkaniową myśmy sobie, w ogromnej mierze, zbudowali.

Proszę państwa, ten problem zaistniał po raz pierwszy w Senacie wtedy – to był chyba rok 1997 lub 1998 – kiedy wspólnie z panem senatorem Kutzem i z panią senator Skowrońską wnieśliśmy poprawki nakazujące zbycie takich mieszkań na rzecz ich najemców. To było bardzo pośpiesznie zrobione, wobec czego ta ustawa nie ostała się przed Trybunałem Konstytucyjnym. No i od tamtego momentu ten proces się systematycznie toczy. Ciągle jednak pozostaje podstawowy problem, a jest to fakt, że te mieszkania zostały zbudowane przez ludzi i rozdysponowanie ich przez państwo jest w gruncie rzeczy przykładem liberalnego bolszewizmu, przykładem pozbawienia ludzi własności, w imię doktryn wolnorynkowych tym razem.

I teraz, proszę państwa, gdzie, w którym miejscu, jesteśmy? Myśmy próbowali to wielokrotnie naprawiać przy pomocy różnych ustaw. Zasadnicza wśród nich to była ta z roku 2000, która nakazywała w odniesieniu do mieszkań w jakiś sposób będących w gestii Skarbu Państwa, a więc mieszkań będących bezpośrednio własnością Skarbu Państwa, mieszkań będących własnością spółek handlowych itd., itd., dać najemcom prawo pierwokupu. Taka ustawa została przyjęta i poprawiona jeszcze w roku 2001. Generalnie treść tych ustaw była jednoznaczna – taka, że mieszkania te mają być przekazane tym, którzy w nich mieszkają, że to nie jest problem gospo-

(senator Z. Romaszewski)

darki rynkowej, tylko mieszkalnictwa, że to jest problem ludzi, problem społeczny, problem tego, gdzie ci ludzie będą mieszkali. Te ustawy zostały przyjęte, one funkcjonowały, ale one zostały w jakiejś mierze po prostu zignorowane przez podmioty gospodarcze, no i proces zbywania mieszkań wraz z najemcami był kontynuowany.

To, co postulujemy w tej ustawie, to stworzenie roszczeń najemców w stosunku do tych przedsiębiorstw, instytucji państwowych i spółek prawa handlowego, które złamały prawo pierwokupu i działały na niekorzyść tych najemców. Taka jest, proszę państwa, treść tej ustawy. Ona dotyczy oczywiście samego wierzchołka tej góry lodowej. No ale ta bomba zegarowa tyka i chwilo-wo nie bardzo wiadomo, jak to rozwiązać.

A jeżeli chodzi o tę ustawę, to ona nie tylko obejmuje – ona jest rozszerzona i dotyczy również Lasów Państwowych, działa tam, gdzie istniała własność mieszkań zakładowych, mieszkań służbowych, które powinny być przekazane, ponieważ to one w gruncie rzeczy stanowiły jedyny majątek, jedyny dorobek z okresu PRL tych ludzi, którzy je zajmowali. Proszę państwa, zdajmy sobie sprawę z tego, że w PRL myśmy mieli wszystko za darmo, myśmy tylko pensji nie mieli. I w tym momencie odbieranie ludziom życiowego dorobku i oddawanie go osobom trzecim, no to już jest pomysł, powiedziałbym, bolszewicki.

I cóż teraz, proszę państwa? Komisja, rozpatrując tę ustawę, uznała, że to jest ustawa, którą należy przyjąć szybko, w tej kadencji, bez poprawek. Ustawa ta nie zawiera błędów, które w wypadku poprzednich ustaw zostały wytknięte przez Trybunał Konstytucyjny. Ma właściwie tylko jeden mankament, ale to jest mankament wynikający z tego, że jak się na poszczególnych sesjach rozpatruje po kilkadziesiąt ustaw, to te ustawy zaczynają się nakładać i nie wie lewica, co czyni prawica. Otóż uregulowania dotyczące Lasów Państwowych zawierają już po części także te rozwiązania, które są w tej ustawie. Ale ona wchodzi w życie jako pierwsza, wobec tego należy je przyjąć, a jak przyjdzie do nas ustawa o Lasach Państwowych, to wtedy przepisy dotyczące mieszkań służbowych po będzie należało prostu wykreślić. No i tyle można w tej sprawie powiedzieć.

Tak więc zgodnie z opinią Komisji Ustawodawstwa i Praworządności wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję senatorowi.

Proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, senatora Adama Biela, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Adam Biela:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym uprzejmie przypomnieć paniom i panom senatorom, iż rozpatrywana w tym punkcie porządku obrad ustawa powstała z inicjatywy legislacyjnej samego Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, który przesłał projekt stosownej ustawy ponad dwa lata temu do Sejmu. A obecnie przedstawiane są sprawozdania senackich komisji z pracy nad tym właśnie projektem, który trafił z powrotem, po dość długiej drodze, do nas, do naszej Izby.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury po rozpatrzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. uchwalonej przez Sejm w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy rekomenduje Wysokiej Izbie przyjąć tę ustawę bez poprawek. W Sejmie było dostatecznie dużo czasu, żeby wyjaśnić wszystkie wątpliwości, wyczłować szczegóły. Stąd też taki wniosek komisja postawiła. Ja byłem przez Senat upoważniony do tego, żeby go reprezentować w czasie prac legislacyjnych w Sejmie. Tam dokładano wszelkich starań, żeby produkt, który przyszedł teraz do Senatu, nie był półproduktem, lecz był produktem gotowym do zaakceptowania właśnie bez poprawek.

W czasie posiedzenia komisji wysunięto wniosek o wprowadzenie poprawek dotyczących zrezygnowania w ustawie, po pierwsze, z rozwiązywania kwestii obciążeń hipotecznych sprzedawanych wraz z mieszkaniami zakładowymi, po drugie, ze zwolnienia z opłat postępowań sądowych. Poprawki te jednak nie uzyskały akceptacji komisji. Argumentowano w ich sprawie tym, iż najemcom nie można zbywać byłych mieszkań zakładowych wraz z ewentualnymi obciążeniami hipotecznymi zaciągniętymi przez ich aktualnego zbywcę, a tym zbywcą często jest osoba fizyczna, która w bardzo „ciekawych” okolicznościach nabyła te mieszkania, nabyła za pół darmo, powiedzmy sobie jasno. No i chodziło o to, by najemcy tych mieszkań, tytułem rekompensaty za wieloletnie upokorzenia i obciążenia, jakich doświadczyli z racji tego, iż nie dano im pierwszeństwa ani prawa pierwokupu w nabyciu ich mieszkania zakładowego, byli zwolnieni z opłat sądowych w ramach przewidzianej w ustawie rekompensaty w postaci procedury stwierdzającej, iż takiego prawa zostali pozbawieni.

Z tych to powodów Komisja Skarbu Państwa wnosi o uchwalenie przez Wysoką Izbę przedstawionej ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

I teraz zapraszam panią senator Elżbietę Streker-Dembińską, sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

**Senator
Elżbieta Streker-Dembińska:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

W imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej przedstawiam państwu sprawozdanie z prac tej komisji. Komisja rozpatrywała przedmiotową ustawę w dniu 12 lipca. I tu, pozwólcie państwo, że pominię cały ten wstęp dotyczący omówienia ustawy i procedowania, bo przedstawili go znakomicie moi przedmówcy. Skupię się tylko na jednym wniosku.

Także Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zastanawiała się nad wnioskami, o których mówił mój przedmówca. W komisji samorządu te wnioski znalazły poparcie większości, dlatego proponujemy wprowadzenie do ustawy czterech poprawek, z krótkim uzasadnieniem.

Proponujemy to, o czym mówił pan senator Biela, a więc wykreślenie w art. 4 pkt 4 drugiego zdania: „Postępowanie w tej sprawie jest wolne od opłat sądowych”, nie dlatego, że jesteśmy przeciwnego zdania, ale dlatego, że o tym, czy opłaty są czy nie, powinien jednak decydować sąd, a nie my bezpośrednio w ustawie. Jednakowe poprawki są do art. 4 i d art. 5, one dotyczą tego samego.

Druga grupa poprawek, to znaczy poprawka druga i poprawka czwarta, dotyczy skreślenia trzech podpunktów w tych artykułach, o których również mówił pan senator Biela – chodzi o te zabezpieczenia hipoteczne. Poczyniono to w trosce o najemców, którzy nie powinni, nie mogą przejmować obciążeń hipotecznych nie przez siebie zawinionych. Komisja miała jednak wątpliwość, czy nie jest to niekonstytucyjne rozwiązanie o tyle, że stwarza nierówne warunki wobec prawa wierzycielom, którzy na tych hipotekach są zabezpieczeni. A już szczególne zainteresowanie komisji budziło to, że się mówi, iż właściciel nieruchomości obciąży hipoteką inną nieruchomość stanowiącą jego własność, bo tu powstaje takie pytanie: a jeżeli nie ma tej innej nieruchomości, to co się może wówczas stać? A więc wiele, wiele takich wątpliwości prawnych skłoniło Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej do poparcia tych poprawek.

W związku z tym uprzejmie proszę Wysoki Senat o uwzględnienie tego stanowiska w dalszym procedowaniu. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję. Ale tak szybko nie pozbawimy się przyjemności oglądania pani na mównicy, Pani Senator, dlatego że teraz jest tura pytań do sprawozdawców.

Sprawozdawcami, poza panią senator Streker-Dembińską – przypomnę – byli: pan senator Adam Biela i pan senator Zbigniew Romaszewski.

Proszę bardzo, czy są pytania do senatorów? Tak.

Proszę bardzo, pan senator Włodzimierz Łęcki.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Bardzo się cieszę, że mogę zadać pani senator pytanie, aczkolwiek jest ono trudne i ja na podstawie materii ustawy nie mogłem sobie sam udzielić odpowiedzi. Jeżeli budynek zakładowy był w toku prywatyzacji sprzedany, powiedzmy, dziesięć lat temu, w międzyczasie dwukrotnie zmieniał właścicieli, w tej chwili mieszkają tam pracownicy tego zakładu pracy, którym nowy właściciel bardzo podwyższył czynsz, to czy oni mogą skorzystać z dobrodziejstw tej ustawy?

**Senator
Elżbieta Streker-Dembińska:**

Niestety, nie mogą skorzystać z dobrodziejstw tej ustawy. Ustawa reguluje tylko te sytuacje, gdy w tej chwili w dalszym ciągu właścicielem jest ten...

(*Senator Włodzimierz Łęcki: Pierwotny?*)
...jest pierwotny, tak.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Nie musi pani dziś odpowiadać, bo to było w zasadzie pytanie do eksperta, prawda, a nie do sprawozdawcy komisji. I to nie było pytanie trudne...

(*Głos z sali: Łatwe.*)
...bardzo łatwe.

(*Senator Włodzimierz Łęcki: Uważam, że pani senator jest ekspertem w tej materii.*)

No, to jest pana osobiste przeświadczenie, które niekoniecznie może być zobiektywizowane.

Czy są jeszcze pytania do senatorów sprawozdawców? Nie stwierdzam.

Dziękuję bardzo, Pani Senator, za tę ekspercką wypowiedź.

Przypominam, że rozpatrujemy ustawę, która była senackim projektem, tu się urodziła, w naszej Izbie. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury. Jest z nami pan minister Andrzej Bratkowski.

Czy na tym etapie procedowania pan minister chciałby zabrać głos, czy może po dyskusji?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Po dyskusji.*)

Po dyskusji.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

A do dyskusji zapisali się senatorowie: Adam Biela, Jerzy Markowski i Zbigniew Romaszewski. I w tej kolejności zapraszam na mównicę.
Pan senator Adam Biela.

Senator Adam Biela:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Proszę państwa, chciałbym ustosunkować się do kwestii, które były zawarte w sprawozdaniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej i jednak skłonić państwa do tego, by w toku prac w komisjach, w toku prac połączonych komisji, zrezygnować z tych poprawek.

Otóż jeśli chodzi o pierwszą kwestię, dotyczącą zwolnienia z opłat, które proponuje ustawodawca w tym projekcie, to jest to uzasadnione nie tylko jakąś tam rekompensatą moralną za upokorzenia, których ci ludzie doświadczyli, lecz jest to uzasadnione tym, iż w wielu ustawach, w dotychczas istniejącym systemie prawnym, stosowana jest praktyka zwolnienia z takich opłat. Wprawdzie weszła w życie ustawa, która te kwestie reguluje w trybie zwolnień podmiotowych w zależności od decyzji sądu, niemniej jednak zanim do naszych sądów, do ich – z całym szacunkiem – świadomości dotrze ta praktyka, dotrze to wszystko, te nowości legislacyjne, będą one stosowały dotychczasowy system. Procedura ustawy przewiduje, iż każdy ma obowiązek uzyskać sądowe potwierdzenie tego, że nie dano mu pierwszeństwa nabycia, będzie to masowe, no i te sądy będą się domagały ustalenia kwot opłat, tak jak to robią rutynowo, więc niewątpliwie utrudni to sprawę. Poza tym mamy do czynienia z ludźmi w podeszłym wieku, więc na wiadomość, że trzeba iść do sądu, że są opłaty, oni odpowiedzą: nie, nie mamy pieniędzy, to nie dla nas. To są szczególne okoliczności, które sprawiają, iż chcielibyśmy jednak tę kategorię, tych obywateli w *lex specialis* zwolnić od opłat sądowych w tym nadzwyczajnym trybie. Chodzi właśnie o te okoliczności.

Druga seria poprawek dotyczy obciążeń hipotecznych. Otóż, proszę państwa, gdyby poprawki proponowane przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zostały przyjęte, to zafundowalibyśmy tym najemcom, którzy są w tak trudnej sytuacji, sytuację jeszcze gorszą. Proszę sobie wyobrazić, że niektórzy z najemców nabyli to dokładnie po to, żeby porobić te obciążenia. To co w takim razie, będziemy im fundowali prezent w postaci jeszcze większej biedy niż mają? To byłoby z naszej strony po prostu nieludzkie, gdybyśmy chcieli w taki sposób rozumować, gdybyśmy jakieś wątpliwości prawne przedkładali nad oczywisty absurd polegający na tym, że ci ludzie musieliby ponosić koszty, gdyby świadomie czy nieświadomie faktycznie nabyli te

mieszkania na mocy tej ustawy. To dopiero dali-byśmy im prezent! Wtedy mogliby nas przeklinać do końca swojego życia.

Proszę państwa, chcąc rozwiać wątpliwości dotyczące tego, czy zapisy o hipotekach – chodzi o art. 4 i 5 projektu – są zgodne z konstytucją, czy nie, przyniosłem opinię. Jest to opinia w sprawie zgodności z konstytucją akurat art. 4 i 5 projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości, która to opinia powstała na zlecenie połączonych komisji w Sejmie. Przeczytałbym ją państwu skrótowo, tylko pewne fragmenty.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Bardzo skrótowo, bo została panu jeszcze minuta.)
Bardzo skrótowo.

Otóż autor opinii stwierdza, że art. 4 i 5 w całej rozciągłości są zgodne z konstytucją, nie ma co do tego żadnych wątpliwości. Konkludując, stwierdza, że przepisy art. 5 projektu nie pozostają również w sprzeczności z art. 21. Wcześniej dyskutowano nad ewentualną niezgodnością z innymi artykułami, także z art. 64 konstytucji. „Przyjmując krańcową kwalifikację tych przepisów – chodzi o art. 4 i 5 – jako tożsamą z wywłaszczeniem ingerencję ustawodawcy w sferze stosunków własnościowych, należy mieć na uwadze, iż to «wywłaszczenie» jest dokonywane na cel publiczny i «za słusznym odszkodowaniem»”. Mamy wreszcie ustawę na poziomie, który nie pozwala mieć wątpliwości konstytucyjnych. „Celem projektowanej ustawy jest bowiem przeciwdziałanie zjawisku bezdomności.” Autor opinii napisał to zdanie wytłuszczonym drukiem. Nie może podlegać dyskusji charakter publiczny tego celu, znajdującego formalne oparcie w art. 75 ust. 1 konstytucji.

Tyle, Panie Marszałku, na temat zgodności z konstytucją. Mój apel jest taki, aby jednak przyjęć ustawę bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Teraz zapraszam pana senatora Jerzego Markowskiego.

Senator Jerzy Markowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja się ograniczę tylko do apelu, bo swój limit wystąpię, jak sądzę, już dzisiaj wykorzystałem, zresztą na dwie kadencje do przodu, dlatego też chcę tylko powiedzieć, że ta materia dotyczy sprawy szczególnej, mianowicie dotyczy ludzi, którzy są w sytuacji absolutnie beznadziejnej, to po pierwsze, po drugie, najczęściej w bardzo podeszłym wieku, wobec tego nie mają oni żadnej zdolności do zabiegania o swoje sprawy, a po

(senator J. Markowski)

trzecie, dotyczy materii, w której ścierają się niejako dwie kwestie: poczucie sprawiedliwości społecznej ze świętym prawem własności. To między innymi powodowało, że podczas pracy nad trzema kolejnymi inicjatywami, o których pan senator Romaszewski był uprzejmy powiedzieć, przegrywaliśmy właściwie sprawę, bo orientowaliśmy się na etykę, orientowaliśmy się na ludzką wyobraźnię, na serce, na jakieś odczucia natury emocjonalnej, a przegrywaliśmy z prawem. No i, jeśli dobrze pamiętam, zdecydował o tym Trybunał Konstytucyjny.

Mój apel sprowadza się do tego, ażeby Wysoka Izba była uprzejma pochylić się nad tą ustawą i przyjąć ją bez poprawek, co byłoby znakomitym usprawnieniem całej sprawy.

Chcę tylko powiedzieć, że dotyczy to wprawdzie wymienionych, za co bardzo dziękuję panu senatorowi, przykładów z województwa śląskiego, ale nie tylko, bowiem ten problem jest obecny na takich obszarach jak Stalowa Wola wokół huty, Kraków, Nowa Huta, takich, na których są stocznie, i w całym kraju... no, Warszawa to już w ogóle, ale i cały kraj, tam, gdzie było budownictwo związane z kolejami. Chcę przypomnieć szanownym państwu, że kolej była kiedyś właścicielem dwustu pięćdziesięciu tysięcy mieszkań, górnictwo – trzystu tysięcy mieszkań, hutnictwo – stu pięćdziesięciu tysięcy mieszkań, które trafiły do nowych właścicieli nie zawsze w trybie sprzedaży. Bo trafiały również z jednej strony w trybie zawładnięcia tymi przedsiębiorstwami poprzez fundusze inwestycyjne – jak stało się w doskonale znanym panu senatorowi Bieli przypadku Huty Zabrze, za który to przykład bardzo panu dziękuję jako parlamentarzysta tego regionu – a z drugiej strony za sprawą różnego rodzaju operacji na wierzytelnościach. Bardzo często wartość tych mieszkań, jeśli została zaliczona do wierzytelności, które zostały przejęte wraz ze zobowiązaniami...

Tak że wszystko razem sprowadza się do tego, że materia jest bardzo skomplikowana, a sprawa do rozstrzygnięcia niezwykle, bym powiedział, prosta. I jeżeli ktoś państwu będzie mówił, że jest to kielbasa przedwyborcza albo usłyszą państwo jakiś inny epitet na ten temat, to proszę powiedzieć, że nie jest to nic innego, jak tylko próba walki z bezduszością litery prawa i próba rozwiązania sprawy zgodnie z prawem w interesie ludzi, którzy sami sobie nigdy nie poradzą i jedyne, co mogą robić, to orientować się na nas i prosić o naszą pomoc. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Teraz zapraszam na mównicę pana senatora Zbigniewa Romaszewskiego.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Ja tylko na chwileczkę w związku z poprawkami wniesionymi przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Otóż w wystąpieniu pana senatora Markowskiego pojawiła się jedna nieścisłość. Pan senator mówił o trzech próbach, a próby były cztery. Jedną z tych prób podejmowaliśmy dokładnie cztery lata temu, dokładnie dotyczącą tego samego tematu. Złożyliśmy inicjatywę, inicjatywa została przekazana do Sejmu, do nas wróciły poprawki, i o podobnej porze, bo to był lipiec, sierpień, nad tym obradowaliśmy. Wnieśliśmy poprawki, po czym próba w ogóle nie ujrzała światła dziennego, bo pan marszałek Płażyński nie poddał poprawek pod głosowanie.

Proszę państwa, wydaje mi się, że powinniśmy jednak uwzględnić te doświadczenia i przyjąć ustawę bez poprawek. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Poza osobami, które występowały na mównicy, aktywność legislacyjną wykazał pan senator Jerzy Suchański, który złożył swój wniosek do protokołu.

Zgodnie z art. 52 zamykam dyskusję.

Skoro został złożony wniosek, konieczne będzie przeprowadzenie posiedzenia trzech połączonych komisji w celu rozpatrzenia komisyjnych wniosków legislacyjnych oraz indywidualnego, złożonego przez pana senatora Jerzego Suchańskiego. Dziękuję bardzo.

Teraz możemy jeszcze poprosić pana ministra o zabranie głosu.

Jeżeli pan minister woli tutaj, to proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Andrzej Bratkowski:**

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Mam dość niewdzięczną rolę, jako że wszystkie argumenty, które pan senator Romaszewski i pan senator Biela... no, które państwo tu przytaczali, te o charakterze społecznym, są mi bliskie i dla mnie oczywiste. Oczywiście, można dyskutować nad tym, czy uwłaszczenie mieszkańca familoka jest tym, o co chodzi w tej sytuacji, która się wytworzyła. Niemniej jednak z tego, co rozumiem, takie jest stanowisko państwa, autorów projektu senackiego i nie chciałbym tu podejmować dyskusji ani przedstawiać do tego komentarzy.

(podsekretarz stanu A. Bratkowski)

Jestem jednak zmuszony poinformować państwa, że wątpliwości co do konstytucyjności rozstrzygnięć zawartych w tej ustawie były i nadal są podnoszone przez ministra sprawiedliwości, który reprezentuje pogląd, iż ustawa z 15 grudnia 2000 r. rozstrzyga sprawę w ten sposób, że z jednej strony chroni interesy najemców, z drugiej strony, ograniczając grono osób uprawnionych, chroni interesy właścicieli. Muszę powiedzieć, że jestem również w posiadaniu opinii sporządzanych w Sejmie. Teraz ostatnio jest, że tak powiem, trudna sytuacja polityczna, opinia goni opinię i mamy tu sprawę tego samego rodzaju. Nie wiem, czy dwie opinie mają przeważać tę jedną, o której mówił pan senator Biela, bo te dwie, również dostarczone przez Sejm, inaczej traktowały sprawę. Myślę, że państwo zdecydujecie i nie jest wam do tego potrzebny przedstawiciel rządu, jako że jest to projekt senacki.

W naszym przekonaniu jednakże są zasadnicze wątpliwości co do art. 4 i art. 5. Usunięcie przynajmniej tych wątpliwości... W części wątpliwości dotyczące problematyki hipotek i zastosowania prawa ubogich, podmiotowego czy przedmiotowego, ale w części, jak mówię, usuwają poprawki zgłoszone przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Jeżeli państwo będziecie głosowali nad nimi, to stanowisko rządu jest takie, że te poprawki, tak to określe, podnoszą jakość legislacyjną tej ustawy. Resztę wątpliwości chyba musicie państwo rozstrzygnąć we własnym sumieniu. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana ministra na posiedzenie komisji, które będą rozpatrywały zgłoszone tu poprawki.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Tak jest, jesteśmy tu w gronie... Dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Na tym kończymy rozpatrywanie tego punktu. Głosowania będą się odbywały razem z innymi.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego ósmego – z czterdziestu siedmiu punktów – porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

Sejm uchwalił tę ustawę 7 lipca podczas sto siódmego posiedzenia, po czym natychmiast trafiła ona do Senatu. Nazajutrz marszałek skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Sprawozdania tych komisji zawarte są w drukach nr 1035A i 1035B.

Za chwilę na mównicy pojawi się pani senator Genowefa Ferenc, sprawozdawca Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Bardzo proszę o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych rozpatrzyła ustawę o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich na posiedzeniu w dniu 12 lipca bieżącego roku. Z upoważnienia komisji mam zaszczyt zarekomendować Wysokiej Izbie stanowisko komisji przedstawione w druku nr 1035A. Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Ustawa była projektem rządowym. Jej celem jest stworzenie podstaw prawnych umożliwiających stosowanie dopłat ze środków budżetu państwa do składek z tytułu umów ubezpieczenia, zawartych z zakładami ubezpieczeń, od ryzyka wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń losowych, powodujących straty w produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Obecnie produkcja ta objęta jest dobrowolnym ubezpieczeniem, oferowanym przez niektóre zakłady ubezpieczeń, na zasadach komercyjnych. Rolnicy ze względu na trudną sytuację finansową w bardzo ograniczonym zakresie zawierają umowy ubezpieczenia upraw i zwierząt gospodarskich. Nasilające się w ostatnich latach niekorzystne dla rolnictwa zjawiska atmosferyczne powodują duże straty w produkcji rolniczej. Zaznaczyć należy, że poza ochroną ubezpieczeniową pozostaje na wsi ponad 80% podstawowej produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Proponowany w ustawie system dotowanych ubezpieczeń chronić będzie przed stratami będącymi wynikiem wystąpienia następujących zdarzeń losowych w przypadku produkcji roślinnej: ognia, huraganu, powodzi, deszczu nawalnego, gradu, piorunu, eksplozji, obsunięcia się ziemi, lawiny, suszy, ujemnych skutków przeziębienia lub przymrozków wiosennych; a w przypadku produkcji zwierzęcej: ognia, huraganu, powodzi, deszczu nawalnego, gradu, piorunu, eksplozji, obsunięcia się ziemi, lawiny, uboju z konieczności. Dopłaty do składek będą przekazywane zakładom ubezpieczeń na podstawie umów zawieranych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa z tymi zakładami.

W ustawie proponuje się, aby producenci rolni nabywający polisę płacili składkę pomniejszoną o wysokość dotacji z budżetu państwa. Maksymalna wysokość dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw oraz zwierząt będzie określana przez Radę Ministrów corocznie w drodze rozporządzenia.

(senator G. Ferenc)

Zaznaczyć należy, że zgodnie z wytycznymi Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa pomoc dla gospodarstw rolnych w formie dofinansowania składek ubezpieczeniowych uznaje się za dopuszczalną. Pomoc ta zgodnie z rozporządzeniem Rady podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Jeśli chodzi o skutki finansowe ustawy w odniesieniu do sektora finansów publicznych, to szacuje się, że w pierwszym okresie dopłaty wyniosą około 50 milionów zł. Przyjęcie tej ustawy docelowo może doprowadzić do tego, że będziemy mieli również dopłaty z tego tytułu z Unii Europejskiej.

Panie i Panowie Senatorowie, proszę o przyjęcie stanowiska zawartego w druku nr 1035A. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Teraz będziemy podziwiali na mównicy pana senatora sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi z nowo wykreowaną brodą, pana senatora Henryka Stokłosa.

Zapraszam.

Senator Henryk Stokłosa:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Mam zaszczyt przedstawić w imieniu senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdanie o projekcie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich. Ponieważ pani senator Ferenc tak szczegółowo omówiła sprawę, nie będę tego powtarzał i postaram się skrócić swoje wystąpienie.

Wysoka Izbo, w ostatnich latach nasiliły się niekorzystne zjawiska atmosferyczne, które spowodowały i nadal powodują ogromne straty w produkcji rolnej. Doprowadziły one do utraty dochodów przez wielu rolników i zagroziły ich działalności gospodarczej, co negatywnie wpłynęło na kondycję finansową wielu gospodarstw rolnych oraz poziom życia rolników i ich rodzin. W tej sytuacji pojawiła się pilna potrzeba wprowadzenia powszechnego, lecz dobrowolnego systemu ubezpieczeń upraw polowych i hodowli zwierząt.

Obecnie zarówno produkcja roślinna, jak i zwierzęca w gospodarstwach rolnych objęta jest ubezpieczeniem dobrowolnym oferowanym na zasadach komercyjnych przez niektóre zakłady ubezpieczeń. Niestety, z tej formy ubezpieczeń korzysta niewielka liczba rolników. Tylko kilka procent z nich ubezpiecza uprawy i zwierzęta gospodarskie. Powodem podstawowym jest trudna

sytuacja finansowa większości gospodarstw – ich właściciele po prostu nie stać na opłaty ubezpieczeniowe. W takiej sytuacji większość produkcji roślinnej i zwierzęcej pozostaje poza ochroną ubezpieczeniową, co stanowi poważne zagrożenie zarówno dla rolników, jak i dla polityki rolnej państwa.

Ustawa, nad którą właśnie procedujemy, stwarza prawne podstawy umożliwiające stosowanie dopłat ze środków budżetu państwa do składek z tytułu zawarcia umów ubezpieczenia z zakładami ubezpieczeń na wypadek nieprzewidzianych zdarzeń losowych.

Panie i Panowie, senacka Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi na swym posiedzeniu w dniu 12 lipca bieżącego roku przeprowadziła dyskusję nad projektem ustawy, a także wysłuchała wyjaśnień ministra Stanisława Kowalczyka. W efekcie tego komisja jednogłośnie zaakceptowała stanowisko o rekomendowaniu przyjęcia ustawy bez poprawek, co jest przedstawione w druku senackim nr 1035B.

Komisja uznała, że ustawa wychodzi naprzeciw oczekiwaniom polskich rolników i może zainicjować istotny dla polskiego rolnictwa proces powszechnego i dobrowolnego ubezpieczania przez rolników swoich upraw rolnych i zwierząt gospodarskich. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Ale proszę jeszcze tu pozostać, bo na pewno będą pytania.

Proszę bardzo, czy są pytania do senatorów sprawozdawców?

Pan senator Józef Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja chcę zapytać pana senatora Stokłosa, sprawozdawcę komisji, czy nie byłoby słuszne, żeby dodać do szkód w gospodarstwach rolnych jeszcze szkody powstałe w wyniku trzęsień ziemi. No, w Polsce było niewiele tych trzęsień ziemi, ale w Czarnym Dunajcu w ubiegłym roku było trzęsienie ziemi i ileś tam obiektów gospodarskich zostało poniszczonych. No więc czy nie uważasz za słuszne dodania – choć i tak jest szeroka gama tych zdarzeń – jeszcze trzęsień ziemi? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proponuję nie zwracać się per ty do senatora sprawozdawcy, bo to jest bardzo poważna funkcja.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Proszę bardzo...

(Senator Henryk Stokłosa: Panie Marszałku, myślę, że na to pytanie pana senatora Sztorca odpowie pan minister Kowalczyk.)

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma. Dziękujemy.

(Senator Henryk Stokłosa: Dziękuję.)

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Witam serdecznie pana ministra Stanisława Kowalczyka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. No i po raz kolejny będziemy mogli podziwiać panią Darię Oleszczuk, tym razem nie w roli wiceministra, ale zastępcy prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Czy państwo chcielibyście zabrać głos na tym etapie?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk: Dziękuję bardzo, Panie Marszałku. Może po wypowiedziach państwa senatorów.)

Dobrze, proszę bardzo.

Otwieram dyskusję.

Lista mówców jest niezapisana, przeto zamykam dyskusję.

Czy do tego trzęsienia ziemi chciałby pan się odnieść, Panie Ministrze?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk: Jeżeli można, bardzo krótko...)

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk:

Panie Marszałku, jeżeli można, to odpowiem z tego miejsca, żeby nie przedłużać debaty.

Proponujemy nie wprowadzać tego zapisu. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zapytało wszystkich szesnastu wojewodów, czy na terenie danego województwa takie ryzyko występuje i czy należałoby objąć to ubezpieczeniem. Szesnastu wojewodów zgodnie odpowiedziało: nie ma takiej potrzeby. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Ale pan senator Sztorc przewiduje jakieś trzęsienie ziemi.

Proszę bardzo.

Senator Józef Sztorc:

Nie, nie, Panie Marszałku, nie przewiduję trzęsienia ziemi. Ale było takie zdarzenie i pan wójt z gminy Czarny Dunajec do dzisiejszego dnia ma problemy z kilkunastoma budynkami gospodarczymi, a także ze szkołą, bo w Czarnym Dunajcu została zamknięta szkoła. I myślę, Panie Ministrze, że trzeba by było pochylić się nad tym. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

To jeszcze bardzo proszę, Panie Ministrze, rozwiać wątpliwości sejsmologiczne pana senatora Sztorca.

(Głos z sali: Prosilibyśmy do mównicy...)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Może nie tyle chciałbym rozwiać wątpliwości sejsmologiczne, ile powiedzieć w ten sposób: ponieważ jesteśmy, jak wszyscy wiedzą, członkiem Unii Europejskiej, jest możliwość uzyskania wsparcia, środków finansowych z Unii w wypadku nieprzewidzianych zdarzeń, jakie mają miejsce w danym, konkretnym kraju, w danej, konkretnej sytuacji. Chodzi o takie zdarzenia, które jest trudno przewidzieć i nie występują systematycznie, nie występują jako typowe zdarzenia. W związku z tym gdyby taka sytuacja wystąpiła, mamy szansę, wzorem innych krajów – bo niedawno o takie środki ubiegała się Słowacja – uzyskać takie środki z Komisji Europejskiej na likwidację skutków takich nietypowych zjawisk atmosferycznych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Bo na przykład ten katalog można by jeszcze rozszerzyć o meteoryty, prawda? Meteoryty spadają, w poznańskim nie tak dawno...

Dziękuję bardzo.

(Senator Józef Sztorc: PZU ubezpiecza od meteorytów. Czy można prosić o głos, bo chciałbym złożyć poprawkę?)

Nie, już pan nie może, bo zamknąłem dyskusję.

(Senator Genowefa Ferenc: Nie, już nie można.)

Zamknąłem dyskusję, Panie Senatorze, więc to jest już niemożliwe. Nic pan nie mówił o tym. Dyskusja została zamknięta i nic już nie poradzę. Chyba że nastąpiłoby trzęsienie ziemi, to wtedy ewentualnie...

(Senator Sławomir Izdebski: W następnej kadencji.)

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Dobrze, w następnej kadencji pan to złoży.
Pozostało mi tylko poinformowanie... Ale jeszcze zapytam panią prezes, czy chce zabrać głos.

(Zastępca Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Daria Oleszczuk: Dziękuję bardzo.)

Żałujemy.

W takim razie tylko informacja, że przegłosujemy to wraz z innymi punktami porządku obrad.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Sejm uchwalił tę ustawę 8 lipca, 11 lipca trafiła ona do Senatu i tego dnia marszałek skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisja rozpatrzyła tę ustawę, a jej sprawozdanie mamy w druku nr 1051A.

I za chwilę do mównicy zbliży się pan senator Sławomir Izdebski, który pełni dziś odpowiedzialną misję sprawozdawcy Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Proszę bardzo.

Senator Sławomir Izdebski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Postaram się przedstawić to bardzo krótko, ponieważ wielkich zastrzeżeń do tej ustawy podczas prac w komisji nie było.

Nowelizacja ustawy wprowadza do ustawy postanowienia określające zasady udzielania producentom rolnym dopłat z tytułu prowadzenia plantacji wierzby i róży bezkolcowej. To oczywiście nie wiąże się z utratą uprawnień do pozyskania dopłat bezpośrednich.

W Sejmie podjęto również decyzję, aby dokończyć likwidację Rady Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Argumentowano to tym, że w tej chwili, po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej, ta rada jest ciałem zbędnym. A skoro mówimy tutaj o dopłatach do tych właśnie upraw roślin plantacyjnych bezkolcowych służących do celów energetycznych, to podam, że dopłaty te mogą wynosić mniej więcej 200 tysięcy zł, utrzymanie zaś samej tej instytucji wynosi 300 tysięcy zł. Tak więc uważamy, że nie ma sensu dalsze utrzymywanie tego.

Komisja uznała, że należy tę ustawę przyjąć bez poprawek. Tak więc w imieniu komisji proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania do senatora sprawozdawcy? Nie ma.

Dziękuję.

(Senator Sławomir Izdebski: Dziękuję.)

Mamy do czynienia z poselskim projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Czy pan minister chciałby na tym etapie się wypowiedzieć?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk: Dziękuję, Panie Marszałku.)

Dziękuję.

A czy są pytania do pana ministra?

(Senator Andrzej Anulewicz: Są, są pytania.)

Proszę bardzo, pan senator Andrzej Anulewicz.

Senator Andrzej Anulewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, uprawy wierzby energetycznej i róży bez kolców nie są objęte płatnościami bezpośrednimi w ramach unijnej jednolitej polityki obszarowej. Jednak dopłaty, dopłaty ze środków krajowych, mogą być wprowadzone, pod warunkiem uzyskania upoważnienia z Komisji Europejskiej do wprowadzenia takich dopłat. Z informacji, jakie uzyskałem z opinii Biura Studiów i Ekspertyz, wynika, że takiego upoważnienia jeszcze nie mamy. A może ono zostało już dostarczone? Pytam więc: czy jest takie upoważnienie do wprowadzenia stosownych dopłat?

Chciałbym również zapytać, jakie jest stanowisko Komitetu Integracji Europejskiej w kwestii uregulowań, które są dzisiaj przedmiotem debaty senackiej.

I jeszcze trzecie pytanie. Gdybyśmy nie mieli takiego upoważnienia, to czy wprowadzenie tych rozwiązań, o których dzisiaj mówimy, byłoby zgodne z prawem europejskim? Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy są dalsze pytania? Nie ma. Dziękuję bardzo. Proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Na te trzy czy cztery pytania pana senatora Anulewicza chciałbym krótko odpowiedzieć w ten sposób.

Po pierwsze, jeżeli chodzi o dopłaty do wierzby energetycznej i do róży bezkolcowej, to regulacje w tej sprawie są w prawodawstwie unijnym za-

(podsekretarz stanu S. Kowalczyk)

warte, Panie Senatorze, i jest możliwa ta dopłata, ale nie w tym systemie dopłat, który obowiązuje w Polsce, tylko w systemie obowiązującym w starych krajach Unii Europejskiej, do którego my docelowo możemy dojść najwcześniej za rok, a najpóźniej do 2009 r. A więc jest możliwe dopłacanie, tylko że musielibyśmy przyjąć system tak zwanej dopłaty jednolitej. W związku z tym zostaliśmy zobowiązani do tego, aby w sytuacji, kiedy chcemy płacić to tym rolnikom, którzy uprawiają wierzbę energetyczną na cele energetyczne, przygotować taki program.

Czy jest upoważnienie? Bo ta kwestia rzeczywiście była zawarta w informacji Biura Legislacyjnego Senatu. Otóż mamy takie upoważnienie. Komisja Europejska 16 czerwca tego roku na wniosek ministra rolnictwa dała Polsce takie upoważnienie do wypłaty tak zwanej dopłaty podstawowej. Ona będzie wynosić 55 euro 46 eurocentów. Tyle to jest w euro, a ile to będzie w złotych, to będziemy wiedzieć 1 października, albowiem będzie obowiązywał kurs przeliczeniowy z 1 października danego roku.

Wreszcie sprawa stanowiska Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej. Stanowisko to jest następujące: ten zakres, który dotyczy ustawy, nie jest objęty prawodawstwem unijnym, ale w zakresie dopłat bezpośrednich wymagana jest notyfikacja tego instrumentu wsparcia, jako że będzie on finansowany ze środków budżetu krajowego. Przy czym chcę powiedzieć, że obecnie te obszary upraw w Polsce nie są znaczące. To jest około 1 tysiąca ha, a więc będzie to kosztować budżet krajowy około 200 tysięcy zł rocznie. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

(Senator Andrzej Anulewicz: Dziękuję.)

Pan senator Bogusław Litwiniec jeszcze chce o coś zapytać.

Senator Bogusław Litwiniec:

Tak, dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja zapytam w imieniu swoich sąsiadów z marnych ziem, ale dość mokrych, gdzie jest taka część, może powiem najprościej, nieuprawiana. Czy jest możliwe uzyskanie już teraz dotacji ze środków unijnych na pierwszą inwestycję? To znaczy nie chodzi tu o stałe dopłaty w przyszłości – bo tak te zrozumiiałem – ale o to, czy już w tej chwili rolnik z inicjatywą ma szansę dostać jakąś kasę na początek realizowania swego pomysłu. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Stanisław Kowalczyk:**

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Panie Senatorze!

Oczywiście są takie możliwości, i to różne. To znaczy musielibyśmy mieć więcej czasu – którego, jak rozumiem, nie mamy – na to, aby przedstawić wszystkie możliwe instrumenty wsparcia, jakie obowiązują w rolnictwie. Tak więc bardzo krótko tylko powiem, że w sektorowym programie operacyjnym, który dotyczy rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, a także w Planie Rozwoju Obszarów Wiejskich, jest łącznie ponad dwadzieścia różnych działań, ponad dwadzieścia różnych możliwości wsparcia. Jeżeli mówimy o tym początku działalności, no to najbardziej popularnym instrumentem wsparcia jest wsparcie dla tak zwanych młodych rolników, a więc tych, którzy przejmują gospodarstwa rolne w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy i nie ukończyli czterdziestego roku życia. Ci rolnicy mogą otrzymać wsparcie na poziomie 50 tysięcy zł jako grant. No, oczywiście są inne instrumenty: dotyczące inwestycji w rolnictwie, dotyczące gospodarstw niskotowarowych, dotyczące zalesiania użytków rolnych itd., itd., ale na każdy z tych tematów musielibyśmy mieć trochę więcej czasu.

Tak więc na pytanie pana senatora generalnie odpowiadam w ten sposób: tak, są takie środki z Unii Europejskiej.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

I ze względu na brak chętnych do zabrania głosu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie tej ustawy będzie odbywało się jutro.

Tymczasem ogłaszam trzyminutową przerwę.

(Przerwa w obradach od godziny 14 minut 16 do godziny 14 minut 19)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzydziestego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

Sejm uchwalił tę ustawę 17 czerwca na sto piątym posiedzeniu. 20 czerwca przekazał ją do Senatu, a nazajutrz marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych. Komisja przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Tekst sprawozdania jest zawarty w druku nr 997A.

Teraz do pełni szczęścia potrzebny nam jest tylko pan senator Bogusław Litwiniec, sprawozdawca Komisji Spraw Zagranicznych.

Zapraszam do mównicy i proszę o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Bogusław Litwiniec:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam przyjemność i zaszczyt przedstawić, z upoważnienia Komisji Spraw Zagranicznych, przesłaną nam przez pana marszałka ustawę o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

Ustawa dotyczy opłat ponoszonych przez obywateli polskich, a także cudzoziemców nieposiadających żadnego obywatelstwa, a zatem uchodźców o zalegalizowanym w Polsce statusie.

Ustawa dotyczy wymaganego od osób fizycznych państwowego poświadczenia, wydanego przez państwowy urząd, w tym Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w sprawie posiadanych dokumentów, głównie w związku z udawaniem się za granicę – powtarzam: głównie, bo może również chodzić o pewne potrzeby krajowe. Ustawa dotyczy potwierdzenia dokumentów takich jak: świadectwa wykształcenia, świadectwa przebytych lat pracy, odbycia staży uzupełniających wykształcenie, akta z urzędów stanu cywilnego, dokumenty dopuszczające pojazdy do specjalnych przewozów, zezwolenia na hodowlę zwierząt gospodarskich, na przykład strusi, zaświadczenia o zgodności posiadanego dokumentu z przedstawionymi oryginałami itd., itd.

Tego typu dokumentów obywatele Rzeczypospolitej posiadają wiele, a na potrzeby wyjazdów zagranicznych muszą uzyskać ich potwierdzenie o nazwie Apostille. Powtarzam dla archiwistów: Apostille. Do tej chwili takie potwierdzenia wydawały konsulaty, a zatem trzeba było udawać się za granicę, żeby tego rodzaju glejty otrzymać. W ciągu roku konsulaty wydawały takich poświadczeń przeciętnie około pięćdziesięciu tysięcy. Nie wiem, czy to jest dla ministra liczba duża, czy mała, niemniej jednak ministerstwo na tym zarabiało.

I właśnie w związku z tym powstał w dyskusji problem zasadniczy dla Komisji Spraw Zagranicznych, bo o ile ustawa wydaje nam się oczywista i korzystna dla obywateli, jako że nie trzeba wyjeżdżać aż za granicę, żeby uzyskać taką pieczęć potwierdzającą na przykład zgodność z oryginałem, o tyle powstał problem – nazwijmy to najprościej – rekompensaty dla budżetu tych dochodów, które jeszcze do niedawna państwo otrzymywało z tytułu uiszczania w konsulatach opłat za takie akta z pieczęcią potwierdzającą zgodność z oryginałem, opłat w różnych kwotach i walutach, czy to w dolarach, czy to w euro, czy to w jakichś walutach narodowych.

Jest to zatem niewątpliwie korzystne, a mimo to dość długą dyskusję – jak na temat, wydawałoby się, oczywisty – wywołała wysokość tej opłaty, na tle zwłaszcza faktów europejskich. Otóż niektóre kraje w ogóle zwolniły obywateli z takich opłat – do takich krajów należą, na przykład, Grecja czy Hiszpania – a niektóre stosują bardzo wysokie opłaty, dochodzące na przykład aż do 150 euro za jeden papiererek. Gdyby to dotyczyło tylko jednego dokumentu czy jednego wyjazdu, no, na przykład młodego człowieka, który szuka pracy, posiada określone wykształcenie, może nawet pewien staż, sprawa byłaby prosta. Ale wymagane w niektórych krajach dokumentacje z tym związane są, niestety, bardzo pracochłonne i papierochłonne. Pani senator Simonides przytoczyła taki ekstremalny przykład, że pewna pielęgniarka z opolskiego musiała na okoliczność zatrudnienia się w zawodzie pielęgniarki kwalifikowanej dostarczyć taką ilość dokumentów, że proponowane tu opłaty, o których za chwilę powiem, kosztowałyby ją aż 3 tysiące zł. A więc bezrobotna musiałaby ściągać około 3 tysięcy zł, żeby spełnić warunki zatrudnienia na Zachodzie!

To wywołało oczywistą dyskusję, zwłaszcza że są kraje, które całkowicie zwolniły obywateli z obowiązku ponoszenia takich opłat. W efekcie opłata – uwaga – 60 zł za jedno potwierdzenie, za tę jedną Apostille, wydała się większości członków komisji zbyt wysoka, tym bardziej że do jednego tylko poświadczenia przeciętny obywatel Rzeczypospolitej, udający się w takich czy w innych sprawach za granicę, zazwyczaj się nie ogranicza i to zawsze jest kilka niezbędnych dokumentów, chociażby dotyczących stanu cywilnego, wykształcenia i jeszcze jakichś dodatkowych spraw, na przykład kursów językowych.

Dlatego też komisja wnosi jedyną poprawkę, zmniejszającą o połowę propozycję resortu, to znaczy z 60 zł, czyli około 15 euro – co, powtarzam, stanowi i tak 1/10 kwoty maksymalnej z bogatych krajów zachodnich – do 30 zł. I tę poprawkę ogłaszam publicznie, w obliczu Wysokiej Izby, jako poprawkę komisyjną. Uprzejmie dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję i proszę jeszcze zostać na mównicy.
Proszę, czy są pytania do pana senatora sprawozdawcy?

Proszę bardzo, pan senator Edmund Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pan senator mówił o tym, że w przypadku ekstremalnym jakaś pani miała ileś tych dokumentów. A jaka jest przeciętna?

I jeszcze jedno: jaki jest rzeczywisty koszt potwierdzania tych dokumentów?

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę bardzo.

Senator Bogusław Litwiniec:

Z tego, o czym dyskutowaliśmy... Oczywiście, to jest wypadek ekstremalny, ale przeciętnie... Mój rozsądek podpowiada, że gdybym na przykład chciał zarekomendować mojemu synowi wyjazd do jakiejś pracy w znanym mi kraju, we Francji, to bez pięciu takich dowodów by się nie obeszło. Ale tutaj odsyłam jednak do doświadczonych przedstawicieli resortu, którzy mają prawdopodobnie dane z konsulatów na ten temat.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy są następne...

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Pytałem jeszcze o rzeczywisty koszt.)

Jeszcze rzeczywisty koszt.

Senator Bogusław Litwiniec:

No, rzeczywisty koszt wyniósłby... 60 zł razy pięć, czyli...

(*Głosy z sali:* Nie, nie.)

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Chodzi mi o rzeczywisty koszt potwierdzania tego typu poświadczeń.)

To jest właśnie koszt potwierdzenia – 60 zł.

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Ja rozumiem, ale...)

Obojętnie, czy to będzie bardzo skomplikowany dokument, czy...

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:* Pan senator Wittbrodt nie pyta o stawkę, bo ona jest znana, tylko o rzeczywisty koszt.)

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Oczywiście, stawka jest znana, ale jaki jest rzeczywisty koszt?)

A, to ja w tym zakresie nie jestem specjalistą i komisja też na ten temat nie dyskutowała.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania?

To jeszcze ja, jeśli pan senator pozwoli, o coś zapytam. Pan dwukrotnie na początku wystąpienia powtórzył słowo „Apostille”, stwierdzając, że kieruje to pan do archiwistów.

Senator Bogusław Litwiniec:

Tak, dlatego że koleżanki archiwistki zawsze, kiedy używam jakichś języków obcych... To, w tym wypadku, to jest po prostu rzadkie określenie, nietypowa terminologia, w związku z czym powiedziałem to, żeby oszczędzić wędrówek do senatorów naszym uprzejmym archiwistkom.

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:* Czy pan jest pewny, że to archiwistki archiwizują pana język?) (*Wesołość na sali*)

Ja nie jestem pewny, ale wiem, że z uprzejmością zwracały się do mnie niejednokrotnie.

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:* No to jest pan wyjątkiem, dlatego że na ogół zapis sporządzają stenografki.)

Służące wiecznym archiwom w wiecznych murach naszych bibliotek.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma. Dziękuję.

(*Senator Bogusław Litwiniec:* A przy okazji bardzo dziękuję wszystkim koleżankom stenotypistkom i przepraszam w imieniu własnym i wszystkich pozostałych za używanie, od czasu do czasu, języków obcych.)

Dziękuję bardzo. Używanie języków obcych nie jest wykroczeniem, Panie Senatorze, zwłaszcza w Senacie, i nie tylko. Dziękuję bardzo.

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw zagranicznych.

Witam na naszej sali pana ministra Jakuba Wolskiego.

Czy w tym momencie pan minister chciałby zabrać głos?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Jakub Wolski:* Jeśli można...)

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Spraw Zagranicznych
Jakub Wolski:**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pewne sprawy w tej ustawie, która w tej chwili jest przedmiotem obrad, są oczywiście: tego typu uregulowanie jest potrzebne, jest praktyczne, łatwiejsze dla obywateli polskich, ale również dla cudzoziemców, i w sumie tańsze, bo przyjmujemy, że ta kwota 60 zł jest kwotą racjonalną, odpowiadającą, oczywiście orientacyjnie, pewnym kosztom rzeczywistym. Ale oczywiście zawsze można przyjąć rozwiązanie tańsze – będzie wtedy jeszcze taniej dla obywateli. Decyzja należy do Wysokiej Izby, a w ostateczności do Sejmu.

Praktyka, jak państwo doskonale wiecie, jest różna: przyjmuje się różne rozwiązania: od dużych kwot do całkowitego ich zniesienia. My wyszliśmy z założenia, że trzeba przyjąć pewną średnią i w naszym przekonaniu, w przekonaniu MSZ, ta opłata jest po prostu racjonalna, odpowiada możliwościom naszych obywateli.

Któryś z panów senatorów pytał, jak dużo jest tego typu poświadczeń. No, tyle, ile trzeba. Jeśli mamy poświadczyć akt urodzenia, to jest jedno poświadczenie. Jeśli są jakieś inne wymogi w określonej sprawie i trzeba, jak w przypadku tej nieszczęsnej pani pielęgniarki, zgromadzić ileś tam dokumentów, to oczywiście ta kwota się pomnaża. Tak więc nie ma reguły, jeśli chodzi o liczbę tych poświadczeń. Jest ich tyle, ile potrzeba danemu obywatelowi. Jeżeli potrzebne jest poświadczenie aktu zgonu, to poświadczamy akt zgonu, tak samo jak inne dokumenty urzędowe.

Jaki jest plus? Taki, że jest jeden powszechnie znany system – Apostille, jeden wzór, który jest pokazany w tych dokumentach i jest znany na świecie. To po prostu ułatwia posługiwanie się tymi poświadczeniami. Dlatego gorąco rekomenduję tę regulację Wysokiej Izbie. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję. Proszę jeszcze chwileczkę pozostać przy mównicy, Panie Ministrze, bo być może będą pytania.

Są. Pytanie ma pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja nie pytałem, ile potrzeba...

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Jakub Wolski: Tak to zrozumiałem.*)

Nie, ja pytałem, ile potrzeba przeciętnie, statystycznie. Macie jakieś doświadczenia z minionych lat, więc powinno być wiadomo, ile przeciętnie potrzeba. Przeciętnie, a nie konkretnej osobie, bo to wiadomo.

Mam też drugie pytanie. Raz mówimy 60 zł, raz 30 zł, a może 15 zł, a może ileś tam itd. Widać, że w ten sposób nie szukacie związku z rzeczywistymi kosztami, tylko jest to wzięte po prostu z sufitu: może tyle, a może tyle.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Jakub Wolski: Panie Senatorze...*)

Chodzi o sposób podejmowania decyzji.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Spraw Zagranicznych
Jakub Wolski:**

Właśnie szukamy, szukamy. Chcemy znaleźć kwotę, która byłaby kwotą racjonalną i odzwierciedlałaby również, w porównaniu z ilością czynności, jakie są wykonywane, koszty związane z wydaniem tego typu aktu, wystawianego u nas, tutaj, w Warszawie.

Jeśli zaś chodzi o liczbę, to ja ciągle... No, chyba się nie rozumiemy. W uzasadnieniu było powiedziane, ile tysięcy tego typu poświadczeń jest wydawanych w naszych urzędach konsularnych w skali świata. Jest to rzeczywiście ogromna liczba, z czego mamy określone dochody. Mamy więc pełną świadomość, rząd ma świadomość, że Skarb Państwa musiałby, w ramach działania na rzecz obywateli, zmniejszyć te dochody. Ale uważamy, że to jest potrzebne ludziom. Na świecie jest w tej chwili większy ruch, jest globalizacja, dlatego nie chcemy stawiać dodatkowej bariery, bariery finansowej dla takich działań. Jeżeli więc Wysoka Izba i Sejm uznają, że trzeba tę opłatę znieść, my tylko skłonimy głowę przed taką decyzją, bo nie my o tym decydujemy. My tylko proponujemy, Panie Senatorze.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie ma.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Lista mówców jest pusta, przeto zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie tej ustawy odbędzie się wraz z głosowaniami nad innymi ustawami.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzydziestego pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.

Sejm uchwalił tę ustawę na sto piątym posiedzeniu 17 czerwca. 20 czerwca została ona przesłana do Senatu, a następnie marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych oraz do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury.

Proszę pana senatora Andrzeja Wielowieyskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania Komisji Spraw Zagranicznych.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.
Wysoka Izbo!

Przedstawiam w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych wnioski o ratyfikację Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu w 1999 r.

Chciałbym podkreślić, że jesteśmy od dawna bardzo tym zainteresowani. Zasady dotyczące międzynarodowego przewozu lotniczego zostały ustalone w skali międzynarodowej w 1929 r. w Warszawie i obowiązywały aż do momentu podpisania konwencji montrealskiej. Do tego czasu ten system, korygowany kilkakrotnie, między innymi protokołem haskim w 1955 r. i protokołem w Hiszpanii w 1961 r., nazywany był układem warszawskim.

Konwencja z Montrealu oczywiście uaktualnia i przepisy, i ich zakres, i problematykę. Z jednej strony wprowadza system uproszczony, na ile to możliwe, w stosunku do niektórych poprzednich ustaleń, a z drugiej strony ujednocza kwestie szkód, na przykład bagażowych, kwestie odpowiedzialności za zdrowie i życie pasażerów, kwestie odszkodowań – na przykład ustala pewne limity tychże odszkodowań itd.

W tej chwili ratyfikację przeprowadziło już siedemdziesiąt jeden państw i po prostu nadszedł czas, by Polska też dokończyła ten proces. Powinniśmy więc podjąć w tym zakresie decyzję i przegłosować pozytywnie wniosek rządowy, przyjęty już przez Sejm.

Podkreślam, że jest to konwencja dotycząca zasad międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisana w Montrealu w 1999 r.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję panu senatorowi Andrzejowi Wielowieyskiemu.

Teraz zapraszam na mównicę sprawozdawcę komisji infrastruktury, pana senatora Józefa Sztorca.

Senator Józef Sztorc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Rozpatrywana dzisiaj konwencja dotyczy spraw regulowanych w rozpatrywanej również na obecnym posiedzeniu Senatu ustawie – Prawo lotnicze i w związanych z tym prawem lotniczym uregulowaniach, ale musimy ją przyjąć w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej.

Do tych słów, które padły z ust pana senatora Wielowieyskiego, chcę dodać tylko tyle, że wszystkie kraje będące członkami Unii Europejskiej ratyfikowały już tę konwencję, podobnie jak sześćdziesiąt dwa inne kraje, a podpisały konwencję siedemdziesiąt dwa kraje plus wszystkie państwa członkowie Unii Europejskiej, jak również wszyscy kandydaci, których zamierzamy w przyszłości przyjąć do Unii Europejskiej.

Dodam jeszcze, że konwencja montrealaska, którą chcemy ratyfikować, wprowadza określone uregulowania: w szczególności uproszczony został format dokumentów przewozowych, które mają obowiązywać na całym świecie, zmodyfikowany został system odszkodowań za szkody bagażu, czyli za zagubienie lub zniszczenie bagażu, system odpowiedzialności za śmierć lub uszkodzenie ciała pasażera, wypłat zaliczek w przypadku śmierci lub uszkodzenia ciała pasażera, obowiązkowego ubezpieczenia tego przewozu.

Chcę powiedzieć, że Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury przyjęła tę propozycję bez uwag. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Zapraszam do zadawania pytań sprawozdawcom. Nie ma pytań. Dziękuję bardzo.

Ustawa, którą rozpatrujemy, była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister infrastruktury.

Witam na naszym posiedzeniu pana ministra Ryszarda Krystka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury, oraz prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, pana Krzysztofa Kapisa.

Czy na tym etapie któryś z panów chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo, pan prezes.

**Prezes
Urzędu Lotnictwa Cywilnego
Krzysztof Kapis:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przedstawione sprawozdania w całości odzwierciedlają stanowisko strony rządowej, tak że nie wnosimy żadnych uwag. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania do przedstawicieli rządu? Nie ma. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Nie ma chętnych do dyskusji.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosować będziemy prawdopodobnie jutro.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzydziestego drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli.

Sejm uchwalił tę ustawę na sto piątym posiedzeniu 17 czerwca, 20 czerwca otrzymaliśmy ją w Senacie, zaś 21 czerwca marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych oraz do Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego. Komisje przygotowały sprawozdania w sprawie tej ustawy – mamy je w drukach nr 993A i 993B.

Zapraszam pana senatora Andrzeja Wielowieyskiego, sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, o przedstawienie punktu widzenia tej komisji.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt przedłożyć w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych sprawozdanie z obrad komisji w sprawie ustawy o ratyfikacji umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji dotyczącej Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO na terytorium naszego kraju, umowy, która została podpisana 13 kwietnia 2005 r.

Według tej umowy Komitet Wojskowy Paktu Północnoatlantyckiego, biorąc pod uwagę konieczność podnoszenia zdolności militarnych sojuszu, rozszerzył sieć ośrodków szkoleniowych, które dotąd rozmieszczone były w Skandynawii

i w Portugalii. Ustalono powołanie nowego, dużego, przeznaczonego dla kilkuset osób ośrodka szkoleniowego w Bydgoszczy, które ma być Centrum Szkolenia Sił Połączonych Paktu Północnoatlantyckiego. Ma ono za zadanie przede wszystkim stworzyć nowe zdolności szkoleniowe, zwłaszcza do operacji połączonych. Będzie to oczywiście centrum wielonarodowe dla przedstawicieli wszystkich dwudziestu paru członków Paktu.

I krótki komentarz: cała sprawa wydaje się pełnym sukcesem. Jesteśmy wśród nowych krajów poszerzonego NATO krajem największym, jest więc uzasadnione, że to właśnie my organizujemy taki ośrodek, a organizujemy go oczywiście za pomocą pieniędzy i przy pomocy fachowców z całego Paktu. Jest to inicjatywa na pewno korzystna i ożywiająca dla regionu bydgoskiego i w jakimś stopniu wzmacniająca naszą pozycję w NATO.

Umowa reguluje oczywiście różne szczegółowe sprawy. Podam jako przykład, no, choćby obowiązywalność praw jazdy oraz wzajemne relacje ustawodawstwa natowskiego i polskiego w stosunku do personelu. W każdym razie umowa wydaje się bardzo korzystna.

Komisja wnosi o przyjęcie ustawy przez naszą Izbę.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Teraz pan senator Grzegorz Niski, sprawozdawca Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Niski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego sprawozdanie z obrad komisji nad przedmiotową ustawą.

Po wejściu Polski do NATO szansą na aktywniejsze nasze zaistnienie i zaznaczenie naszej obecności w strukturach NATO było przyjęcie nowej struktury dowodzenia w NATO. Jedną z inicjatyw, którą podjęło w tym zakresie Ministerstwo Obrony Narodowej, jest utworzenie w Bydgoszczy Centrum Szkolenia Sił Połączonych, ale do tego potrzebna jest szczegółowa umowa między Rzeczpospolitą Polską a Naczelnym Dowództwem Transformacji.

Umowa, o której mówimy, ma na celu sformułowanie podstaw prawnych tworzenia Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO z siedzibą w Bydgoszczy. Umowa określa zasady wsparcia Polski w tworzeniu ośrodka oraz finansowania według kosztów dzielonych. Przepisy tej umowy

(senator G. Niski)

określają, tak jak mówił mój szanowny przedmówca, między innymi: zasady wstępu do obiektów centrum, zasady uznawania praw jazdy żołnierzy, personelu i członków ich rodzin. Określone zostały również zasady zatrudniania personelu oraz przyznawania prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Umowa określa także obowiązki Polski oraz Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji. Ważnym elementem tej umowy – i do tego również potrzebna jest ratyfikacja – są zwolnienia od podatków, ceł i innych opłat o podobnym charakterze.

Wysoki Senacie, przyjęcie tej ratyfikacji ma dla nas też wymiar bardzo pragmatyczny, dlatego że w centrum zostanie zatrudnionych od osiemdziesięciu do osiemdziesięciu czterech osób. Ponadto dowództwo NATO planuje przeznaczyć na inwestycje związane z centrum jednorazowo kwotę 25 milionów euro, a na bieżące roczne wydatki, począwszy od 2006 r., 4 miliony 500 tysięcy euro. Strona polska w 2004 r. przeznaczyła już na ten cel kwotę około 26 milionów zł.

Wejście w życie przedmiotowej umowy pozwoli na uruchomienie centrum, a Polska na swoim terytorium będzie miała kwaterę NATO – oznacza to podniesienie prestiżu naszego państwa na arenie międzynarodowej. Jest również strona praktyczna: rozbudowa infrastruktury, hotele, restauracje, czyli nowe miejsca pracy, co w warunkach dużego bezrobocia w naszym kraju jest również ważne.

Wysoki Senacie, w imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego wnoszę o przyjęcie przedmiotowej ustawy bez poprawek. Komisja jednogłośnie głosowała za takim wnioskiem. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Tymczasem mamy turę pytań do senatorów sprawozdawców, Andrzeja Wielowieyskiego – przypominam – i Grzegorza Niskiego.

Czy są pytania? Nie ma. Dziękuję.

Przypominam, że mamy do czynienia z ustawą, która narodziła się jako przedłożenie rządowe. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw zagranicznych oraz minister obrony narodowej.

Witam na naszej sali pana ministra Janusza Zemkego, nie przypadkiem posła z Bydgoszczy, wraz z osobami towarzyszącymi.

Czy pan minister na tym etapie chciałby zabrać głos? Nie.

A czy państwo senatorowie chcieliby pana ministra, że tak powiem, wywołać do odpowiedzi pytaniami? Też nie ma chętnych. Dziękuję bardzo.

Przeto otwieram dyskusję.

Lista mówców pusta.

Dla formalności zamykam dyskusję.

Informuję, że procedury związane z rozpatrzeniem tej ustawy wyczerpaliśmy. Głosowanie nastąpi prawdopodobnie jutro, jeżeli do jutra zdążymy.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzydziestego trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.

Sejm uchwalił tę ustawę 17 czerwca, 20 czerwca trafiła ona do Senatu, a nazajutrz marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych oraz do Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Komisje przygotowały swoje sprawozdania – teksty te zawarte są w drukach nr 994A i 994B.

Zapraszam do mównicy pana senatora Bogusława Mąsiora, który jest sprawozdawcą Komisji Spraw Zagranicznych w sprawie tej ustawy.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ustawa o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji 19 kwietnia 1972 r., była przedmiotem debaty Komisji Spraw Zagranicznych 29 czerwca bieżącego roku.

Europejski Instytut Uniwersytecki we Florencji został jako instytucja międzynarodowa ustanowiony w drodze konwencji z 1972 r. przez sześć ówczesnych państw członkowskich Wspólnot Europejskich. Obecnie stronami tej konwencji jest piętnaście państw. Konwencja ma charakter otwarty i każde państwo członkowskie może przystąpić do niej przez przekazanie rządowi Włoch dokumentu przystąpienia. 17 czerwca bieżącego roku Sejm wyraził zgodę na dokonanie przez prezydenta Rzeczypospolitej Polski ratyfikacji tej właśnie Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki.

Europejski Instytut Uniwersytecki, zgodnie z informacją, jaką mam, realizuje cele Unii Europejskiej poprzez rozwój dziedzictwa kulturowego i naukowego Europy. Prowadzi działalność w zakresie szkolnictwa wyższego oraz badań. Kształci naukowców w dziedzinie prawa, nauk społecznych i politycznych, historii i ekonomii.

Polska do dzisiaj współpracuje z Europejskim Instytutem Uniwersyteckim na zasadzie umowy o współpracy pomiędzy Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej a właśnie tym instytutem. Umowę tę zawarto 17 maja 2000 r. Należy pod-

(senator B. Mąsior)

kreślić, że związane z uczestnictwem prawo zasiadania dwóch przedstawicieli państwa polskiego w decyzyjnym organie tej organizacji oraz prawo głosu umożliwiające wpływanie na decyzje są uzależnione właśnie od ratyfikowania tej konwencji.

Dzisiaj około dwudziestu dziewięciu doktorantów z Polski kontynuuje studia w układzie czteroletnim w tym instytucie, Europejskim Instytucie Uniwersyteckim. Koszty związane z edukacją i uczestnictwem w tej współpracy, jakie dzisiaj ponosi Polska, wynoszą około 540 tysięcy euro... przepraszam, nawet 590 tysięcy euro. Jeżeli ratyfikowana zostanie ta konwencja, liczba absolwentów, doktorantów, których będziemy mogli edukować, wzrośnie do czterdziestu pięciu.

Udział Polski w funduszu instytutu wynosi na dzień dzisiejszy około 2,16%, zaś udział Niemiec, Anglii, państw, które są w sposób decydujący obciążane kosztami funkcjonowania tej instytucji, wynosi około 17%.

Dzięki ratyfikacji konwencji Polska uzyska wpływ na politykę badawczą instytutu. Bardzo ważny jest tutaj tak zwany aspekt wschodni Unii Europejskiej. Instytut powinien – i Polska powinna o to zadbać – walczyć z tak zwanym relatywizmem historycznym. W ostatnim okresie mamy do czynienia z zakłamywaniem historii, szczególnie tej dotyczącej okresu II wojny światowej. Pełnoprawny udział Polski w funkcjonowaniu instytutu pozwoli na wywieranie wpływu na jego politykę badawczą.

W czasie posiedzenia naszej komisji padło pytanie, dlaczego ta instytucja nosi nazwę Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego. Uzyskaliśmy odpowiedź, opinię, że gdyby nosiła ona nazwę normalnego uniwersytetu, normalnej szkoły, musiano by się w odniesieniu do niej kierować zasadami obowiązującymi we Włoszech.

Proszę Wysoki Senat o uwzględnienie sprawozdania Komisji Spraw Zagranicznych zawartego w druku nr 994A i przyjęcie ustawy bez poprawek, co pozwoli panu prezydentowi ratyfikować konwencję powołującą Europejski Instytut Uniwersytecki.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

I proszę pana senatora Edmunda Wittbrodta, sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, o zabranie głosu.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

W imieniu senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu chciałbym również rekomendować Wy-

sokiej Izbie przyjęcie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r., bez poprawek.

Ja już nie będę mówił o szczegółach dotyczących samego Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego, bo mówił o tym mój poprzednik, sprawozdawca Komisji Spraw Zagranicznych. Ja chciałbym tylko dodać trzy elementy.

Jedna rzecz dotyczy tego, że, jak wszystkim nam wiadomo, w Unii Europejskiej budowana jest tak zwana wspólna europejska przestrzeń edukacyjna oraz wspólna europejska przestrzeń badawcza. Myślę, że tego rodzaju podmioty, takie międzynarodowe europejskie uczelnie jak Europejski Instytut Uniwersytecki, stanowią jeden z elementów tej wspólnej europejskiej przestrzeni. Tam bowiem kadra oraz studenci z różnych państw Unii Europejskiej właśnie wspólnie badają pewne problemy, wspólnie realizują pewne prace edukacyjne i badawcze. I to jest jeden aspekt.

Drugi aspekt dotyczy tej wspólnej problematyki, której badanie jest konieczne, a o której wspominał tutaj również pan senator Mąsior – chodzi o kwestie historyczne. Ja bym tutaj raczej liczył na to, że w wypadku prowadzenia takich wspólnych, europejskich badań te zróżnicowane spojrzenia na historię i inne kwestie dotyczące przeszłości Europy, a także spraw z pogranicza państw, będą miały charakter bardziej obiektywny.

Trzeci aspekt to to, że będziemy mieli wpływ na to, co się dzieje w edukacji i badaniach w Unii Europejskiej. Było piętnaście państw, które utworzyły ten uniwersytet albo dołączyły nieco później, a teraz okazuje się, że ostatnio, w ubiegłym miesiącu, ratyfikowały tę konwencję jeszcze trzy nowe państwa członkowskie, Cypr, Słowenia i Słowacja, tak że tych państw jest już osiemnaście.

To, co budziło pewne wątpliwości na posiedzeniu naszej komisji, choć przyjęliśmy nasze stanowisko i rekomendację dla Senatu jednomyślnie, to były właśnie kwestie finansowe. To prawda, że składka, którą się płaci na rzecz tego uniwersytetu, to 440 tysięcy euro; do tego okazuje się, że każdy student doktorant musi uzyskać środki w wysokości 12 tysięcy euro, to jest jego stypendium, a jak się to pomnoży przez liczbę studentów doktorantów, którzy tam studiują, to okazuje się to jednak dość dużo. Średni roczny koszt związany z kształceniem tam takiego doktoranta to, jak się okazuje, pięciokrotnie tyle, ile przeciętnie otrzymują na studenta uczelnie w Polsce, które również prowadzą badania i prace doktorskie na wysokim poziomie. Bo średni koszt kształcenia studenta tu to jest 5 tysięcy zł rocznie. Jest tu rozpiętość między 3 a 22 tysiącami, bo to zależy od kierunku kształcenia, ale śre-

(senator E. Wittbrodt)

dnio jest to 5 tysięcy rocznie. Wobec tego, skoro tam jest pięć razy tyle, to ta uczelnia otrzymuje 25 tysięcy zł rocznie na jednego doktoranta. Do tego, jak widać, 12 tysięcy na samo tylko stypendium, no i składka, która wynosi 440 tysięcy euro rocznie. Tak więc ten aspekt budził pewne wątpliwości. Niemniej jednak bycie w rodzinie europejskiej i tworzenie tej wspólnej europejskiej przestrzeni badawczej i edukacyjnej jest równie ważne.

Tak więc komisja rekomenduje przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

A ja rekomenduję zadawanie pytań senatorom sprawozdawcom – proszę bardzo – a są to pan senator Edmund Wittbrodt i pan senator Bogusław Mąsior.

Pani senator Dorota Simonides, proszę.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję.

Ja do pana senatora Wittbrodta jako do byłego ministra edukacji...

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:* Tylko jako do sprawozdawcy może pani skierować pytanie.)

Kto będzie weryfikował wiedzę naszych, polskich studentów i według jakich kryteriów będzie kwalifikował ich do tego uniwersytetu?

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Mogę, Panie Marszałku?)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Tak, tak, proszę bardzo.

Senator Edmund Wittbrodt:

Myślę, że kwalifikacja będzie taka, jaka dotychczas. Ci, którzy są zainteresowani, przygotowują aplikacje i te aplikacje są oceniane w ramach tego Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego. A ma on przecież swoją radę, ma swoją kadrę. I w zależności od możliwości finansowych oraz liczby oferowanych miejsc zapadają tam decyzje, kto będzie zakwalifikowany do podjęcia tych studiów.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Czy są dalsze pytania? Nie. Dziękuję.

Mam zaszczyt przekazać prowadzenie obrad w ręce pana marszałka.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje marszałek Longin Pastusiak*)

Marszałek Longin Pastusiak:

Ustawa, nad którą debatujemy, była rządowym projektem. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych upoważniony został minister spraw zagranicznych oraz sekretarz Komitetu Integracji Europejskiej.

Witam w Senacie podsekretarza stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, pana ministra Nowakowskiego.

Chciałbym zapytać pana ministra, czy zechce przedstawić stanowisko rządu w tej sprawie.

(*Podsekretarz Stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Tomasz Nowakowski:* Nie, dziękuję bardzo, Panie Marszałku.)

Nie. Rząd ma klarowne stanowisko.

A czy państwo senatorowie macie pytania do pana ministra? Nie ma pytań.

No, jeżeli tak...

Nikt również, o czym informuję, nie zgłosił się do dyskusji.

Wobec tego otwieram i od razu zamykam dyskusję.

Nie było również żadnych poprawek legislacyjnych.

Głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r., zostanie przeprowadzone w dniu jutrzejszym.

Przypominam, że przewidujemy, iż głosowania będą jutro od godziny 11.00.

Korzystam również z okazji, żeby poinformować państwa, iż ostatnie posiedzenie Senatu, które przewidywaliśmy na 6 września, jak się okazuje, jest w konflikcie z innym wydarzeniem. W związku z tym przewidujemy, że odbędziemy to posiedzenie 5 września, w poniedziałek o godzinie dwunastej, w samo południe, *high noon*.

Wysoka Izbo, teraz przejdziemy do bardzo kolektywnego, można powiedzieć, rozpatrzenia kilku punktów porządku obrad, mianowicie **przystępujemy do łącznego rozpatrzenia punktów trzydziestego czwartego, trzydziestego piątego, trzydziestego szóstego, trzydziestego siódmego i trzydziestego ósmego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb cel-

(marszałek L. Pastusiak)

nych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.

Przypominam, że rozpatrywane ustawy zostały uchwalone przez Sejm na posiedzeniu 30 czerwca bieżącego roku. 4 lipca przekazane zostały do naszej Izby i tego samego dnia, zgodnie z regulaminem naszej Izby, skierowałem je do dwóch komisji: do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustaw przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Ponadto przypominam, że teksty ustaw zawarte są w drukach nr 1004, 1005, 1006, 1007 oraz 1008, a sprawozdania komisji znajdują się odpowiednio w drukach nr 1004A, 1004B, 1005A, 1005B, 1006A, 1006B, 1007A, 1007B, 1008A i 1008B.

Jeszcze nigdy nie wyczytywałem naraz tylu liczb w czasie tej kadencji.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, o przedstawienie sprawozdań komisji w sprawie rozpatrywanych ustaw.

Rozumiem, Panie Senatorze, że to będzie łącznie o wszystkich, tak?

(Senator Jerzy Markowski: Tak.)

Bardzo proszę.

Senator Jerzy Markowski:

Zgodnie z przyjętą zasadą procedowania nad tymi aktami prawnymi składam w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych łączne sprawozdanie w sprawie tych pięciu projektów ustaw.

Wysoka Izbo, chcę przede wszystkim stwierdzić, że postanowienia przedmiotowej konwencji oraz protokołów do niej nie stwarzają nowych uprawnień dla administracji celnej, nie powodują zmian w polskim systemie prawnym oraz nie wywołują skutków finansowych dla budżetu państwa z tytułu wydatków. Mogą jednak oczywiście spowodować zwiększenie wpływów do budżetu państwa, jeśli takowe wpływy się pojawią.

Tytułem informacji chcę przekazać Wysokiej Izbie, iż rzeczona konwencja wprowadza System Informacji Celnej, którego celem jest umożliwienie krajowym administracjom celnym dokonywania wymiany informacji dotyczących działalności przestępczej. Ma on gwarantować natychmiastowy dostęp do informacji ze wszystkich państw członkowskich oraz ma być dostępny we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej, w tym oczywiście w języku polskim. Pozwoli to na lepsze zorganizowanie pracy funkcjonariuszy celnych w zakresie zwalczania przestępczości celnej, ułatwi więc tym samym legalny obrót towarami z zagranicą. Bezpośredni dostęp do systemu posiadać będą tylko krajowe władze wyznaczone przez dane państwo członkowskie.

I to wszystko, jeśli chodzi o poinformowanie o tym, co jest przedmiotem konwencji.

Jeśli Wysoka Izba opowie się za wnioskiem Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, to upoważnimy tym samym prezydenta do podpisania tejże konwencji. Dziękuję bardzo za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania do pana senatora sprawozdawcy? Nie widzę chętnych.

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę teraz sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, pana senatora Zbigniewa Zychowicza, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdań komisji.

Senator Zbigniew Zychowicz:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych sprawozdanie z pracy komisji nad... By nie czynić wysiłku pana marszałka daremnym, nie będę powtarzał nazw tych wszystkich aktów prawnych i powiem: z pracy nad tymi pięcioma aktami, o czym przed chwilą zdawał sprawozdanie mój przedmówca.

Szanowni Państwo, sprawa dotyczy konwencji i protokołów, których głównym celem jest usprawnienie pracy służb celnych w Unii Europejskiej.

(senator Z. Zychowicz)

Przede wszystkim dotyczy konwencji, która została sporządzona w Brukseli w lipcu 1995 r. Zmierza ona do poprawy współpracy między administracjami celnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w zapobieganiu naruszeniom nie tylko przepisów wspólnotowych, ale również prawa krajowego, w prowadzeniu dochodzeń w tych sprawach i w ściganiu tych naruszeń. Konwencja ma się przyczynić do przeciwdziałania wszelkim zagrożeniom dla zdrowia publicznego, moralności, bezpieczeństwa państw członkowskich Unii Europejskiej, jak również zapobiegać praniu pieniędzy będących korzyściami finansowymi pochodzącymi z przestępstw.

Osiągnięcie tych celów ma nastąpić poprzez zacieśnienie współpracy pomiędzy administracjami celnymi za pomocą ustanowienia mechanizmów wykorzystujących nowoczesne technologie informatyczne, umożliwiających wspólne działanie oraz wymianę danych osobowych lub innych, mających związek między innymi z przemysłem. Pojawia się tam na przykład kwestia ewidencji numerów rejestracyjnych pojazdów, która również ma być elementem tegoż działania.

Niniejsza konwencja wprowadza System Informacji Celnej, w skrócie zwany CIS, którego celem jest umożliwienie krajowym administracjom celnym dokonywania wymiany informacji dotyczących działalności przestępczej. Jest to ważne, jako że ten system ma gwarantować natychmiastowy dostęp do informacji uzyskiwanych ze wszystkich państw członkowskich oraz ma być dostosowany do wszystkich języków urzędowych, o czym już była mowa. Bezpośredni dostęp do CIS będą mieć tylko krajowe władze wyznaczone przez dane państwo członkowskie, a więc ustawa o ochronie danych osobowych jak najbardziej będzie tu respektowana. Dane zawarte w CIS mogą być wykorzystane tylko do osiągnięcia celów założonych w tej konwencji. Zważywszy na to, że podpisując w Atenach w kwietniu 2004 r. akt przystąpienia do Unii Europejskiej, Polska zobowiązała się również do respektowania i przyjęcia całego *acquis communautaire*, jest to konsekwencja naszych zobowiązań.

A tak dodatkowo, w świetle ostatnich wydażeń w Londynie, sądzę, że to przyczyni się również w jakiś sposób do zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom Unii Europejskiej.

W związku z tym proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tych ustaw.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panom senatorom sprawozdawcom? Nie ma chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Ustawy, które są przedmiotem naszej debaty, oczywiście były rządowymi projektami ustaw. Do reprezentowania stanowiska rządu w tych sprawach upoważnione zostały dwa resorty: Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwo Finansów.

Witam w naszej Izbie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, pana Grzegorza Stanisławskiego.

Chciałbym zapytać, czy pan minister chce przedstawić stanowisko rządu wobec wymienionych tu aktów prawnych.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Grzegorz Stanisławski: Dziękuję bardzo, myślę, że sprawozdania w pełni wyczerpały problem.)

Mnie aż korci, żeby zapytać, jaka jest różnica między tymi różnymi konwencjami, których tytuły brzmią bardzo podobnie... Ale nie zadam tego pytania, tylko mówię, że mnie korci.

Czy państwo senatorowie mają pytania do pana ministra? Też nie ma. Dziękuję bardzo.

W związku z tym otwieram łączną dyskusję.

I zamykam łączną dyskusję, ponieważ nikt z państwa senatorów nie zgłosił się do zabrania głosu.

Nikt również nie zgłosił żadnych poprawek.

W tej sytuacji informuję tylko, że głosowania nad wymienionymi wcześniej ustawami odbędą się w dniu jutrzejszym.

I przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzydziestego dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm w dniu 8 lipca. 11 lipca trafiła do Senatu i tego samego dnia, zgodnie z regulaminem, skierowałem ją do dwóch komisji: Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Macie państwo te sprawozdania w druku nr 1058A i 1058B, zaś sam tekst ustawy – w druku nr 1058.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych, panią senator Genowefę Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania.

(Głos z sali: Szukamy jej i nie możemy znaleźć.)

Trwają poszukiwania pani senator, tak? To już drugi w czasie tego posiedzenia przypadek, że ginie nam senator sprawozdawca.

Czy pani sekretarz zadzwoniła do pani senator na komórkę?

(Głos z sali: Senator Bargieł jej poszukuje...)

(marszałek L. Pastusiak)

Na podstawie dzisiejszych doświadczeń widzę, że musimy chyba wprowadzić listy gończe za senatorami sprawozdawcami... I drugi raz chodzi o kobietę sprawozdawcę. Ja nie jestem antyfeministą, ale mam przyjaciela, który czekając na swoją żonę, kiedy wybierają się do kina czy do teatru, jak mówi, nauczył się już trzech języków obcych.

(Senator Jan Szafraniec: Panie Marszałku, pan przyknie oko.)

To, proszę państwa, chyba ogłoszę w tej chwili parominutową przerwę do czasu znalezienia pani senator.

(Głosy z sali: Nie, nie.)

Słucham?

(Senator Andrzej Jaeschke: Następny, następny.)

(Senator Dorota Simonides: Następny punkt, Panie Marszałku.)

No, chyba że przejdziemy do następnego punktu.

(Senator Andrzej Jaeschke: O, właśnie to chciałbym zaproponować.)

To też jest łączna dyskusja... Wobec tego zaraz przejdziemy do następnego punktu.

Czy rząd jest obecny na sali? Tak, jest rząd. Dobrze.

Wobec tego **przystępujemy do łącznego rozpatrzenia punktów czterdziestego, czterdziestego pierwszego, czterdziestego drugiego, czterdziestego trzeciego i czterdziestego czwartego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie

wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.

Ustawy te zostały uchwalone przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca, a w dniu 11 lipca 2005 r. zostały przekazane do Senatu. Tego samego dnia, to znaczy 11 lipca, skierowałem je do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz do Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje przygotowały swoje sprawozdania.

Macie państwo je w drukach nr 1053A, 1053B, 1054A, 1054B, 1055A, 1055B, 1056A, 1056B, 1057A i 1057B, zaś same teksty ustaw są w drukach nr 1053, 1054, 1055, 1056 i 1057.

Widzę już na trybunie pana senatora Andrzeja Chronowskiego, sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Proszę, Panie Senatorze, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Andrzej Chronowski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Komisja zebrała się 12 lipca 2005 r. i rozpatrzyła wymienione ustawy uchwalone przez Sejm w dniu 8 lipca 2005 r. Najpierw komisja rozpatrzyła ustawę o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem RP a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli 21 stycznia 2005 r., której to ustawy dotyczy punkt czterdziesty naszego porządku. Następnie zaproponowano, żeby łącznie rozpatrywać wszystkie pozostałe ustawy, dlatego że one są bardzo spójne i tematycznie właściwie nie odbiegają od siebie. A są to następujące ustawy: ustawa o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem RP a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005; ustawa o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem RP a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej 17 grudnia 2004 r. w Warszawie i 7 kwietnia 2005 w Montserrat; ustawa o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem RP a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.; a także ustawa o ratyfikacji Umowy w formie listów między Rządem RP a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.

(senator A. Chronowski)

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, mówimy o spójnej polityce dotyczącej tych pięciu ustaw, traktatów, które zostały i podpisane w Polsce, i ratyfikowane przez naszych już w tym momencie partnerów. Należy podkreślić, że te traktaty weszły w życie 1 lipca 2005 r., czyli one już właściwie obowiązują. 1 lipca weszły w życie, a Polska, jakby trochę spóźniona, teraz je ratyfikuje.

Z informacji, z tego, czego Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych dowiedziała się na posiedzeniu, wynika, że to rozwiązanie obowiązuje i jest realizowane w taki sposób, że w piętnastoprocentowym podatku, który jest odprowadzany od oszczędności w tychże państwach, Polska ma udział.

Państwo pamiętacie, myśmy, a przynajmniej niektórzy senatorowie, byli przeciwnikami wprowadzenia podatku od oszczędności, tak zwanego podatku Belki. Ale to się stało, ten podatek stał się faktem. A te traktaty uzupełniają jakby tamtą naszą decyzję, bo w tym momencie każdemu bardziej się będzie opłacało oszczędzać w Polsce niż na Kajmanach czy na innych wyspach. I w związku z tym to są bardzo sensowne traktaty, bo one powodują... No, skorośmy już zabrnęli w pewien etap, to zrobmy w tym momencie coś, żeby te oszczędności... Bo niektórzy mówią, że po wprowadzeniu podatku od oszczędności wypłynęły z systemu bankowego aż 4 miliardy zł, bo byli tacy, którzy woleli gdzie indziej przechowywać swoje oszczędności. Ale teraz tak się stało, że te traktaty dają lepsze możliwości oszczędzania w systemie bankowym w Polsce niż w systemach innych państw. Mówię zwłaszcza o tych systemach i o tych państwach, z którymi te traktaty zostały podpisane.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, komisja jednogłośnie zaakceptowała te traktaty. Powiem nawet więcej: komisja z zadowoleniem przyjmuje zawarte w nich rozwiązania.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, pana senatora Zygmunta Cybulskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Zygmunt Cybulski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

Panie Marszałku, jeśli pan pozwoli, skwituję sprawę w ten sposób, że ustosunkuję się do punktów porządku od czterdziestego do czterdziestego czwartego, oszczędzając sobie i państwu wymieniania tytułów poszczególnych traktatów. Mianowicie mam zaszczyt przedstawić państwu

w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych sprawozdanie z prac nad ratyfikacją Umów w formie wymiany listów pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządami Anguilli, Brytyjskich Wysp Dziewiczych, Montserrat, Kajmanów, Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności.

Wysoka Izbo, Panie Marszałku, przedstawione ustawy ratyfikacyjne są kolejnymi, które mają rozwiązać sprawę ściągłości na rzecz Skarbu Państwa podatku od oszczędności z kapitałów składanych przez obywateli polskich w bankach poza Polską. Co to są za obszary, co to są za jednostki organizacyjne? No, są to w tej chwili w zasadzie terytoria państw powiązanych z Wielką Brytanią.

Na Anguilli nie ma podatków od dochodów, zysków kapitałowych ani od nieruchomości, co do których powinno się postępować według Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju. Na takiej samej zasadzie funkcjonują finanse na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych. Na Montserrat płaci się podatek dochodowy, ale zyski od kapitału nie są opodatkowane, są też liczne zwolnienia od podatków. Na Kajmanach, a do tego zespołu należą trzy wyspy na Karaibach, nie ma żadnych podatków od osób fizycznych i prawnych ani od tranzytów. Spółki nie mają obowiązku prowadzenia księgowości, nie kontroluje się operacji wymiany pieniędzy. Od lipca bieżącego roku weszły jednak w życie zasady wskazane przez dyrektywę Unii Europejskiej o opodatkowaniu dochodów. Turks i Caicos, wyspy należące do rajów podatkowych, nie nakładają podatków zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich, zarówno na osoby fizyczne, jak i prawne.

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie, mając na uwadze konieczność uregulowania spraw podatków od oszczędności, zresztą zgodnie z regułami Unii Europejskiej, trzeba powiedzieć, że zachodzi potrzeba akceptacji tych umów, czyli ratyfikacji umów. Komisja Spraw Zagranicznych Senatu Rzeczypospolitej wnosi o podjęcie uchwał o prawach podatkowych dotyczących dochodów z oszczędności, zgodnie z drukami senackimi nr 1053B, 1054B, 1055B, 1056B, 1057B. Dziękuję za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panu Senatorowi.

Chciałbym zapytać państwa senatorów, czy ktoś ma pytania do pana Chronowskiego i pana senatora Cybulskiego w sprawie sprawozdań. Nie ma pytań, tak?

Dziękuję bardzo.

Ustawy, które rozpatrujemy w tej chwili, były oczywiście rządowymi projektami. Do przedstawiania stanowiska rządu w toku prac parlamen-

(marszałek L. Pastusiak)

tarnych upoważnieni zostali minister finansów i minister spraw zagranicznych.

Witam w Senacie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, pana ministra Jarosława Nenemana. Chciałbym zapytać, czy pan minister chce przedstawić stanowisko rządu w sprawie omawianych ustaw.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman:

Stanowisko rządu jest jak najbardziej pozytywne. Myślę, że państwo senatorowie już powiedzieli wszystko, co jest do powiedzenia. Ja ze swej strony dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania do pana ministra? Nie.

Otwieram łączną dyskusję nad rozpatrywanymi ustawami i od razu ją zamykam, bo nikt z senatorów nie zapisał się do głosu.

Stanowisko w sprawie rozpatrywanych ustaw zajmiemy w jutrzejszym głosowaniu.

W dalszym ciągu nie widzę na sali pani senator Ferenc.

(Głos z sali: Telefon nie odpowiada.)

To może zgłosimy policji, że zaginęła. Może nawet została uprowadzona, a kidnaping jest w Polsce...

(Głos z sali: To może rozpatrzmy następny punkt?)

Skoro telefon pani senator nie odpowiada i nigdzie jej nie można znaleźć, to trzeba wyrazić troskę o bezpieczeństwo pani senator.

(Głos z sali: Jeszcze za krótko. Może zgłosić to Straży Marszałkowskiej?)

No, poczekamy jeszcze.

Dobrze.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czterdziestego piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.

Ustawa ta uchwalona została przez Sejm 8 lipca, 11 lipca przekazana została do Senatu, również 11 lipca skierowałem ją do dwóch komisji, mianowicie do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz do Komisji Spraw Zagranicznych.

Sprawozdania komisji przedstawione są w drukach nr 1059A, 1059B, a tekst ustawy znajdziecie państwo w druku nr 1059.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, pana senatora Andrzeja Jaeschkego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Andrzej Jaeschke:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.
Panie i Panowie Senatorowie!

Ten punkt porządku obrad jest bezpośrednio pokłosiem decyzji Sejmu z 8 lipca 2005 r., kiedy to Sejm wyraził zgodę na dokonanie przez prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w grudniu 2002 r.

Co jest celem tego protokołu fakultatywnego? Celem jest ustanowienie prewencyjnego systemu regularnych wizyt przeprowadzanych przez niezależne międzynarodowe i krajowe organy w miejscu zatrzymań. Protokół stanowi w szczególności, że jako międzynarodowy mechanizm prewencji powołany zostanie podkomitet do spraw prewencji, którego zadaniem będzie przeprowadzanie wizyt na terytorium państw stron, przedstawianie stosownych rekomendacji państwu stronie, publikacji i raportów na temat danego państwa oraz współpraca z krajowymi mechanizmami prewencji.

Protokół określa obowiązki państw stron wobec podkomitetu, zasady wizytacji i uprawnienia wizytatorów oraz możliwe działania podkomitetu podejmowane w sytuacji, kiedy zaistnieje odmowa współpracy lub odmowa podjęcia kroków w celu poprawy sytuacji zgodnie z przedłożonymi rekomendacjami.

W kolejnej, czwartej części tego protokołu wskazane są krajowe mechanizmy prewencji ustanawiane w celu zapobiegania torturom na poziomie krajowym. Oprócz innych uprawnień krajowy mechanizm prewencji będzie miał uprawnienie do przedstawiania propozycji i uwag do projektowanych przepisów prawnych.

Jak to będzie wyglądało w Polsce? Otóż implementacja tego protokołu w Polsce będzie polegała na wykonywaniu zadań krajowego mechanizmu prewencji przez Zespół Prawa Karnego Wykonawczego w ramach Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. Przemawia za tym niezależna od administracji państwowej pozycja tego organu – wiadomo, że rzecznik odpowiada jedynie przed Sejmem.

Zgodnie z art. 30 protokołu nie jest dopuszczalne składanie zastrzeżeń do protokołu.

Jakie będą koszty? Warto o tym powiedzieć, choć sprawa jest bezcenna, jeżeli można by użyć tego określenia. Ratyfikacja protokołu spowoduje konieczność ponoszenia wydatków w wysokości około 450 tysięcy zł rocznie.

(senator A. Jaeschke)

I ponieważ ten protokół fakultatywny dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich, które są zawarte w konstytucji, podlega on ratyfikacji przez prezydenta RP za uprzednią zgodą parlamentu wyrażoną w ustawie. No i oczywiście zgoda Senatu w tej materii jest niezbędna.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedwczoraj pochyliła się nad tą sprawą, uznając oczywiście niebagatelną wagę konwencji, a i protokołu do konwencji, konstatując z zadowoleniem, że ten protokół i ta konwencja w przypadku Polski są martwe. I oby zawsze były martwe.

Komisja po dyskusji jednogłośnie podjęła decyzję, by rekomendować Wysokiemu Senatowi podjęcie uchwały o przyjęciu ustawy o ratyfikacji protokołu fakultatywnego do omawianej czy raczej wzmiankowanej przeze mnie konwencji. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Bardzo proszę panią senator Simonides, sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt zreferować w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych protokół fakultatywny do wspomnianej konwencji. Jest to protokół wyjątkowo ważny, humanitarny, broniący godności i praw człowieka. Podpisało go, jak dotąd, trzydzieści siedem państw, ratyfikowało dziesięć, w tym my dzisiaj. Sejm przyjął go jednogłośnie. Nasza komisja, po dyskusji, również uznała go za bardzo ważne wydarzenie i przyjęła go jednomyślnie. Spodobało nam się to, że jest w nim przewidziany ten krajowy mechanizm prewencji i że to biuro zostało przydzielone do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, czyli do ciała niezależnego, niezawisłego, a właściwie zostało w tym biurze umieszczone. I dlatego 13 lipca nasze głosowanie, głosowanie Komisji Spraw Zagranicznych, było jednogłośnie. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania do sprawozdawców, do pani senator, pana senatora? Nie widzę chętnych.

Przypominam, że ustawa, nad którą debatujemy, była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu upoważniony zo-

stał minister spraw zagranicznych oraz minister sprawiedliwości.

Witam w naszej Izbie podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, pana ministra Jerzego Żuralskiego.

I pragnę zapytać pana ministra, czy chciałby przedstawić stanowisko rządu w tej sprawie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski:

Rząd w całości to popiera.

Marszałek Longin Pastusiak:

Rząd to popiera. Chwała za to rządowi.

Proszę państwa, czy są pytania do rządu, do przedstawiciela rządu? Nie ma.

Otwieram wobec tego dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych, które regulują naszą dyskusję.

Jest zapisany jeden mówca, pani senator Ewa Serocka, którą proszę o zabranie głosu.

Senator Ewa Serocka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoki Senacie! Panie Ministrze!

Rozpatrujemy dziś rządowy projekt ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r. Protokół ten jest logiczną kontynuacją i pogłębieniem zasad konwencji o zakazie stosowania tortur. Zadaniem tego protokołu fakultatywnego jest wzmocnienie ochrony osób pozbawionych wolności. W tym celu zostaje powołany międzynarodowy mechanizm prewencji oraz jego krajowe odpowiedniki. Funkcję tę w naszym kraju, jak wiemy, pełni i będzie pełnił rzecznik praw obywatelskich.

Jak pamiętamy, Senat Rzeczypospolitej Polskiej wraz z rzecznikiem praw obywatelskich w grudniu 2003 r. zorganizował dwudniową konferencję w Popowie na temat probacji, czyli resocjalizacji osób skazanych. Podczas tej konferencji wszyscy uczestnicy, a było ich stu trzydziestu pięciu, wręcz alarmowali, wskazując na bardzo trudny problem polskiego więziennictwa, które przez niektóre kraje europejskie może być oskarżane o stosowanie tortur psychicznych wobec osób skazanych. Wypracowane wtedy wnioski, bardzo trudne, będą, jak myślę, ukierunkowały nasz wymiar sprawiedliwości na poprawę tej sytuacji.

Tortury, jak wiemy, mają różne oblicza, a pomysłowość ludzka w tym względzie była i jest ogromna. I właśnie takie traktowanie w naszych

(senator E. Serocka)

więzieniach, co było podkreślone na tej konferencji... Bo było pokazane, w jaki sposób to wygląda. No, czytałam ostatnio na temat tortur stosowanych w Guantanamo na Kubie, czytaliśmy o tym chyba wszyscy, nie chcę tego przytaczać – było to przerażające.

Cieszę się, że Sejm przyjmie tę rozpatrywaną dzisiaj ustawę. Mam nadzieję, że ją przyjmie, bo daje to gwarancję, że spełnią się postulaty Senatu i rzecznika praw obywatelskich o ucywilizowanie polskiego systemu więziennictwa, o co ogromnie proszę.

Martwię się jednak tym – i myślę, że nie jestem w tym osamotniona – że Sejm nie przyjął, i to z powodu sześciu głosów, drugiej ustawy, o ratyfikacji Protokołu nr 13 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dotyczącego zniesienia kary śmierci we wszystkich okolicznościach, sporządzonego w Wilnie dnia 3 maja 2002 r. Uchwalenie tego protokołu ugruntowałoby pozycję Polski jako kraju przyczyniającego się do kształtowania i respektowania europejskich norm w zakresie ochrony praw człowieka. Jednym z podstawowych celów Rady Europy, a także Unii Europejskiej jako całości, jest całkowita eliminacja kary śmierci. Ratyfikowanie konwencji, o której mówię, wraz z protokołami dodatkowymi, było jednym z warunków członkostwa Polski w Unii Europejskiej. I stało się: Sejm nie ratyfikował protokołu, który jest zgodny z Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, z art. 38 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z przepisami ustawy – Kodeks karny, które nie przewidują w polskim ustawodawstwie kary śmierci.

Chciałabym zapytać pana ministra, jaka jest sytuacja naszego kraju po nieratyfikowaniu tego jakże znamiennego protokołu. Wychodzę poza zakres tej dzisiejszej ustawy, bardzo przepraszam, ale to się wszystko ze sobą łączy. Nie miałabym okazji o to zapytać, a jest to, uważam, bardzo istotny problem.

Zanim uzyskam odpowiedź od pana ministra, chcę przypomnieć, że czeka nas proces ratyfikacji Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy. Myślę, że po tym zdumiewającym głosowaniu, niezgodnym właściwie z naszymi polskimi przepisami, obawy nie tylko moje, ale i wielu innych osób, są bardzo słuszne. No i jest to dość trudna sytuacja. Najlepszym dowodem na to jest nieprzyjęcie przez Sejm do porządku obrad na ostatnim posiedzeniu sprawy ratyfikacji Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy.

Wydawało nam się, że Polska, jako największy kraj spośród nowych członków Unii Europejskiej, będzie znajdowała się w czołówce państw decydujących o systemie prawnym Unii Europejskiej i współtworzących ten system prawny, na

podstawie którego ona dziś funkcjonuje i będzie funkcjonować w przyszłości. A po nieratyfikowaniu Protokołu nr 13 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności może się okazać, że Polska jest państwem hamującym procesy chroniące prawa człowieka lub jest w grupie państw asekurujących się.

Polska jest krajem bardzo dużym i silnym, ma prawo znaleźć w Unii Europejskiej należne jej miejsce, dlatego wyrażam nadzieję, że czekająca nas ratyfikacja Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy odwróci od nas opinię o rodzącym się takim trochę skansenie w Europie. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Czekam na odpowiedź.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana. Zamykam więc dyskusję.

Pani Senator, mówiła pani, że nie ma pani okazji do zadania pytania, ale przecież była okazja, z której pani nie skorzystała.

(Senator Ewa Serocka: Bardzo przepraszam.)

Ja jestem bardzo uważny, słucham wszystkiego, co państwo senatorowie tutaj mówicie. Ponieważ było to istotne pytanie, w drodze wyjątku mogę, ewentualnie, jeszcze je dopuścić i poprosić pana ministra, aby zechciał na nie odpowiedzieć. Ale może zechciałaby pani jeszcze je powtórzyć, to pan minister może zechce się ustosunkować. Dobrze?

Bardzo proszę.

Senator Ewa Serocka:

Bardzo dziękuję, Panie Marszałku.

W tym moim wystąpieniu zadałam pytanie, jak wygląda nasza sytuacja po tym, jak nie przyjęliśmy protokołu nr 13, dotyczącego niestosowania w Polsce kary śmierci.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy pan minister chciałby się ustosunkować do tego?

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Żuralski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Wprowadzie pytanie wykracza poza dzisiejszy program, ale z wielką przyjemnością ustosunkuję się do wypowiedzi pani senator i w całej rozciągłości poprę poglądy przez panią reprezentowane.

(podsekretarz stanu J. Żuralski)

Z wielkim ubolewaniem przyjmuję fakt, że protokół nr 13 nie został przyjęty, aczkolwiek w naszych warunkach krajowych, w obecnej sytuacji, nie ma to większego znaczenia dla naszej rzeczywistości, ponieważ zarówno obowiązujący kodeks karny nie przewiduje stosowania takiej kary, jak i konstytucja jest aktem, w świetle którego takiej kary stosować nie można.

Jednakże przyjęcie protokołu, jak motywowałem w Sejmie, stawiałoby nas z jednej strony w zupełnie innej sytuacji międzynarodowej, a z drugiej strony – czego nie wszyscy mieli świadomość, chociaż to wyraźnie artykułowałem – byłoby również zabezpieczeniem polskich obywateli, przebywających na obcych terytoriach, bo w końcu powinno być to stosowane na zasadzie wzajemności. Skoro uważamy, że są sytuacje, w których karę śmierci można stosować, to jednocześnie niejako skazujemy na tę karę naszych obywateli przebywających w innych państwach.

Jeżeli zaś chodzi o problem dotyczący dzisiejszego porządku obrad, to uważam, że ratyfikacja jest konieczna. W naszym kraju omawiane zjawisko jest marginalne, ale powinniśmy wszelkimi środkami przeciwdziałać właśnie okrutnemu, nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu osób pozbawionych wolności. Jak powiedziałem, u nas jest to zjawisko marginalne i jeżeli są skargi, następuje maksymalna reakcja. Tych skarg osób osadzonych w zakładach karnych w stosunku do liczby więźniów nie jest wiele. W każdym razie każda sprawa jest bardzo wnikliwie analizowana i w wypadku zasadności skargi są w stosunku do winnych zaniedbań, do winnych sprawstwa, wyciągane konsekwencje.

Dla zaspokojenia państwa ciekawości mogę podać takie liczby: na przykład w roku 2004 łączna liczba skarg osób osadzonych wynosiła trzysta tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt jeden, na łączną liczbę ponad osiemdziesięciu tysięcy osadzonych. W większości przypadków były to skargi bezzasadne, ale w tych sytuacjach szczególnych w stosunku do stu dziewięćdziesięciu funkcjonariuszy i pracowników więziennictwa zastosowano różnego rodzaju środki dyscyplinarne. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu ministrowi.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku 18 grudnia 2002 r., zostanie przepro-

wadzone pod koniec posiedzenia Senatu, czyli w dniu jutrzejszym. początek głosowań o godzinie 11.00.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu czterdziestego szóstego** porządku obrad: sprawozdanie Rady Ministrów z działania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie za okres od dnia jej wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2004 r.

Zgodnie z art. 52 ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie Rada Ministrów przedstawia jednorazowo sprawozdanie z działania ustawy za okres od dnia jej wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2004 r.

Przypominam również, że marszałek Senatu otrzymane w dniu 23 czerwca bieżącego roku sprawozdanie, które państwo macie w druku senackim nr 999, zgodnie z Regulaminem Senatu skierował do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisje na wspólnym posiedzeniu 12 lipca 2005 r. zapoznały się z przedstawionym przez Radę Ministrów sprawozdaniem i poinformowały o tym marszałka Senatu.

Do reprezentowania stanowiska rządu w tej sprawie Rada Ministrów upoważniła ministra polityki społecznej.

Proszę więc o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej, pana ministra Rafała Baniaka.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Rafał Baniak:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W pierwszych słowach pragnę podziękować za to, że Wysoka Izba zajęła się sprawozdaniem przygotowanym przez ministra polityki społecznej, a przekazanym przez premiera profesora Marka Belkę równoległe do Sejmu i Senatu, i rozpatrzyła je. Naszym zdaniem, jest to dokument bardzo ważny, o którym trzeba rozmawiać, który trzeba czytać, analizować. Za to jestem w imieniu rządu bardzo wdzięczny.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, krótko o sprawozdaniu. W sprawozdaniu wykorzystano wyniki badań przeprowadzonych przez instytucje badawczo-naukowe w ramach ogłoszonego przez Ministerstwo Polityki Społecznej: „Monitoring działania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie” – głównie przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych, Instytut Spraw Publicznych, Stowarzyszenie Klon/Jawor. Podczas opracowywania tego dokumentu Departament Pożytku Publicznego w Ministerstwie Polityki Społecznej współpracował też

(podsekretarz stanu R. Baniak)

z urzędami wojewódzkimi. Informacje przekazały również ministerstwa, urzędy centralne oraz urzędy marszałkowskie.

W sprawozdaniu znalazły się następujące informacje: charakterystyka trzeciego sektora, sektora organizacji pozarządowych, profil statystyczny organizacji pożytku publicznego, informacje dotyczące współpracy administracji publicznej szczebla centralnego i samorządowego z organizacjami pozarządowymi, informacje dotyczące funkcjonowania mechanizmów, które wprowadza ustawa, informacje o nadzorze nad organizacjami pożytku publicznego, informacje o mechanizmie 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego, informacje o uregulowaniach prawnych wolontariatu, jak również informacje dotyczące instytucji działalności pożytku publicznego – mówię tutaj o Radzie Działalności Pożytku Publicznego, która jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, jak również o Departamencie Pożytku Publicznego.

Sprawozdanie zawiera w części ostatniej wnioski i rekomendacje – wnioski z badań, jak również opis kierunków zmian w zakresie przepisów o działalności pożytku publicznego, postulowanych głównie przez sektor, ale w większości, jeśli nie w całości, jesteśmy jako rząd co do nich zgodni.

Jeśli chodzi o współpracę z podmiotami działającymi w sferze pożytku publicznego w okresie od 29 czerwca 2003 r. do 31 grudnia 2004 r., to z informacji przesłanych do Departamentu Pożytku Publicznego wynika, że wszystkie ministerstwa i prawie wszystkie urzędy centralne współpracują z organizacjami pozarządowymi. Również wszystkie urzędy wojewódzkie oraz urzędy marszałkowskie taką współpracę prowadzą. Jeśli chodzi o programy współpracy, to z obowiązku ich uchwalenia wywiązały się wszystkie urzędy marszałkowskie. Ponadto programy współpracy uchwaliło dwieście dwadzieścia pięć starostw powiatowych i tysiąc dziewięćdziesiąt sześć gmin.

Jeśli z kolei chodzi o zlecenie realizacji zadań publicznych, to informuję, że ogółem przekazano na nie kwotę 966 milionów zł. Obszary najczęściej wspierane ze środków publicznych to: upowszechnianie kultury fizycznej i sportu, kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i tradycji, krajoznawstwo oraz wypoczynek dzieci i młodzieży.

Co do wolontariatu, to z wolontariuszami zawarto ogółem dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt pięć porozumień, z czego na okres powyżej trzydziestu dni – tysiąc sześćset trzydzieści pięć, a do trzydziestu dni – sześćset sześćdziesiąt.

Teraz część sprawozdania dotycząca wniosków. W sprawozdaniu zapisano postulowane kierunki zmian w zakresie przepisów o działalno-

ści pożytku publicznego. W związku z wątpliwościami dotyczącymi możliwości uznania za organizacje pozarządowe spółek prawa handlowego, powstała potrzeba doprecyzowania definicji organizacji pozarządowej, zawartej w art. 3 ust. 2 ustawy.

Wskazane jest mocniejsze umocowanie organizacji pozarządowych względem administracji publicznej, na przykład przez zmianę art. 5 pkt 3, tak aby wyraźnie wskazywał on na konieczność przyjmowania programów współpracy po uprzednich konsultacjach z organizacjami pozarządowymi. Chodzi o to, żeby administracja nie uchwałała sama dla siebie tych programów, ale żeby te programy były wypracowywane wspólnie z zainteresowanymi.

Jednocześnie programy współpracy powinny zostać w większym stopniu ustandaryzowane, tak aby można było dokonać oceny ich faktycznej przydatności. Pod rozwagę poddaje się wprowadzenie rozporządzenia określającego standardy, które powinien spełniać program współpracy.

Należałoby także rozważyć wprowadzenie monitoringu, na przykład wysyłanie programów współpracy do Ministerstwa Polityki Społecznej, obowiązkowe publikowanie ich na stronach internetowych lub w Biuletynie Informacji Publicznej oraz ewentualne sankcje za nieprzyjęcie programu.

Problematyką, którą należy rozwiązać, są także jednoroczny cykl przyjmowania programów i brak obowiązku sporządzania tych dokumentów na poziomie administracji rządowej. Potwierdzana jest także konieczność wprowadzenia obowiązku budowy strategii wieloletnich, będących podstawą uchwalania tychże programów.

Doprecyzowania wymagają przepisy dotyczące rozdziału między statutową działalnością nieodpłatną, odpłatną a gospodarczą, a także kwestia wynagrodzenia osób fizycznych z tytułu zatrudnienia przy wykonywaniu statutowej działalności odpłatnej oraz działalności gospodarczej.

Często postulowana jest także modyfikacja procedur konkursowych, tak aby małe dotacje albo środki na zakupy uzupełniające można było przekazywać bez konieczności rozpisywania konkursów. Zwrócono również uwagę na wielokrotnie już podnoszony problem nieadekwatności mechanizmu konkursowego do projektów autorskich.

Należy się również zastanowić nad utworzeniem systemu informowania o dostępnych środkach, na przykład przez powołanie do życia portalu, w którym znajdowałyby się informacje na temat konkursów o dużej wartości.

Członkowie Rady Działalności Pożytku Publicznego wskazują na konieczność wzmocnienia usytuowania rady w strukturach administracji rządowej.

Ponadto postulowane są zmiany w zakresie mechanizmów kontrolnych. Na przykład wymóg

(podsekretarz stanu R. Baniak)

publikowania sprawozdań w „Monitorze Polskim” oceniany jest jako mało praktyczny i drogi, stąd też pojawiła się propozycja zastąpienia go obowiązkiem umieszczania sprawozdań na stronie internetowej ministra właściwego do spraw działalności pożytku publicznego, do którego obowiązków należy również nadzór nad organizacjami pożytku publicznego i ich kontrola.

Postuluje się również zmianę terminu składania sprawozdań, który dziś ustalony jest na koniec marca, i wprowadzenie sankcji, na przykład grzywny, za niedosłanie sprawozdania w terminie.

Pojawiły się także postulaty wymagające zmian w innych ustawach, na przykład dotyczące mechanizmu 1% – należy zastanowić się nad uproszczeniem sposobu przekazywania tych środków organizacjom pożytku publicznego.

Podnoszony jest także problem pozbawienia osób prowadzących działalność gospodarczą i korzystających z dziewiętnastoprocentowej stawki podatkowej oraz osób czerpiących dochody z kapitału możliwości przekazywania 1% swoich podatków na rzecz organizacji.

Za pilną potrzebę należy uznać wprowadzenie zmian w regulacjach dotyczących pobierania opłat sądowych od organizacji pożytku publicznego, tak aby spowodować ujednoczenie praktyki sądów w tym zakresie.

Postulowane są również zmiany w zakresie dostosowania wniosków dla organizacji pozarządowych do specyfiki zleczanych zadań lub obszarów aktywności tych organizacji. Pierwszy krok w tym kierunku został już uczyniony: przygotowano projekt rozporządzenia w sprawie wzoru oferty realizacji zadania publicznego, ramowego wzoru umowy o wykonanie zadania publicznego i wzoru sprawozdania z wykonania tego zadania, które zastąpi dotychczasowe, obowiązujące rozporządzenie ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej z dnia 29 października 2003 r. pod tym samym tytułem.

Jeszcze raz dziękuję, Panie Marszałku i Wysocki Senacie, za podjęcie dyskusji nad przedłożonym dokumentem. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania do pana ministra? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Oczywiście obowiązują tu standardowe wymogi naszego regulaminu.

Mamy zapisanych do dyskusji dwoje senatorów. Jako pierwszy zabierze głos pan senator Zbyszko Piwoński, a następnie pani senator Kryszyna Sienkiewicz.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Jak już pan marszałek poinformował, obie nasze komisje – a za chwilę będzie mówiła o tym pani przewodnicząca Sienkiewicz – wspólnie obradowały nad tym przedstawionym sprawozdaniem. W tym miejscu chciałbym serdecznie podziękować autorom tego dokumentu. Stanowi on doskonale kompendium wiedzy na omawiany temat, wiedzy przede wszystkim statystycznej, ale informuje on też o pewnych kłopotach, jakie ujawniły się w tym zakresie.

Jednocześnie trzeba stwierdzić, że wartość tego sprawozdania podniosło to, iż oparto się w nim na badaniach kilku niezależnych podmiotów. Zwracają one uwagę na potrzebę znowelizowania niektórych zapisów ustawy, do której odwołujemy się, mówiąc o organizacjach pożytku publicznego. Myślę, że teraz, Panie Ministrze, jest już chyba odpowiedni czas, jak zresztą sam pan mówił, ażeby usiąść na spokojnie nad tym całym rejestrem spraw, o których mowa już była z tej mównicy i w pana wypowiedzi, i pomyśleć o przygotowaniu propozycji ułatwiających żywot organizacji pożytku publicznego, o wyeliminowaniu tych zbędnych, biurokratycznych spraw, jak również o rozwiązaniach, które pomogłyby, by te organizacje z większym pożytkiem funkcjonowały. Tak więc myślę, że z jednej strony jest to materiał będący dla nas informacją, a z drugiej strony – podstawą do pracy resortu. Bo wyobrażam sobie, że na podstawie tego sprawozdania, tego materiału badawczego, przygotowuje on – choć trudno przewidzieć w tej chwili, w jakim to będzie czasie, kiedy do tego dojdzie – kolejną nowelizację.

Przypomnę, że już wtedy, kiedy trudziliśmy się nad tą ustawą, padały zapowiedzi, że dopiero w ogniu, w praktyce działania tej ustawy – niemającej pierwowzoru, bo ona właściwie była pierwszą tego typu ustawą, no i rodziła się dość długo – ujawnią się pewne jej walory, ale i słabości, które trzeba będzie po prostu w pewnym czasie usunąć.

W tej ustawie, w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, wskazano na istotną możliwość finansowego wsparcia organizacji pożytku publicznego środkami pochodzącymi z naszego opodatkowania. I tu właśnie dotychczasowe dwuletnie doświadczenie, a właściwie niespełna dwuletnie, bo pierwsze organizacje uzyskały prawo korzystania z tego dobrodziejstwa w ubiegłym roku, i to dość późno... Ale w następnym roku właściwie już wszystkie mogły z tego skorzystać. No ale i tak do tej pory zaledwie 10% tego, co potencjalnie mogłoby zostać odpisane od podatku wszystkich obywateli naszego kraju, znalazło się na kontach tych organizacji pożytku publicznego.

A zatem chyba przed nami wszystkimi stoi zadanie większego popularyzowania tej akcji i za-

(senator Z. Piwoński)

stanowienia się nad tym, że być może obecny sposób przekazywania środków... Pamiętam, że kiedy dyskutowaliśmy podczas tworzenia tej ustawy, rozważane było to, czy nie wystarczyłaby jedynie deklaracja, a organa skarbowe same już dokonywałyby przemieszczenia tych pieniędzy. No bo teraz trzeba przecież najpierw dokonać tej wpłaty, a dopiero później... Wiem z doświadczeń innych krajów, zwłaszcza z tych, z którymi miałem okazję bliżej się zapoznać, czyli z doświadczeń węgierskich, że właśnie taki prostszy sposób przekazywania tych środków spowodował, iż właściwie prawie w całości ta potencjalna kwota, możliwa do przekazania na rzecz organizacji pożytku publicznego, jest przez te organizacje wykorzystywana.

Na koniec może powiem o tym, co z pozycji komisji, którą mam przyjemność reprezentować, uważamy za najważniejsze.

Często odwołujemy się do tego, co już prawie stało się sloganem: że z mozołem budujemy społeczeństwo obywatelskie w naszym kraju. Przypomnę, że pierwszym etapem, a było to przed piętnastu laty, było zbudowanie podstaw samorządu terytorialnego. To był ten pierwszy etap. Administracja rządowa dokonała wtedy jak gdyby delegacji swoich uprawnień, zadań, ale też po prostu wskazała możliwości wykonania takiej delegacji. Stworzone więc zostało pierwsze podstawowe ogniwo. I z największym uznaniem do dzisiaj mówimy, że ten uczyniony krok – notabene z inspiracji Wysokiej Izby, bo tu się rodziły te ustawy o samorządzie terytorialnym – był właściwie początkiem tego wszystkiego.

Drugim etapem jest poszerzenie tego delegowania, czyli delegowanie z kolei przez samorządy terytorialne – i nie tylko przez samorządy terytorialne – swoich uprawnień na inne podmioty obywatelskie, jakimi są organizacje pozarządowe. No i co do tej sprawy, to troszkę mniej optymistycznie brzmi zapis w tym sprawozdaniu, odwołujący się do badań prowadzonych przez Instytut Spraw Publicznych, mówiący, że ustawa ta nie spowodowała tego, iż podmioty publiczne – tu czytają: samorządy – skorzystały, by w większym stopniu podzielić się swoimi zadaniami czy też... przepraszam, ażeby swoje zadania wykonywać przy pomocy organizacji pozarządowych. Jest to więc problem, nad którym trzeba by się zastanowić. Bo tu mogą wchodzić w grę różne przyczyny. A przecież wydawałoby się, że to jest takie logiczne: gmina czy miasto mają do wykonania zadania, ale zamiast trudzić się same, dostały uprawnienia do delegowania wykonania takich zadań na ten czy inny podmiot, organizację pozarządową, przy czym wspierają ją środkami, będąc w pełni przekonane, że te przekazane środki zostaną w znacznym stopniu pomnożone, ponie-

waż liczne grono wolontariuszy sprawi, że te zadania zostaną wykonane dzięki znacznie mniejszym wydatkom. Ale ten mechanizm, jak wskazują badania, nie zadziałał. Myślę więc, że warte jest zastanowienia to, czy ta władza najniższego szczebla niechętnie dzieli się swoimi kompetencjami, czyli że nie występuje ten mechanizm delegowania, czy też co innego decyduje o tym, że w świetle tych badań ta ustawa nie przyczyniła się do tego, iż nastąpił tu jakiś bardzo wyraźny zwrot.

Przecież jeżeli patrzymy na całość, na cały zbiór wszystkich organizacji pozarządowych, w tym zwłaszcza na organizacje pożytku publicznego, to widać, że ich powstanie było jednym z celów, bo dzięki możliwości delegowania uprawnień, wkomponowania organizacji pozarządowych w spełnianie obowiązków publicznych, realizacja wymienionego hasła budowania społeczeństwa obywatelskiego stanie się realna, stanie się faktem. Taka jest przecież do tego droga i to jest najważniejsze zadanie.

Myślę, że jest tu jeszcze znak zapytania i że trzeba by się głębiej nad tym zastanowić. Ale przede wszystkim trzeba to popularyzować. W pełni więc podzielam wyrażony tu sąd o publikowaniu dobrych przykładów. Bo chyba najwięcej może uczynić dobry przykład, dobry przykład tego, co może zdziałać organizacja pozarządowa, jeżeli zostanie upoważniona przez odpowiedni podmiot i wsparta przez niego finansowo. Myślę, że to jest chyba jedno z ważniejszych wynikających z tego sprawozdania zadań na dalszą działalność. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Udzielam teraz głosu pani senator Krystynie Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie i Panowie!

Przedstawione sprawozdanie jest takim pierwszym kompleksowym dokumentem pokazującym aktywność obywatelską, za co jego autorom składam niski pokłon w imieniu senatorów z Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Można z ustawowego zobowiązania wywiązać się beznamietnie, sucho. To zaś sprawozdanie, które jest zamieszczone w druku nr 999, pod zresztą bardzo symbolicznym numerem, napisane jest ze smakiem, z głęboką znajomością i wycuciem wszystkich odcieni i niuansów inicjatyw obywatelskich.

A sytuacja na dzień dzisiejszy jest taka oto: po boomie z wczesnych lat dziewięćdziesiątych, po wielkiej eksplozji samoorganizujących się inicjatyw obywatelskich, nastąpiła stabilizacja czy

(senator K. Sienkiewicz)

wręcz stagnacja, o czym świadczy fakt, że przez ostatnie dwa lata organizacje nie powiększyły swojej bazy członkowskiej, chociaż także nie utraciły swoich członków – to jest cytat ze sprawozdania. Dobrze byłoby zbadać, skąd ta pozorna apatia czy niechęć do zrzeszania się. To zresztą mocno różni nas od krajów, których obywatele należą do kilku co najmniej organizacji pozarządowych i wręcz się tym chępią. A organizacji tych jest wiele, począwszy od takich doraźnych jak Self Help aż po takie „obrośnięte” kilkudziesięcioletnią już tradycją, których przecież i u nas nie brakuje, jak Polski Komitet Pomocy Społecznej, Polski Czerwony Krzyż, Polski Związek Niewidomych i inne, których nie sposób wymienić. Mimo że wielu obywateli i obywaterek z najróżniejszych powodów, choćby z powodu braku pracy, ma coraz więcej wolnego czasu, to coraz trudniej jest zachęcić te osoby do bezinteresownej pracy na rzecz członków swojej organizacji, również na własną rzecz, na rzecz rozwiązania bardzo konkretnych problemów. I nie zawsze przeszkodą jest brak środków finansowych. Często te przyczyny tkwią głęboko w nas – w nas, tych z organizacji, i w nas, tych co współpracują z organizacjami lub nie chcą z nimi współpracować, wśród tych, co łożą na ich utrzymanie lub nie. Tyle takiej refleksji ogólnej.

Obiektem szczególnej uwagi parlamentu i rządu powinny stać się najważniejsze wnioski zawarte w sprawozdaniu, na przykład na stronie 130 i dalej: 78% istniejących organizacji dotychczas nie odczuło wpływu ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Najpowszechniejszym poparciem wśród organizacji cieszy się prawo przekazania 1% swoich podatków wybranej organizacji, chociaż z tej opcji skorzystało jedynie osiemdziesiąt tysięcy podatników. Być może zawinił tu brak informacji i bardzo skomplikowany sposób przekazywania tej darowizny, który naprawdę wymaga uproszczenia, pomimo niechęci obecnego ministra finansów.

Krzywdząca też jest nierówność podmiotów w świetle orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego, według którego kościołom i związkom wyznaniowym można przekazać nawet 100% swojego podatku.

Niebezpiecznie dla dialogu społecznego brzmi wniosek Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych przedstawiony na stronie 139: przepisy ustawy bywają interpretowane w sposób sprzeczny z jej duchem, to jest w sposób wykluczający partnerstwo i wyznaczający organizacjom pozarządowym rolę podporządkowaną celom formułowanym przez administrację. Cała nadzieja w tym, że instytucjonalne formy współpracy z organizacjami pozarządowymi, organizacjami pożytku pub-

licznego dopiero się kształtują. Choć w moim widzeniu spraw pewne zagrożenie niesie zawarta w ustawie kompetencyjna chęć zmiany ich podporządkowania i nadzoru nad nimi z administracji rządowej na samorząd – mowa o tym w art. 26 w stosownej zmianie ustawy – czyli poddania ich fluktuacji politycznej. A jest to przecież dziedzina jak najdalsza od ideologizacji czegokolwiek. I wiele musi się zmienić, bo szkoda, żeby wszystko zostało po staremu.

Potrzebę zmian w prawie, potrzebę zmian w otoczeniu prawnym, wskazał pan minister w podsumowaniu swojego wystąpienia. I absolutnie się z nim zgadzam.

Kończąc, chciałabym podziękować najgoręcej, tak jak jest teraz na dworze, wielu bezimiennym pasjonatom z misją czy też misjonarzom z pasją zajmującym się działalnością pożytku publicznego. Życzę, by ich dalsza działalność znalazła właściwe uznanie, zwłaszcza w gminie i powiecie, ale również wśród społeczeństwa, a oprócz uznania także środki finansowe pochodzące z jednoprocentowego odpisu od podatku. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję pani senator.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Kulaka.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Padło tutaj bardzo dużo ciepłych słów, wystawiono bardzo wysoką ocenę całej tej idei. Ja się z nią oczywiście zgadzam, niemniej jednak jako parlamentarzysta kończący przygodę z parlamentem, przynajmniej na razie, chciałbym, żeby został wysłuchany przez przedstawicieli rządu, a przynajmniej aby został odnotowany w stenogramie tego posiedzenia pewien gorzki ton w tej sprawie.

Mianowicie od paru lat, w zasadzie od wielu lat jestem zaangażowany w działalność – to znaczy najpierw byłem zaangażowany w utworzenie, a teraz w działalność – Fundacji Wspierania Edukacji imienia Zbigniewa Gorzelańczyka, tragicznie zmarłego posła z mojego okręgu wyborczego. Fundacja ta ma bardzo szlachetne cele, bo jej statutowym zadaniem jest pomaganie biednym i zdolnym dzieciom. Z wielkim trudem działamy, wręcz szarpiemy się, żeby pozyskiwać jakieś środki i móc je tym dzieciom przekazywać w stu procentach, bez żadnych kosztów administracyjnych. Po prostu na razie tak właśnie prowadzimy tę fundację, że ona pełnię środków pozyskiwanych przekazuje tym dzieciom. I otóż ta fundacja też została wpisana do wykazu organizacji pożytku publicznego, a więc dla niej także wpłaty tych

(senator Z. Kulak)

odpisów od podatku stały się w tym roku możliwe. Ale jakie są realia? Realia są takie, że przeciętny Polak, z przeciętnym statystycznym wynagrodzeniem, może wpłacić w ramach tego 1% od podatku kwotę 35–40 zł, góra 50 zł. Większych wpłat mamy praktycznie tyle, że na palcach można je policzyć. A z drugiej strony wymaga się od organizacji publikowania pełnego sprawozdania finansowego, którego przygotowanie – przynajmniej takie mam rozeznanie z medialnych informacji – będzie kosztować około 600–700 zł. Jeżeli to jest prawda... Może pan minister ewentualnie wyprowadziłby mnie z błędu, ale przecież może się okazać, że wszystkie nasze wysiłki i uzyskane środki skonsumuje po prostu opublikowanie tego sprawozdania. Bo to jest prosty rachunek: na 100 zł mamy trzy takie wpłaty po 35 zł, czyli trzy osoby wpłacające, a więc jeśli jest kilkadziesiąt osób, które wpłacają nam te pieniądze, to... to, być może te środki nie trafią do dzieci, a zostaną wykorzystane po prostu na to, żeby spełnić ten wymóg opublikowania sprawozdania finansowego. A więc też i takie, niestety, są realia.

Oczywiście są organizacje bardziej aktywne, bardziej przedsiębiorcze, które może uzyskują te wpłaty od setek czy tysięcy osób, no i ich sytuacja wygląda oczywiście inaczej, ale w przypadku takich małych przedsięwzięć jak nasze to sprawa wygląda niestety właśnie tak, czyli ujawnia się ta szara strona tej – niewątpliwie chwalebnej i przecież ocenianej przez nas wszystkich pozytywnie – idei. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę panią senator Elżbietę Streker-Dembińską o zabranie głosu.

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Ja dużo czasu państwu nie zajmę, ale sprowokowana zostałam pewnym retorycznym pytaniem, które pojawiło się w wypowiedzi pana senatora Piwońskiego, a mianowicie: dlaczego tak się dzieje, że samorzady nie chcą dzielić się swoimi zadaniami z organizacjami pozarządowymi? Otóż, proszę państwa, sprawa jest bardzo prosta. To nie jest tak, że organizacje pozarządowe nie pracują, nie wykonują swoich zadań na rzecz samorządów. One je wykonują i realizują zadania, tylko że sposób rozliczenia jest inny, gdy zadania są realizowane przez samorząd, i inny, gdy są realizowane przez organizacje.

Równocześnie z wprowadzeniem ustawy o wolontariacie, która dawała szansę na rozwinięcie skrzydeł tym organizacjom, wprowadzono coś ta-

kiego jak procedura konkursowa w wypadku wybierania projektów zleczanych przez samorzady. I co się stało? Niektóre organizacje, które współpracowały do tej pory z samorządem i bez problemu otrzymywały dotacje po tysiąc, 2 tysiące, 10 tysięcy zł i te dotacje w samorządzie rozliczały... No, w tej chwili samorząd ogłasza, że jest do zrealizowania zadanie, otwiera procedurę konkursową, a do konkursu przystępują tylko takie organizacje, które są w stanie wypełnić taką ilość formularzy, jaką trzeba złożyć chyba tylko z wnioskiem o dopłaty z Unii Europejskiej.

I tak właśnie, stanowiąc prawo, z jednej strony daliśmy szansę i możliwości, a z drugiej strony zniechęciliśmy organizacje pozarządowe do składania tak skomplikowanych wniosków.

Oczywiście te składane wnioski dotyczą zadań większych, na prowadzenie warsztatów terapii, na całą sferę społeczną. A jeśli chodzi o drobne zadania, jakie do tej pory realizowały również organizacje pozarządowe, to podam przykład LZS. Otóż LZS, który wspaniale realizował cały projekt zadań sportowych, sam przyszedł do samorządu i poprosił: słuchajcie, my nie chcemy dotacji, my będziemy w dalszym ciągu robić to, co robimy, nasza współpraca się nie zmieni, tyle tylko, że my nie będziemy składać tych wniosków, nie będziemy wypełniać tych dokumentów, nie będziemy poddawać się kontroli regionalnej izby obrachunkowej – bo tego również boją się organizacje pozarządowe – my po prostu daną imprezę zorganizujemy, a rachunek niech nam wystawia na starostwo. I w ten sposób formalnie finansującym organem jest powiat, a organem realizującym w dalszym ciągu jest ta organizacja pozarządowa.

Myślę, że mając to sprawozdanie i zadając sobie takie pytania, warto również zastanowić się, czy nie ułatwić tych procedur, czy do pewnej kwoty dotacji w konkursie, na przykład do 10 tysięcy zł albo... – no, to państwo już będziecie w tym zorientowani – czy do pewnej kwoty po prostu nie uprościć tej procedury konkursowej. Bo ta jej forma, jaka jest w tej chwili, odstrasza i odstręcza organizacje pozarządowe od składania wniosków.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Chciałbym zapytać pana ministra Rafała Baniaka, czy chce się ustosunkować do wypowiedzi w dyskusji.

Tak? Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Rafał Baniak:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoki Senacie!

Powiem bardzo krótko.

(podsekretarz stanu R. Baniak)

Przede wszystkim dziękuję pani senator Sienkiewicz i panu senatorowi Piwońskiemu za ciepłe słowa. Nie sposób nie zgodzić się też z wypowiedziami pana senatora Kulaka i pani senator Streker-Dembińskiej.

Jeśli chodzi o publikację w Monitorze B i odpłatność za to, to jest między nami pełna zgoda, że płacić się nie powinno. I przypomnę, że minister polityki społecznej razem z Rządowym Centrum Legislacji przyjęli wspólną interpretację, że organizacje płacić nie muszą. Powstał jednak pewien kłopot po stronie – tak to nazwę – wydatków kancelarii premiera, która te sprawozdania miała publikować, bo to kosztuje. Teraz nad tym pracujemy i w najbliższych dniach będzie interpretacja Rządowego Centrum Legislacji, która umożliwi zamieszczanie tych sprawozdań na naszych stronach internetowych, czyli bezpłatnie. Tak że myślę, że to jest ważna informacja i co do tej kwestii jesteśmy od początku zgodni.

Jeżeli chodzi o wypowiedź pani senator Streker-Dembińskiej w kwestii procedury konkursowej, która często utrudnia, a nie ułatwia działania, to również jest pełna zgoda. Przypomnę, że w ramach Rady Działalności Pożytku Publicznego powołaliśmy zespół, który ma przygotować kompleksową propozycję zmian, czyli nie będzie to wyjmowanie klocków z ustawy, tylko kompleksowa propozycja zmian. Wśród tych przewidywanych zmian jest kwestia konkursów i ustalenia kwoty, do której samorząd będzie zwolniony z konieczności ogłaszania konkursów. Tu też jest pełna zgodność.

Jeśli zaś chodzi o kwestię tego 1% i uproszczenia tego mechanizmu, to nie chcę powiedzieć, że jesteśmy w konflikcie, ale na pewno jesteśmy w sporze merytorycznym z ministrem finansów, który sugeruje, że jest z tym duży kłopot. Chodzi o dodatkowe siły, nakłady i chociażby kwestię przygotowania systemu informatycznego, który by to zadanie mógł wykonywać. Ale tutaj, żeby było to jasne, minister polityki społecznej również zgadza się ze zdaniem państwa. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu ministrowi.

Dziękuję podsekretarzowi stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej, panu ministrowi Baniakowi, za przedstawienie sprawozdania, a także za ustosunkowanie się do wystąpień państwa senatorów w dyskusji.

Zamykam dyskusję.

Stwierdzam, że Senat zapoznał się ze sprawozdaniem.

Wysoka Izbo, cofamy się nieco w porządku obrad, a mianowicie **powracamy do rozpatrzenia**

punktu trzydziestego dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na postawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 8 lipca, 11 lipca trafiła do naszej Izby i tego samego dnia, 11 lipca, skierowałem ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, a także do Komisji Spraw Zagranicznych.

Sprawozdania komisji są w drukach nr 1058A i 1058B, zaś sam tekst ustawy w druku nr 1058.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych, panią senator Genowefa Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Marszałku, najpierw chciałabym przeprosić pana marszałka i państwa za moją nieobecność. Nie przypuszczałam po prostu, że tak szybko będzie realizowany porządek obrad, i byłam u lekarza. Przepraszam najmocniej.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych ustawę o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r., rozpatrzyła na posiedzeniu w dniu 12 lipca 2005 r. Z kolei Komisja Spraw Zagranicznych tę samą ustawę rozpatrzyła 13 lipca 2005 r.

Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi ma na celu poprawę współpracy między administracjami celnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w zapobieganiu naruszeniom prawa celnego, w przeprowadzaniu dochodzeń i w ściganiu naruszeń tego prawa.

Omawiana konwencja zastępuje konwencję państw członkowskich Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sprawie postanowień dotyczących wzajemnej pomocy udzielanej przez ich władze celne, podpisaną w Rzymie dnia 7 września 1967 r., zwaną konwencją neapolitańską 1967.

Głównym celem Konwencji Neapolitańskiej II jest wzmocnienie wzajemnej pomocy między administracjami celnymi oraz uregulowanie szczególnych form współpracy w celu zapobiegania naruszeniom krajowych przepisów celnych, wykrywania tych naruszeń oraz ścigania i karania naruszeń wspólnotowych lub krajowych przepisów celnych.

W celu realizacji powyższych założeń w Konwencji Neapolitańskiej II uregulowane zostały ta-

(senator G. Ferenc)

kie formy współpracy jak: wymiana oficerów łącznikowych na warunkach wzajemnie uzgodnionych między poszczególnymi państwami członkowskimi, pomoc na wniosek, która może dotyczyć między innymi nadzoru i prowadzenia dochodzeń, oraz pomoc z własnej inicjatywy. Ponadto na podstawie konwencji administracje celne podejmują współpracę transgraniczną w takich formach jak: pościg i obserwacja transgraniczna, dostawa kontrolowana, dochodzenia niejawne i wspólne specjalne zespoły dochodzeniowe.

Potrzeba związania się przez Rzeczpospolitą Polską Konwencją Neapolitańską II wynika z przedakcesyjnych zobowiązań Polski do przyjęcia konwencji z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, których nie można oddzielić od osiągnięcia celów Traktatu o Unii Europejskiej, a które do dnia przystąpienia Polski do Unii zostały otwarte do podpisu. Ratyfikacja omawianej konwencji stanowi również element przygotowania Polski do wejścia do strefy Schengen z uwagi na to, że w konwencji tej są podobne uregulowania i rozwiązania do tych, jakie znajdują się w umowie z Schengen.

Postanowienia konwencji będą stosowane w Rzeczypospolitej Polskiej przez właściwe organy w granicach kompetencji przyznanych im na mocy przepisów wewnętrznych. Kwestie w niej uregulowane dotyczą między innymi ustawy o Służbie Celnej i ustawy o ochronie danych osobowych. Przyjęcie konwencji nie rodzi konieczności dokonywania w nich zmian.

W związku z tym, że stosowanie konwencji dotyczyć będzie bezpośrednio osób fizycznych, ich wolności, praw i obowiązków określonych w konstytucji, proponowanym trybem związania się nią przez Rzeczpospolitą Polską jest ratyfikacja za uprzednią zgodą parlamentu.

Ratyfikowanie konwencji nie wywoła skutków finansowych.

Zarówno Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, jak i Komisja Spraw Zagranicznych rekomendują Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy bez poprawek. Stanowiska komisji, jak już wspomniał pan marszałek, zawarte są odpowiednio: Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych – w druku nr 1058A, a Komisji Spraw Zagranicznych – w druku nr 1058B. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania do pani senator sprawozdawcy? W sprawie ustawy, nie w sprawie przyczyn nieobecności. (*Wesołość na sali*) Nie ma pytań, tak?

(Senator Genowęfa Ferenc: Dziękuję bardzo. I jeszcze raz przepraszam.)

To...

(Senator Jolanta Danielak: Zmieniamy się czy...)

Zamieńmy się, bo ja jeszcze mam spotkanie. Dobrze?

Ja tylko jeszcze powiem, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Rząd reprezentuje nasz wiceminister finansów. Witam jeszcze raz pana ministra Nenemana, podsekretarza stanu w resorcie finansów.

Chciałbym zapytać, czy pan minister chce przedstawić stanowisko rządu w sprawie ustawy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman:

Rząd popiera tę ustawę. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Rząd popiera ustawę, dobrze.

Czy państwo macie jakieś pytania do pana ministra? Nie.

Otwieram i zamykam dyskusję, bo nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Głosowania w sprawie tej ustawy będą w dniu jutrzejszym.

(Senator Janusz Bargieł: Komunikaty.)

No, właściwie wobec tego, Pani Marszałek, to już doprowadzę obrady do końca.

W tej sytuacji ogłaszam przerwę...

(Senator Janusz Bargieł: Jeszcze komunikaty.)

Tak, komunikaty zaraz będą.

Ogłaszam przerwę w posiedzeniu Senatu do dnia jutrzejszego do godziny 10.30, ponieważ o 10.30, zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami, będzie wykonana zbiorowa pamiątkowa fotografia wszystkich, mam nadzieję, senatorów piątej kadencji. Przypominam też, że zdjęcie będzie wykonane na tarasie – wejście przez salę nr 179. Zapraszamy serdecznie wszystkie panie i wszystkich panów senatorów do wspólnej fotografii, do *photo opportunity*, jak to się teraz modnie mówi.

Komunikaty.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Sekretarz Janusz Bargieł:

Dziękuję, bo pan marszałek wyreczył mnie, jeśli chodzi o ten komunikat.

Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie rozpatrzenia wniosków do ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym, druk nr 995, oraz do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektó-

(senator sekretarz J. Bargieł)

rych innych ustaw, druk nr 1033, odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach Senatu w sali nr 102 w budynku Sejmu. Sala nr 102, budynek Sejmu, posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw odbędzie się w dniu dzisiejszym mniej więcej godzinę po zakończeniu obrad Senatu w sali nr 179.

Wcześniej Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury odbędzie wspólne posiedzenie z Komisją Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisją Ustawodawstwa i Praworządności w sali nr 182 w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości. Jak sądzę, w tej sali nr 182 te komisje spotkają się bezpośrednio po zakończeniu obrad Senatu.

Wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu w sprawie rozpatrzenia ustawy o funduszu imienia Komisji Edukacji Narodowej, druk senacki nr 1065, odbędzie się w dniu 15 lipca 2005 r. o godzinie 9.30 w sali nr 217. Sala nr 217, 15 lipca, godzina 9.30.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw, druk senacki nr 1042, odbędzie się w dniu 15 lipca 2005 r. w sali nr 217 o godzinie 14.00, a nie, jak było wcześniej zaplanowane, o godzinie 15.00. Tak więc jest zmiana godziny posiedzenia, sala zostaje ta sama, dzień jest ten sam, a godzina to 14.00. To jest posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach Senatu w sali nr 182 odbędzie się wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Ustawodawstwa i Praworządności. Porządek obrad: rozpatrzenie wniosków zgłoszonych w trakcie obrad Senatu do ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości.

Planowane na dzisiaj na godzinę 18.00 posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności odbędzie się o godzinie 16.00 w sali nr 182.

Czyli posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności odbędzie się o godzinie 16.00 w sali nr 182, a nie o godzinie 18.00.

(Głos z sali: To już chyba nieaktualne.)

Przepraszam, ja czytam to, co mam.

Senator Andrzej Jaeschke:

Tak, ale to jest nieaktualne, bo jest już trzydzieści pięć minut po godzinie 16.00. Proszę członków Komisji Ustawodawstwa i Praworządności o przejście bezpośrednio po wspólnym posiedzeniu do tej właśnie sali... Która to była sala?

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: Nr 182.)

...nr 182, w której odbędzie się nasze indywidualne posiedzenie i będą rozpatrzone cztery projekty ustaw. Dziękuję.

Senator Sekretarz Janusz Bargieł:

Dziękuję panu przewodniczącemu komisji, ale przepraszam, ja tak miałem napisane i odczytywałem to, co mam.

15 lipca, w piątek, czyli jutro, bezpośrednio po zakończeniu głosowań, w sali nr 176 odbędzie się wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Porządek obrad: pierwsze czytanie projektu rezolucji w sprawie zniesienia obowiązku wizowego dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej podróżujących do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Jest to ciąg dalszy posiedzenia, druk senacki nr 965... Jak wcześniej mówiłem, jest to kontynuacja prac nad tym drukiem senackim.

(Głos z sali: O której?)

No więc nie mam podanej godziny... Bezpośrednio po – przepraszam, tak, mam – bezpośrednio po zakończeniu obrad, czyli po zakończeniu głosowań i obrad.

I kolejny komunikat. Posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie rozpatrzenia wniosków do ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie niektórych innych ustaw, druk senacki nr 1020, odbędzie się w dniu dzisiejszym po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 217.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Miłego wieczoru 14 juillet.

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 11 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczą: wicemarszałek Ryszard Jarzembowski, marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Jolanta Danielak i Kazimierz Kutz)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dzień dobry państwu.
Wznawiam posiedzenie.

Na początek komunikat: bardzo proszę senatorów klubu „Lewica razem” o to, aby po oddaniu głosów udali się na zebranie klubowe do sali nr 217.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czterdziestego siódmego porządku obrad – zwracam państwa uwagę, że jest to rekord w dziejach Senatu – sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich o wniosku oskarżyciela prywatnego w sprawie wyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca.

Informuję, że w dniu 27 stycznia 2005 r. marszałek Senatu skierował do Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich wniosek oskarżyciela prywatnego w sprawie wyrażenia zgody na pociągnięcie senatora Józefa Sztorca do odpowiedzialności karnej.

Komisja na posiedzeniach 16 lutego i 16 czerwca rozpatrzyła ten wniosek, a następnie uchwaliła swoje sprawozdanie w tej sprawie. Jest ono w druku nr 998.

Bardzo proszę sprawozdawcę komisji, pana senatora Jerzego Adamskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Jerzy Adamski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Tak jak pan marszałek powiedział, 18 stycznia na ręce pana marszałka Pastusiaka wpłynął wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej pana senatora Józefa Sztorca. W uzasadnieniu wniosku czytamy, co następuje.

W dniu 1 lipca 2004 r. w Telewizji Polskiej SA w Warszawie, przy ulicy Woronicza 17, odbyło się nagranie programu telewizyjnego „Sprawa dla reportera”, prowadzonego przez redaktor Elżbietę Jaworowicz. Nagranie to powstało z inicjatywy pana Marka Łazarskiego, który zarzucił Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Krakowie, że został niesłusznie oskarżony przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej o nieprawidłowości w wykonywaniu robót i rzekome przywłaszczenie mienia Skarbu Państwa. W nagraniu tym, oprócz prowadzącej program Elżbiety Jaworowicz i dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Tadeusza Litewki, uczestniczył pan Marek Łazarski oraz posłowie i senatorowie, a wśród nich pan senator Józef Sztorc. W trakcie dyskusji pan Józef Sztorc, senator Rzeczypospolitej, wystąpił z bezpośrednim oskarżeniem wobec dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie oraz pracowników tej instytucji. Miał powiedzieć, że szuka się złodzieja w Łazarskim, a nie widzi się złodziei w innych osobach, wskazując w sposób jednoznaczny na dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Komisja na swym pierwszym posiedzeniu poprosiła o uzupełnienie wniosku o skierowanie sprawy do sądu. Takie uzupełnienie wpłynęło.

Na posiedzeniu w dniu 16 czerwca komisja postanowiła, przy czym tylko jedna osoba wstrzymała się od głosu, przedstawić Wysokiej Izbie wniosek o nieuchylenie immunitetu pana senatora Sztorca.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania do pana senatora sprawozdawcy Jerzego Adamskiego? Nie.

Dziękuję.

Przypominam, że zgodnie z Regulaminem Senatu Senat rozpatruje sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich bez przeprowadzania dyskusji.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Senator, którego dotyczy wniosek, może złożyć wyjaśnienia, a senatorom przysługuje prawo zadawania pytań w tej sprawie.

Czy pan senator Józef Sztorc chce zabrać głos?

(Senator Józef Sztorc: Myślę, że pan senator przewodniczący wszystko już komisji powiedział. Dziękuję.)

Dziękuję bardzo. Pan senator Józef Sztorc nie skorzystał z tego przywileju.

Przystępujemy zatem do głosowania tajnego w sprawie wyrażenia przez Senat zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca.

Bardzo proszę, aby w tej procedurze, oprócz senatorów sekretarzy tutaj urzędujących, wziął jeszcze udział pan senator Sławomir Izdebski. Bardzo proszę o pomoc.

Przypominam, że Senat wyraża zgodę na pociągnięcie senatora do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością głosów ustawowej liczby senatorów. A więc musiałoby to być przynajmniej pięćdziesiąt jeden głosów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie senatora do odpowiedzialności karnej.

Jeszcze raz przypominam, że we wszystkich sprawach personalnych w Senacie, mimo różnych nacisków, nadal obowiązuje zasada tajnego głosowania.

Przystępujemy do głosowania tajnego w sprawie wyrażenia przez Senat zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca.

O przeprowadzenie głosowania tajnego proszę senatorów sekretarzy: senatora Janusza Bargiełła, senator Krystynę Doktorowicz i senatora Sławomira Izdebskiego.

Jako ciekawostkę, zwłaszcza dla młodych senatorów, podam, że do tej pory był jeden tylko przypadek wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora. Było to w roku 1993, w drugiej kadencji, jak niektórzy z nas pamiętają, i dotyczyło senatora Czarnockiego. W zasadzie stało się tak na jego własne życzenie, bo to, co on tutaj mówił, sprawiło, że nawet najbardziej przekonani do jego racji, no niestety, zmienili pogląd o 180 stopni. Był taki przypadek, więc nie jest prawdą to – jeżeli ktoś tak mówi – że Senat chroni swoich współtowarzyszy.

Bardzo proszę, żeby senator Izdebski rozdał karty do głosowania, tylko nie po uważaniu, a wszystkim senatorom.

Czy wszyscy państwo senatorowie, oprócz senatora Bieli, mają już karty do głosowania? Senator Biela też będzie ją miał, już za chwilę. Proszę ją doręczyć.

To karta do głosowania tajnego, Panie Senatorze. Pan jest roztargniony od samego rana, widzę, zresztą jak na profesora przystało.

Wszyscy mają już karty do głosowania?

Przypominam, że na karcie do głosowania należy postawić tylko jeden znak „x”. Karta, na której postawiono więcej niż jeden znak „x” lub nie postawiono żadnego znaku, zostanie uznana za głos nieważny.

Bardzo proszę, aby pani senator z najlepszą dykcją, czyli Krystyna Doktorowicz, zechciała odczytać w porządku alfabetycznym nazwiska senatorów, a wyczytanych senatorów bardzo proszę, żeby zechcieli wrzucać karty do urny.

Czy wszyscy państwo – jeszcze raz pytam – mają już karty? Tak, dobrze. Oprócz mnie oczywiście, bo o mnie jak zwykle senatorowie sekretarze zapomnieli. Dobrze.

Bardzo proszę, pani senator Krystyna Doktorowicz.

Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

Senator Jerzy Adamski

senator Andrzej Anulewicz

senator Franciszek Bachleda-Księdzularz

senator Marek Balicki

senator Janusz Bargieł

senator Tadeusz Bartos

senator Maria Berny

senator Adam Biela

senator Janusz Bielawski

senator January Bień

senator Franciszek Bobrowski

senator Krystyna Bochenek

senator Krzysztof Borkowski

senator Władysław Bułka

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Jeszcze raz bardzo proszę, aby senatorowie z klubu „Lewica razem” po oddaniu głosu udali się do pokoju nr 217.

Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz:

senator Czesława Christowa

senator Andrzej Chronowski

senator Zygmunt Cybulski

senator Gerard Czaja

senator Jolanta Danielak

senator Kazimierz Drożdż

senator Bernard Drzęźła

senator Henryk Dzido

senator Józef Dziemdziała

senator Genowefa Ferenc

senator Witold Gładkowski

(senator sekretarz K. Doktorowicz)

senator Zbigniew Gołąbek
senator Stanisław Huskowski
senator Sławomir Izdebski
senator Andrzej Jaeschke
senator Zdzisława Janowska
senator Zdzisław Jarmużek
marszałek Ryszard Jarzembowski – wyróż-
niam pana marszałka

senator Kazimierz Jaworski
senator Krzysztof Jurgiel
senator Dorota Kempka
senator Apolonia Klepacz
senator Janusz Konieczny
senator Aleksandra Koszada
senator Marian Kozłowski
senator Zbigniew Kruszewski
senator Olga Krzyżanowska
senator Zbigniew Kulak
senator Anna Kurska
senator Irena Kurzępa
senator Kazimierz Kutz, także marszałek
senator Grzegorz Lato
senator Marian Lewicki
senator Grzegorz Lipowski
senator Teresa Liszcz
senator Bogusław Litwiniec
senator Janusz Lorenz
senator Mirosław Lubiński
senator Włodzimierz Łęcki
senator Władysław Mańkut
senator Jerzy Markowski
senator Ryszard Matusiak
senator Grzegorz Matuszak
senator Bogusław Mąsior...

Pan senator Bogusław Mąsior blokuje dostęp
do urny.

(Senator Bogusław Mąsior: Ja nie blokuje, tyl-
ko tu stoję.)

...senator Mieczysław Mietła
senator Stanisław Nicieja
senator Grzegorz Niski
marszałek Longin Pastusiak
senator Kazimierz Pawełek
senator Wojciech Pawłowski
senator Jerzy Pieniążek
senator Krzysztof Piesiewicz
senator Wiesław Pietrzak
senator Zbyszko Piwoński
senator Sergiusz Plewa
senator Bogdan Podgórski
senator Lesław Podkański
senator Jolanta Popiołek
senator Zbigniew Religa, profesor, kandydat
na prezydenta

(Wesołość na sali)

senator Zbigniew Romaszewski
senator Tadeusz Rzemiykowski
senator Wiesława Sadowska

senator Janina Sagatowska
senator Wojciech Saługa
(Głos z sali: Kandydat na posła.)
senator Ewa Serocka
senator Krystyna Sienkiewicz
senator Dorota Simonides
senator Zofia Skrzypek-Mrowiec
senator Robert Smoktunowicz
senator Jerzy Smorawiński
senator Andrzej Spychalski
senator Henryk Stokłosa
senator Alicja Stradomska
senator Elżbieta Streker-Dembińska
senator Jerzy Suchański
senator Jan Szafranec
senator Józef Sztorc
senator Krzysztof Szydłowski
senator Maria Szyszkowska, kandydatka
senator Klemens Ścierański
senator Andrzej Wielowieyski
senator Edmund Wittbrodt
senator Tadeusz Wnuk
senator Zbigniew Zychowicz
senator Marian Żenkiewicz
senator Krystyna Doktorowicz

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Czy wszyscy państwo oddali głosy? Nie słyszę
zaprzeczenia, uznaję więc, że wszyscy.

Ogłaszam przerwę do godziny 11.45.
(Głos z sali: Do której?)

Do godziny 11.45, ponieważ nasi senatorowie
sekretarze mają wykształcenie humanistyczne
i w rachunkach niekoniecznie muszą być biegli.
Dziękuję.

(Przerwa w obradach od godziny 11 minut 16
do godziny 11 minut 54)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Wznawiam obrady.

**Powracamy do rozpatrzenia punktu czter-
dziestego siódmego** porządku obrad: sprawo-
zdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Se-
natorskich o wniosku oskarżyciela prywatnego
w sprawie wyrażenia przez Senat Rzeczypospoli-
tej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowie-
dzialności karnej senatora Józefa Sztorca.

Ogłaszam wyniki tajnego głosowania w spra-
wie wyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Pol-
skiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności
karnej senatora Józefa Sztorca.

Odczytam protokół tajnego głosowania w tej
sprawie.

Wyznaczeni przez marszałka Senatu do prze-
prowadzenia tajnego głosowania sekretarze Se-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

natu Krystyna Doktorowicz, Janusz Bargieł i Sławomir Izdebski stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca oddano 84 głosy i wszystkie były ważne. 15 senatorów głosowało za, 64 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu.

Przypominam, że bezwzględna większość ustawowej liczby senatorów wynosi 51.

To oznacza, że Senat podjął uchwałę w sprawie niewyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca.

(Senator Józef Sztorc: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, zanim powrócimy do punktu pierwszego porządku obrad, kilka informacji porządkowych, organizacyjnych, które mogą mieć znaczenie dla państwa w najbliższych tygodniach.

Otóż następne, osiemdziesiąte szóste posiedzenie Senatu jest planowane na dni 19, 20 i 21 lipca, z tym że musimy się liczyć z możliwością jego przedłużenia na 22 lipca, i to nie ze względu na tę datę, ale na bogactwo porządku obrad.

(Senator Janusz Lorenz: A kiedy będzie następne?)

Następne posiedzenie, czyli osiemdziesiąte siódme, odbędzie się najprawdopodobniej 28 lipca.

(Głos z sali: 28 lipca?)

Tak, 28 lipca. A definitywnie ostatnie posiedzenie Senatu odbędzie się najprawdopodobniej w okolicach 5 września. Chciałbym, żebyście państwo w swoich planach kampanijno-urlopowych zechcieli wziąć te daty pod uwagę.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały w tej sprawie wspólne sprawozdanie.

Zapraszam panią senator Ewę Serocką, żeby zechciała nas zapoznać z przebiegiem obrad.

Senator Ewa Serocka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W dniu 13 lipca 2005 r. odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Spraw Unii Europejskiej. Obie komisje poparły pięć poprawek zawartych w druku senackim nr 983Z.

Proszę państwa senatorów o ich pozytywne rozpatrzenie, czyli o przyjęcie tych poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Przypominam, że w toku debaty komisje przedstawiły wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Będziemy głosować kolejno nad tymi poprawkami.

Poprawka pierwsza określa termin, w jakim właściwe komisje powinny wyrazić swoje opinie w sprawach stanowisk rządu zawartych w informacjach o przebiegu procedur stanowienia prawa w Unii Europejskiej.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Jednogłośnie stanowisko na „tak”: 79 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 1)**

Poprawka druga skreśla wymóg składania pisemnych informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu aktu prawnego w Radzie Unii Europejskiej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

76 senatorów głosowało za, 4 – przeciw. **(Głosowanie nr 2)**

Poprawka trzecia ma na celu umożliwienie rozpatrywania informacji Rady Ministrów na wspólnym posiedzeniu komisji obu izb parlamentu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję bardzo.

79 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 3)**

Poprawki czwarta i piąta powodują, iż uprawnionym do reprezentowania rządu przed właściwymi komisjami nie musi już być wyłącznie członek Rady Ministrów, ale wskazany zgodnie z ustawą o Radzie Ministrów jej przedstawiciel.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

77 senatorów głosowało za, 3 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 4)**

Przystępujemy do głosowania nad całością ustawy, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

78 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 5**)

Oznacza to, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Blisko mównicy jest już pan senator Zbyszko Piwoński, sprawozdawca połączonych komisji.

Bardzo proszę.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Na wspólnym posiedzeniu obydwu połączonych komisji potwierdziliśmy poparcie dla wszystkich poprawek zgłoszonych zarówno przez jedną, jak i drugą komisję. Poprawki zgłoszone w czasie obrad Senatu, a mianowicie jedna ze zgłaszanych przeze mnie oraz druga, pana senatora Wielowieyskiego, nie uzyskały poparcia.

Panie Senatorze, żałuję, że pana nie było, bo sama idea wniosku była słuszna, należało jedynie poprawkę zmodyfikować, ale nie mogliśmy tego uczynić bez pańskiego udziału i dlatego nie została ona przyjęta.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Panie Senatorze, tu nie wyrażamy żalów, a jedynie sprawozdajemy.)

Poprawka szósta nie została przyjęta z tego tytułu, że – choć jest zgodna z dyrektywą unijną w tej sprawie – na razie nie została znowelizowana ustawa o zamówieniach publicznych. Ażeby nie doprowadzać do niezgodności ustaw, również ta poprawka nie mogła uzyskać poparcia.

Proszę panie i panów senatorów o poparcie wszystkich poprawek, z wyjątkiem szóstej i dwudziestej czwartej.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Piwoński może jeszcze zabrać głos jako wnioskodawca. Ale nie wyraża chęci.

Pan senator Andrzej Wielowieyski, proszę bardzo.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo, ja jednak proszę o przyjęcie tej mojej poprawki, która dotyczy stwierdzenia w ostatnim artykule, że rząd ma obowiązek co roku przedłożyć Sejmowi sprawozdanie z realizacji tejże ustawy.

Dwa zdania. Partnerstwo publiczno-privatne jest niezwykle istotnym instrumentem i instytucją rozwojową, przyjmowaną teraz w Europie jako swego rodzaju motyw wiodący. Równocześnie jednak towarzyszą temu oczywiste, bardzo duże niebezpieczeństwa – wiemy przecież, co może nam grozić na styku gospodarki prywatnej i publicznej. W związku z tym trzeba do tego podejść ze szczególną uwagą. Pan przewodniczący Piwoński zwrócił uwagę, że sprawa jest poważna i trzeba ją docenić. Myślę, że ten obowiązek nie jest zbyt uciążliwy, wątpię w to, żeby rząd rzeczywiście się temu istotnie sprzeciwiał. Parlament powinien systematycznie, co najmniej przez kilka pierwszych lat, otrzymywać takie sprawozdanie, nie o tym, jak funkcjonują ogólne wydatki, fundusze itd., ale o tym, jak funkcjonują te mechanizmy na styku dwóch sektorów, których współpraca jest tak ważna. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza modyfikuje przepis ogólny, dotyczący obowiązków partnera prywatnego, czyniąc go zgodnym z zasadami języka prawnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

80 senatorów jednogłośnie głosowało za. (**Głosowanie nr 6**)

Poprawka druga skreśla zbędne wyrazy z przepisu wskazującego, kiedy partnerstwo publiczno-privatne może stanowić sposób realizacji przedsięwzięcia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 82 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. (**Głosowanie nr 7**)

Poprawka trzecia doprecyzowuje przepis przewidujący możliwość wykonywania w ramach partnerstwa zadania publicznego wspólnego dla kilku podmiotów publicznych.

Kto jest za?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

78 senatorów poparło to, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawki czwarta i piąta zmierzają do tego, aby w przypadku gdy wynagrodzenie partnera prywatnego w całości stanowi zapłata sumy pieniężnej ze środków podmiotu publicznego, stosować przepis dotyczący obowiązku uwzględniania przesłanek właściwych dla umów, których przedmiotem są świadczenia okresowe lub ciągłe, oraz przepis przewidujący możliwość pokrycia przez podmiot publiczny wszystkim oferentom części kosztów przygotowania oferty w przypadku przedsięwzięć szczególnie skomplikowanych lub wymagających zastosowania innowacyjnych rozwiązań.

Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

80 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 9)**

Poprawka szоста. W myśl tej poprawki podmiot publiczny, podejmując decyzję o zawarciu umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, obejmującej świadczenia okresowe lub ciągłe, na okres dłuższy niż cztery lata – a nie trzy lata, jak uchwalił Sejm – bierze pod uwagę przesłanki wynikające z przepisu prawa zamówień publicznych.

Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

22 senatorów głosowało za, 57 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 10)**

Poprawki siódma, czternasta, szesnasta i osiemnasta przewidują możliwość postanowienia w umowie o partnerstwie publiczno-prywatnym, że przekazanie składnika majątkowego po zakończeniu wykonywania umowy nastąpi na rzecz państwowej lub samorządowej osoby prawnej utworzonej na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych lub spółki handlowej z większościovym udziałem jednostki samorządu terytorialnego albo Skarbu Państwa.

Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

84 senatorów poparło poprawki, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka ósma uściśla przesłankę, jaką ma zastosować podmiot publiczny, zlecając tymczasowe wykonywanie obowiązków partnera prywatnego.

Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

85 senatorów jednogłośnie wyraziło poparcie. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka dziewiąta zwalnia z obowiązku uzyskiwania zgody prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w przypadku zlecenia przez podmiot publiczny wykonywania obowiązków partnera prywatnego z wolnej ręki.

Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

79 senatorów poparło, 3 było przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka dziesiąta zastępuje błędny przepis, zakładający jako zasadę możliwość przenoszenia praw i obowiązków wynikających z zezwolenia lub koncesji, przepisem, zgodnie z którym, jeżeli realizowane przez dotychczasowego partnera prywatnego przedsięwzięcie wiąże się z prowadzeniem działalności gospodarczej, dla wykonywania której wymagane jest uzyskanie zezwolenia lub koncesji, wstąpienie w prawa dotychczasowego partnera prywatnego staje się skuteczne z dniem uzyskania przez podmiot wstępujący wymaganego zezwolenia lub koncesji.

Niezwykle skomplikowane jest to tłumaczenie.
Kto jest za?
Mimo wszystko za...
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję bardzo.

79 senatorów głosowało za, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 14)**

Poprawka jedenasta uściśla przepis dotyczący zadań ministra gospodarki w zakresie wzorów umów o partnerstwie publiczno-prywatnym.

Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 86 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawki dwunasta i piętnasta usuwają zmiany ustaw podatkowych zmierzające do niezaliczania do przychodów świadczeń związanych z przekazaniem przez podmiot publiczny partnerowi prywatnemu wkładu własnego.

Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

82 senatorów głosowało za, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawki trzynasta, dziewiętnasta i dwudziesta uściślają zmiany ustaw podatkowych zwalniające od podatku wkład własny podmiotu pub-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

licznego otrzymywany przez partnera prywatnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 86 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawka siedemnasta uściśla zmianę ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dotyczącą nieuznawania za przychód udostępnienia przez podmiot publiczny partnerowi prywatnemu nieruchomości.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

81 głosów za, 5 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawki dwudziesta pierwsza, dwudziesta trzecia i dwudziesta piąta zastępują nowelizację obowiązującej ustawy o finansach publicznych, wprowadzającą obowiązek ujmowania w ustawie budżetowej i uchwałach budżetowych jednostek samorządu terytorialnego informacji dotyczących umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, nowelizacją ustawy o finansach publicznych, która wejdzie w życie 1 stycznia 2006 r., zmierzającą do tego samego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

84 głosy za, 2 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka dwudziesta druga uściśla nowelizację ustawy o działalności pożytku publicznego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Jednogłośnie poparcie: 86 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka dwudziesta czwarta zobowiązuje rząd do przedkładania Sejmowi rocznych sprawozdań z wykonania ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

45 głosów za, 32 – przeciw, 9 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 21)**

(Oklaski)

Przystępujemy do głosowania nad całością ustawy, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 głosów za, 4 – przeciw, 3 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Wynik ten upoważnia mnie do stwierdzenia, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych zebrały się i przeanalizowały poprawki zgłoszone w debacie.

Teraz pani senator Krystyna Sienkiewicz przedstawi nam plon pracy komisji.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Oprócz wcześniejszych trzynastu jednakowo brzmiących poprawek dwóch wspomnianych już przez pana marszałka komisji w trakcie debaty zgłoszono dodatkowe poprawki. Po dyskusji i głosowaniach uzyskały one zdecydowane poparcie albo wszystkich obecnych – tak było z większością poprawek – albo większości przy jednym głosie przeciw. Mają one oczywiście różny ciężar gatunkowy, bo są to poprawki od doprecyzowujących przepisy po wprowadzające inne rozwiązania. Są to także poprawki wspierane przez rząd.

Komisje przychyliły się do ich przyjęcia i o to samo bardzo proszę Wysoką Izbę. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy pani senator Krystyna Sienkiewicz jako wnioskodawca chciałaby jeszcze zabrać głos?

(Senator Krystyna Sienkiewicz: Dziękuję, nie.)

Pani senator Elżbieta Streker-Dembińska?

(Senator Elżbieta Streker-Dembińska: Dziękuję.)

Pan senator Zbigniew Gołąbek?

(Głos z sali: Nieobecny.)

Pan senator Mirosław Lubiński?

(Senator Mirosław Lubiński: Nie, dziękuję.)

Pani senator Krystyna Sienkiewicz wycofała swoje poprawki: szesnastą, dwudziestą szóstą i dwudziestą siódmą.

Czy ktoś z państwa chciałby je podtrzymać? Nie.

No to przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza wykreśla ze słowniczka definicję nieużywaną w dalszym tekście ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

80 głosów, wszystkie za. (**Głosowanie nr 23**)

Poprawka druga zmienia definicję wykonywania przez cudzoziemca pracy polegającej na pełnieniu funkcji w zarządach...

Przepraszam bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje marszałek Longin Pastusiak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Poprawka druga zmienia definicję wykonywania przez cudzoziemca pracy polegającej na pełnieniu funkcji w zarządach osób prawnych – decydujące będzie nie, jak dotychczas, prowadzenie działalności gospodarczej przez te osoby prawne, ale ich wpis do rejestru przedsiębiorców lub status spółki w organizacji.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 85 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. (**Głosowanie nr 24**)

Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

Poprawka trzecia polega na skreśleniu zmiany, której treść zawarta została w przepisie podanym we wcześniejszej nowelizacji. Poprawka ta została poparta przez komisję.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie odpowiedniego guzika.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 85 obecnych senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem poprawki. (**Głosowanie nr 25**)

Stwierdzam, że Wysoka Izba jednogłośnie przyjęła tę poprawkę.

Uwaga, nad poprawkami czwartą i dwunastą należy głosować łącznie.

Dobrze, w art. 1 w pktcie 6 w tiret itd., wyrazy „z tytułu” zastępuje się wyrazami „należności z tytułu zwrotu”.

Proszę...

(Głos z sali: Pan marszałek głosował za marszałka Jarzembowskiego.)

A właśnie, przepraszam.

(Rozmowy na sali)

Czy ktoś z państwa wnosi w związku z tym o reasumpcję głosowania?

(Głosy z sali: Nie, nie.)

Przypuszczam, że głosowałem tak, jak głoso-
wałby senator Jarzembowski.

(Głos z sali: Może pan marszałek Kutz popro-
wadzi.) (Wesołość na sali)

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Oświadczenie do protokołu.)

Dobrze. Możemy wrócić i po prostu ponownie głosować nad poprawką drugą.

(Głosy z sali: Nie, nie, dalej.)

(Głos z sali: Panie Marszałku, to będzie w stenogramie.)

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Wystarczy oświadczenie pana marszałka do protokołu.)

Dobrze, wobec tego ta uwaga będzie odnotowana w protokole. Dziękuję bardzo.

Poprawki czwarta i dwunasta mają na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących zwrotu refundacji.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 84 obecnych senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem tych poprawek. (**Głosowanie nr 26**)

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte.

Nad poprawkami piątą i piętnastą też będziemy głosować łącznie. Poprawki te zmierzają do wyszczególnienia, iż 7% kwoty środków Funduszu Pracy przekazanych przez ministra pracy samorządom powiatowym ma być przeznaczona na finansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy, a nie wszystkich kosztów zatrudnienia tych pracowników.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 85 obecnych senatorów 79 głosowało za przyjęciem poprawki, nikt nie głosował przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 27**)

Stwierdzam, że poprawki piąta i piętnasta zostały przyjęte.

Poprawka szósta polega na zniesieniu zbędnego rozdzielenia informacji dostarczanych marszałkowi województwa przez przedsiębiorcę zagranicznego na dwa oświadczenia, z których jedno zawierałoby wyłącznie oznaczenie tego przedsiębiorcy, datę i miejsce złożenia oświadczenia oraz podpis.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 84 obecnych na sali senatorów 83 głosowało za przyjęciem poprawki, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 28**)

(marszałek L. Pastusiak)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma ma na celu zastosowanie prawidłowej terminologii w odniesieniu do rejestru instytucji szkoleniowych.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 84 obecnych senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem tej poprawki. **(Głosowanie nr 29)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła tę poprawkę.

Poprawka ósma skreśla odesłania, które stały się nieaktualne w związku z rezygnacją z limitowania stanowisk pracy, na które ma być dokonywana refundacja, w zależności od liczby pracowników.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 85 obecnych senatorów 83 głosowało za przyjęciem poprawki, 2 wstrzymało się od głosu.

(Głosowanie nr 30)

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę ósmą.

Poprawka dziewiąta skreśla upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego niezbędne elementy umowy aktywizacyjnej, ponieważ elementy te określiła ustawa.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 83 obecnych senatorów wszyscy poparli tę poprawkę. **(Głosowanie nr 31)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dziewiątą.

Poprawka dziesiąta wprowadza niezbędną konsekwencję jednej ze zmian dokonanych nowelizacją.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 85 obecnych senatorów 84 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 32)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dziesiątą.

Poprawka jedenasta znosi sztywny termin do dziesiątego dnia miesiąca na składanie przez bezrobotnego oświadczenia o przychodach bezrobotnych z prawem do zasiłku.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 85 obecnych senatorów 79 głosowało za przyjęciem poprawki, 6 wstrzymało się od głosu.

(Głosowanie nr 33)

Stwierdzam, że Wysoka Izba zaaprobowwała poprawkę jedenastą.

Nad poprawką dwunastą głosowaliśmy już łącznie z poprawką czwartą.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzynastą, która skreśla niewłaściwe odesłanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 83 obecnych na sali senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem poprawki trzynastej.

(Głosowanie nr 34)

Poprawka czternasta wprowadza niezbędną konsekwencję jednej ze zmian dokonanych nowelizacją.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 84 obecnych senatorów wszyscy poparli przyjęcie poprawki czternastej. **(Głosowanie nr 35)**

Poprawka czternasta wprowadza niezbędną konsekwencję jednej ze zmian...

(Głosy z sali: Nad czternastą już głosowaliśmy.)

Słucham?

(Głos z sali: Nad czternastą głosowaliśmy, teraz siedemnasta.)

Aha, to głosujemy...

(Rozmowy na sali)

Przepraszam, nad poprawką piętnastą rzeczywiście głosowaliśmy łącznie z poprawką piątą.

Teraz przystępujemy do głosowania nad poprawką siedemnastą. Poprawka siedemnasta ma na celu ujednoczenie terminologii ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 81 obecnych na sali senatorów wszyscy poparli poprawkę siedemnastą. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka osiemnasta ma na celu umożliwienie przeprowadzenia kontroli wstępnej we wszy-

(marszałek L. Pastusiak)

stkich podmiotach podlegających kontroli wojewody, a nie tylko u pracodawców.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na obecnych 84 senatorów 77 głosowało za przyjęciem poprawki, 6 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 37)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę osiemnastą.

Poprawka dziewiętnasta koryguje błędne odeślanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 84 obecnych senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem poprawki dziewiętnastej. **(Głosowanie nr 38)**

Poprawka dwudziesta ma na celu przyznanie prawa ubiegania się o zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne na zasadach obowiązujących w 2001 r. osobom, którym w wyniku zmiany przepisów nie został zaliczony do okresu uprawniającego do takiego zasiłku lub świadczenia okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 84 obecnych senatorów 81 głosowało za przyjęciem poprawki, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 39)**

Stwierdzam, że Senat przyjął poprawkę dwudziestą.

Poprawka dwudziesta pierwsza koryguje niewłaściwie określony termin na składanie wniosków o przyznanie prawa do zasiłku albo świadczenia przedemerytalnego.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 82 obecnych senatorów 81 głosowało za przyjęciem poprawki, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 40)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dwudziestą pierwszą.

Poprawka dwudziesta druga doprecyzowuje sposób uwzględniania jednorazowego dochodu

przy obliczaniu dochodu uprawniającego do świadczeń z pomocy społecznej.

Poprawka ta, podkreślam, wykracza poza materię ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 83 obecnych senatorów 69 głosowało za przyjęciem poprawki, 4 – przeciw, 10 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 41)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dwudziestą drugą.

Poprawka dwudziesta trzecia znosi obligatoryjność przeprowadzania okresowych i końcowych kontroli realizacji programów finansowanych przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego oraz rozszerza zakres spraw przeznaczonych do uregulowania w rozporządzeniu o sposób funkcjonowania jednostek organizacyjnych pomocy społecznej świadczących usługi.

Również ta poprawka wykracza poza materię ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 83 obecnych senatorów 65 głosowało za przyjęciem tej poprawki, 4 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 42)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dwudziestą trzecią.

Poprawka dwudziesta czwarta eliminuje możliwość jednoczesnego pobierania zasiłku stałego oraz świadczenia pielęgnacyjnego lub dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka.

Również ta poprawka wykracza poza materię ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 82 obecnych senatorów 63 głosowało za przyjęciem poprawki, 7 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 43)**

Stwierdzam, że Senat przyjął poprawkę dwudziestą czwartą.

Poprawka dwudziesta piąta zmierza do tego, aby uprawnienie do zawierania kontraktu socjalnego posiadał pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej, a nie tylko jego kierownik.

Również ta poprawka wykracza poza materię ustawy.

(marszałek L. Pastusiak)

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 82 obecnych senatorów 60 głosowało za przyjęciem poprawki, 9 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 44)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dwudziestą piątą.

Poprawka dwudziesta szósta została wycofana. Głosowanie nad tą poprawką byłoby przeprowadzone tylko w wypadku podtrzymania jej przez innego senatora. Jednak, jak rozumiem, nie została ona podtrzymana, tak że nie będziemy głosować nad poprawką dwudziestą szóstą.

Teraz poprawka dwudziesta ósma, przy czym nad poprawką dwudziestą ósmą i poprawką trzydziestą będziemy głosować łącznie. Poprawki dwudziesta ósma i trzydziesta dokonują zmian w ustawie o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej, zmierzających do: poszerzenia kręgu osób uprawnionych do otrzymania zaliczki alimentacyjnej, zmiany sposobu obliczania kwoty tej zaliczki, określenia postępowania wierzyciela w sytuacji, gdy dłużnik alimentacyjny przebywa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, oraz doprecyzowania rozwiązań zawartych w nowelizacji ustawy o świadczeniach rodzinnych, która ma wejść w życie z dniem 1 września 2005 r.

Również te dwie poprawki, dwudziesta ósma i trzydziesta, wykraczają poza materię ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Na 83 obecnych senatorów 71 głosowało za przyjęciem poprawki, 5 głosowało przeciw, wstrzymało się 7. **(Głosowanie nr 45)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dwudziestą ósmą i poprawkę trzydziestą.

Poprawka dwudziesta dziewiąta ma na celu zaliczenie do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych okres zatrudnienia u rolnika w czasie pomiędzy wejściem w życie nowelizowanej ustawy i dniem wejścia w życie nowelizacji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Na 83 obecnych na sali senatorów 79 głosowało za przyjęciem poprawki, nikt nie głosował przeciw, wstrzymało się 2 senatorów, również 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 46)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dwudziestą dziewiątą.

Przypominam, że nad poprawką trzydziestą już głosowaliśmy, łącznie z poprawką dwudziestą dziewiątą.

(Głos z sali: Ósmą.)

Przepraszam, pomyliłem się o jeden numer. Nad poprawką trzydziestą głosowaliśmy łącznie oczywiście z poprawką dwudziestą ósmą.

Proszę państwa, przystępujemy zatem do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych już przez państwa senatorów poprawek.

Proszę o naciśnięcie guzika obecności.

Kto z pań i panów senatorów jest za podjęciem uchwały, proszę o naciśnięcie guzika „za”.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 78 głosowało za podjęciem uchwały, 1 głosował przeciw, a 3 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 47)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Proszę pana marszałka Jarzembowskiego o poprowadzenie dalszej części obrad.

(Głos z sali: Karty...)

(Senator Edmund Wittbrodt: Karty trzeba zamienić.)

(Głos z sali: Dobrze, dobrze, spokojnie.)

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Przepraszam państwa za moją chwilową niedyspozycję głosową.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Procedowanie zostało zakończone i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Przypominam, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek.

Poprawka pierwsza ma charakter uściślający.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

80 głosów, czyli komplet, za. (**Głosowanie nr 48**)

Poprawka druga usuwa błąd logiczny zawarty w przepisie definiującym określenie „wartość odżywcza”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

81 głosów, wszystkie za. (**Głosowanie nr 49**)

Poprawka trzecia ma zapewnić zgodność przepisu z prawem wspólnotowym oraz usunąć wątpliwości interpretacyjne wynikające z jego treści.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

79 senatorów poparło tę poprawkę, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 50**)

Poprawka czwarta ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

79 głosów, a więc komplet, za. (**Głosowanie nr 51**)

Poprawka piąta polega na dodaniu do ustawy przepisu przejściowego, na podstawie którego środki spożywcze w opakowaniach niespełniających wymagań, o których mowa w ustawie, będą mogły pozostać w obrocie do czasu wyczerpania ich zapasów.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję bardzo.

77 senatorów za, 4 wstrzymało się od głosu.

(**Głosowanie nr 52**)

Głosujemy nad całością wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za, a 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 53**)

Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piętego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych.

Przypominam, że w przerwie Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia odniosła się do zgłoszonych w toku debaty wniosków.

Zapraszam panią senator Krystynę Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia rekomenduje przyjęcie wszystkich czterdziestu trzech poprawek. Poprawki mają różny ciężar gatunkowy. Są wśród nich takie, które tylko korygują niewłaściwie użyty przypadek bądź doprecyzowują treść, chciałabym więc zaproponować Wysokiej Izbie łączne głosowanie nad trzydziestoma spośród tych poprawek. I teraz bardzo wolno wymienię ich numery: poprawka pierwsza, trzecia, czwarta, szósta, ósma, dziewiąta, dziesiąta, trzynasta, czternasta, siedemnasta, dwudziesta pierwsza, dwudziesta druga, dwudziesta trzecia, dwudziesta piąta, dwudziesta szósta, dwudziesta siódma, dwudziesta ósma, dwudziesta dziewiąta, trzydziesta, trzydziesta pierwsza, trzydziesta druga, trzydziesta trzecia, następnie od trzydziestej szóstej do czterdziestej drugiej. Nad tymi poprawkami możemy głosować łącznie bez szkody dla jakości tej ustawy. Dziękuję.

(Głos z sali: Brawo.)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy jest głos sprzeciwu wobec wniosku o łączne głosowanie?

(Głos z sali: Nie ma.)

Senator Rzemyskowski nie...? Nie, dobrze.

W takim razie możemy przystąpić do głosowania łącznego nad poprawkami, których numery wymieniła pani senator sprawozdawca Krystyna Sienkiewicz.

Przystępujemy zatem do łącznego głosowania nad tymi poprawkami.

Kto z państwa jest za ich przyjęciem?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Podczas łącznego głosowania uzyskaliśmy jednogłośność: 83 głosy za. (**Głosowanie nr 54**)

No a teraz detalicznie.

Poprawka druga zmierza do takiej modyfikacji definicji pojęcia „substancja bazowa”, aby była ona zgodna z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za, 3 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 55**)

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Poprawka piąta zmierza do tego, aby materia, o której mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o produktach biobójczych, była regulowana w drodze rozporządzenia, nie zaś ogłaszana w drodze obwieszczenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

86 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 56)**

Poprawka siódma zmierza do tego, aby ustawa o produktach biobójczych uwzględniała sytuację, w której brak będzie podstaw do zmiany danych stanowiących podstawę wydania pozwolenia, pozwolenia tymczasowego albo wpisu do rejestru i zajdzie konieczność wydania decyzji administracyjnej w sprawie odmowy zmiany tych danych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

84 głosy za, 2 – przeciw. **(Głosowanie nr 57)**

Poprawka jedenasta zmierza do prawidłowego sformułowania wytycznych dotyczących treści rozporządzenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

85 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 58)**

Poprawka dwunasta zmierza do skreślenia przepisu przewidującego możliwość składania określonych danych i dokumentów w języku angielskim w postępowaniu administracyjnym dotyczącym wydania wpisu do rejestru, pozwolenia i pozwolenia tymczasowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

84 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 59)**

Poprawka piętnasta zmierza do zapewnienia spójności ustawy o produktach biobójczych z obowiązującym systemem prawa, w którym występuje instytucja cofnięcia pozwolenia, nie zaś uchylenia pozwolenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

85 głosów poparcia, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 60)**

Poprawka szesnasta zmierza do rezygnacji z unormowania, które przewiduje uchYLENIE pozwolenia albo wpisu do rejestru w przypadku stwierdzenia, że we wniosku o wydanie pozwole-

nia albo we wniosku o wpis do rejestru lub dokumentacji załączonej do wniosku podano dane niejednoznaczne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Oddano 84 głosy popierające, a 1 senator, niestety, nie głosował. **(Głosowanie nr 61)**

Poprawka osiemnasta zmierza do tego, aby z uwagi na reglamentacyjny charakter pozwolenia, pozwolenia tymczasowego oraz wpisu do rejestru elementy tych decyzji były określone w sposób taksatywny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

86 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 62)**

Poprawka dwudziesta zmierza do tego, aby wytyczne dotyczące treści rozporządzenia były sformułowane w sposób wyczerpujący w stosunku do zakresu spraw przekazanych do uregulowania w tym rozporządzeniu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

84 głosy za. **(Głosowanie nr 63)**

Dwudziesta czwarta poprawka zmierza do modyfikacji i uzupełnienia wytycznych dotyczących treści rozporządzenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Oddano 86 głosów, wszystkie popierające. **(Głosowanie nr 64)**

Poprawka trzydziesta czwarta zmierza do modyfikacji przepisu, mając na uwadze, że nie może on nakładać na organy państw obcych jakichkolwiek obowiązków w zakresie materii, którą reguluje.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

85 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 65)**

Poprawka trzydziesta piąta zmierza do ustanowienia zasady, zgodnie z którą składany do prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych wniosek o wydanie pozwolenia na obrót produktem biobójczym, w okresie przejściowym do dnia 14 maja 2010 r., ma zawierać sprawozdanie z badań potwierdzających skuteczność produktu biobójczego, jednakże bez konieczności wykonania ich metodami uznanymi międzynarodowo lub opisanymi w Polskich Normach lub

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

innymi metodami zaakceptowanymi przez prezesa urzędu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

82 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 66)**

Poprawka czterdziesta trzecia zmierza do dodania do ustawy przepisu przejściowego regulującego sposób zakończenia postępowań w sprawach objętych przepisami ustawy, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

85 głosów, wszystkie popierające. **(Głosowanie nr 67)**

Głosujemy nad całością ustawy, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

84 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 68)**

Oznacza to, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przypominam, że w przerwie w obradach zebrała się Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia i przeanalizowała wnioski zgłoszone w toku debaty.

Zapraszam pana senatora Franciszka Bobrowskiego, żeby zechciał nas zapoznać z przebiegiem obrad.

Se nator Franciszek Bobrowski:

Panie Marszałku, w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia rekomenduję przyjęcie wszystkich sześciu poprawek. Uzyskały one podczas posiedzenia komisji zdecydowane poparcie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy pani senator Krystyna Sienkiewicz chce zabrać głos?

(Senator Krystyna Sienkiewicz: Dziękuję, nie.)

A pan senator Jerzy Markowski?

(Senator Jerzy Markowski: Proszę o poparcie i dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawki pierwsza, druga, trzecia, czwarta i szоста zmierzają do zachowania obecnego stanu prawnego w zakresie możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę przez niektóre kategorie ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948 r., a przed 1 stycznia 1969 r.; termin ten upływa z dniem 31 grudnia 2006 r. Ze względu na brak przyjętych systemowych uregulowań prawnych dotyczących wcześniejszego przechodzenia na emeryturę oraz nieuchwalenie tak zwanych emerytur pomostowych poprawka przedłuża dotychczasowy stan prawny jeszcze o dwa lata.

Poprawki przekraczają materię ustawy przyjętą przez Sejm.

Kto mimo to jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 69)**

Poprawka piąta zmierza do zapewnienia wykonalności uregulowań dotyczących wskaźnika waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych przyjętych w ustawie, ponieważ nie jest możliwe, aby negocjacje w komisji trójstronnej, prowadzone w ostatnim kwartale danego roku, uwzględniały wskaźniki, które będą znane dopiero w styczniu roku następnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

82 senatorów głosowało za, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 70)**

I głosujemy nad całością, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

77 głosów za, 3 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 71)**

Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006.

Przypominam, że procedury zostały wyczerpane i możemy przystąpić do głosowania nad wnioskiem Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto z państwa popiera tę propozycję?

Kto jest jej przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 głosy za, 4 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 72)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006.

Powracamy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przeanalizowały wnioski zgłoszone przez senatorów w toku debaty.

Zapraszam panią senator Aleksandrę Koszadę.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Połączone komisje, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia, rozpatrzyły wnioski zgłoszone 13 lipca 2005 r. podczas debaty nad ustawą o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

Połączone komisje rekomendują Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy bez poprawek, zgodnie z wnioskiem oznaczonym rzymską jedynką w druku nr 988Z. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy pan senator Krzysztof Jurgiel chce zabrać głos?

(Senator Krzysztof Jurgiel: Dziękuję.)

A pan senator Janusz Bielawski?

(Senator Janusz Bielawski: Dziękuję.)

Też nie wyraża na to ochoty.

Przystępujemy więc do głosowania.

W pierwszej kolejności głosujemy nad wnioskiem Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, popartym przez komisje, o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

80 senatorów głosowało za, 4 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 73)**

Oznacza to, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

Przypominam, że w czasie przerwy Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury odniosła się do poprawek, do wniosków zgłoszonych w toku debaty.

Bardzo proszę pana senatora Józefa Sztorca, żeby zechciał nam przedstawić informację o tym posiedzeniu.

Senator Józef Sztorc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury na swym posiedzeniu w dniu 14 lipca rozpatrzyła wnioski zgłoszone do zmiany ustawy – Prawo lotnicze i rekomenduje Wysokiemu Senatowi przyjęcie poprawek: pierwszej, drugiej, trzeciej, czwartej, piątej, szóstej, siódmej, ósmej, dziewiątej, dziesiątej, jedenastej, dwunastej, trzynastej, czternastej i piętnastej. Dziękuję.

(Głosy z sali: Łącznie.)

(Senator Krystyna Bochenek: Jaki to druk?)

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze Sprawozdawco.

Czy pan senator wnioskodawca Jerzy Suchański chce zabrać głos? No, tego się nie dowiemy ze względu na nieobecność pana senatora.

Zatem przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza ma na celu wyraźne określenie zasad powoływania i odwoływania członków Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 74)**

Poprawka druga ma charakter porządkowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Jednogłośnie poparcie 83 senatorów, z tym że 1 senator nie zdążył zagłosować. (**Głosowanie nr 75**)

Poprawka trzecia powoduje, że kosztami korekcyjnymi obciążeni będą jedynie przewoźnicy koncesjonowani w Polsce i tylko ci, którzy intensywnie korzystają z danego portu lotniczego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 senatorów głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 76**)

Czwarta poprawka ma charakter porządkowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

85 głosów za. (**Głosowanie nr 77**)

Piąta poprawka ma na celu zastosowanie terminologii stosowanej w prawie pracy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 senatorów głosowało za, 1 nie głosował*.

(**Głosowanie nr 78**)

Szosta ma charakter porządkowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 głosy – wszystkie za. (**Głosowanie nr 79**)

Siódma również ma charakter porządkowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 głosy za, 1 – przeciw, a 1 senator nie zdążył zagłosować. (**Głosowanie nr 80**)

Ósma również ma charakter porządkowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

85 głosów – wszystkie za. (**Głosowanie nr 81**)

Poprawki dziewiąta i piętnasta powodują, że procedurę konkursową w przypadku, gdy dwóch lub więcej przewoźników występuje o upoważnienie lub wyznaczenie do wykonywania przewozów na tej samej trasie, przeprowadza się z uwzględnieniem praw dotychczasowych przewoźników na danej trasie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 82**)

Poprawka dziesiąta ogranicza, zgodnie z rozporządzeniem Unii Europejskiej w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia, obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wyłącznie do przewoźników i użytkowników statków powietrznych. Poprawka określa także minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w przypadku niehandlowej eksploatacji statków powietrznych oraz nakłada obowiązek ubezpieczenia się przez obsługę naziemną oraz zarządzających lotniskami bez określenia kwot ubezpieczeniowych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

81 senatorów głosowało za, 5 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 83**)

Poprawka jedenasta uściśla przepis umożliwiający prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego czasowe wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za koordynację lub organizację rozkładu lotów.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 senatorów głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 84**)

Poprawka dwunasta powoduje, iż kosztami koordynacji przewoźnicy będą obciążeni dopiero od momentu powołania koordynatora. Do tego czasu przewoźnicy muszą te opłaty jedynie naliczać.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

78 senatorów głosowało za, 8 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 85**)

Poprawka trzynasta ma na celu zastosowanie prawidłowej, zgodnej z konstytucją techniki legislacyjnej umożliwiającej nowelizację utrzymanych w mocy aktów wykonawczych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 głosy – wszystkie za. (**Głosowanie nr 86**)

Poprawka czternasta ma charakter porządkowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 głosy – wszystkie za. (**Głosowanie nr 87**)

Głosujemy nad całością ustawy, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

* Wicemarszałek przeczytał omyłkowo: 81 głosów – wszystkie za.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 senatorów poparło ustawę, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 88**)

Wobec wyników głosowania, stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziesiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury rozpoznała wnioski zgłoszone w toku debaty.

Zapraszam panią senator Zofię Skrzypek-Mrowiec, żeby zechciała nas o tym posiedzeniu poinformować.

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo!

Chciałabym powiedzieć, że komisja obradowała w dniu 14 lipca. Zgłoszone zostały dwadzieścia dwie poprawki. Komisja poparła poprawki: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, szóstą, siódmą, ósmą, dziesiątą, trzynastą, czternastą, piętnastą, szesnastą i dwudziestą drugą. Większość pozostałych poprawek, niepopartych przez komisję, wykraczała poza materię ustawy. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Włodzimierz Łęcki?

(Senator Włodzimierz Łęcki: Dziękuję.)

Pani senator Skrzypek-Mrowiec?

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: Dziękuję.)

Pan senator Suchański?

(Senator Jerzy Suchański: Dziękuję.)

Pani senator Koszada?

(Senator Aleksandra Koszada: Dziękuję.)

Pan senator Bargieł?

(Senator Janusz Bargieł: Dziękuję, Pani Marszałek.)

Pan senator Lipowski?

(Senator Grzegorz Lipowski: Dziękuję.)

Pan senator Szydłowski?

(Senator Krzysztof Szydłowski: Dziękuję.)

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza rozszerza definicję budowli o elektrownie wiatrowe.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 78 głosowało za, 1 senator nie głosował. (**Głosowanie nr 89**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma charakter doprecyzowujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 78 głosowało za. (**Głosowanie nr 90**)

Poprawka przyjęta.

Poprawki: trzecia, czwarta, szósta i siódma zmierzają do usunięcia błędu zawartego w ustawie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

80 obecnych senatorów jednogłośnie głosowało za. (**Głosowanie nr 91**)

Poprawki przyjęte.

Poprawka piąta ma na celu...

(Głos z sali: Ósma.)

Oj, przepraszam bardzo. Poprawka ósma ma charakter doprecyzowujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 92**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta ma charakter redakcyjny.

Poprawka ta wykracza poza zakres ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

(wicemarszałek J. Danielak)

Na 76 obecnych senatorów 21 głosowało za, 43 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 93**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka dziesiąta zmierza do tego, aby pozwolenia na budowę nie wymagała budowa wolnostojąca parterowych budynków gospodarczych, wiat i altan oraz przydomowych oranżerii czy ogrodów zimowych o powierzchni zabudowy do 25 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 94**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzynasta ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 95**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czternasta ma charakter doprecyzowujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 76 głosowało za, 3 – przeciw. (**Głosowanie nr 96**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piętnasta zmierza do tego, aby pozwolenia na budowę wymagało instalowanie i remont urządzeń reklamowych usytuowanych na obiektach wpisanych do rejestru zabytków w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

80 obecnych senatorów jednogłośnie głosowało za. (**Głosowanie nr 97**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka szesnasta ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za, 2 – przeciw. (**Głosowanie nr 98**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemnasta ma charakter doprecyzowujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 51 głosowało za, 24 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. (**Głosowanie nr 99**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka osiemnasta...

(Głosy z sali: Uzyskała, uzyskała!)

Przepraszam bardzo. Poprawka uzyskała akceptację Izby.

Jak to dobrze, że państwo senatorowie są tacy czujni i nie dają się zmylić. Bardzo się cieszę.

Poprawka osiemnasta dodaje do ustawy przepis nowelizujący art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane w ten sposób, aby organ przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę sprawdzał zgodność projektu budowlanego z wymaganiami dostępności dla niepełnosprawnych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 36 głosowało za, 38 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 100**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dziewiętnasta zmierza do pozostawienia art. 71 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane w dotychczasowym brzmieniu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 19 głosowało za, 48 – przeciw, 15 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 101**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dwudziesta polega na dodaniu do ustawy przepisu nowelizującego art. 71a ust. 3 ustawy – Prawo budowlane w ten sposób, aby stawka opłaty podlegająca dziesięciokrotnemu podwyższeniu była przyjmowana dla sposobu użytkowania obiektu lub jego części przed wprowadzeniem zmiany.

Poprawka wykracza poza zakres ustawy.

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 12 głosowało za, 64 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 102**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dwudziesta pierwsza dodaje do ustawy przepis nowelizujący delegację do wydania rozporządzenia, zawartą w art. 88a ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo budowlane.

Poprawka wykracza poza zakres ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 8 głosowało za, 61 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 103**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dwudziesta druga uzupełnia katalog czasowo utrzymywanych w mocy aktów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 104**)

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

84 obecnych senatorów jednogłośnie głosowało za. (**Głosowanie nr 105**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Skarbu Państwa

i Infrastruktury, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Kazimierza Drożdża, i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Drożdż:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury na posiedzeniu w dniu 14 lipca bieżącego roku, po rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych w toku debaty w dniu 13 lipca 2005 r. nad ustawą o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”, postanowiła rekomendować Wysokiemu Senatowi przyjęcie poprawek drugiej, czwartej, szóstej i siódmej. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Kazimierz Drożdż?

(Senator Kazimierz Drożdż: Dziękuję.)

Pan senator Janusz Lorenz?

Senator Janusz Lorenz:

Proszę o poparcie moich wniosków.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury wносиła o przyjęcie ustawy bez poprawek, a senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami według kolejności przepisów ustawy.

(wicemarszałek J. Danielak)

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 26 głosowało za, 50 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 106)**

Wniosek nie uzyskał akceptacji Izby.

Wobec odrzucenia wniosku o przyjęcie ustawy bez poprawek, przechodzimy do głosowania nad przedstawionymi przez senatorów wnioskodawców poprawkami.

Nad poprawkami pierwszą, trzecią i piątą będziemy głosować łącznie. Poprawka pierwsza, zmieniająca spójnik logicznej koniunkcji na spójnik alternatywy łącznej, ma na celu objęcie zakresem przedmiotowym nowelizacji nie tylko nieruchomości pozostające w zarządzie Poczty Polskiej, ale również nieruchomości pozostające w jej posiadaniu na podstawie innych tytułów. Poprawka trzecia jest konsekwencją poprawki pierwszej, jednocześnie modyfikuje ona przepis w taki sposób, aby wynikało z niego jednoznacznie, że dotyczy on postępowania dowodowego przed podjęciem decyzji przez wojewodę w sprawie potwierdzenia nabycia prawa użytkowania wieczystego przez Poczta Polską. Poprawka piąta, o charakterze redakcyjnym, jest konsekwencją poprawki trzeciej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 44 głosowało za, 29 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 107)**

Poprawki uzyskały akceptację Izby.

Poprawka druga ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 80 obecnych senatorów 79 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 108)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta zmienia redakcję przepisu, by uzyskać poprawność terminologiczną.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 109)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta wykracza poza materię nowelizacji. Dodaje ona przepisy wprowadzające obowiązek uzgadniania z właściwymi miejscowo przedstawicielami administracji rządowej i samorządowej oraz z przedstawicielami związków zawodowych zmian w statucie Poczty Polskiej, a w odniesieniu do zmian związanych z redukcją zatrudnienia wprowadza obowiązek uczestniczenia związków zawodowych w procesie uzgadniania pakietu socjalnego zabezpieczającego interesy pracowników.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 35 głosowało za, 34 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 110)** (Oklaski)

Poprawka uzyskała akceptację Izby.

Poprawka siódma przesuwa termin wejścia ustawy w życie na dzień 1 stycznia 2006 r. w związku z koniecznością dokonania oceny zgodności przepisów nowelizacji z prawem wspólnotowym. Zgodnie z opinią Komitetu Integracji Europejskiej, w świetle art. 87 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, konieczna jest ocena zgodności ustawy z zasadami wspólnego rynku w drodze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 74 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 111)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 73 głosowało za, 3 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 112)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmia-

(wicemarszałek J. Danielak)

nie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została już zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem wniosku komisji?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 79 głosowało za, 1 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 113**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Ryszarda Matusiaka.

(Głos z sali: Nie, to nie ten punkt.)

Przepraszam bardzo. Rozumiem, że to jest...

(Głos z sali: Chyba że Matusiak zmienił płęć.)

Tak mam niestety w materiałach, za co bardzo panią senator przepraszam.

Pani Senator, proszę pozostać przy mównicy.

Bardzo proszę panią senator Streker-Dembińską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Elżbieta Streker-Dembińska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Komisja w dniu 13 lipca rozpatrzyła wnioski zgłoszone w toku debaty nad ustawą o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Komisja podtrzymała swój wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek i taki wniosek jest rekomendowany Wysokiej Izbie przez komisję.

Komisja stwierdza również, że wpłynęły wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy. Najistotniejszym z nich jest poprawka senatora Markowskiego, która zabezpiecza Skarb Państwa przed groźbą wydatkowania dużych pieniędzy w związku z gwarancjami przyznanymi na kredytowanie autostrad. Stąd propozycja, aby 50% zwrotu kosztów korzystania z autostrad zamienić na 70%.

Pozostałe poprawki mają charakter doprecyzowujący.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Czy senator wnioskodawca Jerzy Markowski chciałby jeszcze zabrać głos?

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Markowski:

Ja chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Izby na szczególną wagę tego rozwiązania. Musimy sobie dać szansę na poprawienie tej ustawy, bo gdyby została ona przyjęta w formie takiej, w jakiej proponuje ją przyjąć komisja infrastruktury, to mogłoby nastąpić wypowiedzenie zawartych umów, zwłaszcza umów dotyczących kredytowania, co siłą rzeczy pociągnęłoby za sobą skutek w postaci uruchomienia poręczenia budżetu państwa na realizację tychże inwestycji. A wydatek jest olbrzymi, właściwie nieobliczalny, nie mówiąc już o naszej kompromitacji w skali Europy.

(Senator Krzysztof Szydłowski: Pani Marszałek, w sprawie formalnej...)

Stąd też wnoszę o to, ażeby przyjąć zgłoszone przeze mnie poprawki.

(Senator Krzysztof Szydłowski: Pani Marszałek, w sprawie formalnej. Można?)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Krzysztof Szydłowski:

Ja jestem zdumiony, że pani senator sprawozdawca optowała za rozwiązaniem, którego komisja nie poparła w swoim sprawozdaniu, w dodatku argumentacja jest tylko częściowo prawdziwa. Dziękuję. (*Poruszenie na sali*)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Tak czy inaczej, Szanowni Państwo, przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: komisja wnosiła o przyjęcie ustawy bez poprawek, a senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, popartym przez komisję, o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 14 głosowało za, 58 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 114**)

Wniosek komisji nie uzyskał akceptacji Izby.

Wobec odrzucenia wniosku o przyjęcie ustawy bez poprawek przechodzimy do głosowania nad przedstawionymi przez senatorów wnioskodawców poprawkami.

Poprawka pierwsza zmierza do skreślenia sformułowania powodującego wątpliwości interpretacyjne w zakresie wysokości zwrotu środków finansowych z tytułu niepobierania opłat za przejazd autostradą w spółce, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, na skutek braku przesłanki, od której miałyby być uzależniona wysokość zwrotu tych środków.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 67 głosowało za, 2 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 115**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga zmierza do podwyższenia wysokości zwrotu środków finansowych z tytułu niepobierania opłat za przejazd autostradą w spółce, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 80 obecnych senatorów 62 głosowało za, 8 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 116**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia zmierza do zapewnienia spójności terminologicznej w obrębie przepisów ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów wszyscy, jednogłośnie, opowiedzieli się za. (**Głosowanie nr 117**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta zmierza do skreślenia zbędnego odesłania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 118**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta zmierza do uściślenia, że w zakresie dokonywania zwrotu środków finansowych w spółce, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie o eksploatację autostrady, porozumienie, o którym mowa w art. 391 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do określenia terminów przekazywania dokumentów o charakterze finansowym między generalnym dyrektorem dróg krajowych i autostrad a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

(wicemarszałek J. Danielak)

Na 81 obecnych senatorów 75 głosowało za, 1 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 119**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta zmierza do skorygowania nieprecyzyjnego odesłania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 80 obecnych senatorów wszyscy, jedno-głośnie, byli za. (**Głosowanie nr 120**)

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 69 głosowało za, 9 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 121**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czter-nastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 122**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmia-

nie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piętnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych.

Przypominam, że Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, a następnie nad podjęciem uchwały o przyjęciu ustawy całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Nad poprawkami pierwszą i trzecią będziemy głosowali łącznie. Poprawki te rozszerzają zakres kompetencji rad gmin w zakresie nadawania nazw drogom, w rozumieniu ustawy o drogach publicznych, o uprawnienie do nadawania nazw wszystkim drogom wewnętrznym, a nie, jak zaproponował Sejm, tylko ulicom i placom wewnętrznym.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 76 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 123**)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka druga naprawia błąd gramatyczny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Ko jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 70 obecnych senatorów 65 głosowało za, 2 – przeciw, 3 nie głosowało. (**Głosowanie nr 124**)

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

(wicemarszałek J. Danielak)

Na 78 obecnych senatorów 78 głosowało za, czyli jednogłośnie. **(Głosowanie nr 125)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szesnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, pana senatora Gerarda Czaję, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków. Bardzo proszę Panie Senatorze.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Pani Marszałek.

W druku nr 1002Z jest plon wczorajszej pracy dwóch komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Procedowaliśmy jedynie nad tym, czy w odniesieniu do dekretu z 7 grudnia 1955 r. zastosować słowa „w części dotyczącej tablic urzędowych i pieczęci państwowych”, czy „w zakresie dotychczas obowiązującym”.

Komisje ustaliły wspólnie, że propozycja trzecia jest bardziej precyzyjna, w związku z tym proponujemy, aby Senat przyjął rozwiązanie zawarte w poprawkach pierwszej i trzeciej. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy... Przepraszam bardzo, nie pytałam, czy senator sprawozdawca Stanisław Huskowski chciałby jeszcze zabrać głos.

(Senator Stanisław Huskowski: Nie, dziękuję.)

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisje przedstawiły wnioski o wprowadzenie

poprawek do ustawy. Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone głosowania.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza usuwa z ustawy błąd legislacyjny polegający na skreśleniu przepisu uchylającego przepis o utracie mocy obowiązującego dekretu z dnia 7 grudnia 1955 r. o godle i barwach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o pieczęciach państwowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Poprawka druga zmierza do uchylenia mocy obowiązującego dekretu z dnia 7 grudnia...

(Głosy z sali: A wyniki głosowania?)

Serdecznie przepraszam, chciałabym, żeby szybko te głosowania przebiegły, ale popełniam błędy. Przepraszam bardzo.

Na 75 obecnych senatorów 75 głosowało za. **(Głosowanie nr 126)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga zmierza do uchylenia mocy obowiązującego dekretu z dnia 7 grudnia 1955 r. o godle i barwach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o pieczęciach państwowych w części dotyczącej tablic urzędowych i pieczęci państwowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 9 głosowało za, 63 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 127)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka trzecia polega na uchyleniu mocy obowiązującego dekretu z dnia 7 grudnia 1955 r. o godle i barwach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o pieczęciach państwowych w zakresie dotychczas obowiązującym.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 128)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 75 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 129**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu siedemnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Przypominam, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego stanowiska?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 130**)

Stanowisko komisji zostało przyjęte.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu osiemnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Przypominam, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, a następnie nad podjęciem uchwały o przyjęciu ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi przez komisję poprawkami.

Poprawka pierwsza doprecyzowuje odesłania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 70 obecnych senatorów 65 głosowało za, 1 – przeciw, 4 nie głosowało. (**Głosowanie nr 131**)
Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga uchyla przepis kodeksu, który stanie się zbędny po wejściu w życie nowelizacji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 76 głosowało za, czyli jednogłośnie. (**Głosowanie nr 132**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia uchyla przepis kodeksu, który stanie się zbędny po wejściu w życie nowelizacji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 75 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 133**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta ujednotolica terminologię.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 73 głosowało za, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 134**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta koryguje błąd językowy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 75 głosowało za, czyli jednogłośnie. (**Głosowanie nr 135**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szóstą doprecyzowuje przepis dotyczący właściwości sądu polubownego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 76 głosowało za, 1 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 136**)

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad uchwałą w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 80 obecnych senatorów 80 głosowało za – jednogłośnie. **(Głosowanie nr 137)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziewiętnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt chwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego stanowiska?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 67 głosowało za, 7 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 138)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego porządku obrad. stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

Przypominam, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek. Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad poprawkami, a następnie nad uchwałą o przyjęciu ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Poprawka pierwsza ma charakter redakcyjny. Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 76 głosowało za – jednogłośnie. **(Głosowanie nr 139)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma charakter precyzujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 74 głosowało za, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 140)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia rozciąga odpowiedzialność podmiotu zbiorowego na przypadki, gdy w stosunku do osoby fizycznej, której czyn jest podstawą odpowiedzialności tego podmiotu, wydano orzeczenie inne niż wyrok skazujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 73 głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 141)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta podnosi górną granicę kary pieniężnej, jaką można nałożyć na podmiot zbiorowy, z 3 do 10% rocznego przychodu osiągniętego przez ten podmiot.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 73 głosowało za, 4 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 142)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta poprawia odesłanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 82 głosowało za. **(Głosowanie nr 143)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta ma charakter precyzujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

(wicemarszałek J. Danielak)

Na 79 obecnych senatorów 78 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 144)**
Poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma upraszcza przepis przez zastosowanie prawidłowej terminologii.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 82 głosowało za – jednogłośnie. **(Głosowanie nr 145)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 74 głosowało za, 7 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 146)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję stanowiskiem.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego stanowiska?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 147)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że dyskusja nad ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję.

Wysoka Izbo, poprawki Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych zmierzają do dalszego doprecyzowania zapisów w tej ustawie, zmniejszając obszar dowolności interpretacji prawa. Mamy nadzieję, że tym samym uda się wykluczyć podstawę do nadużyć. Dziękuję bardzo.

Proszę o poparcie wniosków komisji.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senator wnioskodawca przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami według kolejności przepisów ustawy.

Poprawka pierwsza ma na celu prawidłowe określenie przedmiotu opodatkowania, ponieważ podstawą opodatkowania ciężkich olejów opałowych jest liczba kilogramów gotowego wyrobu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 77 głosowało za – jednogłośnie. **(Głosowanie nr 148)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga polega na dodaniu przepisu mającego na celu rozszerzenie systemu opodatkowania olejów opałowych. Podobnie jak to ma miejsce w chwili obecnej, niezastosowanie się do warunków określonych w ustawie będzie skutkowało opodatkowaniem według znacząco wyższych stawek podatku.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 149)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia ma charakter precyzujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 77 głosowało za. **(Głosowanie nr 150)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta skreśla zbędny przepis przejściowy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 77 głosowało za – jednogłośnie. **(Głosowanie nr 151)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta wydłuża *vacatio legis* ustawy do trzydziestu dni.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 152)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 78 jednogłośnie głosowało za. **(Głosowanie nr 153)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, która ustosunkowała się do wszystkich wniosków przedstawionych w toku debaty.

Przypominam też, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Alicję Stradomską, o zabranie głosu i o przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę.

Senator Alicja Stradomska:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

W imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek. Komisja nie przychyliła się do wniosku o odrzucenie ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Zbigniew Religa?

(Senator Zbigniew Religa: Dziękuję.)

Pan senator Wojciech Saługa?

(Senator Wojciech Saługa: Nie, dziękuję.)

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty przedstawiono następujące wnioski: pan senator Zbigniew Religa oraz senator Wojciech Saługa przedstawili wnioski o odrzucenie ustawy, a Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiła wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie ustawy, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem senatora Zbigniewa Religi oraz senatora Wojciecha Saługi o odrzucenie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 7 głosowało za, 70 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 154)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat nie podzielił stanowiska obu senatorów.

I wobec odrzucenia wniosku o odrzucenie ustawy przystępujemy do głosowania nad wnios-

(wicemarszałek J. Danielak)

kiem Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego stanowiska?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 72 głosowało za*, 5 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 155)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym wnioskiem.

Kto z państwa senatorów jest za jego przyjęciem?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 79 jednogłośnie głosowało za. **(Głosowanie nr 156)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Przypominam, że debata nad ustawą została zakończona i możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję stanowiskiem.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem tej uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 80 obecnych senatorów 80 jednogłośnie głosowało za. **(Głosowanie nr 157)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że dyskusja nad ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabierać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Bogusława Mąsiora, o zabranie głosu i o przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Bogusław Mąsior:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

W dniu wczorajszym Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych po raz kolejny dyskutowała na temat ustawy – Kodeks cywilny oraz nad poprawkami, które zostały zgłoszone w trakcie debaty senackiej.

W trakcie posiedzenia komisji pani senator Genowefa Ferenc dokonała zmiany swojego wniosku, który jest teraz zawarty w druku w punkcie oznaczonym rzymską dwójką jako poprawka trzecia, a pan senator Witold Gładkowski, na podstawie art. 52 ust. 7 Regulaminu Senatu, wycofał swoje wnioski zawarte w punkcie oznaczonym rzymską dwójką jako poprawki: pierwsza, szósta, siódma, ósma, dziewiąta, dziesiąta, jedenasta, dwunasta, trzynasta, czternaście, piętnasta, szesnasta i siedemnasta w zestawieniu wniosków.

Chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Izby na to, że ta ustawa, która tak potocznie jest nazywana ustawą antylichwiarską, w konsekwencji dotyka również funkcjonowania systemu bankowego w zakresie tak zwanej wolności i swobody gospodarczej – dotyczy to kontaktów między przedsiębiorstwami. W związku z tym Komisja Gospodar-

* Wicemarszałek przeczytała omyłkowo: 77 głosowało za.

(senator B. Mąsior)

ki i Finansów Publicznych w czasie dyskusji, mając na uwadze ten aspekt, poparła poprawki: pierwszą, drugą, trzecią, siódmą, trzynastą, siedemnastą i osiemnastą.

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoki Senat o przyjęcie ustawy wraz z tymi poprawkami.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Bobrowski?

(Senator Franciszek Bobrowski: Dziękuję.)

Pan senator Łęcki?

(Senator Włodzimierz Łęcki: Dziękuję, nie.)

Pani senator Ferenc?

(Senator Genowefa Ferenc: Dziękuję.)

Pan senator Podkański?

(Senator Lesław Podkański: Dziękuję.)

Pan senator Bargieł?

Senator Janusz Bargieł:

Tak. Ja chcę wycofać swoje wnioski, czyli poprawki: siódmą, dziewiątą, dwunastą, trzynastą, piętnastą, szesnastą i siedemnastą. Dziękuję.

(Senator Sławomir Izdebski: Brawo.)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Informuję, że senator Witold Gładkowski wycofał swoje wnioski przedstawione w druku nr 1033Z w punkcie oznaczonym rzymską dwójką i oznaczone jako poprawki: pierwsza, szósta, siódma, ósma, dziewiąta, dziesiąta, jedenasta, dwunasta, trzynasta, czternasta, piętnasta, szesnasta i siedemnasta.

Wnioski o tej samej treści zgłosili również: senator Franciszek Bobrowski, senator Włodzimierz Łęcki, pani senator Genowefa Ferenc oraz senator Janusz Bargieł, dlatego zostaną one podane pod głosowanie według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: komisja wnosiła o przyjęcie ustawy bez poprawek, a senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przed-

stawionymi poprawkami według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem komisji o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 38 głosowało za, 32 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 158)**

(Oklaski)

Wobec wyników głosowania, stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

A ja serdecznie dziękuję państwu za współpracę.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury senatora Adama Biela o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Proszę.

Senator Adam Biela:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W toku debaty przedstawiono do przedmiotowej ustawy dziewięć poprawek, jednak połączone komisje prawie jednomyślnie przyjęły wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. I o przyjęcie tego wniosku proszę Wysoką Izbę. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy senatorowie wnioskodawcy lub pozostali senatorowie sprawozdawcy chcą jeszcze zabrać głos?

(wicemarszałek K. Kutz)

Pan senator Jerzy Suchański?

(Senator Jerzy Suchański: Dziękuję.)

Pan senator Marian Lewicki?

(Senator Marian Lewicki: Nie, dziękuję.)

Pan senator Adam Biela?

(Senator Adam Biela: Nie, dziękuję.)

Ponadto sprawozdawcami komisji byli: Elżbieta Streker-Dembińska...

(Senator Elżbieta Streker-Dembińska: Nie, dziękuję.)

...i pan senator Zbigniew Romaszewski.

(Senator Zbigniew Romaszewski: Dziękuję bardzo.)

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: Komisja Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury wnosili o przyjęcie ustawy bez poprawek, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, popartym przez połączone komisje, o przyjęcie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości bez poprawek.

Głosujemy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 73 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 159**)

Stwierdzam, że ustawa została przyjęta.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Rolnictwa i Roz-

woju Wsi przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

Głosujemy.

Kto jest za podjęciem tej uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 74 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 160**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że ustawa została przyjęta – Senat podjął taką uchwałę.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Przypominam, że Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiła projekt uchwały, w którym wносиła o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym projektem.

Kto jest za podjęciem tej uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 76 obecnych senatorów wszyscy jednogłośnie głosowali za. (**Głosowanie nr 161**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że ustawa została przyjęta – Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzydziestego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiła projekt uchwały, w którym wноси o wprowadzenie poprawki do ustawy – druk nr 997A.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy głosowanie nad przed-

(wicemarszałek K. Kutz)

stawioną poprawką, a następnie nad podjęciem uchwały o przyjęciu ustawy w całości, ze zmianą wynikającą z przyjętej poprawki.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawioną przez Komisję Spraw Zagranicznych poprawką. A poprawka ta obniża z 60 zł do 30 zł opłatę skarbową od wydania jednolitego poświadczenia zwanego Apostille, o którym mowa w konwencji haskiej, znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 74 głosowało za, 2 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 162**)

Stwierdzam, że poprawka ta została przyjęta.

W tej sytuacji przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej w całości, ze zmianą wynikającą z przyjętej poprawki.

Kto jest za podjęciem tej uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 68 głosowało za, 7 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 163**)

Wobec wyników głosowania, stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzydziestego pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o uje-

dnoliceniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.

Kto jest za podjęciem tej uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 71 obecnych senatorów 70 senatorów głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 164**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł...

(Senator Zbigniew Kulak: Panie Marszałku...)

...dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.

(Senator Krystyna Doktorowicz: W sprawie formalnej.)

Słucham?

(Senator Zbigniew Kulak: W kwestii formalnej, Panie Marszałku.)

Tak?

Senator Zbigniew Kulak:

Chciałbym pomóc panu marszałkowi. Myślę, że Wysoka Izba nie zgłosi sprzeciwu, żeby pan marszałek nie czytał całego scenariusza dotyczącego kolejnych kilkunastu punktów, tylko może potraktował to bardziej skrótowo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo panu się śpieszy. Muszę zapytać służby prawne, czy to jest możliwe.

(Senator Krzysztof Szydłowski: Pewnie, że jest.)

(Głosy z sali: Nie można.)

Senator Robert Smoktunowicz:

Sam numer punktu wystarczy. Tylko numer punktu i kto jest za, a kto przeciw, bo my to mamy tutaj.

(Głos z sali: Nie trzeba czytać całego tekstu.)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzydziestego drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospoli-

(wicemarszałek K. Kutz)

tej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w tej sprawie.

Przystępujemy do głosowania.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, które wnoszą o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej ustawy?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 72 obecnych senatorów 70 głosowało za, 1 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 165)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzynastego trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania tej ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 72 obecnych senatorów 67 było za, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 166)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzynastego czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania

między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad tą ustawą.

Kto jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 70 obecnych senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem tej ustawy. **(Głosowanie nr 167)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzynastego piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest z państwa za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 70 obecnych senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem tej ustawy. **(Głosowanie nr 168)**

(wicemarszałek K. Kutz)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.

(Rozmowy na sali)

Czy ja mógłbym prosić, żeby jednak rozmawiać troszeczkę ciszej?

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzydziestego szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej ustawy?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Na 69 obecnych senatorów 68 było za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 169)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzydziestego siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicz-

nych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad tym projektem uchwały.

Kto jest za przyjęciem tej ustawy?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Obecnych jest 73 senatorów i wszyscy senatorowie są za przyjęciem tej ustawy. **(Głosowanie nr 170)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzydziestego ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad tą uchwałą.

Kto jest za przyjęciem przedstawionego projektu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

70 obecnych senatorów poparło jednogłośnie ten projekt. **(Głosowanie nr 171)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzydziestego dziewiątego porządku obrad: stano-

(wicemarszałek K. Kutz)

wisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

(Rozmowy na sali)

Bardzo proszę jednak trochę ciszej rozmawiać. Hej, Panowie z prawicy!

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w tej sprawie.

Przypominam też, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 65 obecnych senatorów wszyscy, to znaczy 65, było za przyjęciem tego projektu. **(Głosowanie nr 172)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

(Rozmowy na sali)

Proszę ciszej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czterdziestego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Kto jest za przyjęciem tej ustawy?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę podać wyniki głosowania.

Na obecnych 74 senatorów wszyscy jednogłośnie poparli ten projekt i ustawę. **(Głosowanie nr 173)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czterdziestego pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wyp Dżewicznych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem przedstawionego projektu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 71 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 174)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wyp Dżewicznych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czterdziestego drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem przedstawionego projektu uchwały.

(wicemarszałek K. Kutz)

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

72 senatorów jest obecnych i wszyscy głosowali za przyjęciem tego projektu. **(Głosowanie nr 175)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czterdziestego trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została już zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad ustawą.

Kto jest za przyjęciem przedstawionego projektu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

68 senatorów jest obecnych i wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 176)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czterdziestego czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia

2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 68 obecnych senatorów 67 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 177)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czterdziestego piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karnia, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam też, że Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania w sprawie tej ustawy.

Kto jest za jej przyjęciem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Proszę podać wyniki głosowania.

Na 65 obecnych senatorów 63 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 178)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karnia, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.

(wicemarszałek K. Kutz)

Informuję, że porządek obrad osiemdziesiątego piątego posiedzenia Senatu został wyczerpany. (Oklaski)

Proponuję, żeby, nim przejdziemy do oświadczeń, przeczytać komunikaty.

(Rozmowy na sali)

Senator Sekretarz Janusz Bargieł:

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej...

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Proszę słuchać.

(Głosy z sali: Wyraźniej.)

Nie spiesz się, wyraźniej...

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: Ja bym bardzo prosił o spokój, to będzie wyraźniej.)

(Rozmowy na sali)

Proszę o ciszę.

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej...)

Wolniej.

(Wesołość na sali)

Zwolnij.

(Głos z sali: Brawo!)

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: A może ciszej...)

To będzie tak, że jak pan dłużej pojedzie, to pan straci trochę wagi, no... Proszę wolniej, bo rzeczywiście wszyscy są zmęczeni.

Senator Sekretarz Janusz Bargieł:

Dobrze.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej...

(Głos z sali: Głośniej.)

...w sprawie rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy...

(Głos z sali: Szybciej.)

...o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw odbędzie się w dniu 15 listopada 2005 r... (Wesołość na sali)

(Głos z sali: Zróbmy tak!)

...15 lipca 2005 r. w sali... (Oklaski)

(Głos z sali: Za wolno czyta.)

...nr 217 bezpośrednio po zakończeniu obrad Senatu.

Kontynuacja wspólnego posiedzenia Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu

w sprawie rozpatrzenia ustawy o funduszu imienia Komisji Edukacji Narodowej, druk senacki nr 1065, odbędzie się w dniu 18 lipca 2005 r. o godzinie 16.00 w sali nr 101.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie rozpatrzenia ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach oraz o gminach uzdrowiskowych, druk senacki nr 1060, oraz ustawy o rodzinnych ogródkach działkowych, druk senacki nr 1067, odbędzie się 18 lipca 2005 r. w sali nr 101 bezpośrednio po zakończeniu wspólnego posiedzenia z Komisją Nauki, Edukacji i Sportu.

15 lipca, w piątek, bezpośrednio po zakończeniu głosowań w sali nr 176 odbędzie się wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. W porządku obrad jest pierwsze czytanie projektu rezolucji w sprawie zniesienia obowiązku wizowego dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej podróżujących do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej – to jest ciąg dalszy – druk senacki nr 965.

Kolejny komunikat. Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie rozpatrzenia ustawy o funduszu imienia Komisji Edukacji Narodowej, druk nr 1065, odbędzie się bezpośrednio po zakończeniu obrad Senatu w sali nr 182.

Następny komunikat. Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie sytuacji Stoczni Gdańskiej SA odbędzie się 29 lipca 2005 r. o godzinie 13.00 w sali nr 217.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Już wszystkie?)

Jeszcze nie.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Jeszcze nie?)

Panie i Panowie Senatorowie, przypominam, że kolejne, osiemdziesiąte szóste posiedzenie Senatu planowane jest na 19, 20, 21 lipca 2005 r. Posiedzenie to może zostać przedłużone do dnia 22 lipca 2005 r. Następne, osiemdziesiąte siódme posiedzenie Senatu odbędzie się najprawdopodobniej 28 lipca 2005 r. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Senatorze.

Kto nie musi zostawać na sali, proszę...

(Rozmowy na sali)

Proszę państwa, kto nie musi zostawać, niech opuści...

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: Nie ma oświadczeń do wygłoszenia.)

Nie ma oświadczeń?

(Senator Anna Kurska: Ja zgłaszam...)

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: Ale ja o tym nie wiem, ja czytam to, co mi dają. No co, no... Są oświadczenia złożone do protokołu.)

(wicemarszałek K. Kutz)

Tak?

(Rozmowy na sali)

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: Słuchajcie, ja czytam to, co mi dają.)

Proszę mi dać to, co do protokołu.

(Senator Anna Kurska: Panie Marszałku, zgłaszam oświadczenie.)

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: Teraz to już za późno. Zawsze składamy oświadczenia...)

Nie, nie, nie, kochany, żadne za późno.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Proszę.

(Senator Anna Kurska: Składam je do protokołu, skoro jest za późno, no...)

(Senator Sekretarz Janusz Bargieł: No przecież nie była pani u mnie, żeby to zgłosić.)

Ależ pani jest kobietą...

(Senator Anna Kurska: Ale ja nie słyszałam, że trzeba było wcześniej.)

Proszę mi dać spis ludzi.

(Senator Anna Kurska: To znaczy, że mogę je wygłosić?)

Tak, może pani je wygłosić.

Senator Anna Kurska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Oświadczenie kieruję do ministra zdrowia Marka Balickiego.

W związku z apelem chorych na szpiczaka mnogiego, czyli nowotwór złośliwy szpiku, o prawo do życia, względnie uchronienie ich od nieuniknionej śmierci, gdyż tak brzmi ich niezwykle poruszająca skarga, proszę o udzielenie informacji, jakie są przyczyny niewprowadzenia do leczenia w naszym kraju preparatu o nazwie Velcade,

Bortezomib. Zdaniem skarżących się lek ten jest od ponad roku stosowany na świecie i w Unii Europejskiej i przynosi rewelacyjne efekty, z całkowitym wyleczeniem włącznie. Z listu Stowarzyszenia Pomocy Osobom Chorym na Szpiczaka w Olsztynie z dnia 28 czerwca bieżącego roku wynika, że Narodowy Fundusz Zdrowia nie dopuszcza do stosowania wymienionego leku z uwagi na koszty, a nie konieczność poddawania go wielokrotnym procedurom gwarantującym bezpieczne stosowanie. Procedury te w odczuciu chorych są nieuzasadnione, a w każdym razie nadmiernie rozciągnięte w czasie, nieadekwatnie do rozwoju i przebiegu choroby czyniącej spustoszenie w ich organizmach. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję pani.

To jest jedyne oświadczenie, tak?

(Senator Anna Kurska: Tak, jedyne.)

Dzisiaj jest pani jedyna.

Oto lista senatorów składających swoje oświadczenia do protokołu. Są to: senator Sławomir Izdebski, senator Janusz Lorenz, senator Suchański, senator Szafraniec, pani senator Szyszkowska, senator Bargieł, senator Gładkowski, senator Jurgiel i senator Saługa*.

Informuję, że protokół osiemdziesiątego piątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam osiemdziesiąte piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Dziękuję. Do widzenia.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 43)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	-	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	.	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	.	.	.	+	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	-	+	-	?	+	+	+	?	+	+	+	?	?	+	?	+	?	?	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 J. Adamski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargiel	?	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	+	+
9 J.S. Bielawski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	-	+	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+
32 Z. Jarmużek	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	-	+	.	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+
35 K. Jurgiel	+	?	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+	?	.	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	-	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
54 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
55 W. Mańkut	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 J. Markowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 R. Matusiak	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	+	+
58 G.J. Matuszak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 B. Mąsior	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 M. Mietła
61 S.S. Nicieja	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 G.A. Niski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
63 L.H. Pastusiak	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 K.J. Pawełek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski
66 J. Pieniążek	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
68 W.M. Pietrzak	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 Z. Piwoński	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
70 S. Plewa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
78 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 W.P. Saługa	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+
80 E.A. Serocka	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	-	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	.	?	+	?	+
85 J.K. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
86 A.K. Spychalski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradowska	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 E. Streker-Dembińska	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 J.Z. Suchański
91 J. Szafraniec	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 J. Sztorc	+	+	+	+	+	.	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 K. Szydłowski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 K. Ścierański	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
96 A.J. Wielowieyski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 T. Wnuk
99 Z.S. Zychowicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz
Obecnych	86	86	80	85	85	84	85	84	84	85	83	85	85	83	84	81	84	84	84	82
Za	45	79	80	85	85	84	79	83	84	83	83	84	79	83	84	81	77	84	81	81
Przeciw	32	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	9	3	0	0	0	0	6	1	0	2	0	0	6	0	0	0	6	0	3	1
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	?	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	?	?	-	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	?	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	-	?	?	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	?	#	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	?	+	-	+	?	+
35 K. Jurgiel	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	-	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	-	-	-	-	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	?	-	?	+	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+	?	?	+	+	?	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.	+	+
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+
35 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
54 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 W. Mańkut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 J. Markowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 R. Matusiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+
59 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 M. Mietła
61 S.S. Nicieja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 G.A. Niski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 K.J. Pawełek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski
66 J. Pieniążek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 W.M. Pietrzak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
69 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
70 S. Plewa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	.	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	+	+	+	?	-	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
78 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
79 W.P. Saługa	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
80 E.A. Serocka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+
85 J.K. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
86 A.K. Spychalski	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradomska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 E. Streker-Dembińska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 J.Z. Suchański
91 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	?	+	+	+	+	+	+	+
92 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 K. Szydłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 K. Ścierański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 A.J. Wielowieyski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
98 T. Wnuk
99 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz
Obecnych	85	86	84	86	86	86	85	85	85	86	80	87	87	86	84	86	85	83	83	85
Za	84	86	84	86	85	82	85	84	79	82	77	83	80	84	83	83	85	82	83	83
Przeciw	0	0	0	0	0	1	0	0	2	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	0	0	0	0	1	3	0	1	4	4	3	4	3	2	0	3	0	0	0	1
Nie głosowało	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	.	+	+	+	+	+	?
4 M. Balicki
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	-
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	-
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	?	-
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
16 A. Chronowski	+	-	?	?	?	+	+	+	-
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	-
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	-
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	-
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	-	+	+	-	+	-	-	-
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	-
25 G.M. Ferenc	+	.	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	?
29 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	-	+	+	-	+	-	-	-
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
31 Z. Janowska
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	-	+	+	+	+	+	-	+
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	?	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
35 K. Jurgiel	+	+	?	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	-
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	-	+	+	+	-	-
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	-
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.	+	.	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
1 J. Adamski	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	-	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	.	+	?	+	+	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargieł	-	-	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	?	+	+
6 T. Bartos	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	?	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	?	?	+	+	+	+	+	+	?	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	.	+	-	-	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+
16 A. Chronowski	?	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	-	-	-	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	?	?	?	+	+	+	+
21 K. Drożdż	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	-	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	#	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	-	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	.	-	-	.	+	-	+	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	?	-	-	+	+	+	-	+	+	?	+	-	+	+	+	?	+	+	?	+
29 S. Izdebski	-	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	#	+	+	-	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	-	+	+	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	?	?	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	-	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	?	-	?	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+
35 K. Jurgiel	?	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	-	+
36 D.M. Kempka	-	-	-	+	+	-	?	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	?	?	+	+	+	+	+	+	?	.	+	+	-	+	+	+	+	?	+
43 Z.J. Kulak	-	-	-	+	+	?	?	?	?	?	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	-	-	+	+	-	-	+	+	+	.	+	+	?	+	+	+	+	+	.
45 I. Kurzępa	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	-	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	.	+	+	-	?	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	?	?	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
54 W. Łęcki	+	?	?	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
55 W. Mańkut	-	-	-	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
56 J. Markowski	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
57 R. Matusiak	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	-	-	-	+	+	-	-	+	+	-	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+
59 B. Mąsior	-	+	-	+	+	-	+	+	+	?	+	.	+	-	+	+	+	+	+	+
60 M. Mietła
61 S.S. Nicieja	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
62 G.A. Niski	.	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
64 K.J. Pawełek	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski
66 J. Pieniążek	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
67 K.M. Piesiewicz	?	?	+	+	+	-	?	.	+	+	.	+	+	?	?	?	+	+	+	+
68 W.M. Pietrzak	-	-	-	#	+	-	+	+	+	?	+	+	+	-	+	.	+	+	+	+
69 Z. Piwoński	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
70 S. Plewa	-	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	?	+	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	+	+	-	+	+	+	?	.	+	+	+	+	+	?	?	?	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	+	?	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+	+
76 T. Rzemyskowski	-	-	-	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	?	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
78 J. Sagatowska	?	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+
79 W.P. Saługa	?	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	?	+
80 E.A. Serocka	-	-	-	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	?	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	-	+	+	.	+	+	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	?	-	?	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz	-	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+
85 J.K. Smorawiński	?	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	.	+	+	+
86 A.K. Spychalski	-	-	.	+	+
87 H.T. Stokłosa	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradomska	+	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+
89 E. Streker-Dembińska	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
90 J.Z. Suchański
91 J. Szafraniec	-	-	?	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+	+
92 J. Sztorc	+	-	?	.	+	+	+	+	+	+	#	.	+	-	+	+	.	+	+	+
93 K. Szydłowski	+	?	?	+	+	-	?	+	+	-	+	+	+	+	?	-	+	+	?	+
94 M. Szyszkowska	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	+
95 K. Ścierański	?	-	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
96 A.J. Wielowieyski	-	+	#	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+
97 E.K. Wittbrodt	?	-	-	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	?	?	?	+	+	+	+
98 T. Wnuk
99 Z.S. Zychowicz	-	-	-	+	+	#	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz
Obecnych	82	83	83	81	84	81	82	80	82	82	77	79	82	81	81	80	78	81	81	80
Za	19	12	8	80	84	26	44	79	80	35	74	73	79	14	67	62	78	80	75	80
Przeciw	48	64	61	0	0	50	29	0	0	34	0	3	1	58	2	8	0	0	1	0
Wstrzymało się	15	7	13	0	0	4	9	1	1	13	1	3	2	9	12	9	0	1	5	0
Nie głosowało	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	2	0	0	0	0	1	0	0	0	0

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
1 J. Adamski	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	.
7 M.T. Berny
8 A. Biela	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	#	+	.	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	#	+	+	+	.	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
29 S. Izdebski
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	?	+	+	.	+	#	+	+	+	+	+	+	+	#
32 Z. Jarmużek	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	.	.
33 R. Jarzembowski	+	+
34 K. Jaworski	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
35 K. Jurgiel	?	+	?	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	.	+	+	-	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	-	+	.	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	#	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	.
45 I. Kurzępa	+	#	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
52 J.J. Lorenz	+	+	+	#	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
54 W. Łęcki	.	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 W. Mańkut	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
56 J. Markowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
57 R. Matusiak	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
58 G.J. Matuszak	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 M. Mietła
61 S.S. Nicieja	+	+	-	+	+	+	#	+	+	#	+	+	+	+	+	+
62 G.A. Niski	+	+	+	+	+	.	-	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	+
64 K.J. Pawełek	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski
66 J. Pieniążek
67 K.M. Piesiewicz	.	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
68 W.M. Pietrzak	+	+	+	.	.	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	.	+
69 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+
70 S. Plewa	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	?	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
76 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
78 J. Sagatowska	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 W.P. Saługa	+	+	+	#	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
80 E.A. Serocka	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	.	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	-	+	.	+	.	+	+	+	.	+	+	+	+	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	.	+	+	-	+	+
84 R.M. Smoktunowicz	+	.	+	+	+	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 J.K. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+
86 A.K. Spychalski	+	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradomska	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 E. Streker-Dembińska	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+
90 J.Z. Suchański
91 J. Szafraniec	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
92 J. Sztorc	+	+	+	+	+
93 K. Szydłowski	.	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 M. Szyszkowska	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
95 K. Ścierański	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 A.J. Wielowieyski
97 E.K. Wittbrodt	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 T. Wnuk
99 Z.S. Zychowicz	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz
Obecnych	78	78	78	70	78	75	78	79	76	78	70	76	76	75	75	78	80	78	76	76
Za	69	77	76	65	78	75	9	77	75	77	65	76	75	73	75	76	80	67	76	74
Przeciw	0	0	0	2	0	0	66	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	7	0	0
Wstrzymało się	9	0	2	0	0	0	3	2	0	1	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0
Nie głosowało	0	1	0	3	0	0	0	0	1	0	4	0	1	2	0	1	0	0	0	2

	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
2 A. Anulewicz	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargieł	+	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	?	+	?	+	.	.	.	+	+	+	-	#	+	+	-	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	.	.
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	.
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	.	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	.	.
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	-	#	+	+	-	.	.
34 K. Jaworski	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+
35 K. Jurgiel	.	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	.	.
43 Z.J. Kulak	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	#	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	.	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+

	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160
54 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	-	+	+	+	-	+	+
55 W. Mańkut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	+
56 J. Markowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
57 R. Matusiak	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
59 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	.	+
60 M. Mietła
61 S.S. Nicieja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
62 G.A. Niski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+
63 L.H. Pastusiak
64 K.J. Pawełek	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski
66 J. Pieniążek
67 K.M. Piesiewicz	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
68 W.M. Pietrzak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	-	+	+	+	?	?	+
69 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
70 S. Plewa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	.
72 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
73 J. Popiołek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
74 Z. Religa	+	?	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
76 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
77 W.R. Sadowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
78 J. Sagatowska	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	#
79 W.P. Saługa	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	.	+	+
80 E.A. Serocka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	.	.
85 J.K. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
86 A.K. Spychalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
87 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
88 A. Stradomska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+
89 E. Streker-Dembińska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
90 J.Z. Suchański
91 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+
92 J. Sztorc
93 K. Szydłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+
94 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	+
95 K. Ścierański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+
96 A.J. Wielowieyski
97 E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	.	+	+	+	+
98 T. Wnuk
99 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz
Obecnych	77	82	82	79	82	82	79	77	78	77	77	78	78	82	82	79	80	75	75	75
Za	73	73	82	78	82	74	77	77	77	77	77	77	78	7	72	79	80	38	73	74
Przeciw	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	70	5	0	0	32	1	0
Wstrzymało się	3	5	0	1	0	7	2	0	0	0	0	0	0	5	3	0	0	5	1	0
Nie głosowało	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	1

	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	.	+	.	+	.	.	+	+	+	+	.	.
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	.	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka
15 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 A. Chronowski	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	#	+	+	.	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+
22 B. Drzęzła
23 H. Dzido	+	+	.	+	-	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołabek
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
29 S. Izdebski	+	+	.	+	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 Z. Janowska	+	+	+	+	.	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	+	.	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski
34 K. Jaworski	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.
35 K. Jurgiel	+	+	?	.	.	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	#	+
40 M. Kozłowski
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	.	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	.	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 G.B. Lato
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz
51 B. Litwiniec	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+
52 J.J. Lorenz
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 85. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie ulega wątpliwości, że sprawność działania powiatowych urzędów pracy w dużym stopniu zależy od stanu zatrudnienia w tych instytucjach. Mam tu na myśli zarówno liczbę pracowników, jak i prezentowany przez nich poziom kompetencji. Do najistotniejszych aspektów wpływających na skuteczność działania należy liczba pracowników publicznych służb zatrudnienia danego urzędu pracy przypadająca na liczbę bezrobotnych zarejestrowanych w tym urzędzie.

Chciałbym podkreślić, że podzielam pogląd o potrzebie redukcji aparatu biurokratycznego, ale jednocześnie uważam, że nie można w nieskończoność ograniczać liczby etatów, doprowadzając do niskiej efektywności urzędów. Rzecz w tym, żeby liczba pracowników urzędów pracy odpowiadała oczekiwaniom rządu odnośnie do spadku stopy bezrobocia, a także by odpowiadała liczbie zadań, które w związku z tymi oczekiwaniami nakładane są na instytucje rynku pracy.

Urzędy pracy, w związku z brakiem wymaganych nakładów na etaty pracownicze, posilkują się tym, że możliwe jest organizowanie robót publicznych na własne potrzeby. Znaczenie robót publicznych jest bardzo duże – na przykład Powiatowy Urząd Pracy w Koszalinie zatrudnia w tej formie 31% ogółu swoich pracowników. W innych urzędach pracy regionu środkowopomorskiego odsetek ten jest jeszcze większy: w Szczecinku wynosi 41%, a w Świdwinie aż 44%.

Zgadzam się z twierdzeniem, że kierowanie bezrobotnych do zatrudnienia w powiatowych urzędach pracy uszczupla środki Funduszu Pracy, które mogłyby zostać przeznaczone na inne formy wsparcia bezrobotnych. Ale w jaki inny sposób urzędy pracy mogą sobie poradzić, jeżeli ich ambicje zmierzają do rzetelnej i skutecznej pracy na rzecz spadku stopy bezrobocia, a jednocześnie brakuje im nakładów na własne etaty?

Biorę w obronę wymienione urzędy i z zadowoleniem przyjmuję rozpatrywany projekt, który przewiduje przekazanie samorządom powiatowym w latach 2006–2007 dodatkowych środków z przeznaczeniem na finansowanie kosztów zatrudnienia pracowników powiatowych urzędów pracy. Uważam, że wymienione rozwiązanie poprawi sytuację kadrową oraz przyczyni się do usprawnienia działalności urzędów pracy z korzyścią dla osób bezrobotnych. Pod takim warunkiem zgadzam się na likwidację robót publicznych w powiatowych urzędach pracy.

Niestety, dodatkowe środki finansowe będą przekazywane tylko przez dwa najbliższe lata. W związku z tym powstaje uzasadniona obawa, że po 2007 r. system finansowania etatów się załamie. A w związku z utratą środków na złagodzenie skutków zakazu organizowania robót publicznych samorząd powiatowy będzie miał poważny problem z utrzymaniem stanu zatrudnienia w powiatowym urzędzie pracy. Jest to szczególnie widoczne na przykładzie wymienionych przeze mnie urzędów pracy, na których terenie stopa bezrobocia znacznie przewyższa średnią krajową i wynosi obecnie około 35%. Problem ten zatem powinien być przedmiotem stałego monitoringu i stałej pracy rządu oraz odpowiednich resortów.

Przemówienie senatora Henryka Stokłosa w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Przystępujemy dziś do nowelizacji ustawy stosunkowo młodej, bo weszła ona w życie 20 kwietnia ubiegłego roku. Praktyka pokazała, że była to ustawa pożyteczna i na ogół dobrze skonstruowana. Jej nowelizacja, zdaniem rządu, wynika z konieczności dostosowania jej do nowych rozwiązań i regulacji systemowych, zawartych w Narodowym Planie Rozwoju, Krajowym Planie Działań na rzecz Zatrudnienia, a także w nowej ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Trudno się nie zgodzić z takim uzasadnieniem, tym bardziej że także życie troszeczkę zweryfikowało niektóre zapisy tej ustawy.

Projekt nowelizacji, nad którym debatujemy, zawiera zmiany o charakterze systemowym, porządkowym i organizacyjnym. Nie będę oczywiście o wszystkich tutaj się wypowiadał. Skoncentruję się na tych ustaleniach, które mogą budzić wątpliwości.

Do istotnych, ale i kontrowersyjnych zmian systemowych należy przede wszystkim propozycja usankcjonowania i sformalizowania zatrudnienia w gospodarstwach domowych. Projekt nowelizacji przewiduje wskazanie podstawy prawnej wykonywania przez bezrobotnych pracy zarobkowej na zasadzie umowy aktywizacyjnej oraz określa szczegółowe zadania powiatowych urzędów pracy, związane z zatrudnieniem bezrobotnych w gospodarstwach domowych. Projekt nakłada na osoby zatrudniające określone obowiązki, związane z kontaktem z urzędem pracy, jednocześnie przyznając im ulgi podatkowe w postaci odliczenia od podatku dochodowego od osób fizycznych. Odliczenie to obejmuje poniesione i udokumentowane wydatki na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne po każdym okresie dwunastomiesięcznego nieprzerwanego trwania umowy aktywizacyjnej.

Warto zaznaczyć, że umowa aktywizacyjna będzie miała specyficzną formę dobrowolnej umowy cywilnoprawnej, która będzie pełnić podobną funkcję jak umowa o pracę. W przyszłości tego rodzaju kontrakty będą mogły mieć szersze zastosowanie i sprzyjać uelastycznieniu prawa pracy, a zatem i wzrostowi zatrudnienia.

Trzeba uczciwie przyznać, że jest to pomysł odważnie sięgający do szerszej strefy i cywilizujący formy zatrudnienia wszelkiego rodzaju pomocy domowych i nianieek. Zastrzeżenia budzi jednak sposób jego realizacji. Kontestujący ten pomysł podkreślają, że powiatowe urzędy pracy nie powinny być agencjami pośredniczącymi w zatrudnianiu, a niestety do takiej roli zostaną prawdopodobnie sprowadzone. W dużych miastach, gdzie na takie usługi może znaleźć się wielu chętnych, będzie to wymagało poważnego zaangażowania urzędów pracy.

Zgadzam się także z osobami formułującymi tezę, iż gospodarstwa domowe nie są największym obszarem szarej strefy, z którym rząd powinien stoczyć spektakularną wojnę.

Samorządowcy z mojego okręgu wyborczego, z którymi konsultowałem zapisy ustawy, twierdzili, że w dotychczasowej ustawie zapisana jest swoista bomba zegarowa. Wygaśnięcie robót publicznych w urzędach pracy z końcem bieżącego roku może oznaczać konieczność zwolnienia z urzędów pracy około 30–40% pracowników. By temu zapobiec, projekt nowelizacji przewiduje zastąpienie dotychczasowego rozwiązania siedmioprocentowym odpisem od form aktywnych. Niestety, to rozwiązanie ma obowiązywać tylko przez dwa lata. Jest to istotny mankament tej propozycji, ponieważ rodzi się pytanie: a co dalej? Czyżby ustawodawca czy projektodawca proponował kolejne obciążenie samorządu?

Ci sami samorządowcy zwrócili mi uwagę na fakt, że w projekcie ustawy nie ma zapowiadanego i obiecywanego rozwiązania zdejmującego z powiatowych urzędów pracy obowiązek płacenia składki zdrowotnej za osoby bezrobotne i bez prawa do zasiłku. Szacuje się, że co najmniej 30% osób bezrobotnych nie szuka pracy, lecz robi wiele, by jej nie dostać. Chcą one wyłącznie mieć zapłacone świadczenia zdrowotne. Przeniesienie tego obowiązku do ZUS byłoby logiczną konsekwencją realizowania zaplanowanych w reformie administracyjnej zadań i misji powiatowych urzędów pracy.

Panie i Panowie, zastrzeżenia zgłoszone tu przeze mnie nie dyskwalifikują wartości ustawy jako całości. Wprowadza ona bowiem kilka rozwiązań, które mogą przyczynić się do poprawy sytuacji osób bezrobotnych i usprawnić sposób funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia. Dlatego, mimo krytycznych uwag, poprę ją w głosowaniu, licząc na to, że następny parlament dokona w niej stosownych zmian.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem piątym porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Rozpatrywana przez Wysoką Izbę ustawa wdraża w życie dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzenia do obrotu produktów biobójczych, określa warunki stosowania tych produktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także zasady wzajemnego uznawania pozwoleń na wprowadzenie do obrotu i wpisów do rejestru produktów biobójczych niskiego ryzyka między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Zgodnie z ustawą, produktem biobójczym niskiego ryzyka jest produkt, który zawiera jako substancje czynne jedną lub więcej substancji czynnych wymienionych w wykazie; nie zawiera substancji potencjalnie niebezpiecznej; w warunkach użytkowania stwarza tylko niewielkie ryzyko dla ludzi, zwierząt lub środowiska.

Rozpatrywana ustawa określa, że na terenie Polski mogą znajdować się produkty biobójcze, na które: zostało wydane pozwolenie na wprowadzenie do obrotu; zostało wydane pozwolenie tymczasowe; została wydana decyzja o wpisie do rejestru produktów biobójczych niskiego ryzyka.

Produkty biobójcze należy stosować w sposób racjonalny, przez zastosowanie połączeń środków fizycznych, chemicznych, biologicznych i innych pozwalających na ograniczenie wykorzystania produktów biobójczych do niezbędnego minimum, a także w sposób zgodny z zaleceniami na etykiecie i ulotce informacyjnej.

W myśl ustawy minister do spraw zdrowia ogłasza: wykaz substancji czynnych dozwolonych do stosowania w produktach biobójczych, z podziałem na kategorie i grupy; wykaz substancji czynnych dozwolonych do stosowania w produktach biobójczych niskiego ryzyka i odnoszących się do tych substancji wymagań; wykaz substancji bazowych i odnoszących się do nich wymagań.

Wniosek o wydanie wpisu do rejestru, pozwolenia albo pozwolenia tymczasowego zawiera imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub adres siedziby podmiotu odpowiedzialnego, nazwę handlową produktu biobójczego objętego wnioskiem, dane jakościowe i ilościowe odnoszące się do składu produktu biobójczego, jego właściwości fizyczne i chemiczne oraz rodzaj użytkowników i metody zastosowania. Do wniosku o wydanie wpisu do rejestru dołącza się dokumentację niezbędną do oceny skuteczności produktu, dokumentację substancji czynnych wchodzących w skład produktu biobójczego niskiego ryzyka, opis metod analitycznych dotyczących produktu biobójczego, rodzaj jednostkowego opakowania bezpośredniego, klasyfikację i oznakowanie produktu oraz projekt etykiety i ulotki informacyjnej. Do wniosku o wydanie pozwolenia albo pozwolenia tymczasowego dołącza się dodatkowo upoważnienie do korzystania z danych zawartych w dokumentacji, jeżeli podmiot odpowiedzialny nie jest ich właścicielem.

Zgodnie z ustawą, produkt biobójczy oraz produkt biobójczy niskiego ryzyka, wprowadzone do obrotu na terenie Polski, podlegają wpisowi do rejestru produktów biobójczych, który prowadzi prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Rejestr jest prowadzony w formie elektronicznych nośników informacji i zabezpieczony przed dostępem osób nieupoważnionych. Rejestr składa się z części I, zawierającej wykaz podmiotów biobójczych, na które wydano pozwolenia albo pozwolenia tymczasowe; części II, zawierającej wykaz produktów biobójczych, na które wydano wpis do rejestru; części III, zawierającej wykaz produktów biobójczych, na które wydano pozwolenie na obrót. Rejestr jest jawny i dostępny dla osób trzecich.

Ustawa określa, że odpowiedzialne za kontrolę zatruc produktami biobójczymi są ośrodki konsultacji i informacji toksykologicznej, które pracują w systemie pracy ciągłej dwadzieścia cztery godziny na dobę przez cały rok, zapewniając konsultację medyczną w przypadkach zatruc produktami biobójczymi. Minister zdrowia określi wykaz ośrodków toksykologicznych odpowiedzialnych za kontrole zatruc produktami biobójczymi oraz podmioty obowiązane do zgłaszania zatruc, biorąc pod uwagę ich przygotowanie merytoryczne i rozmieszczenie w kraju.

Ośrodki te zbierają, rejestrują i archiwizują zgłoszenia zatruc na formularzu zatrucia, tworząc bazę danych o przypadkach zatruc. Informacje zawarte w formularzu obejmują podstawowe dane o produkcie biobójczym, płeć i wiek osoby, która uległa zatruciu, okoliczności, w jakich doszło do zatrucia, oraz opis następstw zdrowotnych wynikających z narażenia na działanie produktu.

Ośrodki co sześć miesięcy składają prezesowi urzędu raport o zgłoszonych przypadkach zatruc produktami biobójczymi oraz przekazują dane na temat zatruc na każde jego żądanie. Koszty działalności ośrodka związane ze sporządzeniem raportu mogą być finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister zdrowia.

Prezes urzędu raz na trzy lata przekazuje Komisji Europejskiej raport o zgłoszonych przypadkach zatruc.

Zgodnie z ustawą ten, kto bez pozwolenia, pozwolenia tymczasowego, pozwolenia na obrót albo wpisu do rejestru wprowadza do obrotu produkt biobójczy, podlega karze grzywny, karze aresztu albo obu karom łącznie. Tej samej karze podlega ten, kto wprowadza do obrotu produkt biobójczy nieopakowany lub nieoznakowany.

Wysoka Izbo, w mojej ocenie ustawa nie budzi zastrzeżeń.

Przemówienie senatora Henryka Stokłosa w dyskusji nad punktem ósmym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa, nad którą właśnie debatujemy, budzi moje wątpliwości z kilku powodów. Jest to projekt posełski zgłoszony w okresie kampanii wyborczej, a więc skażony podejrzeniem o to, że intencje jego autorów są – nazwijmy to delikatnie – koniunkturalne. Zgłosili go posłowie partii, która utraciła zaufanie społeczeństwa, a która równocześnie stanowi zaplecze rządu, co powoduje niejasność w kwestii rzeczywistych intencji rządu w tej sprawie. I wreszcie wątpliwość najważniejsza dla mnie jako człowieka biznesu, a mianowicie pytanie o to, jak wyglądać będzie finansowanie wynikających z ustawy zadań. Część z tych wątpliwości wyjaśniła debata w Sejmie, a pozostałe, jak sądzę, dyskusja w naszej Izbie.

Panie i Panowie! Te moje wstępne zastrzeżenia nie oznaczają, że jestem przeciwnikiem nowelizacji ustawy o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych. Wręcz przeciwnie, po konsultacji z samorządowcami z mojego okręgu wyborczego w pełni popieram przyjęte w ustawie zapisy.

Wiosną ubiegłego roku zdecydowaliśmy o przyjęciu ustawy o wsparciu tworzenia lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych w latach 2004–2005. Był to projekt rządowy o charakterze pilotażowym, w wyniku którego miano stwierdzić, czy gminy są zainteresowane wprowadzaniem takiego programu w życie. Okazało się, że są zainteresowane, i to bardzo, o czym świadczy liczba zgłoszonych wniosków i wynikająca z nich kwota, daleko przewyższająca środki finansowe przewidziane na ten cel. Na czterysta siedemdziesiąt jeden zgłoszonych wniosków przyjęto trzysta sześćdziesiąt dwa, ale zrealizowano zaledwie sto czterdzieści dwa. Liczby te są najbardziej przekonującym argumentem za tym, by przedłużyć funkcjonowanie rządowego projektu pilotażowego o kolejny rok, do 31 grudnia 2006 r.

Chcę wierzyć wnioskodawcom, że skutki finansowe nowelizacji nie będą zbyt wielkie. Wierzę w zapewnienia rządu, który stwierdził, że na razie są zagwarantowane środki w rezerwie celowej w Ministerstwie Infrastruktury. Jestem przekonany, że w razie konieczności znajdą się one w budżecie państwa na rok 2006.

Panie i Panowie! Największym problemem naszego państwa, a przede wszystkim obywateli, których ten problem dotyka, jest bezrobocie. Bezrobocie pociąga inne dramatyczne zjawisko – bezdomność, która zaczyna się często od niemożności opłacania czynszu za wynajmowane mieszkanie. Niestety, z bezrobociem i jego skutkami żadne rządy, ani lewicowe, ani prawicowe, dotąd sobie nie poradziły.

Pilotażowa ustawa o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych okazała się dobrym pomysłem, choć stanowiącym zaledwie kroplę w morzu potrzeb. Dlatego należy ją nowelizować, by jej działanie przedłużyć. Wszak w jej wyniku może w Polsce powstać niemal pięć tysięcy lokali i piętnaście tysięcy miejsc w noclegowniach, i to w sytuacji, gdy toczy się ponad dziesięć tysięcy postępowań sądowych w sprawach o eksmisje. To jest kolejny argument przemawiający za nowelizacją ustawy, nad którą debatujemy. I dlatego w głosowaniach poprzę uchwały obu komisji w tej sprawie.

Przemówienie senatora Grzegorza Lipowskiego w dyskusji nad punktem piętnastym porządku obrad

Przedstawię teraz uwagi do zmiany ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych.

Zmiana ustawy o drogach publicznych umożliwia nadanie nazwy drodze niepublicznej, określanej jako „ulica lub plac wewnętrzny”. Dlaczego nie umieszczono takiego zapisu w ustawie o drogach niepublicznych? Bo takiej ustawy nie ma, a wszystkie regulacje prawne dotyczące dróg niepublicznych zawiera ustawa o drogach publicznych. To taka ciekawostka.

A problem styku dróg publicznych i niepublicznych wbrew pozorom jest istotny dla bezpieczeństwa ruchu. Nie rozwiązano go kompleksowo w ustawie o ruchu drogowym i ustawie o drogach publicznych. Codziennie rozstrzygania przez większość kierowców wymaga dylemat, kto ma pierwszeństwo na skrzyżowaniach i włączeniach dróg wewnętrznych – niepublicznych – z drogami publicznymi.

Wyjeżdżając ze stacji benzynowej, marketu czy osiedla mieszkaniowego na drogę publiczną, włączamy się do ruchu. Jeśli taki wjazd jest wybudowany jak skrzyżowanie, a nie „zjazd bramowy”, jak o tym może się dowiedzieć jadący drogą publiczną? Tylko wyjeżdżający z drogi wewnętrznej lub obiektu ma informację, jaką drogę opuszcza.

W sytuacji nie do pozardrosczenia są również kierowcy dojeżdżający do skrzyżowania publiczną drogą gruntową. Wystarczy, że ustalą rodzaj nawierzchni na odcinku 20 m. od skrzyżowania, i już wiedzą, czy będą mieć pierwszeństwo na skrzyżowaniu. W gorszej sytuacji są kierowcy poruszający się drogą z pozoru „główną”. O tym, czy nadjeżdżający z prawej ma pierwszeństwo, czy też będzie się włączał do ruchu, mogą się przekonać, wykonując precyzyjny pomiar długości odcinka o nawierzchni twardej na drodze poprzecznej.

Ustawa o ruchu drogowym wprowadziła pojęcie „strefy zamieszkania”. Strefa taka może obejmować „drogi publiczne lub inne drogi”. Z ogólnych zasad ruchu wynika, że „przy wyjeżdżaniu z drogi niebędącej drogą publiczną oraz ze strefy zamieszkania” kierowca włącza się do ruchu. Włączać może się na zjeździe lub skrzyżowaniu. W konkretnych warunkach w terenie oznakowanie takich miejsc w sposób jednoznaczny dla kierowców jest bardzo często niemożliwe.

W dotychczasowej praktyce jednym z wyróżników dróg niepublicznych dla kierujących był brak nazwy ulicy. Proponowana zmiana ustawy może zlikwidować to zróżnicowanie. Może nie warto żałować. Warto jednak zastanowić się, jak poprawić przepisy prawa o ruchu drogowym i ustawy o drogach publicznych – i niepublicznych – by jeżdżenie po polskich ulicach i drogach nie było ciągłym rozwiązywaniem zagadek zagrożonym poważnymi konsekwencjami. Winny zawsze się przecież znajdzie i jestem przekonany, że będzie to „uczestnik ruchu”.

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bargieła

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Krzysztofa Opawskiego

W związku z odbywającą się aktualnie modernizacją drogi krajowej nr 94 na wysokości Olkusza – budową nowego wiaduktu oraz remontem jednego z pasów trasy – dostają nagminnie od mieszkańców powiatu olkuskiego zapytania dotyczące sygnalizacji świetlnej.

Zgodnie z wcześniejszymi planami modernizacji trasy nr 94 sygnalizacja świetlna miała zostać zainstalowana w dwóch punktach Olkusza: na skrzyżowaniu z drogą powiatową nr K1 159 (ulica Króla Kazimierza Wielkiego) oraz na skrzyżowaniu z drogą powiatową nr K1077 (Aleja Tysiąclecia); jak również na skrzyżowaniu z drogą powiatową nr 14457 (dojazd do kopalni Pomorzany).

W sprawie tego ostatniego punktu w październiku ubiegłego roku zostało zawarte porozumienie pomiędzy Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad – Oddział w Krakowie a Zakładami Górniczo-Hutniczymi „Bolesław” SA w Bukowni. Na mocy tego porozumienia ZGH „Bolesław” zobowiązały się partycypować w kosztach budowy sygnalizacji na skrzyżowaniu z drogą powiatową nr 14457. Całkowity koszt budowy rzeczony sygnalizacji dalece jednak przewyższa możliwości ZGH „Bolesław”. W związku z tym zarząd ZGH zwrócił się do GDDKiA – Oddział w Krakowie o współfinansowanie przedmiotowej sygnalizacji świetlnej.

Kolejne dwa newralgiczne skrzyżowania, z ulicą Króla Kazimierza Wielkiego oraz Aleją Tysiąclecia, to punkty, w których sygnalizacja świetlna jest niezbędna do zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników dróg, zarówno tych zmotoryzowanych, jak i pieszych. Zainstalowanie sygnalizacji w tych miejscach pozwoliłoby uniknąć nagminnych problemów z wyjazdem z dróg podporządkowanych z centrum Olkusza oraz umożliwiłoby pieszym bezpieczne pokonanie niezwykle ruchliwej trasy nr 94.

Budowa przedmiotowej sygnalizacji obecnie, gdy trwa modernizacja tego odcinka drogi nr 94, byłaby dopełnieniem inwestycji oraz spełnieniem oczekiwań mieszkańców Olkusza od lat bezskutecznie dopominających się sygnalizacji w tych punktach miasta.

Uprzejmie proszę, Panie Ministrze, o odpowiedzi na następujące pytania.

Po pierwsze, jakie są możliwości budowy sygnalizacji świetlnej we wspomnianych trzech punktach drogi nr 94?

Po drugie, czy jest możliwe, aby inwestycja ta została wykonana podczas obecnie trwającej modernizacji drogi nr 94?

Po trzecie, w jakim stopniu jest możliwe dofinansowanie inwestycji ze strony Ministerstwa Infrastruktury?

Z poważaniem
Janusz Bargieł

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Mirosława Gronickiego

Wielce Szanowny Panie Ministrze!

W związku z napływającymi do mnie prośbami o interwencję w sprawie przywrócenia możliwości odliczania od podatku dochodowego od osób fizycznych wydatków na własne potrzeby mieszkaniowe, zwracam się z uprzejmą prośbą o przedstawienie stanowiska rządu w przedmiotowej sprawie.

Nadmieniam, iż tak zwana ulga remontowa wywołała pozytywne zjawisko modernizacji i remontów lokali mieszkaniowych. Odnowiono wiele prywatnych posesji, zwiększając przy tym lokalne walory estetyczne. Nawet najuboższe grupy społeczne zdecydowały się na polepszenie swoich skromnych warunków mieszkaniowych.

Z tych powodów uważam, że wysoce pożądane byłoby podjęcie działań ukierunkowanych na przywrócenie przedmiotowej ulgi lub przyjęcie innych rozwiązań podatkowych, które przyczynią się do dalszej poprawy substancji mieszkaniowej.

Z wyrazami szacunku
Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Marka Belki

Szanowny Panie Premierze!

Jako senator RP chciałbym zapytać Pana o kwestię dotyczącą zaistniałych na arenie międzynarodowej faktów, które mogą zagrażać bezpieczeństwu energetycznemu Polski. Pierwszy fakt to decyzja Berlina i Moskwy o przeprowadzeniu rurociągu gazowego pod Bałtykiem z pominięciem Polski i Litwy. Drugi to przekroczenie na światowych rynkach granicy 60 \$ za baryłkę ropy naftowej oraz opinia ekspertów, że cena ta może dalej wzrastać.

Czy nie uważa Pan, że budowa takiego rurociągu pod Bałtykiem spowoduje, że Polska na zawsze straci możliwość dostaw gazu ze źródeł norweskich?

Proszę o szybką odpowiedź.

Z wyrazami szacunku
Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Jerzego Millera

Szanowny Panie Prezesie!

Jako senator ziemi siedlecko-ostrołęckiej zwracam się do Pana z prośbą o pozytywne rozpatrzenie prośby Społecznego Komitetu „Pomóż Asi” z dnia 7 lipca 2005 r. Komitet ten w celu ratowania życia Asi Mikołajczuk z Łosic, wyręczając częściowo NFZ, zebrał już 50% wymaganej na leczenie kwoty.

Mam nadzieję, że Pańskie dobre serce nie pozwoli na zmarnowanie akcji łosickiego społeczeństwa i pozwoli Asi razem z nami normalnie żyć.

Łączę wyrazy szacunku i poważania
Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Krzysztofa Opawskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Jako senator ziemi siedlecko-ostrołęckiej zwracam się do Pana w imieniu społeczności gminy Halinów z prośbą o interwencję w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Gmina Halinów prosi o odstąpienie od planów budowy wschodniej obwodnicy Warszawy – WOW – na jej terytorium.

W załączeniu przesyłam kopię otrzymanego od burmistrza miasta Halinów pisma z argumentami w tej sprawie*.

Łączę wyrazy szacunku i poważania
Sławomir Izdebski

* Załącznik do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Jurgiel

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Marka Balickiego

Na podstawie art. 49 Regulaminu Senatu, w związku z art. 16 i 20 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora, kieruję do Pana Marka Balickiego, ministra zdrowia, oświadczenie dotyczące obecnej sytuacji finansowej poszczególnych oddziałów wojewódzkich Narodowego Funduszu Zdrowia oraz środków finansowych, którymi będzie dysponował Narodowy Fundusz Zdrowia w 2006 r.

Z całego kraju napływają niepokojące informacje o braku pieniędzy na usługi medyczne – mam tu na myśli wypowiedzenie umów na udzielanie świadczeń przez znaczną część szpitali – i o niepokojącym i chyba niekontrolowanym wzroście kwot na refundację leków i związany z tym problem: akcje promocyjne agresywnie prowadzone przez apteki na przykład w moim województwie, czyli na Podlasiu.

Kolejny problem ma bezpośredni związek z niedawno podpisanym przez ministra zdrowia rozporządzeniem określającym „algorytm podziału środków pomiędzy oddziały wojewódzkie funduszu z przeznaczeniem na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej dla ubezpieczonych”. Czy opublikowany algorytm zapewnia, tak jak Pan Minister wcześniej deklarował, rzeczywiste wyrównanie dostępu do usług medycznych ubezpieczonym zamieszkującym na terenach działania wszystkich oddziałów, czy też nadal ubezpieczeni w oddziałach mazowieckim, śląskim czy wielkopolskim będą uprzywilejowani kosztem ubezpieczonych mojego województwa podlaskiego? Czy opracowany algorytm wpłynie na skrócenie czasu oczekiwania na udzielenie świadczeń medycznych, a tym samym zmniejszy mieszczące się czasami w granicach absurdu kolejki do lekarza?

W związku z powyższym zwracam się do Pana Ministra z prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

W jakim trybie następują i na jakim są etapie prace nad podziałem środków Narodowego Funduszu Zdrowia na rok 2006?

Czy istnieją już wstępne propozycje podziału środków Narodowego Funduszu Zdrowia na 2006 r., a jeśli tak, to jakie środki otrzyma województwo podlaskie i jak ta kwota się ma do środków otrzymywanych przez województwo podlaskie w latach ubiegłych?

Krzysztof Jurgiel

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Jurgiel

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Józefa Pilarczyka

Na podstawie art. 49 Regulaminu Senatu, w związku z art. 16 i 20 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora, kieruję do Pana Józefa Jerzego Pilarczyka, ministra rolnictwa i rozwoju wsi, oświadczenie dotyczące suszy.

Od tygodni rolnicy w naszym kraju pracują w obawie przed katastrofalną suszą. Szacuje się, że przy utrzymującej się pogodzie zbiory mogą być mniejsze nawet o 30–40%. Susza wpłynie również na jakość ziarna – należy spodziewać się, że będzie ono drobne i przeżarte przez szkodniki. Wszystkie te okoliczności z pewnością spowodują spadek cen zbóż. Bardzo prawdopodobne jest, że spadek ten przekroczy sygnalizowaną przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi sumę 360 zł za tonę. Polscy rolnicy ponad rok po akcesji do Unii Europejskiej stoją przed wielkimi trudnościami. Uważam, że konieczne jest podjęcie zdecydowanych działań w okresie żniw po to, aby nie obniżyć konkurencyjności polskich gospodarstw na wspólnym rynku.

W związku z powyższym zwracam się do Pana Ministra z apelem o podjęcie działań w celu udzielenia pomocy polskim rolnikom dotkniętym problemem suszy, a także o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

Jakie działania zamierza przeprowadzić ministerstwo w celu wsparcia gospodarstw dotkniętych suszą?

Jak ministerstwo szacuje spadek cen skupu powstały w wyniku suszy?

Krzysztof Jurgiel

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Lorenza

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Marka Balickiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana w związku z dramatycznym apelem członków Stowarzyszenia Pomocy Osobom Chorym na Szpiczaka. Stowarzyszenie to zrzesza osoby chore na tak zwanego szpiczaka mnogiego – *Myeloma Multiplex* – który jest trudnym do zdiagnozowania nowotworem złośliwym szpiku, błyskawicznie niszczącym cały organizm ludzki. Zastosowanie leków pozwala jednak w dużej mierze zahamować ten proces, a nawet doprowadzić do wyleczenia chorego.

Problemem sygnalizowanym przez chorych jest utrudniony dostęp do pozwalających na prawidłowe zdiagnozowanie choroby badań krwi oraz opieszałość lekarzy pierwszego kontaktu, jeżeli chodzi o kierowanie pacjentów do lekarzy specjalistów, w tym wypadku hematologów.

Nie mniej ważnym zagadnieniem jest sprawa dostępności do najnowszych leków i terapii, które – według autorytetów światowych i badań klinicznych – są bardzo skuteczne i mogą doprowadzić do remisji nowotworu. Trzeba było wielomiesięcznej batalii chorych, by możliwa była refundacja Thalidomidu – mimo że jest to lek ratujący życie – który od lat jest stosowany, z bardzo dobrymi rezultatami, w leczeniu szpiczaka. Potrzebujący go pacjenci byli w wielu wojewódzkich oddziałach NFZ odrzucani i pozostawiani samym sobie, a nie stać ich było na zapłacenie za terapię. Osoby te to najczęściej renciści – właśnie z powodu choroby – a kuracja Thalidomidem to koszt od 600 zł do 3 tysięcy zł miesięcznie.

Tymczasem na rynku pojawiają się nowe i bardzo nowoczesne leki, specyfiki, preparaty i terapie, bardzo szybko wprowadzane w UE ze względu na wyjątkową skuteczność. Siłą rzeczy są również rejestrowane w Polsce, ale niedopuszczane do stosowania przez NFZ, jak mniemam, ze względu na koszty ich stosowania. Przykładem tego jest sprawa leku o nazwie Velcade (Bortezomib), który od kilkunastu miesięcy jest stosowany na świecie i w Unii Europejskiej, a pacjenci chorzy na szpiczaka wracają dzięki niemu do zdrowia i niemal normalnego życia. U nas zaś piętzone są przeszkody i problemy opóźniające wprowadzenie go do leczenia.

Szanowny Panie Ministrze, opisana sytuacja jest tylko jednym z licznych przykładów dramatu przeżywanego w Polsce przez ludzi chorych, których nie stać na pokrycie kosztów leczenia, którzy przez przedłużające się procedury nie mają dostępu do skutecznych leków. Ci ludzie umierają nie tyle na chorobę, na którą zapadli, ile na urzędniczą opieszałość i stan polskiego budżetu. Niedopuszczalne jest, aby w cywilizowanym kraju, państwie prawa, gdzie stale podkreślane jest przestrzeganie zasad humanitaryzmu, etyki i moralności, ludzie umierali z biedy. A więc może nie zbudujemy kolejnego centrum wystawienniczego, nie postawimy kilku pomników i nie nakręcimy paru filmów, ale to niewielka cena za ludzkie życie. A na ratunek czeka bardzo wielu cierpiących.

Nie jestem zwolennikiem rozbudowanego pakietu socjalnego i zbyt szeroko pojętej opiekuńczej roli państwa, jednak są kwestie, na których nigdy i pod żadnym pozorem oszczędzać nam nie wolno – to zdrowie i życie obywateli.

Wierzę, że analiza problemu pozwoli Panu Ministrowi podjąć decyzje, które wpłyną na racjonalizację wydatków Narodowego Funduszu Zdrowia, uproszczenie biurokratycznych procedur, a tym samym na wyjście naprzeciw chorym potrzebującym pomocy, na którą nie mogą już czekać.

Z wyrazami szacunku
Janusz Lorenz

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Saługę

Oświadczenie skierowane do ministra edukacji narodowej i sportu Mirosława Sawickiego

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z rozporządzeniem pana ministra z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach (DzU nr 52 poz. 467), bardzo proszę o ustosunkowanie się do następujących kwestii.

Po pierwsze, kto, w myśl §66, ponosi opłaty za wyżywienie dzieci pozbawionych opieki rodzicielskiej, znajdujące się w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodkach wychowawczych oraz ośrodkach rewalidacyjno-wychowawczych?

Po drugie, w §24 znalazł się zapis: „Specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze są prowadzone w szczególności dla dzieci i młodzieży: niesłyszących i słabosłyszących; niewidomych i słabowidzących; z niepełnosprawnością ruchową; z autyzmem; ze sprzężonymi niepełnosprawnościami; z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim, umiarkowanym lub znacznym”. Jaki zatem zapis reguluje pobyt w ośrodkach dzieci z wymienionymi wadami i upośledzeniami, pozbawionych częściowo lub całkowicie opieki rodzicielskiej?

Chciałbym ponadto podkreślić, że zmiany powodujące przekształcenie specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych w ośrodki „nieferyjne”, a tym samym związanie rąk dyrektorom, którzy przez okres wakacji nie mogą dysponować środkami, by nie naruszyć dyscypliny finansowej, uważam za karygodne! Poza tym jest to kolejne zadanie, które ministerstwo złożyło na barki samorządów, bez wcześniejszego zapewnienia środków na jego realizację.

Ponadto rozporządzenie w sposób najbardziej krzywdzący traktuje dzieci i młodzież pozbawione opieki rodzicielskiej. Przypomnę tylko, że według szacunków wśród dzieci i młodzieży, które przebywały w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, około 35% to dzieci pozbawione opieki rodzicielskiej na podstawie orzeczeń sądów opiekuńczych.

Z wyrazami szacunku
Wojciech Saługa

Oświadczenie złożone przez senatora Jerzego Suchańskiego

Oświadczenie skierowane do ministra skarbu państwa Jacka Sochy

Uprzejmie proszę o rozważenie możliwości udzielenia pomocy gminie Puchaczów w województwie lubelskim.

Gmina jest zobowiązana zwrócić kopalni Lubelski Węgiel „Bogdanka” SA ponad 550 tysięcy zł z tytułu nadpłaty oraz dodatkowo prawie 135 tysięcy zł odsetek. Ze względu na trudną sytuację finansową samorządu, a w szczególności jego zobowiązania w zakresie prowadzenia inwestycji w ochronie środowiska – między innymi z powodu szkód górniczych – oraz na fakt, że we wcześniejszym okresie to właśnie gmina pomogła kopalni, również umarzając jej kwotę główną w wysokości ponad 7 milionów zł, proszę o umorzenie wspomnianej na wstępie kwoty.

Jestem głęboko przekonany, że bardzo dobre wyniki ekonomiczne kopalni pozwolą na udzielenie pomocy finansowej mieszkańcom gminy Puchaczów, bez większego uszczerbku dla dalszego rozwoju kopalni.

Jerzy Suchański

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafranca

Oświadczenie skierowane do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Jerzego Millera

Szanowny Panie Prezesie!

W związku z dramatycznym pismem skierowanym do mnie przez Stowarzyszenie Pomocy Osobom Chorym na Szpiczaka z Olsztyna zwracam się do Pana Prezesa o stanowisko w sprawie wprowadzenia do leczenia w naszym kraju leku o nazwie Velcade (Bortezomib). Autorzy pisma informują, że wymieniony lek od kilkunastu miesięcy jest stosowany w Unii Europejskiej, z bardzo dobrym skutkiem.

Mając na uwadze wyjątkową złośliwość szpiczaka mnogiego i jego konsekwencje zdrowotne, łącznie z zagrożeniem śmiertelnym, zwracam się do Pana Prezesa o jak najszybsze rozważenie możliwości stosowania tego leku w Polsce.

Z wyrazami szacunku
Jan Szafraniec

Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Ryszarda Kalisza

Zwracam się z prośbą o informację, czy Pana ministerstwo podjęło działania mające na celu ochronę społeczeństwa przed agresywnymi działaniami grup młodzieżowych głoszących idee faszystowskie zespolone z treściami religijnymi.

Kilka miesięcy temu zwracałam się – bezskutecznie – do Pana Ministra, informując o zorganizowanej przez te bojówki pikiecie przed moim domem. Tym razem 9 lipca bieżącego roku w Siedlcach grupa Młodzieży Wszechpolskiej starała się uniemożliwić zorganizowane w tym mieście spotkanie ze mną. Obrażliwe wrzaski oraz agresywne zachowania, łącznie z wtargnięciem na salę obrad, towarzyszyły mojemu pobytowi w Siedlcach. Na przyjazd policji czekało się pół godziny, ale ona i tak nie rozpędziła tej nielegalnej manifestacji.

Opisuję tę sytuację nie po to, by otrzymać radę, iż mogę złożyć skargę. Zależy mi na decyzjach, które przyniosą każdemu poczucie bezpieczeństwa.

Maria Szyszkowska

Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską

Oświadczenie skierowane do ministra skarbu państwa Jacka Sochy

Uprzejmie proszę o wyjaśnienie, czy można jeszcze zażegnać wadliwie przeprowadzoną prywatyzację uzdrowiska Nałęczów. W ocenie Najwyższej Izby Kontroli uruchomienie procesów prywatyzacyjnych spółek uzdrowiskowych nie było dostatecznie przygotowane.

Dodam też, że niepokojąco zmienia się charakter Nałęczowa, uzdrowiska mającego za cel leczenie serca i systemu nerwowego – staje się ono ośrodkiem zajmującym się pielęgnacją urody oraz odnową biologiczną. Tak więc kuracjusze nie będą mogli odnaleźć tu, po upływie kolejnych lat, niezbędnego spokoju.

Wyjaśniam, że otrzymuję w podniesionej tu sprawie informacje od zaniepokojonych kuracjuszy z wielu miast Polski.

Z wyrazami szacunku
prof. zw. dr hab. Maria Szyszkowska

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 85. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie niewyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej
senatora Józefa Sztorca**

§ 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 105 ust. 1 w związku z art. 108 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 6a ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz.U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z 2004 r. Nr 116, poz. 1202 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 446), nie wyraża zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca za czyn określony we wniosku z dnia 18 stycznia 2005 r., przedłożonym przez radcę prawnego Stanisława Grabowskiego – pełnomocnika oskarżyciela prywatnego, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem
i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej
w Unii Europejskiej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2, w ust. 2 po wyrazach „o których mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „, w terminie 21 dni od dnia przekazania tych stanowisk”;
- 2) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, w ust. 1 skreśla się wyrazy „na piśmie”;
- 3) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Organy właściwe do wydania opinii mogą rozpatrywać informację o stanowisku Rady Ministrów na wspólnym posiedzeniu.”;
- 4) w art. 1 w pkt 3 w lit. b, w ust. 3 wyrazy „członek Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „przedstawiciel Rady Ministrów”;
- 5) w art. 1 w pkt 5 skreśla się lit. b.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, postanowił wprowadzić do jej tekstu pięć poprawek.

W poprawce pierwszej, Senat określił termin w jakim powinny wyrazić swoją opinię właściwe komisje w sprawach stanowisk Rządu zawartych w informacjach o przebiegu procedur stanowienia prawa w UE. Zdaniem Senatu, poprawka ta jest niezbędna w sytuacji, gdy opinia właściwej komisji Sejmu, zgodnie ze zmianą dotyczącą art. 10, powinna stanowić podstawę stanowiska Rady Ministrów. Ponieważ opinia ta ma charakter fakultatywny, należy określić termin do którego Rząd powinien oczekiwać jej wydania.

Poprawka druga skreśla wymóg składania pisemnych informacji o stanowisku jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu aktu prawnego w Radzie UE. Zdaniem Senatu wymóg ten nie jest konieczny, w szczególności w sytuacjach, gdy dany projekt aktu prawnego był już przedmiotem oceny właściwych komisji i materiały z nim związane są przekazywane na piśmie. Ponadto wymóg ten wydłuży organizacyjnie prace właściwych komisji nie wnosząc nowych wartości merytorycznych.

Zdaniem Senatu, ze względów organizacyjnych należy umożliwić prezentację stanowiska Rady Ministrów na wspólnym posiedzeniu komisji obu izb parlamentu (poprawka trzecia). Ze względu na autonomię obu izb, opinie będą wydawane odrębnie a forma wspólnych posiedzeń ma charakter fakultatywny i zależy wyłącznie od woli obu komisji.

Poprawki czwarta i piąta powodują, iż uprawnionym do reprezentowania Rządu przed właściwymi komisjami nie musi już być wyłącznie członek Rady Ministrów, ale wskazany zgodnie z ustawą o Radzie Ministrów – jej przedstawiciel. Zdaniem Senatu odejście od dotychczasowych zasad, stosowanych m.in. w procesie legislacyjnym, nie znajduje uzasadnienia, a nawet może uniemożliwić funkcjonowanie organizacyjne Rady Ministrów.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w ust. 2 wyraz „poniesie” zastępuje się wyrazem „ponosi” oraz wyraz „zapewni” zastępuje się wyrazem „zapewnia”;
- 2) w art. 3 w ust. 1 skreśla się wyrazy „w trybie i na zasadach określonych w ustawie.”;
- 3) w art. 5 w ust. 2 wyrazy „w celu współpracy z partnerem prywatnym przy wykonywaniu” zastępuje się wyrazami „w celu wykonania”;
- 4) w art. 14 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;
- 5) w art. 15 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W przypadku gdy wynagrodzenie partnera prywatnego stanowi w całości zapłata sumy pieniężnej ze środków podmiotu publicznego, przepisu ust. 1 nie stosuje się.”;
- 6) w art. 25 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym może stanowić, że przekazanie składnika majątkowego po zakończeniu wykonywania umowy nastąpi na rzecz państwowej lub samorządowej osoby prawnej utworzonej na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, lub spółki handlowej z większościowym udziałem jednostki samorządu terytorialnego albo Skarbu Państwa.”;
- 7) w art. 27 w ust. 2 po wyrazach „Prawo zamówień publicznych,” dodaje się wyrazy „na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 3 tej ustawy –”;
- 8) w art. 27 w ust. 2 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:
„Przepisu art. 67 ust. 2 ustawy – Prawo zamówień publicznych nie stosuje się.”;
- 9) w art. 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Jeżeli realizowane przez dotychczasowego partnera prywatnego przedsięwzięcie wiąże się z prowadzeniem działalności gospodarczej, dla wykonywania której wymagane jest uzyskanie, na podstawie odrębnych przepisów, zezwolenia, koncesji lub innej decyzji administracyjnej, wstąpienie o którym mowa w ust. 1, staje się skuteczne z dniem uzyskania przez podmiot wstępujący wymaganego zezwolenia, koncesji lub innej decyzji administracyjnej dla określonego rodzaju działalności gospodarczej.”;
- 10) w art. 28 w pkt 2 wyraz „rozpowszechnianie” zastępuje się wyrazami „upowszechnianie przykładowych”;
- 11) w art. 31 skreśla się pkt 2;
- 12) w art. 31:
 - a) w pkt 3:
 - lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) w ust. 1 dodaje się pkt 122 w brzmieniu:
„122) wkład własny podmiotu publicznego, o którym mowa w art. 4 pkt 6 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, otrzymany przez partnera prywatnego i przeznaczony na cele określone w umowie o partnerstwie publiczno-prywatnym, z zastrzeżeniem ust. 19.”,
 - w lit. b, w ust. 19 wyrazy „pkt 121” zastępuje się wyrazami „pkt 122”,
 - b) w pkt 5, w pkt 56 wyrazy „121” zastępuje się wyrazami „122”;
- 13) w art. 31 w pkt 4, ust. 1j otrzymuje brzmienie:
„1j. Dla partnera prywatnego określonego w umowie o partnerstwie publiczno-prywatnym, w rozumieniu ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, w przypadku nieodpłatnego przeniesienia na rzecz podmiotu publicznego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 25 ust. 2 tej ustawy, własności środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych w terminie określonym w tej umowie, kosztem uzyskania przychodu jest wartość początkowa tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, pomniejszona o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1.”;
- 14) w art. 34:
 - a) w pkt 2:
 - zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

- „w art. 12 w ust. 4 dodaje się pkt 18 i 19 w brzmieniu:”,
- skreśla się pkt 18,
 - dotychczasowe pkt 19 i 20 oznacza się jako pkt 18 i 19,
- b) w pkt 4 w lit. a, w pkt 1a wyrazy „wkładu, o którym mowa w art. 12 ust. 4 pkt 18,” zastępuje się wyrazami „wkładu własnego, o którym mowa w art. 4 pkt 6 lit. b ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”;
- 15) w art. 34 w pkt 2, w dotychczasowym pkt 19 wyrazy „innemu podmiotowi określone w tej umowie” zastępuje się wyrazami „innemu podmiotowi, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”;
- 16) w art. 34 w pkt 3, pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) nieruchomości lub ich części przekazanych do używania przez podmiot publiczny partnerowi prywatnemu lub spółce, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, w ramach umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, jeżeli jest ono przedmiotem wkładu własnego, o którym mowa w art. 4 pkt 6 tej ustawy.”;
- 17) w art. 34 w pkt 4 w lit. b, ust. 1r otrzymuje brzmienie:
„1r. Dla partnera prywatnego lub spółki, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, określonych w umowie o partnerstwie publiczno-prywatnym, w przypadku nieodpłatnego przeniesienia na rzecz podmiotu publicznego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 25 ust. 2 tej ustawy, własności środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych w terminie określonym w tej umowie, kosztem uzyskania przychodu jest wartość początkowa tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, pomniejszona o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 16h ust. 1 pkt 1.”;
- 18) w art. 34 w pkt 6 w lit. a, pkt 42 otrzymuje brzmienie:
„42) wkład własny podmiotu publicznego, o którym mowa w art. 4 pkt 6 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, otrzymany przez partnera prywatnego lub spółkę, o której mowa w art. 19 ust. 1 tej ustawy, i przeznaczony na cele określone w umowie o partnerstwie publiczno-prywatnym, z zastrzeżeniem ust. 7.”;
- 19) w art. 37, w art. 10 wyrazy „121” zastępuje się wyrazami „122”;
- 20) skreśla się art. 38;
- 21) w art. 43:
a) w pkt 1, w ust. 5 skreśla się wyraz „zadań”,
b) w pkt 2, w ust. 3 wyrazy „Umowa o wspieranie lub o powierzenie zadania publicznego” zastępuje się wyrazami „Umowa, o której mowa w ust. 1.”;
- 22) dodaje się art. 44a w brzmieniu:
„Art. 44a. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) wprowadza się następujące zmiany:
1) w art. 18 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) rodzaje i zasady sporządzania sprawozdań w zakresie zobowiązań wynikających z umów partnerstwa publiczno-prywatnego zawieranych na podstawie odrębnych przepisów przez podmioty sektora finansów publicznych.”;
2) w art. 99 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Ustawa budżetowa zawiera, w formie załącznika, wykaz obowiązujących umów o partnerstwie publiczno-prywatnym finansowanych z budżetu państwa, zawierający:
1) przedmiot i cel umowy;
2) strony umowy;
3) okres wykonywania umowy;
4) łączną kwotę wydatków na wykonanie umowy, w tym łączną kwotę wydatków budżetu;
5) łączne kwoty wydatków w poszczególnych latach, w tym łączną kwotę wydatków budżetu w poszczególnych latach.”;
3) po art. 166 dodaje się art. 166a w brzmieniu:
„Art. 166a. Uchwała budżetowa zawiera, w formie załącznika, wykaz obowiązujących umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, zawierający:
1) przedmiot i cel umowy;
2) strony umowy;
3) okres wykonywania umowy;
4) łączną kwotę wydatków na wykonanie umowy, w tym łączną kwotę wydatków budżetu;
5) łączne kwoty wydatków w poszczególnych latach, w tym łączną kwotę wydatków budżetu w poszczególnych latach.”.”;
- 23) dodaje się art. 44b w brzmieniu:

„Art. 44b. Rada Ministrów przedkłada Sejmowi roczne sprawozdanie z wykonania ustawy w terminie do 30 czerwca po okresie sprawozdawczym.”;

24) w art. 45 po wyrazie „ogłoszenia” dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem art. 44a, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Większość poprawek Senatu do ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym ma charakter porządkujący i doprecyzowujący. Najważniejsze poprawki merytoryczne zmierzają do tego, aby:

w przypadku, gdy wynagrodzenie partnera prywatnego w całości stanowi zapłata sumy pieniężnej ze środków podmiotu publicznego, stosować przepis dotyczący obowiązku uwzględniania przesłanek właściwych dla umów, których przedmiotem są świadczenia okresowe lub ciągłe, oraz przepis przewidujący możliwość pokrycia przez podmiot publiczny wszystkim oferentom części kosztów przygotowania oferty w przypadku przedsięwzięć szczególnie skomplikowanych lub wymagających zastosowania innowacyjnych rozwiązań (poprawki nr 4 i 5),

– umożliwić postanowienie w umowie o partnerstwie publiczno-privatnym, że przekazanie składnika majątkowego po zakończeniu wykonywania umowy nastąpi na rzecz państwowej lub samorządowej osoby prawnej utworzonej na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, lub spółki handlowej z większościowym udziałem jednostki samorządu terytorialnego albo Skarbu Państwa (poprawki nr 6, 13, 15 i 17),

– zwolnić z obowiązku uzyskiwania zgody Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w przypadku zlecenia przez podmiot publiczny wykonywania obowiązków partnera prywatnego z wolnej ręki (poprawka nr 8),

– zobowiązać Rząd do przedkładania Sejmowi rocznych sprawozdań z wykonania ustawy (poprawka nr 23).

Wśród poprawek porządkujących Senatu znajdują się poprawki nr 20, 22 i 24. Senat uznał za zasadne wprowadzenie obowiązku ujmowania w ustawie budżetowej i uchwałach budżetowych jednostek samorządu terytorialnego informacji dotyczących umów o partnerstwie publiczno-privatnym. Można to jednak osiągnąć wyłącznie poprzez dokonanie nowelizacji nowej ustawy o finansach publicznych, która wejdzie w życie 1 stycznia.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. a po tiret czwartym dodaje się tiret w brzmieniu:
„– uchyla się pkt 15.”;
- 2) w art. 1 w pkt 1 w lit. a po tiret dziesiątym dodaje się tiret w brzmieniu:
„– pkt 40 otrzymuje brzmienie:
„40) wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub pełnienie funkcji w zarządach osób prawnych, które uzyskały wpis do rejestru przedsiębiorców na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym lub są spółkami kapitałowymi w organizacji.”;
- 3) w art. 1 w pkt 2 skreśla się lit. c;
- 4) w art. 1 w pkt 6 w lit. a w tiret drugim, w lit. d wyrazy „z tytułu” zastępuje się wyrazami „należności z tytułu zwrotu”;
- 5) w art. 1 w pkt 6 w lit. b, w ust. 2a wyrazy „kosztów zatrudnienia” zastępuje się wyrazami „kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne”;
- 6) w art. 1 w pkt 10, w art. 18 w ust. 6:
 - a) w pkt 2 w lit. c skreśla się średnik oraz po lit. c dodaje się tiret w brzmieniu:
„– zawierające elementy, o których mowa w art. 19 ust. 4.”;
 - b) skreśla się pkt 3;
- 7) w art. 1 w pkt 11:
 - a) lit. a, w ust. 1a po wyrazie „Rejestr” dodaje się wyrazy „instytucji szkoleniowych”,
 - b) w lit. c, w ust. 8 po wyrazie „rejestru” dodaje się wyrazy „instytucji szkoleniowych”;
- 8) w art. 1 w pkt 26, w art. 46:
 - a) w ust. 5 wyrazy „Wysokość przeciętnego wynagrodzenia oraz liczba zatrudnianych pracowników, o których mowa w ust. 1, są przyjmowane” zastępuje się wyrazami „Wysokość przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, jest przyjmowana”,
 - b) w ust. 6 skreśla się pkt 3;
- 9) w art. 1 w pkt 35, w art. 61c skreśla się ust. 7;
- 10) w art. 1 w pkt 43 po lit. a dodaje się lit. a w brzmieniu:
„a¹) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) po upływie okresu, za który otrzymał ekwiwalent, odprawę lub odszkodowanie, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5.”;
- 11) w art. 1 w pkt 43 w lit. b, ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Bezrobotny jest obowiązany do składania lub przesyłania powiatowemu urzędowi pracy pisemnego oświadczenia o przychodach oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie:
 - 1) w każdym miesiącu – w przypadku bezrobotnych z prawem do zasiłku,
 - 2) w terminie 7 dni od dnia uzyskania przychodów – w przypadku bezrobotnych bez prawa do zasiłku.W razie niedokonania tych czynności zasiłek lub inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują od dnia złożenia oświadczenia i innych wymaganych dokumentów.”;
- 12) w art. 1 w pkt 44 w lit. b, w ust. 7 w zdaniu wstępnym wyrazy „refundację oraz jednorazowo przyznane środki, o których mowa w art. 46 ust. 1” zastępuje się wyrazami „zwrot refundacji oraz jednorazowo przyznanych środków w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 2 i 3”;
- 13) w art. 1 w pkt 44 w lit. b, w ust. 7 w pkt 1 skreśla się wyrazy „określone w art. 46 ust. 1.”;
- 14) w art. 1 w pkt 57 w lit. b przed tiret pierwszym dodaje się tiret w brzmieniu:
„– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Samodzielnym specjalistą do spraw rozwoju zawodowego może zostać osoba spełniająca łącznie warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, która:”;
- 15) w art. 1 w pkt 67 w lit. c, w pkt 4a wyraz „zatrudnienia” zastępuje się wyrazami „wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne”;

- 16) w art. 1 w pkt 71 przed lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) obowiązku prowadzenia agencji zatrudnienia zgodnie z warunkami określonymi w ustawie.”;”;
- 17) w art. 1 w pkt 71 w lit. b, w ust. 3a:
a) wyrazy „firmy pracodawcy” zastępuje się wyrazami „kontrolowanej jednostki”,
b) wyrazy „u pracodawcy” zastępuje się wyrazami „w kontrolowanej jednostce”,
c) wyrazy „okazania pracodawcy” zastępuje się wyrazami „okazania kontrolowanej jednostce”;
- 18) w art. 1 w pkt 74 w lit. b, w ust. 5 wyrazy „ust. 5” zastępuje się wyrazami „ust. 6”;
- 19) w art. 1 w pkt 76, w art. 150a:
a) w ust. 1 po wyrazach „spełniła warunki do jego nabycia” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 1a”,
b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Prawo do zasiłku przedemerytalnego albo świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również osobie, która do dnia 12 stycznia 2002 r. nie spełniła warunku posiadania okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, jeżeli w dniu 31 grudnia 2001 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych i w wyniku zaliczenia okresu pobierania tego zasiłku do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego uzyskałaby prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego.”,
c) w ust. 2 po wyrazach „1 stycznia 2002 r.” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2a”,
d) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Osobie, o której mowa w ust. 1a, prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od dnia złożenia wniosku o jego przyznanie, o ile w dniu jego złożenia spełnia warunki do nabycia tego prawa określone w ustawie, o której mowa w ust. 1, w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2001 r.”,
e) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 1a”;
- 20) w art. 1 w pkt 76, w art. 150a w ust. 3 wyrazy „, w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „do dnia 28 lutego 2006 r.”;
- 21) w art. 9 w pkt 1 po wyrazach „w art. 8” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a i dodaje się lit. b w brzmieniu:
„b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
„12. W przypadku uzyskania jednorazowo dochodu należnego za dany okres, kwotę tego dochodu uwzględnia się w dochodzie osoby lub rodziny przez okres, za który uzyskano ten dochód.”;”;
- 22) w art. 9 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) w art. 23:
a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. Do wyboru programów, o których mowa w ust. 1 pkt 7a, stosuje się odpowiednio art. 25, 26, 28-33 i art. 35.”,
b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. Minister może dokonywać kontroli i oceny realizacji programów, które wspiera finansowo.”,
c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) sposób funkcjonowania jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, standardy dla poszczególnych rodzajów usług, kwalifikacje osób wykonujących te usługi oraz termin dostosowania do wymaganych standardów, uwzględniając zakres usług, miejsce i sposób ich realizacji oraz konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z usług;”;
- 23) w art. 9 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) w art. 37 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W przypadku zbiegu uprawnień do zasiłku stałego i renty socjalnej, świadczenia pielęgnacyjnego lub dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania, zasiłek stały nie przysługuje.”;
- 24) w art. 9 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) w art. 108 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W celu określenia sposobu współdziałania w rozwiązywaniu problemów osoby lub rodziny znajdującej się w trudnej sytuacji życiowej pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej może zawrzeć kontrakt socjalny z tą osobą lub rodziną.”;

25) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W ustawie z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. Nr 86, poz. 732) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osobie uprawnionej – oznacza to osobę uprawnioną do świadczenia alimentacyjnego na podstawie tytułu wykonawczego, którego egzekucja jest bezskuteczna, jeżeli:

1) osoba uprawniona jest wychowywana przez osobę samotnie wychowującą dziecko, w rozumieniu przepisów o świadczeniach rodzinnych,

2) osoba uprawniona jest wychowywana przez osobę pozostającą w związku małżeńskim z osobą, która przebywa w zakładzie karnym powyżej 3 miesięcy albo jest całkowicie ubezwłasnowolniona,

3) jest osobą uczącą się, w rozumieniu przepisów o świadczeniach rodzinnych;”;

2) w art. 4 uchyla się ust. 4;

3) w art. 8 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Zaliczka przysługuje do wysokości świadczenia alimentacyjnego, nie więcej jednak niż:”;

4) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Organ właściwy wierzyciela oraz organ właściwy dłużnika mogą upoważnić, w formie pisemnej, swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej lub inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej do prowadzenia postępowania wobec dłużników alimentacyjnych oraz postępowania w sprawach zaliczek, a także do wydawania decyzji administracyjnych w tych sprawach.”;

5) w art. 10:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy świadczenia alimentacyjne dochodzone są od dłużnika alimentacyjnego zamieszkałego za granicą Rzeczypospolitej Polskiej, osoba mająca prawo do świadczeń alimentacyjnych składa do organu właściwego wierzyciela wniosek o ustalenie prawa do zaliczki alimentacyjnej łącznie z informacją sądu okręgowego o stanie egzekucji lub zaświadczeniem zagranicznej instytucji egzekucyjnej o stanie egzekucji świadczeń alimentacyjnych za okres trzech ostatnich miesięcy oraz wymaganą dokumentacją.

1b. Osobie, o której mowa w ust. 1a, zaliczka przysługuje począwszy od miesiąca, w którym osoba złożyła wniosek do sądu okręgowego o wykonanie wyroku, ustalającego prawo do świadczeń alimentacyjnych, w państwie zamieszkania dłużnika alimentacyjnego.”,

b) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) informacji sądu okręgowego o stanie egzekucji lub zaświadczenia zagranicznej instytucji egzekucyjnej o stanie egzekucji świadczeń alimentacyjnych;”;

6) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Organ właściwy wierzyciela może bez zgody strony zmienić lub uchylić ostateczną decyzję administracyjną, na mocy której strona nabyła prawo do zaliczki, jeżeli uległa zmianie sytuacja rodzinna lub dochodowa rodziny mająca wpływ na prawo do zaliczki albo osoba nienależnie pobrała zaliczkę.”;

7) w art. 11 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

8) w art. 14 uchyla się ust. 2;

9) w art. 27:

a) w pkt 2 w lit. j:

– w pkt 23 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) utratą emerytury, renty, renty rodzinnej lub renty socjalnej,”,

– w pkt 24 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) uzyskaniem emerytury, renty, renty rodzinnej lub renty socjalnej,”,

b) w pkt 8:

– w lit. a, w ust. 1 uchyla się pkt 3,

– uchyla się lit. b,

c) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. W przypadku gdy ośrodek pomocy społecznej przekazał organowi właściwemu wierzyciela informację, że osoba uprawniona lub jej przedstawiciel marnotrawią wypłacane jej świadczenia rodzinne lub wydatkują je niezgodnie z przeznaczeniem, organ właściwy wierzyciela może przekazywać należne osobie świadczenia rodzinne w całości lub w części w formie rzeczowej.”;

10) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. Komornik w 2005 r. może przyjąć wniosek o ustalenie prawa do zaliczki alimentacyjnej oraz wydać zaświadczenie o bezskuteczności prowadzonego postępowania egzekucyjnego oraz o wysokości wyegzekwowanego świadczenia alimentacyjnego według wzoru, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 7 czerwca 2005 r. w sprawie wzoru wniosku o ustalenie prawa do zaliczki alimentacyjnej oraz odpowiednich zaświadczeń, przed dniem 1 września 2005 r.”;

26) dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych zalicza się okresy zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego działalność wytwórczą w rolnictwie, przebyte po dniu 1 czerwca 2004 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub zaopatrzenie emerytalne stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, a w przypadku osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1697 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407), co najmniej wynagrodzenie, o którym mowa w tym przepisie.”;

27) w art. 21 w pkt 3 na końcu dodaje się średnik oraz dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) art. 11 pkt 1–3 i 5–9, które wchodzą w życie z dniem 1 września 2005 r.;

5) art. 11 pkt 4 i 10, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Senat wprowadził do jej tekstu 27 poprawek. Większość z nich ma charakter doprecyzowujący, uzupełniający lub korygujący. Są to poprawki nr 1–4, 6–10, 12–14, 16–18 i 20.

Poprawki nr 5 i 15 mają na celu ograniczenie możliwości finansowania ze środków przekazanych samorządom powiatowym z Funduszu Pracy kosztów zatrudnienia pracowników powiatowego urzędu pracy do kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne.

Poprawka nr 11 znosi sztywny termin – do 10 dnia miesiąca – na składanie przez bezrobotnego z prawem do zasiłku oświadczenia o przychodach oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień, w celu uniknięcia spiętrzenia zadań powiatowych urzędów pracy w pierwszej dekadzie miesiąca.

Poprawka nr 19 ma na celu przyznanie prawa ubiegania się o zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne na zasadach obowiązujących w grudniu 2001 r. osobom, którym w wyniku zmiany przepisów nie został zaliczony do okresu uprawniającego do takiego zasiłku lub świadczenia okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Zdaniem Senatu, zgodnie z brzmieniem art. 371 ust. 1 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu obowiązującym w 2001 r., osoby uprawnione w tym czasie do zasiłku dla bezrobotnych miały prawo oczekiwać, iż po upływie okresu jego pobierania przyznane im zostanie prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, tymczasem nowelizacja ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu z dnia 17 grudnia 2001 r. pozbawiła je prawa do takiego zaliczenia. W związku z powyższym Senat uznał za zasadne zniwelowanie tego niekorzystnego dla zainteresowanych skutku zmiany przepisów, biorąc jednak pod uwagę finansowe konsekwencje przyznania prawa do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego z mocą wsteczną, zdecydował, iż prawo to będzie mogło być przyznane od dnia złożenia stosownego wniosku.

Poprawki nr 21 – 24 stanowią propozycje zmian do ustawy o pomocy społecznej. Pierwsza z nich doprecyzowuje sposób uwzględniania jednorazowego dochodu przy obliczaniu dochodu uprawniającego do świadczeń z pomocy społecznej w celu ujednoczenia zasad jego wyliczania. Poprawka nr 22 znosi obligatoryjność przeprowadzania okresowych i końcowych kontroli realizacji programów finansowanych przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, co podyktowane jest specyfiką programów, często mających krótki okres realizacji, oraz rozszerza zakres spraw przeznaczonych do uregulowania w rozporządzeniu o sposób funkcjonowania jednostek organizacyjnych pomocy społecznej świadczących usługi. Obowiązujące upoważnienie ma zbyt wąski zakres, nie daje możliwości określenia sposobu funkcjonowania jednostek świadczących usługi, a jedynie standard usług i kwalifikacje osób je wykonujących. Poprawka nr 23 eliminuje możliwość jednoczesnego pobierania zasiłku stałego oraz świadczenia pielęgnacyjnego lub dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Zasiłek stały przeznaczony jest dla osób niepełnosprawnych, które z powodu swej niepełnosprawności nie mogą podjąć pracy i uzyskać własnego świadczenia. Świadczenie pielęgnacyjne i dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych przysługują osobom, które nie podejmują pracy z powodu konieczności opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem (świadczenie pielęgnacyjne) lub z powodu niemożności znalezienia pracy (dodatek). Z tego względu wymienione świadczenia przysługują co do zasady osobom zdolnym do pracy, natomiast zasiłek stały jest przeznaczony dla osób niepełnosprawnych, które nie mają tytułu prawnego do pobierania innych świadczeń. Poprawka nr 24 zmierza do tego, aby uprawnienie do zawierania kontraktu socjalnego posiadał pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej, a nie jego kierownik.

Senat zaproponował ponadto szerszą nowelizację ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (poprawka nr 25). Zmiany polegają na:

- poszerzeniu kręgu osób uprawnionych do zaliczki alimentacyjnej o osobę uprawnioną do świadczenia alimentacyjnego, którego egzekucja jest bezskuteczna, wychowywaną przez osobę pozostającą w związku małżeńskim, w którym drugi z małżonków przebywa w zakładzie karnym powyżej 3 miesięcy albo jest całkowicie ubezwłasnowolniony (art. 11 pkt 1);

- mianie sposobu obliczania kwoty przysługującej zaliczki alimentacyjnej (art. 11 pkt 3, 7 i 8), proponuje się wyeliminowanie konieczności zwrotu zaliczki i zmiany decyzji w przypadku wyegzekwowania świadczenia alimentacyjnego;

- wprowadzeniu możliwości przekazania realizacji ustawy do ośrodków pomocy społecznej, które w większości przypadków realizują świadczenia rodzinne (art. 11 pkt 4); obowiązujące odesłanie w zakresie spraw nieuregulowanych w ustawie do ustawy o świadczeniach rodzinnych budzi wątpliwości interpretacyjne;

- określeniu postępowania wierzyciela w sytuacji, gdy dłużnik alimentacyjny przebywa za granicą (art. 11 pkt 5);

– wprowadzeniu przepisu umożliwiającego zmianę decyzji bez zgody strony w przypadku zmiany sytuacji rodzinnej lub dochodowej mającej wpływ na prawo do zaliczki oraz w sytuacji, gdy osoba nienależnie pobrała zaliczkę (art. 11 pkt 6); obowiązujące odesłanie w zakresie spraw nieuregulowanych w ustawie do ustawy o świadczeniach rodzinnych budzi wątpliwości interpretacyjne;

– dodaniu utraty i uzyskania rent rodzinnych oraz rent socjalnych do katalogu przesłanek powodujących odpowiednio utratę lub uzyskanie dochodu (art. 11 pkt 9 lit. a);

– uchyleniu przepisu zakładającego prawo do przyznania prawa do dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka w przypadku oddalenia powództwa o ustalenie świadczenia alimentacyjnego od drugiego z rodziców oraz przepisu przyznającego prawo do dodatku osobie pozostającej w związku małżeńskim, jeżeli mąż jest pozbawiony władzy rodzicielskiej, ubezwłasnowolniony albo przebywa w areszcie albo w więzieniu powyżej 3 miesięcy i dzieci nie mają zasądzonych świadczeń alimentacyjnych od tej osoby (art. 11 pkt 9 lit. b). Wątpliwości co do zasadności przyznawania w tych sytuacjach prawa do dodatku przedstawił Trybunał Konstytucyjny (TK K 16/04);

– sprostowaniu błędu, jaki pojawił się w nowelizacji ustawy o świadczeniach rodzinnych (art. 11 pkt 9 lit. c);

– umożliwieniu komornikowi przyjęcia wniosku o ustalenie prawa do zaliczki alimentacyjnej oraz wydania zaświadczenia o bezskuteczności prowadzonego postępowania egzekucyjnego oraz o wysokości wyegzekwowanego świadczenia alimentacyjnego przed wejściem w życie przepisów o zaliczce alimentacyjnej (art. 11 pkt 10).

Poprawka nr 26 ma na celu zaliczenie do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych okres zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego działalność wytwórczą w rolnictwie w czasie pomiędzy wejściem w życie nowelizowanej ustawy i dniem wejścia w życie nowelizacji. Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zmieniła obowiązującą w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu definicję pracodawcy wyłączając z tej kategorii rolników jako osoby nieprowadzące działalności gospodarczej. W efekcie rolnicy nie są zobowiązani do uiszczania składek na Fundusz Pracy, a osoby zatrudnione przez rolników po zakończeniu zatrudnienia nie mają prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 w pkt 1 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, o których mowa w niniejszej ustawie, dotychczas nie ogłoszonych w Polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.”;

2) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, w pkt 5b w lit. b wyraz „wartości” zastępuje się wyrazem „składniki”;

3) w art. 1 w pkt 12 w lit. a, ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opakowania środków spożywczych muszą być znakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, ich napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przesłonięte innymi nadrukami czy obrazkami.”;

4) w art. 2 w pkt 3, w art. 15a w ust. 2 w pkt 1 wyraz „wody” zastępuje się wyrazami „jakości zdrowotnej wody”;

5) dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Środki spożywcze w opakowaniach nie spełniających wymagań, o których mowa w art. 24 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą pozostać w obrocie do czasu wyczerpania zapasów.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do jej tekstu 5 poprawek.

Poprawki nr 1 i 4 zmierzają do zapewnienia ustawie należytej precyzji oraz poprawności legislacyjnej i redakcyjnej.

Przyjmując poprawkę nr 2 Senat postanowił usunąć błąd logiczny zawarty w przepisie definiującym określenie „wartość odżywcza”. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5b lit. b w brzmieniu zaproponowanym przez Sejm (art. 1 pkt 3 lit. a noweli), wartość odżywcza to szczególne wartości środka spożywczego ze względu na wartości odżywcze, które środek spożywczy zawiera, zawiera w zmniejszonej lub zwiększonej ilości albo ktrych nie zawiera. Definicja ta obarczona jest błędem logicznym *ignotum per ignotum* (wyjaśnienie znaczenia jakiegoś określenia poprzez użycie takiego samego określenia).

W poprawce nr 3 Senat zapewnił zgodność przepisu ustawy z prawem wspólnotowym oraz usunął wątpliwości interpretacyjne wynikające z jego treści.

Uchwalając poprawkę nr 5 Senat uznał za konieczne dodanie do ustawy przepisu przejściowego, na podstawie którego środki spożywcze w opakowaniach nie spełniających wymagań, o których mowa w ustawie, będą mogły pozostać w obrocie do czasu wyczerpania ich zapasów.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2, w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „między państwami członkowskimi Unii Europejskiej” zastępuje się wyrazami „między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej”;
- 2) w art. 1 w pkt 3 w lit. b, w pkt 7 wyrazy „i który nie jest wprowadzany do obrotu z uwagi na działanie biobójcze” zastępuje się wyrazami „, i która nie jest wprowadzana do obrotu z uwagi na działanie biobójcze”;
- 3) w art. 1 w pkt 3 w lit. c, w pkt 11 wyrazy „; dopuszczalnym odchyleniem jest zmniejszenie zawartości procentowej substancji czynnej lub zmiana jednej lub większej liczby substancji niewykazujących działania biobójczego lub zastąpienie jednego lub więcej pigmentów, barwników lub substancji zapachowych na inne stwarzające takie samo lub mniejsze ryzyko i niezmnijające skuteczności produktu biobójczego” zastępuje się wyrazami „, przy czym dopuszczalnym odchyleniem jest zmniejszenie zawartości procentowej substancji czynnej, zmiana jednej albo większej liczby substancji niewykazujących działania biobójczego lub zastąpienie jednego albo więcej pigmentów, barwników lub substancji zapachowych na inne stwarzające takie samo albo mniejsze ryzyko i niezmnijające skuteczności produktu biobójczego”;
- 4) w art. 1 w pkt 5:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „ust. 2 otrzymuje” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3 otrzymują”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek podmiotu odpowiedzialnego za wprowadzanie produktu biobójczego lub substancji czynnej do obrotu, zwanego dalej „podmiotem odpowiedzialnym”, może przedłużyć ważność pozwolenia na okres niezbędny do dokonania czynności, o których mowa w ust. 2, nie dłużej niż na okres roku.”;
- 5) w art. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- 6) w art. 6 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaz substancji czynnych dozwolonych do stosowania w produktach biobójczych niskiego ryzyka i odnoszących się do tych substancji wymagań,;”;
- 6) w art. 1 w pkt 7, w art. 7 w ust. 1 wyrazy „podmiot odpowiedzialny za wprowadzanie produktu biobójczego lub substancji czynnej do obrotu, zwany dalej „podmiotem odpowiedzialnym”,” zastępuje się wyrazami „podmiot odpowiedzialny”;
- 7) w art. 1 w pkt 7, w art. 7 w ust. 2 wyrazy „zmiana danych” zastępuje się wyrazami „zmiana albo odmowa zmiany danych”;
- 8) w art. 1 w pkt 7, w art. 7 w ust. 3 wyrazy „odpowiadają warunkom określonym w art. 8 ust. 2 albo 3 oraz w art. 9 ust. 1” zastępuje się wyrazami „odpowiadają warunkom określonym odpowiednio w art. 8 oraz w art. 9 ust. 1”;
- 9) w art. 1:
 - a) w pkt 8, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”,
 - b) w pkt 8, w art. 8 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „imię i nazwisko lub nazwę oraz siedzibę i adres” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”,
 - c) w pkt 12, w art. 15 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”,
 - d) w pkt 12, w art. 15 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „nazwę i adres” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”,
 - e) w pkt 19 w lit. b w tiret pierwszym, w pkt 1 wyrazy „imienia i nazwiska lub nazwy, adresu lub siedziby” zastępuje się wyrazami „imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu i miejsca zamieszkania (siedziby)”,
 - f) w pkt 20, w art. 24a w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”,

- g) w pkt 30, w art. 40 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu lub siedziby” zastępuje się wyrazami „imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu i miejsca zamieszkania (siedziby)”;
- h) w pkt 32, w art. 49d w ust. 1 wyrazy „imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”;
- i) w pkt 37, w art. 54 w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „imię i nazwisko lub nazwę, adres lub siedzibę” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”;
- j) w pkt 37, w art. 54 w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „nazwę i adres” zastępuje się wyrazami „imię i nazwisko (nazwę) oraz adres i miejsce zamieszkania (siedzibę)”;
- 10) w art. 1 w pkt 8, w art. 8 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „uwzględniając zakres zastosowania” zastępuje się wyrazami „z uwzględnieniem zakresu zastosowania”;
- 11) w art. 1 w pkt 8, w art. 8a w ust. 1:
- a) w pkt 1 po wyrazach „art. 8 ust. 1” dodaje się wyrazy „, uwzględniając zakres danych, niezbędnych do wydania odpowiednio wpisu do rejestru, pozwolenia albo pozwolenia tymczasowego”;
- b) w pkt 2 po wyrazach „art. 8 ust. 2 i 3” dodaje się wyrazy „, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania”;
- c) w pkt 3 po wyrazach „produktu biobójczego” dodaje się wyrazy „, uwzględniając konieczność zróżnicowania tej dokumentacji w zależności od rodzaju substancji czynnej i produktu biobójczego.”;
- d) skreśla się wyrazy „- mając na względzie zapewnienie sprawności postępowania.”;
- 12) w art. 1 w pkt 9, w art. 8b skreśla się ust. 2;
- 13) w art. 1 w pkt 9, w art. 8d w ust. 1 wyrazy „są wykonywane zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 11a oraz art. 24 ust. 1, ust. 2 pkt 2-5 i ust. 4 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych, zawierającymi zasady Dobrej Praktyki Laboratoryjnej” zastępuje się wyrazami „są wykonywane przy zastosowaniu zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11a ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 2-5 i ust. 4 tej ustawy”;
- 14) w art. 1 w pkt 10, w art. 9 w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.)”;
- 15) w art. 1:
- a) w pkt 10, w art. 11 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w ust. 2, w ust. 3 w zdaniu drugim i w ust. 4 użyty w różnym przypadku wyraz „uchylenie” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „cofnięcie”;
- b) w pkt 10, w art. 11 w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyraz „uchyla” zastępuje się wyrazem „cofa”;
- c) w pkt 10, w art. 12 wyraz „uchylone” zastępuje się wyrazem „cofnięte”;
- d) w pkt 20, w art. 24a w ust. 1 wyraz „uchyleniu” zastępuje się wyrazem „cofnięciu”;
- e) w pkt 37, w art. 54 w ust. 5 wyraz „uchylane” zastępuje się wyrazem „cofane”;
- 16) w art. 1 w pkt 10, w art. 11 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „lub niejednoznaczne”;
- 17) w art. 1 w pkt 10, w art. 11 w ust. 4 po wyrazie „zapasów” dodaje się wyrazy „produktów biobójczych”;
- 18) w art. 1 w pkt 12, w art. 15 w ust. 1 w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „w szczególności”;
- 19) w art. 1 w pkt 16, w art. 19a w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „art. 8” zastępuje się wyrazami „art. 8 ust. 1”;
- 20) w art. 1 w pkt 16, w art. 19a w ust. 2 w zdaniu końcowym skreśla się wyrazy „w szczególności”;
- 21) w art. 1 w pkt 16, w art. 19b w ust. 2 wyrazy „powinien dołączyć” zastępuje się wyrazem „dołącza”;
- 22) w art. 1 w pkt 19 w lit. b w tiret pierwszym:
- a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„- pkt 1-3 otrzymują brzmienie:”;
- b) po pkt 1 dodaje się pkt 2 i 3 w brzmieniu:
„2) imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu i miejsca zamieszkania (siedziby) producenta produktu biobójczego;
3) imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu i miejsca zamieszkania (siedziby) producenta substancji czynnej;”;
- 23) w art. 1 w pkt 20, w art. 24a w ust. 2 w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „w szczególności”;
- 24) w art. 1 w pkt 21, w art. 25 w ust. 5 wyrazy „uwzględniając wysokości odpłatności w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej” zastępuje się wyrazami „uwzględniając odpowiednio koszty związane z wykonywaniem czynności, o których mowa w ust. 3, oraz konieczność pobierania tych opłat w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla zainteresowanego podmiotu”;
- 25) w art. 1 w pkt 25 w zdaniu wstępnym i w pkt 28 w lit. a w zdaniu wstępnym wyrazy „wprowadzenie do wyliczenia” zastępuje się wyrazami „zdanie wstępne”;

- 26) w art. 1 w pkt 29 wyrazy „art. 24 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 8 ust. 2 pkt 1-3 oraz ust. 3 pkt 1 i 2”;
- 27) w art. 1 w pkt 30, w art. 40 w ust. 3:
a) wyrazy „Prezes Urzędu przekazuje informacje” zastępuje się wyrazami „Prezes Urzędu przekazuje podmiotowi odpowiedzialnemu informacje”;
b) wyrazy „przez kolejny podmiot odpowiedzialny” zastępuje się wyrazami „przez ten podmiot”;
- 28) w art. 1 w pkt 31 w lit. a w tiret drugim, w pkt 7 wyrazy „uniemożliwia umieszczenia” zastępuje się wyrazami „uniemożliwia umieszczenia”;
- 29) w art. 1 dodaje się pkt 31a w brzmieniu:
„31a) w art. 48 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) osoby odpowiedzialne za te badania sporządzą i będą prowadziły dokumentację obejmującą tożsamość produktu biobójczego lub substancji czynnej, dane dotyczące oznakowania, dostarczone ilości oraz imiona i nazwiska (nazwy) oraz adresy i miejsca zamieszkania (siedziby) podmiotów, do których produkt biobójczy lub substancja czynna są dostarczane, a także sporządzą dokumentację zawierającą wszystkie dostępne dane o możliwych skutkach działania na zdrowie ludzi lub zwierząt i wpływie na środowisko;”;
- 30) w art. 1 w pkt 32, w art. 49b w ust. 2 wyrazy „wynikających z narażenia” zastępuje się wyrazami „powstałych w wyniku narażenia”;
- 31) w art. 1 dodaje się pkt 32a w brzmieniu:
„32a) tytuł rozdziału 10 otrzymuje brzmienie:
„Zasady wzajemnego uznawania pozwoleń i wpisów do rejestru między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej;”;
- 32) w art. 1 w pkt 33, w art. 50 w ust. 3 skreśla się wyrazy „składaną w formie skróconej”;
- 33) w art. 1 w pkt 35:
a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„art. 52 otrzymuje brzmienie:”;
b) dodaje się oznaczenie art. 52 i ust. 1 w brzmieniu:
„1. Jeżeli Prezes Urzędu stwierdzi, że produkt biobójczy niskiego ryzyka, który został wpisany do rejestru w państwie członkowskim Unii Europejskiej, nie odpowiada definicji, o której mowa w art. 3 pkt 2, minister właściwy do spraw zdrowia może tymczasowo odmówić wpisania do rejestru tego produktu, niezwłocznie powiadamiając o tym fakcie organ kompetentny innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej odpowiedzialny za ocenę dokumentacji tego produktu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;
- 34) w art. 1 w pkt 35, w ust. 2 wyrazy „sprawa jest przekazywana przez ten organ do Komisji Europejskiej w celu rozstrzygnięcia” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia zawiadamia o tym fakcie Komisję Europejską”;
- 35) w art. 1 w pkt 37, w art. 54 w ust. 4 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) sprawozdanie z badań potwierdzających skuteczność produktu biobójczego;”;
- 36) w art. 1 w pkt 38, w art. 55 w ust. 1 wyrazy „podlega karze grzywny, karze aresztu albo obu tym karom łącznie” zastępuje się wyrazami „podlega karze aresztu, grzywny albo obu tym karom łącznie”;
- 37) w art. 1 skreśla się pkt 39;
- 38) w art. 2 wyrazy „Pierwszy raport, o którym mowa w zmianie 32 dotyczącej art. 49e ustawy wymienionej w art. 1” zastępuje się wyrazami „Pierwszy raport, o którym mowa w art. 49e ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”;
- 39) w art. 3 w ust. 1 w zdaniu końcowym i w ust. 2 wyrazy „w załączniku nr 3” zastępuje się wyrazami „w załączniku III”;
- 40) w art. 3 w ust. 3 wyrazy „w załączniku nr 2” zastępuje się wyrazami „w załączniku II”;
- 41) w art. 3 w ust. 4 wyrazy „od dnia najpóźniej dokonanego wpisu do ewidencji substancji czynnych” zastępuje się wyrazami „od dnia, w którym każda z tych substancji jest wpisana do ewidencji substancji czynnych”;
- 42) w art. 4 wyrazy „art. 8a” zastępuje się wyrazami „art. 8a ust. 1 i 2”;
- 43) dodaje się art. 4a w brzmieniu:
„Art. 4a. Do postępowań w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych Senat wprowadził do niej 43 poprawki.

Poprawki nr 3, 8, 10, 13, 17, 19, 21, 27, 28, 38 i 41 doprecyzowują przepisy ustawy, poprawiają zawarte w niej odesłania oraz wprowadzają odpowiednie korekty redakcyjne.

Art. 1 pkt 2 ustawy nadaje nowe brzmienie art. 1 ust. 1 ustawy o produktach biobójczych w celu precyzyjnego określenia zakresu spraw nią regulowanych. Przy jego formułowaniu powielono ten sam błąd, który popełniono przy nadawaniu tytułu rozdziału 10, uchwalając w 2002 r. ustawę o produktach biobójczych. Nie można bowiem uznać za prawidłowe sformułowanie „zasady wzajemnego uznawania pozwoleń na wprowadzanie do obrotu i wpisów do rejestru produktów biobójczych niskiego ryzyka między państwami członkowskimi Unii Europejskiej”, gdyż ustawa normuje zasady wzajemnego uznawania tych pozwoleń i wpisów między Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej. W związku z tym Senat dokonał stosownej modyfikacji art. 1 ust. 1 pkt 2, w brzmieniu nadanym przez ustawę, oraz tytułu rozdziału 10 ustawy o produktach biobójczych (poprawki nr 1 i 31).

Zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, przez substancję bazową należy rozumieć substancję umieszczoną w wykazie, o którym mowa w art. 6 ust. 3 pkt 3, niestosowaną powszechnie jako substancja o działaniu biobójczym lub stosowaną ubocznie w tym celu, bezpośrednio lub w produkcie biobójczym zawierającym tę substancję i rozpuszczalnik niebędący substancją potencjalnie niebezpieczną i który nie jest wprowadzany do obrotu z uwagi na działanie biobójcze. Tak sformułowana definicja substancji bazowej budzi wątpliwości co do zgodności z definicją tego pojęcia, sformułowaną w art. 2 ust. 1 lit. c zd. pierwsze dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych. Zgodnie z tym przepisem substancja bazowa oznacza substancję wymienioną w załączniku I B, której podstawowe zastosowanie ma charakter niepestycydowy, mającą uboczne zastosowanie jako biocyd bezpośrednio lub w produkcie zawierającym tę substancję i prosty rozpuszczalnik niebędący potencjalnie substancją niebezpieczną i która nie jest wprowadzana do obrotu do wykorzystania jako substancja biobójcza. Należy bowiem zauważyć, iż w definicji substancji bazowej, w brzmieniu nadanym przez ustawę, sformułowanie „i który nie jest wprowadzany do obrotu z uwagi na działanie biobójcze” odnosi się do literalnie do pojęcia rozpuszczalnika niebędącego substancją potencjalnie niebezpieczną, natomiast w art. 2 ust. 1 lit. c zd. pierwsze powołanej dyrektywy użyte jest w odniesieniu do substancji wymienionej w załączniku I B. Uwzględniając powyższą argumentację Senat uchwalił poprawkę nr 2.

W art. 3 pkt 6 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, zdefiniowano pojęcie podmiotu odpowiedzialnego za wprowadzanie produktu biobójczego lub substancji czynnej do obrotu, natomiast w art. 7 ust. 1, w brzmieniu nadanym przez ustawę, wprowadzono jego skrót („podmiot odpowiedzialny”). W aktualnym stanie prawnym art. 3 pkt 6 ustawy o produktach biobójczych statuuje inny skrót, określając wyżej wymieniony podmiot jako „wnioskodawcę”. Skrót w wersji zaprezentowanej w art. 7 ust. 1 powinien być jednak wprowadzony w art. 5 ust. 3 ustawy o produktach biobójczych – w tym bowiem przepisie po raz pierwszy został użyty wyraz „wnioskodawca”. Mając to na uwadze Senat uchwalił poprawki nr 4 i 6.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz substancji czynnych dozwolonych do stosowania w produktach biobójczych, z podziałem na kategorie i grupy, wykaz substancji czynnych dozwolonych do stosowania w produktach biobójczych niskiego ryzyka i odnoszących się do tych substancji wymagań, wykaz substancji bazowych i odnoszących się do nich wymagań oraz terminy ważności wpisu substancji czynnych do wykazów, o których mowa w pkt 1 i 2 – uwzględniając niezbędne wymagania mające na celu zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska, zgodnie z ewidencją substancji czynnych prowadzoną przez Komisję Europejską. Zdaniem Senatu, powołany przepis budzi wątpliwości z punktu widzenia konstytucyjnego systemu źródeł prawa, wedle którego materia mająca charakter powszechnie obowiązujący nie może być wyrażona w innych aktach niż te, które składają się na katalog źródeł powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto zakres spraw przekazanych do uregulowania w art. 6 ust. 3 ma charakter normatywny, nie zaś informacyjny – nie jest zatem możliwe ich regulowanie w drodze obwieszczenia (byłoby to możliwe jedynie wtedy, gdyby materia, o której mowa tym przepisie, była regulowana przez akt prawny Unii Europejskiej mający bezpośrednią skuteczność w porządkach krajowych państw członkowskich). Izba stanęła więc na stanowisku, że obecny stan prawny w tym zakresie jest prawidłowy – obowiązujący art. 6 ust. 3 ustawy o produktach biobójczych statuuje w w/w zakresie upoważnienie do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw środowiska i rolnictwa. Tak więc nale-

ży zrezygnować ze zmiany wyrażonej w art. 1 pkt 6 ustawy i ograniczyć ją do zastąpienia w art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o produktach biobójczych wyrazów „w produktach biobójczych stwarzających niewielkie zagrożenie” wyrazami „w produktach biobójczych niskiego ryzyka” (poprawka nr 5).

Wprowadzając poprawkę nr 7 Senat miał na uwadze, aby w art. 7 ust. 2 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, była uwzględniona sytuacja, w której brak będzie podstaw do zmiany danych stanowiących podstawę wydania pozwolenia, pozwolenia tymczasowego albo wpisu do rejestru i zajdzie konieczność wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie odmowy zmiany tych danych.

Ustawa jest niekonsekwentna w zakresie terminologii dotyczącej imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu i miejsca zamieszkania (siedziby) podmiotu odpowiedzialnego, wytwórcy produktu biobójczego i wytwórcy substancji czynnych wchodzących w skład produktu biobójczego. Przepisy dotyczące tej problematyki powinny więc zostać zmodyfikowane, abstrahując od faktu, iż mylnie przeciwstawiają pojęcia „adres” i „siedziba”. Ponadto powinny one stanowić nie tylko o siedzibie, ale również – w odniesieniu do podmiotu będącego osobą fizyczną – o miejscu zamieszkania. W konsekwencji modyfikacji powinny też ulec przepisy art. 24 ust. 3 pkt 2 i 3 oraz art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy o produktach biobójczych, które nie są poddane nowelizacji. Postulaty te realizują poprawki nr 9, 22 i 29.

W art. 8a ust. 1 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, nie zostały prawidłowo sformułowane wytyczne dotyczące treści rozporządzenia, do którego wydania został zobowiązany minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska. Użyte w zdaniu końcowym art. 8a ust. 1 sformułowanie „mając na względzie zapewnienie sprawności postępowania” nie może zostać uznane za wytyczne z dwóch zasadniczych względów. Po pierwsze, wytyczne w rozumieniu art. 92 ust. 1 Konstytucji RP mają być konkretnymi na gruncie danej delegacji ustawowej wskazówkami wyznaczającymi treść rozporządzenia lub sposób ukształtowania jego treści. Tymczasem powołane wyżej sformułowane cechuje się ogólnością i może pełnić rolę wytycznej jedynie w odniesieniu do problematyki określonej w art. 8a ust. 1 pkt 2, a więc sposobu przedstawienia dokumentacji, o której mowa w art. 8 ust. 2 i 3. Po drugie, z uwagi na fakt, iż art. 8a ust. 1 upoważnia do uregulowania w akcie wykonawczym trzech różnych materii, wskazane jest sformułowanie odrębnych wytycznych dla każdej z nich. Uwzględniając przedstawione argumenty Senat uchwalił poprawkę nr 11.

Zgodnie z art. 8b ust. 1 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, dane i dokumenty, o których mowa w art. 8, podmiot odpowiedzialny składa w dwóch egzemplarzach oraz na nośniku elektronicznym. Ust. 2 tego artykułu precyzuje, że dane i dokumenty, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1-3 oraz ust. 3 pkt 1 i 2, mogą być przedstawione w języku angielskim. Mimo praktycyzmu powołanego przepisu, Senat uznał go za sprzeczny z art. 27 zd. pierwsze Konstytucji RP, wedle którego w Rzeczypospolitej Polskiej językiem urzędowym jest język polski. Zdaniem Izby nie podlega wątpliwości zapatrywanie doktryny prawa konstytucyjnego, w myśl którego język urzędowy to język używany w stosunkach oficjalnych między obywatelami a organami władzy publicznej oraz w funkcjonowaniu tych organów. Senat podzielił ponadto wyrażony w tej doktrynie pogląd, że na gruncie powołanego przepisu istnieje w Polsce tylko jeden język urzędowy, a jest nim wyłącznie język polski. Stojąc na stanowisku, że dyspozycja art. 27 zd. pierwsze Konstytucji RP ma zastosowanie do regulacji art. 8b ust. 2, Izba uchwaliła poprawkę nr 12.

Art. 9 ust. 1 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, określa warunki wydania pozwolenia i wpisu do rejestru przez ministra właściwego do spraw zdrowia. Ust. 1 pkt 3 tego artykułu stanowi, że produkt biobójczy ma nie wywierać niepożądanego działania na organizm będący przedmiotem zwalczania, a szczególnie nie wywoływać nieakceptowalnej oporności, oporności krzyżowej lub nie przyczyniać się do zbędnych cierpień zwierząt kręgowych, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Obecnie przepis ten nie zawiera odesłania do tej ustawy, gdyż nie zawiera ona definicji pojęcia „zbędne cierpienie” – jedynie art. 6 ust. 2 pkt 6 stanowi o transporcie zwierząt, przenoszeniu lub przepędzaniu zwierząt w sposób powodujący ich zbędne cierpienie i stres jako przykładzie znęcania się nad zwierzętami. Senat uznał więc, że odesłanie zaprezentowane w art. 9 ust. 1 nie stanowi *de facto* zmiany normatywnej ani też nie przyczynia się do legislacyjnego doprecyzowania i opowiedział się za jego skreśleniem (poprawka nr 14).

Ustawa dokonała zmiany polegającej na zastąpieniu pojęć „cofnięcie pozwolenia” i „wykreślenie wpisu do rejestru” odpowiednio pojęciami „uchylenie pozwolenia” oraz „uchylenie wpisu do rejestru” (art. 1 pkt 10, 20 i 37 ustawy). Abstrahując od faktu, że nie została ona dokonana w sposób konsekwentny (nie został poddany nowelizacji art. 13 ust. 4 ustawy o produktach biobójczych, który stanowi o cofnięciu pozwolenia tymczasowego), jest niespójna z obowiązującym systemem prawnym, w którym występuje instytucja cofnięcia pozwolenia. Ustawodawstwo polskie posługuje się ponadto tym samym nazewnictwem w odniesieniu do koncesji, zezwoleń i licencji. W związku z tym celowe było utrzymanie w tym zakresie obowiązującego stanu prawnego i uchwalenie poprawki nr 15.

Z punktu widzenia zasad przyzwoitej legislacji wadliwe jest uregulowanie art. 11 ust. 1 pkt 1 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, które przewiduje uchylenie pozwolenia albo wpisu do rejestru w przypadku stwierdzenia, że we wniosku o wydanie pozwolenia albo we wniosku o wpis do rejestru lub w dokumentacji załączonej do wniosku podano dane niejednoznaczne. Z jednej strony zwraca uwagę rażąco brak precyzji tego sformułowania, z drugiej zaś – tak określona przesłanka powodować będzie możliwość dużej uznaniowości organu na gruncie danego stanu faktycznego, przy czym jej wystąpienie nie musi oznaczać niespełnienia przewidzianych ustawą warunków uzyskania pozwolenia albo wpisu do rejestru. Unormowanie przewidziane w art. 11 ust. 1 pkt 1 jest również niespójne z art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, który – jak podkreśla doktryna postępowania administracyjnego – nakłada na organy prowadzące postępowanie obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy, tak pod względem faktycznym, jak i prawnym w celu ustalenia stanu rzeczywistego sprawy. Dokonując oceny art. 11 ust. 1 pkt 1 Senat miał na względzie również wyrażoną w art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego zasadę, w myśl której organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli (art. 8). Wiąże się ona w nierozdzielny sposób z konstytucyjną zasadą zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa traktowaną w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jako pochodną zasady państwa prawnego. Jednym z elementów zasady zaufania obywateli do państwa jest dyrektywa nałożona na ustawodawcę, aby nie stanowił norm prawnych, które nakazywałyby obciążenie obywateli bez jednoczesnego wprowadzenia zasad postępowania odpowiednio jasnych, umożliwiających dochodzenie przez obywateli swoich praw (orz. TK z dnia 8.12.1992 r., K. 3/92). Kierując się przedstawionym rozumowaniem Senat uchwalił poprawkę nr 16.

Z uwagi na reglamentacyjny charakter pozwolenia, pozwolenia tymczasowego oraz wpisu do rejestru elementy tych decyzji powinny być określone w sposób taksatywny. Mając to na uwadze w art. 15 ust. 1 w zdaniu wstępnym ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, Senat skreślił wyrazy „w szczególności” (poprawka nr 18).

W związku z tym, iż wytyczne dotyczące treści rozporządzenia powinny być sformułowane w sposób wyczerpujący w stosunku do zakresu spraw przekazanych do uregulowania w tym rozporządzeniu, zasadne było skreślenie wyrazów „w szczególności”, użytych w art. 19a ust. 2 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę (poprawka nr 20).

W poprawce nr 23 Senat opowiedział się za skreśleniem wyrazów „w szczególności” w zdaniu wstępnym art. 24a ust. 2 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, gdyż zawarte w nim wyliczenie ma charakter enumeratywny z uwagi na treść pkt 7, który brzmi: „inne informacje dotyczące produktu biobójczego”.

Zgodnie z art. 25 ust. 3 i 4 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, za czynności związane z dopuszczeniem produktu biobójczego do obrotu, w tym rozpatrzenie wniosku o wydanie lub przedłużenie pozwolenia albo pozwolenia tymczasowego albo wpisu do rejestru, zmianę tych dokumentów oraz wystąpienie o zamieszczenie substancji czynnej w ewidencji substancji czynnych są pobierane opłaty, które stanowią dochód budżetu państwa. Na podstawie ust. 5 tego artykułu minister właściwy do spraw zdrowia ma określić, w drodze rozporządzenia, wysokość tych opłat oraz sposób ich uiszczania, uwzględniając wysokości odpłatności w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Senat kwestionuje tak sformułowane wytyczne dotyczące wysokości opłat, gdyż różne wysokości tych opłat w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej nie będą stanowiły *de facto* żadnej dyrektywy dla tego ministra przy wydawaniu przedmiotowego aktu. Podkreślenia wymaga ponadto, że nawet w przypadku bardzo zbliżonej wysokości tych opłat w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej powołane wytyczne wypadaloby uznać za błędne – nie można bowiem wykluczyć ich znacznego podwyższenia albo obniżenia w tych krajach. Senat uznał, że problem ten można rozwiązać poprzez wprowadzenie wytycznych, które nakazywałyby uwzględnić przy określaniu wysokości opłat kosztów związanych z wykonywaniem czynności związanych z dopuszczeniem produktu biobójczego do obrotu; ponadto Izba wprowadziła w tym przepisie wytyczne w zakresie dotyczącym określenia sposobu uiszczania tych opłat (poprawka nr 24).

W art. 1 pkt 25 i 28 lit. a ustawy Senat, w drodze poprawki nr 25, zastąpił wyrazy „wprowadzenie do wyliczenia” wyrazami „zdanie wstępne”, mając na uwadze jedynie opisowy, a nie terminologiczny charakter pierwszego sformułowania, dotychczasową praktykę legislacyjną oraz niekonsekwencję ustawy w tym zakresie (art. 1 pkt 29 posługuje się bowiem drugim z wymienionych sformułowań).

W zdaniu wstępnym art. 38 ust. 1 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, Senat dokonał korekty legislacyjnej, mając na względzie fakt, że następuje w nim niezgodne

z zasadami poprawnej techniki legislacyjnej odesłanie do przepisu, który już zawiera odesłanie (poprawka nr 26).

Między art. 49b ust. 2 a art. 49c ust. 2 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, występuje rozbieżność terminologiczna, gdyż pierwszy z wymienionych przepisów posługuje się sformułowaniem „opis następstw zdrowotnych wynikających z narażenia na działanie produktu biobójczego”, podczas gdy drugi zawiera sformułowanie „opis następstw zdrowotnych powstałych w wyniku narażenia na działanie produktu biobójczego”. Izba uznała, że zarówno z legislacyjnego, jak i merytorycznego punktu widzenia bardziej precyzyjne jest drugie sformułowanie i uchwaliła poprawkę nr 30.

W art. 50 ust. 3 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, wyrazy „składaną w formie skróconej,” wymagają skreślenia, gdyż na skutek nadania nowego brzmienia art. 8 pojęcie dokumentacji składanej w formie skróconej zostało wyeliminowane (poprawka nr 32).

W art. 52 ust. 1 ustawy o produktach biobójczych nie została wprowadzona zmiana określenia „produkt biobójczy stwarzający niewielkie zagrożenie” na określenie „produkt biobójczy niskiego ryzyka”, jako konsekwencja zmiany art. 3 pkt 2, z uwagi na treść art. 1 pkt 39, zgodnie z którym użyte w ustawie w różnej liczbie i przypadku wyrazy „stwarzające niewielkie zagrożenie” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „niskiego ryzyka”. Taka technika legislacyjna może być zastosowana wtedy, gdy dane określenie, występujące w wielu przepisach zmienianej ustawy, zastępuje się w każdym z nich innym określeniem, bez dokonywania innych zmian w tych przepisach. Tymczasem ustawa nadała nowe brzmienie wszystkim przepisom ustawy o produktach biobójczych, z wyjątkiem art. 52 ust. 1, w którym występowało określenie „produkt biobójczy stwarzający niewielkie zagrożenie” – stąd też Senat skreślił w art. 1 pkt 39 ustawy, przy jednoczesnym dokonaniu zmiany art. 52 ust. 1 (poprawki nr 33 i 37).

Art. 52 ust. 2 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę, stanowi, że jeżeli w terminie 90 dni od dnia wysłania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu i organ kompetentny innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej odpowiedzialny za ocenę dokumentacji tego produktu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej nie dojdą do porozumienia, sprawa jest przekazywana przez ten organ do Komisji Europejskiej w celu rozstrzygnięcia. Przepis ten należy zakwestionować, gdyż nie może on nakładać obowiązków na organy państw obcych, tak jak przepis prawa innego państwa nie może ich nakładać na ministra właściwego do spraw zdrowia, czy Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Mając to na uwadze Senat przyjął poprawkę nr 34.

W drodze poprawki nr 35 Senat opowiedział się za rozwiązaniem, aby składany do Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych wniosek o wydanie pozwolenia na obrót produktem biobójczym – w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym przez ustawę – zawierał sprawozdanie z badań potwierdzających skuteczność produktu biobójczego. Przepis ten, w brzmieniu uchwalonym przez Sejm, stanowi, że sprawozdanie to dotyczyć ma badań potwierdzających skuteczność produktu biobójczego wykonanych z metodami uznanymi międzynarodowo lub opisanymi w Polskich Normach lub innymi metodami zaakceptowanymi przez Prezesa Urzędu w szczególności metodami uznanymi za odpowiednie przy dopuszczaniu produktów biobójczych do stosowania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 14 maja 2000 r. W toku rozpatrywania ustawy podnoszono, że uchwalenie tej regulacji nie zostało poprzedzone analizą jej skutków finansowych dla budżetu państwa, a w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych brak jest wystarczającego zaplecza merytorycznego w tym zakresie.

Uchwalając poprawkę nr 36 Senat miał na względzie, że prawidłowa technika legislacyjna, potwierdzona utrwaloną praktyką ustawodawczą, wymaga, aby sankcje karne w odniesieniu do wykroczeń zostały wyliczone od najbardziej do najmniej dotkliwej (w przeciwieństwie do przestępstw, gdzie stosowana jest odwrotna reguła).

Motywy uchwalenia poprawek nr 39 i 40 był fakt, że zawarte w art. 3 ust. 1-3 ustawy odesłania do załączników rozporządzenia Komisji (WE) nr 2032/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1896/2000 nie uwzględniają faktu, że załączniki te oznaczone są cyframi rzymskimi, nie zaś arabskimi.

Zgodnie z art. 4 ustawy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 4 i 5 oraz art. 25 ust. 5 ustawy o produktach biobójczych zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 8a oraz art. 25 ust. 5 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Senat zwraca uwagę, że art. 8a, składający się z dwóch ustępów, zawiera dwa odrębne upoważnienia do wydania rozporządzeń przez

ministra właściwego do spraw zdrowia, co przemawia za potrzebą modyfikacji art. 4 w tym zakresie (poprawka nr 42).

Ustawa zawiera wiele zmian w ustawie o produktach biobójczych tak w zakresie przepisów materialnoprawnych, jak i proceduralnych. Nie zawiera ona jednak przepisów przejściowych, które określałyby wpływ tych nowelizacji na sposób zakończenia postępowań będących w toku. Taki stan rzeczy nie jest prawidłowy z punktu widzenia poprawności legislacyjnej, niezależnie od odpowiedzi na pytanie, czy zamiarem ustawodawcy jest czasowe stosowanie zmienianych przepisów do sytuacji prawnych powstałych przed dniem wejścia w życie nowelizacji. Mając na względzie fakt, że ustawa ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, Senat, w drodze poprawki nr 43, opowiedział się za tym, aby do postępowań w sprawach objętych jej przepisami, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, były stosowane przepisy ustawy o produktach biobójczych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach
z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy – Karta Nauczyciela”;
- 2) w art. 1 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„...”) w art. 46 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.;”;
- 3) w art. 1 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„...”) w art. 49 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.;”;
- 4) w art. 1 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„...”) w art. 50 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) warunki do uzyskania emerytury określone w tym przepisie spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.;”;
- 5) w art. 1 w pkt 1:
 - a) w lit. b, ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3. Zwiększenie wskaźnika waloryzacji ponad wskaźnik cen, o którym mowa w art. 88 ust. 1, jest przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
4. Jeżeli Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych w terminie 14 dni od dnia przekazania przez Radę Ministrów propozycji zwiększenia, o którym mowa w ust. 3, uzgodni zwiększenie wskaźnika ponad wskaźnik cen, zwiększenie wskaźnika podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze komunikatu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.”;
 - b) w lit. c, w ust. 4a wyraz „wskaźnika” zastępuje się wyrazami „zwiększenia wskaźnika”;
- 6) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:
„Art. 1a. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112, z późn. zm.) w art. 88 ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„2a. Nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., zachowują prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, bez względu na wiek, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), jeżeli nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Poprawka nr 5 wniesiona przez Senat do ustawy z dnia 17 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, doprecyzowuje uregulowania przyjęte przez Sejm w zakresie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych. Pozostając w zgodności z intencją nowelizacji, której celem jest zwiększenie wskaźnika waloryzacji oraz zachowanie trybu negocjacyjnego w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, Senat uznał za konieczne wniesienie poprawki. Rozstrzygnie się tym samym wątpliwość dotyczącą realności wykonania ustawy. Zgodnie z przyjętym uregulowaniem art. 89 wskaźnik waloryzacji ustala się w terminie listopadowym, nie znając średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku, który jest ogłaszany w styczniu roku następnego. Przesłanki, nad którymi będzie obradować Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych muszą mieć charakter jednorodny tj. albo mieć charakter rzeczywisty, a więc mieć za podstawę wskaźniki znane i wykonane, albo planowane w ustawie budżetowej. Pomieszczenie tych dwóch obszarów – rzeczywistego z planowanym nadaje negocjacom walor domniemywań i nie stwarza, zadaniem Senatu, rzeczywistych podstaw dla negocjacji w Trójstronnej Komisji, a w rezultacie nie leży w interesie świadczeniobiorców. Dlatego, aby założenie przyjęte w ustawie mogło być zrealizowane i wykonalne, przedmiot negocjacji w Trójstronnej Komisji może obejmować jedynie zwiększenie wskaźnika waloryzacji.

Zgodnie z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dla ubezpieczonych, urodzonych po 31 grudnia 1948 r., zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mają być ustanowione emerytury pomostowe. Do dnia dzisiejszego systemowe uregulowania ustawowe nie zostały uchwalone, a termin spełnienia warunków do uzyskania wcześniejszych świadczeń upływa z dniem 31 grudnia 2006 r. Dlatego, zdaniem Senatu, celowe jest przedłużenie obecnego stanu prawnego w zakresie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę do końca 2008 roku, czyli o 2 lata (poprawki nr 1-4 i 6). Okres ten powinien zostać wykorzystany do opracowania akceptowanej społecznie koncepcji, i wdrożenia nowego systemu wcześniejszego przechodzenia na emeryturę oraz emerytur pomostowych.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego
w latach 2003–2006**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia
w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 17:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Z dniem powołania do Komisji z członkiem Komisji zawiera się umowę o pracę. Odwołanie członka Komisji może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie.”,
 - b) w ust. 5-7 wyraz „wyznacza” zastępuje się wyrazem „powołuje”,
 - c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw transportu może, na wniosek Komisji uchwalony bezwzględną większością głosów, odwołać przewodniczącego lub innego członka Komisji, z zastrzeżeniem ust. 11.”,
 - d) w ust. 9 wyrazy „Cofnięcie wyznaczenia” zastępuje się wyrazami „Odwołanie”,
 - e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje członka Komisji:
 - 1) który przestał spełniać wymagania określone w ust. 10,
 - 2) z przyczyn, o których mowa w art. 52 lub 53 Kodeksu pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.),
 - 3) w przypadku rezygnacji z członkostwa w Komisji.”,
 - f) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Odwołanie, o którym mowa w ust. 11 pkt 1 i 2, jest równoznaczne z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia.”;
- 2) w art. 1 w pkt 7 w zdaniu wstępnym wyrazy „w art. 67b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 67b”;
- 3) w art. 1 w pkt 9, art. 67d otrzymuje brzmienie:

„Art. 67d. 1. Koszty koordynacji w porcie lotniczym pokrywane są z opłat za koordynację wnoszonych do budżetu koordynatora.
 2. Opłaty za koordynację, z zastrzeżeniem ust. 3, wnoszone są przez:
 - 1) przewoźników lotniczych posiadających koncesję wydaną przez Prezesa Urzędu, którzy w dwóch ostatnich sezonach rozkładowych wykonali co najmniej 52 loty handlowe do i z portu lotniczego – proporcjonalnie do liczby wykonanych przez nich lotów w wyżej wymienionym okresie, w łącznej wysokości 50% budżetu koordynatora,
 - 2) zarządzającego lotniskiem – w wysokości 50% budżetu koordynatora.
 3. W przypadku wyznaczenia koordynatora dla więcej niż jednego portu lotniczego opłaty, o których mowa w ust. 1, wnoszone są przez :
 - 1) przewoźników lotniczych posiadających koncesję wydaną przez Prezesa Urzędu, którzy w dwóch ostatnich sezonach rozkładowych wykonywali loty handlowe do i z co najmniej jednego z portów lotniczych – proporcjonalnie do liczby lotów wykonanych przez nich w wyżej wymienionym okresie, przy czym do puli przypadającej na danego przewoźnika wlicza się tylko loty handlowe do i z danego portu lotniczego, o ile ich liczba wynosiła co najmniej 52 – w łącznej wysokości 50 % budżetu koordynatora,
 - 2) zarządzających lotniskami – proporcjonalnie do liczby lotów handlowych wykonanych w danym porcie lotniczym, w dwóch ostatnich sezonach rozkładowych – w łącznej wysokości 50% budżetu koordynatora.
 4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, mogą być wnoszone przez przewoźników innych, aniżeli określonych w ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1, na ich wniosek zaakceptowany przez Prezesa Urzędu. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
 5. Loty, o których mowa w ust. 2 i 3, obejmują start i lądowanie statku powietrznego w porcie lotniczym.
 6. Koordynator przedstawia Prezesowi Urzędu do zatwierdzenia, projekt budżetu koordynatora, opracowany po zasięgnięciu opinii podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 3. Zatwierdzenie oraz odmowa zatwierdzenia budżetu koordynatora następuje w drodze decyzji administracyjnej.

7. Projekt budżetu, o którym mowa w ust. 6, przedstawia się do zatwierdzenia nie później niż na dwa miesiące przed rozpoczęciem roku obrotowego, a w przypadku nowo powołanego koordynatora – nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia jego powołania.”;
- 4) w art. 1 w pkt 14, w art. 135:
- w ust. 3 w zdaniu wstępnym po wyrazie „incydenty” dodaje się wyraz „lotnicze”,
 - w ust. 7 po wyrazie „wypadku” dodaje się wyraz „lotniczego”,
 - w ust. 10 po wyrazie „wypadkowi” dodaje się wyraz „lotniczemu”;
- 5) w art. 1 w pkt 15, w art. 135a w ust. 4 wyraz „represjonować” zastępuje się wyrazem „dyskryminować”;
- 6) w art. 1 w pkt 15, w art. 135b:
- w ust. 1 skreśla się wyraz „komputerowej” oraz dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W bazie danych nie rejestruje się nazwisk ani adresów osób.”,
 - w ust. 3 skreśla się zdanie drugie;
- 7) w art. 1 w pkt 15, w art. 135b w ust. 2 wyrazy „państwa członkowskie” zastępuje się wyrazami „właściwe organy państw członkowskich”;
- 8) w art. 1 w pkt 15, w art. 135b w ust. 4 wyrazy „w ust. 1-3” zastępuje się wyrazami „w ust. 1”;
- 9) w art. 1 w pkt 20, w art. 191 po ust. 6 dodaje się ust. 6a - 6c w brzmieniu:
- „6a. Procedurę konkursową, o której mowa w ust. 6, przeprowadza się z poszanowaniem nabytych wcześniej przez przewoźników lotniczych praw do wykonywania przewozów na tej trasie.
- 6b. Upoważnienie lub wyznaczenie, które zostało udzielone w wyniku konkursu, o którym mowa w ust. 6, może być cofnięte w razie stwierdzenia, że przewoźnik lotniczy:
- nie rozpoczął wykonywania przewozów lotniczych do końca sezonu rozkładowego następującego po sezonie, w którym upoważnienie zostało mu przyznane,
 - przerwał wykonywanie przewozów lotniczych, do których został upoważniony i nie wznowił ich w czasie dwóch następujących po sobie sezonach rozkładowych – chyba że udowodni, iż niewykonywanie przewozów lotniczych było następstwem okoliczności, na które nie miał wpływu.
- 6c. Upoważnienie lub wyznaczenie, które zostało udzielone w wyniku konkursu, o którym mowa w ust. 6, może być cofnięte na pisemny wniosek przewoźnika lotniczego złożony do Prezesa Urzędu, informujący o rezygnacji z korzystania z przyznanego przewoźnikowi praw przewozowych.”;
- 10) w art. 1 dodaje się pkt 23a w brzmieniu:
- „23a) art. 209 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 209. 1. Przewoźnicy lotniczy i użytkownicy statków powietrznych ubezpieczają odpowiedzialność cywilną za szkody powstałe w związku z przewozem lotniczym i ruchem statków powietrznych zgodnie z rozporządzeniem nr 785/2004/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku niehandlowej eksploatacji statków powietrznych o maksymalnej masie startowej nie przekraczającej 2 700 kg, minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do każdego pojedynczego pasażera w ramach jednego lotu z tytułu jednego zdarzenia, którego skutki objęte są ubezpieczeniem, wynosi równowartość 100 000 SDR.
3. Przedsiębiorcy wykonujący obsługę naziemną oraz zarządzający lotniskami użytku publicznego ubezpieczają odpowiedzialność cywilną za szkody powstałe w związku z prowadzoną przez nich działalnością lotniczą.”;
- 11) art. 2 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 2. 1. Do czasu wprowadzenia koordynacji lub organizacji rozkładów lotów i powołania koordynatora lub organizatora rozkładów lotów zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w ust. 1, w portach lotniczych, w których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywane były czynności z zakresu koordynacji lub organizacji rozkładów lotów, zadania określone w niniejszej ustawie dla koordynatora lub organizatora rozkładów lotów wykonuje osoba wyznaczona przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2006 r.
2. Do osoby, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy określające zadania koordynatora lub organizatora rozkładów lotów, z wyłączeniem art. 67b ust. 2, art. 67c ust. 2-4 i art. 67e ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;
- 12) dodaje się art. 2a w brzmieniu:
- „Art. 2a. 1. Przepisy art. 67d ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się od dnia powołania koordynatora lub organizatora rozkładów lotów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Kosztami koordynacji lub organizacji rozkładów lotów objęte są loty wykonywane przez przewoźników lotniczych od dnia wejścia niniejszej ustawy w życie.
- ”

3. W przypadku gdy okres od wejścia w życie niniejszej ustawy do powołania koordynatora lub organizatora rozkładów lotów jest krótszy niż dwa sezony rozkładowe, opłaty za koordynację lub organizację rozkładów lotów naliczane są proporcjonalnie do liczby lotów w tym okresie.”;
- 13) w art. 3 w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz mogą być zmieniane” oraz dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Zachowane w mocy przepisy wykonawcze, o których mowa w ust. 1, mogą być zmieniane przez ministra właściwego do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, w granicach określonych w art. 18 ust. 3 oraz w art. 139 ustawy, o której mowa w art. 1, w ich dotychczasowym brzmieniu.”;
- 14) w art. 3:
a) w ust. 2 i 3 wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych”;
b) w ust. 3 po wyrazach „Prezes Urzędu” dodaje się wyrazy „Lotnictwa Cywilnego”;
- 15) dodaje się art. 3a w brzmieniu:
„Art. 3a. W odniesieniu do przewoźników lotniczych będących przedsiębiorcami zagranicznymi z państw członkowskich Unii Europejskiej, ustanowionymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z Traktatem o ustanowieniu Wspólnot Europejskich, przepisy art. 191 ust. 6–6c stosuje się od dnia 26 marca 2006 r.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze, postanowił wprowadzić do jej tekstu 15 poprawek.

Poprawka nr 1 ma na celu wyraźne określenie zasad powoływania i odwoływania członków Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych. Zdaniem Senatu powołanie to ma charakter wyłącznie aktu inwestytury na określoną funkcję. Aby zagwarantować członkom Komisji niezależność i związane z tym bezpieczeństwo zatrudnienia członkowie Komisji będą mogli być odwoływani wyłącznie w przypadkach przewidzianych w ustawie.

Poprawka nr 3 powoduje, iż kosztami koordynacji obciążeni będą jedynie przewoźnicy koncesjonowani w Polsce i tylko ci, którzy intensywnie korzystają z danego portu lotniczego. Zdaniem Senatu, Polska powinna stosować identyczne zasady jak większość międzynarodowych portów lotniczych, w przeciwnym wypadku porty te mogłyby, na zasadzie wzajemności, obciążyć tymi kosztami polskich przewoźników lotniczych.

Przyjmując poprawki nr 9 i 15 Senat stanął na stanowisku, iż procedurę konkursową przeprowadzaną w przypadku gdy dwóch lub więcej przewoźników występuje o upoważnienie lub wyznaczenie do wykonywania przewozów na tej samej trasie, powinno się przeprowadzać z uwzględnieniem praw dotychczasowych przewoźników na danej trasie. Zdaniem Senatu poprawka ta będzie służyła ochronie polskich przewoźników. Również z tego powodu Senat dodał przepis przejściowy, który stanowi, iż procedurę konkursową będzie się stosowało wobec przedsiębiorców z UE dopiero od letniego sezonu rozkładowego, tj. od dnia 26 marca 2006 r.

Poprawka nr 10 ogranicza, zgodnie z Rozporządzeniem UE w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia, obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wyłącznie do przewoźników i użytkowników statków powietrznych. Poprawka określa także minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w przypadku niehandlowej eksploatacji statków powietrznych oraz nakłada jedynie obowiązek ubezpieczenia się przez obsługę naziemną oraz zarządzających lotniskami bez określenia kwot ubezpieczeniowych. Zdaniem Senatu, poprawka ta przyczyni się do obniżenia kosztów funkcjonowania lotnictwa w Polsce i ułatwi konkurowanie z podmiotami zagranicznymi.

Przyjmując poprawkę nr 11 Senat uznał, iż należy doprecyzować przepis umożliwiający Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego czasowe wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za koordynację lub organizację rozkładów lotów, ponieważ dotychczasowa regulacja budziła wątpliwości z powodu barku odniesienia do wykonywanych już czynności koordynacji lub organizacji rozkładów lotów.

Zdaniem Senatu, należy również wyraźnie stwierdzić, iż kosztami koordynacji przewoźnicy będą obciążeni dopiero od momentu powołania koordynatora. Do tego czasu przewoźnicy muszą te opłaty jedynie naliczać (poprawka nr 12).

Przyjmując poprawkę nr 13, Senat stanął na stanowisku, iż niedopuszczalne jest jedynie ogólne zezwolenie ustawodawcy na zmianę utrzymanych w mocy przepisów wykonawczych. Przyjęta poprawka ma na celu zastosowanie prawidłowej, zgodnej z Konstytucją, techniki legislacyjnej umożliwiającej nowelizację utrzymanych w mocy rozporządzeń, poprzez wyraźne wskazanie przepisów upoważniających, których brzmienie zostało zmienione niniejszą ustawą.

Pozostałe poprawki mają charakter porządkowy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. a, w pkt 3 po wyrazach „pieców przemysłowych” dodaje się wyrazy „, elektrowni wiatrowych”;
- 2) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, w ust. 3 w pkt 2 w lit. a wyrazy „studiów zawodowych” zastępuje się wyrazami „wyższych studiów zawodowych”;
- 3) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, w ust. 3 w pkt 3 w lit. a skreśla się wyrazy „lub ukończenia studiów zawodowych, w rozumieniu przepisów o wyższych szkołach zawodowych, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności”;
- 4) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, w ust. 3 w pkt 3 w lit. b, skreśla się wyrazy „, w odniesieniu do absolwentów studiów magisterskich, lub odbycia trzyletniej praktyki na budowie, w odniesieniu do absolwentów studiów zawodowych”;
- 5) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, w ust. 3 w pkt 4 w lit. a przed wyrazami „ukończenia studiów magisterskich” dodaje się wyrazy „ukończenia wyższych studiów zawodowych, w rozumieniu przepisów o wyższych szkołach zawodowych, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności lub”;
- 6) w art. 1 w pkt 3 w lit. b, ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Do osób ubiegających się o uprawnienia budowlane bez ograniczeń, posiadających uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie w tej specjalności, nie stosuje się przepisów ust. 3 pkt 1 lit. b i c lub ust. 3 pkt 3 lit. b.”;
- 7) w art. 1 w pkt 4, w art. 15 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) tytuł zawodowy magistra inżyniera, magistra inżyniera architekta, inżyniera lub inżyniera architekta,”;
- 8) w art. 1 w pkt 6 w lit. a w tiret pierwszym, pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wolno stojących parterowych budynków gospodarczych, wiat i altan oraz przydomowych oranżerii (ogrodów zimowych) o powierzchni zabudowy do 25 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki;”;
- 9) w art. 1 w pkt 6 w lit. a w tiret czwartym, w pkt 27 wyraz „odrębnie” zastępuje się wyrazem „obrębnie”;
- 10) w art. 1 w pkt 6 w lit. b w tiret trzecim, w pkt 4 wyraz „ociepleniu” zastępuje się wyrazem „dociepleniu”;
- 11) w art. 1 w pkt 6 w lit. b w tiret czwartym, w pkt 6 po wyrazach „urządzeń reklamowych,” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem usytuowanych na obiektach wpisanych do rejestru zabytków w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz”;
- 12) w art. 1 w pkt 6 w lit. b w tiret jedenastym, w pkt 16 wyraz „wolnostojących” zastępuje się wyrazami „wolno stojących”;
- 13) w art. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) budynków i budowli – niewpisanych do rejestru zabytków oraz nieobjętych ochroną konserwatorską – o wysokości poniżej 8 m, jeżeli ich odległość od granicy działki jest nie mniejsza niż połowa wysokości;”;
- 14) art. 6 otrzymuje brzmienie:
„Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 oraz art. 28 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 3 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 16 ust. 1 i 1a ustawy, o której mowa w art. 1 oraz art. 28 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do jej tekstu 14 poprawek.

Przyjmując poprawkę nr 1 Senat postanowił rozszerzyć zawartą w ustawie definicję budowli o elektrycznie wiatrowe.

Poprawki nr 3, 4, 5 i 6 zmierzają do zapewnienia precyzji i spójności przepisom określającym wymagania, od których spełnienia uzależnia się uzyskanie wskazanych w ustawie uprawnień budowlanych.

W poprawce nr 8 Senat uznał, że budowa wolnostojących parterowych budynków gospodarczych, wiat i altan oraz przydomowych oranżerii (ogrodów zimowych) o powierzchni zabudowy do 25 m², jeśli łączna liczba tych obiektów na działce nie przekracza dwóch na każde 500 m² powierzchni działki, nie powinna wymagać pozwolenia na budowę.

Uchwalając poprawkę nr 11 Senat postanowił, aby pozwolenia na budowę wymagało instalowanie i remont urządzeń reklamowych usytuowanych na obiektach wpisanych do rejestru zabytków w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Poprawka nr 14 uzupełnia katalog czasowo utrzymywanych w mocy aktów wykonawczych, wydanych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą.

Poprawki nr 2, 7, 9, 10, 12 i 13 mają charakter redakcyjny lub doprecyzowujący.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie
użyteczności publicznej „Poczta Polska”**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1, w art. 15a w ust. 1 wyrazy „w posiadaniu i w zarządzie” zastępuje się wyrazami „w posiadaniu lub w zarządzie”;
- 2) w art. 1, w art. 15b w ust. 1 wyrazy „po złożeniu wniosku przez Poczta Polską” zastępuje się wyrazami „na wniosek Poczty Polskiej”;
- 3) w art. 1, w art. 15c w ust. 1:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „Potwierdzenie posiadania” zastępuje się wyrazami „Dokumentami potwierdzającymi fakt posiadania lub zarządu” a wyrazy „dokonuje się w szczególności na podstawie co najmniej jednego z następujących dokumentów” zastępuje się wyrazami „mogą być”,
 - b) w pkt 1 wyrazy „odpisu z księgi wieczystej, zaświadczenia” zastępuje się wyrazami „odpis z księgi wieczystej, zaświadczenie”,
 - c) w pkt 2 i 3 wyraz „wypisu” zastępuje się wyrazem „wypis”,
 - d) w pkt 4 wyraz „umowy” zastępuje się wyrazem „umowa” i wyrazy „innej umowy” zastępuje się wyrazami „inna umowa”,
 - e) w pkt 5 wyrazy „decyzji lokalizacyjnej” zastępuje się wyrazami „decyzja lokalizacyjna”,
 - f) w pkt 6 wyraz „pozwolenia” zastępuje się wyrazem „pozwolenie”,
 - g) w pkt 7 wyrazy „dokumentu poświadczającego” zastępuje się wyrazami „dokument poświadczający”,
 - h) w pkt 8 wyrazy „innych dokumentów potwierdzających” zastępuje się wyrazami „inne dokumenty potwierdzające” i wyraz „takich” zastępuje się wyrazem „takie”;
- 4) w art. 1, w art. 15c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli nie zachowały się dokumenty, o których mowa w ust. 1, w postępowaniu dowodowym stosuje się art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;
- 5) w art. 1, w art. 15c w ust. 3 wyrazy „stanowiące podstawę potwierdzenia” zastępuje się wyrazami „potwierdzające fakt” i wyraz „wymienionej” zastępuje się wyrazami „, o której mowa”;
- 6) w art. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach „(Dz. U. Nr 106, poz. 675, z późn. zm.)” dodaje się wyrazy „wprowadza się następujące zmiany:”, pozostała treść oznacza się jako pkt 1 i dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

„2) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:
„Art. 19a. 1. Zmiany dokonywane w statucie Poczty Polskiej, w szczególności dotyczące struktury organizacyjnej podległych jednostek powinny być dokonywane w uzgodnieniu z właściwymi miejscowo przedstawicielami administracji rządowej i samorządowej oraz właściwymi miejscowo przedstawicielami związków zawodowych pracowników Poczty Polskiej.
2. W przypadku, gdy dokonywane w statucie zmiany organizacyjne związane są z redukcją zatrudnienia i zmianą warunków płacy i pracy, w porozumieniu z właściwymi miejscowo przedstawicielami związków zawodowych powinien zostać uzgodniony pakiet socjalny zabezpieczający interesy pracowników.”;
- 7) w art. 3 wyrazy „po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia” zastępuje się wyrazami „z dniem 1 stycznia 2006 r.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat przyjął 7 poprawek do ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”.

Poprawka nr 1, zastępująca spójnik „i” spójnikiem „lub”, ma na celu objęcie zakresem przedmiotowym nowelizacji nie tylko nieruchomości pozostających w zarządzie Poczty Polskiej ale również nieruchomości pozostających w posiadaniu na podstawie innych tytułów. Taki zakres przedmiotowy ustawowego uwłaszczenia umożliwia, zdaniem Senatu, pełną i ostateczną regulację stanu prawnego gruntów będących w posiadaniu Poczty Polskiej.

Poprawka nr 3 jest konsekwencją poprawki nr 1, a jednocześnie modyfikuje przepis w taki sposób, aby wynikało z niego jednoznacznie, że dotyczy on postępowania dowodowego przed podjęciem decyzji przez wojewodę w sprawie potwierdzenia nabycia prawa użytkowania wieczystego przez Poczta Polską. Poprawka nr 5, o charakterze redakcyjnym, jest konsekwencją poprawki nr 3.

Poprawka nr 6 dodaje przepisy wprowadzające obowiązek uzgadniania, z właściwymi miejscowo przedstawicielami administracji rządowej i samorządowej oraz przedstawicielami związków zawodowych, zmian w statucie Poczty Polskiej, a gdy zmiany te związane są z redukcją zatrudnienia – uczestniczenie związków zawodowych w procesie uzgadniania pakietu socjalnego, zabezpieczającego interesy pracowników. Senat wprowadził tę poprawkę kierując się, z jednej strony, potrzebą określenia racjonalnej struktury organizacyjnej tego podmiotu, z drugiej natomiast - potrzebą zapewnienia większej ochrony interesu pracowników, w związku z trwającymi sporami zbiorowymi w końcowej fazie restrukturyzacji. W efekcie rozwiązanie to, podobnie jak regulacje przyjęte przez Sejm, służyć powinno temu samemu celowi, tj. dobrze pojętemu interesowi społecznemu.

Przesunięcie wejścia w życie ustawy do 1 stycznia 2006 r., wiąże się z potrzebą zapewnienia odpowiedniego czasu na dokonanie oceny zgodności przepisów nowelizacji z prawem wspólnotowym. Konieczne jest dokonanie oceny zgodności ustawy ze Wspólnym Rynkiem w drodze notyfikacji Komisji Europejskiej, która powinna ocenić, czy przysporzenie majątkowe dla Poczty Polskiej nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu Traktatu WE.

Poprawki 2 i 4 mają charakter redakcyjny - eliminują w przepisach sformułowanie potoczne oraz zapewniając poprawność terminologiczną.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy
o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych
oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w ust. 7 skreśla się wyrazy „nie większej niż”;
- 2) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w ust. 7 wyrazy „50%” zastępuje się wyrazami „70%”;
- 3) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w ust. 7 wyraz „rzeczywistej” zastępuje się wyrazem „faktycznej”;
- 4) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w ust. 7 skreśla się wyrazy „wymienionych w ust. 4”;
- 5) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w ust. 12 po wyrazie „oraz” dodaje się wyrazy „, w zakresie określenia terminów przekazywania dokumentów o charakterze finansowym pomiędzy Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad a Bankiem Gospodarstwa Krajowego,”;
- 6) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w ust. 13 wyrazy „przepis ust. 4” zastępuje się wyrazami „przepisy ust. 4 i 5”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym Senat wprowadził do jej tekstu 6 poprawek.

Przepisy art. 37a ust. 7 i 8 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w brzmieniu nadanym przez ustawę, w sposób nieprecyzyjny określają zasady zwrotu środków finansowych z Krajowego Funduszu Drogowego na rzecz spółki, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady. Stanowią one, że zwrot środków finansowych przysługuje w wysokości nie większej niż 50% kwoty odpowiadającej iloczynowi rzeczywistej liczby przejazdów autostradą pojazdów samochodowych wymienionych w ust. 4, za które została uiszczona opłata za przejazd po drogach krajowych, pobierana na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz wynegocjowanej ze spółką stawki opłaty za przejazd autostradą pojazdów, których kategorię określa rozporządzenie wydane na podstawie art. 37d ust. 2, przy czym uzgodnienia tej stawki dokonuje minister właściwy do spraw transportu. Powstaje pytanie: jaki jest sens normatywny użycia w art. 37a ust. 7 zwrotu „nie większej niż”, tzn. od jakiej przesłanki uzależniona ma być wysokość zwracanych środków? Mając na uwadze podniesione argumenty Senat uchwalił poprawkę nr 1, która zmierza do skreślenia sformułowania powodującego wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.

Poprawka nr 2 zmierza do podwyższenia wysokości środków finansowych z tytułu niepobierania opłat za przejazd autostradą podlegających zwrotowi spółce, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady. Senat uznał bowiem, że 50-procentowa wysokość zwrotu tych środków budzi wątpliwości, czy ograniczenie zwrotu środków finansowych do w/w wysokości – co stanowi istotną ingerencję ustawodawcy w dotychczasowe stosunki prawne pomiędzy spółką a Skarbem Państwa – będzie zgodne z konstytucyjną zasadą zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającej z wyrażonej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasady demokratycznego państwa prawnego. Uchwalając poprawkę nr 2 Senat kierował się również możliwym zagrożeniem dochodzenia przez spółki od Skarbu Państwa odszkodowań na skutek niskiej wysokości zwrotu z tego tytułu.

Poprawka nr 3 zmierza do zapewnienia spójności terminologicznej w obrębie przepisów ustawy. Należy bowiem zauważyć, iż pomiędzy art. 37a ust. 7 a art. 37a ust. 9 pkt 3 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w brzmieniu nadanym przez ustawę, istnieje rozbieżność terminologiczna, gdyż pierwszy z powołanych przepisów posługuje się pojęciem „rzeczywistej liczby przejazdów”, natomiast drugi stanowi o „faktycznych” przejazdach.

Poprawka nr 4 zmierza do skreślenia zbędnego odesłania.

Poprawka nr 5 zmierza do uściślenia, że w zakresie dokonywania zwrotu środków finansowych spółce, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, porozumienie, o którym mowa w art. 39l ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do określenia terminów przekazywania dokumentów o charakterze finansowym pomiędzy Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

Poprawka nr 6 zmierza do skorygowania nieprecyzyjnego odesłania. Zgodnie bowiem z art. 37a ust. 13 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w brzmieniu nadanym przez ustawę, w przypadku pobierania opłat za przejazd autostradą przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio. Tymczasem powołany przepis powinien zawierać odesłanie również do ust. 5, wedle którego przejazd autostradą pojazdów samochodowych, za które została uiszczona opłata za przejazd po drogach krajowych, pobierana na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym, odbywa się za okazaniem karty opłaty za przejazd po drogach krajowych.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza
do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym
oraz ustawy o drogach publicznych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1, w pkt 13 wyraz „wewnętrzny” zastępuje się wyrazami „nazw dróg wewnętrznych”;
- 2) w art. 2, w ust. 1a wyrazy „Radę Gminy” zastępuje się wyrazami „radę gminy”;
- 3) w art. 2, w ust. 1a wyrazy „ulicy lub placowi wewnętrznemu” zastępuje się wyrazami „drodze wewnętrznej” oraz wyrazy „są one zlokalizowane” zastępuje się wyrazami „jest ona zlokalizowana”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 17 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych, Senat proponuje wprowadzenie do jej tekstu 3 poprawek.

Izba uznała za zasadne rozszerzenie uprawnień rad gmin do nadawania nazw drogom na wszystkie drogi wewnętrzne, a nie tylko na ulice i place wewnętrzne (poprawki nr 1 i 3). Przyjmując te poprawki Senat uwzględnił obowiązującą w ustawie o drogach publicznych definicję „drogi wewnętrznej” oraz definicję „ulicy”. Przywołana ustawa określa jako drogi wewnętrzne drogi nie zaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych, w szczególności drogi w osiedlach mieszkaniowych, dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych, dojazdowe do obiektów użytkowanych przez przedsiębiorców, place przed dworcami kolejowymi, autobusowymi i portami oraz pętle autobusowe (art. 8 ust. 1). Ulicą jest natomiast droga na terenie zabudowy lub przeznaczonym do zabudowy, zgodnie z odrębnymi przepisami, w której ciągu może być zlokalizowane torowisko tramwajowe (art. 4 pkt 3). Biorąc pod uwagę fakt, iż definicja „drogi wewnętrznej” ma charakter otwarty, można by przyjąć, iż drogą wewnętrzną będzie ulica, która nie leży w ciągu żadnej z kategorii dróg publicznych (art. 2 ust. 2 ustawy o drogach publicznych) oraz, w ciągu której może być zlokalizowane torowisko tramwajowe. Przy tak interpretowanej definicji ulicy wewnętrznej - mającej swoje uzasadnienie w przepisach ustawowych - kompetencje rad gmin w zakresie nadawania nazw drogom wewnętrznym byłyby znacznie ograniczone.

Niezależnie od argumentów przedstawionych powyżej, zauważono również, iż posłużenie się pojęciem „ulicy lub placu wewnętrznego” w nowelizowanym art. 8 ustawy drogach publicznych, niedefiniowanym na gruncie tej ustawy, bez odniesienia się do definicji drogi wewnętrznej, mogłoby powodować problemy interpretacyjne.

Poprawka nr 2 naprawia błąd gramatyczny.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie
Rzeczypospolitej Polskiej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 skreśla się pkt 5;
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art.3. Traci moc dekret z dnia 7 grudnia 1955 r. o godle i barwach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o pieczęciach państwowych (Dz.U. Nr 47, poz. 314, z 1956 r. Nr 7, poz. 43, z 1957 r. Nr 10, poz. 42, z 1980 r. Nr 7, poz. 18, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1990 r. Nr 34, poz. 199 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126) w zakresie dotychczas obowiązującym.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej, postanowił wprowadzić do jej tekstu 2 poprawki.

Art. 1 pkt 5 noweli stanowi, że uchyla się art. 18 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 18 ustawy jest przepisem uchylającym, w myśl którego traci moc dekret z dnia 7 grudnia 1955 r. o godle i barwach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o pieczęciach państwowych w części dotyczącej godła i barw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Art. 3 noweli dokonuje ponownego uchylecia mocy obowiązującej, tym razem całego dekretu.

Zastosowanie takiej techniki legislacyjnej jest w opinii Izby Wyższej niewłaściwe i wprowadzające w błąd, ponieważ nie można uchylć przepisu o utracie mocy obowiązującej, który już się zrealizował i dokonać ponownej derogacji aktu normatywnego. Zważywszy, że dekret o godle i barwach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o pieczęciach państwowych utracił już moc w części dotyczącej godła i barw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a nastąpiło to z dniem ogłoszenia ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej tj. z dniem 11 marca 1980 r, należy uchylć jego obowiązywanie jedynie w pozostałym zakresie.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1:

a) w pkt 3, w art. 479^{66a} wyraz „przepis” zastępuje się wyrazem „przepisy”,

b) w pkt 6:

– w art. 1163 w § 2 wyraz „Przepisy” zastępuje się wyrazem „Przepis”,

– w art. 1180 w § 3 wyraz „przepis” zastępuje się wyrazem „przepisy”,

– w art. 1207 w § 1 wyraz „przepis” zastępuje się wyrazem „przepisy”;

2) w art. 1 pkt 5 oznacza się jako pkt 3a i dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) w art. 781 uchyla się § 4;”;

3) w art. 1 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) w art. 1150 uchyla się § 2;”;

4) w art. 1 w pkt 6, w art. 1157 wyrazy „spory majątkowe” zastępuje się wyrazami „spory o prawa majątkowe”;

5) w art. 1 w pkt 6, w art. 1171 w § 3 wyraz „wygaśnięcie” zastępuje się wyrazem „wygaśnięcia”;

6) w art. 1 w pkt 6, w art. 1180 w § 1 wyrazy „o istnieniu ważności albo skuteczności” zastępuje się wyrazami „o istnieniu, ważności albo skuteczności”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego mają charakter porządkujący i doprecyzowujący.

Poprawka nr 1 doprecyzowuje odesłania.

Poprawki nr 2 i 3 uchylają przepisy Kodeksu, które staną się zbędne po wejściu w życie nowelizacji.

Poprawka nr 4 ujednocila terminologię.

Poprawka nr 5 koryguje błąd językowy.

Poprawka nr 6 doprecyzowuje przepis dotyczący właściwości sądu polubownego.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych
za czyny zabronione pod groźbą kary**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 wyraz „średnik” zastępuje się wyrazem „przecinek”;
- 2) w art. 1 w pkt 3, w art. 4 wyraz „potwierdzony” zastępuje się wyrazem „stwierdzony”;
- 3) w art. 1 w pkt 3, w art. 4 po wyrazach „skazującym tę osobę” dodaje się wyrazy „, wyrokiem warunkowo umarzającym wobec niej postępowanie karne albo postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe, orzeczeniem o udzielenie tej osobie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności albo orzeczeniem sądu o umorzeniu przeciwko niej postępowania z powodu okoliczności wyłączającej ukaranie sprawcy”;
- 4) w art. 1 w pkt 5, w art. 7 w ust. 1 wyrazy „nie wyższą jednak niż 3%” zastępuje się wyrazami „nie wyższą jednak niż 10%”;
- 5) w art. 1 w pkt 8 w lit. a przed pierwszym tiret dodaje się tiret w brzmieniu:
„- lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) art. 296, art. 297-306 oraz art. 308 Kodeksu karnego,,”;
- 6) w art. 1 w pkt 12, w art. 33:
 - a) w ust. 1 wyraz „uczestniczy” zastępuje się wyrazem „występuje”,
 - b) w ust. 4 wyraz „uczestniczyć” zastępuje się wyrazem „występować”;
- 7) w art. 1 w pkt 12, w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Podmiot zbiorowy może ustanowić obrońcę spośród radców prawnych lub adwokatów.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

W dniu 15 lipca 2005 r. Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Proponuje w niej przyjęcie siedmiu poprawek.

Istotną zmianę wnosi się poprawką nr 3, dotyczącą art. 4 nowelizowanej ustawy. Senat rozciąga podstawy odpowiedzialności podmiotu zbiorowego na te przypadki, gdy w stosunku do osoby fizycznej, której czyn jest podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego, wydano inne orzeczenie niż tylko wyrok skazujący, w którym stwierdza się jednak fakt popełnienia czynu zabronionego przez tę osobę. Jednocześnie należy dodać, że wynik postępowania prowadzonego przeciwko osobie fizycznej nie przesądza o odpowiedzialności podmiotu zbiorowego. Orzeczenia wskazane w art. 4 nie stanowią bowiem jedynej przesłanki odpowiedzialności podmiotu zbiorowego. Musi ona występować łącznie z przesłankami wymienionymi w art. 5 ustawy.

W drugiej ważnej zmianie, w poprawce oznaczonej nr 4, Senat uznał za wskazane podniesienie górnej granicy kary pieniężnej, jaką można nałożyć na podmiot zbiorowy, z trzech do dziesięciu procent rocznego przychodu osiągniętego przez ten podmiot. Senat uznał, że podmiot zbiorowy powinien ponosić dotkliwą odpowiedzialność za czyny osób fizycznych, które popełniły czyn zabroniony, w wyniku którego ten podmiot zbiorowy uzyskał lub mógł uzyskać korzyść majątkową lub niemajątkową. Senat uznał również, że tego typu kara powinna mieć walor odstraszający dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w nieuczciwy sposób.

Pozostałe poprawki mają charakter redakcyjny i doprecyzowujący.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów
budownictwa oraz urbanistów**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1, w ust. 1 wyrazy „w przypadku olejów opałowych 233 zł od 1000 litrów” zastępuje się wyrazami „na oleje opałowe przeznaczone na cele opałowe 233 zł od 1000 litrów gotowego wyrobu, na ciężkie oleje opałowe przeznaczone na cele opałowe 60 zł od 1000 kilogramów gotowego wyrobu”;
- 2) w art. 1, w ust. 1 po wyrazach „do napędu” dodaje się wyrazy „pojazdów samochodowych”;
- 3) w art. 1 po wyrazach „w art. 65” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a oraz dodaje się lit. b w brzmieniu:

„b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku użycia olejów opałowych lub olejów napędowych, przeznaczonych na cele opałowe, które nie spełniają, warunków określonych w odrębnych przepisach, w szczególności wymogów w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, użycia ich niezgodnie z przeznaczeniem, a także sprzedaży ich za pomocą odmierzaczy paliw ciekłych, stawka akcyzy wynosi:

- 1) dla olejów opałowych lub olejów napędowych, przeznaczonych na cele opałowe – 2000 zł od 1000 litrów gotowego wyrobu;
- 2) dla ciężkich olejów opałowych przeznaczonych na cele opałowe – 1800 zł od 1000 kilogramów gotowego wyrobu.”;
- 4) skreśla się art. 2;
- 5) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3 Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym, postanowił wprowadzić do jej tekstu pięć poprawek.

Przyjmując poprawkę nr 1, Senat uznał za konieczne odrębne określenie stawki podatku dla ciężkich olejów opałowych. Ponieważ podstawą opodatkowania ciężkich olejów jest liczba kilogramów, bez wspomnianego uzupełnienia oleje te w ogóle nie podlegałyby opodatkowaniu.

Poprawka nr 2 ma charakter doprecyzowujący. Senat stanął na stanowisku, iż należy wyraźnie wskazać, że tylko gaz używany do napędu pojazdów samochodowych będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

Poprawka nr 3 polega na dodaniu przepisu warunkującego stosowanie preferencyjnych stawek opodatkowania olejów opałowych i olejów napędowych używanych do celów opałowych. Brak ustawowego określenia takich warunków powodowałby, iż sprzedawcy nie musieliby się liczyć z obowiązkiem barwienia i znakowania paliw, ponieważ nie groziłoby im zastosowanie „karnych”, maksymalnych stawek podatku.

Poprawka nr 4 skreśla zbędny, zdaniem Senatu, przepis przejściowy. Stosowanie przepisu przejściowego utrzymującego w mocy dotychczasowe regulacje podustawowe lub utrzymujące je częściowo powinno mieć miejsce jedynie w przypadku ingerencji ustawodawcy w treść upoważnień do wydania aktów wykonawczych. Niniejsza ustawa nie zmienia upoważnienia do wydania rozporządzenia. W przypadku kolizji rozporządzenia z ustawą adresaci rozporządzenia są chronieni przez regułę porządku hierarchicznego a organ wydający rozporządzenie i tak będzie musiał je zmienić, ponieważ upoważnienie stanowi o prawie do obniżania stawki akcyzy, a nie do jej określania w wysokości identycznej z wysokością wynikającą z ustawy.

Poprawka nr 5 - w związku z tym, iż Minister Finansów przywrócił dotychczasowe stawki akcyzy i znikła przyczyna uzasadniająca natychmiastowe wejście ustawy w życie, Senat postanowił, że ustawa może wejść w życie z 30 dniowym *vacatio legis*.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę
oraz o zmianie innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej
finansowanych ze środków publicznych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-) Longin Pastusiak

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących
nabywania własności nieruchomości**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych
i zwierząt gospodarskich**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2005 r. ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji
i Modernizacji Rolnictwa**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

– w art. 1, w pkt 6a wyrazy „60 zł” zastępuje się wyrazami „30 zł”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat zaproponował obniżenie z 60 zł do 30 zł opłatę skarbową od wydania jednolitego poświadczenia zwanego „Apostille”, o którym mowa w Konwencji haskiej znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych. Senat podjął taką decyzję nie znajdując przekonujących argumentów uzasadniających wysokość tej opłaty na poziomie określonym w projekcie i przyjętym przez Sejm, a także biorąc pod uwagę, iż może ona stanowić zbyt duże obciążenie finansowe w przypadku jednoczesnego poświadczania kilku dokumentów.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT)
dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki,
sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli
o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie
w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych
o opodatkowaniu dochodów z oszczędności,
podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r.
oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim
Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności,
podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r.
oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat - Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów
o opodatkowaniu dochodów z oszczędności,
podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r.
oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos
o opodatkowaniu dochodów z oszczędności,
podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r.
oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 lipca 2005 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2005 r. ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

Treść

85. posiedzenia Senatu w dniach 13, 14 i 15 lipca 2005 r.

(Obrady w dniu 13 lipca)

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Uczczenie pamięci ofiar zamachu terrorystycznego w Londynie	
Przyjęcie protokołów osiemdziesiątego pierwszego, osiemdziesiątego drugiego i osiemdziesiątego trzeciego posiedzenia	
Projekt porządku obrad senator Adam Biela	9
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006 senator Jerzy Markowski	9
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw senator Jerzy Markowski senator Krzysztof Szydłowski senator Bogusław Litwiniec	9 9 9
Przyjęcie wniosku formalnego o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006 senator Jerzy Markowski	10
Przyjęcie wniosku formalnego o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkty: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem An-	

guilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r. senator Jerzy Markowski senator Zbigniew Kulak	10 10
--	----------

Przyjęcie wniosku formalnego

Wniosek formalny o łączne rozpatrzenie punktów porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wyp Dżewicznych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.
senator Jerzy Markowski 10

Przyjęcie wniosku formalnego

Wniosek formalny o łączne rozpatrzenie punktów porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji

w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.

senator Jerzy Markowski 11

Przyjęcie wniosku formalnego

Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

senator Jerzy Markowski 11

Przyjęcie wniosku formalnego

Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw

senator Krystyna Sienkiewicz 11

Przyjęcie wniosku formalnego

Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw

senator Krystyna Sienkiewicz 11

Przyjęcie wniosku formalnego

Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy

o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych senator Krystyna Sienkiewicz	11	Zatwierdzenie porządku obrad osiemnastego piątego posiedzenia	
Przyjęcie wniosku formalnego		Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej	
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r. senator Andrzej Jaeschke	12	Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Ewa Serocka	15
Przyjęcie wniosku formalnego		Sprawozdanie Komisji Spraw Unii Europejskiej senator sprawozdawca Ewa Serocka	15
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego senator Gerard Czaja	12	Zapytania i odpowiedzi senator Ryszard Matusiak. senator sprawozdawca Ewa Serocka senator Ryszard Matusiak. senator sprawozdawca Ewa Serocka senator Ryszard Matusiak.	16 16 17 17
Przyjęcie wniosku formalnego		Wystąpienie sekretarza stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej sekretarz stanu Jarosław Pietras	17
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw senator Jerzy Suchański	12	Zapytania i odpowiedzi senator Edmund Wittbrodt sekretarz stanu Jarosław Pietras senator Longin Pastusiak sekretarz stanu Jarosław Pietras senator Longin Pastusiak sekretarz stanu Jarosław Pietras	19 19 19 19 20 20
Przyjęcie wniosku formalnego		Otwarcie dyskusji senator Ryszard Matusiak.	20
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości senator Adam Biela	13	Zamknięcie dyskusji	
Przyjęcie wniosku formalnego		Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym	
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich senator Jerzy Pieniążek senator Jerzy Markowski	13 14	Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senator sprawozdawca Zbyszko Piwoński.	21
Przyjęcie wniosku formalnego		Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Bogusław Mąsior	23
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa senator Jerzy Pieniążek	14	Zapytania i odpowiedzi senator Zbigniew Romaszewski senator sprawozdawca Bogusław Mąsior	24 24
Przyjęcie wniosku formalnego		Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy podsekretarz stanu Irena Herbst	25

Zapytania i odpowiedzi	
senator Edmund Wittbrodt	26
senator Klemens Ścierski	26
podsekretarz stanu	
Irena Herbst	27
senator Krzysztof Borkowski	28
senator	
Franciszek Bachleda-Księdzularz	28
senator Zbigniew Romaszewski	29
senator Bogusław Mąsior	29
podsekretarz stanu	
Irena Herbst	29
Otwarcie dyskusji	
senator Zbigniew Romaszewski	30
senator Andrzej Wielowieyski	31
senator Bogusław Mąsior	32
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-	
wy o promocji zatrudnienia i instytu-	
cjach rynku pracy oraz o zmianie niektó-	
rych innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej	
i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Krystyna Sienkiewicz	33
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
sów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	34
Zapytania i odpowiedzi	
senator Dorota Simonides	35
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	35
Wystąpienie podsekretarza stanu w Mini-	
sterstwie Gospodarki i Pracy	
podsekretarz stanu	
Jacek Męcina	35
Zapytania i odpowiedzi	
senator Dorota Simonides	37
senator Zbigniew Romaszewski	37
senator Dorota Kempka	37
senator Aleksandra Koszada	37
senator Krzysztof Szydłowski	37
podsekretarz stanu	
Jacek Męcina	38
podsekretarz stanu	
Jacek Męcina	39
Otwarcie dyskusji	
senator	
Elżbieta Streker-Dembińska	40
senator Zbigniew Romaszewski	41
senator Krzysztof Borkowski	42
Zamknięcie dyskusji	
Punkt czwarty porządku obrad: stanowis-	
ko Senatu w sprawie ustawy o zmianie	
ustawy o warunkach zdrowotnych żywno-	
ści i żywienia oraz niektórych innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej	
i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Alicja Stradowska	43
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt piąty porządku obrad: stanowisko	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-	
wy o produktach biobójczych	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej	
i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Krystyna Sienkiewicz	45
Wystąpienie sekretarza stanu w Minister-	
stwie Zdrowia	
sekretarz stanu	
Zbigniew Podraza	45
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt szósty porządku obrad: stanowisko	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-	
wy o emeryturach i rentach z Funduszu	
Ubezpieczeń Społecznych	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej	
i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Franciszek Bobrowski	46
Wznowienie obrad	
Punkt szósty porządku obrad (cd.)	
Otwarcie dyskusji	
senator Krystyna Sienkiewicz	47
sekretarz stanu	
w Ministerstwie Polityki Społecznej	
Cezary Miżejewski	47
senator Krystyna Sienkiewicz	48
senator Jerzy Markowski	48
senator Olga Krzyżanowska	49
senator Józef Sztorc	50
Zamknięcie dyskusji	
Punkt siódmy porządku obrad: stanowis-	
ko Senatu w sprawie ustawy o zmianie	
ustawy o restrukturyzacji górnictwa wę-	
gla kamiennego w latach 2003–2006	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
sów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Jerzy Markowski	50
Wystąpienie sekretarza stanu w Minister-	
stwie Polityki Społecznej	
sekretarz stanu	
Cezary Miżejewski	51
Otwarcie dyskusji	
senator Kazimierz Drożdż	52
senator Mirosław Lubiński	53
Zamknięcie dyskusji	
Punkt ósmy porządku obrad: stanowisko	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-	
wy o finansowym wsparciu tworzenia	
w latach 2004–2005 lokali socjalnych,	
noclegowni i domów dla bezdomnych	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej	
i Zdrowia	

senator sprawozdawca Janusz Bielawski	54	senator Krystyna Bochenek	64
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej		senator sprawozdawca Zofia Skrzypek-Mrowiec	64
senator sprawozdawca Aleksandra Koszada	54	senator Józef Sztorc	64
Zapytania i odpowiedzi		senator Wojciech Saługa	65
senator Krzysztof Jurgiel	55	senator Janusz Bargieł	65
senator sprawozdawca Aleksandra Koszada	55	senator sprawozdawca Zofia Skrzypek-Mrowiec	65
senator sprawozdawca Janusz Bielawski	55	Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury	
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej		podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	65
sekretarz stanu Cezary Miżejewski	55	Zapytania i odpowiedzi	
Zapytania i odpowiedzi		senator Wojciech Saługa	66
senator Krzysztof Jurgiel	56	podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	67
sekretarz stanu Cezary Miżejewski	56	senator Józef Sztorc	67
Otwarcie dyskusji		podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	67
Zamknięcie dyskusji		senator Bogusław Litwiniec	68
Punkt dziewiąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze		podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	68
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury		senator Grzegorz Lipowski	68
senator sprawozdawca Józef Sztorc	57	podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	68
Zapytania i odpowiedzi		senator Grzegorz Lipowski	69
senator Krystyna Bochenek	58	podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	69
senator sprawozdawca Józef Sztorc	58	Otwarcie dyskusji	
Wystąpienie prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego		senator Elżbieta Streker-Dembińska	69
prezes Krzysztof Kapis	58	Zamknięcie dyskusji	
Zapytania i odpowiedzi		Punkt jedenasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”	
senator Krystyna Bochenek	59	Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
prezes Krzysztof Kapis	59	senator sprawozdawca Kazimierz Drożdż	70
dyrektor Departamentu w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego Wanda Dziekiewicz	60	Zapytania i odpowiedzi	
Otwarcie dyskusji		senator Wojciech Saługa	71
Zamknięcie dyskusji		senator sprawozdawca Kazimierz Drożdż	71
Punkt dziesiąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw		senator Wojciech Saługa	72
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury		podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	72
senator sprawozdawca Zofia Skrzypek-Mrowiec	61	senator Wojciech Saługa	72
Zapytania i odpowiedzi		podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	72
senator Aleksandra Koszada	63	Otwarcie dyskusji	
senator Wojciech Saługa	63	senator Janusz Lorenz	73
senator Dorota Simonides	63	Zamknięcie dyskusji	
senator Krystyna Bochenek	63	Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury	
senator Grzegorz Lipowski	63	podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski	73
senator sprawozdawca Zofia Skrzypek-Mrowiec	63	Punkt dwunasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy zmienia-	

jącej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca	
Józef Sztorc.	74
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury	
podsekretarz stanu	
Andrzej Bratkowski.	74
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzynasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym	
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca	
Elżbieta Streker-Dembińska	74
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury	
sekretarz stanu	
Jan Kurylczyk	76
Zapytania i odpowiedzi	
senator Ryszard Matusiak.	77
sekretarz stanu	
Jan Kurylczyk	78
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt czternasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Aleksandra Koszada	78
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt piętnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych	
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej,	
senator sprawozdawca	
Elżbieta Streker-Dembińska	79
Zapytania i odpowiedzi	
senator Bogusław Litwiniec	80
senator sprawozdawca	
Elżbieta Streker-Dembińska	80
senator Longin Pastusiak	80
senator sprawozdawca	
Elżbieta Streker-Dembińska	80
senator Zdzisław Jarmużek	80
senator sprawozdawca	
Elżbieta Streker-Dembińska	80
senator Krystyna Doktorowicz.	81
podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji	
Jerzy Mazurek	81
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt szesnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej	
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
senator sprawozdawca	
Stanisław Huskowski.	82
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Gerard Czaja	82
Zapytania i odpowiedzi	
senator Bogusław Litwiniec	83
senator sprawozdawca	
Gerard Czaja	83
senator sprawozdawca	
Stanisław Huskowski.	83
Otwarcie dyskusji	
senator Dorota Simonides.	84
Zamknięcie dyskusji	
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji	
podsekretarz stanu	
Jerzy Mazurek	84
Punkt siedemnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Aleksandra Koszada	85
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt osiemnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Gerard Czaja	86
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie	
Punkt dziewiętnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej	

Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Aleksandra Koszada	87	sekretarz stanu Andrzej Grzelak.	89
Otwarcie dyskusji		Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji		Zamknięcie dyskusji	
Punkt dwudziesty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary		Punkt dwudziesty pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Ewa Serocka	88	Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Aleksandra Koszada	89
Zapytania i odpowiedzi senator Bogusław Litwiniec	88	Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości sekretarz stanu Andrzej Grzelak.	90
senator sprawozdawca Ewa Serocka	88	Otwarcie dyskusji	
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości		Zamknięcie dyskusji	
		Komunikaty	

(Obrady w dniu 14 lipca)

Wznowienie posiedzenia		Zapytania i odpowiedzi	
Punkt dwudziesty drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym		senator Zygmunt Cybulski	96
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Jerzy Markowski	92	podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	96
Otwarcie dyskusji		senator Dorota Simonides	97
Zamknięcie dyskusji		podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	97
Punkt dwudziesty trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw		senator Bogusław Maśior	97
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia senator sprawozdawca Alicja Stradomska	93	senator Longin Pastusiak	97
Zapytania i odpowiedzi senator Wojciech Saługa.	94	podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	97
senator sprawozdawca Alicja Stradomska	94	senator Wojciech Saługa.	98
senator Olga Krzyżanowska	95	podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	98
senator sprawozdawca Alicja Stradomska	95	senator Kazimierz Jaworski	98
senator Dorota Simonides	95	podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	99
senator sprawozdawca Alicja Stradomska	95	senator Janusz Bargieł	99
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	95	podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	99
		senator Edmund Wittbrodt.	100
		podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	100
		senator Genowefa Ferenc	100
		podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	100
		senator Elżbieta Streker-Dembińska.	100
		podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	101
		senator Janusz Bargieł.	101
		podsekretarz stanu Krystyna Gurbiel	101

senator Aleksandra Koszada	101	senator Maria Szyszkowska	118
podsekretarz stanu		podsekretarz stanu	
Krystyna Gurbiel	102	Paweł Sztwiertnia	118
senator Genowefa Ferenc	102	Otwarcie dyskusji	
podsekretarz stanu		Zamknięcie dyskusji	
Krystyna Gurbiel	102	Punkt dwudziesty szósty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Otwarcie dyskusji		Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator Zbigniew Religa	103	senator sprawozdawca	
senator Wojciech Saługa	103	Bogusław Mąsior	119
senator Bogusław Mąsior	105	senator Genowefa Ferenc	120
senator Jerzy Markowski	106	Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości	
senator Bogusław Litwiniec	108	podsekretarz stanu	
senator Zbigniew Romaszewski	109	Jerzy Żuralski	120
senator Maria Szyszkowska	110	Zapytania i odpowiedzi	
senator Józef Sztorc	110	senator Sławomir Izdebski	121
senator Andrzej Wielowieyski	111	senator Józef Sztorc	121
senator Genowefa Ferenc	112	senator Gerard Czaja	121
senator Adam Biela	113	podsekretarz stanu	
Zamknięcie dyskusji		Jerzy Żuralski	121
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy		Uczczenie dwuminutową ciszą pamięci ofiar zamachu terrorystycznego w Londynie	
podsekretarz stanu		senator Gerard Czaja	122
Jacek Męcina	114	podsekretarz stanu	
senator Genowefa Ferenc	115	Jerzy Żuralski	122
podsekretarz stanu		Otwarcie dyskusji	
Jacek Męcina	115	senator Genowefa Ferenc	122
senator Janusz Bargieł	115	senator Bogusław Litwiniec	122
Punkt dwudziesty czwarty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw		senator Bogusław Mąsior	123
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia		Zamknięcie dyskusji	
senator sprawozdawca		Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości	
Mirosław Lubiński	115	podsekretarz stanu	
Zapytania i odpowiedzi		Jerzy Żuralski	124
senator Sławomir Izdebski	116	senator Bogusław Mąsior	124
podsekretarz stanu		Punkt dwudziesty siódmy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości	
w Ministerstwie Polityki Społecznej		Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
Agnieszka Chłoń-Domińczak	116	senator sprawozdawca	
Otwarcie dyskusji		Zbigniew Romaszewski	125
Zamknięcie dyskusji		Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
Punkt dwudziesty piąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych		senator sprawozdawca	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia		Adam Biela	126
senator sprawozdawca		Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
Zdzisław Jarmużek	117	senator sprawozdawca	
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia		Elżbieta Streker-Dembińska	127
podsekretarz stanu		Zapytania i odpowiedzi	
Paweł Sztwiertnia	118	senator Włodzimierz Łęcki	127
Zapytania i odpowiedzi		senator sprawozdawca	
senator Maria Szyszkowska	118	Elżbieta Streker-Dembińska	127
podsekretarz stanu			
Paweł Sztwiertnia	118		

Otwarcie dyskusji	
senator Adam Biela	128
senator Jerzy Markowski	128
senator Zbigniew Romaszewski	129
Zamknięcie dyskusji	
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury	
podsekretarz stanu	
Andrzej Bratkowski	129
Punkt dwudziesty ósmy porządku obrad:	
stanowisko Senatu w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	130
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Henryk Stokłosa	131
Zapytania i odpowiedzi	
senator Józef Sztorc	131
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
podsekretarz stanu	
Stanisław Kowalczyk	132
senator Józef Sztorc	132
podsekretarz stanu	
Stanisław Kowalczyk	132
Punkt dwudziesty dziewiąty porządku obrad:	
stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Sławomir Izdebski	133
Zapytania i odpowiedzi	
senator Andrzej Anulewicz	133
podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
Stanisław Kowalczyk	133
senator Bogusław Litwiniec	134
podsekretarz stanu	
Stanisław Kowalczyk	134
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Wznowienie obrad	
Punkt trzydziesty porządku obrad:	
stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Bogusław Litwiniec	135
Zapytania i odpowiedzi	
senator Edmund Wittbrodt	136
senator sprawozdawca	
Bogusław Litwiniec	136
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych	
podsekretarz stanu	
Jakub Wolski	137
Zapytania i odpowiedzi	
senator Edmund Wittbrodt	137
podsekretarz stanu	
Jakub Wolski	137
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzydziesty pierwszy porządku obrad:	
stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Andrzej Wielowieyski	138
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca	
Józef Sztorc	138
Wystąpienie prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego	
prezes Krzysztof Kapis	139
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzydziesty drugi porządku obrad:	
stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Andrzej Wielowieyski	139
Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego	
senator sprawozdawca	
Grzegorz Niski	139
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzydziesty trzeci porządku obrad:	
stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.	

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Bogusław Mąsior	140
Sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu	
senator sprawozdawca	
Edmund Wittbrodt	141
Zapytania i odpowiedzi	
senator Dorota Simonides	142
senator sprawozdawca	
Edmund Wittbrodt	142
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkty trzydziesty czwarty, trzydziesty piąty, trzydziesty szósty, trzydziesty siódmy oraz trzydziesty ósmy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym	

przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Jerzy Markowski	143
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Zychowicz	143
Otwarcie łącznej dyskusji	
Zamknięcie łącznej dyskusji	
Punkt trzydziesty dziewięty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.	
Punkty czterdziesty, czterdziesty pierwszy, czterdziesty drugi, czterdziesty trzeci oraz czterdziesty czwarty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowa-	

niu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Andrzej Chronowski	145
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Zygmunt Cybulski	146
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów	
podsekretarz stanu	
Jarosław Neneman	147
Otwarcie łącznej dyskusji	
Zamknięcie łącznej dyskusji	
Punkt czterdziesty piąty porządku obrad:	
stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karaniania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Andrzej Jaeschke	147
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Dorota Simonides	148
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości	
podsekretarz stanu	
Jerzy Żuralski	148
Otwarcie dyskusji	
senator Ewa Serocka	148
Zamknięcie dyskusji	
senator Ewa Serocka	149
podsekretarz stanu	
Jerzy Żuralski	149
Punkt czterdziesty szósty porządku obrad: sprawozdanie Rady Ministrów z działania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie za okres od dnia jej wejścia w życie do dnia 31 grudnia 2004 r.	
podsekretarz stanu	
w Ministerstwie Polityki Społecznej	
Rafał Baniak	150
Otwarcie dyskusji	
senator Zbyszko Piwoński	152
senator Krystyna Sienkiewicz	153
senator Zbigniew Kulak	154
senator	
Elżbieta Streker-Dembińska	155
podsekretarz stanu	
Rafał Baniak	155
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzydziesty dziewiąty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	156
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych	
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	156
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów	
podsekretarz stanu	
Jarosław Neneman	157
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Komunikaty	
senator Andrzej Jaeschke	158
Komunikaty	

(Obrady w dniu 15 lipca)

Wznowienie posiedzenia

Punkt czterdziesty siódmy porządku obrad:

sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich o wniosku oskarżyciela prywatnego w sprawie wyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca

Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich

senator sprawozdawca
Jerzy Adamski 159

Tajne głosowanie

Wznowienie obrad

Punkt czterdziesty siódmy porządku obrad (cd.)

Ogłoszenie wyników tajnego głosowania

Podjęcie uchwały w sprawie niewyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca

Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)

Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności

senator sprawozdawca		Głosowanie nr 37	168
Ewa Serocka	162	Głosowanie nr 38	168
Głosowanie nr 1.	162	Głosowanie nr 39	168
Głosowanie nr 2.	162	Głosowanie nr 40	168
Głosowanie nr 3.	162	Głosowanie nr 41	168
Głosowanie nr 4.	162	Głosowanie nr 42	168
Głosowanie nr 5.	163	Głosowanie nr 43	168
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej		Głosowanie nr 44	169
Punkt drugi porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 45	169
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych		Głosowanie nr 46	169
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 47	169
Zbyszko Piwoński	163	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
senator Andrzej Wielowieyski	163	Punkt czwarty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 6.	163	Głosowanie nr 48	170
Głosowanie nr 7.	163	Głosowanie nr 49	170
Głosowanie nr 8.	164	Głosowanie nr 50	170
Głosowanie nr 9.	164	Głosowanie nr 51	170
Głosowanie nr 10	164	Głosowanie nr 52	170
Głosowanie nr 11	164	Głosowanie nr 53	170
Głosowanie nr 12	164	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw	
Głosowanie nr 13	164	Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 14	164	Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
Głosowanie nr 15	164	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 16	164	Krystyna Sienkiewicz	170
Głosowanie nr 17	165	Głosowanie nr 54	170
Głosowanie nr 18	165	Głosowanie nr 55	170
Głosowanie nr 19	165	Głosowanie nr 56	171
Głosowanie nr 20	165	Głosowanie nr 57	171
Głosowanie nr 21	165	Głosowanie nr 58	171
Głosowanie nr 22	165	Głosowanie nr 59	171
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym		Głosowanie nr 60	171
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 61	171
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych		Głosowanie nr 62	171
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 63	171
Krystyna Sienkiewicz	165	Głosowanie nr 64	171
Głosowanie nr 23	166	Głosowanie nr 65	171
Głosowanie nr 24	166	Głosowanie nr 66	172
Głosowanie nr 25	166	Głosowanie nr 67	172
Głosowanie nr 26	166	Głosowanie nr 68	172
Głosowanie nr 27	166	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych	
Głosowanie nr 28	166	Punkt szósty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 29	167	Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
Głosowanie nr 30	167	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 31	167	Franciszek Bobrowski	172
Głosowanie nr 32	167	Głosowanie nr 69	172
Głosowanie nr 33	167	Głosowanie nr 70	172
Głosowanie nr 34	167	Głosowanie nr 71	172
Głosowanie nr 35	167	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych	
Głosowanie nr 36	167	Punkt siódmy porządku obrad (cd.)	

Głosowanie nr 72	173	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006		Punkt jedenasty porządku obrad (cd.)	
Punkt ósmy porządku obrad (cd.)		Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia		senator sprawozdawca	
senator sprawozdawca		Kazimierz Drożdż	177
Aleksandra Koszada	173	senator Janusz Lorenz	177
Głosowanie nr 73	173	Głosowanie nr 106	178
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych		Głosowanie nr 107	178
Punkt dziewiąty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 108	178
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury		Głosowanie nr 109	178
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 110	178
Józef Sztorc	173	Głosowanie nr 111	178
Głosowanie nr 74	173	Głosowanie nr 112	178
Głosowanie nr 75	174	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”	
Głosowanie nr 76	176	Punkt dwunasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 77	176	Głosowanie nr 113	179
Głosowanie nr 78	176	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Głosowanie nr 79	176	Punkt trzynasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 80	176	Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
Głosowanie nr 81	176	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 82	176	Elżbieta Streker-Dembińska	179
Głosowanie nr 83	176	senator Jerzy Markowski	179
Głosowanie nr 84	176	senator Krzysztof Szydłowski	180
Głosowanie nr 85	176	Głosowanie nr 114	180
Głosowanie nr 86	176	Głosowanie nr 115	180
Głosowanie nr 87	176	Głosowanie nr 116	180
Głosowanie nr 88	175	Głosowanie nr 117	180
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze		Głosowanie nr 118	180
Punkt dziesiąty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 119	181
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury		Głosowanie nr 120	181
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 121	181
Zofia Skrzypek-Mrowiec	175	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym	
Głosowanie nr 89	175	Punkt czternasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 90	175	Głosowanie nr 122	181
Głosowanie nr 91	175	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmiku Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej	
Głosowanie nr 92	175	Punkt piętnasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 93	176	Głosowanie nr 123	181
Głosowanie nr 95	176	Głosowanie nr 124	181
Głosowanie nr 96	176	Głosowanie nr 125	182
Głosowanie nr 97	176	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych	
Głosowanie nr 98	176	Punkt szesnasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 99	176		
Głosowanie nr 100	176		
Głosowanie nr 101	176		
Głosowanie nr 102	177		
Głosowanie nr 103	177		
Głosowanie nr 104	177		
Głosowanie nr 105	177		

Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
senator sprawozdawca	
Gerard Czaja	182
Głosowanie nr 126	182
Głosowanie nr 127	182
Głosowanie nr 128	182
Głosowanie nr 129	183
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej	
Punkt siedemnasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 130	183
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego	
Punkt osiemnasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 131	183
Głosowanie nr 132	183
Głosowanie nr 133	183
Głosowanie nr 134	183
Głosowanie nr 135	183
Głosowanie nr 136	183
Głosowanie nr 137	184
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego	
Punkt dziewiętnasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 138	184
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej	
Punkt dwudziesty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 139	184
Głosowanie nr 140	184
Głosowanie nr 141	184
Głosowanie nr 142	184
Głosowanie nr 143	184
Głosowanie nr 144	185
Głosowanie nr 145	185
Głosowanie nr 146	185
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary	
Punkt dwudziesty pierwszy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 147	185
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów	
Punkt dwudziesty drugi porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Jerzy Markowski	185
Głosowanie nr 148	185
Głosowanie nr 149	186
Głosowanie nr 150	186
Głosowanie nr 151	186
Głosowanie nr 152	186
Głosowanie nr 153	186
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym	
Punkt dwudziesty trzeci porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Alicja Stradowska	186
Głosowanie nr 154	186
Głosowanie nr 155	187
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw	
Punkt dwudziesty czwarty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 156	187
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw	
Punkt dwudziesty piąty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 157	187
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych	
Punkt dwudziesty szósty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Bogusław Mąsior	187
senator Janusz Bargieł	188
Głosowanie nr 158	188
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Punkt dwudziesty siódmy porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca	
Adam Biela	188
Głosowanie nr 159	189
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości	
Punkt dwudziesty ósmy porządku obrad (cd.)	

Głosowanie nr 160	189	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich		Punkt trzydziesty szósty porządku obrad (cd.)	
Punkt dwudziesty dziewiąty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 169	192
Głosowanie nr 161	189	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa		Punkt trzydziesty siódmy porządku obrad (cd.)	
Punkt trzydziesty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 170	192
Głosowanie nr 162	190	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.	
Głosowanie nr 163	190	Punkt trzydziesty ósmy porządku obrad (cd.)	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej		Głosowanie nr 171	192
Punkt trzydziesty pierwszy porządku obrad (cd.)		Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r.	
Głosowanie nr 164	190	Punkt trzydziesty dziewiąty porządku obrad (cd.)	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.		Głosowanie nr 172	193
senator Zbigniew Kulak	190	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.	
senator Robert Smoktunowicz	190	Punkt czterdziesty porządku obrad (cd.)	
Punkt trzydziesty drugi porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 173	193
Głosowanie nr 165	191	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli			
Punkt trzydziesty trzeci porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 166	191		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.			
Punkt trzydziesty czwarty porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 167	191		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.			
Punkt trzydziesty piąty porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 168	191		

a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r.	
Punkt czterdziestego pierwszy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 174	193
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.	
Punkt czterdziesty drugi porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 175	194
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.	
Punkt czterdziesty trzeci porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 176	194
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r.	
Punkt czterdziesty czwarty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 177	194
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r.	
Punkt czterdziesty piąty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 178	194
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych	
	w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r.
Komunikaty	
Oświadczenia	
senator Anna Kurska	196
Zamknięcie posiedzenia	
Wyniki głosowań	
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewygodzone podczas 85. posiedzenia Senatu	
Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad	219
Przemówienie senatora Henryka Stokłosa w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad	220
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem piątym porządku obrad	221
Przemówienie senatora Henryka Stokłosa w dyskusji nad punktem ósmym porządku obrad	223
Przemówienie senatora Grzegorza Lipowskiego w dyskusji nad punktem piętnastym porządku obrad	224
Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bargiela	225
Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego	226
Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego	227
Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego	228
Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego	229
Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Jurgiela	230
Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Jurgiela	231
Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Lorenza	232
Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Saługę	233
Oświadczenie złożone przez senatora Jerzego Suchańskiego	234
Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafranca	235
Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską	236
Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską	237
Uchwały	
Uchwała Senatu w sprawie niewyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Józefa Sztorca	241
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach	

związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej	242	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.	287
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym	244	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary	288
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw	248	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów	290
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw	254	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.	291
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o produktach biobójczych	256	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz o zmianie innych ustaw	293
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych	264	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw	294
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003–2006.	266	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych	295
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu tworzenia w latach 2004–2005 lokali socjalnych, noclegowni i domów dla bezdomnych.	267	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw	296
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.	268	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości	297
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw	272	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o dopłatach do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich	298
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”	274	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	299
Uchwała Senatu w sprawie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw	276	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej	300
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym	277	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o ujednoczeniu niektórych przepisów dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.	302
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej	279	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji (HQ SACT) dotyczącej ustanowienia i wsparcia Centrum Szkolenia Sił Połączonych (JFTC) NATO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej dnia 13 kwietnia 2005 r. w Brukseli	303
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o drogach publicznych	280	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji powołującej Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzonej we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.	304
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej.	282	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej	
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.	284		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.	285		

- Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r. 305
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.. 306
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r. 307
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.. . . 308
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego wykładni Konwencji w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych dokonywanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1996 r. 309
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r. 310
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Anguilli o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Anguilli w dniu 21 stycznia 2005 r. 311
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Brytyjskich Wysp Dziewiczych o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Tortoli w dniu 11 kwietnia 2005 r.. 312
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Montserrat – Terytorium Zamorskim Zjednoczonego Królestwa o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Montserrat w dniu 7 kwietnia 2005 r.. 313
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kajmanów o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Cayman Island w dniu 31 marca 2005 r. 314
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy w formie wymiany listów między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Turks i Caicos o opodatkowaniu dochodów z oszczędności, podpisanej w Warszawie w dniu 17 grudnia 2004 r. oraz w Grand Turk w dniu 1 kwietnia 2005 r. 315
- Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karności, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 18 grudnia 2002 r. . . 316